

CATALOGUS CODICUM
ASTROLOGORUM GRAECORUM

CODICUM PARISIENSIUM

PARTIEM SECUNDAM

DESCRIPSIT

CAROLUS AEMILIUS RUELLE

ACCEDUNT HERMETICA

EDITA A

JOSEPHO HELG

Tom VIII Pars II

BRUXELLIS

IN AEDIBUS HENRICI LAMBERTIN

58, RUE COUDENBERG, 58

1911

CATALOGUS

CODICUM

ASTROLOGORUM GRAECORUM

CATALOGUS CODICUM
ASTROLOGORUM GRAECORUM

CODICUM PARISINORUM

PARTEM SECUNDAM

DESCRIPSIT

CAROLUS AEMILIUS RUELLE

ACCEDUNT HERMETICA

EDITA AB

IOSEPHO HEEG

TOMI VIII PARS II

BRUXELLIS
TYPIS POLLEUNIS ET CEUTERICK
DREESEN ET DE SMET, Successeurs
37, RUE DES URSULINES, 37

BRUXELLIS
IN AEDIBUS HENRICI LAMERTIN
58, RUE COUDENBERG, 58

1911

PRAEFATIO

Cum duce et auspice Francisco Cumont eos codices astrologicos Parisinos peculiariter describere deberem, quibus Ptolemaei et commentatorum eius tractatus continerentur, ille codicis numero 2501 signati conspectum huicce fasciculo inserere statuit, quamquam praesertim fragmentis abundat aliunde petitis. Nec mirum : haec enim ad Hephaestionis Thebani opus *περὶ καταρχῶν* referendumve aut paraphrasi ornandum saepissime conferunt, ex quo fit ut illius operis partem magnam nobis sic illustratam esse visum sit. Monendum autem Hephaestionea solum huius codicis fragmenta in " Appendicem „ admissa fuisse. Necnon totam " Syntagmatis Laurentiani „ quod dicitur, auctore Fr. Boll, portionem Hephaestioneam ibi invenies. — Ad calcem accedunt " Hermetica „ non pauca, (quae Iosephus Heeg sodalis noster e tribus codicibus eruit amplaque adnotatione

instruxit), utpote quae apte argumento nostro convenire viderentur.

Nemo quidem mirari poterit, quod ipse ego gratissimo animo Fr. Cumont prosequor, quippe cui plagulas meas acri studio revisere libuerit ac minus imperfectum hunc fasciculum efficere tentarit.

C. Aem. RUELLE.

CODICES PARISINI

CODICES PARISINI

14. Cod. Paris. gr. 2363. — Olim CIXLVIII; 1147; Fontebiad.-Regius 2720. — Chartaceus, cm. 28,5 × 21, ff. 218, saec. XV, fere totus eadem manu satis belle descriptus. — Cf. H. Omont, *Catalogue des mss. de Fontainebleau sous François Ier et Henri II*, 1889, in-fol., p. 456. — Eiusdem *Inventaire sommaire des manuscrits grecs de la Bibliothèque nationale*, t. II, p. 246. Scholia et figurae geometricae inde a f. 1 usque ad f. 96; figurae geometricae usque ad f. 140. — Cf. Vatic. gr. 191 (*Catal. romanus*, V, 2, p. 3-4) qui, praeter alia, Parisini textus fere omnes continet.
- F. 1. Θεοδοσίου σφαιρικῶν πρῶτον. 23 capitula. — F. 6. <Δεύτερον> (1 versus vacuus). 36 capitula. — Ed. Nizze, Berlin, 1852¹.
- F. 25^v. Αὐτολύκου περὶ κινουμένης σφαίρας. 12 capitula. — Ed. F. Hultsch, Lipsiae, 1885.
- F. 29^v. Τὰ πρὸ τῶν Εὐκλείδου ὀπτικῶν.
- F. 31. Εὐκλείδου ὀπτικά. 61 capitula. — Ed. I. L. Heiberg, *Euclidis opera omnia*, t. VII, pars 2. Scholia, p. 125. — F. 40 (falso τέλος εἴληφε τὰ πρὸ τῶν ὀπτικῶν Εὐκλείδου.
- F. 40^v. Εὐκλείδου φαινόμενα. 19 capitula. — Vide A. Nokke, *Phaenomena übersetzt und erläutert*, Freiburg, 1850.
- F. 51^v. Θεοδοσίου περὶ οἰκήσεων. — F. 52 desinit cum verbis καὶ ἐ (cap. β'). — F. 52^v vacuam. — F. 53 : καὶ ἔστωσαν αἱ συναφαὶ (cap. γ'). — F. 53^v (cap. ζ') imo margine " in tertium folium „ legitur (scil. f. 56). — F. 54, cap. ιβ' et cap. ιγ'. — F. 57. Finis cap. ζ'. Seq. cap. ζ', quod pergit f. 58. Tum ita desinit textus : ὅτι αἱ λοιπαὶ ἡμέραι πρὸς τὰς νύκτας πάντα λόγον ἔξουσιν. Quinque versus vacui.
- Θεοδοσίου περὶ νυκτῶν καὶ ἡμερῶν <πρῶτον> ('Υποθέσει χρῆται ὁ Θεοδόσιος. — F. 67. Οὐτε τῇ μετ' αὐτὴν ἴση ἐστίν). 12 capitula. — Θεοδοσίου περὶ ἡμερῶν καὶ νυκτῶν [*sic*] βον. Capp. solum α' β' γ' numero notantur.

¹ Cf. F. Hultsch, *Scholien zur Sphaerik des Theodosius* (Abhandlungen der philol.-histor. Classe der kön. Sächs. Gesellschaft der Wissenschaften, X, 1887, p. 381 sqq. — Liber III in ed. Ios. Hunt (Oxonii, 1707) incipit post cap. 22 codicis Parisini, f. 17. — Pro ἄξων (p. 1 Hunt) Parisinus διάμετρος habet.

- F. 77^v. Ἀριστάρχου περί μεγεθῶν καὶ ἀποστημάτων Ἡλίου καὶ Σελήνης. 18 capitula. — Ed. gr.-lat. I. Wallis, *Opera mathematica*, t. III, Oxoniae, 1699, p. 569 sqq. — F. 78, 1, ἡμέραν] in margine, manu salis vetusta : “ corr. ἡμετέραν „
- F. 84^v. Αὐτολύκου περί ἐπιτολῶν καὶ δύσεων. Πρῶτον. — F. 90^v. Αὐτολύκου κέ. βον. — Ed. R. Hoche, Hamburg, 1877.
- F. 95. In margine, manu paulo recentiore : Ὑψικλέους αναφ [sic] (Ἐάν ὡσιν ὀσοιδητόουν ὄροι — [f. 96^v] ἐφ’ ὄσῳ χρόνῳ ἀναφέρονται). — Ed. gr.-lat. I. Mentelius, 1697; K. Manitius, *Progr. Dresdense*, 1888, qui Parisino codice non usus est.
- F. 97. Alia manu peiore. Ἐκ τῶν κατοπτρικῶν Εὐκλείδου. — Ed. I. L. Heiberg, *Euclidis opera*, t. VII, p. 294, 8. (Ὑποκείσθω [om. Heib.] ὄψιν εἶναι εὐθείαν ἢς τὰ μέσα πάντα — [f. 97^v] οὐκ ἄρα συμπεσοῦνται αἱ Ζ Δ Κ Ε εὐθείαι, οὐδὲ παράλληλοι εἰσιν [sic]). Nulla figura.
- F. 98 vacuum.
- F. 99. Εὐκλείδου δεδομένα. Capitula numeris notantur usque ad LXIIIⁱⁱⁱⁱ, nisi forte ceteri a compactore abraderentur. — Ed. I. L. Heiberg, *Euclidis opera*, t. VI, p. 2 sqq. — Scholia gr., *ibid.*, p. 263¹.
- Ff. 125-128 vacua.
- F. 129. Σερήνου Ἀντισσέως φιλοσόφου περί κύνου [corr. manu s. XVI ex κυλίνδρου] τομῆς. — Ed. Malley (cum Apollonii Pergaei conicis), Oxoniae, 1710.
- F. 140, post IV versus vacuos, breve problema geometricum alia manu scriptum (Πῶς ἔχοντες δεδομένην εὐθείαν ληψόμεθα τὴν περιφέρειαν — προστίθεμεν τῇ ἐλάττονι περιφερείᾳ).
- Ff. 140^v, 141-144 vacua.
- F. 145. Κλαυδίου Πτολεμαίου περί κριτηρίου καὶ ἡγεμονικοῦ. — Primum ed. gr.-lat. Ism. Bullialdus, Paris, 1663, 1681; F. Hanow, 1670.
- F. 149 vacuum.
- F. 149^v-192. Κλαυδίου Πτολεμαίου τῶν πρὸς Σύρον ἀποτελεσματικῶν βιβλία δ'. — Ed. Ioach. Camerarius, Norimbergae, 1535, in-4°; Basileae, 1553, in-8°. — Κεφάλαια τοῦ α' βιβλίου. Seq. index 22 capitulorum ac liber primus. — F. 160. Κεφάλαια τοῦ δευτέρου βιβλίου τῶν ἀποτελεσματικῶν τοῦ Πτολεμαίου. Seq. index 12 cap. et liber II. — F. 169^v. Κεφάλαια τοῦ τρίτου

¹ Illa omnia τὸν μικρὸν ἀστρονομούμενον τόπον (alias ἀστρονόμον) constituunt, ad quem videtur Pappi *Coll. mathem.* I. VI, ed. F. Hultsch, p. 654. — Cf. P. Tannery, *Rech. sur l'histoire de l'astronomie*, p. 35; K. Manitius in *Programm. Dresdensi Hypsiclis Ἀναφορικόν continente*, 1888, p. vii sq.

- βιβλίου. Seq. index 15 cap. et liber III. — F. 184^v. Τῶν ἀποτελεσματικῶν βιβλίων τὰ τοῦ τετάρτου κεφάλαια. Index 9 cap. et liber IV.
- F. 192. Πρόκλου διαδόχου ὑποτυπώσεις ἀστρονομικῶν θέσεων. — Ed. Manitius, Lipsiae, 1909, qui hunc codicem contulit (Praef., p. xi).
- F. 198, 199, 204, 209-212, 217 et 218, schemati cuique codicis praesecto schema paulo recentius substitutum est.
15. Cod. Paris. gr. 2411. — Olim VIII; 8, 1; Regius 2727. Ex bibliotheca Huraltii Boistallieri (cf. H. Omont, *Inventaire*, etc., t. IV, p. cix). — Chartaceus, cm. 30,3 × 21,6, ff. 204, a. 1497. — F. 1 legitur : “ Emi a Nicolao Graeco scudi 2. „ Duo scripturae lectu faciles, quarum una ff. 1-60 s. XV ineuntis, altera pressiore manu Mich. Suliardi, f. 61^v med.-96^v, ubi monocondylis subscribuntur haec : Τὸ πέρασ εἴληφεν ἡ παροῦσα βίβλος διὰ χειρὸς ἐμοῦ Μιχαὴλ Σουλιάρδου ἐκ Ναυπλέων χώρας, εὐχεσθε ἀλλήλοις ὄπως σωθῶμεν πάντες. ,αυϚζι, ἰνδ. ζ' μηνὸς ὀκτωβ. ιζ' ἡμέρας (?) ὥρας ζ' τῆς νυκτός ἐν Μεθώνη¹. — Tertia manu, s. XVI ineuntis, ff. 98-204.
- F. 1. Ἐξηγητῆς ἀνώνυμος εἰς τὴν τετραβιβλον τοῦ Πτολεμαίου. — Ed. Hier. Wolf, 1559, p. 1-180. Numerantur capp. α'-τϚθ' (α'-σο' rubro inscripta, atro reliqua). — F. 85^v. Τέλος τῆς ἐξηγήσεως τῆς τοῦ Πτολεμαίου μαθηματικῆς τετραβιβλου. ὡ'. Sine titulo, capitulum quod in nullis codd. ἐξηγησιν ἀνώνυμον sequitur (Ἐπειδὴ συμβαίνει πολλάκις τὴν τοῦ ὠροσκόπου πρὸς τὸ μεσουράνημα διάστασιν μὴ διὰ τεσσάρων ζυδίων γίνεσθαι — ἐκ τῆς προσσφαίρεσεως τῶν ἀναφορῶν τούτων ὀρθῆς σφαίρας καν<όνιον> ἔξομεν τῆς ἀρχῆς πάντων τῶν κέντρων.) — Eadem eodem loco habet cod. Mutinensis 40, f. 160 (*Catal. Ital.*, p. 27) a M. Suliardo quoque exaratus. = Codd. Paris. 17, 18, 20. Πορφυρίου φιλοσόφου εἰσαγωγή εἰς ἀποτελεσματικὴν Πτολεμαίου Προοίμιον. Seq. capp. 53. — Ed. Hier. Wolf, 1559, p. 181-204. Desinit f. 94. — F. 89^v. Σχολή ἐκ τῶν Δημοφίλου, ac paululo infra : σχολή. Tum pergit Porphyrius².
- F. 94. Κανόνιον τοῦ ὄλου κύκλου τῶν ἰβ' ζυδίων καὶ πῶς μερίζεται εἰς τοὺς σχηματισμούς. — Seq. schema. = Cod. Scorialensis T I 14, f. 539, ex quo edidi (*Archives des missions scientif.*

¹ De Mich. Suliardo, cf. H. Omont, *Fac-similés de mss. grecs des XVe et XVIe siècles reproduits en photolithographie d'après les originaux de la Bibliothèque nationale*, p. 14.

² Plures viri docti capita quae sequuntur Porphyrio abiudicata Demophilo adscripserunt; sed Francisci Boll sententia, quae iam pridem mea fuit, stare non dubito. Cf. Boll, *Berliner philol. Wochenschrift*, 1898, p. 202.

et litt., 3e série, t. II, 1875, p. 555); cod. Magliabech. 7, f. 172^v (*Catal. Flor.*, cod. 6); cod. Bonon. 2280 (*Catal. Ital.*, cod. 17, f. 317^v); cod. Angelic. 74 (*Catal. Rom.*, cod. 3, f. 108); cod. Berolin. 149 (*Catal. German.*, cod. 22, f. 150).

F. 94^v. Sine titulo. (Τῆς οὐρανίας διαθέσεως κατὰ τόδε τὸ ἐγχαρτόμενον σχῆμα — καὶ πρῶτον γε περὶ διαθέματος λέξομεν). — Ed. A. Olivieri ex cod. Laurent. 28, 14, f. 213 (*Catal. Flor.*, p. 93) in quo capitulum hoc inscribitur ἐκ τῶν τοῦ Ἡφαιστίωνος ἀστρονομικῶν. Προοίμιον (paulo plenior est cod. Parisinus). = Cod. Angelic. 74, f. 104; Scorial. T I 14, f. 536; Vindob. phil. gr. 37 (*Catal. Vindob.*, cod. 6, f. 248), cum hoc titulo Περὶ διαθέματος; item cod. Venet. 7, f. 382. Sine titulo, post versum unum vacuum. (Θεμάτιον τοίνυν λέγεται ἡ ὅλη οὐρανίου [*sic*] διάθεσις καὶ περιφορά — [f. 95] καὶ τὰ λοιπὰ ἀπλῶς ἀκολουθῶς τούτων). — Cf. iid. codd. et Bonon. 2280, f. 253; infra codd. Paris. 16, 17, 20.

Fortasse hoc capitulum praecedenti continuatur. Alioquin idemque et ea quae sequuntur (Τί ἀποτελοῦν οἱ ἐπιμάρτυρες — [f. 96] διὸ καὶ ὠριμαία κέκληται), tum Pauli Alexandrini capitulum Περὶ οικοδοσποτείας (cod. 1586, S4^v et [f. 96^v-97 totum] tabulae astrologicae omnino cum cod. Berolin. 22, f. 151-156 congruere videntur. Ad *Catal. German.*, p. 39). Cf. aliquatenus cod. Venet. 7, f. 382 sqq. Pauli capitulum contuli in quo cod. Paris. 15 et 20 homoeoteleutum supplent in editione omissum. Vid. appendicem.

F. 96^v. Τέλος τῆς μαθηματικῆς Αἴγυπτίου καὶ ἀποτελεσματικῆς βίβλου τετρακτῆς βίβλου τοῦ Πτολεμαίου. (Falsa inscriptio.) = Cod. Mailhing. I, 1, gr. f. 83 (*Catal. Germ.*, p. 82) ubi sic desinit falso totus Procli tractatus.

F. 98. Ἐξηγητῆς ἀνώνυμος εἰς τὴν τετράβιβλον Πτολεμαίου. Hic incipit ea quaternionum numeratio, ut folii 105 imus margo leon et 35 habeat, ab ipso amanuensi scripta et sic deinceps in octavo quoque folio usque ad finem. Ideo deesse videntur in hac codicis parte ff. 1-172.

F. 191-204. Πορφυρίου φιλοσόφου εἰσαγωγὴ εἰς τὴν ἀποτελεσματικὴν τοῦ Πτολεμαίου. Προοίμιον. Seq. capp. 53. — F. 197^v. Σχόλια ἐκ τῶν Δημοφίλου. Post verba ἀνταναλώσαι τὴν κάκωσιν, in margine: σχόλιον. (Σημειώτεον ὅτι οὐ μόνον — κελεύει ἐγκρίνειν). Cf. supra ad f. 89^v.

16. Cod. Paris. gr. 2412. — Olim CCCXLII; 408; Fontebled.-Regius 2165. — Chartaceus, cm. 28,5 × 21, ff. 83. — "Copié en 1540 par Alexis de Corfou, (H. Omont, *Inventaire*, etc., t. II, p. 256). Nr. 181 in Catalogo a. 1550 (H. Omont, *Catalogue des manuscrits de Fontainebleau*, etc., p. 64). — F. 70:

Τέρμα λάβεν ἐνταῦθι βίβλος
ὕψηγόροιο ἀρίστου Πτολεμαίου
ἀνδρὸς εὐγενοῦς ἀριστοιο ἔνεκεν
Ἰωάννου κυρίου τοῦπικλῆν Γάδη¹
οὐ τὸ κλέος θαυμαστὸν ἐν πᾶσι πέλει.

Ἄλέξιος ἱερεὺς ἐστὶν ὁ γράψας· Κερκυραῖος.

F. 83^v. Ἡ παροῦσα (δύσγραφος a scriptore deletum) βίβλος τετέλεσται νῦν πονηθεῖσα ὑπὲρ ἀνδρὸς εὐγενοῦς κυρίου κυρίου Ἰωάννου Γάδη δεκανοῦ τε τῆς ἀποστολικῆς καμάρας τῶν Ῥωμαίων διατελοῦντος, καὶ τῶν δεκανῶν πρῶτος (*sic*). τὰ δὲ πάτρια αὐτοῦ ἔλκοντος ἀπὸ Φλωρεντίας τῆς περιφήμου τῶν Ἰταλῶν πόλεως, ὅς καίπερ Ἰταλὸς τυγχάνων, ἀλλ' οὖν ὡσπερ φιλέλην (*sic*) ἄριστος εἰς λέγ(?) τῶν πάλιν εὐγενῶν Ἑλλήνων τυγχάνων· καὶ τὸς φιλεῖ τοὺς πεπαιδευμένους τῶν Ἑλλήνων πολὺ, καὶ αἰ ἐφίεται τούτους συνέχειν ἐν τῇ αὐτοῦ οἰκίᾳ φεῦ μετὰ πλείστης ὄσης ἐπιμελείας, οὐκ ἤκιστα γε καὶ τῶν Ἰταλῶν τοὺς ἐκκρίτους. Ἀλλὰ τί φημι; ἴδοιτε γὰρ ἐν τῇ οἰκίᾳ τούτου τοὺς πρῶτους ἐπιστήμονας καὶ μαθηματικούς ὄντας καὶ οἰκοῦντας μετ' αὐτοῦ, ἀστρονόμους τε λέγ<ω>, μουσικούς, φιλοσόφους ἀρίστους καὶ ἰατρούς· ἀλλὰ τῆς ἐγκυκλίου παιδεύσεως πάσης, οὐκ ἐλαττώνας ῥητόρων τε καὶ ἱστορικῶν καὶ πάντων τοὺς ἀρίστως μεμαθητευμένους καὶ τὰ πρωτεία τῆς τέχνης ἔχοντας. Τοιγαροῦν ὡς φιλέ<λ>λην> ἔχει τε καὶ ἄλλον ἀριστοκράτην τοῦτον πάντες οἱ Ἕλληγες, ὅτι αὐτὸς συνέχει καὶ κρατεῖ ἡμᾶς μετὰ πάσης ὅλης σπουδῆς καὶ ἐπιμελείας, καὶ κηρύττετε αὐτὸν αἰ ἵνα δῶσῃ αὐτῷ ὁ Θεὸς εὐβιώναι καὶ ἐν γῆ μακρῷ ἐλθεῖν ὅτι καὶ ἄλλα κρείττονα ἡμῖν δώσεται (?). — Ἐγγραφή ἐν Ῥώμῃ ἔτη (l. ἔτει) ,αφμ' ἰουνίου 7 ἐν οἰκίᾳ τοῦ ἀνωθεν ῥηθέντος. Ἐρρωσθε. Δο (scil. Δόξα Θεῷ?).

F. 1. Ἐξηγητῆς ἀνώνυμος εἰς τὴν τετράβιβλον τοῦ Πτολεμαίου.

— F. 21^v. Ἐξήγησις τοῦ δευτέρου βίβλου. $\begin{matrix} 15 \\ \nu \end{matrix} \mid \begin{matrix} \chi 5 \\ \kappa \end{matrix}$. — F. 35.

Ἐξήγησις τοῦ τρίτου. — F. 57^v. Ἐξήγησις τοῦ τετάρτου βιβλίου. — F. 70. Ultima tractatus verba ita disponuntur ut crucis figuram referant.

F. 70^v vacuum.

F. 71-80^v. Πορφυρίου φιλοσόφου εἰσαγωγὴ εἰς τὴν ἀποτελεσματικὴν Πτολεμαίου. Locus primae cuiusque capituli litterae et capitulorum titulis reservatus est, sed vacuum ubique mansit. — F. 75^v. <Σχολή vel σχόλιον ἐκ τῶν Δημοφίλου?>. Post verba ἀνταναλώσαι τὴν κάκωσιν, spatium breve et <σ>ημειωτέον κέ., verbo σχόλιον omissio in margine.

F. 81. Sine titulo, spatio vacuo non reservato: (<Τ>ῆς οὐρανίας διαθέσεως — λέξομεν). — Ed. Olivieri, ut dixi p. 6. Sine titulo. (<Θ>εμάτιον λέγεται — [f. 81^v] καὶ ἀκολουθῶς τούτων). = Cod. 15, f. 94^v; Berolin. 22, etc. Pergit sine spatio. (Καὶ ὁ μὲν κατὰ τὸ τρίγωνον — διὸ καὶ

¹ Iohannem Gadi vel Gaddi inclytum fuisse sacerdotem in curia pontificali PP. Pauli tertii me comiter Leo Dorez monuit.

ώριμαία καλεῖται). = Cod. 15, f. 94^v; Berolin. 22, f. 151. — Vide supra, p. 6.

<Pauli Alexandrini> Περί οἰκοδεσποτείας [deest locus inscriptionis] ('Ο τῆς οἰκοδεσποτείας τόπος — [f. 83^v] ἡμέρας κα', ὥρας κε'). = Editionis f. 84^v.

17. Cod. Paris. gr. 2413. — Olim CCCXV; 315; Fontehlad.-Regius 2729. — Chartaceus, cm. 29,2 × 19,6, ff. 104. — F. 100^v leguntur haec: 'Ἐπι ἔτους ζς' ἰνδ. α' ἐν μηνί φευρουαρίῳ (sic) Ζ' ἡμέρα δ' ὥρα ζ' ἐτελιώθη τῷ (sic) παρὸν βιβλίον. anno 1498. Tum f. 2^r: Κτήμα Ἀντωνίου τοῦ Ἐπάρχου¹ ὃ δέδωκε τῷ κραταίῳ βασιλεῖ Κελτῶν τῷ ἐπιφανεστάτῳ Φραγκίσκῳ εἰς εὐχαριστίας σημεῖον. Nr. 180 in Catalogo a. 1550 (cf. H. Omont, *Catalogue des mss. de Fontainebleau*, etc., p. 64). Voluminis ligno compaginati tergo pars opposita (gallice *tranche*) littera F semel signatur. F^o Boll Berolinensis 146 huius cod. apographum esse visus est (*Catal. German.*, p. 35).

F. 1. Ἐξηγητῆς ἀνώνυμος εἰς τὴν τετράβιβλον τοῦ Πτολεμαίου. — F. 85^v. Τέλος τῆς ἐξηγήσεως τῆς τοῦ Πτολεμαίου Κλαυδίου μαθηματικῆς τετράβιβλου.

Sine titulo. ('Ἐπειδὴ συμβαίνει πολλάκις — πάντων τῶν κέντρων). = Cod. Mutin. 40, f. 160^v; Paris. 14, f. 85^v.

F. 86-97. Πορφυρίου φιλοσόφου εἰσαγωγή εἰς ἀποτελεσματικὴν Πτολεμαίου. — F. 91. Σχόλ [sic] ἐκ τῶν Δημοφίλου ('Ἐπὶ ἀνστήσεως — τὴν κάκωσιν). — Σχόλ [sic] σημειωτέον ('Ὅτι οὐ μόνον — κελεύει ἐγκρίνειν). — Ae pergil ul editio.

F. 97^v. Eadem diagrammata idemque κανόνιον atque in cod. Paris. 15, f. 94, et aliis codd. ibi memoratis.

18. Cod. Paris. gr. 2414. — Olim cod. Colbert. 2054; Regius 2729. 3. — Chartaceus, cm. 29 × 12,8, ff. 122, saec. XVI, ff. 128, saec. XVI. — "Copié par Jacques Diassorinus", (H. Omont, *Inventaire*, etc., t. II, p. 256).

F. 1-127. Ἐξηγησις εἰς τὴν τετράβιβλον τοῦ Πτολεμαίου cum quibusdam scholiis aut lemmatis. Textus in 299 capitula dividitur. — F. 1^v, ad cap. δ': σχόλιον τοῦ δευτέρου κεφαλαίου. — F. 6^v, ad cap. 29: σχόλ. τοῦ τρίτου κεφαλαίου, et sic deinceps praeterquam aliquando verbum σχόλιον omittitur. — F. 21, in margine inter verba ἐν δὲ τῷ χειμῶνι σπορὰ καὶ φυτεία atque ἄλλοι δὲ ἕτεραν μέθοδον (cap. XLⁱ finis in Ptolemaeo), leguntur haec, quae Ang. Vergecii manu scripta videntur: ἐνταῦθα δοκεῖ λείπειν πολὺ τι μέρος). — F. 63, in marg.: σχόλ. τοῦ κεφαλαίου <τοῦ τρίτου βιβλίου>. — F. 125, in marg.: περὶ χρόνων διαίρέσεως τζη', et alia manu,

¹ De Ant. Eparcho vide H. Omont, *Inventaire*, etc., t. IV, p. xvi et eiusdem *Catal. des mss. de Font.*, p. vi, n. 3.

vel fortasse eiusdem: ἰστέον ὅτι ἐνταῦθα πάλιν ποιεῖ τινα συνοπτικὴν διδασκαλίαν περὶ τῶν τῆς ζωῆς χρόνων. Et ad finem prioris capituli, in interiore margine: τέλος. — F. 127^v. Τέλος τῆς τοῦ Πτολεμαίου Κλαυδίου τετράβιβλου ἐξηγήσεως.

F. 128. Sine titulo. ('Ἐπειδὴ συμβαίνει πολλάκις — πάντων τῶν κέντρων). = Cod. Mutin. 40; Parisini supra memorati.

19. Cod. Paris. gr. 2415. — Olim cod. Colbertinus 1269; Regius 2220, 3. — Chartaceus, cm. 33,7 × 22, ff. 55. (Alius cuiusdam numerationis numerus 1 folio 7 congruit et ultimum fol. est 61, quod quidem vacat), saec. XVI. — "Copié par Nicolas Sophianos", (H. Omont, *Inventaire*, etc., t. II, p. 256). Cf. Aug. Engelbrecht, *Hephaestion von Theben und sein astrologisches Compendium*, Wien, 1887, p. 9, qui animadvertit huius codicis amanuensem Hephaestionis textum ex codice 2841 descripsisse.

F. 1. Ἐφαιστίωνος Θηβαίου φιλοσόφου περὶ καταρχῶν πρῶτον καθολικόν. — F. 30. Βιβλίον δεύτερον. — F. 42. Βιβλίον τρίτον. — F. 50^v, vers. 19, hic Hephaestionis textu interrupto versus ita pergil cum signo .: : (Προκειμένῳ χρόνῳ ἀποδείκνυται ὑπὸ Ἰππάρχου — [f. 55] περὶ τῶν ἐν προχείροις λέγωμεν κανόνι). = Noster cod. Paris. 22, ff. 32, 11 - 34^v. Hoc de fragmento vide quae infra dicemus p. 25.

20. Cod. Paris. gr. 2490. — Olim DCCCLXXIX; 959; <Regius> 3027. — Chartaceus, cm. 30,8 × 14,4, ff. 222. (At fol. I^{um} numerum 11 praebet et sic deinceps usque ad folia 220 numero 230, 221, num. 231, 222, num. 232 notata), saec. XV. — Primo fol. A littera notato: "Manu Suliardi." — "Copié par Michel Souliardos", (H. Omont, *Inventaire*, etc., t. II, p. 269). Cf. eiusdem *Catalogue des mss. de Fontainebleau*, p. 105, ubi codex numerum 306 habet in Catalogo a. 1550.

F. 11 (primum in cod. memoratum). Ἐκ τῆς συντάξεως Πτολεμαίου κεφαλαιωδῶς [corr. ex κεφαλεωδῶς] εἰρημένων ('Ὅτι σφαιροειδῆς ὁ οὐρανός — [f. 11^v] ἀπὸ τοῦ σιμερινοῦ [sic] μοῖ κγ' νε' κ"). Seq. duo excerpta. Ἐκ τοῦ βου συντάξεως, 5 exc. — F. 13^v. Ἐκ τοῦ τρίτου λόγου τῆς σ. 5 exc. — F. 14^v. Ἐκ τοῦ τετάρτου τ. σ. 6 exc. — F. 15^v. Ἐκ τοῦ πέμπτου τ. σ. 27 exc. — F. 18^v. Ἐκ τοῦ ἑξδόμου τ. σ. 3 exc. — Ἐκ τοῦ ὀγδόου τ. σ. 3 exc. — F. 19. Ἐκ τοῦ ἑνάτου τ. σ. 12 exc. — F. 19^v. Ἐκ τοῦ δεκάτου τ. σ. 9 exc. — F. 20. Ἐκ τοῦ ἑνδεκάτου τ. σ. 7 exc. — F. 21^v. Ἐκ τῆς [sic] δωδεκάτου τ. σ. 20 exc. quorum ultimum his desinit: ἀπὸ τοῦ Ἡλίου. = Cod. Berolin. 149 (*Catal. German.*, cod. 22), f. 104-106¹.

¹ Hac de codicis parte sic loquitur I. L. Heiberg (*Cl. Ptolemaei opera astronomica minora*, p. cxlvi) "cod. Paris. gr. 2490... habet ἐκ τῆς συντάξεως κέ. (= D I¹, scil. cod. Vatic. gr. 180, s. XII, p. 10, 3)... Ex libris VI et XIII nihil excerptum."

F. 22. Ἰωάννου Ἀλεξανδρέου [*sic*] τοῦ φιλοσόφου περὶ τῆς τοῦ ἀστρολάβου χρήσεως, καὶ τί τῶν ἐν αὐτῷ καταγεγραμμένων σημαίνει ἕκαστον. = *Ibid.*, f. 116-131; Laur. 28, 16, f. 279-289 et alii plurimi. Cf. *Catal. Flor.*, p. 39, ac praesertim adnotatio. — F. 36. Desinit ut editio (H. Hase, *Rhein. Mus.*, VI, 1838, p. 129-156).

Ἐτέρα ἐξήγησις περὶ τοῦ ἀστρολάβου. — F. 36v. (Εἰ βούλει γινώσκειν τὴν τοῦ ἀστρολάβου μέθοδον — [f. 39] καθὼς πρότερον διαταξάμεθα). = *Cod. Berolin.*, f. 131; cf. *Catal. German.*, p. 37.

Τοῦ Γρηγορᾶ κυροῦ Νικηφόρου τοῦ φιλοσόφου πόνημα περὶ κατασκευῆς γενέσεως ἀστρολάβου. — F. 39v. Τέλος τοῦ λόγου τοῦ κυροῦ Γρηγορᾶ. = *Ibid.*, f. 134-139; cf. *Catal. Mediol.*, p. 7; *Ital.*, p. 33.

Sine titulo. (Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο ὡς ἡμεῖς — [f. 45v] ὡς λέλεκται, καὶ τοῦτο μὲν τοιοῦτον). = *Ibid.*, f. 139-140.

F. 46, f. sequens 51 numero notatum, ff. 52-55 vacua.

F. 56. <Ἐ>ξήγησις ἀνώνυμος εἰς τὴν τετραβίβλον τοῦ Πτολεμαίου [*sic*]. Tractatus in 299 cap. dividitur. — F. 196v. Τέλος τῆς ἐξηγήσεως τῆς τοῦ Πτολεμαίου Κλαυδίου μαθηματικῆς τετραβίβλου.

Littera υ' notatur capitulum quod saepius Ἐξήγησιν sequitur (Ἐπειδὴ συμβαίνει πολλάκις — πάντων κέντρων). Vid. supra *cod.* 15, f. 85v.

Πορφυρίου φιλοσόφου εἰσαγωγή εἰς ἀποτελεσματικὴν Πτολεμαίου. Προοίμιον. — F. 215 desinit opus ut in editione; at f. 205v, post capitulum Περί οικοδεσποτῶν (p. 191 Wolf.), linea videtur speciem coronidis referens et rubro verba Σχολή ἐκ τῶν [f. 206] Δημοφίλου (Ἐπὶ ἀνστήσεις [*sic*] — τὴν κάκωσιν). Iterum rubro: Σχολή (Σημειωτέον — ἐγκρίνειν).

Reliqua pars codicis Berolinensi 149, ff. 151-156v et Parisino 15, ff. 94-96v, ut mox videbitur omnino congruit.

F. 215v. Κανόνιον, quod iam pridem edidi. (Vide supra *cod.* 15, f. 96). Sequitur fragmentum: (Τῆς οὐρανίας διαθέσεως — λέξομεν). = *Cod.* 15 et alii. — Ed. A. Olivieri.

F. 216. (Θεμάτιον τοῖνον λέγεται — [f. 217] ἀκολουθῶς τούτων). Sequuntur capitula omnia quae codice 15 et Berolinensi continentur, quorumque ultimum [f. 229v] desinit: ὠρμαία κέκληται.

Παύλου Ἀλεξανδρέως περὶ οικοδεσποτείας (corr. 1^a manu ex-tias).

F. 230v (falso). Τέλος τῆς τετρακτῆς [*sic*] βίβλου καὶ ἀποτελεσματικῆς Πτολεμαίου τοῦ Αἰγυπτίου.

F. 231. *Figurae astronomicae.*

F. 231v. *Figura astronomica.* (Ὁμοίως πάλιν καὶ τὸ αὐτὸ θεμάτιον — ἐπὶ δὲ ρ' τὸ ἀνάπαλιν).

F. 232v. (Ὁ κλῆρος τῆς τύχης εὐρίσκεται οὕτως — διὸ καὶ ἐμβρίσθη οὕτως). *Figura astrologica, cuius titulus: Ὁ κλῆρος τῆς τύχης, inter secundum ac tertium capituli versum interiacet.*

21. *Cod. Paris. gr. 2501.* — Chartaceus, cm. 21,4 × 13,5, olim signatus Colbert. 4510; Regius 3211. 3. Scriptus duobus manibus aequae elegantibus medii saeculi XV, ff. 235. — Cf. H. Omont, *Inventaire, etc.*, t. II, p. 272-273.

Rectum foliorum ordinem (A), ante compaginatoris operam turbatum (B) indicant numeri quoque imo folio saeculo, ut videtur, XVII° scripti. Hac tabula res ostendetur.

Ordo rectus (A)	Ordo nunc institutus (B)	Ordo rectus (A)	Ordo nunc institutus (B)
F. 1	F. 50-42	132-141	59-67bis
2	49	144-151	68-75
3	52	153-158	76-81
6-7	41-42 (renversés)	159-160	47-48
8	46	161-166	82-87
9-37	1-29	169-177	88-96
40	51	233	97
41-48	32-39	187-194	98-105
49-50	30-31	201-239	106-143
51	40	241-296	144-199
52-54	53-45	305-340	200-235
125-130	53-58		

A. Desunt scilicet numero:

F.	Folia duo
4, 5	3
34-40	72
55-124	1
131	2
142, 143	1
152	

A. Desunt scilicet numero:

F.	Folia duo
167, 168	9
178-186	5
196-200	1
240	8
297-304	

Ex quo videntur folia cvi in codicis parte nobis servata desiderari.

Numerum cuiusque quaternionis antecedit littera K. Notati fuerant numeri quaternionum ante volumen compaginatum, at post numeros tabulae A signatos, unde fit ut quaterniones aliquot partim vel omnino rasi fuerint; idque non in alio codice inventum in hoc animadvertit, quod, cum quaterniones octo foliis, ut solet, responderent, tum uni folio, sicut ex hac tabula videre sit.

K	F.	K	F.
1	1	11	46
2	9	12	47
3	17	13	48
4	25	14	49
5	26	15	50
6	27	16	51
7	28	17	52
8	30	18	53
9	31	19	59
10	32	20	67

K 21	F. 68	K 33	F. 138
22	76	34	144
23	...	35	152
24	82	36	160
25	88	37	168
26	96	38	176
27	97	39	184
28	98	40	192
29	106	41	200
30	114	42	208
31	122	43	...
32	130	44	222

F. 1-29^v (= f. 9-37 ordinis A). <Isaaci Argyri> Παράδοσις εἰς τοὺς Περσικοὺς προχείρους κανόνας τῆς ἀστρονομίας. = Cod. Flor. 7, f. 2-19; 10, f. 3-23; Venet. 4, f. 71 ss.; Taurin. 4, f. 134-141^v; Paris. 2107, f. 141 sqq. (sub nomine Georgii Chrysococcae). Cf. Venet. 8, f. 11^v sqq. Capitulum I-XVIII tituli iidem sunt atque in cod. Flor. 7. Sequuntur <cap. XIX> Περί τῆς καταλήψεως τοῦ ἔτους τῶν Περσῶν. <XX> Περί τοῦ πόσον κινεῖται ἕκαστος τῶν ἀστέρων τὸ νυχθήμερον. <XXI> Τεχνολογία ἀκριβῆς περὶ τῆς ὥρας συζυγίου ἢ πανσελήνου (f. 29, 22, Χρυσοκόκκης nominatur). — F. 29^v. Καὶ τὸ ἑναπολειφθέν, ἔστιν ὥρα τῆς παρελθούσης νυκτός. — Ed. Christmann, Francofurti, 1590, *Muhamedis Alfagrani chronologica et astronomica elementa*, p. 298 sqq., teste Usenero, *Ad historiam astronomiae symbola*, 1876, p. 24. — Reliqua paginae pars vacua.

Ff. 30-31 post f. 39 ponenda sunt.

Ff. 32-39, 30-31, 40¹. Ἰσαὰκ τοῦ Ἀργύρου μέθοδος λογικωτέρα ἡλιακῶν καὶ σεληνιακῶν κύκλων καὶ τούτοις ἐπομένων. = Cod. Flor. 7, f. 90-99; German. 4, f. 203-212. — Ediderunt Petavius, *Uranol.*, p. 539 sqq. editionis a. 1630; t. III, p. 194 sqq. editionis a. 1705², et Halma, *Tables manuelles astronomiques*, 3^e partie, Suppl., p. 83-117, ubi finis deest.

¹ Ordinem rectum (A) restituere debemus ut quisque textus locum proprium obtinere possit. Vide supra p. 11 columnas A, B.

² Desinit Petavius cum verbis ἀξιόλογον ἀπεργαζομένης (ἀπεργασμ. ed.); Parisinus autem et alii ita pergunt: Σοὶ δ' αὐτῷ συνετῷ γε ὄντι καὶ κρίνειν ὀρθῶς εἰδότες τὰ γ' εὐ ἔχοντα τῶν τοιούτων, καὶ αὐτὰ μὴ οὕτως, τοιούτων τι περὶ ἡμῶν οἶδ' ὡς γ' ὑποπτευθήσεται· τὸ δὲ μὴ ἐντελῶς καὶ ὡς ἐχρῆν τὸν περὶ ὧν εἰρήκειμεν ἀποδοθῆναι παρ' ἡμῶν λόγον, καὶ μάλ' ἔργω ὑπονοῶ· διόσου καὶ ἀξίω τὴν σύνεσιν κριθέντα μὲν σοὶ λόγου τινός τὰ εἰρημένα, εἰ σοὶ βουλευτόν, ἐμφανισθήτωσαν καὶ πρὸς ἄλλους· εἰ δ' ἀποψηφισθεῖεν (sic), ἐπανικήτωσαν πρὸς ἡμᾶς, ἵν' αἰσθόμενα τῆς ἑαυτῶν ἀσθενείας τὸ παρησιάζεσθαι παραιτήσωνται.

F. 40^v vacuum.

F. 41. Κανόνιον τοῦ ἡμεροερεσίου. Μῆνες Ῥωμαίων, cum commentario.

Ff. 41^v-42 (inversa). Tabula. Πασχάλ<ιον>. In columna I: Οἱ κύκλοι τῆς Σελήνης. Summa pagina, manu recenti: S. Iohannis cognomento Damasceni pertinens ad computum Isaaci Argyri. — Cf. Petavii, *Uranologium* (1630), p. 371; Halma, *Tables manuelles astronomiques*, 1825, 2^e partie, p. 118 sqq.

F. 42^v vacuum.

F. 43-45. Tabulae. Κανόνιον τῆς κινήσεως τοῦ θεμελίου τοῦ Ἡλίου. In columna I: Ἐκατονταετηρίδες. Alia κανόνια.

F. 45^v vacuum.

F. 46. Tabula manu saeculi XVII scripta, columnis 16 constans et vers. 8, quorum primi duo hi sunt:

α	υ (pro β)	γ	θ	ι	ε	ς
ζ	ιβ	ιδ	ιε	κα	ια	ιζ

tum ultima:

ζσεγ	αεδγ	υασγ	αζσδ	δβσε	δγασ	ευασ
------	------	------	------	------	------	------

F. 46^v. Μῆνες περσικοί.

Sequuntur, alia manu, haec verba: μιερκοῦζῆσως(?) καὶ ὁ πατήρ Ἰω. καὶ ἐμητήρ (f. l. ἐμή μητήρ?) Χριστηνᾶ ... τοῦ ὄσιου πατρὸς ὁμῶν Σαβᾶ τῶν Ἱεροσολυμῶν ... Pars folii reliqua vacat.

F. 47-87^v. Tabulae astronomicae. — F. 52^v, 58^v, 68 vacant. — F. 53-55^v. Παράλλαξις τοῦ διὰ Συήνης [etc.] κλίματος βον πλάτος μοιρῶν κ', ἡμέρα ὠρῶν ιγ' ς". Cf. Halma, *Tables manuelles astronomiques de Ptolémée et de Théon*, t. III, 2e partie, p. 100 sqq. — F. 59-66. Κανόνια τῶν πολλαπλασιασμῶν τῶν ἐξηκοστῶν ἐφ' ἑαυτὰ. — Tabularum quarundam tituli: F. 69^v. Πτερὸν πρῶτον. — F. 70. Πτερὸν δεύτερον. — F. 81. Πτερὸν τρίτον. — F. 47. Πτερὸν τέταρτον. — F. 48, Πτερὸν πέμπτον. — F. 87. Πτερὸν ἕκτον. — F. 49, in margine haec nota: Ὁ πέμπτος δάκτυλος τῆς χειρὸς τοῦ ἀνθρώπου καλεῖται ἀντίχειρ· ὁ τέταρτος λιχανός· ὁ τρίτος καὶ μέσος μάκελος¹· ὁ δεύτερος ἐπιβάτης, ἀλλὰ καὶ παράμεσος· ὁ πρῶτος καὶ μικρὸς μύψ. — ἐπίσημον· ἀνώνυμον· χαρακτήρ.

F. 88. Περί τῆς καταλήψεως τῆς ἀρχῆς τῶν χρόνων καὶ τῶν μηνῶν κατὰ ποίαν ἡμέραν (haec tria verba fere evanida) εἰσέρχονται τῆς ἑβδομάδος. = Cod. Vindob. 1, f. 270^v (cap. ρις'). — De ff. 43-87 et 88-97 (l. 96), cf. I. L. Heiberg, *Cl. Ptolemaei opera omnia; Prolegomena*, vol. II, p. ccu, imo totum caput III.

¹ μάκελος deest in lexicis.

Περὶ τῆς ἐκβολῆς τῶν χρόνων τῶν Ῥωμαίων, τῶν Περσῶν καὶ τῶν Ἀρράβων διακειμένων ἀπὸ τῶν χρόνων σουλτανικῶν [f. 88^v] (Ἦρκει μὲν οὖν καὶ ἡ προρρηθεῖσα μέθοδος — [f. 90] καὶ ἐξῆλθον ὥραι τοῦ κατὰ μήκος ἀποστήματος ἡ κε'). = Ibid., f. 274^v, cap. ριθ', ubi finis non idem.

F. 90. Περὶ τῆς καταγραφῆς τῶν ἐφημερίδων (Ἐγχαράπτοντας ἐφ' ἐνὶ μὲν καταβατῶ πρώτῳ — [f. 90^v] εἶτε καλὰ, εἶτε ἐναντία). Περὶ τῆς ἐκβολῆς τῶν ἀστέρων εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐφημερίδων (Οὐκ ὅτι ἀσαφῶς εἴρηται πρότερον — [f. 91] τότε γὰρ ἔστι τοῖς ἀστρονόμοις ἀρχὴ τοῦ χρόνου). — Cf. cod. Flor. 10, f. 266.

Περὶ τῶν πρὸς ἀλλήλους σχηματισμῶν τῶν ἀστέρων καὶ τῆς τούτων ὀνομασίας ἐκ τῆς τοῦ Ἥλιου ἐγγύτητος τε καὶ ἀποχῆς (Μετὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς ἐγχαράξεως — [f. 91^v] καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων). = Cod. Vindob. 1, cap. ρλη'.

Περὶ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν μερῶν τῶν σχηματιζομένων, ἐν ᾧ καὶ περὶ ἀστέρων δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν (<Τ>οῦ ζῳδιακοῦ κύκλου εἰς ἴσα ἴσα διηρημένου — [f. 92] λέγομεν δὲ τὸν τούτων σχηματισμὸν οὐδ' ἕτερον). Cum figura XII zodiaci signorum.

Περὶ φάσεως καὶ κρύψεως στηριγμῶν αὐτῶν καὶ βῶν, ἔτι δὲ καὶ περὶ καυμάτων καὶ ἀκρονύκτων (<Ο>νομάζονται οἱ ἀστέρες — [f. 93] κατὰ τὸ ἐναντίον τῶν ἄλλων ἀστέρων). — Cf. cod. Vindob. 1, f. 279, cap. ρλγ', ubi textus plus quam dimidio brevior; cod. Berolin. 26, f. 80, ubi textus plenior quam in hoc codice, sed inabsolutus.

F. 93^v. Περὶ τοῦ πῶς <δεῖ> ἐξευρίσκειν τὴν ὥραν καθ' ἣν ὁ ἀστὴρ [sic] μετὰ τὴν Σελήνην μοιρικῶς σχηματίζονται (<Π>ερὶ τῶν πρὸς ἀλλήλους σχηματισμῶν τῶν ἀστέρων — τῆς ἐνεστῶσης ἡμέρας). — Cf. Vindob. 1, f. 274^v, cap. ρκα'.

*Ἄλλως περὶ τούτου εὐχερέστερον (<Δ>ιὰ τοὺς μέσον τῆς Σελήνης καὶ τῶν ἀστέρων σχηματισμούς — [f. 94] καὶ εἰς τὰς συνοδοπανσελήνους κατὰ τὴν ῥηθείσαν μέθοδον).

Περὶ τοῦ πῶς δεῖ εὐρίσκειν τὴν ὥραν καθ' ἣν ἡ [l. οἱ] ἔξ [l. ε'] ἀστέρες πρὸς ἀλλήλους σχηματίζονται, οἷον Ἡ Ζ' ♃ ♀ ☿ (<Η> τῆς κινήσεως ἐκάστου τῶν ἀστέρων ἀνωμαλία — [f. 95] εἰς τὰς μοιρικὰς εὐρέσεις τῶν πρὸς ἀλλήλους τῶν ἀστέρων σχηματισμῶν). — Cf. ibid., f. 275, cap. ρκβ'; cod. Berolin. 26, f. 75.

Περὶ τῆς εὐρέσεως τῆς ὥρας καθ' ἣν μοιρικῶς σχηματίζονται οἱ μὴ καθ' εὐθείαν κινούμενοι ἀστέρες (Ἐπειδὴ οὐ πάντες οἱ ἀστέρες — πολλάκις εἴρηται). = Cod. Vindob. 1, f. 275^v, cap. ρκγ'; Berolin. 26, f. 79. — In margine tabula XXIV horarum partes exhibens.

Περὶ εὐρέσεως ὠροσκόπου, ἧτοι μοίρας ἀνατελλούσης (Ὄροσκόπον ὀνομάζουσιν οἱ ἀποτελεσματικοὶ — [f. 95^v] τουτέστι τὴν κζην τοῦ Ταύρου δύνειν). — Cf. cod. Berolin. 26, f. 78. — In margine scholium : <ση.> ὅτι ἐὰν μὲν αἱ ἀπὸ ἀνα<το>λῆς Ἥλιου ἀναδοθεῖσαι ὥραι... (versus decem).

F. 96. Περὶ ζῳδίου μεσουρανοῦντος (<Η> δὲ μεσουρανοῦσα μοῖρα τοῦ ζῳδιακοῦ — ἐποχὴ τοῦ Ἥλιου). Cf. cod. Berolin. 26, f. 78^v. Περὶ ὠροσκόπου μεσημβρινοῦ καὶ μεσονυκτικοῦ (Κατὰ τὰ ὀρθῆς σφαιρας τῶν ἀναφορικῶν χρόνων — ὡς ἐπὶ τοῦ μεσημβρινοῦ εἴρηται).

Περὶ τῆς ἐκβολῆς τῶν ὠρῶν τῆς 6 [scil. ἡμέρας hic et infra] ὀποιοῦδητινος κλίματος βούλει, ἢ πόλεως ἢ χώρας ἀπὸ τῶν τούτων ἀναφορῶν (<Αἰ> ἀπαξ ἐνὸς χρόνου ἐκβληθεῖσαι ὥραι — [f. 96^v] κάτωθεν ὄντα τῶν λ'). = Cod. Berolin. 26, f. 122.

Περὶ καταλήψεως τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἥλιου κατὰ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας πρὸς πάντα τὰ κλίματα. Hoc titulo (= cod. Berolin. 26, f. 122^v) finitur folium 96, quod 177° folio ordinis A (vide supra p. 11) respondet; at folia 178-186 huius ordinis desiderantur.

F. 97 ponendum est post f. 133, quod infra invenies.

F. 98-100. Tabulae ad geographiam, astronomiam computumque pertinentes <Theonis Alexandrini>. — Cf. Halma, *Tables manuelles*, t. III, 1re partie, p. 109 sqq.

F. 100^v-105^v. Τριακονταετηρίδες, et aliae tabulae astronomicae.

F. 106-143. Ἐκ τῶν Ἡφαιστιῶνος τοῦ Θηβαίου ἀποτελεσματικῶν, καὶ ἐτέρων παλαιῶν¹. = Cod. Flor. 7, f. 99-139; 8, f. 33-75; cf. 12, f. 106^v sqq. et passim; Venet. 5, f. 49-77; 7, f. 17-24, 40-62, 67^v, 69-70, 80, 90; 8, f. 165-194; Vindob. 8, f. 38-104, quo de loco adi G. Kroll, *Catal.*, VI, p. 52. Haec sunt in Parisino : F. 106-112^v. Περὶ τῆς τῶν δωδεκατημορίων ὀνομασίας καὶ δυνάμεως. = Hephaest., I, 1, p. 46-67 Engelbrecht². Varias lectiones optimas invenies in appendice³. = Cod. Flor. 7, f. 99; 8, f. 75^v; cf. Vindob. 8, f. 381. Cf. Procli (?) *Paraphrasis in Ptolemaei tetrabiblum*, ed. L. Allatius, 1658, II, 12;

¹ De his Hephaestionis excerptisque et paraphrasibus cf. Fr. Boll, *Beiträge zur Ueberlieferungsgeschichte der Astrologie und Astronomie*. (Sitzungsb. Akad. München, 1899, p. 77, 91, 102, 106, etc.), ubi "syntagma Laurentianum", descripsit.

² I. Camerarius hoc capitulum ediderat (*Astrologica*, Norimb. 1532, p. 4-20 (quod quidem Engelbertum fugit), fortasse ex codice Erlangensi 89, nisi fallitur Boll, *l. c.*, p. 108).

³ Omnia quae ex cod. 2501 editave aut collata appendicem occupant nonnisi Hephaestionea sunt.

Maximi et Ammonis reliquiae, collegit Ad. Ludwich, 1858, p. 112-119. — F. 112^v. Ἐν οἷς τόποις χαίρουσιν οἱ εἴ ἀστέρες. = Cod. Flor. 7, f. 106; S¹; Vindob. 8, f. 38-47; Taurin. 4, f. 34; cf. Hephaest., I, 7. Ed. Olivieri, *Catal. Flor.*, p. 90. — Τίνας τῶν ἰβ' τόπων εἰσὶ βελτίους. = Cod. Flor. 7, f. 106; S; Taurin. 4, f. 342. Cf. Hephaest., I, 12 (περὶ διαφορᾶς τόπων). Ed. Olivieri, l. c. — Περὶ οἰκοδεσποτῶν καὶ συνοικοδεσποτῶν. = Cod. Flor. 7, f. 106; S; Taurin. 4, f. 34; cf. Hephaest., I, 13. Ed. Olivieri, l. c.; cf. Porph., p. 186. — F. 113. Περὶ συναφῆς, ἤτοι κολλήσεως καὶ ἀπορροίας. = Cod. Flor. 7, f. 106; S; Venet. 6, f. 183; cf. Hephaest., I, 14. Ed. Olivieri, l. c., p. 92; cf. Porph., p. 187. — Περὶ ἐμπερισχέσεως τριχῶς λεγόμενον. = Cod. Flor. 7, f. 107; S; Taurin. 4, f. 50^v; cf. Hephaest., I, 15. Ed. Olivieri, l. c.; cf. Porph., *ibid.* — F. 113^v. Περὶ ἀκτινοβολίας. = Cod. Flor. 7, f. 107; S; Venet. 7, f. 91; cf. Hephaest., I, 16. Varias lectiones et additamenta vid. in appendice. — Περὶ ἐπιδεκατεόντων. = Cod. Flor. 7, *ibid.*; S. Eadem leguntur in utroque Laurentiano usque ad f. 142 Parisini; cf. Taurin. 4, f. 34^v. Cf. Hephaest., sequentia capituli 16; Porphyrii εἰσαγωγῆν, p. 188. — Περὶ καθυπερτέρων. = Cod. Taurin. 4, f. 34^v; cf. Hephaest., finis cap. 16. Vid. varias lectiones et additamenta in appendice. — F. 114. Περὶ δορυφορίας. Cf. cod. Venet. 6, f. 183; Taurin., f. 34^v; cf. Hephaest., I, 17. Var. lect. et addit. in appendice. — Περὶ δωδεκατημορίων τῶν ζωδίων. Cf. Venet. 7, p. 332. Cf. Hephaest., I, 18; Ptolemaei, *Tetrab.*, p. 13, 26, ed. 1535. Ed. Olivieri, l. c., p. 93. Var. lect. in appendice. — Περὶ τοῦ δωδεκατημορίου τῆς Σελήνης. Vid. eadem appendix; cod. Flor. 7 et 8 eundem textum exhibent, sed sine titulo. — F. 114^v. Περὶ ἐπιτηδείων καὶ ἀνεπιτηδείων ἐν ταῖς καταρχαῖς. = Cod. Taurin., f. 36; Hephaest., III, 1. Editum in appendice. — Περὶ καθολικῶν ἐπισκέψεων καὶ ἀποτελουμένων. = Cod. Taurin., f. 50^v. Contulit Olivieri cod. Flor. 12 (*Studi ital.*, VI, p. 9-11). = Hephaest., I, 20, p. 75, 20-77, 3. — F. 115. Περὶ οἰκοδεσποτίας. = Cod. Taurin., f. 37; Venet. 7, f. 93. = Hephaest., I, 20, p. 77, 3-24. — F. 115^v-117. Περὶ φύσεως τῶν ζωδίων. = Hephaest., I, 20, p. 77, 28-81, 25. Varias lectiones totius capituli invenies in appendice ad f. 114^v. — F. 117-119^v. Περὶ ἀποτελεσμάτων ἀπὸ τῶν ἐκλείψεων

¹ De capitulis cod. Florentini 8 quae cod. Parisino continentur, videsis Al. Olivieri, *Studi ital. di filol. class.*, VI, p. 2 sqq.

καὶ τῶν κομητῶν. = Cod. Taurin. f. 46^v; Vindob. 1, f. 270^v; Nicolsburg. II, 241, f. 26-32. = Hephaest., I, 21. Cf. cod. Paris. 26, f. 39 cum p. 83, 7-89, 24 Engelbr. Varias lectiones in appendice. — F. 119^v. Περὶ τῶν ἐν ταῖς ἐκλείψεσι σημείων. = Hephaest., I, 22. Ed. A. Ludwich, *Maximi et Ammonis reliquiae*, 1877, p. 122-125 ex cod. Flor. 12, p. 121. Var. lect. in appendice. — F. 120-122. Περὶ ἐπισημασιῶν τῆς τοῦ Κυνοῦ ἐπιτολῆς καὶ τῶν περὶ αὐτὴν ἀστέρων. — Cf. cod. Paris. 2419, f. 102^v, cuius ope Engelbrecht capituli XXIII textum correxit. Var. lect. in appendice. — F. 122. Περὶ μοίρας ὠροσκοπούσης ἐν τῇ συλλήψει. Excerptum ex Hephaest., II, 2, non paucis mutatis. = Cod. Vindob. 1, f. 232. Ed. in appendice. — F. 123. Περὶ γονέων. Cf. Vindob., f. 246; Hephaest., II, 4. Ed. in appendice. — F. 123^v. Περὶ προτελευταίας γονέων. = Cod. Venet. 6, f. 182; cf. Hephaest., II, 5. Ed. in appendice. — F. 123^v-124. Περὶ ἀτρόφων. Cf. Vindob. 1, f. 342^v; Hephaest., II, finis capituli 10. Ed. in appendice. — F. 125-132. Περὶ χρόνων ζωῆς. Cf. Vindob. post f. 214, cap. λδ'; Hephaest., II, 11. Ed. in appendice. = F. 132-135¹. Περὶ τύχης ἀξιωματικῆς. Cf. Vindob. 1, f. 213^v et 347; Hephaest., II, 18 (pars altera). Ed. in appendice. — F. 135. Περὶ πράξεως <ποιότητος>. Cf. Hephaest., II, 19. Ed. in appendice. — Περὶ τέκνων. Cf. Hephaest., II, 21bis. Ed. in appendice. — F. 135^v. Περὶ φίλων καὶ ἐχθρῶν. Cf. Hephaest., II, 22. Ed. in appendice. — Περὶ δούλων. Cf. Hephaest., II, 20. Ed. in appendice. — Περὶ ξενιτείας. Cf. Hephaest., II, 23. Ed. in appendice. — Περὶ θανάτου ποιότητος. Cf. Hephaest., II, 24. Ed. in appendice. Vid. cod. Flor. 7, f. 130^v ubi descriptor coniunxit cap. 23 et 24. — F. 136. Περὶ χρόνων διαίρεσεως. Cf. Hephaest., II, 25. Sic incipit ut bini Laurentiani, ac desinit sicut Parisinus 2417, f. 122^v. Ed. in appendice. — Περὶ ἐνιαυτοῦ. = Cod. Paris. 2417; Flor. 8. Ed. in appendice. — F. 136^v. Περὶ μηνῶν. Cf. Hephaest., II, capituli 27 pars prior. Ed. in appendice. — Περὶ ἡμέρας. Cf. Hephaest., II, 27. Ed. in appendice. — Διαίρεσις τῆς χρονοκρατορίας ἐκάστου τῶν ἀστέρων. Cf. Hephaest., II, 27bis. Huius capituli titulus in Parisino 2417, f. 128, Hephaestionem ipsum continente: Διαίρεσις ἑτῶν καὶ μηνῶν θ'. Ed. in appendice. — F. 137. Κρόνου χρονοκρατορία. Cf. Hephaest., II, 28¹. — F. 97². Διὸς χρονοκρατορία.

¹ Textus folia 137-143^v obtinens edetur in appendice.

² Videsis supra f. 97.

Cf. Hephaest., II, 29. — F. 138. Ἄρεως χρονοκρατορία. Cf. Hephaest., II, 30. — F. 139. Ἡλίου χρονοκρατορία. Cf. Hephaest., II, 31. — F. 140. Ἀφροδίτης χρονοκρατορία. Cf. Hephaest., II, 32. — F. 141. Ἑρμοῦ χρονοκρατορία. Cf. Hephaest., II, 33. — F. 141^v-143. Σελήνης χρονοκρατορία. Cf. Hephaest., II, 34.

F. 143^v vacuum post XI^{um} versum.

F. 144-149. <Theophili¹> Πῶς δεῖ σκέπτεσθαι τὰς μεταφορὰς τῶν χρόνων καὶ τὰ συμβαίνοντα ἐν αὐτοῖς [αὐτῷ cod.] κατὰ τὰς δ' τροπὰς τοῦ ἑνιαυτοῦ. = Cod. Flor. 12, f. 22 sqq. (Γ signatum a Boll; 7, f. 140 sqq. (M); 8, f. 170 sqq. (N). Cf. Venet. 5, f. 77 (initium), f. 79-83; 3, f. 254^v; Paris. 4, f. 83 (initium); Vindob. 1, f. 240-241.

F. 149-150. Θεοφίλου περὶ καταρχῶν. = Cod. Flor. 12, f. 58^v, ubi capitulum inscribitur: Θεοφίλου ἐπισυναγωγὴ περὶ κοσμικῶν καταρχῶν; 7, f. 143; Venet. 5, f. 83; 7, f. 336. Ed. Kroll, *Catal. Flor.*, p. 129-131 usque ad finem folii 149 codicis Paris. Ibi Flor. 12 pergīt cum novo titulo: Ἀποτελέσματα τοῦ ἑνιαυσίου χρόνου καθὼς ἐκ τῶν ἀρχαίων συνήγαγον, ac desinit, nonnullis mutatis, sicut cod. Flor. 7 atque Parisinus noster. Cf. Parisinum 1 (ex Flor. 12 descriptum ut Wachsmutho visum est, teste Boll, *Beiträge*, etc., p. 106) f. 59 s. Videsis *Catal. Vindob.*, p. 8, ad f. 240; *Catal. Rom.*; cod. Vatic. 8, ad f. 100^v (Συλλογὴ π. κ. κ.); 14, f. 244 (Ἐπισυναγωγὴ...).

F. 150^v-151. Περί βασιλικοῦ κλήρου. = Cod. Flor. 7, f. 145^v; 8, f. 175; 12, f. 60^v; Vindob. 1, f. 242^v; Vatic. 8, f. 102.

F. 151^v-154. Περί τοῦ ἑνιαυσίου δεσπότη. Incipit sicut cod. Flor. 12, f. 61; 7, f. 146; 8, f. 175^v. Explicit: ἐῷοι δὲ ταχέως. = Cod. Venet. 7, f. 337^v.

F. 154 versus ultimus - 154^v. Περί ἀρχῆς μηνός (Οὐ μόνον δὲ περὶ ὅλου τοῦ ἔτους — τὸ μηνιαῖον ἀποτέλεσμα). = Cod. Flor. 7, f. 148; Venet. 7, f. 340.

*Ἄλλως περὶ μηνός (Ἀπὸ τῆς μοίρας ἧς ὁ Ἥλιος παροδεύει — ἐὰν δὲ μειῖ τὸν Ἥλιον, κακόν). = Cod. Flor. 7, f. 148 (ultimis verbis mutatis); Venet. 7, f. 340 (ult. v. pariter mutatis).

Περί μηνός κατὰ τὸν Νεχεψῶ. = Cod. Flor. 7, f. 148^v; Venet. 7, f. 340^v.

F. 155^v. Ἐπισημασίαι τῶν συνόδων καὶ πανσελήνων. = Cod. Flor. 7, f. 149; Venet. 5, f. 88²; 7, f. 341; Taurin. 4, f. 35. Ed. F. Cumont, *Catal. Flor.*, p. 137.

¹ Hoc capitulum Theophilo Edesseno adscribendum esse censet Fr. Boll, *Beiträge*, etc., p. 92 sq.

² Marcianum Venetum 5 (324) a f. 88 usque ad f. 219 Laurentiano 7 (28, 13) f. 149-219^v congruere monuit Olivieri, *Catal. Venet.*, p. 5.

F. 156-157. Περί καταστημάτων τῶν Ζ' ἀστέρων Ἰουλιανοῦ. = Cod. Flor. 7, f. 149^v; 12, f. 66; Venet. 7, f. 341. Ed. Kroll, *Catal. Flor.*, p. 134-137. Fere ubique Parisinus cum Flor. 7 consentit.

F. 157-158. Περί ὑετῶν ἀπὸ φωνῆς Σύρου τινός. = Cod. Flor. 7, f. 159^v; 12, f. 65; Venet. 7, f. 343; Taurin. 4, f. 36^v; Vindob. 1, f. 261. — Ed. Olivieri, *Catal. Flor.*, p. 131-134.

F. 158. Ἐξ ὧν ἡ Σελήνη καὶ οἱ ἀστέρες βλάπτονται. = Cod. Venet. 7, f. 344; Flor. 7, f. 151^v; 12, f. 67^v. — Congruit Parisinus cum Flor. 7, f. 151^v-158^v; 12, f. 67-83, usque ad folium suum 167.

F. 158^v. Περί κοινῶν καὶ καθολικῶν καταρχῶν. — Cod. Venet. 7, f. 82.

F. 159^v. Περί καταρχῶν ἐν συνόδοις καὶ πανσελήνοις.

F. 160^v. Ἄλλως. Περί πάσης καταρχῆς.

*Ἄλλως. Περί καταρχῆς (Ὁ περὶ καταρχῆς λόγος καταλαμβάνεται — [f. 161] ἀπὸ δὲ τῆς πανσελήνου μέχρι τῆς συνόδου τὰ τῆς ἐπανόδου.

Περί τοῦ τρόπου τῆς καταρχῆς.
Περί καταρχῆς ἐκ τῶν φωστήρων.

F. 161^v. Περί τοῦ Ἡλίου ἐν καταρχαῖς.
Περί Σελήνης ἐν καταρχαῖς.

F. 162^v. Διαίρεσις καταρχικῆ.
Ποταπὴ ἢ καταρχή.
Τί τὸ εἶδος τῆς καταρχῆς.

F. 163. Στοχασμὸς τῆς καταρχῆς.

F. 163^v. Ἄλλως (Τὸ μὲν καθόλου τοῦ ἀποτελέσματος — τῆς κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα ιδιότητος).

*Ἄλλως (Ἡ Σελήνη κενοδρομοῦσα — τὴν καταρχὴν δηλοῖ).

*Ἄλλως (Ὁ κύριος τοῦ ὠροσκόπου — ἢ τὸν ὠροσκόπον).

*Ἄλλως (Σκέψαι τὸν Ἥλιον — οὐ μὴ παισίσης).

F. 164. Ἄλλως (Ἐὰν μὲν ὁ κύριος — ἢ ἀτονώτεροι γίνονται).

*Ἄλλως (Σκέπτου πάντοτε — ταπειναὶ καὶ οὐδαμιναί).

*Ἄλλως (Ἐὰν ὁ κυριεύων — [f. 164^v] καὶ οὕτω κρίνειν τὰ πράγματα).

Ποταπὸς ὁ τρόπος τῆς καταρχῆς.

Εἰ ὠφέλιμὸν ἔστι τὸ πρᾶγμα ἢ βλαβερόν.

Περί τοῦ τρόπου καὶ τῆς δυνάμεως τῆς καταρχῆς.

F. 165. Ἐπι περὶ καταρχῆς κοινῶς.

*Ἄλλως (Ἐπι πάσης καταρχῆς ἐπιτήρει — τῶν προανατελλόντων τῆς τύχης).

*Ἄλλως (Οἱ μὲν ἐπίκεντροι ἀστέρες — [f. 165^v] κακοποιοὶ δὲ μείζονας τὰς βλαβὰς).

*Ἄλλως (Οἱ μὲν καλοποιοὶ ἀστέρες — ἀδρανεῖς καθιστώσιν).

*Ἄλλως (Καθόλου αἱ μὲν τετράγωνοι καὶ διάμετροι τῶν φθορο-

ποιῶν στάσεις — αἱ δὲ τρίγωνοι [f. 166] ἀβλαβέστεραι καὶ μετριώτεραι).

* Ἄλλως [in margine] (Τοῦ βου τόπου ὁ οἰκοδεσπότης — κακὴν ἐλπίδα τῆς καταρχῆς).

* Ἄλλως [in marg.] (Σελήνη ἐφορῶσα τὸν βον τόπον — τῆ προτέρᾳ εὐπραγίᾳ).

* Ἄλλως [in marg.] (Ἀγαθοποιὸς ἐπὶ τῷ βω τόπῳ — [f. 166v] ἐκπτωσιν χρημάτων ποιεῖ).

* Ἄλλως [in marg.] (Ἡ Σελήνη κυριεύσασα τοῦ ὠροσκοπού — ἐκ τῶν φίλων βλάβην ἔξει).

* Ἄλλως [in marg.] (Ὁ δὸς τόπος ἐν ταῖς καταρχαῖς — κακοποιοὶ δὲ καταγνώσεις καὶ φόγους).

* Ἄλλως [in marg.] (Ἐτι οὖν ἐν ταῖς καταρχαῖς — [f. 167] καὶ ἔξεις ὅλης τῆς καταρχῆς τὴν ὑπόστασιν).

* Ἄλλως Ἰουλιανοῦ [in marg.] Ὁ θεὸς Πετόσιρις περὶ καταρχῶν λέγων — ἐὰν δὲ ὑπὸ κακοποιῶν, κακόν). = Cod. Flor. 12, f. 83; 7, f. 158; Venet. 7, f. 89v; Vindob. 2, f. 107. Ed. Kroll et Olivieri, *Catal. Flor.*, p. 138. Parisinus etiam hic, ut fere ubique, Laurentianum 7 imitatur¹. Cf. cod. Flor. 11, f. 247; Mediolan. 8, f. 121.

F. 167-170. Πῶς ἂν τις γνοίῃ τὰς πύσεις τῶν βουλομένων σκέψασθαι ἐκ καταρχῆς Ἡφαιστίνως. = Cod. Flor. 7, f. 159; 8, f. 88v²; Vindob. 1, f. 286; Venet. 7, f. 90; 8, f. 203. = Hephaest., III, 4. — Editum in appendice.

* Ἄλλως περὶ τοῦ αὐτοῦ. = Cod. Flor. 7, f. 161v.

F. 170v. Περὶ τοῦ τρόπου τοῦ ἐρωτῶντος ἡμᾶς. = Ibid., f. 162.

F. 171-174v. * Ἄλλως (Ἐνεργεστέρα γίνεται ἡ καταρχή — διὰ τὴν τῶν καλοποιῶν ἐπιπαρουσίαν). = Ibidem.

Περὶ ὧν ἐρωτώμεθα. = Ibidem.

* Ἐτι περὶ καθολικῶν καταρχῶν, Ἡφαιστίνως. = Cod. Flor. 7; 8; 12; Venet. 6, f. 160v (partim); 2, f. 108v. Ed. Olivieri, *Studi ital. di filol. class.*, vol. VI, p. 12-22. — De huius textus conditione vide appendicem.

F. 174v. Περὶ ἐμπράκτων ἡμερῶν καὶ ὥρων. = Hephaest., III, 6. Ed. Olivieri ex iisdem codd. — Vide appendicem.

F. 175v-178v primus versus. Περὶ ἀποδημίας. = Cod. Flor. 7, f. 173; Taurin. 4, f. 44v. Cf. Hephaest., III, 30. — Ed. in appendice. Πρὸς τὸ γνῶναι τὸν εἰσιόντα πρὸς σε ποῖον σκοπὸν ἔχει. = Cod. Flor. 7, f. 175; 12, f. 82; Taurin. 4, f. 66v; Venet. 6, f. 66v.

¹ Videsis de Iuliano Laodicensi Fr. Boll. *Beiträge*, etc., p. 94 sq.; *Catal. Flor.*, p. 134.

² Folia 88v-100v cod. Flor. 8 pariter in cod. Flor. 7 inveniuntur (Olivieri).

F. 179. Περὶ ὁμιλοῦντος ἕνεκα τίνος πράγματος. — Cod. Flor. 7, f. 175v; 12, f. 82v; Taurin. 4, f. 49v.

Ποταπὸν ἔχει τέλος ἕκαστον τῶν πραττομένων γυνῶναι οὕτως. = Cod. Flor. 7, f. 176. Cf. Taurin. 4, f. 50.

F. 179v. Περὶ κριτηρίου καὶ ἐγκλήματος καὶ νίκης καὶ ἥττης (Ἐπισκεπτέον δὲ τὰ περὶ τὰ κριτήρια — [f. 181] προγνόντας ἀποφαίνεσθαι). Cf. cod. Flor. 8, f. 232; 12, f. 78; Venet. 6, f. 142. Cf. Hephaest., III, 34. — Ed. Olivieri capituli partem in cod. Flor. 12 servatam (codicis Parisini, f. 181, vv. 11-26. — Ed. in appendice.

F. 181. Περὶ ἀπολείας πράγματος καὶ εἰ εὐρεθήσεται τὸ ἀπολωλός. = Cod. Flor. 7, f. 179v; Vindob. 8, f. 131.

F. 182v. Τί τὸ ἀπολόμενον. = Cod. Flor. 7, f. 180v; Venet. 7, f. 72v; Vindob. 8¹.

F. 183. Τίς ὁ κλέπτης. = Cod. Flor. 7, f. 181; Venet. 6, f. 151v.

Περὶ τῆς ἰδέας τῶν κλεπτῶν. = Cod. Flor. 7, *ibid.*; Venet. 6, *ibid.*

F. 184v. Τίνι τρόπῳ ἀπώλετο. = Cod. Flor. 7, f. 182v; Venet. 6, f. 152v. Καθολικὰ παραγγέλματα. = Cod. Flor. 7, f. 186; Venet. 6, f. 298; Taurin. 4, f. 37 et 73v; Vindob. 2, f. 80v.

F. 185. Ἀνάκρισις ἐκ τῆς τῶν ἀστέρων συγκράσεως, περὶ οὗ τις [*sic*] ἐρωτᾶν βούλεται. = Cod. Flor. 7, f. 186v; 12, f. 71v; Vindob. 2, f. 146.

F. 186. Περὶ τῆς δυνάμεως τῶν ἀποτελουμένων ἐκ τε τῶν ἀστέρων καὶ ζωδίων. = Cod. Flor. 7, f. 187v.

F. 186v. Εἰ ἀληθὲς ἢ ψευδὲς τὸ περὶ οὗ ἡ καταρχή. = Cod. Flor. 7, f. 128; 12, f. 78v (in quo differt finis).

F. 187. Εἰ ἔγκυός ἐστιν ἡ γυνὴ περὶ ἧς ἡ ἐρώτησις. = Cod. Flor. 7, f. 188; 12, f. 79; Taurin. 4, f. 39v; Venet. 7, f. 330v.

Περὶ ἀρρένων ἢ θηλυκῶν ἐγγαστρίων. = Cod. Flor. 7, *ibid.*; Venet. 7, f. 331. Cf. Taurin. *ibid.*

* Ἄλλως. Εἰ ἔχει ἐγγάστριον. = Cod. Flor. 7, f. 188v; 12, f. 79v; Vindob. 2, f. 112v.

F. 187v. Ἄλλο [in marg.] (Νοεῖσθω σοι τοῦτο ἀστερικῶς — οὐκ ἔχει ἐν γαστρὶ). = Cod. Flor. 7 et 12, *ibid.*

* Ἄλλο [in marg.] Ἐὰν εὖρης... = Cod. Flor. 7 et 12, *ibid.*

* Ἄλλο [in marg.] Χρὴ σκέπτεσθαι... = Ibid. codd., qui ἄλλο om.

* Ἄλλο [in marg.] Ἐὰν ἐν τῷ κλήρῳ... = Ibid. (ἄλλο om.).

Εἰ ἀρρεν ἢ θῆλυ τὸ ἐγγάστριον... = Cod. Flor. 7, f. 189; 12, f. 80; Venet. 7, f. 331v; Vindob. 2, f. 114.

¹ Hic fere ubique Vindob. cum Flor. congruit, teste Kroll (*Catal. Vindob.*, p. 52).

- *Άλλο [in marg.]. Ὁ ζος τόπος ἀπὸ ὠροσκόπου θήλυ Ζῶον ὦν... = Cod. Flor. uterque, ἄλλο omisso.
- *Άλλο [in marg.]. Χρῆ τὰς μοίρας τοῦ ὠροσκόπου. = Cod. Flor. uterque ἄλλο om.
- F. 188. *Άλλο (om. in codd. Flor.) (Μετὰ τῆς τοῦ ὠροσκόπου ... ἀρρενώσεως — ἐσπέριοι, πρὸς θηλυγονίαν. = Finis capituli ei ἄρρεν ἢ θήλυ in codd. Flor.)
- *Ἀποτελέσματα τοῦ Ψ καὶ τοῦ Ω (scil. τοῦ καταβιβάζοντος καὶ τοῦ ἀναβιβάζοντος). = Cod. Flor. 7, f. 189 (initium differt); 12, f. 69^v; Venet. 6, f. 32^v; 7, f. 99; Vatic. 7, *Catal. Rom.*, p. 69; 8, f. 103^v.
- *Ἐάν τις πεπόρνευκεν. = Cod. Flor. 7, f. 189^v (finis differt); 12, f. 81^v; Venet. 6, f. 75^v; 7, f. 204^v; Vindob. 8, f. 148.
- F. 188^v. <Antiochi¹> Περὶ ἀρρενικῶν καὶ θηλυκῶν Ζῴδιων καὶ ἀρρευομένων καὶ τεθηλυμένων [*sic*] τόπων καὶ ἀστέρων. = Cod. Flor. 12, f. 83. Ed. Fr. Boll, *Catal. Flor.*, p. 144-145, ubi codices alios invenies allatos.
- F. 189. Περὶ αἰρέσεως τῶν ἀστέρων. = Ibid., f. 85^v. — Ed. Boll, l. c., p. 146; Parisinus vero desinit cum βλάπτουσιν αὐτάς. Codices Florentini 7 et 12 cum Parisino congruunt usque ad huius cod. f. 192^v (cap. περὶ μετοχῆς).
Περὶ τῆς τῶν Ζῴδιων κράσεως. — Cf. capitulum a Boll editum, l. c., p. 146-147.
Περὶ Ζῴδιων ἀσελγῶν καὶ σινοποιῶν. — Ed. Boll, l. c., p. 147, cap. 5 et 6.
- F. 189^v. Αἰτιολογία τῶν ὑψωμάτων καὶ ταπεινωμάτων ἀστέρων. = Insuper cod. Venet. 7, f. 94. — Ed. Boll, l. c., p. 147, cum titulo : Περὶ ὑψωμάτων καὶ ταπεινωμάτων.
- F. 190. Αἰτιολογία τῆς ἐναντιότητος τῶν ἀστέρων. = Ibid., f. 94^v. — Ed. Boll, l. c., p. 148, cum titulo : Περὶ ἐναντιωμάτων τῶν ἀστέρων. Finis ac partes quaedam differunt.
Περὶ τῆς αἰρέσεως τῶν τριγωνικῶν δεσποτῶν. — Cf. cod. Ambros. 25, f. 39^v. — Ed. Boll, l. c., p. 149, qui textus initio differt et fine plenior videtur.
- F. 190^v. Περὶ τῶν λς' δεκανῶν καὶ τῶν παρανατελλόντων αὐτοῖς, καὶ τίνος ἀστέρου ἕκαστος πρόσωπον φέρει. — Cf. cod. Ambros. ibid. Aliud capitulum Περὶ λς' δεκανῶν ediderunt Boll, l. c., p. 149-151, ex cod. Flor. 12, f. 87^v, collato Porphyriano textu Εἰσαγωγῆς εἰς Πτολεμαίου τετράβιβλον, p. 199, et ex cod. Neapol. 19, f. 430^v, D. Bassi et Aem. Martini (*Catal. Ital.*,

¹ Vide *Catal. Flor.*, p. 15.

- p. 152-154), quo in codice capituli auctor Ἡλιοδῶρος nominatur.
- F. 191. Περὶ τῶν δρίων. = Cod. Flor. 7, f. 193; Venet. 7, f. 95. — Cf. cod. Monac. 7, f. 111; Flor. 12, f. 87^v, qui pressius Porphyrium (p. 200) sequitur, cuiusque lectiones aliquot ed. Boll, l. c., p. 151.
Περὶ τῆς πλευρᾶς τῶν τριγῶνων καὶ τετραγῶνων καὶ ἑξαγῶνων σχημάτων. = Cod. Venet. 7, f. 333. — Vide Boll, qui aliud capitulum eiusdem argumenti edidit l. c., p. 152.
- F. 191^v. Περὶ συμπαθῶν καὶ ἀσυμπαθῶν Ζῴδιων καὶ τῶν πρὸς ἄλληλα σχηματιζομένων. = Cod. Flor. 7, f. 193^v.
Περὶ τῶν δωδεκατημορίων τῶν Ζῴδιων. = Ibid.
- F. 192. Περὶ ἀκουόντων καὶ βλεπόντων ἄλληλα Ζῴδια [*sic*]. = Ibid., f. 194; Taurin. 4, f. 37^v. — Cf. cod. Flor. 12 (ed. Boll, l. c., p. 155). Finis differt.
Περὶ ἐπιθεωρίας. = Cod. Taurin. 4, ibid. — Inc. sicut cap. ed. a Boll, l. c., p. 155, et des. κατὰ διάμετρον (add. στάσιν).
Περὶ συμφωνίας. = Cod. Ambros. 35, f. 41. — Cf. cod. Flor. 12, quem ed. Boll, l. c., p. 156.
Περὶ ἐπίδεκατείας. = Ibid. — Cf. cod. Flor. 12, quem ed. Boll, l. c., p. 157.
- F. 192^v. Περὶ κακώσεως. = Ibid.; Venet. 7, f. 79. — Cf. cod. Flor. 12, ed. a Boll, ibid. Cf. quoque cod. Vindob. 1, f. 281.
Περὶ ἰδιοπροσωπίας. = Cod. Taurin., Ambros., Vindob. — Cf. cap. quod ed. Boll, ibid.
Περὶ μετοχῆς. = Cod. Taurin., Ambros., Vindob., Flor. 12. — Ed. Boll, ibid.
Περὶ ἀνταναλύσεως. = Cod. Flor. 12; Vindob., alii. — Ed. Boll, l. c., p. 158.
Περὶ οἰκοδεσποτίας. = Cod. Flor. 7; 12; Ambros.; Vindob. — Ex cod. Flor. 12, ed. Boll, ibid. (similibus ibi et infra collectis), cum titulo περὶ οἰκοδεσπότου.
Περὶ κολλήσεως [f. 193] (Ἡ κόλλησις ἢ καὶ συναφή — τῆς συνοδικῆς μοίρας. = Cf. cod. Flor. 7; 12 ex quo cap. ed. Boll, ibid., ubi binae huius cap. partes distinguntur. Eadem leguntur in cod. Flor. 7, p. 195-197 atque in Parisino f. 193-195.
Περὶ μεσεμβολήσεως. — Cf. cod. Flor. 12, ex quo ed. Boll, ibid.
Περὶ παραλλαγῆς. — Cf. cod. Flor. 12, quod cap. ed. Boll, ibid.
Περὶ συνδέσμου. — Cf. cod. Flor. 12, cap. a Boll editum, ibid.
Περὶ κενοδρομίας. — Cf. cod. Flor. 12, cap. a Boll ed., p. 159.
Περὶ ὁμοροήσεως. = Cod. Taurin., ibid. — Cf. cod. Flor. 12 et Boll, ibid.

Περὶ ἐμπερισχίσεως. — Fere eadem cod. Flor. 12 et Boll, *ibid.*
 Περὶ τῶν ἐν δυνάμει ἀστέρων. — Cf. cod. Flor. 12 et Boll, *ibid.*
 Περὶ λαμπηῶν. = Cod. Taurin., *ibid.*; Flor. 12. — Ed. Boll, *ibid.*

Περὶ τοῦ πῶς χαίρουσιν οἱ ἀστέρες. = Cod. Taurin.; Flor. 12. — Ed. Boll. At Parisinus aliquanto melior videtur. E. g. : P. 59, 22. Συσχηματιζόμενοι ἀλλήλοις. — 23. Χαίρουσι] καὶ. — 26. Ταῖς αἰρέσεσι προστίθεται. Peior vero 29, ubi νυκτερινὸν pro ἡμερινὸν scriptum est.

Περὶ τῶν ὑπαύγων ἀστέρων. = Cod. Flor. 12. — Ed. Boll, ubi p. 160, 3 ἐπὶ ... ἢ legitur, in Parisino εἶτε ... εἶτε.

F. 193^v. Περὶ τῶν δηλουμένων χρόνων ὑπὸ τε τῶν κέντρων τῶν ἐπαναφορῶν καὶ τῶν ἀποκλιμάτων. = Cod. Taurin., *ibid.* — Cf. Boll, l. c., ubi Porphyrium, p. 202 ss. cum cod. Flor. 12 contulit.

Περὶ κλήρων σημασίας. = Cod. Ambros. 35, f. 43; Taurin., f. 40, praeter codd. a Boll relatos. — Ed. Boll, *ibid.*, usque ad verba ἀποτελούμενα βίαια, unde pergīt Parisinus [f. 194, 3] verbis Ἀποτελέσματα δὲ αὐτῶν εἰσὶ ταῦτα ... pro quibus in cod. Flor. 12 novī capituli inscriptio legitur et τὰ αὐτῶν ἀποτελέσματα. Ed. a Boll, p. 161. Codd. Flor. 7 Parisinumque aliquanto differre a Flor. 12 ac passim eius lacunas nonnullius momenti complere notandum est.

F. 194^v. Περὶ τῶν ἀσυνδέτων ἀστέρων πρὸς τὴν Σελήνην. = Cod. Taurin., *ibid.*; Neapolit. 19, f. 388^v. — Ed. Boll, l. c., p. 163. Eadem notanda sunt.

Ἀποτελέσματα τῶν δορυφοριῶν τοῦ Ἡλίου. = Cod. Flor. 12. — Ed. Boll, *ibid.*

F. 195-196. Περὶ τῆς ἐκ τῶν ἐνεργειῶν καὶ μορφῶν (?) ἐφηρμοσμένης τοῖς ζῦδίοις διαφόρου προσηγορίας. = Cod. Flor. 12, f. 193-194. — Ed. F. Cumont, *ibid.*, p. 164-166.

Περὶ ἀποτελεσμάτων αὐτῶν (Σημαίνειν φασὶν οἱ ἀστρολόγοι ἐν τοῖς ἀποτελέσμασι τὰ 18' ζῦδια διὰ τάδε — [f. 196^v] ἅμα πλέοντας, ὀδεύοντας, πραγματεύοντας).

Τί σημαίνει ἕκαστον τῶν ζῦδίων καὶ τῶν ἀστέρων, καὶ τίνος δεσπόζουσι. = Cod. Flor. 12, f. 155; 7, f. 212. — Ed. A. Ludwich, *Maximi et Ammonis reliquiae*, p. 119. Cf. Ambros. 23, f. 245^v (Tabulae).

Ποῖα τῶν εἰδῶν ἀνήκει ἐνὶ ἐκάστῳ ἀστέρι. = Cod. Flor. 12, *ibid.*; 7, f. 212^v; Venet. 7, f. 95. — Videsis *Catal. Flor.*, Addenda et corrigenda, ad p. 71. — Ed. Ludwich, l. c., p. 120.

F. 197-199. Μέθοδος τῆς κλήρων εὐρέσεως. = Cod. Flor. 7, f. 47^v; Venet. 7, f. 333. — Cf. cod. Venet. 6, f. 145^v; ac praesertim

Flor. 12, f. 130-133^v, unde partes aliquot excerptas ed. F. Cumont, *Catal. Flor.*, p. 167-170, qui monet eadem fere quae in Pauli Alexandrini Isagoge (I, 1 sqq.) legantur cod. Laurentianum praebere. — In margine, rubro atramento vix lucido scripta, lemmata ad quamque sortem.

Περὶ δραπέτων (Σελήνη ἐν Ζυγῷ ὁ φυγῶν ταχέως εὐρεθήσεται — ἐπανήξει δεσπότης). — Cf. cod. Flor. 7, f. 219^v; 8, f. 152; Taurin. 4, ff. 43^v et 70^v. — Toto caelo differunt Hephaest., III, 37, atque cap. ab Olivieri editum *Studi ital. di filol.*, VI, p. 27.

F. 199^v. Περὶ Ἡλίου ἐν ὄρειοις τῶν ἀστρων (Ὁ Ἡλιος ἐν ὄρειοις τοῦ Κρόνου ὠροσκοπῶν — ἐμποδίζει). = Cod. Venet. 7, f. 216^v. Περὶ Σελήνης ἐν ὄρειοις (<H> Σελήνη ἐν ὄρειοις Κρόνου ὠροσκοπούσα — ἐναντιότητα σημαίνει). = *Ibid.*

Codex foliorum octo quaternionem hic perdidit; nempe f. 199 numero 296 veteris ordinis signatur (cf. supra, p. 11) et eiusdem numerum 305 f. 200 accepit.

F. 200-235. Ἄλῃα manu s. XV. Τοῦ πανσεβαστάτου καὶ κρίτου Θεσσαλονικῆς (ικῆς manu recentiore) τοῦ Ἀρμενουπούλου λεξικὸν κατὰ στοιχεῖον περιέχον τὰ κοινῶς γραφόμενα ῥήματα (κῆ). — De Constantino Harmenopulo vid. Krumbacher, *Gesch. der byzantin. Litt.*², p. 610.

F. 235^v, imo margine: δοκίμιον πέννης (sicut passim in codice) ἄγιος ὁ θεός, ἄγιος ὁ χριστός (?).

22. Cod. Paris. gr. 2841. — Olim CICCIGLI; 2268; Medic.-Regius 3503. — Membranaceus, cm. 17,4 × 13,8, ff. 66, saec. XIII, fere totus palimpsestus¹; manu priore saec. XI scriptum esse arbitratus est Olivieri, *Studi ital. di filol. class.*, IV, p. 8.

F. 1-25. Τῶν φαινομένων Ἀράτου, cum scholiis. — Ed. Petavius, *Uranolog.*, 1630; J.-Th. Buhle, Lipsiae, 1793-1801.

F. 26. Ἐφαιστίνωνος φιλοσόφου Θηβαίου περὶ καταρχῶν κοινῶς βιβλίον Γ' (Καὶ πρὸς τοῖς δυσὶ βιβλίοις τῆς ἐκ συναγωγῆς ἡμῶν τῶν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις εἰρημένων συντόμως γραφείσιν — [f. 32, 11] ἀποδημεῖν, ὁδοῦ ἐνάρχεσθαι). (III, 5, in loco ubi de Sagittario agitur). = Cod. Paris. 19, f. 42.

Sequuntur haec sine spatio vacuo: προκειμένη χρόνῳ ἀποδείκνυται — [f. 34^v] ἡμεῖς δὲ τοὺς τῆς πραγματείας ἀφέντες ἀριθμοὺς περὶ τῶν ἐν τοῖς προχείροις λέγωμεν κανόνων. = *Ibid.*, f. 50^v. Reliqua folii pars vacat. — Editum in appendice.

F. 35. Ἐφαιστίνωνος περὶ καταρχῶν πρῶτον καθολικόν (Σὺν θεῷ ἡμῶν σκοπὸς ἐνθάδε, ὧ σπουδαιότατε τῶν φίλων Ἀθανάσιε —

¹ A f. 16 usque ad f. ultimum, quam rem Engelbrecht non adnotavit.

[f. 59] κατὰ τὴν προσήκουσαν ἀκολουθίαν μετὰ συντομίας ὁμοίως τοῖς ἔμπροσθεν). Τέλος τοῦ πρώτου βιβλίου. — Ἡ φαιστίωνος Θηβαίου βιβλίον δεύτερον (Ἐφεξῆς ἂν εἴη ἀκόλουθον τῶν πρώτων καὶ καθολικῶν προεκτεθειμένων ἡμῖν, ὧ σπουδαιότατε φίλων Ἀθανάσιε — [f. 66^v vers. ultimus] βλέπει δὲ ἔξαιρέτως κατὰ μὲν τὴν). Imo margine, manu saec. XVI: φύλλα γεγραμμένα ἔξηκονταέξ. Textum Herphaestionis qui sequitur, id est capp. xi-xxxiv libri II ac totum librum III in solo codice Paris. 2417, f. 77 invenies, qui codex ulterius ab alio sodali describetur.

23. Cod. Paris. Coislin. 171. — Chartaceus, cm. 32,1 × 21,5, ff. 133, saec. XVI. — "Copié par Jean d'Otrante", (H. Omont, *Inventaire*, etc., t. III, p. 148). — Codex pulcherrimus optimaesque notae cancellarii P. Seguerii insignibus ornatus. (Cf. H. Omont, *op. c.*, t. IV, p. xxviii.)

F. 1. Ἐξηγητῆς ἀνώνυμος εἰς τὴν τετράβιβλον τοῦ Πτολεμαίου (sine capitulorum numeris). — F. 133. Τέλος τῆς ἐξηγήσεως τῆς τοῦ Πτολεμαίου Κλαυδίου μαθηματικῆς τετραβίβλου. Τῷ Θεῷ χάρις. — Ed. Hier. Wolf, p. 1-180. — Quisque Ptolemaei locus in quem commentarium adest rubro ac separatim scribitur.

24. Cod. Paris. Coislin. 338. — Bombycinus, cm. 21,9 × 13,8, ff. A, B et 333, saec. XV, duobus manibus scriptus, una ff. 1-194, altera ff. 195-334, praeter aliquot iambicos versus quos quis eodem tempore conscribilla vit. — Cf. H. Omont, *Inventaire*, etc., t. III, p. 185. Hunc codicem inspexit partimque descripsit I. L. Heiberg, *Ptolemaei opera astronomica minora*, p. cci.

F. A^r. Μωγγα (?) ὑπεσίου [f. 1. ὑπ' αἰσίου] σατώρου ι ι κ ἦ ιζ ἀντζωπατ (?) η, γροσαβ (?).

F. A^v, B^r vacua.

F. B^v. Εἰ θέλεις εὐρίσκειν τὸν κύκλον τῆς Σελήνης πρὸς εἰς [sic] τὸ μακρὸν ἔτος ιζ' καὶ ὑφέλλον ἐπὶ τὸ ιθ'.

Εἰ θέλεις εὐρίσκειν τὸν κύκλον τοῦ Ἥλιου πρὸς εἰς τὸ μακρὸν ἔτος ιδ' καὶ ὑφέλλον ἐπὶ τὸν [sic] κη'.

Εἰ θέλεις εὐρίσκειν τὸν θεμέλιον τῆς Σελήνης ια', πλλο (πολλαπλασίασον) τὸν κύκλον αὐτῆς πρὸς καὶ γ' καὶ ἐνώσας ὑφέλλον ἐπὶ τὸν λ'.

F. 1 et 3^v in margine. Tabulae arithmeticae (demonstrationis, multiplicationis, tum fractionum exempla). Ineditum? — Cf. cod. Paris. 2428, ff. 201 sqq. (Εὔρημα Παλαμῆδους).

F. 3^v-8^v. (Titulus fere evanidus.) Μέθοδος σύντομος καὶ σαφεστάτη τῆς ψηφοφορικῆς ἐπιστήμης. Ineditum? — Cf. *ibid.*, f. 203.

F. 9. "Ὅσα προειδέναι τοὺς ἀρχομένους τῶν προχείρων κανόνων. Sequitur index xxx capitum tractatus Pseudo-Heraclii, imo

Stephani Alexandrini in Theonem Alexandrinum περὶ προχ. καν. — Cf. Usener, *De Stephano Alexandrino commentarius*, 1880, p. 34-36; C.-E. Ruelle, Acad. des inscr. et belles-lettres, séance du 18 sept. 1903: *Un traité astronomique faussement attribué à J. Tzetzes*; J.-L. Heiberg, *Opera astron. min.*, p. cciii. — F. 9^v-83^v. Tractatus ipse ita desinens: καὶ τῷ ζῳποιοῦ καὶ ἀγίῳ πνεύματι νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν. Duo ff. haud numerata vacant.

F. 85-104. Θέωνος Ἀλεξανδρέως εἰς τοὺς προχείρους κανόνας τῆς ἀστρονομίας παράδοσις. — Ed. Halma, *Tables manuelles*, 1re partie, 1822, p. 27-105.

F. 104^v vacuum.

F. 105 sq. Tabula mensium Romanorum.

F. 107-194. <Cl. Ptolemaei> Tabulae manuales, quarum tituli fere evanidi.

F. 194^v. Sine titulo. Ὁ μὲν Κρόνος ἀπὸ α' μοι. ἕως ιζ' ὑπαυγός ἐστι; atque sic deinceps de reliquis planetis. Des. ποιεῖται κρύψιν ἐπισύνοδον [sic] ἐρχόμενος προσθετικός.

F. 195-234. Πρόκλου διαδόχου πλατωνικοῦ ὑποτυπώσεις τῶν ἀστρονομικῶν ὑποθέσεων. — Ed. Manitius, Lipsiae, 1909.

F. 234^v. Πραγματεία τῶν ἔμπροσθεν κανόνων τῶν συνόδων καὶ πανσελήνων (Πρῶτον μὲν ἵνα τὰς τῶν μηνῶν ἐποχάς — [f. 235^v] τὰς μέντοι παραλήψεις μετὰ τῶν β' ἐξῆς ποιήσατο). — Ed. Halma, *Tables manuelles*, 3^e partie, III, p. 21.

*Ἐπι περὶ τῶν αὐτῶν σαφέστερον ἐκ τῶν σχολίων τῆς μεγάλης συντάξεως (Ἐπὶ τοῦ κανόνος τῶν ἀπλῶν ἐτῶν τὸ τῶν ἡμερῶν *T* [σελίδιον Halma] παρηύζεται — [f. 236] καθ' ἣν γέγονεν ἡ ἐν ταῖς εἰκοσιπενταετηρίσι συζυγία. — Ed. Halma, *ibid.*, p. 25. Πῶς δεῖ τὰς περιοδικὰς καὶ τὰς ἀκριβεῖς συζυγίας ἐπισκέπτεσθαι ("Ὅταν οὖν προαιρώμεθα κατὰ τινα τῶν ἐπιζητουμένων χρόνων — [f. 237] δηλονότι ποιούντων ὥραν ἰσημερινήν). — Ed. Halma, *ibid.*, p. 27.

F. 237^v. Κανόνιον τῶν συνόδων ἐκ τῆς μεγάλης συντάξεως. Tabulae duae quarum prima columna inscribitur: Εἰκοσιπενταετηρίδες. — F. 238^v. Tabula: Ἐνιαύσιοι ἐπουσίαι συνοδοπανσεληνιακαί. — F. 239. Κανόνιον συνόδων. — Ed. Halma, *ibid.* Sequitur folium haud numeratum.

F. 240 vacuum.

F. 240^v. Παράδοσις τοῦ σοφοῦ Γρηγορᾶ ὅπως δεῖ κατασκευάζειν ἀστρολάβον (Τὸ μὲν ἔξω δοχεῖον ὃ περιέχει τὰ τύμπανα — [f. 244^v] καὶ τὸ τέλος τοῦ *T* ἄπτεται τοῦ χειμερινοῦ τροπικοῦ, ὃ ἔδει δεῖξαι). — Insunt tria capitula de ἀράχνη.

F. 243. Tabula duplex ubi 21 circuli idem centrum habentes.

— F. 243^v. Figura : βα καταγραφή τῆς ἀράχνης. = Cod. Ambros. 10, f. 189, cum hoc titulo : Τοῦ φιλοσόφου Γρηγοῦ ἀ περὶ <τοῦ> κατασκευάζειν ἀστρολάβον, atque cod. 34, f. 1-2, cum ampliore titulo¹.

F. 245. Figura : αη καταγραφή τῆς ἀράχνης.

F. 245^v. Πῶς δεῖ τιθέναι τοὺς ἀστέρας ἐν τῇ ἀράχνῃ ('Ἐπειδὴ δεῖ τὸν ἀστρονόμον — [f. 246^v] ἀπέχοντα δὲ κατὰ πλάτος ἀπὸ τοῦ ζωδιακοῦ πρὸς βορρᾶν ὀ ι'). = Cod. Ambros. 20, f. 191; 27, f. 114, ubi differt finis, pergente, ut videtur, capitulo.

Sequitur folium vacuum nec numeratum.

F. 247-258. (Locus vacuus titulo reservatus) Ioannis Philoponi tractatus de usu astrolabi (H. Omont, l. c.). Index xiv capitulorum. F. 247^v. Προοίμιον. Sequitur liber. — Ed. H. Hase, Bonn, 1839 (*Rheinisches Museum für Philologie*, VI, p. 127-171). Sequuntur aliquot capitula quae ad astrolabi usum pertinent. Haec sunt : F. 259. Ἐκ τῆς ἐξηγήσεως τοῦ περσικοῦ ἀστρολάβου περὶ καταλήψεως τοῦ ὕψους ὄρους ἢ τοίχου ἢ κίονος ἢ δένδρου ἢ ἄλλου τινὸς ὑψηλοῦ (Τοῦτο κατὰ δύο τρόπους γινώσκειται — [f. 259^v] ὕψωμα ἐστὶ [sic] τοῦ ὄρους ἐκείνου οὐ βουλόμεθα). — Περὶ τοῦ γινῶναι πλάτος ποταμοῦ ἢ τόπου τινός (Κρατεῖται ὁ ἀστρολάβος διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρός — [f. 260] μῆκος ἐστὶ [sic] τοῦ τόπου ἐκείνου ἀπὸ τοῦ σημείου οὐ ἐγέννησεν ἢ τούτου Ζήτησις). — Περὶ τοῦ γινῶναι βάθος φρέατος ἢ ἄλλου τινός ('Ἰσταται ὁ βουλόμενος κατὰ τὴν ἄκραν τοῦ φρέατος — βάθος ἐστὶ τοῦ φρέατος ἐκείνου). — Περὶ δοκιμῆς τοῦ πήχεως ('Ἡ δοκιμὴ τοῦ πήχεως — οὐκ ἔστιν ὀρθόν). — Περὶ δοκιμῆς τῶν φύλλων ('Ἐμβάλλεται ἤλος — ὀρθόν οὐκ ἔστιν). — F. 260^v. Ἡ δοκιμὴ τοῦ ὑποδοχέως ἡγοῦν [sic] τῆς μητρὸς [?] καὶ τοῦ κρίκου (Κρατεῖται φιλόν τι ἢ θριεῖ ἢ μέταξα — ὀρθόν οὐκ ἔστιν). — Περὶ τῆς δοκιμῆς τῶν γραμμῶν καὶ τῶν κύκλων. — Ἡ δοκιμὴ τῶν δύο γραμμῶν τῶν τεμνουσῶν ἀλλήλας, εἴτε τέμνουσιν ἀλλήλας πρὸς ὀρθὰς γωνίας ἢ οὐ. — Ἡ δοκιμὴ τῶν τριῶν κύκλων τῶν ἐν ἐκάστῳ φύλλῳ. — F. 261. Ἡ δοκιμὴ τοῦ κύκλου τοῦ ὠροσκοποῦ καὶ τοῦ δύνοντος. — Ἡ δοκιμὴ τῶν γραμμῶν τῆς μὴ ὀρθῆς ὥρας.

¹ Textus idem in Ambros. C 6 inf. (*Catal. Mediolan.*, cod. 10), f. 29 inscribitur : Μέθοδος ἢ δεῖ κατασκευάζειν ὠροσκόπον ἢ τοῦ ἀστρολάβου, Ἀμμονίου. (Qua de re vid. Martini et Bassi adnotatio, p. 7 : "Immo Nicephori Gregorae. Cf. P. Tannery in *Rev. de philologie*, XII, 1888, p. 61.). Cf. cod. Berolin. 22, f. 134 sqq. (*Catal. German.*, p. 37). Ambros. 33, f. 256 item sub nomine Ἀμμονίου, et in cod. 27, f. 111, sine nomine.

F. 261^v. Ἡ δοκιμὴ τοῦ ψήφου τῆς περιφερείας. — Ἡ δοκιμὴ τῶν μοιρῶν τῆς ἀναβάσεως ἀφ' ὠροσκοποῦ. — Ἡ δοκιμὴ τῶν μοιρῶν τοῦ σκιάσματος. — Ἡ δοκιμὴ τῶν μοιρῶν τοῦ ζωδιακοῦ.

Sequitur folium vacuum haud numeratum.

F. 262-324. Κλαυδίου Πτολεμαίου τῆς πρὸς Σύρον συμπερασματικῆς¹ τετραβίβλου τὸ πρῶτον. Προοίμιον. — Ed. Ioach. Camerarius, Norimbergae, 1535, in-4°; Ph. Melanchthon, Basileae, 1553. Index capitum libro secundo, tertio et quarto praemititur, non primo.

F. 324^v et folium sequens, sine numero, vacua.

F. 325-328. Κλαυδίου Πτολεμαίου βιβλίον ὁ καρπός. (Ptolemaeo abiudicatum). — Ed. Ioach. Camerarius, post Tetrabiblum, ff. 55-59.

F. 328. Περὶ τῶν καλουμένων κέντρων ἐπαναφορῶν τε καὶ ἀποκλιμάτων καὶ τῆς ἐκάστου τόπου ὀνομασίας τε καὶ δυνάμεως (Τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου εἰς ἰβ' μέρη διαιρουμένου — [f. 331^v] ἐν τῇ ὀπισθεν ἀποτελεσματικῇ συντάξει ἐπὶ τὸ προγνωστικόν τέλος ἐρχόμεθα). = Cod. Laur. 10, f. 347 sqq.; Venet. 4, f. 462 sqq.; Vatic. 6, f. 137 sqq.

F. 332 vacuum.

F. 333. Versus septem plus minus iambici aliaque manu exarati, quorum primus : Ἐχθρὰν τε πολλὴν ἐκ μεγιστάνων νέμει, ultimus : κέρδος δίδωσιν ἐκ βροτῶν πενεστάτων.

25. Cod. Paris. gr. 597 suppl. — Chartaceus, cm. 32,7 × 18,7 ff. 81 (insuper f. 52 bis), saec. XVI. — Cf. H. Omont, *Inventaire*, etc., t. III, p. 281. Ante f. 1 adnotantur haec : Ψ n. 2526. Bluisen (?); 1251; 7. Sigilla : "Bibliothèque de Sorbonne". "Bibliothèque nationale R. F." [circa 1796]. (H. Omont, *Inventaire*, etc., t. IV, p. xxix. Codex nitidissime descriptus at aliquoties mendosus.

F. 1. Πίναξ σὺν Θεῷ (cum iota subscripto) τῆς <τετρα>βίβλου Πτολεμαίου. Incipit ut textus ipse cum cap. iii, cui quidem numerus 1 tributus est. — F. 2. (Liber ipse) αὐν. Ὅτι καὶ ὠφέλιμος ἢ δι' ἀστρονομίας πρὸς γνῶσιν. Cap. vii libri III inscribitur περὶ διδύμων γονῶν [vulg. διδυμογόνων]. Post cap. xiv idemque ultimum eiusdem libri, quindecimum in indice et [f. 59^v] in textu additur inscriptum : Περὶ τῶν δώδεκα στοιχείων (Δώδεκα στοιχεία ὁ Θεὸς ἔταξεν· Κριοῦ τὸ ἔτος πολεμικόν — [f. 60^r] ubi desunt verba de Piscibus praeter haec : τὰ πάντα ἀναπληροῦσι). — Cf. Vatic. 12, f. 69^v et *Catal. Rom.*, V, 1, p. 241 sq., ubi F. Boll cap. hoc breviter

¹ Deest in lexicis.

praefatus edidit, collato Monac. 287 (*Catal. German.*, cod. 7), f. 92^v. Codex uterque aliam inscriptionem praebet.

- F. 76. Κλαυδίου Πτολεμαίου βιβλίον ὁ καρπός. — F. 81. Desinit: Εἰ δὲ οὐ κινεῖται, ἐνθάδιος [pro vulg. ἐγχώριος] ὁ ἐχθρός. Τέλος τέλος τέλος σὺν Θεῷ.

26. Cod. Paris. gr. 651 suppl. — Cum bombycinus, tum chartaceus, cm. 21,5 × 14,5. — F. 1. Index contentorum rubro scriptus, cuius haec tantum memorabo. Post ε': 'Ἡφαιστίωνος Θηβαίου ἀποτελέσματα. ἄγνωστον εἰς δευρο καὶ ἀνέκδοτον· τὰ δὲ ἐφεξῆς ἐμὴ ἀντιγραφή, πάλαι ταύτη ἐπιβαλομένου καὶ μήπω τετελεκότος, λέγω τὸ τοῦ Πτολεμαίου τὸ βιβλίον ὁ Καρπός. Μηνας (sic) ὁ Μίνω. F. 2. Sigillum octagonum byzantinum ubi leguntur haec:c. ρ.....ω

In margine superiore: K A. — Codex variis manibus descriptus, nempe ff. 1-23 saeculi XV vel XVI ineuntis, ff. 26-32, saeculi XVI, ff. 33-41, saeculi XIV, tum ff. 42-43, saeculi XIX, Minoïdis Mina manu, qui codicem hunc et alios multos ex Oriente adtulit (cf. H. Omont, *Inventaire*, etc., t. IV, p. xxi). Ff. 2-43 imo margine numeris 9-62 notantur, quae numeratio usque ad f. 72 continuatur, foliorum interpositorum ratione habita.

- Ff. 2-19. Κλαυδίου Πτολεμαίου ἐκ τῆς αὐτοῦ μεγάλης συντάξεως [sub titulo: M. Μηνάς] (τῶν καλῶς οἱ γνησίως φιλοσοφίσαντες, ὦ Σύρε, δοκοῦσί μοι [Ptolemaei *Mathem. constructionis initium*] — [f. 10] καὶ ὅσα ἕτερα εὐσυνόπτως κείμενα χρειῶδεν [sic] εἰσίν). — Τάδε ἔνεστιν ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς Πτολεμαίου μαθηματικῆς συντάξεως [*Index capp.* 1-6]. [F. 10^v] (τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον τούτοις καὶ ἐπὶ τῶν αὐτῶν παραλλήλων — [f. 15^v] οὓς ἐτέλουσι [sic] καὶ κρατοῦσιν αἱ πόλεις ἐποχῶν χρόνους). 38 capitula. — 'Ἐν τῷ τρίτῳ τ. τοῦ Πτ. μ. σ. (Capp. 1-4 vero libri IV, non III, sine commentario) καὶ ἐφεξῆς μέχρι ἑνδεκάτου κεφαλαίου περὶ τῶν τῆς Σελήνης ὑποθέσεων διαλέγεται ὁ θαυμάσιος Πτολεμαῖος. — Τάδε ἔνεστιν ἐν τῷ εῷ τῆς Πτ. μ. σ. (*Index solus capp.* 1-17 et 19. Desinit f. 16, cuius reliqua pagina vacat). — F. 16^v. Περί ἡλιακοῦ ἀποστήματος καὶ τῶν συναποδεικνομένων αὐτῷ [*Mathem. constr.*, V, 15] ('Ἰδωμεν τοῖνον πελικόν [sic] συνάγεται τὸ τοῦ Ἥλιου ἀπόστημα — [f. 17] μέχρι τῆς κορυφῆς τοῦ κώνου τῆς σκιάς ξη'). Figura. — Περί μεγεθῶν Ἥλιου καὶ Σελήνης [*Mathem. constr.*, V, 16] (Εὐκατανόητον διὰ τὸ θον γίνεται καὶ ὁ τῶν ἐτέρων μεγεθῶν λόγος — [f. 17^v] ἑκατοντακαιοβδομηκονταπλάσιον ἄρα ἔγγιστα τὸ τοῦ Ἥλιου τῆς γῆς). — Τάδε ἔνεστιν ἐν τῷ εῷ τῆς Πτ. μ. σ. *Index capp.* 1-3, deinde: καὶ ἀπλῶς περὶ τῶν ἐκλειπτικῶν ὁρῶν (cap. 5) καὶ τῶν ἄλλων τῶν προσνεύσεων τῶν φωστήρων καὶ ὅσα ἄλλα συμβαίνει τοῖς δυοῖς τοῖς δύο [sic] φωστήρσιν. (Reliqua pagina vacat.) — [F. 18.] Figura quae inscribitur: Οἱ δώδεκα ἄνεμοι κατὰ Πτολεμαῖον. — [F. 18^v]

'Ἐν τῷ ἑβδόμῳ τῆς μ. Πτ. σ. περὶ τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων διαλέγεται καὶ τῆς τῆς [sic] σφαίρας αὐτῶν καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀναγραφῆς αὐτῶν κέ. (tituli capp. 4 et 5). — 'Ἐν τῷ ηῷ [Falso: leg. θῷ] τῆς μ. αὐτοῦ σ. ὁ Πτολεμαῖος διαλέγεται περὶ τῆς τάξεως τῶν σφαιρικῶν Ἥλιου καὶ Σελήνης καὶ τῶν ἐ' πλανωμένων καὶ περὶ πασῶν τῶν ὑποθέσεων αὐτῶν ἐν κεφαλαίῳ ια'. Ita pergit: "Ὅσα μὲν δὴ καὶ περὶ τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων ἄν τις — [f. 19] καὶ ἀριθμητικῆ ἀποδείξει, καὶ οὐ γραμμικῆ.

'Ἐκ τῶν ἀστρονομικῶν ὑποτυπώσεων Πρόκλου διαδόχου Πλατωνικοῦ ἀποστήματα δέκα (συν. 'Ἐπειδὴ δὲ ἡμεῖς ἐν προοιμίῳ εἶπομεν — [f. 23^v] ἵνα γένηται καταληπτόν τὸ μέτρον τῶν ἐν αὐτοῖς. = Procli *Hypotyposes*; ed. Manitius, Lipsiae, 1909, p. 212, 9, usque ad tractatus finem. — F. 21, figura ubi superne: ἡ ἀπλανῆς σφέρα [sic], deinde ἡ [l. οἱ] ἑπτὰ πλανίτες [sic] a Krono ad Lunam, atque ima linea ἡ γῆ, quae figura in ed. non invenitur.

F. 24, 25 vacua.

- F. 26. 'Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῆς τοῦ Κλαυδίου Πτολεμαίου μαθηματικῆς τετραβιβλοῦ συντάξεως (τῶν τὸ δι' ἀστρονομίας προγνωστικὸν τέλος παρακολουθούτων, ὦ Σύρε — [f. 31] ὧν ἕκαστον ἐὰν μὴ συνδιαλαμβάνηται ταῖς ἀπὸ τοῦ παρέχοντα quibus verbis pagina expletur).

F. 31^v vacuum.

- F. 32. Πῶς δέον εὑρεῖν τὸν Ἥλιον ἐν ποίῳ ζῳδίῳ ὑπάρχει. (Κράτησον τὰς τοῦ μαρτίου ἡμέρας δέκα — ὅσα εὑρέθησαν κάτωθεν τῶν τριάκοντα). — Cf. utpote eiusdem generis capitula cod. Laur. 86, 14 (*Catal. Ital.*, cod. 29), f. 27; Neapol. II C 33 (*ibid.*, cod. 19), f. 461; Berolin. 173 (*Catal. German.*, cod. 26), f. 118^v; Monac. 287 (*ibid.*, cod. 7), f. 42^v. — Reliqua pagina vacat, necnon ff. 32^v ac duo quae sine numero sequuntur.

F. 33-35^v. υἱζ'¹. Κλαυδίου Πτολεμαίου βιβλίον ὁ καρπός.

- F. 36. υἱη'. Τῆς ἡλιακῆς ἐκλείψεως ψηφοφορία καὶ μεθόδευσις πρὸς τὸ ... [enaidum] ("Ὅτε ἡ σύνοδος πλησίον ἐνός τῶν ἐκλειπτικῶν συνδέσμων — καὶ εἰ μὲν ἐν ἐνὶ εἰσίν [sic] ἀνέμῳ). — ζ'. 'Ἀφαίρειν ἐκ τοῦ πλάτους τῆς ζητουμένης πόλεως — [f. 36^v] καὶ τὸ τέλος τῆς ἀνακαθάρσεως. υἱθ'. Περί σπορᾶς καὶ ἐκτέξεως συνοπτικῆ παραγγελία (Τρεῖς εἰσὶ [sic] χρόνοι τῶν γενήσεων [sic] — ὀκταμηνιαῖον, καὶ οὐ

¹ Hi numeri recentiore manu (Min. Min. ?), additi sunt, codicem quemdam, imo corpus astrologicum exstitisse probantes, quo capitula α'-υις' continerentur.

ζωογονείται). — Cf. Ptolem., *Tetrabibl.*, III, 1-2; Hephaest., II, 1; Proclus in *Tetrabibl.*, III, 2.

F. 37. υκ'. Περί ήλιακής έκλείψεως (Δέον ζητείν περί τών έκλειπτικών συνδέσμων — [f. 38] ώδε προσετέθη τὸ τέλος τῆς ἀνακαθάρσεως). — (F. 37^v. η'. Εἰ δὲ μετὰ μεσημβρινὸν [?] ...). — Hic deest cap. υκα', quod infra invenietur.

υκβ'. Περί έκλείψεως Σελήνης ('Εάν ἐν πανσελήνῳ ἐπ' ἔλαττον μοιρῶν ια' φαίνεται — τὸ τέλος τῆς ἀνακαθάρσεως).

υκγ'. Πῶς εὐρήσωμεν [sic] καιρικὰς ὥρας ὅτε βουληθῶμεν [sic] καὶ χωρὶς τοῦ κανονίου τῶν ὥρῶν (Λαμβάνομεν τὴν εὐθείαν τοῦ μεσημβρινοῦ ὑψώματος τῆς ζητουμένης ἡ [scil. ἡμέρας] — εἰ δὲ μετὰ ἀμαρτήματος [?] αἰ λείπουσαι πρὸ ιβ').

F. 38^v. Tabula, cuius primus versus hic est :

|| ιαδ | αν | δμζ | ιαδ | αν | δ | μη ||

F. 39. υκα'. (Titulus fere euanidus, manu Min. Min. rescriptus). 'Ηφαιστίνως Θηβαίου ἀποτελέσματα συνοπτικῶς περὶ τῶν έκλείψεων τῶν φωστήρων ἐκ μόνων τῶν ζῳδιακῶν [leg. ζῳδίων] (Σεληνιακῆς έκλείψεως γινομένης ἐν Κριῶ — προΐμους [sic] τοὺς σιτικοὺς καρπούς). = Hephaest., I, 21, p. 83, 7-15 Engelbrecht.

υκα' [sic]. Περί 'Ηλίου ('Ηλίου δὲ έκλείποντος ἐν Κριῶ — [f. 41] ἀφείσθω τούτοις τοῖς εὐεπηβόλοις ἀφ' ἑαυτῶν ἐπιγνώ- ναι). = (Vel fere eadem) Hephaest., ibid., p. 83, 16 - 89, 24.

υκδ'. Περί ἀκτινοβολίας ἐκ τοῦ Οὐάλεντος ('Επὶ μὲν ἀστέρας πολλαπλασίασον ἰδίᾳ — ἀπὸ τῶν ἐπομένων καὶ ἔσται Δ εὐώ- νυμον). — Quod capitulum in Valentis *Anthologüs* ed. a G. Kroll non inveni. — Edetur in appendice.

υκε'. Περί ἀκτινοβολίας κατὰ Δωρόθεον (Τοὺς τῆς ζητουμένης μοίρας ἀφαιρικοὺς [sic] χρόνους τίθει — ἄχρις δὲ εἰς ψ [leg. δ] πορεύεται). — Edetur in appendice.

υκς'. Εἰς πόσους κύκλους διαιρεῖται ὁ οὐρανός (Τὸν οὐρανὸν εἰς πολλοὺς κύκλους οἱ φιλόσοφοι διηρήκασιν — καὶ λήγοντα εἰς τὸ νότιον.

υκζ'. Περί τοῦ φαινομένου ἐν τῷ οὐρανῷ γαλακτώδους κύκλου καὶ λεγομένου γαλαξίου ("Ὅπερ ἐστὶν ὁ κομίτης [sic] περὶ ἓνα ἀστέρα — καὶ ὑποσημαίνεται).

υκη'. Ἐκ τῶν φαινομένων ἐν τῷ οὐρανῷ διαφόρων πυρίνων φασμάτων ('Εκφλογούμενον, ὡς εἰρήκαμεν, τὸ ὑπέκκαυμα — [f. 41^v] καὶ λοξὴ κίνησις).

υκθ'. Περί διαστάσεων [?] 'Ηλίου καὶ Σελήνης καὶ γῆς ('Ο "Ἡλιος πρὸς τὴν γῆν κατὰ τὸν ἀστρονομικώτατον Ἀρίσταρχον [cf. Aristarchi cap. 16] — ἀλλὰ σύ, θειότατε βασιλεύ, τὰ προβλή- ματα).

υλ'. Sine titulo (Τοῖς πλάνησι πᾶσι κατὰ τὴν ἀναλογίαν — ὁ διὰ πασῶν, ὁ διὰ πέντε, ὁ διὰ πασῶν).

Breve spatium vacuum sequuntur versus XI in duas columnas ita distributi, ut impares in una, pares in altera ponantur. Signorum ordinem restituo.

☿ εἰς ἀποστροφὴν καὶ μῖσος συμβάλλεται.

♃ εἰς καρτερίαν καὶ ὑπακοήν. (Desunt Gemini).

♄ εἰς τὸ δολερὸν καὶ ἀργόν.

♅ εἰς τὸ γενναῖον καὶ ἀρπακτικὸν καὶ ἀδιάφορον.

♆ εἰς τὸ συνετὸν καὶ ἀγχίνου.

♇ εἰς τὸ φίλεργον καὶ δίκαιον.

♈ εἰς τὸ δόλερον.

♉ εἰς τὸ ἀνδρείον καὶ ἄψευκτον.

♊ εἰς τὸ φιλοψευδὲς κοί κομφὸν [sic] καὶ φύξιμον.

♋ εἰς τὸ φίλεργον.

♌ εἰς τὸ ψιθυριστικὸν¹ καὶ ἐπιβουλευτικόν. — Cf. Manilius, *Astronomicon*, IV, 124-292; 500 sqq.

F. 42. Κλαυδίου Πτολεμαίου βιβλίων [sic] ὁ καρπός [manu Min. Minae] (Προεκθέμενοι, ὡ Σύρε — τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν τόπων) [cap. 15 finis]. — Deinde coronis, unde Minam hic tantummodo tractatus descripsisse fragmentum colligere licet.

¹ Deest in lexicis, at ψιθυριστικῶς invenitur.

APPENDIX

EXCERPTUM EX CODICE 15 (PARIS. 2414)

F. 96. *Variae lectiones in Pauli Alexandrini capitulo
περὶ οἰκοδεσποτείας*¹.

Fol. S 4^v ed., 9. καταλαμβάνεται] οὕτως add. — 10. τῆς γενέσεως] ἐπὶ τ. γ. —
11. σκοπεῖν δὲ ὡς ἢ τοῦ Ἡλίου. — 13. ἢ οἰκοδέκτορα — τὸν ὀριοκράτορα om.
(homoeoteleuton). — 14. ἔχει] ἔχοι. — 16. ἰδιοθρόνων] ἰδιοφρόνων (corr. ex
ἰδιαφρένων). — 19. ὠροσκόπος] ἦως add. — 20. Post ἀγαθὸς δαίμων] καὶ πρὸς
τούτοις τὸ δύνον καὶ ἐπιδυόμενον, ἐπάνπερ ἀρσενικά ζῦδια ταῦτα τυγχάνει·
ἐπὶ δὲ νυκτερινῆς τὰ δε^α (sic) κέντρα· καὶ ἡ ἀγαθὴ τύχη καὶ (ὁ add. cod. 20)
ἀγαθὸς δαίμων καὶ add. (homoeoteleuton). — 22. προκειμένων] εἰρημένων. —
25. εἰάν δὲ προγεγνημένη] εἰάν δὲ καὶ ἡ πρ. — 27. τὸν] τὴν grave. — 28. ὡς] ὄς.
(Recte interpretes latinus : qui.)

Τ. 1^v, 1, ψ] δ. — 3. νε'] νζ'. — 7. ἐπιματηθῆ] μαρτυρηθῆ — 8. προσλαμβάνετω
* λεγειω * τῆς ζωῆς χρόνῳ] προσλαμβάνει τῷ τελείῳ τ. ζ. χρ. (τελείῳ coniecerat
editor.) — 15. καὶ om. — κατοπτεύσωσι. — 16. ἀρτοὶ] ἀρχοὶ (ἀργοὶ cod. 20). —
22. (Ζεὺς) ὥρας ιβ' om. — Ἀφροδίτη ὥρας ιβ' om. — 23. ἐν] ἐν. — 24. ἐπέχει]
ἐπίσχη.

¹ Codici 15 fere ubique congruunt codd. 16, f. 83, et 20, f. 232.

EXCERPTA EX CODICE 21 (PARISINO 2501)

F. 106. Ἐκ τῶν Ἡφαιστίωνος τοῦ Θηβαίου
ἀποτελεσματικῶν καὶ ἐτέρων παλαιῶν¹.

Variae lectiones et additamenta in libri I cap. 1.

P. 46, 28 Engelbrecht. Περὶ τῆς τῶν δωδεκατημορίων ὀνομασίας καὶ δυνάμεως. 29. διεῖλον ὀνομασίας. 30 συμπασχόντων αὐτοῖς.

P. 47, 1. ἐπὶ γῆς — τόπους] ἐπὶ γῆς, ὡς ἐνεχῶρει τοῖς μέρεσι τούτοις τοὺς τόπους αὐτῶν καταστερίζοντες. 3. ἀπὸ τοῦ Κριοῦ — διὰ τὸ] ἀπὸ τοῦ ἑαρινοῦ τμήματος, δ καὶ Κριὸν ὀνόμασαν. 5. ὑφ' ψ] ὑφ' δ. Post οἰκουμένην] τὸ πρῶτον μὲν ἀρχεσθαι τὴν ἡμέραν μείζονα τῆς νυκτὸς ποιεῖν, εἴθ' ὅτι καὶ ἀρχὴν ὡσπερ... 6. καὶ βλαστήσεις φυτῶν. 8-9. οἶκον Ἄρεως ὕψωμα βασιλικόν] καὶ ὕψωμα μὲν ἔθεντο Ἥλιου, μάλιστα περὶ τὴν ιθ' μοῖραν, οἶκον δὲ Ἄρεως, τριγωνιζόμενον δὲ σὺν τῷ Λέωντι καὶ τῷ Τοξότῃ ἡμέρας μὲν τρίγωνόν ἐστι τοῦ Ἥλιου, νυκτὸς δὲ τοῦ Διὸς· τὸ δὲ ζῦδιον τοῦτο ἐστὶ τροπικόν, ἀρρενικόν, βασιλικόν. 11. βροντῶδες ἐστὶ. 13. τὰ δὲ μέσα — πολὺσπορα οἰμ. 14. τὸ δὲ πρὸς βορέαν] καὶ τὰ μὲν πρ. βορρᾶν. 15. κρυσταλλώδη] κρυμώδη. 16. Τούτῳ — κατὰ δὲ Πτολεμαίων] Καὶ ἔτι οἱ μὲν πρὸς τῇ κεφαλῇ ἀστέρες κεκραμένον ἔχουσι τὸ ποιητικόν ἐκ τῆς τοῦ Ἄρεως καὶ τοῦ Κρόνου δύσεως (l. δυνάμεως)· οἱ δὲ ἐν τῷ στόματι ἐκ τῆς τοῦ Ἑρμοῦ καὶ ἡρέμα τῆς τοῦ Κρόνου. οἱ δὲ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς ὅμοιοι ἔχουσι τῷ τῆς Ἀφροδίτης· οἱ δὲ ἐν τῷ ὀπισθίῳ ποδὶ τῷ τοῦ Ἄρεως· ὑπόκεινται δὲ τούτῳ χῶραι κατὰ μὲν τοὺς Αἰγυπτίους, ἢ τε ἀρχαία Βαβυλῶν (dimidiis versus vacat) καὶ Ἀραβία ἢ τῆς Αἰγύπτου ὄμορος· κατὰ δὲ τὸν Πτ. 19. ἢ τε Βρετανία, Γαλ., Βασταρνία, Κοίλη Συρία (sic), Πάλ. 20. τῶν Αἰγ. οἰμ. 21. οὕτως οἰμ. — τῷ μὲν ἀριστερῷ ὤμῳ Βαβ. 22 τῷ δὲ δεξιῷ Θρ. (et sic deinceps). 24. θαλ. ἐρ. — Ἐεθέμεθα — προγνώσεις οἰμ. 26. τὰ ὄρια οἰμ. 27. Post οἱ π. Αἰγ.] τὸ τοιοῦτον ζῦδιον εἰς τὰ ὄρια τῶν ε' πλανωμένων, οἷς ἠκολούθησε καὶ Δωρόθεος οὕτως.

P. 48, 1-4. Ἐε δ' ὀρίων...] Διὶ μὲν ἀποδόντες μοῖρας ζ', ζ', Ἀφροδίτῃ, ζ', ιβ',

¹ [Ut ex titulo apparet, quae hic codex Parisinus praebeat non fideliter ex Hephaestione expressa, sed cum ex aliis fontibus compilata, tum interdum immutata sunt. Quod maxime in chorographia, quam dicimus, astrologica constat, ubi Dorothei versus solutis verbis transcripti sunt et ex Ptolemaei lib. I cap. 7, Περὶ τῶν ἀπλανῶν δυνάμεως, de singulis stellis planetis quinque attribuendis nonnulla adiecta sunt.

Ἑρμῇ, η', κ', Ἄρει, ε', κε', Κρόνω, ε', λ'. 5-10. Διί, ζ', ζ', Ἀφροδίτῃ, η', δ', Ἑρμῇ, ζ', κα'. Ἄρει, ε', κς', Κρόνω, δ', λ', καὶ τούτου λαμπρὰς μ. εἶπον εἶναι γ', ζ', ιθ', κ', κς' λ'· διεῖλον δ' ἔτι καὶ εἰς δεκανοῦς, ἦτοι δέκα (sic) - μοῖρας γ', ὡς καὶ τῶν λοιπῶν δωδεκατημορίων ἕκαστον. 10-12. Καὶ παρατηρήσαντες κ. τ. ὄλ. περὶ αὐτῶν ἀπεφῆναντο τὸ πρῶτον δεκανὸν ὠροσκοποῦντα ἔχοντες ἐν τῇ γενέσει μὴ τινος αἰτίας μείζονος ἐπικρατησάσης ἐν μὲν τῇ α' ἡλικίᾳ δυσγαμήσουσιν. 12 (f. 106^v). εὐγαμεῖν] εὐγαμήσουσιν. 13. τεύξονται. — Τὰ δὲ σημεῖα — μασχάλην οἰμ. 15. κλιμ. δὲ αὐτοῦ ἀνεγρ. — 16. τοὺς δέ...] οἱ δὲ τ. β' δεκανὸν ἔχοντες ὠροσκ. 17. τραφήσονται, πλὴν μετὰ κακοπαθείας τινός — πῶς οἰμ. 18. φρόνιμοι δὲ ἔσσονται καὶ πεπαιδευμένοι καὶ προσθήσονται. 19. τεύξονται. — τὰ δὲ σημεῖα — σύμμετρον οἰμ. 21. Τούτου κλιμ. ἀνεγρ. — ιζ', ιθ', οἰμ. 22. λβ'] λγ'. 22-25. οἱ δὲ τὸν γ' τὸν ἔχοντες ὠροσκ. κακοπαθήσουσι κ. Ξενιτεύσουσι π. καὶ τῶν γονέων χωρισθήσονται θανάτῳ, καὶ γαμήσαντες λυπηθήσονται, ὕστερον δὲ λήψονται προεφθαρμένας γυναῖκας, καὶ τεκνώσουσι μετ' αὐτῶν. 26. εὐθυμον ἔξουσι. καὶ σωματικούς δὲ χαρακτήρας τούσδ' ἔξουσι. Ξανθοὶ μὲν ἔσσονται γεννηθέντες, μεταπεσοῦνται δ' εἰς ὠχρότητα· μῶμος δὲ τις ἔσται τῷ μεγέθει τοῦ μήκους αὐτῶν. 27. ἐκ θεοῦ ἐνεργείας οἰμ. 28. καὶ τούτου δὲ κλιμ. ἀνεγράφσαν. 29. μζ'] ζζ' inelius. — Τὸ δὲ μετ. τούτου τε καὶ τοῦ ἐφεξῆς δωδεκατημορίου τοῦ Ταύρου καλοῦσιν.

P. 49, 1. ὠροσκοποῦν. 2. ἐπὶ — Κριοῦ οἰμ. 3-5. Ἐεῆς — στερεόν] Τὸ δὲ μετὰ τὸν Κριὸν δωδεκατημορίον Ταῦρον ὀνόμασαν καὶ τράχηλον προσηγόρευσαν τοῦ κόσμου καὶ ὕψωμα μὲν ἔθεντο τῆς Σελήνης περὶ γ' μάλιστα μοῖρας, οἶκον δὲ Ἀφροδίτης, τριγωνιζόμενον δὲ μετὰ Σκορπίου καὶ Αἰγόκερω τρίγωνον ποιεῖ νυκτὸς μὲν Σελήνη, ἡμέρας δὲ Ἑρμῆς. Τὸ δὲ ζῦδιον τοῦτο ἐστὶ στερεόν, θηλυκόν φων. προστ. χ. γαστρῶδες, καὶ καθ. μὲν ἐπισ. 6. καὶ ὑπόθερμον] ὑπόθ. γάρ. 7. τὰ κατὰ Πτ. δῆλον ὅτι πν. κ. ὄμ. 9. πυρῶδη] πνιγῶδη. 10. τὰ δέ...] καὶ τὰ βόρεια μὲν αὐτοῦ εὐκράτα. 11-14. προσοικεῖονται — Παρθία] Καὶ ἔτι οἱ μὲν ἐπὶ τῆς ἀποτομῆς τοῦ ζυφίου ἀστέρες ὅμοιαν ἔχουσι κράσιν τῷ τῆς Ἀφροδίτης καὶ ἡρέμα τῷ τοῦ Κρόνου. οἱ δὲ ἐν τῇ Πλειάδι τῇ τε Σελήνῃ καὶ τῷ Διί· τῶν δὲ ἐν τῇ κεφαλῇ ὁ μὲν λαμπρὸς τῆς Ἰάδος καὶ ὑπόκιρρος, καλούμενος δὲ Λαμπαδίας τῷ τοῦ Ἄρεως, οἱ δὲ λοιποὶ τῷ τοῦ Κρόνου, οἱ δὲ ἐν ἄκροις τοῖς κέρασι τῷ τοῦ Ἄρεως. Προσωκείωνται δὲ αὐτῷ χῶραι κατ' Αἰγυπτίους μὲν καὶ Δωρόθεον ἢ τε Μηδικὴ ἢ Ἀραβία καὶ ἡ Αἰγύπτος· κατὰ δὲ Πτολεμαῖον Παρθία... 14. Μηδική. — Κυκλάδες νῆσοι, Κύπρος νήσος, παράλια Μικρὰς Ἀσίας. 15-22. ἤδη δὲ τινες — κατὰ δὲ Πτολεμαῖον] ἢ δ' εἰς τὰ ὄρια διαίρεσις τούτου κατὰ μὲν τοὺς Αἰγυπτίους καὶ τὸν Δωρόθεον Ἀφροδίτῃ, η', κ' ¹, Ἑρμῆς, ζ', ιδ', Ζεὺς, κ', κβ', Κρόνος, ε', κζ', Ἄρης, ζ', λ, κατὰ δὲ τὸν Πτολ. (f. 107) 22. Ἀφροδίτῃ — Κρόνος δύο] Ἀφροδίτῃ, κ', η', Ἑρμῆς, ζ', ιε', Ζεὺς ζ', ιβ', Κρόνος, δ', κς', Ἄρης, δ', λ'. 23. αἱ λαμπραὶ — λ'] λαμπραὶ δὲ μοῖραι αὐτοῦ εἰσιν ἡ γ', ἡ ε', ἡ η', ἡ ι'

¹ Cum planetarum nomina in codice signis figurentur, difficile est casum diiudicare. Vide tamen infra f. 109^v, ubi signo Hermetis genetivus οὐ superponitur ex quo fit ut hunc casum aliis planetis h. l. adhibendum censuerim.

ἢ ιζ', ἢ κ' καὶ ἢ λ'. 24. Οἱ δὲ δεκανοὶ — καὶ μετὰ] Τῶν δὲ τριῶν δεκανῶν αὐτοῦ ὁ μὲν α^{ος} ἐκλήθη χώου, ὁ δὲ β' ἔρω, ὁ δὲ γ' ῥομβρόμαρε· καὶ φασὶ τὸν ἔχοντα τὸν α' δεκανὸν αὐτοῦ ὠροσκοποῦντα ἐπίμοχθον ἔσσεσθαι, ἐπίχαριν, πολύφιλον, ἠδύβιον· καὶ μετὰ... 27-ρ. 50. 1. καὶ μεγάλη — πλευράν om.

P. 50. 2. ἔτος] ἔτη. 4. καὶ εὐγάμος] καὶ om. — διαθηκῶν. — 4-7. τὸ δὲ σημεῖον — τάσις om. 8. ζα'] ζδ'. 8-13. Οἱ δὲ ἔχοντες — ἠδονῶν] Ὁ δὲ ἔχων τ. τρ. ὠροσκοποῦντα ἐκ μεγάλων ἔσται γονέων καὶ αὐτοὺς μὲν διαστήσει, τὰ αὐτῶν δ' οὐ καλῶς διοικήσει καὶ ἐκδημήσει καὶ ναυαγίους περιπεσεῖται καὶ ἐπονειδιστος ἔσται καὶ ἔμπ. διάξει, καὶ κατὰ τὰ συνουσιαστικά μόνον σινωθήσεται, ὡς μὴ δύνασθαι τοῖς ἀφροδισίοις. 13-17. καὶ τοῦ ἀξιωματικοῦ — καὶ λεπτός om. 17. εἰσὶ δὲ καὶ τούτου οἱ κλιμ. 18. Ταύρου τὸ μεσ...] Τούτου δὲ καὶ Διδύμων τὸ μεσεμβόλημα ὁ ἔχων ὠροσκοποῦν ἄσπερμος ἔσται καὶ ἀπρηπής καὶ τοῖς μέλεσι κακόπλαστός τε καὶ ἀειδής. 21-22. Τὸ δὲ — δίσωμον] Τὸ δ' ἐφεξῆς τῷ Ταύρῳ δωδεκατημόριον Διδύμους ὠνόμασαν καὶ ὤμους τοῦ κόσμου ἔφασαν εἶναι· τοῦτο δὲ τὸ δωδεκατημόριον οὐδενός μὲν τῶν ἄστρων εἶπον ὕψωμα εἶναι· οἶκος μέντοι ἔστιν Ἑρμοῦ, τριγωνιζόμενον δὲ μετὰ Ζυγοῦ καὶ Ὑδροχόου, τρίγωνον ποιεῖ ἡμέρας μὲν Κρόνος, νυκτὸς δὲ Ἑρμῆς. ἔστι δὲ τὸ ζῦδιον δίσωμον... 22. Post ἀνθρωποειδές] προστάσσον. 25. καὶ τὰ μὲν βόρεια. — σεισμοποιά] σινοποιά. 26-29. ὁμοίως κατὰ Δωρόθεον — κατὰ Πτολεμαῖον] καὶ ἔτι οἱ μὲν ἐπὶ τῶν ποδῶν ἀστέρες τῆς ὁμοίας κεκοινωνήκασιν ποιότητος τῷ τοῦ Ἑρμοῦ καὶ ἠρέμα τῷ τῆς Ἀφροδίτης· οἱ δὲ περὶ τοὺς μηροὺς λαμπροὶ τῷ τοῦ Κρόνου· τῶν δὲ ἐν ταῖς κεφαλαῖς β' λαμπρῶν ὁ μὲν ἐν τῇ προηγούμενῃ τῷ τοῦ Ἑρμοῦ καλεῖται δὲ Ἀπόλλωνος· ὁ δὲ ἐν τῇ ἐπομένῃ τῷ τοῦ Ἄρεως· καλεῖται δὲ Ἡρακλέους· προσωκείωνται δὲ αὐτῷ πάλιν χώραι κατ' Αἴγυπτίους μὲν καὶ Δωρόθεον ἢ τε Καππαδοκία, ἢ Περρεβία καὶ ἢ Φοινίκη, κατὰ δὲ Πτολεμαῖον... 30-31. κατὰ χώραν] <καὶ ἢ> κάτω χώρα. — κατὰ δὲ — Θράκη] ὡς δὲ κατὰ μέρος οἱ παλαιοὶ διωρίσαντο τῷ μὲν βορείῳ Διδύμῳ κατὰ τοὺς πόδας ὑπόκειται Βοιωτία, τῇ χειρὶ Θράκη...

P. 51, 1. τῷ δὲ νοτίῳ. — κατὰ δὲ τὸν νῶτον. 3-7. οὕτω — κατὰ δὲ τὸν Πτολεμαῖον] κατὰ τοὺς Αἴγυπτίους καὶ τὸν Δωρόθεον Ἑρμῆς, ζ', ζ', Ζεὺς, ζ', ιβ', Ἀφροδίτη, ε', ιζ', Ἄρης, ζ', κδ', Κρόνος, ζ', λ', κατὰ δὲ τὸν Πτολεμαῖον... 7. ἐπτά] ζ', ιγ', Ἀφροδίτη, ζ', κ', Ἄρης, ζ', κς, Κρόνος, δ', λ'. 8. λαμπραὶ δὲ μ. — οἱ δὲ τρεῖς δεκανοί...] τῶν δὲ τριῶν δεκανῶν αὐτοῦ ὁ μὲν α^{ος} κέκληται (f. 107^v) θοσόλβ, ὁ δὲ δεύτερος οὐαρέ, ὁ δὲ γ' φαωρί. 10. ὁ ἔχων — ὠροσκοποῦντα] τούτων τὸν μὲν α^{ov} ὁ ἔχων ὠροσκοποῦντα. 11. μικρόλυπος] μισόλυπος. 12. παρύροις] παραλίους. — καὶ ἀκαταστατήσῃ] ἀκατ. δὲ. — κ. τὴν γυναῖκα. 13. καὶ ἔξ ἔρωτος] ἔξ ἔρ. γάρ. — γυναῖκα] ταύτην. 14. τὰ δὲ σημεῖα — χειρός om. 15. οἱ δὲ κλιμ. 16. ὁ δὲ τὸν β' ἔχων ὠροσκοποῦντα πλούσιος ἔσται· δι ... δὲ. 19. ἰροῖς] ἰροῖς. — εὐχρημάτιστος] εὐχρηστος. 20. ἀκαταστήσαι] ἀκαταστατήσαι. — ἐν τῇ πρώτῃ ἡλικίᾳ] κατὰ ταύτην τὴν ἡλικίαν. 21. τῶν καλῶν. — τὰ δὲ σημεῖα — μασχάλην om. 23. νς'] μς' (male?). 24. τὸν γ'. — νεός. 25-27. καὶ ἔσται — προεσκυμένην] καὶ ἐν ταῖς ἐπερχομέναις Ζημίαις βλάσφημος ἔσται καὶ ἐν τοῖς κατὰ τὴν γυναῖκα ἐπίφογος· λήψεται γάρ γυναῖκα ἀναξίαν ἑαυτοῦ ἢ κ.

προεσκ. 27. τὰ σημεῖα — καυχίμων ἔσται om. 29. εἰσὶ δὲ — ἔτος] οἱ δὲ κλιμ. αὐτοῦ ἔτος. 30. Διδύμων] τούτου. καὶ τοῦ Καρκίνου.

P. 52, 1. περὶ τὴν ὄρατικὴν ἐνέργειαν σιν, ἢ κ. λευκ. ἔξει. 2. τοῦ ἐνός ὀφθαλμοῦ] περὶ τὸν ἕνα ὀφθαλμόν. 3. τὸ δὲ μετὰ τοὺς Διδύμους δωδεκατημόριον Καρκίνον ὠνόμασαν, δ... 4-5. ἔστιν οἶκος — θερινόν] καὶ ἔστιν ὕψωμα τοῦ Διὸς περὶ ιε' μοίρας μάλιστα, οἶκος Σελήνης, τριγωνιζόμενον σὺν τῷ Σκορπίῳ καὶ τοῖς Ἰχθύσι ποιεῖ τρίγωνον ὁ καὶ ἀπένειμαν τῷ Ἄρει συνοικοδεσποτούντων αὐτῷ ἡμέρας μὲν τῆς Ἀφροδίτης, νυκτὸς δὲ τῆς Σελήνης· ἔστι δὲ τὸ ζῦδιον θερινόν. 5. ἄφωνον] ἄφθονον. κυρτόν om. 7. ἔστιν om. 9. καὶ τὰ βόρεια δὲ καὶ τὰ νότια τούτου. 10. ἢ δὲ — λεγομένη] αὐτὴ δὲ ἢ λεγ. Φάτνη. 12. τῷ δ' ὑπὸ Θρηίκων — κατὰ δὲ Πτολεμαῖον] καὶ ἔτι οἱ μὲν ἐπὶ τῶν ποδῶν β' ἀστέρες τῆς αὐτῆς ἐνεργείας εἰσὶ ποιητικοὶ τῷ τε τοῦ Ἑρμοῦ καὶ ἠρέμα τῷ τοῦ Ἄρεως· οἱ δὲ ἐν ταῖς χηλαῖς τῷ τοῦ Κρόνου καὶ τῷ τοῦ Ἑρμοῦ· ἢ δὲ ἐν τῷ στήθει νεφελοειδῆς συστροφῆ καλουμένη δὲ Φάτνη τῷ τοῦ Ἄρεως καὶ τῆς Σελήνης· οἱ δὲ ἐκατέρωθεν αὐτῆς β', καλούμενοι δὲ Ὅνοι τῷ τοῦ Ἄρεως καὶ τῷ <τῆς> Σελήνης· προσωκείωνται δὲ αὐτῷ χώραι κατὰ τοὺς Αἴγυπτίους καὶ τὸν Δωρόθεον Θράκη καὶ Αἰθιοπία, κατὰ δὲ τὸν Πτολεμαῖον... 14. Κολχική] Κολχίς. μερικῶς — μοίραι (v. 24)] ὡς δὲ κατὰ μέρος οἱ παλαιοὶ διωρίσαντο τοῖς μὲν ἐκπροσθίοις (l. ἐμπροσθίοις) μέρεσι Βακτριανῆ· τοῖς δὲ ἀριστεροῖς Σκυθία. Ἄκ. Ἑλλ., λιβ. πελ., Βρετ. καὶ Θ. νήσος· τοῖς δὲ ποσὶν Ἀρμενία, Καππ., Ῥόδος, Κῶς, Κυκλάδες νῆσοι, τοῖς δὲ μέσοις Ἀσία Μικρὰ· τοῖς δεξιοῖς δὲ (f. 108^v) Λυδία. Τὰ δὲ ὄρια κατὰ τοὺς Αἴγυπτίους καὶ τὸν Δωρόθεον οὕτως· Ἄρης, ζ', ζ', Ἀφροδίτη, ζ', ιγ', Ἑρμῆς, ζ', ιθ', Ζεὺς, ζ', κς', Κρόνος, δ', λ'· κατὰ δὲ τὸν Πτολεμαῖον, Ἄρης, ζ', ζ', Ζεὺς, ζ', ιγ', Ἑρμῆς, ζ', κ', Ἀφροδίτη, ζ', κζ', Κρόνος, γ', λ' λαμπραὶ δὲ μοῖραι. 25. Οἱ δὲ τρεῖς αὐτοῦ δεκανοὶ — ἔσται ἀγαθός]. Τῶν δὲ τριῶν αὐτοῦ δεκανῶν ὁ μὲν α^{ος} λέγεται σωθίς, ὁ β' σίτων, ὁ γ' χνουμῖς (χουμῖς cod.)· ὁ οὖν τὸν α' δεκανὸν ὠροσκοποῦντα ἔχων ἔσται ἀγαθός... 28. ἐχθροῦ περιγενόμενος.

P. 53, 1. καὶ γαμήσας θάπτει] θάψει δὲ ταύτην. 2. ἐσχάτην om. — Τὰ δὲ σημεῖα — ἀγκῶνος ἔσται (v. 6) om. 6. Τοῦ δεκανοῦ] τούτου εἰσίν. 7-10. ὁ δὲ γεννώμενος — ἀκαταστατήσῃ] ὁ δὲ τὸν β' δεκανὸν πλούσιος ἔσται καὶ τ. γον. βελτ. καὶ θ. ἀδ. ὕψεται καὶ δημοσίας ἀρχὰς πιστευθήσεται, καὶ ὑπὸ δχλον δόξαν λήψεται, καὶ νόμοις ὑπηρετήσῃ· ἀκαταστατήσῃ. 10. ἐπὶ τοῖς τέκνοις. 11. τὰ δὲ σημεῖα — οὐδὲ ὄλως] om. 13. εἰσίν ἔτος. 14. νδ'] μδ' male. — ὁ δὲ τὸν τρίτον δεκανὸν ἔσται φρόνιμος. 15. ἀγενῶς. 16. καὶ ἔσται] ἔσται τε. — φίλος τῶν φίλων καὶ κακοθήσει (sic). 17. καὶ <ἐν> τοῖς στρατιωτικοῖς καταλόγοις ἐνδιάξει καὶ λήψεται σιδήρου πείραν καὶ ἔσχατον ἀγαθῆς τεύξεται τύχης. 19. τὰ δὲ σημεῖα — περὶ τὰ σπλάγχνα om. 21. οἱ δὲ κλιμ. αὐτοῦ εἰσίν ἔτος. 22. μθ', νβ', ἔγ'. μὴ λαθέτω δὲ ἡμᾶς. 25. Καρκίνου καὶ Λέοντος] τούτου τε δωδεκατημορίου καὶ τοῦ ἐφεξῆς ἡγουν τοῦ Λέοντος. 26. τῶν γονέων] τῶν om. καὶ συγγενῶν. 27. οἱ δὲ ἀγαθοὶ ἐπιθεωρήσουσι σίνος π. τὸ πάθος. 29. Τὸ δ' ἐφεξῆς τῷ Καρκίνῳ δωδεκατημόριον Λέοντα ὠνόμασαν καὶ καρδίαν τοῦ κόσμου· ἔστι δὲ οἶκος Ἡλίου· τίνι δὲ τριγῶν σχηματίζεται εἶπομεν ἐν τῷ περὶ τοῦ Κριοῦ καὶ καθόλου...

P. 54, 1. καυματώδες ἐστὶ (*sic*). 2. λοιμικά εἰσι τετραπ. 3. ἔνικμα ομ. καὶ τὰ μὲν βόρεια. 5-14. Τῷ δ' ὑπόκειθ' Ἑλλάς — Ἄρης πέντε] Τῶν δὲ ἐν αὐτῷ ἀστέρων οἱ μὲν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς β' τὸ ὅμοιον ποιουσι τῷ τε τοῦ Κρόνου καὶ ἡρέμα τῷ τοῦ Ἄρεως· οἱ δὲ ἐν τῷ τραχήλῳ τρεῖς τῷ τοῦ Κρόνου καὶ ἡρέμα τῷ τοῦ Ἑρμοῦ· ὁ δὲ ἐπὶ τῆς καρδίας λαμπρός, καλούμενος δὲ βασιλίσκος τῷ τοῦ Ἄρεως καὶ τῷ τοῦ Διός· οἱ δὲ ἐπὶ τῆς ὀσφύος καὶ ἐπὶ τῆς οὐράς λαμπροὶ τῷ τοῦ Κρόνου καὶ τῷ τῆς Ἀφροδίτης· οἱ δὲ ἐν τοῖς μηροῖς τῷ τε τῆς Ἀφροδίτης καὶ τῷ τοῦ Ἑρμοῦ. Προσωκείνται δ' αὐτῷ χώραι κατὰ μὲν τοὺς Αἰγυπτίους καὶ τὸν Δωρόθεον Ἑλλάς (f. 108^v) Φρυγία τε καὶ στόμα Πόντου, κατὰ δὲ τὸν Πτολεμαῖον Ἰταλία, Γαλλία, Σικελία, Ἀπουλία, Φοινική, Χαλδαϊκή, Ὀρχηνία, κατὰ μέρος δὲ, ὡς πολλοὶ ἱστοροῦσι τῇ μὲν κεφαλῇ Προποντίς, τῷ δὲ στήθει Ἑλλάς ὑπὸ τὴν κοιλίαν Μακεδονία, τοῖς πρὸς τῇ οὐρᾷ Μακεδονία. Τὰ δὲ ὄρια αὐτοῦ κατὰ μὲν τοὺς Αἰγυπτίους καὶ τὸν Δωρόθεον Ζεὺς, ζ', ζ', Ἀφροδίτη, ε', ια', Κρόνος, ζ', ιη', Ἑρμῆς, ζ', κδ', Ἄρης, ζ', λ'· κατὰ δὲ τὸν Πτολεμαῖον Κρόνος ζ', ζ', Ἑρμῆς, ζ', ιη', Ἀφροδίτη, ζ', ιθ', Ζεὺς, ζ', κε', Ἄρης, ε', λ'. 14. αἱ δὲ — μοῖραι] λαμπραὶ δὲ μοῖραι αὐτοῦ. 15. Τῶν δὲ τριῶν δεκανῶν αὐτοῦ ὁ μὲν α^{ος} καλεῖται χάρ, ὁ δὲ β^{ος} χνοῦς, ὁ δὲ γ^{ος} μῦς. Ὁ οὖν τὸν α^{ον} ἔχων ἐργετῶν ἔσται τοὺς ὑποτ. (v. 18) κ. π. σκ. κ. κτ. ἐπίσκητος. Τὰ δὲ σημεῖα — αὐτῷ ἔσται ομ. 22. τοῦ θεοῦ] τοῦτου. οδ'] πδ'. 23. ὁ δὲ — δευτέρου] ὁ δὲ τὸν βον. καὶ αὐτοκράτωρ. 24. ὑποτάσσει] ὑποτάξει. 25. φορολογήσουσιν αὐτῷ πολλοί] καὶ φόρους αὐτῷ πολλοὶ προσάξουσι. ἔσται ἐπ' αὐτοῦ. 26. χρυσοῦ καὶ ἀργύρου. ἰσόθεος αὐτῷ ἢ παρὰ πάντων τιμῇ. Τὰ δὲ σημεῖα — περὶ τὰ νευρικά ομ. 29. οἱ δὲ τοῦτου κλιμ. εἰσὶν ἔτος. 30. Post ο'] ὁ δὲ θάνατος δέξυς (v. 29). ὁ δὲ — γεννώμενος] ὁ δὲ τὸν γ^{ον}.

P. 55, 3. κυρίευσαι] κύριος ἔσται. 5. τὰ δὲ σημεῖα — περὶ τὰ γύναια ομ. 7. οἱ δὲ κλιμ. αὐτοῦ εἰσὶν ἔτος. 8. ἐπὶ τῆς ἰδίας κοίτης. καὶ ταφήσεται ομ. ὁ δὲ — ἔσται ἀρποκρατικός] ὁ δὲ τὸ μεσεμβόλημα τοῦτου τε καὶ τοῦ ἐφεξῆς Ζωδίου ἔχων ὠροσκοποῦν ἀρποκρατικός ἔσται. καὶ ἔγγυς θεῶν ἔσται ομ. 9. τινὲς δὲ — τελευτῶσιν] τινὲς δὲ τῶν τοιοῦτων καὶ ἄγαμοι τελευτήσουσι. 11. Τὸ δὲ μετὰ τὸν Λέοντα δωδεκατημόριον Παρθένον ὠνόμασαν καὶ γαστέρα τοῦ κόσμου. 12. ἔστι δὲ οἶκος. περὶ μοίρας ιε', ἡμ. θῆλυ, προστάσσον, λογ., φων. 14. ὑποτακτικόν ομ. 16. τὰ δὲ βόρεια] καὶ τὰ μὲν βόρεια. 17-p. 56, 2. τῆδ' ὑπο — Ἄρης ἔξ.] Τῶν δ' ἐν αὐτῷ ἀστέρων ὁ μὲν ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ ὁ ἐπ' ἄκρας τῆς νοτίου πτέρυγος ὅμοιον ἔχουσι τὸ ποιητικόν τῷ τε τοῦ Ἑρμοῦ καὶ τῷ τοῦ Ἄρεως· οἱ δὲ λοιποὶ τῆς πτέρυγος λαμπροὶ καὶ οἱ κατὰ τὰ περιζώματα τῷ τε τοῦ Ἑρμοῦ καὶ ἡρέμα τῷ τῆς Ἀφροδίτης· ὁ δὲ ἐν τῇ βορείᾳ (*sic*) πτέρυγι λαμπρός, καλούμενος δὲ προτρογητήρ τῷ τοῦ Κρόνου καὶ τῷ τοῦ Ἑρμοῦ· ὁ δὲ καλούμενος στάχυς τῷ τῆς Ἀφροδίτης καὶ τῷ τοῦ Ἄρεως· ὁ δὲ ἐν ἄκροις τοῖς ποσὶ καὶ τῷ σύρματι τῷ τοῦ Ἑρμοῦ καὶ τῷ τοῦ Ἄρεως· τίσι δὲ τῶν Ζωδίων συσχηματίζεται τριγωνικῶς εἰρηται ἐν τῷ περὶ τῶν Διδύμων. Προσωκείνται δὲ αὐτῷ χώραι κατὰ μὲν τοὺς Αἰγυπτίους καὶ τὸν Δωρόθεον Ῥόδος καὶ Κυκλάδες νῆσοι, Ἀρκαδία, Ἀχαΐα, Λακωνική καὶ αἱ κατὰ τὸν Ὠκεανὸν νῆσοι, κατὰ δὲ τὸν Πόντον, Μεσοποταμία, Βαβυλωνία, Ἀσσυρία, Ἑλλάς, Ἀχαΐα, Κρήτη· ὡς δὲ οἱ παλαιότεροι κατὰ μέρος

διωρίσαντο, τοῖς μὲν πρὸς τῷ νῶτῳ Ἴονία, τοῖς δὲ μέσοις ἔξαριστερῶν (*sic*; leg. ἔξ ἀριστερῶν) Ῥόδος καὶ Πελοπόννησος, κατὰ δὲ τὸ σύρμα (f. 109^v) ἔξαριστερῶν Ἀρκαδία καὶ Κυρήνη· τοῖς δὲ πρὸς τῇ δεξιᾷ χειρὶ Δωρίς· τοῖς δὲ πρὸς τῇ εὐωνύμῳ Σικελία· τοῖς δὲ κατὰ τὸν στάχυν Περσική. Ἡ δὲ τῶν ὀρίων τάξεις κατὰ μὲν τοὺς Αἰγυπτίους καὶ τὸν Δωρόθεον ἔχει οὕτως· Ἑρμοῦ, ζ', ζ', Ἀφροδίτης, ι', ιζ', Διός, δ', κα', Ἄρεως, ζ' κη' (?), Κρόνου, η', λ'· κατὰ δὲ τὸν Πτολεμαῖον, Ἑρμοῦ, ζ', ζ', Ἀφροδίτης, ζ', ιη', Διός, ε', ιη', Κρόνου, ζ', ζ', κδ', Ἄρεως, ζ', λ'.

P. 56, 2. Αἱ δὲ τοῦ Ζωδίου λ. μοῖραι] λαμπραὶ δὲ μοῖραι τοῦτου εἰσὶν αὐταί. 3. οἱ δὲ τρεῖς...] Τῶν δὲ τριῶν αὐτοῦ δεκανῶν ὁ μὲν α^{ος} τῶν καλεῖται, ὁ δὲ β^{ος} οὐεστεβκῶτ, ὁ δὲ γ^{ος} ἀφοσό. 4. ὁ γεννώμενος — δεκανοῦ] καὶ ὁ μὲν τὸν α^{ον} ἔχων ὠροσκοποῦντα δεκανόν. 6. καὶ κηδεμονίαν — καὶ τύχη ομ. 7. τεύξεται δὲ καί] πλην (*supra versum* 1. manu) τεύξεται. 8. ἀπὸ] ὑπὸ. καὶ καλῆς. 9-11. Τὰ δὲ σημεῖα — π. τὸν κόλπον ομ. 11. εἰσὶ δὲ οἱ τοῦ θεοῦ κλιμ.] εἰσὶ δὲ τοῦτου οἱ κλιμακτῆρες. 12. ζ'] ζ' — μα'] μδ'. Ὁ δὲ — γεννώμενος] ὁ δὲ τὸν β^{ον}. 14. τῷ τοιοῦτῳ δεκανῷ. 15. διὰ μουσικῆς ἀρμονίας. Τὰ δὲ σημεῖα — εὐγράμματος ομ. 18. ἐσχάτην] ἐσχατον. οἱ τοῦ θεοῦ] τοῦτου. 19. ὁ δὲ — γεννώμενος] ὁ δὲ τὸν γ^{ον}. 21. καὶ ομ. διὰ δὲ τὴν γυν. κ. τὰ. τ. λυπηθήσεται. 22. ἔσχατον. Τὰ δὲ σημεῖα — διὰ σιδήρου ἔξει ομ. 24. οἱ δὲ τοῦτου κλιμ. ἔτος. 25. ὁ δὲ — γεννώμενος] Ὁ δὲ τὸ μεσεμβόλημα ὠροσκοποῦν ἔχων. 26. ἔ. ἀπόκοπος] ἀπόκοπος ἔσται. ἀνδράσι συνερχόμενος] ἀρρενομανῆς. 27. εἴη ομ. προσερχόμενη. καὶ ἀνδρῶν ἔργα ἐκτελεῖ] καὶ τὰ ἀνδρῶν ἔ. σχηματίζουσα.

P. 57, 1. Τὸ δὲ μετὰ τὴν Παρθένον δωδεκατημόριον ὠνόμασαν οἱ παλαιότεροι πάντες Ζυγόν καὶ τοῦτου σημεῖον ποιοῦνται τότε \equiv , ὁ δὲ Πτολεμαῖος χηλάς· καὶ τὸ σημεῖον αὐτοῦ τοιόνδε· χ . Τοῦτο τὸ δωδεκατημόριον εἰς ἰσχία παραλαμβάνεται. 2. καὶ ἔστιν. ὕψος...] ὕψωμα Κρόνος περὶ μοῖραν κ'. ἔστι δὲ ἰσημερινόν, μετ., ἄρρεν, τροπικόν, ὑποτ., ἀνθρωπ. ὡς Ζυγός, καὶ φων., συρ. καὶ κατόλου... 6. καὶ τὰ μὲν βόρεια. 7. ἔνικμα] ἄνικμα. 8-23. *** καὶ κλίμα — Ἄρης ἔξ.] Τῶν δὲ ἐν αὐτῷ ἀστέρων ὡς χηλαῖς καταστεριζομένη κατὰ τὸν Πτολεμαῖον οἱ μὲν ἐν ἄκραις αὐταῖς ὠσάυτως διατιθέασιν τῷ τε τοῦ Διός καὶ τῷ τοῦ Ἑρμοῦ, οἱ δὲ ἐν μέσοις τῷ τε τοῦ Κρόνου καὶ ἡρέμα τῷ τοῦ Ἄρεως. Προσωκείνται δὲ αὐτῷ χώραι κατὰ τοὺς ἀρχαίους Κυρηναϊκή, καὶ Ἰταλία, κατὰ δὲ τὸν Πτολεμαῖον Βακτριανή, Κασπηρία, Σηρική, Θηβαῖς, Ὀασπις, Τρωγλοδυτική· ὡς δὲ ἀρχαιότεροι κατὰ μέρος διωρίσαντο· τοῖς μὲν κατὰ μέτωπον Ῥώμη καὶ τὰ περὶ αὐτὴν· τοῖς δὲ πρὸς τῷ μέσῳ Ἀραβία, Αἴγυπτος, Αἰθιοπία, Καρχηδῶν· τοῖς δὲ ὀπισθοῖς Λιβύη, Κυρήνη καὶ τὰ συνεχίζοντα ταύτη· τοῖς δεξιοῖς δὲ Σπάρτη τε καὶ ὄρος Σμύρνης κατὰ Λιβύην· τοῖς κατὰ (f. 109^v) τὴν κεφαλὴν Τύρος, Θακῶν (*sic*) νήσος ἢ πάγκαρπος ἢ κατὰ τὴν Ἀραβίαν κειμένη· τοῖς πρὸς (f. 1. κατὰ) τὸ στήθος Κιλικία· τοῖς κατὰ τὴν κοιλίαν Σινώπη. Ἡ δὲ τῶν ὀρίων τοῦτου τάξεις κατὰ μὲν τοὺς Αἰγυπτίους καὶ τὸν Δωρόθεον Κρόνος, ζ', ζ', Ἑρμῆς, η', ιδ', Ζεὺς, ζ', κα', Ἀφροδίτη, ζ', κη', Ἄρης, β', λ', κατὰ δὲ τὸν Πτολεμαῖον, Κρόνος, ζ', ζ', Ἀφροδίτη, ε', ια', Ἑρμῆς, η', ιθ', Ζεὺς, ε', κδ', Ἄρης, ζ', λ'. 23. λαμπραὶ δὲ αὐτοῦ μοῖραι β' — τῶν δὲ δεκανῶν αὐτοῦ ὁ μὲν α^{ος} οὐχὼ καλεῖται, ὁ δὲ β^{ος} πιχῶτ,

ὁ δὲ γ^{ος} χονταρέ. 25. ὁ γεννώμενος — ἔσται] καὶ τὸν μὲν α^{ον} ὁ ἔχων ὠροσκοποῦντα... ἔσται.

P. 58, 1. ἐπανερχεται] ἐπανελεύσεται. 2-4. Τὰ δὲ σημεῖα — οὐ τελευτήσει] om. 5. τοῦ θεοῦ] αὐτοῦ εἰσιν. ὁ δὲ — γεννώμενος] ὁ δὲ τὸν β^{ον}. 6. λαμπρὸς ἔσται καὶ πλ. καὶ ἀρχ. καὶ ἐπ' ἐλπίσι χρησταῖς ἔκδημος. 7. συμβίω]· καὶ γυναικί περιπεσεῖται. 8. ὁ τοιοῦτος om. καὶ εὐρήματα εὐρήσει. 9. θεωρήσει. Τὰ δὲ σημεῖα — ὑπ' αὐτοῦ om. 11. κλιμακτῆρες δὲ τούτου εἰσὶν ἔτος θ'. 12. ὁ δὲ — γεννώμενος] ὁ δὲ τὸν γ^{ον}. 13. εὐσήμων] εὐσήμων. 14. ἔσται om. 15. ὑπὸ θεῶν om. κατὰ τὴν γυν. προειλκυμένην. 16. στεφανηφορήσουσι καὶ ἄρξουσι. 17. τὰ δὲ σημεῖα — τὰ νευρικά om. 19. τοῦ θεοῦ] τούτου. — νθ'] ν'. 20. οθ'] ος'. ὁ δὲ — γεννώμενος] ὁ δὲ τὸ μεσεμβόλημα τούτου τε καὶ τοῦ ἐφεξῆς Ζωδίου ὠροσκοποῦν ἔχων. 21. βροχοκῆλας. 22. ἢ σκιρτοῦς ἢ κυρσοῦς. 23-28. Τὸ δὲ ἐφεξῆς τούτῳ δωδεκατημόριον ὠνόμασαν Σκορπίον· καὶ τούτῳ τὴν κυρείαν τῶν αἰδοίων ἀνέθεσαν· ἔστι δὲ τὸ Ζῴδιον οἶκος Ἄρεως, καὶ σχηματίζεται τριγωνικῶς σὺν τῷ νυχθημέρῳ καὶ τοῖς Ἰχθύσι. Ἔστι δὲ στερεόν, θ., χέρσον, ἡμ., ἄφ., ὑποτασσόμενον, καὶ καθόλου μὲν ἔστι... 30. καὶ τὸ μὲν βόρεια καυωῶδη, τὰ δὲ ν. ἔνικμα. *Hic pergit cod.* 24-26. Τοῦτο δὲ κέντρον — Γαλαζία] καὶ τὸ μὲν κ. αὐτοῦ ἀσπ. πεφυκέναι καὶ ὁ. π. ὑποχ. τε κ. λ. ποιεῖ διὰ τοὺς ἐν αὐτῷ νεφ. ἀστ. οἱ καὶ παράκεινται τῷ Γαλ., μᾶλλον δὲ τῶν ἐν αὐτῷ ἀστέρων οἱ μὲν ἐν τῷ μετώπῳ λαμπροὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι τῷ τε τοῦ Ἄρεως καὶ ἡρέμα τῷ τοῦ Κρόνου, οἱ δὲ ἐν τῷ σώματι τρεῖς, ὧν ὁ μὲν ὑπόκιρρός ἐστι καὶ λαμπρότερος, ὃς καλεῖται Ἀντάρης τῷ τοῦ Ἄρεως καὶ ἡρέμα τῷ τοῦ Διός· οἱ δὲ ἐν σπονδύλοις, τῷ τε τοῦ Κρόνου καὶ ἡρέμα τῷ τοῦ Ἑρμοῦ· οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ κέντρου τῷ τε τοῦ Ἑρμοῦ καὶ τῷ τοῦ Ἄρεως. Ἡ δ' ἐπομένη νεφελοειδῆς συστροφὴ τῷ τε τοῦ Ἄρεως καὶ τῆ Σελήνῃ. Προσωκείωνται δὲ αὐτῷ χώραι κατὰ μὲν τοὺς ἀρχαίους Τύρος, Λιβύη, Καρχηδῶν καὶ Σικελία. κατὰ δὲ Πτολεμαῖον *Μετ., Μαυριτανία...*

P. 59, 4-7. Κομμαγηνίς· ὡς δὲ κατὰ μέρος οἱ ἀρχαιότεροι διωρίσαντο (f. 110^r) τοῖς μὲν ἔμπρ. Ἰτ., τοῖς δὲ μέσοις Ἰκαρία καὶ οἱ συν. ταύτη τόποι τοῖς δὲ πρὸς τὸ μέτωπον Ῥώμη καὶ Βατερνία. 7-12. τὰ δὲ θρια οὕτως... Ἡ δὲ τάξις τῶν ὀρίων αὐτοῦ ἔχει οὕτως· κατὰ μὲν τοὺς Χαλδαίους καὶ τὸν Δωρόθεον, Ἄρης, Ζ', Ζ', Ἀφροδίτη, δ', ια, Ἑρμῆς, η', ιθ', Ζεὺς, ε', κδ', Κρόνος, ς', λ'. Κατὰ δὲ τὸν Πτολεμαῖον Ἄρης, ς', ς', Ζεὺς, η', ιδ', Ἀφροδίτη, Ζ', κα', Ἑρμῆς, β', κζ', Κρόνος, γ', λ'· λαμπραὶ δὲ μοῖραι αὐτοῦ Ζ'... 12-14. Οἱ δὲ δεκανοὶ... Τῶν δὲ τριῶν δεκανῶν αὐτοῦ ὁ μὲν α^{ος} σππΧνηΞ (*sic*), ὁ β' σεσεμέ, ὁ γ' σισιαιμέ. 14. ὁ γεννώμενος... Ὁ οὖν τὸν πρῶτον ὠροσκοποῦντα ἔχων ἔσται ἀγχίνους... 15. καὶ διαστήσει] διαστήσει δὲ — καὶ τόπους ἀλλάσσει...] καὶ τόπους ἐκ τόπων ἀμείψει καὶ κτημάτων κυριεύσει καὶ πολλὰ χαρίσεται. 17. ὁ om. — χρ. κ. ἀργ. ἴτοι μεταλλων ἔσται τεχνίτης. 18. εὐνοηθήσεται. 19-21. Τὰ δὲ σημεῖα — ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ om. 22. εἰσὶ δὲ οἱ τοῦ θεοῦ κλιμ...] Οἱ δὲ κλιμ. τούτου εἰσὶν ἔτος... 23. πε'] πθ'. Ὁ δὲ τὸν β^{ον} ἔσται μέγας... 24. ἀρχ. τε καὶ πεπ. 26. καὶ μάλιστα μουσικῆς ἔσται εἰδήμων καὶ παλαίστραις εὐδοκίμησει· ἔσθ' ὅτε καὶ ν. γ. 27. ἐάν δὲ ὑπὸ Ἄρεως θεωρηθῆ, τομάς καὶ καύσεις καὶ σπαύσεις (l. σπάσεις) καὶ σπαλμούς (l. παλμούς?) ... πείσεται.

P. 60, 1-3. Τὰ δὲ σημεῖα — καὶ τὴν ὄσφυν om. 3. Εἰσὶ δὲ οἱ κλιμ.] Οἱ δὲ τούτου κλιμ. εἰσὶν Ζ'... 4. πθ'] ζθ'. — Ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ τρίτου γεννώμενος] Ὁ δὲ τὸν γ^{ον}. 5. καὶ ξενιτείας. 7. εἰς δὲ τὸ κατὰ γυν. 8. ἡ σῖνος] καὶ σ. — μίγνυται] μιγήσεται. 9. τόπων] τόπον. 10. ἐσχάτης] ἐσχατον. καλῆς] καλῆς γυναικός. ἐάν δὲ καὶ Ἀφροδίτη ἐπιμαρτυρήσῃ, ἐπ. ἔσται. 11. καὶ φήμην ἔξει περὶ πράξεις διὰ τε μουσικῆς καὶ ῥυθμῶν χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου. 12-14. Τὰ δὲ σημεῖα — τελευτήσει om. 14. οἱ δὲ κλιμ. αὐτοῦ ἔτος... 15. Ὁ δὲ τὸ μεσ. τούτου τε καὶ τοῦ ἐφεξῆς Ζωδίου ἐμβολιμαῖος ἔσται ὑπὸ τ. γ. 16-18. ἐάν δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ Διός ἐπιθεωρηθῆ, πάλιν ἀνακάμψει πρ. τ. γ. ἢ πρὸς ἐτέρους τινὰς οἰκείους. 19-20. Τὸ δὲ ἐπὶ τούτῳ δωδεκατημόριον ἐκάλεσαν Τοξότην καὶ τοὺς μηρούς τούτῳ ἀνέθεσαν· ἔστι δὲ οἶκος τοῦ Διός. 20. στείρωδες, ὑποτασσόμενον, πτ. 21. καὶ ἀπὸ μέρους] ἔξ ἡμισείας ἀνθρ. καὶ φωνῆν. 24. τὰ δὲ β.] καὶ τὰ μὲν β. 26-30. ἔστωται — κατὰ δὲ τὸν Ἰππαρχον] Τῶν δὲ ἐν αὐτῷ ἀστέρων ὁ μὲν ἐπὶ τῆς ἀκίδος τοῦ βόλους (l. βέλους) ὅμοιον ἔχει τὸ ποιητικὸν τῷ τε τοῦ Ἄρεως καὶ τῆς Σελήνης· οἱ δὲ περὶ τὸ τόξον καὶ τὴν λαβὴν τῆς χειρὸς τῷ τε τοῦ Διός· ἡ δ' ἐν τῷ (f. 110^v) προσώπῳ συστροφῆ τῷ τε Ἠλίῳ καὶ τῷ τοῦ Ἄρεως· οἱ δὲ ἐν ταῖς ἐφαπτίσι καὶ τῷ νύτῳ τῷ τοῦ Ἄρεως καὶ ἡρέμα τῷ τοῦ Ἑρμοῦ· οἱ δὲ ἐν τοῖς ποσὶ τῷ τοῦ Διός καὶ τῷ τοῦ Κρόνου. Προσωκείωνται δὲ αὐτῷ χώραι κατὰ μὲν τοὺς ἀρχαίους αἶ τε Γαλλία καὶ Κρήτη ἢ νῆσος, ἔτι δὲ καὶ Μυσία ἢ κατὰ τὴν Εὐρώπην· κατὰ δὲ τὸν Πτολεμαῖον Κυρρηνία, Κ., Ἰσπανία καὶ Ἀ. ἢ Εὐδαίμων· κατὰ δὲ τὸν Ἰππαρχον...

P. 61, 1. τὸ μέσον] τὰ μέσα. 2. ὡς δὲ Ὠδαμὸς καὶ ἄλλοι — Κρήτη] ὡς δὲ καὶ ἔτι οἱ ἀρχαιότεροι τοῖς μὲν ἐμπροσθίοις Κρ. 3. ἀριστερά] καὶ τοῖς μὲν ἀριστεροῖς μέρεσι. δεξιὰ Κύπρος] τοῖς δὲ δεξιοῖς Κ. νῆσος. κατὰ δὲ τοὺς ὀπισθίους πόδας Οὐζιομάται, Τυρρηνοὶ] τοῖς δὲ ὀπισθίοις ποσὶ Τυρρηνία. 4. κατὰ δὲ τὴν ῥάχιν Κασπιανοὶ] τῇ ῥάχῃ Κασπάνιοι. 5. κατὰ τὴν οὐράν] τῇ οὐρᾷ. 6. καὶ ἡ Λιβυκὴ θάλασσα] καὶ θ. ἡ Λ. κατὰ δὲ τὴν κεφαλὴν] τῇ δὲ κεφαλῇ. 7. ὁ τοῦ Ἀδρία κόλπος] κόλπος ὁ Ἀδρίας. κατὰ δὲ τὸ στήθος] τῷ δὲ στήθει. κατὰ δὲ τὴν φαρέτραν Ἀτλαντικὸν πέλαγος] τῇ δὲ φαρέτρα πέλ. τὸ Ἀτλ. 8. κατὰ δὲ τὴν κοιλίαν] τῇ δὲ κοιλίᾳ. 9. ἐπὶ τοῖς ἐμπροσθίοις ποσὶ] τοῖς δὲ ἔμπ. π. 10. τὰ δὲ θρια οὕτως. — Ἄρης ἔξ.] Ἡ δὲ τάξις τῶν ὀρίων ἔχει οὕτως· κατὰ μὲν τοὺς Αἰγυπτίους καὶ τὸν Δωρόθεον Ζεὺς, ιβ', ιβ', Ἀφροδίτη, ε', ιζ', Ἑρμῆς, δ', κα', Κρόνος, ε', κς', Ἄρης, δ', λ'· κατὰ δὲ τὸν Πτολεμαῖον Ζεὺς, η', η', Ἀφροδίτη, ς', ιδ', Ἑρμῆς, ε', ιθ', Ἄρης, ς', κς', Κρόνος, δ', λ'. 16. Αἱ δὲ λαμπραὶ μοῖραι] λαμπραὶ δὲ μ. αὐτοῦ. οἱ δὲ τρεῖς αὐτοῦ δεκανοὶ — κομμε] τῶν δὲ τριῶν αὐτοῦ δεκανῶν ὁ μὲν α^{ος} ῥηουα, ὁ δὲ β^{ος} σεισιμέ, ὁ δὲ γ' κομμέ. 18-24. ὁ γεννώμενος — εὐνοοῦνται] καὶ τούτων τὸν μὲν α^{ον} ὁ ἔχων ὠροσκοποῦντα ἔσται καὶ ἐπικερδῆς καὶ ἀναλίσκων αὐτὰ, ὡς Π' (l. τοξότης) ἀποβάλλων οἰστούς καὶ πάλιν δεχόμενος ἀπὸ τῶν ἐναντίων, θεόγνωστος, εὐχρημάτιστος, συγγενῶν δ' ὑποίσει θανάτους, καὶ εἰς κίνδυνον καταστάς ὑπὸ θεοῦ σωθήσεται, καὶ πολλοὺς τρέψει δι' ἀγαθότητα καὶ ἐγγὺς μεγιστάνων ἔσται. Τινὲς δὲ τῶν τοιοῦτων καὶ ἵπποτροφοῦσι καὶ στρατηγούσι καὶ ἀγορανομοῦσι, καὶ ὑπὸ γυναικῶν εὐνοοῦνται, οἱ δὲ καὶ ἀρχιερεῖς γίνονται. 24-26. τὰ δὲ σημεῖα — περὶ τὴν πλευράν ἔξει om. 26. εἰσὶ δὲ οἱ τοῦ θεοῦ κλιμακτῆρες] οἱ δὲ τούτου κλιμ. 27. μθ'] μς'. ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ δευ-

τέρου γεννώμενος] ὁ δὲ τὸν β^{ον}. 28-29. πενία καὶ κακοπαθεία. 29. καὶ ξενιτεύσει ἐν τόποις οἷς οὐ προσδοκῆσει, ψυχικὸν δὲ μετεωρισμὸν ἔξει.

P. 62, 1. ὑπὸ δὲ συμβίου. αἵμαγμα ὀμ. 2 εἰ] ἐάν. ἀγαθοποιῶν] ἀγαθῶν. 3. πράττει] μετελεύσεται. 4-6. τὰ δὲ σημεῖα — ἄσαρκος ἔσται ὀμ. 6. εἰσὶ δὲ οἱ τοῦ θεοῦ κλιμακτῆρες] οἱ δὲ τούτου κλιμ. 7. Ἐα'] Ἐγ'. ὁ γεννώμενος ἐπὶ τοῦ τρίτου] ὁ δὲ γ^{ον}. 8. καὶ ἔσται ἐκ μεγάλων γονέων] ἐκ γὰρ μεγ. ἔσται γ. 9. καὶ κύριος ἔσται ζωῆς καὶ θανάτου] κύριος καταστάς Ζ. κ. θ. τῶν πταιόντων. 10. καὶ ἐπιτροπεύσει βασιλικῶν προσταγμάτων] καὶ ἐπίτροπος ἔσται βασ. πραγμάτων. 11. Ἐάν δὲ ὁ δεκανὸς μαρτυρηθῆ παρα Διός] ἐάν (δὲ ὀμ) ὑπὸ Διὸς μαρτ. ὁ τοιοῦτος δεκανός. 12. ἐάν δὲ ὑπὸ Κρόνου μαρτυρηθῆ ἢ συνανατέλλῃ αὐτῷ Κρόνου μοῖρα. f. 111^ν) 14. καὶ ἐπιβουλὰς] καὶ ὀμ. 15-17. τὰ δὲ σημεῖα αὐτοῦ — τὴν ἀριστερὰν κνήμην ὀμ. 17. εἰσὶ δὲ οἱ τοῦ θεοῦ κλιμακτῆρες] εἰσὶ δὲ οἱ κλιμ. τούτου 19. τὸ δὲ τὸ μεσεμβόλημα — ἐπίωγον] ὁ δὲ τὸ μεσ. τούτου τε καὶ τοῦ ἐφεξῆς ζωδίου ὠροσκοποῦν ἔχων ἐν νέᾳ ἡλικίᾳ ἐπίωγος ἔσται. ἐάν δὲ] δὲ ὀμ. θηλείας ἢ τὸ θέμα] θήλεια ἢ. 20-22. ἔσται ἐν ἐταιρίᾳ — τεύξεται] ἐταιρικῶς διάξει καὶ μεγάλῳ ἀνδρὶ συγκοιμηθήσεται καὶ φιληθήσεται καὶ ἔσται σὺν αὐτῷ τοῦ προτέρου ἀποστάσα βίου καὶ τέλους καλοῦ τεύξεται. 23. τὸ δὲ τοῦ Αἰγυπτίου δωδεκατημόριον — Ἄρεως] τὸ δὲ ἐφεξῆς δωδ. 8 εἰς τὰ γόνατα παραλαμβάνεται, ὠνόμασαν Αἰγυπτίους καὶ ἔστιν οἶκος μὲν Κρόνου, ὕψωμα δὲ Ἄρεως. 28. τὰ δὲ βόρεια] καὶ ἔτι τὰ β. νότια] v. αὐτοῦ. 30. τῷ δ' ὑπὸ Κιμμερίᾳ — πανέρημος] τῶν δὲ ἐν αὐτῷ ἀστέρων, οἱ μὲν ἐπὶ τῶν κεράτων ὠσαύτως ἐνεργοῦσι τῷ τῆς Ἀφροδίτης καὶ ἡρέμα τῷ τοῦ Ἄρεως· οἱ δὲ ἐν τῷ στόματι τῷ τε τοῦ Κρόνου καὶ ἡρέμα τῷ τῆς Ἀφροδίτης· οἱ δὲ ἐν τοῖς ποσὶ καὶ τῇ κοιλίᾳ τῷ τοῦ Ἄρεως καὶ τῷ τοῦ Ἑρμοῦ· οἱ δὲ ἐπὶ τῆς οὐράς τῷ τοῦ Κρόνου καὶ τῷ τοῦ Διός. Προσφκείωνται δὲ αὐτῷ χῶραι κατὰ μὲν τοὺς παλαιοὺς Κίμμεροί τε (sic) καὶ ἡ πανέρημος.

P. 63, 1. τὸν Πτολεμαῖον. 2. ὡς δὲ κατὰ μέρος ἄλλοι διωρίσαντο. τὰ πρὸς ἐσπέραν καὶ μεσημβρίαν ὀμ. 3. δὲ] μὲν. 4. καὶ Κόρινθος] ἔτι δὲ καὶ Κ. κατὰ τὴν Ζώνην. 5. καὶ Τυρρ. 7. οὕτως] ἔχουσιν οὕτως. 8-11. ἑπτὰ δὲ τὰς πρώτας — κατὰ δὲ Πτολ. οὕτως] κατὰ μὲν τοὺς Αἰγυπτίους Ἑρμῆς, Ζ', Ζ', Ζεύς, Ζ', Ζ', Ἀφροδίτη, ἠ', κβ', Κρόνος, δ', κς, Ἄρης, δ', λ', κατὰ δὲ τὸν Πτολεμαῖον (οὕτως ὀμ.). 11. Ἀφροδίτη, ζ', ζ', Ἑρμῆς, ζ', ιβ', Ζεύς, Ζ', ιθ', Ἄρης, ζ', κε', Κρόνος, ε', λ'. 12. Αἰ δὲ τοῦ ζωδίου λαμπραὶ μοῖραι] λαμπραὶ δὲ μοῖραι αὐτοῦ. 13-14. Οἱ δὲ τρεῖς αὐτοῦ δεκανοὶ — ὁ τρίτος] τῶν δὲ τριῶν δεκανῶν αὐτοῦ ὁ μὲν α^{ος} σ μ ἄ γ, ὁ β^{ος} σ ρ ὦ, ὁ γ^{ος} ι σ ρ ὠ κέκληνται. 14. ὁ γεννώμενος — φρονίμοι] καὶ ὁ μὲν ἔχων τὸν α^{ον} ὠροσκοποῦντα ἔσται πρωτότοκος ἢ πρωτότροφος, φρόνιμος. 16. ὑποτάσσει] ὑποτάξει. τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ (l. αὐτοῦ). κινδυνεύσας ἀποθανεῖν. 19. τῷ δεκανῷ τούτῳ. ἐσχάτης καλῆς] τέλους καλοῦ. 20. τὰ δὲ σημεῖα αὐτοῦ — περι τὴν μασχάλην ὀμ. 22. εἰσὶ δὲ οἱ τοῦ θεοῦ κλιμακτῆρες] εἰσὶ δὲ οἱ κλιμ. τούτου. 23. ὁ δὲ — γεννώμενος] ὁ δὲ τὸν β^{ον}. 26. συναστραφήσεται. 28. καὶ δούλαις καὶ χήραις. 29. ἐσχάτης καλῆς] τέλους καλοῦ. τὰ δὲ σημεῖα — καὶ πονηρός ὀμ. 31. οἱ δὲ κλιμακτῆρες] οἱ δὲ κλιμ. αὐτοῦ εἰσὶν (sic).

P. 64, 1. νβ'] γγ'. ὁ δὲ — εὐγενῶν] ὁ δὲ τὸν γ^{ον} ἐκ μεγάλων καὶ εὐγενῶν

γονέων γεγυνώς. 2. καὶ τραφήσεται] καὶ ὀμ. 4. ἀκατασταθήσει δὲ] καὶ ἀν. 5. κατὰ τὴν γυναῖκα. 6. τὰ δὲ σημεῖα — βιώσεται ὀμ. 8. εἰσὶ δὲ οἱ τοῦ θεοῦ κλιμακτῆρες] εἰσὶ δὲ οἱ κλιμ. τούτου. 9. ὁ δὲ θάνατος αὐτῷ δεῦξ καὶ ἐπὶ ζένης ἔσται. τὸ δὲ μεσεμβόλημα — θηριοβρώτους] ὁ δὲ τὸ μεσ. τούτου τε καὶ τοῦ ἐφεξῆς ζωδίου ὠροσκοποῦν ἔχων ἔστιν ἐκβολιμαῖος καὶ θηριοβρωτος. 11. Τὸ δὲ τοῦ Ὑδροχόου] δωδεκατημόριον — οἶκός ἐστι Κρόνου] Τὸ δὲ ἐφεξῆς τούτῳ δωδ., 8 εἰς τὰς κνήμας] παραλαμβάνεται, Ὑδροχόν ὠνόμασαν· ἔστι δὲ ο. Κρ. 12-13. στερεόν, νυκτερινόν, λογικόν, φωνῆεν, ἀνθρωπόμορφον, ὑποτακτικόν καὶ καθόλου... 15. τὰ δὲ βόρεια] καὶ τὰ μὲν β. 16-26. ὑπόκειται δὲ αὐτῷ — μοῖραι αὐτοῦ] τῶν δ' ἐν αὐτῷ ἀστέρων οἱ μὲν ἐν τοῖς ὠμοῖς ὅμοιον διατιθέασι τῷ τε τοῦ Κρόνου καὶ τῷ τοῦ Ἑρμοῦ σὺν τοῖς ἐν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ καὶ τῷ ἱματίῳ· οἱ δὲ ἐπὶ τῶν μηρῶν, μάλλον μὲν τῷ τοῦ Ἑρμοῦ· ἦττον δὲ τῷ τοῦ Κρόνου· οἱ δὲ ἐπὶ τῆς οὐράς καὶ τοῦ νοτίου λίνου τῷ τοῦ Κρόνου καὶ ἡρέμα τῷ τοῦ Ἑρμοῦ· οἱ δὲ ἐν τῇ ῥύσει τοῦ ὕδατος τῷ τε τοῦ Κρόνου καὶ ἡρέμα τῷ τοῦ Διός. Προσφκείωνται δὲ χῶραι κατὰ τοὺς ἀρχαίους ἢ τῆ Αἴγυπτος καὶ ἡ Μεσοποταμία, κατὰ δὲ τὸν Πτολεμαῖον Σαυροματικῆ, Ὠεϊανῆ, Σογδιανῆ, Ἀραβία, Ἀζανία, μέση Αἰθιοπία· ὡς δὲ οἱ ἀρχαιότεροι διεῖλον κατὰ μέρος τῇ μὲν ἀριστερᾷ χειρὶ καὶ τῷ στήθει αὐτοῦ Συρία, τοῖς δ' ὑπὸ τὴν δεξιᾶν Εὐφράτης καὶ Τίγρις, τῇ δ' ἐκχῶσει τοῦ ὕδατος Τανάϊς· καὶ οἱ πρὸς νότον καὶ Ζέφυρον ῥέοντες. τὰ δὲ ὄρια οὕτως· κατὰ μὲν Αἰγυπτίους καὶ Δωρόθεον Ἑρμῆς, Ζ', Ζ', Ἀφροδίτη, ζ', ιγ', Ζεύς, ζ', κ', Ἄρης, ε', κε', Κρόνος, ε', λ'· κατὰ δὲ τὸν Πτολεμαῖον Κρόνος, ζ', ζ', Ἑρμῆς, ζ', ιβ', Ἀφροδίτη, η', κ', Ζεύς, ε', κε', Ἄρης, ε', λ'. Λαμπραὶ δὲ μοῖραι αὐτοῦ... 27-28. Οἱ δὲ τρεῖς αὐτοῦ δεκανοὶ — ὁ τρίτος] τῶν δὲ τριῶν αὐτοῦ δεκανῶν ὁ μὲν α^{ος} π τ ι α ὗ καλεῖται, ὁ δὲ β^{ος} ἀ ε ὗ, ὁ δὲ γ^{ος} π τ ι β ι ο ὗ. 29. ὁ γεννώμενος — καὶ ὑπὸ γυναϊκὸς εὐνοηθήσεται] ὁ οὖν τὸν α^{ον} ἔχων ὠροσκοποῦντα ἔσται παρρησιαστικός, μισοπόνηρος, δικαιοκρίτης, καὶ πολλοὶ ἐπ' αὐτὸν καταφεύξονται διὰ τὸ ἀντιποιεῖσθαι τοῦ δικαίου καὶ ὕ. γ. ε.

P. 65, 4-6. τὰ δὲ σημεῖα — ἐπικαμπεῖς ὀμ. 6. εἰσὶ δὲ οἱ κλιμακτῆρες] οἱ δὲ κλιμ. αὐτοῦ εἰσὶν. 7. ὁ γεννώμενος — δευτέρου] ὁ δὲ τὸν β^{ον}. 8-11. κακοπαθήσει — γυναῖκα] κακοπ. σωματικῶς καὶ εἰς τὰ κατὰ τὸν βίον ἐγκλήματα ἔξει φαρμακοποσίας καὶ συκοφαντίας καὶ χρημάτων ἀποβολὴν καὶ ἐμπρησμούς καὶ ναυάγια ὑποστήσεται, καὶ ἀκατασταθήσει κατὰ τὴν γυναῖκα. 12-15. τὰ δὲ σημεῖα — δισταλμένοι ὀμ. 16. κλιμακτῆρες εἰσὶν] -τῆρες εἰσὶν cod. (f. 112^ν) 17-19. ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ τρίτου — ὑπακούσεται] ὁ δὲ τὸν γ^{ον} ἔσται μέγας καὶ ἰσοθέοις τίμαις τιμηθήσεται, καὶ κοσμοκράτωρ ἔσται, καὶ πάντα αὐτῷ ὑπ. 20-22. ἔσται δὲ αὐτοῦ τὰ σημεῖα — μασχάλην ὀμ. 23. ἔτος — οὐδ', π' ὀμ. (locus vacuus XX litterarum capax). ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ μεσεμβόληματος — γεννώμενος] ὁ δὲ τὸ μεσεμβόλημα αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἐφεξῆς ζωδίου ὠροσκοποῦν ἔχων. 24. ἐκβόλιμος. 25. ὀλόλευκος ὀμ. 26. Τὸ δὲ τῶν ἰχθύων δωδεκατημόριον] Τὸ δὲ ἐφεξῆς τούτῳ δωδ. καὶ βάσιν ὀμ. 27. Post περι μοῖρας κζ'] τρίγωνον σὺν τῷ Καρκίνῳ καὶ τῷ Σκορπίῳ. 28. φωλίδοτον, κοπτόμενον ὀμ. 29. ἄφωνον, ὑποτακτικόν. 31. τὰ δὲ βόρεια] καὶ τὰ μὲν β.

P. 66, 1-13. ὑπόκειται δ' αὐτῷ — λαμπραὶ αὐτοῦ μοῖραι] τῶν δὲ ἐν αὐτῷ ἀστέρων οἱ μὲν ἐν τῇ κεφαλῇ τοῦ νοτιωτέρου ἰχθύος τὸ αὐτὸ ποιοῦσι τῷ τοῦ Ἑρμοῦ

καὶ ἡρέμα τῷ τοῦ Κρόνου· οἱ δὲ ἐν τῷ σώματι τῷ τοῦ Διὸς καὶ τῷ τοῦ Ἑρμοῦ· οἱ δὲ ἐπὶ τῆς οὐράς καὶ τοῦ νοτίου λίνου τῷ τοῦ Κρόνου καὶ ἡρέμα τῷ τοῦ Ἑρμοῦ· οἱ δὲ ἐν τῷ σώματι καὶ τῇ ἀκάνθη τοῦ βορείου Ἰχθύος τῷ τοῦ Διὸς καὶ ἡρέμα τῷ τῆς Ἀφροδίτης· οἱ δὲ ἐν τῷ βορείῳ λίνῳ τῷ τοῦ Κρόνου καὶ τῷ τοῦ Διὸς· οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ συνδέσμου λαμπροὶ τῷ τοῦ Ἄρεως καὶ τῷ τοῦ Ἑρμοῦ. Ὑπόκεινται δὲ αὐτῷ χωραὶ ἢ τε Ἐρυθρὰ θάλασσα καὶ τὰ περὶ τὸν Ὠκεανόν· κατὰ δὲ τὸν Πτολεμαῖον Φαζανία, Νασαμωνίτις, Γαμαμαντική, Λυδία, Κιλικία, Παμφυλία· ὡς δὲ κατὰ μέρος οἱ ἀρχαιότεροι διείλον, τοῖς μὲν ἐμπροσθίοις Εὐφράτης καὶ Τίγρις, τοῖς δὲ μέσοις Συρία, Ἐρυθρὰ θάλασσα, Ἰνδικὴ μέση, Περσίς· τοῖς δὲ ὑπὸ τὸν νότον Ἀραβικὴ θάλασσα, καὶ Βορυσθένης· <ἐν> τῷ συνδέσμῳ τοῦ βορείου Ἰχθύος, Θράκη, τῷ δὲ τοῦ νοτίου Ἀσία καὶ Σαρδίω. Τὰ δὲ ὄρια οὕτως· κατὰ μὲν τοὺς Αἰγυπτίους, Ἀφροδίτη, ιβ', ιβ', Ζεὺς, δ', ις', Ἑρμῆς, γ', ιθ', Ἄρης, θ', κη', Κρόνος, β', λ'· κατὰ δὲ τὸν Πτολεμαῖον Ἀφροδίτη, η', η', Ζεὺς, ς', ιδ', Ἑρμῆς, ς', κ', Ἄρης, ς', κς', Κρόνος, δ', λ'· λαμπραὶ δὲ αὐτοῦ μοῖραι... 14-15. οἱ δὲ τρεῖς αὐτοῦ δεκανοὶ — πιτβίου] τῶν δὲ τριῶν αὐτοῦ δεκανῶν ὁ αὐτὸς βιοῦ, ὁ βῶς χοντακρετιβιοῦ, ὁ γῶς βιοῦ. 15. ὁ γεννώμενος — μέγας] καὶ ὁ μὲν τὸν αὐτὸν δεκανὸν ἔχων ὠροσκοποῦντα ἔσται μέγας. 16. πολὺν ὄχλον ὑφ' αὐτὸν ἔξει. ἔσται δὲ μονότονος οἰμ. εὐποίων τοὺς ὑποτεταγμένους. 17. θεοσεβῆς δὲ ἔσται] ἔ. δὲ θ. εὐχρημάτιστος δὲ] δὲ οἰμ. 18. κινδυνεύσει — ἐκφεύξεται] περὶ τράχηλον κινδυνεύσας θάνατον ὑποσθῆναι ἐκφ. τινῶν — ἀποστεροῦνται] τινές δὲ τῶν τοιούτων καὶ τῶν γυναικῶν ἀποστ. 19. διεκδραμῶν — ἔξει] διεκδρ. δὲ τὰς τοιαύτας τοῦ δεκανοῦ δυσκολίας ἀγαθοὺς καιροὺς ἔξει. 20-23. τὰ δὲ σημεῖα — τοὺς πόδας οἰμ. 23. τοῦ θεοῦ] τούτου. 24. ογ', πβ' οἰμ. ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ δευτέρου γεννώμενος] ὁ δὲ τὸν βῶν. 25. μειωθῆσεται] μειώσεται. 26. πολλὰ] ἔτερα. πῶς οἰμ. 27. οὐράνιὰ τε εἰδῶς καὶ ἡσύχια. 28. ἀπὸ] ὑπὸ.

P. 67, 1. ἐπίδη] ἐπιμαρτυρήση. (f. 112^v) 2. γαμήσει μετὰ ταῦτα. 3-5. τὰ δὲ σημεῖα — περὶ τὸν ὀμφαλόν· οἰμ. 5. εἰσὶ δὲ οἱ τοῦ θεοῦ] εἰσὶ τούτου οἱ. 6. ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ τρίτου γεννώμενος] ὁ δὲ τὸν γῶν. 9. τὸ ζῆν] διατριβῆν. ἐν θαλάσῃ. 11. πολλὰ μὲν κτήσεται, ἀναλώσει δὲ ταῦτα ὡς τρυφητής. τὰ δὲ σημεῖα — αἰλουρόφθαλμος οἰμ. 12. τοῦ θεοῦ] τούτου εἰσίν. 14. ἐπὶ δὲ τοῦ μεσεμβόληματος — αὐτόχειρ] ὁ δὲ τὸ μεσεμβόλημα τοῦτο τε καὶ τοῦ Κριοῦ ὠροσκοποῦν ἔχων αὐτόχειρ. 15. ποτίμω φαρμάκω] φαρμακοποσίω. ἢ καὶ ἀπάγεται] καὶ οἰμ. — ἢ κατακρηνησθήσεται — ἀποκεφαλίσθήσεται οἰμ.

[F. 113^r.] Περὶ ἀκτινοβολίας.

P. 74, 7 (Libri I cap. 16). ἐν τοῖς εὐων. οἰμ. 8. ἐν τοῖς δεξιοῖς] κατὰ τι σχῆμα. οἶον ἐν Κριῷ κατὰ μὲν τετράγωνον τὸν Αἰγόκερυν, τὸν δὲ ἐν Τοξότη τριγωνικῶς. 12. Post verba εἰς τοῦπίσω] καὶ ἐνταῦθα δὲ θεωρεῖν χρῆ πότερον ζωδιακῶς μόνον ἀκτινοβολεῖ ἢ καὶ μοιρικῶς· πλὴν εἰδέναι χρέων ὡς β' αἰρέσεις γεγράφασαι περὶ τούτου· οἱ μὲν γὰρ ἔθεσαν ἐπὶ τῶν κατὰ τετραγώνων σχηματιζομένων τὸν προηγούμενον ἐπὶ τὸν ἐπόμενον βάλλειν τὴν ἀκτίνα, τὸν δὲ ἐπόμενον θεωρεῖν τὸν προηγούμενον· οἶον ὁ ἐν τῷ Καρκίνῳ ἀκτινοβολεῖ τὸν ἐν τῷ Κριῷ ἢ Ζωδια-

κῶς ἢ μοιρικῶς· ὁ δὲ ἐν τῷ Κριῷ θεωρεῖ τὸν ἐν τῷ Καρκίνῳ, ὃν δῆλον τὸν θεωροῦντα, ὃν καὶ ἀναεῖν φασιν ἐν ταῖς γενέσεσιν εἰ κακοποιὸς εἶη· ὁ γὰρ ἀκτινοβολῶν ἀναεῖ, οὐχ ὁ ἐπιθεωρῶν· ὁ μὲντοι κατὰ τρίγωνον οὐκ ἀκτινοβολεῖ· ἐπερείδεται γὰρ τὴν ἀκτίνα ἐπὶ τὸ τετράγωνον τὸ σύνεγγυς ὑπάρχον μᾶλλον τοῦ τριγώνου· καὶ οἰονεὶ παύεται τῆς κατὰ τὸ τρίγωνον ἐνεργείας. Ταῦτα μὲν οὖν τινες... Θράσυλλος¹ δὲ τὴν ἀκτινοβολίαν, ἣν καὶ ἀναεῖσιν λέγει κατὰ τετράγωνον, καὶ οὗτος διάστασιν καὶ διάμετρον· τῆς τῶν τριγώνων μοίρας μὴ λαμβανομένης εἰς ἀναεῖσιν· ὁπόθεν δ' ἂν ἐπιφέρωσι, φησί, τὴν ἀκτίνα οὐ διοίσει πότερον ἐκ δεξιῶν ἢ ἐξ εὐωνύμων ἢ ἀκτινοβολία γίνεται· ἄλλοι δὲ καὶ τὸν ἐν εὐωνύμοις ἀστέρα ἀκτινοβολεῖν εἶπον τὸν ἐν τοῖς δεξιοῖς, καὶ ἀκολουθῶν τὸν ἐν τοῖς δεξιοῖς θεωρεῖν τὸν ἐν τοῖς εὐωνύμοις, δεξιὰ λέγοντες τὰ προηγούμενα, εὐώνυμα δὲ τὰ ἐπόμενα. (f. 113^v) 12-14. Ὁ δὲ καθυπερτερῶν — ἐν τῷ Καρκίνῳ.] Περὶ ἐπιδεκατευόντων. Ἐπιδεκατεῦεν δὲ λέγεται ἀστὴρ ἀστέρα ὅταν μεταξὺ τῶν δύο ζωδίων ἐν οἷς ἔσιν (l. εἰσίν) οἱ ἀστέρες ἢ ζωδίων ὦσιν· οἶον ὁ ἐν τῷ Κριῷ ἐπιδεκατεῦει τὸν ἐν Αἰγόκερῳ καὶ ἐν Καρκίνῳ· καὶ οἱ ἐν Τοξότη καὶ Καρκίνῳ τὸν ἐν Κριῷ, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. Περὶ καθυπερτεροῦντων². Καθυπερτερεῖ δὲ πᾶς ἀστὴρ ὁ ἐν τῷ δεξιῷ ἢτοι προηγούμενῳ τριγώνῳ, ἢ τετραγώνῳ, ἢ ἕξαγώνῳ τυγχάνων τὸν ἐν τῷ εὐωνύμῳ ἢτοι ἐπομένῳ. ἔρχεται γὰρ ἐπ' αὐτόν· οἶον ὁ ἐν Αἰγόκερῳ καθυπερτερεῖ τὸν ἐν Ταύρῳ τριγωνικῶς καὶ τὸν ἐν Κριῷ τετραγωνικῶς καὶ τὸν ἐν Ἰχθύσι ἕξαγωνικῶς. αὐτὸς δὲ ὁ ἐν τοῖς ἐπομένοις καθυπερτερεῖται ὑπὸ τοῦ ἐν τοῖς προηγούμενοις. λέγουσι δὲ δυνατωτέρας εἶναι τὰς καθυπερτερήσεις, εἴτε τρίγωνοι, εἴτε τετράγωνοι εἶεν· ὁ γὰρ οὕτως καθυπερτερῶν ἀστὴρ ἰσχυρότερός ἐστιν, ἂν τε ἀγαθοποιὸς ἢ καὶ ἐπίκεντρος, ἂν τε κακοποιὸς, ἀγαθοποιὸς μὲν γὰρ ὦν ἐπίσημον τὴν γένεσιν δείκνυσι, φθοροποιὸς δὲ ἄσημον· καὶ καθόλου πᾶς ἀστὴρ ὁ ἐν τῷ δεξιῷ καθυπερ(f. 114^r)τερεῖ τὸν εὐώνυμον ἐφ' ὃν φέρεται. ὁμοίως δὲ λέγεται ὅταν ἐν τοῖς αὐτοῖς ὄριοις ἀστέρες ὦσιν ἢ συναφῆς ἢτοῦν κολλησεως γεγεννημένης ἢ καὶ κατὰ σχῆμα οἰονόηποτε ἐφορώντες ἀλλήλους ἐν τοῖς αὐτοῖς ὄριοις.

[F. 114^r.] Hephaest., I, 17. Περὶ δορυφορίας³.

P. 74, 16. ἐστὶ] εἰσὶ. τινὰ ἀστέρα. 17. ἕτερος ἐπίκεντρος. ἢ ὑψώματι κείμενος. βαλῶν] βάλλων. 19. ἐν Ὑδροχῶ ὦν. 20. ἢ Ζεὺς] ἢ τὸν Δία. κατὰ τρίγωνον. πάλιν οἰμ. Δία] ὁ Ζεὺς. ἐν Καρκίνῳ ὦν τὸν Ἄρεα ἐν Αἰγόκερῳ ὄντα ἴδη κατὰ διάμετρον, ὁμοίως καὶ κατὰ λοιπὰ τῶν σχημάτων. 21. γένος οἰμ. κατὰ τὴν λεγομένην ἀκτινοβολίαν. 22-25. οἶον ἐάν ἐπίκεντρον — τὴν ἀκτίνα βαλῶν] ὅταν τῶν φωστήρων τινὰ ἐν ὠροσκόπῳ ἢ ἐν τῷ μεσουρανήματι ὄντα

¹ Thrasyllus celeberrimus imperatoris Tiberii astrologus esse videtur, de quo v. Th. H. Martin, *Recherches sur les quatre personnages appelés Thrasyllus* (*Annali di scienze mathem. e fisiche di Tortolini*, VIII, 1857, p. 428 ss.). [F. C.]

² Cf. *Exegetes anonymus*, p. 74 Wolf.

³ Cf. Th. Gale (*Not. in Iamblichum*, p. 311) hoc capitulum referens; Porphyrius, *Isagoge*, p. 190. — Vid. Boll, *Catal. Florent.*, p. 156, n° 7.

ἑτερός τις ἀστήρ τῆς αἰρέσεως μὲν ὦν ἑκατέρας, καὶ ἐν ἄλλοτρίῳ δὲ οἴκῳ καὶ ὑψώματι κείμενος, ἐὰν τὸν μὲν Ἥλιον ἀκτινοβολῆ ἐπὶ τὴν προαναφερομένην αὐτοῦ μοῖραν, τὴν δὲ Σελήνην ἐπὶ τὴν ἐπαναφερομένην. 25. αἱ τρίγωνοι καὶ ἐξάγωνοι. 26. αἱ δὲ] πλὴν δὲ αἰ... 27. ἀσθενέστεροι. 27-29. τρίτον γένος — ἐπόμενοι] τρ. γ. ἐστὶν ἐὰν ἐν ἡμερινῇ γενέσει ἀστέρα τινὰ ὄντα ἐν ὠκοσκόπῳ ἢ ἐν μεσουρανήματι ἡμερινοὶ ἀστερέρες (l. ἀστέρες), ἐν νυκτερινῇ δὲ νυκτερινοὶ ἀστέρες δορυφορήσῃσι προηγουμένοι ἢ ἐπ. 31. παραιρέται] οἱ παρ' αἴρεσιν. 32. μοίρας ιε'.

P. 75, 1. κατὰ ταυτὰ (sic) δὲ καὶ ὁ Ἥλιος. τὸν συναιρετιστὴν (συναιρετίτην Porph.) αὐτοῦ ἐπίκεντρος ὦν. 4. ἐὰν] ἐπὰν. ποιεῖ τοὺς γεννωμένους.

Hephaest., I, 18. Περὶ τῶν δωδεκατημορίων τῶν κατὰ μοίρας¹.

P. 93, 1. 2 Oliv. δύο] β ς''. 4. τοιαύτας] τοσαύτας. 5. δύο] β s''. 6. τοῖς <ἐφεξῆς> (add. Kroll)] τοῖς Ζηδίοις. 9. μερίζομαι (μερίζομ<εν>α corr. Ol.)] μερίζομαι. δύο] β s''.

Post hoc fragmentum, ita pergit codex noster: Περὶ τοῦ δωδεκατημορίου τῆς Σελήνης. Ἰδίως δὲ τὸ τῆς Σελήνης δωδεκατημόριον λαμβάνεται καὶ ἄλλως· τὰς γὰρ τῆς πρὸς τὸν Ἥλιον ἀποχῆς αὐτῆς μοίρας λαμβάνοντες, καὶ ὅσα ἂν περιέχωνται αὐταῖς τριακοντάδας ἀφαιροῦντες καὶ τὰς λοιπὰς ἀνά β' s'' μερίζοντες καὶ τὰς ἐκ τούτου γινομένας μερίδας ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν Ζηδίου προσεκβάλλοντες, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται τὸ τῆς Σελήνης δωδεκατημόριον λαμβάνεται, ἀλλὰ καὶ τὸ τοῦ (f. 114^v) ὠροσκόπου δωδεκατημόριον τῶν προαναφερομένων αὐτοῦ μοιρῶν τοῦ Ζηδίου εἰς τὰς β' s'' μοίρας μερίζομένων.

[F. 114^v.] Hephaest., I, 20. Περὶ καθολικῶν ἐπισκέψεων καὶ ἀποτελουμένων².

P. 75, 22 Engelbr. ἐπομένους τῷ θεῷ Πτολεμαίῳ οἰμ. 27. ἐπισκεπτόμεθα*. θεασώμεθα] δρώμεν. 29. καὶ Ἄρεος.

P. 76, 1. ποιήσουσιν*. 2. δεήσει προγινώσκειν οἰμ. 3. τὸ σύμπτωμα σκοποῦμεν. 4. θεωρήσομεν οἰμ. 5. τὰς χώρας*. 6. ποῖα τ. συνοικεῖται. κατὰ τρίγωνον ἢ καὶ τετράγωνον. 7. καὶ οἱ ὠροσκόποι. 8. φωσφοροῦσι] συμφωνοῦσι*. πόλεων οἱ χρόνοι. 9. οὐχ εὐρίσκονται] ἀγνοοῦνται. κατὰ καιρὸν ἐν αὐτῆς ἀρχ. τῷ μεσουρανήματι χρῆσόμεθα (ἐπισκηπτέον οἰμ.). 10. τὸν αὐτὸν τῆς ἐκλείψεως τόπον. 11. δι' οὐρανῶν ἢ πόλεων εὐρήσομεν τὴν συνοικίωσιν ταύτης. 13. περὶ τὰς (quod scripsit Engelbr. pro mendis codd.). (f. 115^v) 19. ἐπίτασιν] παρὰ-

¹ Hoc capitulum edidit Olivieri, *Catal. Florent.*, p. 93, ex cod. Laurent. 28, 34 (L), f. 45.

² Asterisco notantur variae lectiones huic codici et Laurentiano 28, 34 communes (cf. Olivieri, *Studi ital. di filologia*, VI (1897), p. 9) quae textui Engelbrechtii praeferendae sunt.

τασιν. 22. πρὸς δὲ τὸ μεσουράνημα. 27. συσχηματιζομένων. αὐτοῖς*. 28. ἀποτελέσματος. 29. συσχηματιζόμενοι*. ποιῶνται (quod correxit Engelbr. ex ποιῶνται). 30. ἀνατέλλοντες μὲν*. 32. φάσεις] στάσεις.

P. 77, 9. Post τῆς ἐκλείψεως] Περὶ οἰκοδεσποτίας (hic et ubique) τῶν πλανωμένων. 7. συσχηματισμούς. 8. τὴν κυριότητα. 9. λήφεται μόνος] λέγεται μ. ἔχειν. 10. ἀλλὰ δύο, τὸν ἔχοντα πλείονας συνοικειώσεις. 12. εἰ δὲ πλείονας εὐρίσκονται καθ' ἑκάτερον. 13. χρηματιστικώτερον*. 14. εἰς οἰμ. 14-15. τῶν λαμπρῶν. 17. ἢ συνανατεῖλαντα* (ἢ οἰμ.)] συμμεσουρανήσαντα*. 19. θεωρηθέντων δὲ*. 20. ἐπισκεψόμεθα — τυγχάνουσιν οἰμ. 26. καὶ πάλιν οἰμ. 28. οἶον ἵππους, βοὺς, πρόβατα καὶ τὰ τοιαῦτα. 31. ἐκ οἰμ.* χύσεις. 32. πτερῶδων μορφώσεσιν. 34. εἰς τὴν τροφὴν διελεύσεται. ἐὰν] ἐν.

P. 78, 1. καὶ τοὺς ἰχθύας. δελφίν. 2. στολῶν] πλοίων. 6. τῆς οἰμ.* 9. ἰδίως. 10. τὴν μετ. ἰσημ. τὴν χειμ. τροπὴν. 12. προσέτι] καὶ. περὶ θεόν. 13. ἐπισημαίνει. ταῖς οἰμ. ἐτῶν. 16. τὰ μὲν*. ἔχ. τ. θ. μάλλον. 17. καὶ καρπούς. 18. γῆν*. 19. βασιλέας. Post ἡλικίαν] καὶ καρπούς καὶ θεμελίους (homoeoteleuton). 22. περὶ πόσον (corr. ex πόσον). 29. αὐτὸ*. ἀγαθόν*. ἐ. ἢ ἐναντίον. 32. καταμανθάνομεν. 33. ἐπισημηγμένον. 33-34. ὅτι οὐ μόνον ἐν τ. συγκρ.

P. 79, 2. τόπους] τύπους. 4. διατέτακται. τῶν ἄλλων εἰσὶ αἴτιοι οἰμ. 5. ἀνδρίας] ἀδρανείας (ἀδρανίας L.). ἀφείστωσαν. 10. καὶ ὑγρὰς ἀλλοιώσεις καὶ τεταρταίους φαγεδαίνας τε καὶ ἀπορίας. 11. καὶ συνοχὰς οἰμ. 12. περὶ δὲ τὰ εὐχρηστα τῶν ἀλόγων. 14. διαφθεῖρονται. 17. στόλων] πλοίων. Post θαλάσσεις (sic) ἀμπώτεις. 18. καὶ κακώσιν. 21. κυρίαν] οἰκοδεσποτίαν. 22. περὶ μὲν*. 23. καὶ εὐθηνίας] εὐθ. τε καὶ εὐεξίας. 24. καὶ ψυχικὰς οἰμ. βασιλευόντων] ὄντων (L: ὄντων καὶ βασιλ.). 25. ἀπλῶς εἰπεῖν. τὰ μὲν] τῶν μὲν. 26. ἀνθρώπων. 29. ἐργάζεται, πλοίων δὲ. 32. μὲν ἐστὶ. 34. τοὺς τε] καὶ.

P. 80, 1. πυρεκτικὰς. 2. ἐπισημασίας οἰμ. 3. καὶ μάλιστα. βίας τε. 5. θερμά τε καὶ λ. 6. στόλων] πλοίων. 7. τῶν τε ἀλόγων* (Ζῶων οἰμ.). σπάνιν. 7-8. εἰς χρῆσιν ἀνθρωπίνην οἰμ. 8. ἢ βρόχου οἰμ. 9. ἀποθέσειν. 10. Post γενόμενος] ἐπισημαίνει. τοῦ συμβ. οἰμ. 11. ποιεῖ οἰμ. 12. πρὸς] περὶ. Post τιμὰς] καὶ πολυτεκνώσεις (l. 13). 14. κτήσεων] κτημάτων. καθαρείους. καὶ τὰ σεβάσματιμα οἰμ. 15. Περὶ δὲ τὸν ἀέρα εὐκράτους καὶ ὑγρὰς καὶ θρεπτικὰς καταστάσεις. 16. γονίμου*. 17. εὐπλοίας οἰμ. 18. Ζῆων] οἴνων*. 20. ὡς ἐὰν] ᾧ ἂν¹. 21. Post τῶν ἄλλων] τῆ ἐκείνου οἰκειοῦται φύσει. 22. ἀνθρωπίνους] ἂν. 23-24. εὐμηχάνως. 25. καὶ ἐν τοῖς. 26. ἐρημερινῶν (ἐπισημασιῶν οἰμ.). 27. περὶ τὰ ἱερατικά. καὶ τὰς τ. θ. θρησκείας οἰμ. 28. προόδους καὶ τὰς ... ἐναλλοιώσεις. 29. τῆ οἰμ. 29-30. πρὸς τὰς ἐκ. τῶν ἄλλων συγκράσεις· περὶ ...

P. 81, 1. δὲ οἰμ. 2. καὶ ὀξέων οἰμ. 3. πρηστηρίων. 7. Ἰδίας μὲν οὖν τῆς (L δὲ οἰμ.). τῆς post μὲν). 12. ἀπίρου*. 13-14. ὅποιοιδήποτε. 19. καὶ συνοικεῖται. 25-30. Verba καὶ τῶν ἀνθρώπων — τῶν φώτων οἰμ. (habet L).

¹ ᾧ, littera i non subscripta hic et ubique.

[F. 117^r.] Herphaest., I, 21. Ἀποτελέσματα τῶν γενομένων ἐκλείψεων καὶ τῶν κομητῶν¹.

P. 82, 1. Περὶ ἀποτελεσμάτων ἀπὸ τῶν ἐκλείψεων καὶ τῶν κομητῶν. 3. Αἰγύπτιοι τὰ ἐκ τῶν ἐκλ. γιν. ἀποτελέσματα. 4. ὦν om. παραθησόμεθα οὖν. 5. ἔχοντα οὕτως. 6, 7, 8. λοιμόν. margo: περὶ χρωμάτων τῶν ἐκλείψεων. 8. ἰοειδές* πόλεμον καὶ* λοιμόν. 9. λοιμόν καὶ* θάνατον. 10. marg.: περὶ ἀνέμων. τῶν δὲ ἐν ἐκλείψεσιν ἀνέμων. ἢ καὶ* τοῦ ὀρίζοντος om. 11. ἐν τῷ καιρῷ — ἐκείναις] πρὸς ὃ ἦτε ἔμπρως καὶ ἡ μονὴ ἀφορᾷ. 12. τὴν ταπεινωσιν. 13. ἀνακαθάρσει. ὑφ' αὐτοῦ. 14. αὐξήσουσιν*. 15. ἡ|ἡ. 16. καὶ τῆς ταύτης] καὶ τῆς τῆς*. 17. κρατήσασα om. 21-22. οὐδεὶς ... ἐπικρατήσει] ὁ κατ' αὐτῆς στρατεύσας ἔχθρος. οὐ μέντοι ταύτης ἐπικρατήσει. 23. Σεληνιακῆς δὲ οὐσῆς τῆς ἐκλείψεως, ὅταν... 24. μηνύει. 25. ἄλως. ἐκλείπουσῆς. 26-27. ἔσται — ἐκλείπειας om.

P. 82-83. Verba ἐκλείποντος δὲ Ἥλιου — σημαίνει post ὁ χρόνος (83, 16) in cod. ponuntur.

P. 83, 2. ἡ ἐκλείψις. καὶ διακρατήσι εἰς γ' ὥρας om. 3-6. ἄχρι — ὁ χρόνος] καὶ ἄχρι τοῦ τέλους τῆς ἀνακαθάρσεως γ' ὥραι παρελθούσιν, τὰ σημαινόμενα κατὰ τὴν ἐκλείψιν ἔσται, τριμήνου παρελθόντος· ἐάν δὲ ἀπὸ β' ὥρας γένηται ἡ ἐκλείψις, παρατείνει δὲ ἄχρι δύο ὥρῶν, ἑξαμήνου παρελθόντος, ἔσται τὰ σημαινόμενα, καὶ ἕως τῆς 1β' ὥρας, ἡγουν τῆς δύσεως ὁμοίως συγκρίνεται ὁ χρόνος. 7. δέ] οὖν. marg.: περὶ ἐκλείψεως Σεληνίας*. 9. ἐν Λέοντι δέ. 11. καὶ νόσου] ἡ σήψεως. 12. ἐν δὲ Τοξότη. ἐν Αἰγόκερῳ δέ. 13. ἔσεσθαι καὶ ἀνέμους μείζονας om. ἐν Ὑδροχῶ δὲ εὐθηρίαν τῶν ἄλλων, σίτου δέ. 16. τὸν δὲ Ἥλιον ἐκλείποντα ἐν μὲν* Κριῶ ... — marg.: περὶ ἐκλείψεως Ἥλιου (item M^m). 17. ἀποδεικνύει om. 18 et 20. λοιμόν. 20. ἐν δὲ Ζυγῷ*². 22. Post ὀλίγον] καὶ ταῦτα μὲν κατὰ τὸ ὀλοσχερέστερον. 23. ἔσεσθαι post κακὰ (24). 24. ἐν Αἰγύπτῳ*. 25. δοκούντων] ἐνδόξων. 27-28. τῷ ἡγουμένῳ] τῶν ἡγεμόνων. καὶ τοῖς πρὸς ἀνατολᾶς] τοῖς τε πρὸς ἀνατολᾶς οἰκοῦσι. 28. καὶ τοῖς πρὸς ἐσπέραν. 29. ἐν Αἰγύπτῳ ἀφορίαν (cf. infra, p. 86, 15).

P. 84, 1-2. κατὰ δὲ Μηδικὴν καὶ Ἐλυμαῖδα. 3. πανηγύρεις ἐορτὰς καὶ πάντων τῶν χρειῶδων πολυπλήθειαν (πολυπάθειαν M^m). Post ἐκλείψεως breve spatium vacuum. 6. ἀπολέσθαι. 9. Post τελευτήσῃ] ὠρίσαντο· καὶ τοὺς πρωτοστατοῦντας (πρωτοστατητοῦντας L, teste Oliv., et M^m) ὑπὸ τῶν ὄχλων (ὄχλων M^m) κατακοπήσασθαι* (κακοποιήσασθαι M^m). 11. οἰκοῦσι*. 14. κατὰ σφαγὰς male. 15. τρίτη] δι. 18. Ἥλιον ἐκλείποντα] Ἥλιου ἐκλείποντος. σημαίνει post οἰκοῦσιν (l. 20) (* post δύσεως L) ἐν ἡδῆποτε. 20. τῆς δὲ Σεληνίας (item M^m). 21. ὑπὸ τε*. 23. ὑπὸ σεισμῶν ... ἀναιρεθήσασθαι om. 24. τοῖς δευτέροις male καὶ

¹ Cf. infra variae lectiones eadem atque in cod. 21, in cod. 26 (M^m), f. 39-41; ceterae in Appendice edentur.

² Quodque zodiaci signum in margine comparet. Absunt ea omnia quae ad Scorpionem et Sagittarium pertinent; item in ceteris libris.

τελευταίαις. 25. καὶ ἀφανισμόν. δὲ om. 26. ἐκλείποντος τοῦ Ἥλιου. 27. στρατείαν (στρατείας M^m). 28. μηνύει (item M^m) ἐν Αἰγύπτῳ.

P. 85, 1. ἀρπαγὰς. ἐν δὲ τῇ τρίτῃ ... Κιλικίαν] κατὰ δὲ τὴν τρίτην τρίωρον ἐν Φρυγίᾳ καὶ Κιλικίᾳ. 3. ἐπισχύσειν (item M^m) κατὰ δὲ τὴν δ' ἡν τρίωρον, τουτέστι δύνοντος τοῦ Ἥλιου. 4. σημαίνει] σῆ] (f. σημαίνει) (σημαίνει M^m). Σεληνίας δὲ ἐκλείπουσῆς κατὰ τὴν α' ἡν τρίωρον (item M^m). 5. ἐν Λέοντι om. 6. Κύπρῳ (item M^m). 8. καὶ] τοὺς δέ. αὐτῶν. 10. κατὰ δὲ τὴν β' ἡν τρίωρον. ἔσεσθαι μηνύει. 11-12. κατὰ δὲ τὴν τελευταίαν τρίωρον ἐν Συρίᾳ καὶ Αἰγύπτῳ ὄχλων συγκρίσεις. 12. καὶ ἐν τοῖς. 13. τῆς om. περὶ δακτύλους δύο ἀπὸ νότου κατὰ τὴν α' ἡν τρίωρον. σημαίνει] ἔσεσθαι. 16. γενήσεσθαι. 17. κατὰ δὲ τὴν β' ἡν τρίωρον. 18. ἐκλείπουσῆς om. τῷ ἡμίσει ... τῷ τρίτῳ. 19. στρατείαν. σῆ] (f. σημαίνει) (item M^m). 20. προδοσίας (item M^m) ἔσεσθαι. 21. ἐάν om. ἐν δὲ — ἐκλείπη om. 22. ἀπεργάζεται] ἔσεσθαι. τὰ αὐτὰ δέ. 24. ἐν δὲ Ζυγῷ. τοῦ Σκορπίου om. τοῦ Ἥλιου. 25-26. κατὰ τὴν α' ἡν ἢ β' ἡν τρίωρον. ἐν τοῖς πρὸς β. παραθαλασσίαις τ. ὡς τοὺς καρπούς μὴ δύν. συγκομίσει. 27. καὶ Αἰθιοπία. 28-29. ἐάν δὲ ἀπὸ δ' ὥρας ἕως ε' ὥρας γένηται ἐκλείψις καὶ περὶ τὰ τέλη τοῦ Ζωδίου, γένηται δὲ καὶ ἡ ἀνακάθαρσις. 30. μῆνας θ'. 31. ἐν om. ante Μακεδονία*.

P. 86, 3. βασιλέα om. * (item M^m). 5. ἐκλείποντος Ἥλιου om. (hab. L). 7. ἡ] καὶ. 8. τῆς δὲ Σεληνίας ἐκλείπουσῆς κατὰ τὴν α' ἡν τρίωρον πᾶσαν δυσ. 10. ἐγγενῶν] ἐμποιεῖν. 11-12. ἀπὸ δὲ ... ἐκλείπουσαν] κατὰ δὲ τὴν β' ἡν τρίωρον. 13-14. δεκάτη ... ἐκλείπουσαν] κατὰ δὲ τὴν τελευταίαν τρίωρον. 14. θορόβους. 15. σημαίνει om. (hab. L). 16. Post Σκορπίῳ] Ἥλιου ἐκλείποντος ("Ἥλ. ἐκλ. om.). περὶ ...] κατὰ τὴν α' ἡν καὶ β' ἡν ὥραν (ὥραν*). 17. Γαλάταις pr. "Ἑλλ. ἔσεσθαι. 18. ἀπὸ δὲ τῆς γ' ὥρας ἄχρι τῆς ε' ὥρας ἐκλείψας σημαίνει om. 20. κατὰ δὲ τὴν γ' ἡν τρίωρον. ἐκλείψας τῆ om. τῆ πρὸς ἐσπέραν χώρα. 21. πόλεις (f. l. πολίτας) εἰς ἑτέρας πόλεις ... κατὰ δὲ τὴν τελευταίαν τρίωρον. 22. ἐκλείψας καὶ δὺς] δύναντος τοῦ Ἥλιου. 23. ἀφανισθήσεσθαι* (item M^m). αὐτῆς μηνύει om. 23-24. ἡ δὲ Σελήνη — ἐκλείψασα] τῆς δὲ Σεληνίας κατὰ τὴν α' ἡν καὶ β' ἡν τρίωρον. ἐκλείπουσῆς. 24. τῶν ἐνότων. 25. δηλοῖ om. κατὰ δὲ τὴν γ' ἡν καὶ δ' ἡν καὶ ε' ἡν. καὶ Φοινίκη καὶ* Κιλικία. 26. ἔσεσθαι om. 27. κατέδεσθαι (καταδαίσασθαι M^m). 28. ἐάν δὲ ὀγδόῃ ἢ ἐνάτῃ] ἀπὸ δὲ η' ὥρας. ἐκλείψη om. 28-29. τοὺς μὲν ὄχλους τῆς Αἰγύπτου. 30. ἐν Εὐβοίᾳ. συμφορὰν (item M^m).

P. 87, 1-2. Ἥλιου ἐκλείποντος ἐν τῇ α', β', γ' ἡν καὶ δ' ὥρα τὴν Κρήτην. 2. πολέμου. 3. ε' δὲ καὶ ζ' καὶ ζ' ὥρα Ἰβερία καὶ Σκυθία πρὸς Ἑλληνας πόλεμον. 4. ἐπίλυσιν] ἐφοδον. Βαβυλωνία* (Βαβυλώνας M^m). 5. παραθαλασσίας. 8. καταδρομὴν ὑποστήσεσθαι (σημαίνει om.). 9. κατὰ τὰς δ' πρώτας ὥρας. 13. παρὰ] περὶ (item M^m). μέχρι καὶ. 17. ἐπιγραφὰς] ἀρπαγὰς. 18. ἀρχομένης om. 19. παρὰ] περὶ*. σημαίνει om. 21. δηλοῖ om. 22. Ἐν δὲ Αἰγόκερῳ Ἥλιου ἐκλείποντος κατὰ τὴν α' τρίωρον. 23. τὴν β' ἡν. κακὰ om. 24. τοῖς Ἐλυμαίοις, τῇ Π., τῇ Μ., τῇ Γ., τῇ Ἰ. δηλοῖ om. ἀνατολὴν*. 25. κατὰ δὲ τὴν γ' ἡν τρίωρον. 26. alterum τοῖς om. 27. σημαίνει om. καὶ] ἔτι δὲ* (item M^m). alterum καὶ om. κατὰ δὲ τὴν τελευταίαν τρίωρον. 28-29. Τῆς δὲ Σεληνίας ἐκλείπουσῆς κατὰ τὴν α' ἡν τρίωρον. 30. στρατεύσεσθαι. 31. ἔξειν.

P. 88, 1. σημαίνει om. 2. και — άλλους] τούς δὲ άλλους ἀποστατήσαι *. 4. ἐν δὲ * ταῖς ἑξῆς ἄχρις τ. ο. ὤ. 5. ἐκλείπουσης om. 9. σημαίνει om. στρατεύματα. 10. και ὀπότερον δυναστευον ἀπὸ τῶν τοῦ ἐτέρου ἰδίων ἐγκαταλειφθέν. 13. Ἡλίου ἐκλείποντος κατὰ τὴν αἴν τριῶρον. 14. Post μέρει] κακὰ σημαίνει *. 15. πᾶσαν. σημαίνει om. * (habet M^m). 16. κατὰ δὲ τὴν β^αν τριῶρον. ἐκλείπων om. 17. ποιήσει] ἔσσεσθαι. γενόμενα om. κατὰ δὲ τὴν γ^ην τριῶρον. 18. προμηνύει om. 19. κατὰ δὲ τὴν τελευταίαν. 20. τῆς δὲ Σελήνης ἐκλείπουσης κατὰ τὴν αἴν τριῶρον, ὅλης ἐκλειοπιίας ἢ περὶ τὸ δίμοιρον. 21. τοῖς ἐν Κιλικίᾳ] τοῖς ἐν ἀκμῇ ἡλικίας. 22. σημαίνει om. (habet M^m). 23. ἐν δὲ τῇ] και ἐν τῇ. 25. Λιβύας. 26. σημαίνει om. 28-29. ὁ Ἡλιος — τοῦ κύκλου] ἐκλείποντος τοῦ Ἡλίου ὅλου ἢ περὶ τὸ δίμοιρον ἐν τῇ αἴν τριῶρον.

P. 89, 1. μηνύει om. 2-3. και μικρῶ πλέον τὴν ἐξ. ἄλλον ἀπολαβεῖν (παραλαβεῖν M^m). τετάρτη — πολλῶν] περὶ δὲ δ^ην ἢ εἴν ὥραν ἐκλείποντος ὑπὸ πολλῶν. 3. και τὴν Συρίαν *. 4. ἐν Ζῆ. 5. δεκάτη — ἐκλείψας] ἐν δὲ ταῖς τελευταίαις ὥραις. 6. Post ἔσσεσθαι] και τοῖς Ἑλλησι ὑπὸ τῶν βαρβάρων οἰκειούτων χωρὰν κάκωσιν πολλήν, τοῖς δὲ παραθαλασσίσις (l. 7). 7. σημαίνει om. και Σελήνη δὲ ἐκλ.] τῆς δὲ Σελήνης ἐκλείπουσης. 9-10. ἔσσεσθαι δηλοῖ. Αἴγυπτίσις — δυναστῆ] τῷ δυναστῇ τῆς Αἴγύπτου πένθος ἐπὶ τέκνῳ (Αἴγυπτίων ἐπὶ τέκνα M^m). 11. ἀκρίδα — προμηνύει] ὑπὸ ἀκρίδος λύμην ὑποστήσασθαι (ἀκρίς πολλῆ M^m). 12. ληστὰς *. πανταχοῦ σημαίνει] ἔσσεσθαι. 13. μερίδι τῶν ὠρῶν] τριῶρον * ἐκλείπουσα om. σημαίνει om. 15. ἥτοι τῆς ἐκλείψεως αὐτῆς] ἐν αὐτῇ τῇ ἐκλείπει. Post ἀνθρώπων] ἔσσεσθαι. σημαίνει om. 16. καθόλου. ἐν Αἰγόκρω. και Κριῶ. 17. γινομένης corr. ex γεν. βλάβην om. *. ἐπισημαίνειν. 17-22. Pergit textus sic et hoc ordine (om. M^m): ἐν Παρθένῳ δὲ και Ζυγῶ και Σκορπίῳ και Τοξότη ἱεροῖς τόποις και κοινοῖς (κ. κ. *) και χώραις ἰλιώδεσιν (sic). ἐν Αἰγόκρω δὲ και Διδύμοις και Καρκίνῳ και Λέοντι ὄχλων ἀκαταστασίας και παραχᾶς και ἔριν (ἔρις cod.). Ἐάν δὲ ἐν τῷ αὐτῷ και ἐνὶ Ζωδῶν ἅμα γέννηται ἐκλείψις Ἡλίου και Σελήνης, παρετήρησαν γίνεσθαι τὰ συμπτώματα ἐκ συγκράσεως ἐκατέρας τῶν ἐκλείψεων κατὰ τὰ προεκτεθειμένα ἀποτελέσματα. 23. ἀφείσθω. 24. εὐεπιβόλως ἀφ' ἑαυτῶν δυναμένοις ἐπιγνώναι.

[F. 119^v.] Hephaest., I, 22. Περὶ τῶν ἐν ταῖς ἐκλείψεσι σημείων¹.

P. 89, 27. ἐκλείψεως σεληνιακῆς γινομένης αἴτημα] ἐκλειοπιὸς μέρος.

P. 90, 1. τῆς Σελήνης om. δηλοῦσι post πολεμίων. κατὰ τὴν χωρὰν προσωκειωμένην. 2. Post τῷ Ζωδῶν] καθ' ὃ ἢ ἐκλείψις γέγονεν. ἐν ἐκλείψει. 4. marg.: Ἡλιος ἐν Κριῶ. ὁ om. ἐκλείπων ὅλος ἐν Κριῶ ἄμαυρός. 6. marg.: signum τοῦ Αἰγόκρω et sic deinceps. 7. ἐάν τοιοῦτος. 7-8. ἡμέραις ἢ και πλείοσιν ἐπιτακτικώτερον ἔσσεσθαι τὸ εἰρημένον σύμπτωμα. 8. Post γενόμενος] ὡς

¹ Cf. collatio cod. Laur. 28, 34 (L) ab Oliviero edita (l. c., p. 10-11). Vid. Maximus, p. 122 sqq. Ludwich.

και. ὥστε και τὰ ἐδάφη. 9. αἰμῶν. ἀνθρώπων πολλῶν ἔσσεσθαι φόνους δηλοῖ και πολλαχόδ. 10. γέννηται] ὄφθη. ἀνατέλλον ἢ και δύνων. 11. πολλὰ κακὰ *. 12. ἐάν om. ἐν δὲ Σκορπίῳ αἱματώδης γενόμενος *. 13. ἐάν om. ἐν δὲ Παρθένῳ. 14. προαγορεύει om. (προσαγ. L). 15. Χήλαις] Ζυγῶ. τούς ὄχλους ἀποστατήσιν. 16. τῆς Λιβύης (ποιεῖ add. L). ἀνατέλλον] ἐν τῷ ἀνατέλλειν. 17. ἐν τε Λιβύῃ. και Φοινίκη] και om. 19. μηνύει] σημαίνει οἶος κομήτης ἀνατείλας. 21. δενδρικῶν καρπῶν. ἐπιτελέσει. 22. τῷ ἡγεμόνι Αἰγύπτου *. 23. χειμῶνα] δεινὰ (L: χ. και δ.).

P. 91, 1. τοῖς κατὰ νότον φίλοις (om. τοῦ κατὰ νότον προαγορεύει). 2. ἐν τοῖς *. και] ὁ (pro ἦ). 3. δρόμων] διαττόντων. 4. σφαγὰς] στάσεις. λέγουσι om. και ἄσμενα om. 5. ἀκαταστασίαν om. 6. Ἐπᾶν. τοῦ Ἡλίου. ἡμέρας οὐσης. 7. ἡμέρας οὐσης. 8. ὄφθη] φανῆ. προαγορεύει] σημαίνει. 10. ταῖς om. *. 10-13. ἐν δὲ Ὑδροχῶ — ἀνάγκας om. 15. γενομένης corr. ex γιν. τελ. ἐκλ. 17. βασιλεία. 19. ἦ] και. τοῖς om. 21. στ. και ἔρη. 23. τοῦ Ὀκεανοῦ *. 24. τὰς om. πλημύρας τε. 27. δύσεων. σημαίνει om.

[F. 120^r.] Hephaest., I, 23. Περὶ ἐπισημασιῶν τῆς τοῦ κυνὸς ἐπιτολῆς και τῶν πρὸς αὐτὴν ἀστέρων¹.

P. 91, 30-31. τῆς Σώθews] τοῦ Κυνὸς. 31. Post ἐπιτολάς] ὅστις αἰγυπτιακῶς Σώθις καλεῖται. ἐν ταῖς εἰκοσιπέντε τοῦ μηνὸς Ἐπιφί om.

P. 92, 1. ὀλίγα — παρατιθέμενοι] ἡμεῖς ἐνταῦθα παραθήσομεν ὀλίγα τε και εὐσύννοπα. 3. ἀνατέλλον οὖν ὁ ἀστὴρ χρυσοειδῆς... 4. (τῇ χώρᾳ om. L, hab. Paris.). 6. τὸ σπῆρον. 10. ἀνάβασις τῶν ὑδάτων *. ἥτοι σπῆρους. 12. ὁμοίως πνέοντος. 13. ἐπιστρατεύσεσθαι. ἀπαλλ. οὐ καλῶς. 14. και τὰς] τὰς δὲ. 15. και νότου] ἢ ν. 17. και ἀπληρώτου] ἢ ἀπ. 18. τὸν θρόνον αὐτοῦ (sic). 20. κρατηθῆναι δὲ τὴν Αἴθ. ὑπὸ τινος δυνατοῦ (l. δυναστοῦ). 23. ἐπισκεπτέον. 24. τὸ ἀστρον] τὸν ἀστέρα. 25. τὰ μὲν γὰρ χρώματα.

P. 93, 1. τῆς ἑαυτοῦ δυνάμειος τῷ ἀνωτέρῳ ἀστέρῳ. 2. κατωτέρῳ. τὰ μέσα. ἐκ. κινουμ. 4. ἀπογειότατος. 5. τυχοῦσα] οὔσα. 7. ἐπικ. ὡς ἔφη. 9. σημαίνει om. 10. τὸ ἀποτελέσμα ἑαυτοῦ. 11. μετὰ ἀστέρων ἀπορροίας. 12. οὕτως ἔχουσιν. 13. Ὁ δὲ τοῦ Ἄρεως και (ὁ τοῦ Κρόνου *) ἐκλειπτικοῖς ὄροις *. 15. Καρκίνου] τὸ στήθος τοῦ Καρκίνου (L: καρκίνου τὸ στήθος), τούς τε. 15-17. τὸ Φάτνιον] τὴν Φάτνην. 16. τὸ Λέοντος στήθος και περὶ τὸν ἐπὶ τοῦ μαστοῦ τῆς Παρθένου ἄμαυρον. 18. τοῦ Σκορπίου. τοῦ Τοξότου. 19-20. και τούς τοῦ Αἰγόκρω τούς. και ἐκλ. — χωρὶς αὐτῶν] και ἐκλείψις δ' ὁμοίως Ἡλίου και Σελήνης ἐν τοῦτοις τοῖς μέρεσι γινόμεναι τὰ αὐτὰ σημαίνουσιν. 21. περισχεθεῖσαι. 22. χαλεπώτατε (l. χαλεπώταται) γίνονται. 24. τοῦ Ἡλίου. 25. στερώσεις *. 26-27. τὰς τε * θ. τρ. και τὰς * χειμ. και τὰς * ἄλλας τρ. — ἐπισκοπητέον] ἐπισκοπητέον δὲ και τὰς γινομένης συζυγίας ἔγγιστα τῶν τοιοῦτων τρόπων.

¹ Cf. Olivierus l. c. — Similia praebebat Parisinus 2419, f. 101^v, de quo videtur Engelbr., Heph., p. 18.

P. 94, 2. Post μαρτυροῦντος] ὁμοί<ως> ἢ κατὰ παρουσίαν ἢ διαμετρικῶς ἢ τετραγωνικῶς. 3. τὰς προγεγεννημένας συζυγίας. ἢ πανσελ. om. 4. σκοπεῖν. 5. καὶ * πρὸς αὐτάς. 7. συνόδου] συζυγίας. 8. μον. σχ. 9. ἀνατολικοῖ om. 10. ἐν τῷ καιρῷ — ὄντες om. 11. Ἀφροδίτη] ὁ τῆς Ἀφροδίτης. Ἐρμῆς] τοῦ Ἑρμοῦ. καὶ καλὰς. 12. παρετήρησαν δὲ ἕκαστον¹. πλανητῶν om. 13. μὲν om. *. 15. πέντε om. δωδεκατημορίοις] ἰβ' ζωδίοις. 16. ἄστρου ἀνατολήν] Κυνὸς ἐπιτολήν. 17. καὶ] ἢ καὶ *. 18. καὶ ἐν] ἐν δέ. γενήσεσθαι. 20. κτηνῶν δέ. 21. ἀνθρώπων μέντοι. 23-24. καὶ δαιμόνων — θανάτους om. 26. καὶ ἱερῶν πολιορκίαν om. 27. τῷ om. 29. ἡγεμόνων ἀπογραφὰς τε ἀπορρήτους.

P. 95, 1. τῶν τε *. τοῦ om. 3. τὰ τε ἀγάλματα ἀπολείσθαι om. 4. δηλοῖ om. 5. ἑαυτοῦς] ἀλλήλους. 6. καὶ τὸν] τὸν δέ (τὸν τε L). λοιμὸν δέ. 8. ἐν δέ Κριῶ ἐν παντὶ κόσμῳ πολλὰ ἔσονται κακὰ. καὶ γεννημάτων δὲ πλῆθος post φθορὰ (9). 10. τῶν om. 13-14. Τοῦ δὲ Διὸς ἐν Καρκίνῳ ὄντος κατὰ τὸν καιρὸν τῆς τοῦ Κυνὸς ἐπιτολῆς ἐπισημαίνεται τὸν βασιλέα ... 16. τὴν τε ἀνάβασιν γενέσθαι] ἀνάβ. τε γενήσεσθαι. 17. ὀλλύρας. σημαίνει om. 19. εἶναι] ἔσεσθαι. 21. μηνύει om. (μηνύσει L). 22. μετὰ ταῦτα] πάλιν. 23. δεικνύει] ἔσεσθαι. ἀνάστασιν] ἀνάβασιν. 25. ἐν δὲ τῇ Ἑλυμαίδι. 27. ἀπολείσθαι. ἀποσημαίνει om. 30. ἀστὴρ ἐν τῇ — τυχῶν om. 31. ἀποτελεῖ ἀνάβασιν] ἀνάβ. σημαίνει καὶ ὑπερέχοντος. δὲ om.

P. 96, 2. καλῶς ante ἔξιν. 3. κυούσαις] τικτούσαις. 4. σημαίνει om. 5. κατὰ τὴν Συρίαν. ἀποτελέσει om. 6. παύσεσθαι. 7. θυμάτων ὄλοκ. om. τε] δέ. 8. αὐανθῆναι. 9. ἡγούμενον σημαίνει om. 10. μὴ om. 11. τοὺς δὲ θεοὺς — μηνύει om. 12. ἀνομβρίαν] ἀνωμαλίαν. 13. σημαίνει om. (μηνύει L). 14-16. ἀστὴρ — σημαίνει om. 16. δέ] τῷ. καὶ τῶν] τῶν δέ. 17. τῶν ὠνίων] τῶν τε * locus vacuus. 18. ἐν δὲ * Π. πλεονασμὸν. 20. Τοῦ τε Ἑρμοῦ ὄντος] * Ὁ δὲ τοῦ Ἑρμοῦ. 20-22. ἐν Διδύμοις — μηνύει om. 22-23. ἐν μὲν τῷ Λέοντι. 25. εἰρημένον. 27. ἄστρου ἀνατολῆς] Κυνὸς ἐπιτολῆς. 28. ἀνατολῆ] ἐπιτολῆ. ἐπισημαίνει τῇ χώρᾳ ἢ προσωκ. 29. πόλεμόν τε. κυόμενα] τικτόμενα. 31, δηλοῖ om. μελαγχολώδη] μέγαν καὶ χολώδη. 32. ἔσεσθαι om.

P. 97, 1. σημαίνει om. 2. ποῖον. μέρος] ποῖον μέρος. 3. ἔτι om. 5. δυνάμειος] δύσεως. 6. παραφυλαξάμενοι] παρετήρησαν οἱ. καὶ] κατὰ. 7. πάγκρακα. 9. χειμῶνα. ἀστέρος. 11. πυρρός. 12. αὐτοῦ. ὦσι] ὦς. μέλανες ὄφθῶσι. 12-14. μικροῦ δέ — ἔσται om. 14. τὴν om. 14-15. μικρὰς post νεφελοειδοῦς. 16. καὶ τοῦ] καὶ om. 17. σμικρότατος τῶν κρατῶν. 18-19. γραμμῆς πυρρὰς καὶ μακροτέρας καὶ πρὸς βορρᾶν ἀποτεינוύσης ἀπὸ (τοῦ om.) νότου. 19. λυγνιῶδους.

¹ Leg. ἕκαστον sicut Parisinus et tria eius signa sqq. Κρόνον, Δία, Ἄρεα non Κρόνος etc.

[F. 122r.] Hephaest., II, 2.

Περὶ μοίρας ὠροσκοπούσης ἐν τῇ συλλήψει.

Μετὰ τὸ ἐκθεῖναι τὴν τοῦ Πτολεμαίου μέθοδον αὐταῖς λέξεσιν· « Ἐπὶν ... » ταῦτα μὲν ὁ Πτολεμαῖος ἐντέχνως πάνυ καὶ φυσικῶς 5 περὶ τῆς ὠροσκοπούσης μοίρας κατὰ τὸν καιρὸν τῆς συλλήψεως ἐκτιθεται, πλὴν καὶ ἡμεῖς ἐκθήσομεν ἐνταυθοῖ καὶ τὰ παρ' ἄλλοις περὶ ταύτης λεγόμενα φιλοκαλίας χάριν ὑπὲρ τοῦ τὸν ὠροσκοπὸν παχυμερῶς εὐρίσκειν, εἰ καὶ μὴ αὐτὴν τὴν μοῖραν δυνατὸν ἀκριβῶσαι, καθὼς ὁ θεῖος εἴρηκεν Πτολεμαῖος.

10 Φασὶν οὖν τὰς μεταξὺ τῆς πρὸ τῆς σπορᾶς γενομένης συζυγίας καὶ τῆς γενεθλιακῆς ἐποχῆς τοῦ Ἥλιου συναγομένας μοίρας ἐκβάλλονται ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ζωδιακοῦ, καθ' ὃ ἔστιν ἢ τοῦ Ἥλιου ἐποχὴ ἐκάστῳ ζωδίῳ διδόντας μοῖραν α', εἰς ὃ ἂν κατανήσῃ ζωδίων ὁ τῶν μοιρῶν ἀριθμὸς, ἐκεῖνο τὸ ζωδίων φάσκειν παχυμερῶς ὠροσκοπεῖν κατὰ τὸν 15 καιρὸν τῆς σπορᾶς.

« Ὁ δὲ Ἄνουβίων οὕτω λέγει· « Σκέπτου τὸν οἰκοδεσπότην τοῦ » ζωδίου ἐν ᾧ ἔστιν ὁ Ἥλιος ἐπὶ τῶν ἡμερινῶν γενέσεων, καὶ ἀπ' αὐτοῦ » ἀριθμοῖ τὰ ζωδία ἕως τοῦ οἰκοδεσπότη τοῦ ζωδίου, ὃ ἐπέχει τῆνικαῦτα » ἢ Σελήνης· καὶ τὴν ποσότητα τῶν ζωδίων ἐκβαλε ἀπὸ τοῦ ζωδίου ἐν ᾧ 20 » ἔστιν ὁ Ἥλιος καὶ εἰς ὃ ἂν ἐκπέσῃ ζωδίων ὁ ἀριθμὸς, ἐκεῖνο ἦν τὸ » ὠροσκοποῦν τὴν ὥραν τῆς σπορᾶς. ἐπὶ δὲ τῶν νυκτερινῶν γενέσεων » ἀπὸ τοῦ ζωδίου τοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Σελήνης, καὶ ἐκβαλε τὴν » ποσότητα τῶν ζωδίων τῶν μεταξὺ τῶν οἰκοδεσποτῶν καὶ αὐτῶν ἐν » οἷς εὐρίσκονται οἱ οἰκοδεσποταί, καὶ εἰς ὅπερ ἂν ζωδίων καταλήξῃ ὃ 25 » ἀριθμὸς, ἐκεῖνο λέγε ὠροσκοπεῖν κατὰ τὴν σποράν. ἐὰν δὲ ὁ Ἥλιος » τύχη, φησὶν, ἐν ἀρχῇ τῶν ζωδίων, σκοπεῖν χρὴ μὴ ἢ ὁ ὠροσκοπὸς ἢ » εἰς τὸ διάμετρον τῆς τοιαύτης ποσότητος, ἢ εἰς τὸ τετράγωνον. »

Αὕτη δὲ ἡ μέθοδος συμφωνεῖ ἡμῖν σχεδὸν ἐπὶ πάντων, πλὴν ἐκθετέον καὶ ἐτέραν μέθοδον πάνυ συμφωνοῦσαν. προσδεδοσθαι χρὴ τὸ ἐν 30 ἡμέρᾳ τετέχθαι τὸν ζητούμενον ἢ ἐν νυκτί, καὶ τούτου δεδομένου σκοπεῖν τὴν τοῦ Ἥλιου μοῖραν, καὶ ταύτη ἀπὸ μὲν τοῦ Θῶθ ἕως τοῦ Ἄθῦρ, καὶ αὐτοῦ προστιθέναι μοίρας β' s'', ἀπὸ δὲ τοῦ Φαμενῶθ ἕως τοῦ Μεσουρη (sic) ἀφαιρεῖν β' s'', καὶ τὴν γινομένην οὕτω ποσότητα τῶν μοιρῶν τοῦ Ἥλιου δωδεκάκις ποιοῦντας ἐκβάλλειν ἀπὸ τῆς τοῦ Ἥλιου 35 μοίρας, καὶ εἰς ὃ ἂν ἐκπέσῃ ζωδίων ὁ ἀριθμὸς, ἐκεῖνο λέγειν ὠροσκοπεῖν

4 Ἐπὶν additum supra versum initium videtur esse loci ab Hephaestione relati, sed ab ἐπειδὴ incipientis in astrologi codicibus (Parisinis 2417 = P, 2841 = A, 2415 = a. ταῦτα μὲν - 9 Πτολεμαῖος] similia Heph. (scil. Hephaestiones codd. omnes). Cf. Ptol., *Tetrab.*, III, 2, p. 217 Iunctinus. 10 Leg. φησὶν. 16 σκέπτου ... usque ad citati finem] sim. Heph. 17 οἴκου Heph. 20 Scholion pr. m.: διάμετρον μὲν οἶμαι τὰς μοίρας δέον (δέων cod.) λέγειν καὶ οὐχ ἀπλῶς τὰ ζωδία. 27 Scholion pr. m.: διάμετρον μὲν οἶμαι λέγειν αὐτὸ τὸ s'' τῆς ποσότητος τῆς μοίρας, τετράγωνον δὲ τὸ τέταρτον.

κατὰ τὴν σποράν, ἢ ἐν τῶν λοιπῶν δύο ζυγίων τῶν τριγωνικῶς αὐτῶ συσχηματιζομένων.

« Ἐστω δὲ τὸ περὶ τούτου δι' ὑποδείγματος σαφηνείας χάριν. ἐγεννήθη τις ἐν ἡμέρᾳ κατὰ τὴν λ' τοῦ Ἀθύρ, τοῦ Ἡλίου ἐπέχοντος Τοξότου μοίρας δ'. ταύταις ταῖς δ' μοίραις προσέθηκα β' s'', καὶ ἐγένοντο ζ' s''· αἱ δὲ ζ' s'' δωδεκαπλασιασθεῖσαι ἐγένοντο οἠ' » ταύτας ἐκβάλλων ἀπὸ τῆς τοῦ Ἡλίου μοίρας καταντῶ περὶ τὰ τελευταῖα τοῦ Ὑδροχόου. ὡροσκοπεῖ οὖν κατὰ τὴν σποράν ἢ ὁ Ὑδροχόος ἢ οἱ Δίδυμοι ἢ ὁ Ζυγός· ἀλλὰ τοῦ Ἡλίου περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Τοξότου τυγχάνοντος ἀπ' αὐτοῦ ἕως τῆς ἀρχῆς τῶν Διδύμων [f. 122v] τὸ ὑπὲρ γῆν ἡμισφαίριον τῆς ἡμέρας ἐστίν. οὐκ ἄρα ἐν τοῖς Διδύμοις ἔσται ὁ ὡροσκόπος, ἀλλ' οὐδὲ ἐν τῷ Ζυγῷ δυνατόν εἶναι διὰ τὸ καὶ τὸν Ζυγὸν ὑπὸ γῆν εἶναι. πιστευτέον οὖν ἐν Ὑδροχῶ μόνῳ πίπτει τὸν ὡροσκόπον. ἐὰν δὲ ποτε δύο ζῦδια τοῦ τριγώνου ὑπὲρ γῆν ἢ εἰς αὐτὸ ὑπνοοῦμεν εἶναι τὸν ὡροσκόπον, καταστοχαζόμεθα ἐκ τοῦ εἶδους τοῦ ἀνθρώπου ποίῳ μᾶλλον τῶν ζυγίων ἀπέικασται καὶ ἀποφαινόμεθα.

« Κριοῦ μὲν γὰρ ὡροσκοποῦντος οἱ τικτόμενοι τοιοῦτοί εἰσιν τῷ εἶδει ὁστώδεις, δασεῖς καὶ μέσοι μᾶλλον ἢ εὐμήκεις, ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ προσωπίῳ κάτω κύπτοντες, καὶ δειλοὶ καὶ παῖκται καὶ αἰσχρολόγοι. τοῦ δὲ Ταύρου, σιμοί, ταυρόφθαλμοι, ὑπομέλανες, πλατυμέτωποι, πλατύρρινοι, ἀνεσταλμένοι, ἔσθ' ὅτε φαλακροὶ καὶ μικρὰ ὠτα ἔχοντες, ὑποκριταί, ψευδεπικεῖς, τὰ χεῖλη ἐνίοτε μείζονα ἔχοντες τοῦ συμμετρου καὶ τοὺς μυκτῆρας μεγάλους καὶ τὰς ὀφρῦς· τὰ δὲ ἔσχατα αὐτοῦ κιναιδούς ποιεῖ. τῶν δὲ Διδύμων ὡροσκοποῦντων οἱ γεννῶμενοι σύμμετροι τῷ σώματι, ἐπίρρινοι, ἔσθ' ὅτε οὐλοὶ καὶ μεγάλα ὠτα ἔχοντες καὶ τοῖς ὤμοις εὐσαρκοὶ. ὁ δὲ Καρκίνος ποιεῖ ὁστώδεις, στρογγυλοπροσώπους, ἔσθ' ὅτε μέλανας ὡς πρὸς τὸ κλίμα καὶ ἀναφаланτίας, τοὺς δὲ ὀδόντας πολλοὺς ἔσθ' ὅτε, τὸ δὲ μήκος ἀσυμμέτρους· καὶ γὰρ τὰ κάτωθεν μέρη μείζονα ἔχουσι, τὰ δὲ ἄνωθεν ἐλάσσονα· καὶ τὴν γαστέρα ἔχουσιν ὑπὸ τὸ στήθος προκύπτουσαν καὶ αὐτὸ τὸ στήθος πλατύ, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑποκεχυμένους, μάλιστα ὅσοι τὸν ὡροσκόπον ἐγγὺς ἔχουσι τῆς Φάτνης νεφελοειδοῦς οὐσης. ὁ δὲ Λέων γλαυκούς, πυρρότριχας, ἰσχυροὺς, ὑποκύρτους, πλατεῖς τὰ ἄνωθεν καὶ δυσειδεῖς, μάλιστα τοὺς ἐν ταῖς πρώταις μοίραις τικτομένους. ποιεῖ δὲ ὄλως καὶ παχυρρίνους καὶ λεοντοπροσώπους, τρώκτας, λεπτοὺς τὰς κνημᾶς, ἐν δὲ ταῖς τελευταῖαις μοίραις περὶ τὴν ῥάχιν, ψιλοὺς τὰς τρίχας, ἀναφаланτίας, ἔσθ' ὅτε καὶ κιναιδούς. ἢ δὲ Παρθένος συμμέτρους τῇ ἡλικίᾳ καὶ μᾶλλον μικροὺς, εὐπλάστους, μακροκοιλίους καὶ ὀρθοὺς καὶ

3 « ἔστω ... »] signis « ... » eos locos includo qui citata Hephaestionis ipsius esse videntur. 8 ὡροσκοπεῖ cod., ὡροσκοπήσει Heph. 10 ὑπὲρ γῆν P. 21 Post ἀνεσταλμένοι] τὰς τρίχας add. Heph. 27 ἀναφαντίους P, ἀναφаланτιαίους A a. 28 συμμέτρους A a. 34 ὄλως] οὐλοὺς P, οὐλάς A a. 35 τρώκτας] βόρους Heph. 36 ἀναφаланτιέους P; A a sicut supra. 37 κυναίδους cod. fere ubique.

κοσμίους. ὁ δὲ Ζυγὸς εὐοφθάλμους, ὑπομέλανας, ἔσθ' ὅτε καὶ μακροὺς καὶ οὐλοὺς τὰς τρίχας, δικαίους καὶ γνωστικούς. ὁ δὲ Σκορπίος μικροφθάλμους, ὠχροὺς, ὠτα μικρὰ ἔχοντας, ἔσθ' ὅτε μαδαροὺς τὸ γένειον ἢ γλαυκοὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς, τὴν δὲ φάρυγγα ἐξέχουσαν ἔχοντας καὶ τοὺς ὤμους πλατεῖς, μακροσκελεῖς καὶ ὠκείες, φθονεροὺς καὶ ἄρπαγας, τὰ δὲ ἔσχατα περὶ τὸ κέντρον ποιεῖ κιναιδούς, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ τινες ἔχοντας ὑποχύσεις ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς διὰ τὸ νεφέλιον τὸ περὶ τὸ κέντρον· ποιεῖ δὲ καὶ ἀναφаланτίας. ὁ δὲ Τοξότης μακροὺς τοῖς μηροῖς, ταῖς δὲ κνήμαις εὐπλάτους, εὐγενεῖους, προγαστορας, εὐχρους, ταχεῖς, εὐκολύμβους, φιλοῦντας τὸ ὀχεῖσθαι ζῶα, φαλακροὺς· τὰ δὲ τελευταῖα ποιεῖ κιναιδούς· ἔστι δ' ὅτε τοὺς πύγωνα προπολιῶντας. ὁ δὲ Αἰγόκερως μικροφυεῖς ποιεῖ, μάλιστα ἐν ταῖς πρώταις μοίραις, καὶ κούφους τὸ στήθος, λεπτοὺς τὰ σκέλη, ὀξυπύγωνα, ἔσθ' ὅτε δασεῖς τὰ σκέλη, ὀστωδεῖς, κάτω κύπτοντας, ἀσελγεῖς. ὁ δὲ Ὑδροχόος εὐσώμους, εὐγενεῖους, εὐυπολήπτους, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ προγαστορας, καὶ τινες ἔχοντας τὴν μίαν [f. 123r] κνήμην μείζονα τῆς ἑτέρας. οἱ δὲ Ἰχθύες ποιοῦσιν εὐρυτέρους τοῖς ὤμοις, εὐτρίχας, λευκοὺς τὸ μέτωπον, καὶ μέγα καὶ στενὸν ἔχοντας ἔσθ' ὅτε καὶ προκύπτον, μελανοφθάλμους, βραδέως φθεγγομένους, ἰδιοπράγμονας.

« Ταῦτα μὲν καὶ τοιαῦτα σημαίνει ζῦδια αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ ὡροσκοποῦντα· τυχόντες δὲ ἐν αὐτοῖς καὶ οἱ πλανώμενοι ἕκαστος πρὸς τὸ ἑαυτοῦ ἰδίωμα μεταποιεῖ πως. Κρόνος μὲν γὰρ μέλανας ποιεῖ, δυσειδεῖς δὲ καὶ αὐχμηροὺς. Ἄρης δὲ ξανθοὺς, γλαυκοφθάλμους, τετανότριχας, γοργούς, ὠτα μικρὰ ἔχοντας. Ζεὺς δὲ λευκοὺς, εὐσάρκους, μεγαλοφθάλμους, εὐπύγωνα, ἀγαθοὺς τῷ τρόπῳ. ἢ δὲ Ἀφροδίτη σὺν τούτοις οἷς ποιεῖ ὁ Ζεὺς ποιεῖ καὶ ἄβρους καὶ εὐόπτους. ὁ δὲ Ἑρμῆς ἰσχνούς, ὠχροὺς, συμμέτρους καὶ οὐλοκόμους, καλοὺς τε καὶ γενναίους. ὁ δὲ Ἥλιος καὶ ἡ Σελήνη συντρέπονται <μὲν> οἷς ἂν ἐντύχωσιν· ἰδίᾳ δὲ ὁ Ἥλιος εὐτραφεῖς καὶ εὐεκτοῦντας ποιεῖ· ἢ δὲ Σελήνη εὐκράτους καὶ εὐσάρκους.

« Ἐκ μὲν οὖν τῶν προλεγεμένων τῆς τε τῶν ζυγίων φύσεως καὶ τῶν πλανωμένων, παχυμερῶς μὲν ἔστιν εὐρεῖν τὸ ὡροσκοποῦν ζῦδιον κατὰ τὴν ὥραν τῆς σποράς, τῇ συνεχεῖ πείρᾳ καὶ γυμνασίᾳ χρωμένους, τῇ τῶν ζυγίων τε καὶ ἀστέρων φύσει καὶ τοῖς κλίμασι ἐπὶ τῶν ἤδη τελειωθέντων ἀνθρώπων, ἐξακριβοῦν τε δὲ τὴν ὡροσκοποῦσαν μοῖραν κατὰ τὴν τοῦ θεοῦ Πτολεμαίου μέθοδον, σχεδὸν ἐπὶ πάντων εὐρίσκομεν ἀληθεύουσαν. »

2 οὐλάς a. γνωστικούς] αἰδήμονας Heph. 3 ἔχοντες cod. 8 ἀναφаланτιαίους P; A a sicut supra. 7 Cf. Catal. V, 1, p. 169, 29. 9 εὐπλάτους cod., εὐπλάστους Heph. 10 εὐκολύμβους Heph. εἰς ζῶα Heph. 13 στήθος] ἦθος Heph. 18 μέγα στέρον Heph. μέτωπον] ita P A, πρόσωπον a. προκόπτοντας Heph. 23 δὲ καὶ] f.l. τε καὶ. 27 γενναίους] εὐγενεῖους Heph. 29 εὐτραφεῖς] συντραφεῖς P. εὐεκτοῦντας Heph. 32 ἔστιν εὐρεῖν παχ. P. τὸν ὡροσκόπον Heph. 34 κρίμασι conit. F. C.

[F. 123^r.] Hephaest., II, 4. Περὶ γονέων.

Μετὰ τὸ ἐκθεῖναι τὰ τῷ θεῷ Πτολεμαίῳ περὶ τούτου κατὰ λέξιν εἰρημένα, φησί· « τὸν μέντοι χρόνον τῆς κατὰ τὸ ἀποτελούμενον ἐκβάσεως εὐρίσκομεν ἕκ τε τῆς κολλήσεως τῶν ποιούντων ἀστέρων, ἧτοι 5 σωματικῶς ἢ καὶ κατ' ἀκτῖνα καὶ τῶν ἀνατολῶν τῶν Ζωδίων ἐφ' ὧν τυγχάνουσιν οἱ γονικοὶ τόποι· καὶ ταῦτα μὲν εὐρίσκομεν συμφωνούντα οἷς ἐκτίθεται φυσικῶς τε καὶ θαυμαστῶς σκεπτόμενος ὁ θεῖος οὗτος ἀνὴρ. ὁ δὲ Δωρόθεος συμβουλεύει τοὺς τριγωνοκράτορας τῶν φώτων σκοπεῖν καὶ αὐτὰ τὰ φῶτα ἐν ποίοις τόποις τυγχάνουσι καὶ μοίραις καὶ τίνες τῶν ἀστέρων σύνεισιν ἢ ὀρώσιν· καὶ πρὸς τούτους 10 <χρή> ἀποφαίνεσθαι περὶ ἐκατέρου τῶν γονέων, Ἥλιου μὲν δηλονότι σημαίνοντος τὰ περὶ τὸν πατέρα, Σελήνης δὲ τὰ περὶ τὴν μητέρα. εἰ μὲν γὰρ συνῆ ὁ Ἥλιος ἀγαθοποιῶς τόποις καὶ ἀστρασιν, ὑπονοητέον εὐτυχῆ καὶ πλουσίαν τὰ περὶ τὸν πατέρα, καὶ αὐτῷ τῷ τέκνῳ τὰ πατρῷα φυλαχθήσεσθαι. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ Σελήνη ἐν τοιούτοις τυχοῦσα τὰ 15 αὐτὰ περὶ τὴν μητέρα σημαίνει· τὸ δ' ἐναντίον συμβήσεται ἐν τοῖς ἐναντίοις εὐρεθέντων τῶν φώτων, τουτέστι κακωθέντων· εἴθε γὰρ πρὸς ταῖς δυσπραγίας καὶ σίνῃ ἐν τοῖς σώμασι τῶν γονέων ἐμφαίνεσθαι· ἐν δὲ ταῖς ἐσχάταις μοίραις τῶν Ζωδίων τυχόντα τὰ φῶτα, μάλιστα τῶν κακοποιῶν ὀρώντων ἄδοξα τὰ περὶ τοὺς γονέας σημαίνει. 20 ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τοῖς ἐκλειπτικοῖς ὄροις τυγχάνουσα ἡ Σελήνη, κὰν ἐν ἀγαθοποιῷ ὀρίοις ἦ.

« Ὁ μέντοι τῆς μητρὸς κλήρος λαμβάνεται οὕτως. « τὰς ὥρας τῆς γενέσεως λαβών, ἔκβαλε ἀπὸ τοῦ Ζωδίου ἐν ᾧ ἔστιν ὁ Ἥλιος· ἐκάστῳ Ζωδίῳ ἐφεξῆς διδούς α' ὥραν, καὶ εἰς δ' ἂν λήξῃ Ζῳδίων [f. 123^v] ὁ 25 ἀριθμὸς ἐκεῖνου τὰ κέντρα>· σκόπει δὲ καὶ τὰς ἄλλας σχέσεις, καὶ οὕτως ἀποφαίνε<ι> τὰ κατὰ τὴν μητέρα. »

[F. 123^v.] Hephaest., II, 5. Περὶ προτελευτῆς γονέων.

« Σκέπτου ἐν τῇ γενέσει ποῖον τῶν φώτων κεκάκωται, καὶ ἀπ' ἐκείνου στοχάζου περὶ τοῦ προτελευτήσοντος τῶν γονέων· ὄρα δὲ καὶ τοὺς 30 κλήρους αὐτῶν, καὶ τίς μᾶλλον κεκάκωται, καὶ ὁμοίως στοχάζου. Ἐπίβλεπε δὲ καὶ τοῦτο, ποῖον τῶν φώτων ἐν τῇ γενέσει στρεφομένης τῆς τοῦ παντὸς φοράς πρῶτον ἔρχεται εἰς τὸ ὑπόγειον, καὶ οὕτω

8 Sic Heph. Dorothei carmina duo refert. Vid. *Dorothei fragm. metrica*, ed. a G. Kroll (*Catal. Vindob.*, p. 91 sqq.). Τοὺς τριγωνοκράτορας] τὸν (l. τὴν) τριγωνοκρατορίαν cod. Vindob. phil. gr. 108, f. 246^r (Engelbr. *Heph.*, I, p. 34). 23 cod. marg. : περὶ κλήρου μητρὸς. 26 ἐκεῖ locus vacuus σκόπει cod. ; supplevit Heph. 27 Post μητέρα] pergīt capitulum in Heph. 30 προτελευτήσαντος] προλαμβάνοντος (προλαβόντος Aa) θανάτῳ Heph. Verba καὶ τοὺς κλ. αὐτῶν καὶ non habet Heph.

λογίζου τὸν προλαμβάνοντα· σημαίνει γὰρ τὴν προτελευτὴν ὁ μὲν Ἥλιος τοῦ πατρὸς, ἢ δὲ Σελήνη τῆς μητρὸς. Ὁ Δωρόθεος δὲ καὶ τοῦτο φησιν, ὅτι « ὁ Ἄρης τυγχάνων μετὰ Κρόνου, καὶ μάλιστα ἐπίκεντροι » προτελευτῶν ποιοῦσι τὸν πατέρα τῆς μητρὸς. » ὁ δὲ Ἄνουβίων οὕτω 5 φησί· « Σελήνη πλησιωτοῦσα, ἐὰν τύχη ἐν τοῖς Ἰχθύσι προτελευτῶν » ποιεῖ τὸν πατέρα, καὶ ληξιωτοῦσα δ' ὁμοίως καὶ πρὸς σῦνοδον ἐρχο- » μένη, ἐὰν ἐν ἀρσενικῷ Ζωδίῳ, τύχη προτελευτῶν ποιεῖ τὸν πατέρα, ἐὰν » δὲ ἐν θηλυκῷ Ζωδίῳ, τὴν μητέρα. »

[F. 123^v.] Hephaest., II, 10. Περὶ ἀτρόφων.

10 Μετὰ τὸ ἐκθεῖναι τὴν τοῦ τόπου λέξιν, ὑποδειγματίζων φησὶν· ἔστω Σελήνη ὠροσκοποῦσα ἐν Ταύρῳ μοίρας κε', συνέστω δὲ αὐτῇ ἡ διαμε- τρεῖτω ὁ Κρόνος ἢ ὁ Ἄρης ἐν Σκορπίῳ μοίρας κε'· μηδεὶς δὲ τῶν ἀγαθοποιῶν τριγωνικῶς ἢ τετραγωνικῶς ἢ ἄλλως πως ἐπιθεωρεῖτω τὴν Σελήνην· ἔστω δὲ καὶ ἡ Ἀφροδίτη, ἣτις οἰκοδεσποτεῖ, τοῦ Ταύρου 15 ἐν ὀρίοις ἢ οἴκοις Ἄρεως ἢ Κρόνου· ἔξ ἀνάγκης τὸ οὕτως ἔχον ἀτροφον ἔσται. « καὶ Ἀπολλινάριος δὲ καὶ Ἀντίοχος τούτοις συμ- φωνοῦσιν. ἀλλ' ἔστω μὴ κατ' ἰσομοίριαν τὸ τοῦ κακοποιῷ διάμετρον· ἐνταῦθα οὖν πλήθους χρεῖα τῶν κακοποιῶν· β' δὲ οὗτοι, Ἄρης καὶ Κρόνος καὶ πλήθους τῶν κακομένων· β' δὲ οὗτοι, Ἥλιος καὶ Σελήνης 20 καὶ β' σχήματα ἰσχυρὰ πρὸς κακοποίησιν, τὸ τε διάμετρον καὶ τὸ τῆς ἐπαναφοράς.

« Φησὶν οὖν δηλαδὴ ὁ Πτολεμαῖος ὡς « ἐὰν μὴ κατ' ἰσοσκελίαν » ἦγουν ἰσομοίριαν τοῦτο συμβῆ, ἀλλ' ἐγγὺς ἐπαναφέρωνται τοῖς τῶν » φώτων τόποις αἱ τῶν κακοποιῶν βολαί, καὶ ἡ τὸ ἕτερον τῶν φώτων 25 » ἢ καὶ ἀμφοτέρα βλάβωσιν. » ὁ δὲ τρόπος τῆς βλάβης, φησί, κατ' ἐπα- ναφορὰν ἢ διάμετρον· οἷον ἐὰν ὁ Ἄρης καὶ ὁ Κρόνος διαμετρῶσι τὸν Ἥλιον ἢ τὴν Σελήνην ἢ καὶ ἀμφοτέρους ἀμφοτέροι διαμετρῶσιν, ἐν μὲν δὴ τοῦτο σχῆμα, ἕτερον δέ, ἐὰν ὁ Κρόνος καὶ ὁ Ἄρης ἅμα ἐπαναφέ- ρωνται αὐτοῖς· καὶ πάλιν ἄλλο σχῆμα, φησὶν, ἐὰν μὲν τὸν Ἥλιον 30 διαμετρῇ ὁ Ἄρης, τῇ δὲ Σελήνῃ ἐπαναφέρηται ὁ Κρόνος, ἢ ἔμπαλιν τῷ μὲν Ἠλίῳ ἐπαναφέρηται ὁ Ἄρης, τὴν δὲ Σελήνην διαμετρήται ὁ Κρό- νος· πάντα γὰρ « ταῦτα ἀχρόνων ἐστὶ σχήματα τοῦ πλήθους τῶν κακώ- » σεων ἀφανίζοντος καὶ ἐκ διαστήματος τῆς ἐπαναφοράς τὸ εἰς ἐπιμο- » νὴν τῆς ζωῆς φιλανθρώπου. »

1 Vocem προτελευτῆν sequitur in Heph. versus unus Dorothei. 3 Cum verbo ἐπίκεντροι desinit cap. Heph. 8 ss. Cf. Ptol. *Tetrab.* III, 9; Procl. *Hypotyp.*, III, 10. 16 Ἀπολλινάριος ubique codex et Heph. — Apollinarius laudatur a Paulo Alexandrino in prooemio. [F. C.] Etiam in cod. 25 fragmento quod in Appendice edetur. Cum hac parte incipit libri II textus in P tantummodo servatus. Ideo variae lectiones omnes ad solum cod. P pertinent et siglum P omitti potuit. 22 δηλαδὴ ὁ Πτολ. non habet P. (Glossa textui inserta?). 23 ἐπαναφερόμενον. 26 κατὰ διαμέτρον. 32 κακώσεων] μεταβάσεων.

« Καὶ Ἀπολλινάριος δὲ καὶ <οἱ> Αἰγύπτιοι ἀξιόουσι σκοπεῖν καὶ τὸ ἀνενηγμένον ζῴδιον τοῦ ὠροσκόπου, ὃ καὶ κακὸν δαίμονα προσαγορεύουσιν, καὶ τὸ ἐπαναφερόμενον, ὃ καὶ βίον καλοῦσι· τοῦ γὰρ κακοδαιμονήματος ὄντος μέγαν τὸν κίνδυνον συμβαίνει γίνεσθαι τῆ τε τικτούσῃ καὶ τῷ γεννωμένῳ, τοῦ μὲν βρέφους εἰς τὸ στόμιον τῆς 5 ὑστέρας ἐπίπτοντος, τῶν δὲ ἀρμῶν τῆς κυοφορούσης λυομένων, καὶ ἀμφοτέροις ἐντεῦθεν [f. 124^r] κίνδυνον ἰσοθάνατον ἐπισυμβαίνειν, τῷ μὲν βρέφει διὰ τὸ συμπνίγεσθαι, τῆ δὲ τικτούσῃ διὰ τοὺς πόρους τῆς γυναικείας φύσεως ὑπὲρ τὸ δέον χαλᾶσθαι. καὶ πάλιν δὲ μετὰ τὸ γεννηθῆναι, ἐὰν κακοποιοὶ εὐρεθῶσιν ἐν τῷ βίῳ καὶ διαδέξωνται τὴν 10 Σελήνην ἢ τὸν Ἥλιον, ἀφανίζουσι τὴν ζωὴν καὶ ὀλιγοχρόνια ποιοῦσι.

« Πάλιν δὲ λέγει ὁ Πτολεμαῖος· « βλάπτει ἔξαιρέτως κατ' ἐπαναφο- 5 ρὰν Ἥλιον μὲν ὁ τοῦ Ἄρεως, Σελήνην δὲ ὁ τοῦ Κρόνου· κατὰ δὲ τὰς » διαμετρήσεις ἢ καθυπερτερήσεις (τουτέστι κατὰ τὸ δεξιὸν τετράγ- » νον) τὸ ἀνάπαλιν Ἥλιον μὲν ὁ τοῦ Κρόνου, Σελήνην δὲ ὁ τοῦ Ἄρεως. » 15 Καὶ ἄλλοι δὲ τῶν ἀρχαίων εἰρήκασιν τὰ σχήματα ταῦτα φυσικῶς σκεπτό- » μνοι· ἀγαθὸν γὰρ τυγχάνων πῦρ ὁ τοῦ Ἄρεως ταῖς ἐπαναφοραῖς ἐντείνει τὸν Ἥλιον θερμὸν ὄντα εἰς ἀναίρεσιν, ὃ δὲ τοῦ Κρόνου ψυχρὸς τὴν Σελήνην ὑγρὰν οὖσαν ψύχει. λέγει δὲ τὴν ἐπίτασιν μάλιστα γίνεσθαι τῆς κακώσεως ὅταν οἱ κακοποιοὶ τύχῃσι κατελιγότες τοὺς 20 τόπους τῶν οἰκοδεσποτούντων τοῖς φωσίν, οἷον εἰ τὰ μὲν φῶτα εἴη ἐν Ἰχθύσι, καθυπερτερεῖ δὲ Ἄρης ἢ Κρόνος ἐν Τοξότη, ὅς ἐστιν οἶκος τοῦ Διός, τοῦ οἰκοδεσποτούντος τοῦ τύπου τῶν φώτων, τουτέστι τῶν Ἰχθύων ἐπαναφέρεσθαι δύναται, εἰ τὰ μὲν φῶτα εἴη ἐν Αἰγόκερῳ, οἱ δὲ κακοποιοὶ εἶεν ἐν Ὑδροχόῳ· διαμετρεῖν δὲ οὐκέτι δύναται τὰ 25 φῶτα, ἀλλ' ἢ ἄρα ἐκ τῶν ὀρίων, διὰ τὸ ἐν ἐκάστῳ Ζωδίῳ εἶναι ὄρια τῶν ἐ' ἀστέρων· « ἐὰν δὲ καὶ δύο διαμετρήσεις τυγχάνωσι τῶν φώτων » ἐπικέντρων κατ' ἰσομοίριαν, δηλον, φησίν, ὅτι νεκρὰ καὶ ἡμιθανῆ » τικτεται τὰ βρέφη· ἐὰν δὲ ἀπόρροια ἀπὸ τινος τῶν ἀγαθοποιῶν » ἔχοντα τὰ φῶτα τυγχάνῃ· καὶ ἄλλως αὐτοῖς ἐσχηματισμένα ἐν τοῖς 30 » προηγούμενοις αὐτῶν μέρεσι, μὴ μόντοι γε τὰς ἀκτῖνας αὐτοῖς ἐπιφε- » ρόντων, ἐπιζήσεται τὸ τεχθέν. ἀντὶ τῶν μεταξὺ τῆς τε ἀφέσεως καὶ » τῶν ἐγγυτέρω κακοποιῶν ἀκτίνων, ἀριθμούντων ἡμῶν τοὺς ἴσους » μῆνας ἢ ἡμέρας ἢ ὥρας παρὰ τὸ μέγεθος τῆς κακώσεως καὶ τὴν » δύναμιν τῶν τῶν αἰτίων ποιούντων. » ἐπὶ γὰρ ὁ Ἥλιος καὶ ἡ Σελήνη 35 ἀπὸ τινος τῶν ἀγαθῶν ἀπόρροιαν ποιοῦμενοι τοῖς κακοποιοῖς συνάπ- » τωσιν ἐν ταῖς ἐπαναφοραῖς αὐτῶν, ὑπάρχουσι κατὰ τὸ διάστημα τὸ πρὸς τοὺς κακοποιοὺς τῆς Σελήνης καὶ τοῦ Ἥλιου κατ' αὐτὴν τὴν

1 οἱ addo ex Heph. 2 προαν. 3 κακοδαιμονήσαντος. 7 ἐπισυμβαίνειν] ὑπάρχειν. 11 ὀλιγοχρόνιον mel. 14 ἢ καθυπ. om. 15 Ptol., p. 225. 16 φυσικὰ σκεπτόμενα. 17 ἀγαθὸν] ἄκρατον. τῷ ἐπαναφορεῖν. 18 ἐπιτείνει. 19 ἐλέγετο (δὲ om.). 22 ἐν Τοξ.] ἢ τοῦ Τοξότου. 23 τόπου. 24 ἐπαναφ. δέ. 25 εἶεν] ὄσιν. 26 ἢ] εἰ. μὴ om. Ptol. 32 ἀντὶ] ἄχρι Ptol. 33 ἐγγυτέρων. 34 παρὰ] πρὸς Ptol. 35 Ptol., ibid.

ἀναφορὰν μεριζομένων αὐτοῖς τῶν ἐτῶν ἢ τῶν μηνῶν ἢ τῶν ἡμερῶν παρὰ τὸ μέγεθος τῆς κακώσεως γινομένης τῆς διαφορᾶς.

Ἐκτίθησι δὲ τούτου καὶ ὑπόδειγμα ὁ πολυμαθέστατος Πορφύριος. « Ἔστω, φησίν, ὁ Ζεὺς ἐν Καρκίνῳ, Σελήνη δὲ ἀπορρεύσασα 5 » ἀπ' αὐτοῦ φερέσθω ἐπὶ μοίρας ἢ τοῦ Λέοντος· ὃ δὲ Ἄρης ἔστω ἐπανα- » φερόμενος τῆς Σελήνης ἐν Παρθένῳ μοίρας ἢ· τοσοῦτον χρόνον » ζήσεται τὸ γεννηθὲν ὅσαι αἱ μεταξὺ μοῖραι τοῦ Λέοντος ἐπὶ ὀκτῶ » μοίρας Παρθένου· οὐ μόντοι τῶν μεταξὺ μοιρῶν εἰς ἐνιαυτοὺς » λογιζομένων, ἀλλ' εἰς μῆνας ἢ ἡμέρας ἢ ὥρας· κἂν μὴ ὁ Ζεὺς δὲ 10 » ἢ ἐν Καρκίνῳ, συσχηματίζεται δὲ τῆ Σελήνη ἐν Λέοντι οὖσα κατὰ » τρίγωνον ἀκτῖνα ἀπὸ Κριοῦ ταύτην ἐπιθεωρῶν· βαλλέτω δὲ τὴν ἀκτῖνα » μὴ εἰς τὰ μετὰ τὰς ἢ μοίρας τοῦ Λέοντος, ἀλλ' εἰς τὰ πρὸ τῶν ἢ· ἐὰν » γὰρ μεσεμβολῶνται παρὰ τοῦ Διὸς αἱ ἀκτῖνες, οὐδὲν πείσονται. »

« Οὕτως δὲ ἐχόντων [f. 124^v] τῶν κακοποιῶν κατὰ τὴν πρὸς τὰ φῶτα 15 ἐπαναφορὰν ἐπιζήσεται μὲν τὸ τεχθέν· οὕτως δὲ ὀλιγοχρονήσει ὡς τὰς ἐπαναφερομένας μοίρας μὴ ἐτῶν παρέχειν ἀριθμὸν, ἀλλὰ μηνῶν ἢ ἡμερῶν.

Ἐξῆς δὲ φησιν ὁ Πτολεμαῖος. « Ἐὰν δὲ αἱ τῶν κακοποιῶν » ἀκτῖνες εἰς τὰ προηγούμενα φέρωνται τῶν φώτων, αἱ δὲ τῶν 20 » ἀγαθοποιῶν εἰς τὰ ἐπόμενα, τὸ γεννώμενον ἐκτεθὲν ἀναληφθήσεται » καὶ ζήσεται. » Τοῖσδε ἐφεξῆς Ἀντίοχος τε καὶ Ἀπολλινάριος σχεδὸν τὰ αὐτὰ λέγουσιν· « ἔστω, φησίν, ὁ Ἥλιος καὶ ἡ Σελήνη ἐν » Λέοντι μοιρ. ι'. βαλλέτωσαν δὲ ἀκτῖνας Κρόνος μὲν <ἀπὸ> Κριοῦ ἐπὶ » Καρκίνου τετραγωνικῶς, Ἄρης δὲ ἐπὶ τὰς πρώτας μοίρας Λέοντος 25 » κατὰ διάμετρον ἔξ Ὑδροχόου, Ἥλιου καὶ Σελήνης ἀφεστηκότων τῆς » ἀρχῆς τοῦ Λέοντος μοίρας ι'. βαλλέτω δὲ καὶ ὁ Ζεὺς ἀκτῖνα » τριγωνικῶς ἀπὸ Τοξότου ἐπὶ τὴν κ' ἢ ιε' τοῦ Λέοντος. τὸ οὖν οὕτως » γεννώμενον, ἐὰν μὴ ἐκ τῆς συνόδου τῶν φώτων ἄλλως βλάπτηται, » ἐκτεθὲν ἀναληφθήσεται καὶ ζήσεται. ἀλλὰ τοῦ μὲν Διὸς καθυπερ- 30 » τεροῦντος τριγωνικῶ σχήματι τὸν Κρόνον εἰς τεκνοποιίαν, ἀνα- » ληφθήσεται· εἰ δὲ καθυπερτεροῖντο οἱ ἀγαθοποιοὶ ὑπὸ τῶν » κακοποιῶν, ἀναληφθήσεται μὲν καὶ ζήσεται, πλὴν δουλεύσει τῷ » ἀναληψομένῳ. εἰ μόντοι οἱ ἀγαθοποιοὶ ἢ τούτων τις ἀνατολικὸς εἴη » ἢ <τὴν> συναφὴν ποιοῖτο πρὸς Σελήνην, οἱ δὲ κακοποιοὶ πρὸς δύσιν 35 » εἶεν ἢ τούτων τις, ὑπ' αὐτῶν πάλιν τῶν γονέων ἀναληφθήσεται. »

1 λέγει δὲ τοῦτο. πολυμαθῆς. 3 Similia edidit Kroll, *Catal.*, VI, 72 ex cod. Vindobonensi 1, f. 340^v. 8 οὐ μόντοι] ἀλλ' οὐχί. 10 ἢ] ἢ. συσχηματίζεται. 14 κατὰ τὴν πρ. τ. φ. ἀναφορὰν] ἢ τῶν φ. ἐπαναφορῶν. 15 οὗτος. 16 ἀναφερομένας. παρέχει. 17 Post ἡμερῶν] ἢ ὡρῶν add. 19 φέρονται cod. 20 ἐκτεθὲν male. 21 Ptol., ibid. 23 ἐκ addo ex Heph. 27 ἐκ Τοξότου τρίγωνον. 30 τριγώνων. 32 ἀναληφθήσονται ... ζήσουσι ... δουλεύσουσι male. πλὴν] ἀλλὰ. 33 ἀναληψομένῳ corr. ex ἀναληφθησομένῳ cod. 34 τὴν addo ex Heph. οἱ δὲ κ.] εἰ δὲ κ. 34-35 Verba πρὸς δύσιν εἶεν in P desunt, dimidio versu lacerato. 35 ἀναληφθήσονται male.

« Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον, φησί, καὶ ἐπὶ τῶν διδυμογόνων σχημά-
 » των ἢ πλειστογόνων συμβαίνει ». θεωρεῖται δὲ τὸ σχῆμα τοῦτο ἀπὸ τε
 τῶν φώτων καὶ τοῦ ὠροσκόπου τῶν τε λόγον ἐχόντων πρὸς αὐτοὺς
 ἀστέρων ἢ τόπων · δισύμων γὰρ ὄντων τῶν τριῶν τόπων, καὶ μάλιστα
 τῶν δεσποζόντων ἀστέρων τῶν τόπων ἐν δισύμοις ὁμοίως ὄντων, καὶ 5
 τῶν περὶ τὰ φῶτα καὶ τὸν ὠροσκόπον συμπτωμάτων θεωρουμένων,
 συμβαίνει δίδυμα γεννάσθαι. « ἂν δὲ, φησίν, ὑπὸ δύσιν τις ἢ, (καὶ διὰ
 » τοῦτο ἐλαττούμενος) τῶν κατὰ δύο ἢ πλείους συνεσχηματισμένων
 » ἀστέρων, ἡμίθανές ἔσται τὸ συντεχθισόμενον τῷ γεννωμένῳ ἢ
 » σάρκωμά τι ἀτελές, (ὅπερ ἐπικυημα καλοῦσιν). ἂν δὲ μὴ ὑπὸ δύσιν ἢ, 10
 » καθυπερτερῆται δὲ ὑπὸ κακοποιῶν, ἄτροπον, φησίν, ἢ ἄχρονον ἔσται
 » τὸ ὑπὸ τῆς κατ' αὐτὸν αἰτίας συγγεγεννημένον, » ὅθεν συμβαίνει τῶν
 διδύμων τὸ μὲν ζῆν, τὸ δὲ παρατύκα θνήσκειν ἢ μετ' ὀλίγον τινα
 χρόνον.

« Λέγει δὲ καὶ ταῦτα Δωρόθεος ἐν τοῖς περὶ χρόνων ζωῆς 15
 » ἀριθμοῖ, φησίν, ἐπὶ τῶν νυκτὸς γεννωμένων ἀπὸ Ἄρεως ἐπὶ Κρόνον
 » καὶ τοσαῦτα ἀπὸ ὠροσκόπου ἐκβαλλε' καὶ ἂν καταλήξῃ εἰς τι ζῴδιον
 » οὗ κυριεύει Κρόνος ἐπικεντρος ὦν, ἄτροπον γεννάται · ἐπὶ δὲ τῶν
 » ἡμερινῶν ἔμπαλιν ἀπὸ Κρόνου ἐπὶ Ἄρεα, καὶ τὰ ἴσα ὁμοίως ἀπὸ
 » ὠροσκόπου, καὶ ἂν <τοῦ> τόπου εἰς ὃν καταλήξει Ἄρης ἐπικεντρος 20
 » ὦν κύριος εὐρίσκηται, ἄτροπον ὁμοίως ποιήσει. Κἂν Ἄρης δὲ καὶ
 » Κρόνος ὑπόγειοι ὦσιν ἐν θηριώδεσι ζῴδιοις καὶ τὴν Σελήνην ὀρώσιν,
 » τὸ παραπλήσιον ποιούσι. »

« Κριτόδημος δὲ ταῦτά φησιν · « οἱ φωστήρες ἐν ταῖς ἐσχάταις μοί-
 » ραις τῶν ζῴδιων ὄντες ἀχρόνους ποιούσι. Σελήνη ἐν <τῷ> ἐκλειπτικῷ 25
 » συνδέσμῳ οὕσα καὶ ὑπὸ Ἡλίου καὶ Ἄρεως ὀρωμένη ἄχρονα ποιεῖ.
 » [f. 125^r] Σελήνη ἐν τῷ βορείῳ πέρατι ὁμοίως ὑπὸ Κρόνου ὀραθεῖσα
 » ἄχρονα ποιεῖ. Σελήνη δύνουσα πληρουμένη μὲν Ἄρεως ὠροσκοποῦν-
 » τος, μειουμένη δὲ Κρόνου ἄχρονα ποιεῖ. ἂν δὲ οἱ κακοποιοὶ τὰ
 » κέντρα ἔχωσιν ἐν ἄλλοτρίοις τόποις, οἱ δὲ φωστήρες ἐν ἀργῷ τόπῳ, 30
 » ἄχρονα καὶ κυνόβρωτα ποιεῖ. καὶ ἂν οἱ κακοποιοὶ ἔχωσιν ἀνατολάς, οἱ
 » δὲ ἀγαθοποιοὶ κρύψεις, τὸ αὐτὸ ποιούσι, καὶ ἂν ἐν ταῖς ἐκλείψειςιν
 » Ἡλίου καὶ Σελήνης ὁ κύριος τοῦ ὠροσκόπου κρύψιν ἔχη ἢ μὴ χρημα-
 » τίζῃ, ὀλιγοχρόνια ποιεῖ, ἂν δὲ μηδεὶς χρηματίζῃ, ἄχρονα. καὶ ἂν τοῦ

2 πλειστογονούντων. Item Ptol. θεωρεῖτο. 4 ἀστέρων τε καὶ τόπων.
 7 γεννάσθαι. δὴ] οὖν. in Heph. 8 ἢ] καὶ. Ptol., ibid. 13-24 Desunt verba didύ-
 μων — Κριτόδημος δὲ, codicis P dimidio folio 81 lacerato. 15 et 24 De his et
 sequentibus cf. Kroll, l. c., p. 72. 20 τοῦ addo e Vindob. 24 ταῦτα φησιν] Deinde
 textus in Heph. ita pergit : ἐν τῷ αὐτοῦ πίνακι. Πίναξ αὐτῆς inscriptio Crito-
 demei tractatus esse potuit. 25 τῷ addo ex Heph. 26 ἀχρόνους. 27 πέρατι]
 μειούρω. Post ὀραθεῖσα, haec verba, homoeoteleuti causa in cod. omitta,
 P restituit : μάλιστα κατὰ τετράγωνον ἢ διάμετρον ἢ ἐν τῷ νοτίῳ ὀραθεῖσα.
 29 μειουμένου. ἀχρόνους. 29-ρ. 65,3 Verba ἂν δὲ — τίκτονται non habet Vindob.
 30 ἀργὸς τόπος] cf. Ptol., *Tetrab.*, III, 10. 31 ἄχρονα] ἄχρηστα. 33 σχηματίζῃ.

» ζῴδιου τὰ ἔσχατα μέρη ὠροσκοπῇ, τὰς δὲ πρώτας μοίρας κατέχουσιν
 » οἱ κακοποιοὶ, ἄχρονα γεννᾶται, ὡς ἐπίπαν δὲ καὶ οἱ τικτόμενοι ἐν ταῖς
 » ἐκλείψειςιν ἢ ἄχρονοι ἢ τυφλοὶ τίκτονται. καὶ ἂν ἡ Σελήνη ἀστὲρι
 » κακοποιῶ στηρίζοντι συνάψῃ, ὀλιγοχρόνια τὰ τικτόμενα ποιεῖ. »
 5 Ἴστέον δὲ ὅτι χρῆ σκεπτομένους τὸν περὶ χρόνων ζωῆς τόπον
 χρῆσασθαι ταῖς τῶν ζῴδιων ἀναφοραῖς κατὰ Πτολεμαῖον, οὗ καὶ τῇ
 μεθόδῳ ὡς ἀληθεστέρα χρῆσόμεθα καὶ φυσικωτέρα. οὐχ ὑπονοητέον
 μέντοι ὡς τῶν ἀναφορῶν ἄλλως καὶ ἄλλως εὐρισκομένων ὑπὸ τὸν
 αὐτὸν παράλληλον . . . πόσοι τοίνυν χρόνοι τοῦ ἰσημερινοῦ ἐκάστῳ
 10 ζῴδιῳ, οἵπερ καὶ εἰς ἑνιαυτοὺς παραλαμβάνονται ἐκ τῶν κανόνων τῶν
 ἀναφορῶν ἐκάστου κλίματος, ἐν τοῖς ἐξῆς γνωσόμεθα ἐκ τῆς μεθόδου
 ἣν αὐτὸς ἐκτίθεται. εἰ δ' ἀπὸ χειρὸς ὀλοσχερῶς βουλευθείμεν εὐρεῖν
 τὰς συναναφορὰς ἐκάστου ζῴδιου ἢ καὶ συμμεσουρανήσεις, οὕτω
 ποιούμεν. ἔστω γὰρ Κριὸν ἀνατέλλειν ἐν μοίρα κα' Σκορπίου. κατὰ τὸν
 15 Πτολεμαῖον γίνονται ἑνιαυτοὶ κα' καὶ μῆνες η'. ἀναλύω τὰ κα' ἔτη
 εἰς μῆνας, καὶ γίνονται οἱ πάντες μῆνες σξ', οὓς μερίζω παρὰ τὰς τοῦ
 ζῴδιου μοίρας λ', καὶ εὐρίσκω ἀνήκοντας ἐκάστη μοίρα μῆνας η' καὶ
 ἡμέρας κ'· ταῖς δὲ δυσὶ μοίραις δηλονότι μῆνες ιζ' καὶ ἡμέραι ι', ταῖς δὲ
 γ' ὁμοίως τὸ τριπλοῦν, ἡγουν μῆνες κς', καὶ ἐφεξῆς ὁμοίως. ἢ καὶ
 20 οὕτως· ἀναλύω τὰς κα' Σκορπίου μοίρας εἰς ἐξη<κοστά>, καὶ γίνονται
 ἐξηκοστὰ <ατ'>. ταῦτα μερίζω παρὰ τὰς λ' μοίρας τοῦ ζῴδιου καὶ εὐρίσκω
 ἀνήκοντα ἐκάστη μοίρα ζῴδιου λεπτὰ πρώτα μγ' καὶ βα κ''· καὶ τὰ
 μὲν μ' πρώτα λεπτὰ ποιούσι μῆνας ὀκτώ, τὰ γ' πρώτα καὶ κ'' βα ἡμέ-
 ρας κ'· φανερόν γὰρ ὡς ἐκάστῳ μηνὶ λεπτῶν πρώτων ε' ἀνηκόντων
 25 ταῖς κ' ἡμέραις, γ' α' ἀνήκουσι, καὶ βα κ''· αὕτη οὖν ἡ ἔφοδος ἔστω
 καθ' ἕκαστον ζῴδιον καὶ κλίμα.

[F. 125^r.] Hephæst., II, 11. Περὶ χρόνων ζωῆς.

Ἐκτίθησι μὲν τὴν τοῦ Πτολεμαίου λέξιν παραφράζων καὶ τινα διὰ
 τὸ σαφέστερον· καὶ, φησίν, ὁ περὶ χρόνων ζωῆς λόγος ἀνύεται ἐκ τε
 30 τῶν ἀφετῶν καὶ τῶν ἀφετικῶν τόπων. Εἰσὶ δὲ ἀφέται μὲν ὁ Ἡλιος καὶ
 ἡ Σελήνη, καὶ ὁ κλῆρος τῆς τύχης καὶ ἡ σύνοδος ἢ ἡ πανσέληνος, καὶ
 ὁ ὠροσκόπος· ἀφετικοὶ δὲ τόποι τὰ γ' κοντάρια, τὸ ὠροσκοποῦν, τὸ

9 Post παράλληλον] ἑτέρου καιροῦ ἂν εἴη πόσοι χρόνοι... Heph. 12 ἢν] πρὸς
 ἦν. 13 μεσουρανήσεις. 14 ποιούμεν. τὸν Πτολ.] τοὺς παλαιούς. 15 ἀναλύω]
 πολλαπλασιάζω. τὰ κα' ἔτη καὶ μῆνας η' εἰς μῆνας κς'. Cf. Porphyg., *Isag.*,
 p. 196 Wolf. 19-26 ἢ καὶ οὕτως ἀναλύω — καθ' ἕκαστον ζ. κ. κλίμα] Sic ἐλλειπτι-
 κῶς supputat Heph. Etenim XXI Scorpii partes cclx mensibus respondent; quoque
 autem mense v partes continente, ad menses cclx partes mccc pertinent. 19 τὸ
 τριπλοῦν μέγεθος. Ea quae sequuntur paulo cum Heph. differunt. 27 Περὶ χρ.
 ζ. κατὰ τὸ ἀληθές καὶ Πτολεμαῖον. Cf. Ptol., *Tetrab.* III, 12; Procl.
Hypotyp., III, 11. 28 ἐκτίθησι] Scil. Hephæstio. Hoc fragmentum cum Hephæ-
 stionis verba ipsa refert, tum similia, quin et alia et plura praeberet videtur.

μεσουρανούν και τὸ δύνον και ἡ ἐπαναφορὰ και ἡ προαναφορὰ τοῦ μεσουρανήματος, ἴνα πρὸς τὸν ὠροσκόπον οἱ λοιποὶ τοὺς δ' τῶν σχημάτων ἀποδίδωσι λόγους· ὁ μὲν ἐπαναφερόμενος τῷ μεσουρανήματι τὴν τοῦ ἑξαγώνου, ὁ δὲ τοῦ μεσουρανήματος τὸν τοῦ τετραγώνου, ὁ δὲ προαναφερόμενος [f. 125^v] τὸν τοῦ τριγώνου, ὁ δὲ κατὰ δύνον 5 διάμετρον. Δεῖ οὖν, φησί, τὸν ἀφείτην και ἐν ἀφαιτικῷ εἶναι τόπῳ, και δρᾶσθαι ὑπὸ τοῦ οἰκοδεσπότου, ἤγουν τοῦ κυρίου τόπου κατὰ τὸν οἶκον, ἢ κατὰ τὰ ὄρια ἢ κατὰ τὸ ὕψωμα ἢ κατὰ τὸ τρίγωνον. εἰ γὰρ μὴ θεωρεῖτο, οὐκ ἔσται ἀφέτης.

Δεῖ δὲ πρῶτον τὸν τῆς αἰρέσεως τοῦ φωτὸς ζητεῖν, οἷον εἰ μὲν εἴη 10 ἡ γένεσις ἡμερινή, τὸν Ἥλιον, εἰ δὲ νυκτερινή, τὴν Σελήνην· και εἰ μὲν εὐρεθῆι τὸ τῆς αἰρέσεως φῶς, ἤγουν ἡμέρας μὲν ὁ Ἥλιος, νυκτὸς δὲ ἡ Σελήνη ἐν ἀφαιτικῷ τόπῳ, και θεωρεῖτο ὑπὸ τινος οἰκοδεσπότου, αὐτῷ χρῆσόμεθα τῷ κατὰ τὴν αἴρεσιν, εἰ δὲ μὴ εἴη, τὸν ἄλλον φωστῆρα σκοπήσομεν τὸν παρὰ τὴν αἴρεσιν, οἷον τοῦ μὲν Ἥλιου μὴ ὄντος ἐν 15 ἀφαιτικῷ τόπῳ κατὰ τὴν ἡμερινὴν γένεσιν τῆ Σελήνη· τῆς δὲ Σελήνης μὴ οὐσίας κατὰ τὴν νυκτερινὴν γένεσιν, τῷ Ἠλίῳ· εἰ δὲ μηδέτερον τῶν φώτων εἴη ἀφέτης, ὡς μὴ ἐν τινι τῶν ἀφαιτικῶν εὐρεθῆν τόπων, παραληψόμεθα ἐκ τῶν ε' πλανωμένων τὸν πλείους ἔχοντα λόγους οἰκοδεσποτείας πρὸς τε τὸν Ἥλιον και τὴν πρὸ τῆς γενέσεως γεγεν- 20 νημένην σύνοδον ἡμερινῆς, δηλονότι τῆς γενέσεως οὐσίας, και ἔτι πρὸς τὸν ὠροσκόπον. νυκτὸς δὲ εἰ μὴτε ἡ Σελήνη μὴτε ὁ Ἥλιος παραλήψεται τὸ ἀφιέναι ὁ πλείους ἔχων λόγους οἰκοδεσποτείας πρὸς τε τὴν Σελήνην και τὴν προγενομένην πανσέληνον παραλήψεται τὴν κυρείαν τῆς ἀφέσεως. εἰ δὲ μὴδὲ οὗτος συνοδικῆς οὐσίας τῆς προγεγεννημένης 25 συζυγίας ὁ ὠροσκόπος, πανσεληνιακῆς δὲ ὁ κλῆρος τῆς τύχης· εἰ δὲ και ἀμφοτέρω τὰ φῶτα ἢ και ὁ τῆς οἰκείας αἰρέσεως οἰκοδεσπότης ἐν ἀφαιτικοῖς εἶεν τόποις ὁ ἐν τῷ κυριωτέρῳ τόπῳ τῶν ἀφαιτικῶν παραληφθήσεται· τάξιν γὰρ αὐτῶν παραδέδωκε τοιαύτην, ὥστε προκρίνεσθαι μὲν τὸ ὑπὲρ γῆν μεσουράνημα, εἶτα τὸν ὠροσκόπον, μεθ' ὃν τὸ 30 ἐπαναφερόμενον τῷ μεσουρανήματι, εἶτα τὸ δύνον και ἐπὶ πᾶσι τὸ προηγούμενον τοῦ μεσουρανήματος.

«Ἡρτηται οὖν, ὡς ἔφημεν, τὸ πᾶν τοῦτο κεφάλαιον ἐκ τε τῶν ἀφαιτικῶν τόπων και τῶν ἀφαισιν δυναμένων ποιεῖν τὸν χρόνον τῆς ζωῆς και ἔμπαιιν τῶν ἀναιρεῖν δυναμένων. διακρίνεται δὲ ἕκαστον τούτων 35 οὕτως. τόπους μὲν γὰρ ἀφαιτικούς ε' ὠρίσαντο, ὧν ἐν ἐνὶ χρῆι εἶναι τὸν τὴν κυρείαν τῆς ἀφέσεως λαμβάνοντα ἀστέρα, τὸ τε περὶ τὸν ὠροσκόπον δωδεκατημόριον ἀπὸ ε' μοιρῶν τῶν προαναφερομένων ἄχρι και τῶν λοιπῶν κ' τῶν ἐπαναφερομένων τῆ ὠροσκοπούση εἰσαγομένης δηλονότι και αὐτῆς, και ταύταις ταῖς λ' μοίραις δεξιᾶς » τουτέστιν εἰς 40

20 οἰκοδεσποτείας cod. ubique. 34 ἀφαισιν ἔχειν δυν. 36 ὠρίσαντο. 37 τὴν κυρ. τ. ἀφ.] τὴν ἀφαισιν. ἀστέρα om. 38 ἀπὸ ε' (l. εἰς) μοίρας.

τὰ προηγούμενα, « ἑξαγώνους » μὲν τὰς τοῦ ια' τόπου, ὃν και ἀγαθὸν δαίμονά φασι, τετραγώνους δὲ τὰς τοῦ ὑπὲρ γῆν μεσουρανήματος, τριγώνους δὲ τὰς τοῦ θ' τόπου, ὃς ἀπόκλιμα μὲν ἔστι και προαναφορὰ τοῦ μεσουρανήματος (καλεῖται δὲ θεός) και διαμέτρους τὰς τοῦ 5 δύνοντος· ὡς συμβαίνειν και ἐπὶ τῆς δυνούσης μοίρας ε' μὲν εἶναι τὰς προκαταδυομένης μοίρας· κ' δὲ μετ' αὐτῆς τῆς πρὸς τὴν δύσιν τὰς ἔτι ὑπὲρ γῆν και ἐπομένης αὐτῆ τῆ δυνούση.

Σημειωτέον δὲ ὅτι οὐκ εἶπε δωδεκατημόρια, ἀλλὰ πλευρὰς ἑξαγώνων τε και τετραγώνων και τριγώνων διὰ τὸ μὴ πάντοτε εἰς τὸ ἀπὸ 10 ὠροσκόπου τέταρτον ζῦδιον, ἤγουν τὸν ι' τόπον πίπτειν τὸ μεσουράνημα, μὴτε εἰς τὸν ια' τὸν ἀγαθὸν δαίμονα, μὴτε εἰς τὸν θ', ὃς καλεῖται θεός· διὰ γὰρ τοῦ εἰπεῖν ἑξαγώνους [f. 126^r] και τετραγώνους και τριγώνους πλευρὰς ὑπνῆξατο ὡς μὴ δεῖν πάντοτε τριάκοντα μοίραις διακρίνειν τοὺς τοιοῦτους τόπους τοὺς περὶ τὸ μεσουράνημα δηλαδὴ· 15 ἀλλ' ἔστιν ὅτε και πλείοσι τῶν λ', και αὐ ἐλάττωσιν κατὰ τὸ ἀνάλογον τῆς διαστάσεως τῶν β' κέντρων τοῦ τε ὠροσκόπου και τοῦ μεσουρανοῦντος, ἢ τοῦ μεσουρανοῦντος και τοῦ δύνοντος· γίνετα δὲ ἡ τούτων διάκρισις οὕτως ὡς ὁ Παρχάριος ἐπεσημήνατο τὸν τόπον τοῦτον ὑπομνηματίζων και φάσκων οὕτως· « οὐχ ἀπλῶς δεῖ λαμβάνειν τὰς 20 « προαναφερομένης ε' μοίρας και ἐπαναφερομένης κ'· πολλὰκις γὰρ « οὐχ εὐρίσκειται λ' μοιρῶν τελείως τὸ δωδεκατημόριον, καθάπερ οἱ « πολλοὶ ποιοῦσι μὴ κατὰ λόγον. λαμβάνειν οὖν χρῆ τὴν διάστασιν « τῶν μοιρῶν ἀπὸ τῆς μεσουρανούσης ἄχρι τῆς ὠροσκοπούσης, και « ζητεῖν πότερον ἐλλείπει τῶν γ' μοιρῶν ἢ πλεονάζει, και λαβόντας τὴν 25 « διαφορὰν σκοπεῖν πηλίκον μέρος ἔστιν αὐτῆ τῶν γ'· και τὸ τηλι- « κοῦτον μέρος ἢ ἀφαιρεῖν τῆς τριακονταμοιρίας τῶν δωδεκατημοριῶν, « ὅταν ἡ διάστασις τῶν κέντρων ἐλάττων ἢ τῆς ἐνενηκονταμοιρίας « τοῦ τεταρτημορίου ἢ προστιθέται, ὅταν δηλονότι πλείων ἢ. και « φανερόν ὡς ὅταν ἡ διάστασις τῶν μοιρῶν τῆς τε ὠροσκοπούσης και 30 « τῆς μεσουρανούσης ἐλάττων ἢ τῶν γ' μοιρῶν, ἢ διάστασις τῆς « μεσουρανούσης και δυνούσης πλείων ἔσται τῶν γ' ταῖς αὐταῖς « μοίραις αἷς ἐκείνη ἐλάττων ἔστί· συναμφοτέροι γὰρ αἱ διαστάσεις « τὰς τοῦ ἡμικυκλίου περιέχουσι μοίρας ρπ'· »

Ἐκκείσθω δὲ ἡμῖν και ὑπόδειγμα τούτου χάριν σαφηνείας ἔνεκεν. 35 ἔστω τινὰ ἔχειν τῶν ὠροσκόπων Ὑδροχόου μοίρας κ', τὸ δὲ μεσουράνημα μοίρας ε'· ἀριθμήσας ἀπὸ τῆς πέμπτης μοίρας τοῦ Τοξότου ἕως τῆς κεισ μοίρας τοῦ Ὑδροχόου, ἔχω μοίρας π'· ἔχω γὰρ κ' τοῦ Τοξότου, και Αἰγόκερω λ' και Ὑδροχόου κ'· οὐκοῦν ἐλλείπουσι μοίραι ι', αἵπερ εἰσὶ μέρος τῶν γ' θον. λαβὼν οὖν ἀπὸ τῆς ε' μοίρας τοῦ 40 Τοξότου ὡς πρὸς ἀνατολὰς μοίρας κ' και τῶν γενομένων λ' τὸ θον,

19 De Panchario Ptolemaei commentatore cf. Kroll, *Philol.*, LVII, 1897, p. 123; *Catal.*, I, p. 118, n. 1. 35 τὸν ὠροσκόπον cod. Corrigo ex Heph. — P. 68, 1 γ' ἔξε κ' cod.

ὄπερ ἔστι μοίραι γ' ἑξ κ' ἀφελῶν τῶν λ' μοιρῶν τὰς λοιπὰς τοῦ
 Τοξότου μοίρας κς' μ', ἔσχον τέλος μὲν τοῦ μεσουρανοῦντος δωδεκα-
 τημορίου, ἀρχὴν δὲ τοῦ ἰαοῦ τόπου, τουτέστι τοῦ ἀγαθοῦ δαίμονος.
 πάλιν δὲ τῶν τοῦ δωδεκατημορίου λ' τὸ θον, ὃ ἔστι μοίραι γ' κ' ἀφελῶν
 αὐτῶν τῶν λ' τὰς λοιπὰς κς' μ', <καί> προσθεῖς ταῖς εὐρεθείσαις τοῦ 5
 Τοξότου μοίραις κς' μ', καὶ τῶν γενομένων μοιρῶν νγ' κ' ἀφελῶν τὰς
 τοῦ Τοξότου λ', τὰς λοιπὰς κγ' κ' αἶ εἰσι τοῦ Αἰγόκερω, ἔσχον τέλος
 μὲν τοῦ ἀγαθοῦ δαίμονος, ἀρχὴν δὲ τοῦ κακοδαιμονήματος· καὶ ἔτι
 ταῖς αὐταῖς κγ' κ' τοῦ Αἰγόκερω προσθεῖς τὰς ἀποδεδειγμένας τοῦ
 δωδεκατημορίου κς' μ', καὶ τῶν γενομένων ν' ἀφελῶν τὰς τοῦ Αἰγό- 10
 κερω λ' μοίρας, τὰς λοιπὰς κ' τοῦ Ὑδροχόου ἔσχον τέλος μὲν τοῦ
 κακοδαιμονήματος, ἀρχὴν δὲ τοῦ ὠροσκοποῦντος δωδεκατημορίου·
 εἶτα μετελθὼν εἰς τὰ πρὸς δυσμὰς β' κέντρα, τό τε μεσουράνημα καὶ
 τὸ δύνον, ἐπεὶ ἡ τοῦτων διάστασις μοιρῶν ἔστι ρ', πλεονάζουσαι τῶν
 γ' μοίραις ι', αἵτινες πάλιν μέρος θον ἔστιν αὐτῶν, καὶ λαβὼν ἀπὸ 15
 τῆς πέμπτης μοίρας τοῦ κατὰ τὸν Τοξότην μεσουρανήματος ὡς πρὸς
 δυσμὰς μοίρας ιε'· καὶ ταῦταις τὸ θον αὐτῶν α' μ' προσθεῖς καὶ τῶν
 γενομένων ις' μ' ἀφελῶν τὰς ε' τοῦ Τοξότου καὶ [f. 126^v] τὰ λοιπὰ ια' μ'
 ἀφελῶν τῶν τοῦ Σκορπίου λ' τὰς λοιπὰς ιε' κ' τοῦ Σκορπίου ἔσχον
 ἀρχὴν μὲν τοῦ μεσουρανοῦντος δωδεκατημορίου, τέλος δὲ τοῦ καλου- 20
 μένου θεοῦ· ταῖς δὲ τοῦ δωδεκατημορίου λ' μοίραις προσθεῖς τὸ
 θον μέρος αὐτῶν ὃ ἔστι μοίραι γ' κ' καὶ τὰς γενομένας λγ' κ' προσθεῖς
 ταῖς τοῦ Σκορπίου ια' κ', καὶ τῶν γενομένων ὁμοῦ μδ' μ' ἀφελῶν μὲν
 τὰς τοῦ Σκορπίου λ', ἀπὸ δὲ τῶν τοῦ Ζυγοῦ λ' τὰς ιδ' μ', τὰς λοιπὰς
 ιε' κ' τοῦ Ζυγοῦ ἔσχον ἀρχὴν μὲν τοῦ θ' τόπου, τουτέστι τοῦ καλουμέ- 25
 νένου θεοῦ, τέλος δὲ τοῦ ηου, ὃν καὶ τόπον ἀργὸν καλοῦσι. πάλιν δὲ
 τὰς ἀποδειχθείσας τοῦ δωδεκατημορίου λγ' κ' προσθεῖς ταῖς τοῦ
 Ζυγοῦ ιε', καὶ τῶν γενομένων μη' κ' ἀφελῶν μὲν τὰς τοῦ Ζυγοῦ λ',
 ἀπὸ δὲ τῶν τῆς Παρθένου λ' τὰς ιε' κ', τὰς λοιπὰς τῆς Παρθένου ια' μ'
 ἔσχον ἀρχὴν μὲν τοῦ ηου τόπου, τέλος δὲ τοῦ δύνοντος δωδεκατημο- 30
 ρίου.

« Οὕτως οὖν χρή ἡμᾶς ποιεῖν τὴν τῶν δωδεκατημορίων διαίρεσιν ἵνα
 μὴ λάθῃ ποτὲ ὁ ἀφίτης ἐκπεσῶν εἰς ἀργὸν τόπον ἢ ἐν ἀργῷ ὡν δόξη
 ἐν ἀφαιτικῷ εἶναι, ἢ ὄντα ἐπὶ τοῦ μεσουρανοῦ ἢ ἄλλης θέσεως εἰς
 ἑτέραν ἡμεῖς αὐτὸν παραλάβωμεν μὴ ἀληθῶς οὕτως ἔχοντα. 35

« Ταῦτα μὲν σαφηνείας χάριν ἡμῖν μέχρι τούτων εἰρήσθω. οὐκ ὀκνη-
 τέον μέντοι καὶ ἔτι παρεκτείναι τὸ σκέμμα διὰ τὴν πολυμερῆ καὶ πολυ-
 θρόλλητον αὐτοῦ θεωρίαν. τοὺς μὲν οὖν ἀφαιτικούς ε' τόπους οὕτως

20 μεσουρανήματος cod. corrigo. 32 ἡμᾶς] οἶμαι. τὴν τῶν δωδ. διαίρεσιν]
 τοὺς ἀφαιτικούς ε' τόπους μετ' ἀκριβείας. 33-34 ἐκπεσῶν — εἶναι ὡς φησιν ἐν
 (l. εἰς) ἀργὸν τόπον καὶ μὴ ὡς ἐν ἀργῷ τιθέμεθα: 34 μεσουρανήματος. ἐκθέ-
 σεως. 34-35 εἰς ἑτέραν παραλάβωμεν] παραλάβοιμεν αὐτῶν. 36 μέχρι τούτων
 εἰρήσθω. 37 μέντοι καὶ ἔτι] γάρ. πόσως τὸ σκέμμα οὗτου. 38 αὐτοῦ ε' τόπους.

ἔχομεν» διευκρινημένους ἕκαστον εἰς τὴν οἰκείαν ποσότητα τῶν μοιρῶν·
 προκρίνονται δὲ ἐν τούτοις εἰς δύναμιν ἐπικρατήσεως πρῶτον μὲν τὸ
 ὑπὲρ γῆν μεσουράνημα, τουτέστιν ὅλον τὸ περὶ τὴν μεσουρανοῦσαν
 μοῖραν δωδεκατημορίου καθὰ διακέκριται· εἶτα τὸ κατὰ τὴν ἀνατολήν,
 5 ἦγουν τὴν ὠροσκοποῦσαν μοῖραν, καὶ τοῦτό ὡς διακέκριται· εἶτα τὸ
 κατὰ τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ μεσουρανήματος· εἶτα τὸ περὶ τὴν δύνουσαν
 μοῖραν, καὶ ἐπὶ πᾶσι τελευταῖον τὸ κατὰ τὸν θον τόπον τὸν καλοῦ-
 μενον θεόν. τὸ δὲ ὑπὲρ γῆν, φησί, πᾶν ἡμισφαίριον ἀθετητὸν πρὸς
 τὴν τηλικαύτην κυρείαν πλὴν μόνων τῶν παρ' αὐτὴν τὴν ἐπαναφορὰν
 10 εἰς φῶς ἐρχομένων, καὶ ἔτι τῶν πρὸ τῆς δυνούσης καταδεδυκυῖων
 μοιρῶν, καὶ ἔτι τοῦ ὑπὲρ γῆν ἡμισφαιρίου οὔτε τὸ ἀσύνδետον τῷ
 ὠροσκόπῳ, ὄπερ ἔστι τὸ ἦ', ὃ ἀργὸς τόπος καλεῖται, οὔτε τὸ δωδεκα-
 τον τὸ κακοδαιμόνημα λεγόμενον παραληπτέον διὰ τὰ ἄστρα,
 φησίν, ἐν αὐτοῖς ὄντα μετὰ τοῦ ἀποκεκλικέναι, ἔτι καὶ τὸ ἐκ τῶν τῆς
 15 γῆς ὑγρῶν ἀναθυμιάσεων παχὺ καὶ ἀχλυῶδες ἐμπόδιον ἔχειν πρὸς τὴν
 ἀπ' αὐτῶν ἐπὶ τὴν γῆν ἀπόρροιαν. διὸ καὶ παρὰ τὰ χρώματα καὶ τὰ
 μεγέθη, ἃ κατὰ φύσιν ἔχουσι, φαίνονται, ἀφέτας δ' ὠρίσατο, ἡμέρας
 μὲν τὸν Ἥλιον αὖν, εἴπερ δηλονότι ἐν τινι τῶν ἀφορισθέντων ἀφαιτι-
 κῶν ε' τόπων εὐρεθείη, εἰ δὲ μὴ, τὴν Σελήνην ὁμοίως· εἰ δὲ μηδὲ αὐτὴ
 20 εὐρίσκειτο ἐν τινι τούτων τὸν δυνάμενον ἐκ τῶν ε' ἀστέρων λόγους
 ἔχειν οἰκοδεσποτείας πρὸς τε τὸν Ἥλιον, ἦγουν τὸ δωδεκατημόριον ὃ
 ἐπέχει ὁ Ἥλιος κατὰ τὴν προγενομένην τῆς γενέσεως σύνοδον καὶ τὸν
 ὠροσκόπον, οὐχ ἴν' ἔξ ἀνάγκης καὶ πρὸς τοὺς τρεῖς λόγους ἔχη οἰκο-
 δεσποτείας· τοῦτο γὰρ ἀδύνατον εἰ μὴ εἴη ἡ σύνοδος κατ' αὐτὴν τὴν
 25 ὦραν [f. 127^v] τῆς γενέσεως, ἢ καὶ πρὸς αὐτῆς ἔγγιστα. ἀλλὰ κἂν μὴ
 πρὸς τὰ τρία, ἀλλ' οὖν πρὸς τὰ β', ἢ τέως πρὸς τὸν α'· εἰ δὲ μὴ ἐκ
 τῶν ε' ἀστρῶν εὐρίσκειτό τις τὴν κυρείαν τῆς ἀφέσεως εἰληφῶς τὸν
 ὠροσκόπον. ἐπισαφηνίζων δ' ἐφεξῆς ὁ Πτολεμαῖος τῖνας εἶπεν
 οἰκοδεσποτικούς λόγους ἐπάγει λέγων· « ὅταν τῶν οἰκοδεσποτικῶν
 30 λόγων ε' ὄντων, » τοῦ τε κατὰ τοὺς οἴκους <καί> τοῦ κατὰ τὰ ὑψώματα,
 τοῦ κατὰ τὰ ὄρια, τοῦ κατὰ τὰ τρίγωνα, καὶ ἔτι τοῦ κατὰ τὰς φάσεις
 εὐρεθῆ τις τῶν ε' ἀστέρων πλείονας ἔχων λόγους πρὸς ἓνα τῶν εἰρημέ-
 νων γ' Ἥλιον, Σελήνην ἢ ὠροσκόπον· καὶ οὕτω μὲν ἐπὶ τῶν ἡμερινῶν
 γενέσεων· ἐπὶ δὲ τῶν νυκτερινῶν, πρῶτον μὲν ἀφίτην ὠρίσαντο τὴν
 35 Σελήνην, εἴπερ ἐν τινι τῶν ἀφαιτικῶν τόπων εὐρίσκειτο, εἰ δὲ μὴ, τὸν
 Ἥλιον· δηλον δὲ ὡς οὐκ ἂν εὐρεθείη ὁ Ἥλιος ἀφίτης ἐν νυκτί, εἰ μὴ
 μόνον πλησίον τοῦ ὀρίζοντος ὑπὸ γῆν ἐν τε ταῖς κε' μοίραις ταῖς
 ἐπαναφερομέναις τῇ ὠροσκοπούσῃ καὶ ἐν ταῖς ε' ταῖς προδεδυκυῖαις
 τῆς δυνούσης. ἐὰν δὲ μηδὲ οὗτος τύχη ἐν τινι τῶν ἀφαιτικῶν τόπων
 40 τὸν πλείονας οἰκοδεσποτείας λόγους ἔχοντα πρὸς τε τὴν Σελήνην καὶ
 τὴν προγενομένην πανσέληνον καὶ πρὸς τὸν κλῆρον τῆς τύχης, ὅστις

1 ἔχομεν ἀφορισμούς. Quae sequuntur fere sim. Heph. 22 κατὰ] καὶ cod.
 28 Ptol., *Tetrab.*, p. 330.

καὶ σαφῆς ὧν οὐ δεῖται τῆς ἡμῶν ἐρμηνείας. ἐνταῦθα δὲ ὁ Παγχάριος ἐπιστατῶν ὡς ἐν εἶδει ἀπορίας περὶ τοῦ λόγον ἔχοντος οἰκοδεσποτείας πρὸς τὴν προγεγονυῖαν πανσέληνον, τίνος χάριν εἴρηκε πανσέληνον καὶ οὐχ ἀπλῶς <πρὸς τὴν ἔγγιστα> συζυγίαν, ἴσως γὰρ ἀπίθανον δόξειεν ἂν τὸ ζητεῖν πανσεληνιακὴν συζυγίαν πρὸ τῆς γενέσεως γεγενημένην, εἴπερ συνοδικὴ γένοιτο ἔγγυτέρω· ἐπὶ μὲν γὰρ τῆς ἡμερινῆς γενέσεως κἂν ἡ ἔγγιστα προγεγενημένη συζυγία πανσεληνιακὴ εἴη, οὐκ ἀλόγως δοκεῖ ἐπὶ τὴν συνοδικὴν ἀνατρέχειν ὡς προκαταρκτικὴν μᾶλλον οὖσαν ἢ τὴν πανσεληνιακὴν, ἐπὶ δὲ τῶν νυκτερινῶν τίνα λόγον ἔχει ἀφέντας τὴν ἔγγυτερον συνοδικὴν ἐπὶ τὴν πανσεληνιακὴν ἀνατρέχειν; ἀλλ' ἴσως, φησὶ, διὰ τὸ τῆς νυκτὸς ἀφώτιστον. ἄμα δὲ καὶ τὸ τῆς Σελήνης κατὰ τὴν σύνοδον εὐλογοῦν εἰς τὴν πανσέληνον ἀνατρέχειν ἴσως οὖσαν πλήρη καὶ τὸ τῆς νυκτὸς ἀφώτιστον ἀναπληροῦσαν. ἴσως δ' ὅτι καὶ οὗτος εὐλογον ἡγεῖται τὸ τὴν προγενομένην ἀπλῶς συζυγίαν ζητεῖν· καὶ οὐκ ἔξ ἀνάγκης τὴν πανσεληνιακὴν ἐκ τῶν ἐφεξῆς εἰρημένων αὐτῷ δίδωσιν ὑπονοεῖν· φησὶ γὰρ ὡς ἔαν μὴδὲ ὁ οἰκοδεσπότης εὐρίσκηται ἐν τινὶ τῶν ἀφαιτικῶν τόπων, χρῆσθαι δεῖ ἀφέτη, εἰ μὲν ἢ προγενομένη συζυγία πανσεληνιακὴ εἴη τῷ κλήρῳ τῆς τύχης, εἰ ἔν τινι τῶν ἀφαιτικῶν τόπων εἴη· εἰ δὲ συνοδική, τῷ ὠροσκόπῳ.

Σημειωτέον δ' ὅτι ὁ ὠροσκόπος οὐ μόνον ἀφαιτικός ἐστὶ τόπος, ἀλλὰ καὶ ἀφέτης ἔστιν ὅτε γίνεται. ἐπὶ τούτοις, ἔαν δέ, φησὶν ὁ Πτολεμαῖος, συμβαίη εἶναι τὸν Ἥλιον καὶ τὴν Σελήνην κατ' ἀφαιτικῶν τόπων, εἶναι δὲ καὶ τὸν τῆς οἰκείας αἰρέσεως οἰκοδεσπότην, τουτέστιν ἡμέρας μὲν τὸν τοῦ Ἥλιου ἢ τὸν τῆς συνόδου ἢ τὸν τοῦ ὠροσκόπου, νυκτὸς δὲ τὸν τῆς Σελήνης ἢ τῆς πανσελήνου ἢ τοῦ κλήρου τῆς τύχης, τότε σκοποῦμεν τίς αὐτῶν τὸν δυνατώτερον ἐπέχει τόπον, καὶ πλείονας [f. 127^v] οἰκοδεσποτείας λόγους ὧν ἐξηγήσατο, κακεῖνῳ δίδωμεν τὴν κυρείαν τῆς ἀφέσεως. τότε δὲ μόνον τὸν οἰκοδεσπότην δεῖ προκρίνειν καὶ ἀμφοτέρων τῶν λοιπῶν, ὅταν πρὸς τῷ κυριωτέρῳ ἐπέειναι τόπῳ καὶ πρὸς ἑκατέρας τὰς αἰρέσεις οἰκοδεσποτείας λόγον ἔχη. μετὰ δὲ τὸ διορίσασθαι καὶ τοὺς ἀφέτας ἐπὶ τοὺς τρόπους τῆς ἀφέσεως ἔρχεται καὶ τούτους β' παραδίδωσιν, οἳ καὶ ἔστιν ὅτε εἰς τὰ ἐπόμενα μόνον τῶν Ζωδίων, ὃν φησὶν ὑπὸ τὴν ἀκτινοβολίαν, περὶ ἧς ἀκτινοβολίας ἐν ταῖς ἀρχαῖς εἴρηται, ὅταν ἐν τοῖς ἀπλησιωτικοῖς, τουτέστιν ἀπὸ τοῦ μεσουρανήματος ἐπὶ τὸν ὠροσκόπον τόποις ἦ, καὶ ὁ οὐ μόνον εἰς τὰ ἐπόμενα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ προηγούμενα κατὰ τὴν λεγομένην ὠριμαίαν, ὅταν ἐν τοῖς ἀποκεκλικόσι τοῦ μεσουρανήματος τόποις ἦ ὁ ἀφέτης. ὠριμαία δὲ ἐκλήθη ἢ τοιαύτη ἄφαισις ὅτι μόνη ἢ τοῦ δυτικοῦ κέντρου μοῖρα ἀναίρει αὐτήν. προστιθέασιν δὲ οἱ ἀγαθοποιοὶ καὶ

4 πρὸς τὴν ἔγγιστα add. cod. mg. et Heph. in textu. 8 F. l. ἄλογον. 33 εἰσὶν ὅτε cod. Corrigo. 34 Ptol., p. 332. 36 καὶ δ] καὶ τὸν. Ptol., p. 334.

ἀφαιροῦσιν οἱ κακοποιοὶ κατὰ τὴν ποσότητα τῶν ὠριαίων χρόνων ἐκάστης μοίρας αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ ὠροσκόπου ἀπόστασιν.

«Τούτων δέ, φησὶν, οὕτως ἔχόντων, κατὰ μὲν τὴν εἰς τὰ προηγούμενα τῶν Ζωδίων ἄφαισις, ἀναιρετικὴ γίνεται μοῖρα ἢ τοῦ δυτικοῦ ὀρίζοντος μόνη διὰ τὸ ἀφανίζειν τὸν κύριον τῆς ζωῆς δύνοντα δηλαδὴ· αἱ δὲ τῶν οὕτως ὑπαντῶντων ἢ μαρτυρούντων ἀστέρων ἀφαιροῦσι μόνον καὶ προστιθέασιν ἕτη τοῖς μέχρι τῆς κατὰ δύναν μιν τοῦ ἀφέτου συναγομένοις, οὐκ ἀναίρουσι δὲ διὰ τὸ μὴ αὐτοὺς, ἡγουν τοὺς ἀστέρας ἐπιφέρεσθαι, ἡγουν ἐπέρχεσθαι ἐπὶ τοὺς τόπους τῶν ἀφαιτῶν, ἀλλὰ τοὺς τόπους τῶν ἀφαιτῶν ἐπὶ τοὺς τόπους τῶν ἀστέρων. τοῦτο δὲ φησὶν οὐ πρὸς τὴν ἐπὶ τοῦ ζωδιακοῦ κίνησιν τῶν ἀστέρων ἀποσκοπῶν· κατὰ ταύτην γὰρ ἀπὸ τῶν προηγούμενων ἐπὶ τὰ ἐπόμενα οἱ ἀστέρες κινοῦνται, ἀλλὰ πρὸς τὴν ἐπὶ τοῦ διαθήματος καθ' ἣν ὡς ἀπὸ τῶν ἐπομένων ἐπὶ τὰ προηγούμενα τοὺς τόπους μεταμείβουσι. διὰ τοῦτο οὖν, φησὶν, ἐπὶ τῆς τοιαύτης θέσεως οὐκ ἀναίρουσιν οἱ κακοποιοὶ, ἀλλὰ μόνον ἀφαιροῦσιν, ὅτι οὐκ ἔρχονται οἱ κακοποιοὶ ἐπὶ τοὺς τόπους τῶν ἀφαιτῶν, τουτέστιν ὡς ἀπὸ τῶν προηγούμενων ἐπὶ τὰ ἐπόμενα, ἀλλὰ τὸ ἀνάπαλιν οἱ ἀφέται ἐπὶ τοὺς τόπους τῶν κακοποιῶν ὡς ἀπὸ τῶν ἐπομένων δηλονότι ἐπὶ τὰ προηγούμενα. προστιθέασιν οὖν οἱ ἀγαθοποιοὶ ἐπὶ ταύτης τῆς θέσεως καὶ ἀφαιροῦσιν οἱ κακοποιοὶ [οἱ] τοῦ Ἑρμοῦ πάλιν ὀποτέροις ἂν αὐτῶν συσχηματισθῆ προστιθεμένου· ὁ δὲ ἀριθμὸς τῆς προσθέσεως ἢ ἀφαιρέσεως θεωρεῖται διὰ τῆς κατ' ἑκάστον μοῖρας μοῖρας ὠριαίοι χρόνοι ἐν τῷ οἰκείῳ κλίματι ἡμέρας μὲν οὖσης οἱ τῆς ἡμέρας, νυκτὸς δὲ οἱ τῆς νυκτὸς, τουτέστιν οἱ τῆ διαμετρούση παρακείμενοι μοῖρα, τοσοῦτον πλήθος ἐτῶν ἔσται τὸ τέλειον, ὅπερ ἐπὶ τῆς ἀνατελλούσης μοίρας ὄντων τῶν κακοποιῶν ἢ τῶν ἀγαθοποιῶν ὄλον λογιστέον· κατὰ τὸ ἀνάλογον δὲ τῆς ἀποχωρήσεως ὑφαιρέτεον ἕως ἂν πρὸς τὸν δύνοντα εἰς τὸ μὴδὲν καταντήσῃ.» ἴνα δὲ μᾶλλον καὶ [f. 128^r] ἔτι σαφέστερον ποιήσωμεν τὸ τοιοῦτον ὄλον χωρίον, τουτέστι τὸ λεγόμενον ὑπ' αὐτοῦ, ὅτι ἔαν εὐρεθῆ ὁ ἀφέτης ἐν ταῖς ἀποκεκλικυαῖς τοῦ μεσουρανήματος μοίραις, ποιήσεται τὴν τῶν χρόνων ἄφαισιν ὡς ἐπὶ τὰ προηγούμενα κατὰ τὴν δύνουσαν μοῖραν, ἢν καὶ ἀναιρετικὴν καλεῖ, διὰ τὸ κατ' αὐτὴν γεγόμενον τὸν ἀφέτην, ἡγουν τὸν κύριον τῆς ζωῆς καταδύεσθαι, καὶ οἶον ἀφανίζεσθαι. συνάγονται δὲ οἱ χρόνοι οἱ ἀπὸ τοῦ ἀφέτου ἄχρι τῆς δυνούσης μοίρας οὕτως· λαβόντες γὰρ τοὺς περικειμένους ἀναφορικοὺς χρόνους τῆ τοῦ ἀφέτου μοῖρα ἐπὶ τοῦ ὑποκειμένου κλίματος, καὶ ἔτι τοὺς περικειμένους τῆ δυνούση· καὶ

3 Post ἔχόντων] ἀναιρετικαὶ γίνονται κατ. 4 Post ἄφαισιν] ἢ τοῦ δυτ. ὄρ. μόνη. 5 αἱ δὲ] οἱ δὲ. 7 ἔτη] ἔτι. Ptol., p. 334. 15 Cf. Ptol., p. 335. 21 οἱ non habet Heph. 24 ὠριαίοι. 25-26 οἱ — μοῖρα] οἱ διάμετροι. 26-28 ὅπερ ἐπὶ ἀνατολῆς αὐτῶν ὄντων λογιστέον. 28 ὑποχωρήσεως. 29 πρὸς τὰς δύοσεις.

ἀφελόντες ἀπὸ τῶν πλειόνων τὰς ἐλάσσονας τὰς λοιπὰς τοσοῦτον
 πλήθος ἐτῶν ἔξομεν ἀπὸ τῆς ἀφαιτικής μοίρας ἄχρι τῆς ἀναιρετικής·
 οἷον ἔστω ἐπὶ ἡμερινῆς γενέσεως εἶναι μὲν τὸν ἀφῆτην ἐν Τοξότου
 μοίρα ἡ· τὴν δὲ δύνουσαν ἐν Ζυγοῦ μοίρα ἰ· παράκεινται τῇ μὲν ἡ
 τοῦ Τοξότου ἐπὶ τοῦ δι' Ἑλλησπόντου κλίματος χρόνοι ἀναφορικοὶ 5
 σξς' με'· τῇ δὲ ἰ' τοῦ Ζυγοῦ ργα' μ'. ἀφαιρουμένων δὲ τῶν ργα' μ'
 ἀπὸ τῶν σξς' με', λείπονται οὐκ ἔγγιστα, ἀ καὶ εἰς ἔτη καταλογίζονται.
 μετὰ δὲ ταῦτα ζητοῦμεν καὶ τὸν ὑπαντήτορα, εἴτε ἀγαθοποιόν, εἴτε
 κακοποιόν, καὶ εὐρόντες τὴν μοῖραν αὐτοῦ εἰσάγομεν ταύτην εἰς τὸ
 αὐτὸ κανόνιον τοῦ ὑποκειμένου κλίματος καὶ τοὺς περικειμένους αὐτῇ 10
 ὠριαίους χρόνους ἔτη ἀποφαινόμεθα· καὶ ταῦτα ἔχοντες ὀλόκληρα,
 εἴπερ ὁ ὑπαντήτωρ ἐν τῇ ὠροσκοπούσῃ μοίρα εὐρίσκειται, ἢ προστίθε-
 μεν τοῖς τοῦ ἀφέτου ἔτεσιν, εἴ ἔστιν ἀγαθοποιός ὁ ὑπαντήτωρ, ἢ
 ἀφαιρούμεν ἐξ αὐτῶν, εἴ ἔστι κακοποιός, καὶ τὰ οὕτω μετὰ τὴν
 προσθήκην ἢ ἀφαίρεσιν συναγόμενα ἔτη ἀποφαινόμεθα. οἷον ἔστω 15
 ἐπὶ τοῦ προεκτεθέντος ὑποδείγματος, ἐν ᾧ εὐρηται τὰ ἀπὸ τοῦ ἀφέτου
 ἔτη οε', ὁ τοῦ Κρόνου κατὰ τὴν ὠροσκοπούσαν μοῖραν τοῦ Κριοῦ ἰη,
 καὶ ἐπεὶ κατὰ τὸ αὐτὸ τῶν ἀναφορῶν κανόνιον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κλίματος
 τῇ ἰ' τοῦ Κριοῦ παράκεινται χρόνοι ὠριαῖοι ἰε' s'' ἔγγιστα, τούτους ὡς
 ἔτη ἀφαιρῶν ἀπὸ τῶν τοῦ ἀφέτου οε'· τὰ λοιπὰ νθ' s'' φήσομεν εἶναι 20
 τὸν ὄλον χρόνον τῆς ζωῆς τοῦ γεννωμένου· εἰ δὲ ἦν ὁ ἐπὶ τῆς
 ὠροσκοπούσης μοίρας ὑπαντήτωρ ἀγαθοποιός, ὡς φέρε εἰπεῖν ὁ Ζεὺς
 ἢ ἡ Ἀφροδίτη, προσετίθεμεν ἂν τὰ ἰε' s'' τοῖς οε' καὶ τὰ γενόμενα q s''
 ἐλεγόμεν εἶναι τὸν χρόνον τῆς ζωῆς τοῦ γεννωμένου. καὶ ταῦτα μὲν εἰ
 ὁ ὑπαντήτωρ ἐπὶ τῆς ὠροσκοπούσης τύχει μοίρας· εἰ δὲ μή, κατὰ 25
 ἀναλογίαν τῆς ἀποχωρήσεως ἔσται καὶ ἡ λήψις τῶν ὠριαίων χρόνων·
 ὅσων γὰρ ἂν καιρικῶν ὠρῶν ἢ ἀπὸ τῆς ὠροσκοπούσης μοίρας
 ἀπόστασις τοῦ ὑπαντήτορος ἦ, τοσαῦτα ἰβα τῶν ἐκ τοῦ κανόνος
 ὠριαίων χρόνων ἀφελόντες, αὐτῶν τὰ λοιπὰ ἢ προσθήσομεν τοῖς τοῦ
 ἀφέτου ἢ ἀφελούμεν αὐτῶν. οἷον ἔστω ὁ Κρόνος μὴ ἐπὶ τῆς ὠροσκο-
 30 πούσης μοίρας, ἀλλ' ἀφεστάτω ταύτης ὡς πρὸς δυσμὰς ὠραις καιρι-
 καῖς γ'· ἢ ἐπεὶ αἱ γ' καιρικαὶ ὠραι γ' ἰβα εἰσι τῆς ἡμέρας, εἰσι δὲ καὶ

7 καταλογίζονται] Ad hunc locum pertinet scholion partim a compactore era-
 sum: Ἡμαρτημένως ἐν τ<ούτοις> γέγονεν ὁ ἐπιλ<ογισ>μός· ᾧ τι καὶ ὁ
 <Πορ>φύριος κέρητ<αι> ἀνεπιστήμως <τε> καὶ πόρω τῆς τοῦ Πτολε-
 μαίου διανοίας· οὐ <γάρ> ἐν τῇ ἡ' μοίρα τοῦ Τοξότου <ἐ>φῆτ<ης> δι' οε' ἐτῶν
 <ἐρ>χεται ἐπὶ τὸ δύνον, ἀλλὰ μ'· ὁ γὰρ κ<ανών>? τοῦ ε' κλίματος <κατα>φοράς
 οὐκ ἔχει <ἀλλ' ἀ>ναφοράς· δεῖ <οὖν>? τοῦ δύνοντος κ<ατα>φοραῖς χρῆσθαι
 <ἀλλ>? οὐκ ἀναφοραῖς· αἱ δὲ καταφοραὶ ἀ<πό> τῶν διαμέτρων λαμβάνονται
 ζω<δίου>?· ἐπεὶ οὖν ἐν τῇδε θέσει ὠροσκοπῶν Κριοῦ μ<οῖραν>? καὶ ταύτη
 παρά<κειται> χρόνος ἀναφορικός, ὁ δὲ ἀφῆτης ἐν Τοξότη ὀφείλει λαβεῖν Διδύ-
 μων μοῖρ<αν>? ἢ παράκεινται χρόνοι, ἢ ὑπεροχὴ χρόνων <μ' ἔσται>? ἀλλ' οὐχί
 οε'. 9 ὑπαντήτωρ deest in lexicis. 14 κακοποιοὶ cod. 23 q s' cod. Corrigo.

τῶν ἰε' λ' ὠριαίων χρόνων τὰ ἰβα, γ' νβ' ἔγγιστα, ταῦτα ἀφαιρούμεν
 τῶν ἰε' λ', καὶ τὰ λοιπὰ ἰα' λη' ἀφαιρούμεν πάλιν ἀπὸ τῶν τοῦ ἀφέτου
 οε', καὶ τὰ λοιπὰ εγ' γον ἔγγιστα λέγομεν εἶναι ἔτη [f. 128^v] τῆς ὄλης
 ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου· ὥστε εἰ ἔτυχεν ὁ Κρόνος ἐπὶ τῆς δυνούσης ο', ἂν
 5 ἀφαιρούμεν τῶν οε' ἐτῶν τοῦ ἀφέτου· καὶ οὕτω μὲν εἴπερ εἰς ἔστιν ὁ
 ὑπαντήτωρ· εἰ δὲ β', εἰ μὲν καὶ ἄμφω κακοποιοὶ καὶ ἀμφοτέρων ὁμοίως
 τὸ ἀπὸ τῶν ὠριαίων χρόνων οἰκείως ἐκάστου συναγόμενα ἔτη ἀφελού-
 μεν τῶν τοῦ ἀφέτου ἐτῶν· εἰ δ' ἀγαθοποιοί, καὶ ἀμφοτέρων προσθή-
 σομεν· εἰ δ' ἀγαθοποιός μὲν ὁ εἰς, κακοποιός δὲ ὁ ἕτερος, τὰ ἐλάσσονα
 10 ἐκ τῶν μειζόνων ἀφελόντες, τὰ λοιπὰ· εἰ μὲν ἐκ τῶν τοῦ ἀγαθοποιοῦ
 ἦσαν, προσθήσομεν τοῖς τοῦ ἀφέτου· εἰ δ' ἐκ τῶν τοῦ κακοποιοῦ,
 ἀφελούμεν.

Οὕτω μὲν οὖν ἐπὶ τῶν ἡμερινῶν ποιούμεν γενέσεων· ἐπὶ δὲ τῶν
 νυκτερινῶν τᾶλλα μὲν ἀπαρλλάκτως· τοὺς μέντοι ἀναφορικοὺς
 15 χρόνους τοῦ ἀφέτου καὶ τοὺς ὠριαίους τοῦ ὑπαντήτορος ἐκ τῶν
 παρακειμένων ταῖς διαμετρούσαις, τῇ τε τοῦ ἀφέτου καὶ τῇ τοῦ ὑπαν-
 τήτορος λσμβάνομεν. «ἐὰν δὲ ἐπὶ τοῦ δύνοντος δωδεκατημορίου τύχη ὁ
 «ἀφῆτης, ὄρα, φησὶν ὁ Παγχάριος, μὴ ἐὰν οὕτω ποιῶμεν, τουτέστιν
 «εἰς τὰ προηγούμενα ἀπὸ τῆς συνεγγιζούσης τῇ δυτικῇ μοίρα ἦν καὶ
 20 «ἀναιρετικὴν φησὶ τῆς ἀφέσεως γινομένης, ἄχρονος ἔσται ὁ τῆς ζωῆς
 «κύριος». τοῦτο δὲ φησὶν ἢ λαθεῖν τὸν Πτολεμαῖον εἰς τὸ διευκρινῆ-
 σαι, ἢ μὴ λαθὼν παραπέμπει τὴν τοῦτου διάκρισιν πρὸς τοὺς ἐπιστή-
 μονας· ὅθεν ἐγκρίνει ὁ Παγχάριος ὡς ἐὰν εὐρεθῇ ὁ ἀφῆτης ἐπὶ τοῦ
 δυτικοῦ ὀρίζοντος, εἰς τὰ ἐπόμενα τὴν ἀφῆσιν αὐτοῦ ποιήσομεν· οὕτω
 25 γὰρ καὶ τὸ προαναφωνηθὲν αὐτῷ συμφωνήσει περὶ τῆς ἀφέσεως, ὅτι
 οὐ μόνον εἰς τὰ προηγούμενα γίνεται, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ἐπόμενα. ἐπὶ μὲν
 γὰρ τῶν ε' μοιρῶν τῶν πρὸ τῆς δυνούσης οὐκ ἀμφίβολόν φησὶν εἶναι
 ὅτι εἰς τὰ ἐπόμενα οἴσομεν τὸν ἀφῆτην ἐπ' αὐτὴν τὴν δύνουσαν, ἀλλ'
 ὅμως εἰ αὕτη ἀναιρετικὴ εἶη, ὀλιγοχρόνια ἔσται. εὐρόμεν δὲ πολλάκις,
 30 φησί, τῇ πείρᾳ καὶ ἐπὶ τούτων τῶν μοιρῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἐξῆς τῇ δυνούσῃ
 μοίρα δυνάμενον εἶναι ἀφῆτην καὶ ὀλιγοχρονίους μὴ ποιεῖν τὰς γενέσεις.

«Περὶ μὲν δὴ τοῦ ἐνὸς τρόπου τῶν ἀφέσεων τοῦ εἰς τὰ προηγούμενα
 τοσαῦτα εἰρήσθω. μεταβάς δ' ἐντεῦθεν ὁ Πτολεμαῖος καὶ ἐπὶ τὸν
 ἕτερον τρόπον τὸν εἰς τὰ ἐπόμενα ποιούντα τὴν ἀφῆσιν, ὅταν ἀπὸ τῆς

1 γ' νβ' ἔγγιστα] Hic numerus ita expediri potest. Pars horae duodecima v est,
 horarum aulem xv et dimidia i hora xvii semis, qua per iii multiplicata nume-
 rus γ' νβ-γ' obtinetur. 17 δωδεκατημορίου] locus vacuus in P. τύχη] ὤν.
 19-20 ἀπό — γινομένης] συνεγγιζόντων τῇ δυνούσῃ μοίρα ἦν ἀναιρετικὴν καλεῖ.
 21-23 φάνα (sic) ἢ μὴ λαθόντα παραπέμπεται, ὅθεν αὐτόν, ὅθεν ἐγκρίνει ὅτι ἐὰν
 εὐρεθῇ... 24 ποιήσομεν. 25 ὅτι] τῆς. 26 εἰς τὰ προηγ. εἰς τὰ ἐπόμενα. 27 οὐκ
 ἀμφίβολον οὐδὲν φησὶν εἶναι. 28 οἴσομεν. 30 τῶν ε' μοιρῶν. 32 ἐνὸς — προ-
 ηγούμενα] κατὰ θεὸν ζωδίου καὶ τοῦ δυτικοῦ ὀρίζοντος τῶν τε ἀπ' αὐτοῦ ἀφέ-
 σεων. 33-34 μεταβάς δὲ ὁ Πτολ. κ. ἐπὶ τὸν ἕτερον τρόπον τὴν ἀπὸ τοῦ μεσουρα-
 νήματος ἕως τοῦ ὠροσκόπου καὶ αὐτοῦ (τὸ?) ταῦτα φησὶ· κατὰ δὲ τὴν...

μεσουρανούσης μοίρας ἄχρι καὶ τῆς ὠροσκοπούσης ὁ ἀφέτης εὐρίσκηται, κατὰ δὲ τὴν εἰς τὰ ἐπόμενα τῶν Ζωδίων, φησίν, ἄφεςιν ἀναιροῦσιν οἱ τε τῶν κακοποιῶν τόποι Κρόνου καὶ Ἄρεως, ἦτοι σωματικῶς ὑπαντῶντων ἢ ἀκτίνα ἐπιφερόντων, ὄθενδήποτε τετράγωνον ἢ διάμετρον· ἐνίοτε δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀκούοντων ἢ βλεπόντων κατ' ἰσοδυναμίαν, 5 ἐξάγωνον. Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ τῷ ἀφαιτικῷ τόπῳ τετράγωνος ἀπὸ τῶν ἐπομένων· ἐνίοτε <δὲ> καὶ ἐπὶ τῶν πολυχροنيούτων <δωδεκατημορίων> πάλιν κακῶθεις ὁ ἐξάγωνος ἀναιρεῖ· ἐπὶ δὲ τῶν ὀλιγοχροنيούτων πάλιν κακῶθεις ὁ τρίγωνος. » ὅταν, φησίν, ὁ ἀφέτης ἐν τῷ ἐτέρῳ τόπῳ τῷ ἀπὸ τῆς μεσουρανούσης μοίρας ἄχρι τῆς ὠροσκοπούσης 10 ὑπάρχη, « παρατηρητέον τὰς ὑπαντήσεις τῶν κακοποιῶν Κρόνου καὶ Ἄρεως, ἢ σωματικῶς [f. 129^r] ὑπαντῶντων, τούτέστιν ἐν τῷ αὐτῷ Ζωδίῳ ὄντων, ἐν ᾧ δηλονότι καὶ ὁ ἀφέτης ἐστίν, ἢ ἀκτίνα ἐπιφερόντων ποθὲν τετράγωνον ἢ διάμετρον, ἢ καὶ ἐν ταῖς ἐφεξῆς μοίραις τοῦ ἀφέτου, ὁμοίως. « ὑποτίθεται δὲ τὸν μὲν ἀφέτην ὡς ἀκίνητον, τὸν 15 δὲ ἀναιρέτην ἐπὶ τὸν ἀφέτην παραγίνεσθαι καὶ οὕτως ἀναιρεῖν.

« Τὰ μὲν οὖν τετράγωνα σχήματα καὶ διάμετρα ὡς ἀναιρετικά παρείληφε, τὰ δὲ τρίγωνα ὡς συμπαθῆ, καὶ τὰ ἐξάγωνα δὲ ὁμοίως, ἀλλ' ὡς ἀσθενέστερα. ἐνίοτε γάρ, φησί, καὶ ἐκ τούτων ἀναιρέσεις γίνεται, οὐ μέντοι ἀπλῶς οὐδ' ὡς ἔτυχεν, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τῶν ἀκούοντων ἢ βλεπόντων κατ' ἰσοδυναμίαν ἐξάγωνον· ἀκούειν δὲ ἀλλήλων λέγονται » τὰ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἢ καὶ ὀποτέρου τῶν ἰσημερινῶν σημείων κατ' ἴσην διάστασιν ἐσχηματισμένα Ζῴδια. βλέποντα δὲ εἰσι τὰ ἴσον ἀπέχοντα τῶν τροπικῶν, ἰσοδυναμοῦντα δὲ ἐξαγώνοις ἔστιν ὅταν ἐν β' Ζωδίοις ἢ ἀπόστασις ε' μοιρῶν ἢ· οἷον ὁ ἀφέτης ἔστω ἐν Ἰχθύων μοίρᾳ α', ὁ δὲ 25 ἀναιρέτης ἐν Κριοῦ μοίρᾳ λ'. τοῦτο τὸ σχῆμα ἐξάγωνόν ἐστι β' Ζῴδια ἀκούοντα περιέχον. ἢ πάλιν ἔστω ὁ ἀφέτης ἐν Διδύμων μοίρᾳ α', ἀναιρέτης δὲ ἐν Καρκίνου λ'. καὶ τοῦτο τὸ σχῆμα ἰσοδυναμεῖ ἐξαγώνῳ ἐν Ζωδίοις ὄντι βλέπουσιν ἄλληλα. καὶ οὕτω γὰρ ἐὰν τύχῃσιν ἔχοντες οἱ κακοποιοὶ πρὸς τοὺς ἀφέτας, ἀναιροῦσι. καὶ πάλιν φησίν· ἐνίοτε δὲ 30 καὶ ἐπὶ τῶν πολυχροنيούτων Ζωδίων κακῶθεις ὁ ἐξάγωνος, τούτέστι παρεκταθείσης τῆς ἐξακονταμοιρίας εἰς πλείονας ποσότητος μοιρῶν, ὡς γενέσθαι τὸν ἐξάγωνον ἔγγιστα τετράγωνον διὰ τὸ ἐκάτερον τῶν περιεχομένων Ζωδίων πλείονας περιέχειν ἀναφοράς τῶν λ', καὶ ἐπὶ τῶν ὀλιγοχροنيούτων δὲ ὡσαύτως κακῶθεις ὁ τρίγωνος, τούτέστιν ἐπὶ 35 τῶν ὀλιγοαναφόρων Ζωδίων δ' ὄντων ἐλάττων συνάγεται ἢ ποσότης τῶν ἀναφορῶν αὐτῶν τῆς τῶν ρκ' μοιρῶν κυρίως τριγωνικῆς πλευρᾶς.

« Τοῦτο δὲ τὸ λεχθὲν ὑπὸ Πτολεμαίου, φησὶν ὁ Παγχαρίος, καὶ τῷ « εἰρημένῳ μοι ἔμπροσθεν, ὅτι οὐ δεῖ τὰ μεταξὺ τῶν κέντρων δωδε-

1 μεσουρανήσης cod. hic et infra. 5 ἐπὶ] ἀπὸ. 6 ἐξαγώνων. ἀπὸ] ἐπὶ. 7 δὲ addo ex Heph. 9 Ptol., ibid. 15 δὲ] γάρ. κινήτων. τῷ δὲ. 16 παρελήφαμεν. 17 ὡς om. 18-19 ὁμοίως — ἐνίοτε] ἀλλὰ ἀσθεν. δμωσ ἐνίοτε. 20 ἦ] καὶ. 21 ss. Sim. in Heph., qui Thrasylli sententiam refert.

« κατημόριον ἀνὰ λ' μοίρας ποιεῖν, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐκτεθεισάν μοι μέθοδον πᾶν συμφωνεῖ. ἀναιρετικὸν δὲ τόπον διὰ μέσων τῶν ῥηθέντων « εἶπε, τὸ καὶ αὐτὸς δὲ ὁ τῷ ἀφαιτικῷ τόπῳ τετράγωνος ἀπὸ τῶν ἐπομένων· τὴν γὰρ τετραγωνικὴν πλευρὰν πρὸς τὸν ἀφαιτικὸν καὶ μὴ ὄντος 5 « κακοποιοῦ ἐν αὐτῇ τὰ αὐτὰ δύνασθαι τῷ κακοποιῷ, ὥστε καὶ ἄφευκτον ὠρίσαντο ταύτην οἱ παλαιοί. »

« Ἐξῆς δὲ φησιν ὁ Πτολεμαῖος· « καὶ τῆς Σελήνης ἀφείσης ὁ τοῦ Ἥλιου τόπος ἀναιρεῖ· ἰσχύουσιν γὰρ αἱ τὴν τοιαύτην ἀφεςιν ὑπαντήσεις καὶ ἀναιρεῖν καὶ σώζειν· ἐπειδὴ καὶ αὐταὶ τῷ τοῦ ἀφέτου τόπῳ 10 ἐπιφέρονται, » καὶ τὰ λοιπὰ ἄχρι τοῦ βοηθούμενος καὶ ἀναλελυμένος· Σελήνης ἀφείσης, φησί, καὶ ὁ ἡλιακὸς τόπος ἀναιρεῖν δύναται· μάλιστα δὲ ἂν συντραπῆ ὑπὸ τινος κακοποιοῦ συνόντος, ὑπὸ μηδενὸς δὲ ἀγαθοποιοῦ βοηθηθῆ ἢ ἀναλυθῆ, ἤγουν ἐμποδισθῆ τοῦ κακοποιήσαι· καὶ πάλιν σώζειν δύναται ἐναντίως ἔχων. ἐπάγει δὲ καὶ ἐπὶ πάντων τὸ αὐτὸ τοῦτο παρατηρεῖσθαι τῶν φθοροποιῶν δυναμένων, ἐὰν 15 εἰς ὄρια ἐκπέσωσιν ἀγαθοποιοί, « ἢ καὶ ἐὰν τῶν ἀγαθοποιῶν [f. 129^v] τις ἀκτίνα συνεπιφέρῃ τετράγωνον ἢ τρίγωνον ἢ διάμετρον ἦτοι ἰσομοίρως πρὸς αὐτὴν τὴν ἀναιρετικὴν μοῖραν ἢ εἰς τὰ ἐπόμενα αὐτῆς, ἐπὶ μὲν Διὸς μὴ ὑπὲρ τὰς ιβ' μοίρας, ἐπὶ δὲ Ἀφροδίτης ὑπὲρ τὰς η'. Καὶ ἐὰν 20 σωματῶν ὄντων ἀμφοτέρων, » τούτέστι σωματικῶς συνόντων τοῦ τε ἀφέτου καὶ τοῦ ἀναιρέτου μὴ ἢ καὶ ἀμφοτέρων τὸ αὐτὸ πλάτος, τούτέστι μὴ κατὰ τὸν αὐτὸν ἄνεμον τρέχουσιν. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὦσιν ἄνεμος, ἀναιρέσεις γίνεται ὄντως· ὑπαύτους δὲ ὄντας τοὺς ἀστέρας ἀδρανεῖς εἶναι πρὸς τὸ ἀναιρεῖν ἢ σώζειν.

« Ἐπιλέγει δὲ καὶ ὅπως δεῖ τὰ τε βοηθοῦντα καὶ βλάπτοντα συγκρίνειν καὶ ὅποια τούτων ἐπικρατεῖ ἐκ τε τοῦ πλήθους καὶ τῆς δυνάμεως ἐκατέρων πρὸς ἐπίτασιν ἢ ἄνεσιν τῶν ἐκατέρωθεν συμβαινόντων.

« Ταῦτα παραγγείλας καὶ διδάξας ὅπως δεῖ τὸν ἀναιρέτην ἐκλέγεσθαι, μεταβαίνει εἰς τὸν περὶ διαστάσεων λόγον, τούτέστι τοὺς βιωσίμους 30 χρόνους ὅπως δεῖ λογίζεσθαι διδάσκων καὶ ἅμα αἰτιώμενος τοὺς πρὸ αὐτοῦ ὡς οὐκ εὐλόγως τοῖς ἀναφορικοῖς χρόνοις χρωμένους μόνοις, ἀλλὰ τούτοις μὲν μόνοις φησὶ δεῖν χρῆσθαι ὅταν ἡ ἀφεςιν ἀπὸ τοῦ ὠροσκόπου γίνηται ἢ τινος τῶν ἐπόντων αὐτῷ ἀστέρων· ἐπὶ μὲν τοῦ μεσουρανίου τοῦ ἀφέτου ὄντος ταῖς συμμεσουρανήσεσι ταῖς ἐπὶ τῆς 35 ὀρθῆς σφαιράς δεῖν χρῆσθαι· ἐπὶ δὲ τοῦ δυτικοῦ ὀρίζοντος ταῖς καταφοραῖς, τούτέστι ταῖς τῶν διαμέτροντων Ζωδίων καταφοραῖς· ἐπὶ δὲ τῶν μεταξὺ τῶν κέντρων ὄντος τοῦ ἀφέτου, ἀνάλογον τῇ πρὸς τὰ β' κέντρα θέσει αὐτῶν.

17 ἐπιφέρει. 18 αὐτῇ (?). 19 μὴ ὑπὲρ τὰς η'. Sequuntur in Heph. similia, deinde fere eadem. 27 πρὸς — συμβαινόντων] πρὸς αὐτῶν (?) συναίρεσιν τῶν ἐκατέρων. 28 καὶ διδ. — ἐκλέγεσθαι om. 29 διαβαίνει. Ptol., p. 338. 34 μεσουρανήσεσι. 36 τῶν διαμέτρων διαφοραῖς. 37-39 ἀνάλογον — αὐτῶν] ἀνάλογα τῆς πρὸς τὰ β' τὰ περιέχοντα αὐτὸν κέντρα ἀφέσεως.

« Ὡς μὲν οὖν συντόμως εἰπεῖν, τοῦτο βούλεται· ἐπεὶ δὲ αἰτίαν τῆς ἀνισότητος τῶν τοιούτων χρόνων προαποδίδωσι διδασκαλικῶς τε αὐτὴν προάγων καὶ οἰοεὶ γραμματικῶς. φέρε καὶ ἡμεῖς προσθῶμεν τῷ μέρει τούτῳ εἰς σαφηνείαν τῶν εἰρημένων. οἱ ἰσημερινοί, φησί, 5 χρόνοι ὁμαλῶς διέρχονται τὸν τε ὀρίζοντα καὶ τὸν μεσημβρινὸν ἐπὶ μόνῃς τῆς ὀρθῆς σφαίρας· ἐπὶ ταύτης γὰρ ἀνατέλλεται καὶ δύνει τὰ ζῦδια ἐν ὅσοις χρόνοις καὶ τὸν μεσημβρινὸν διέρχεται πανταχόθι. καὶ διὰ τοῦτο χρησίμους ἡγεῖται εἶναι πρὸς τὸ προκείμενον τοὺς ἐπὶ τοῦ κατὰ τῆς ὀρθῆς σφαίρας χρόνου. ἐπεὶ δὲ οὐδὲν ἕτερον πρόκειται νῦν 10 ἰδεῖν ἢ τὸ μετὰ πόσους ἰσημερινούς χρόνους ἢ ἀποδειχθεῖσα ἀναιρετική μοῖρα παραγίνεται ἐπὶ τὸν τοῦ ἀφέτου τόπον, οὐκ ἐν πᾶσι δὴ τοῖς κλίμασιν ὁμαλῶς οἱ χρόνοι διέρχονται τὸν ὀρίζοντα καὶ τὸν μεσημβρινὸν ὡσπερ ἐπὶ τῆς ὀρθῆς σφαίρας· ἄλλοι μὲν γὰρ οἱ τῆς ἀνατολῆς, ἄλλοι δὲ τῆς μεσουρανήσεως, καὶ ἕτεροι τῆς καταδύσεως, ὧν τὴν 15 παραλλαγὴν ἔστιν ἰδεῖν ἐν τοῖς τῶν ἀναφορῶν κανόσι.

« Διὰ τοῦτο φησιν· ἐὰν εὑρεθῇ ἀφέτης μεταξύ τῶν κέντρων, πῶς δεῖ γνῶναι ἐνταῦθα μετὰ πόσους ἰσημερινούς χρόνους ἐπὶ τὴν τοῦ ἐφέτου μοῖραν ἥξει ἢ ἀναιρετική μοῖρα· ἀνάγκη γὰρ παραλλαγὴν τι τῶν χρόνων εἶναι τῆς διελεύσεως παρὰ τὰς ἐν τοῖς κέντροις. τίνα δὲ τρόπον ἢ τοιαύτη γίνεται διαφορὰ δείκνυσι διὰ τούτων· « ὁμοῖος μὲν γάρ, 20 « φησί, καὶ ὁ αὐτὸς τόπος ἔστιν » ἕως τοῦ « δι' ἀνίσων ἐκείνοις χρόνων « τὰς παρόδους ἀπεργάζεται. »

[f. 130v] « Πάλιν ὁ Πταρχάριος ἐξηγούμενος τὸν τόπον τοῦτον· ὡσπερ « εἶπομεν, φησίν, ἐπὶ τῆς λοξώσεως τοῦ ζῦδιακοῦ πρὸς τὸν ἰσημερινόν, « ὅτι ὁμοῖός ἐστι καὶ ὁ αὐτὸς τόπος ὁ τὴν ὁμοίαν καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη 25 « θέσιν ἔχων ἅμα πρὸς τε τὸν ὀρίζοντα καὶ τὸν ἰσημερινόν, » ἀνόμοιος δὲ ἄλλως ἔχων, τοῦτο κἀνταῦθα συμβαίνει· ἂν γὰρ μεταξύ τῶν κέντρων ἢ τοῦ ἀφέτου μοῖρα ἢ ἐπὶ τοῦ ζῦδιακοῦ, οὐκ ἔχει τὴν αὐτὴν καὶ ὁμοίαν θέσιν καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη. τὰ αὐτὰ δὲ μέρη λέγει τὰ τε βορειότερα τοῦ ἰσημερινοῦ καὶ τὰ νοτιώτερα, καθὰ δὴ ἡ λόξωσις οὐχ ὁμοίαν ποιεῖ 30 τὴν θέσιν πανταχοῦ ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντος καὶ τοῦ μεσημβρινοῦ· « συμβαίνει δέ, φησίν, ὁμοιότητα γίνεσθαι ἐὰν ἡμικύκλιον ποιήσαντες ἀπὸ τῶν τομῶν τοῦ τε ὀρίζοντος καὶ τοῦ μεσημβρινοῦ, διαγάγωμεν διὰ τῆς μοίρας τοῦ ζῦδιακοῦ, ἥς τὴν ὁμοίαν ζητοῦμεν διάστασιν ἀπὸ τε τοῦ ὀρίζοντος καὶ τοῦ μεσημβρινοῦ. » περιενεχθείσης γὰρ τῆς σφαίρας καὶ 35 ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ ἡμικύκλιον ἐτέρου σημείου τὴν μοῖραν περιεγαγούσης

1 ἐπειδὴ. 2 τῶν τοιούτων χρόνων — διδασκαλικῶς] τῆς τοιαύτης διελεύσεως τὸν χρόνον ἀποδίδωσι διδ. 3 προσάγων. γραμμικῶς. 5 Ptol., ibid. 7 πανταχόθεν. 10 ἀποδειχθεῖσα] δοκοῦσα. 16 φησίν om. 18 μοῖραν] θέσιν. 19 παρὰ — κέντροις] περὶ τοὺς ἐν τ. κ. 20-21 Locus integer in Heph. comparet. 23 ἐξηγεῖται ei φησίν om. 26-31 Sim. in Heph. 26 ἰσημερινόν] μεσημβρινόν. 30 οὐχ] καί. 32 ὁμ. γίν. om. 33 Post μεσημβρινοῦ, add. Heph. : αὐταὶ δὲ αἱ τομαί ἴσιν τὸ τε ἔξαρμα τὸ τῆς σφαίρας καὶ τὸ (sic) διάμετρον αὐτῆς καὶ περιγράφουσι διαγάγωμεν. 35 ὀρίζοντος] μεσημβρινοῦ.

αἱ αὐταὶ ἔγγιστα καιρικαὶ ὥραι γενήσονται τῆς ἀπὸ τοῦ μεσημβρινοῦ ἀποστάσεως. « ὡσπερ δέ, φησί, τῆς στροφῆς γινομένης ἢ αὐτὴ μὲν θέσις, ὡσπερ εἶπομεν, ἐπὶ τῶν κέντρων, τουτέστιν ἐπὶ τε τοῦ μεσημβρινοῦ καὶ τοῦ ὀρίζοντος γίνεται, αἱ δὲ <τοῦ> ζῦδιακοῦ διελεύσεις ἀνίσου 5 ἐφ' ἑκατέρου εἰσίν, οὕτω κἀν μεταξύ τούτων, <τουτέστι> τοῦ τε ὀρίζοντος καὶ τοῦ μεσημβρινοῦ, ἢ θέσις ἢ, δι' ἀνίσων ἐκείνοις χρόνων αἱ διελεύσεις ἔσονται.

« Τὴν οὖν αἰτίαν τῆς ἀνισότητος δείξας ἐπὶ τὴν μέθοδον ἔρχεται, δι' ἣς τὸ ζητούμενον εὐρίσκεισθαι δύναται· λαβὼν γάρ, φησί, τὴν μεσουρανοῦσαν μοῖραν καὶ τὴν τοῦ ἀφέτου, ἣν προηγουμένην καλεῖ, σκόπει 10 τὴν τῆς προηγουμένης θέσιν πόσας καιρικὰς ὥρας ἀπέχει τοῦ μεσημβρινοῦ. γίνεται δὲ τοῦτο οὕτως· δεήσει γὰρ σαφέστερον ἐκθέσθαι τὴν μέθοδον, ἐπειδὴ καὶ ἐπὶ πάσης θέσεως τῆ αὐτῆς μεθόδῳ κέχρηται ὡς ἀκριβεστάτῃ. πρὸς γὰρ τὸ εὐρεῖν πόσας ὥρας ἀπέχει τοῦ μεσημβρινοῦ ποιοῦμεν οὕτως. ὀρώμεν ἐπὶ τοῦ κατὰ τῆς ὀρθῆς σφαίρας πόσοι 15 χρόνοι παράκεινται τῇ τοῦ μεσουρανοῦ μοῖρα καὶ πόσοι τῇ τοῦ ἀφέτου, καὶ ἀφελόντες ἀπὸ τῶν πλειόνων τὰς ἐλάττους, τὰς λοιπὰς μερίζομεν παρὰ τὸ ὠριαῖον μέγεθος τὸ περικείμενον τῇ τοῦ ἀφέτου <μοῖρα> ἐν τῷ ὑποκειμένῳ κλίματι, ἐὰν ἢ ὑπὲρ γῆν· εἰ δὲ ὑπὸ γῆν, 20 τουτέστιν ἐν ταῖς περὶ τὸν ὀρίζοντα μοῖραις τὸ τῆ διαμέτρῳ αὐτοῦ παρακείμενον, καὶ τὰς ἐκ τοῦ μερισμοῦ ὥρας ἢ καὶ μέρος ἔχομεν ἄς ἀπέχει ὁ ἀφέτης τοῦ μεσουρανήματος καιρικὰς ὥρας.

« Ἐπειτα τὸν ἐπόμενον τόπον ὀρώμεν ποῖαν καὶ αὐτὸς θέσιν ἔχει πρὸς τὸ μεσουράνημα, ἰδόντες πάλιν καὶ αὐτῷ τί παράκειται ἐπὶ τοῦ 25 κατὰ τῆς ὀρθῆς σφαίρας, καὶ συγκρίναντες πρὸς ἄς ἔχομεν τοῦ μεσουρανοῦ, τουτέστιν ἀφελόντες τὰς ἐλάττους ἀπὸ τῶν πλειόνων. ἔχοντες οὖν τὰς ὑπολοίπους πάλιν τε ἰδόντες ἐν τῷ οἰκείῳ κλίματι παράκειται αὐτῇ τῇ τοῦ ἐπομένου μοῖρα ἐὰν ὑπὲρ γῆν ἢ ὁ ἐπόμενος, εἰ δ' ὑπὸ γῆν τὸ τῆ διαμετρούση, ὠριαῖον δηλαδὴ μέγεθος· καὶ ἐπὶ 30 τούτου πολλαπλασιάσαντες τὰς ὥρας ἄς ἀπέειχε τοῦ μεσουρανήματος ὁ προηγούμενος [f. 130v] τὸν γενόμενον ἀριθμὸν συγκρίνομεν πρὸς δὴ ἔχομεν τῆς θέσεως τοῦ ἐπομένου, τουτέστιν ἀφαιρούμεν τὰς ἐλάττους ἀπὸ τῶν πλειόνων καὶ τοὺς λοιποὺς ἔξομεν χρόνους μεθ' ὅσους ὁ ἐπόμενος· ἥξει δὲ ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ προηγούμενου, οἷπερ χρόνοι ἀντὶ 35 τῶν παραλαβανόντων.

« Ἡ μὲν δὴ μέθοδος αὕτη καθολικὴ τέ ἐστι καὶ ἀκριβεστάτη· ἐπὶ πάσης γὰρ θέσεως ὄντος τοῦ ἀφέτου τὸ ἀκριβὲς εὐρίσκει. ἐφοδεύεται

4 γίνεται om. τοῦ ζῦδ. τοῦ addo ex Heph. ἀφ'] ἐκ. 5 τουτέστι addo ex Heph. 6 ἐκείνου. 15-16 πόσοι χρόνοι] πόσαι ἀναφορὰς μοῖραι. 19 μοῖρα addo ex Heph. 21 ἐκ τούτου μεμερισμένης. 23 Supra ἐπόμενον cod. rubro : ἡγουν τὸν τοῦ ἀναιρέτου, manu vel. 25 συγκρίνων τις. 26 μεσουρανήματος. 29 τῆ διαμέτρῳ. 31 τὸ μεσουράνημα cod. Corrigo ex Heph., qui addit ὁ ἀφέτης. 34-35 ἀντὶ τ. παραλ.] ἰσαριθμούς ἐνιαυτούς ποιοῦσιν. 36 ἀκριβεστέρα.

δὲ τῷ Πτολεμαίῳ ἀπὸ τῆς προειρημένης αἰτίας· φησὶ γὰρ ἀνατρέψας αὐτός· ἐπειδὴ τὰ τὰς αὐτὰς καιρικὰς ὥρας ἀπέχοντα τοῦ μεσημβρινοῦ τμήματα τοῦ ζῳδιακοῦ καθ' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ γίγνεται τῶν εἰρημένων ἡμικυκλίου, δεῖσαι λαβεῖν μετὰ πόσους ἰσημερινοὺς χρόνους καὶ τὸ ἐπόμενον τμήμα τὰς ἴσας τῇ προηγουμένη καιρικᾷ ὥρας ἀφέξει 5 τοῦ μεσημβρινοῦ. ταῦτα δὲ εἰληφότες ἐπισκεψόμεθα πόσους κατὰ τὴν ἔξ ἀρχῆς θέσιν ἀπέχεν ἰσημερινοὺς χρόνους ἢ ἐπομένη μοῖρα τῆς κατὰ τὸ μεσουράνημα ἐπὶ τοῦ κανόνος πάλιν τῆς ὀρθῆς σφαίρας καὶ πόσους, ὅτε τὰς καιρικὰς ὥρας ἐποίει ἢ προηγουμένη πολλαπλασιάσαντες καὶ ταύτας ἐπὶ τὸ πλῆθος τῶν τῆς ἐπομένης μοίρας ὠριαίων χρόνων, εἰ 10 μὲν πρὸς τὸ ὑπὲρ γῆν εἴη μεσουράνημα, πάλιν ἢ σύγκρισις τῶν καιρικῶν πρὸς τὸ τῶν ἡμερινῶν· εἰ δὲ πρὸς τὸ ὑπὸ γῆν τῶν τῆς νυκτός. καὶ ἐκ τῶν γινομένων τὴν ὑπεροχὴν ἀμφοτέρων τῶν διαστάσεων λαβόντες ἔχομεν τὸ τῶν ἐπιζητουμένων ἐτῶν πλῆθος.

« Ἴνα δέ, φησὶ, φανερώτερον γένηται τὸ λεγόμενον, ἐκκείσθω ὑπό- 15 δειγμα, καὶ ὑποτίθεται τὸν ἀφέτην εἶναι ἐπὶ τῆς τοῦ Κριοῦ ἀρχῆς, τὸν δὲ ἐπόμενον ἐπὶ τῆς τῶν Διδύμων, κλίμα δὲ τὸ διὰ τῆς κάτω Αἰγύπτου· διαφόροις δὲ χρήται ταῖς θέσεσι, πρῶτον μὲν ὡς ὠροσκοποῦντος τοῦ ἀφέτου, » μεσουρανοῦσης δὲ τῆς ἀρχῆς τοῦ Ταύρου, ὡς ἀπέχειν τὴν ἀρχὴν τῶν Διδύμων τοῦ ὑπὲρ γῆν μεσουρανοῦ χρόνου 20 ρμη' μζ', οἱ τινες ἐπὶ τοῦ κατὰ τῆς ὀρθῆς σφαίρας παράκεινται τῇ ἀρχῇ τῶν <Διδύμων>. καὶ ἐπεὶ ζ' ὥρας καιρικὰς ἀπέχει τὸ μεσουράνημα τοῦ ὠροσκόπου, τῇ δὲ ἀρχῇ τῶν Διδύμων ἐπὶ τοῦ κανόνος τῶν ἀναφορῶν τοῦ αὐτοῦ κλίματος παράκειται ὠριαῖον μέγεθος χρόνων ιζ' η', τούτους πολλαπλασιάζων ἐπὶ τὰς ζ' καιρικὰς ὥρας, ἐπειδὴ πρὸς τὸ 25 ὑπὲρ γῆν μεσουράνημά ἐστιν ἢ τῶν ρμη' μζ' χρόνων ἀποχή, ποιεῖ πλῆθος χρόνους ρβ' μη'. καὶ ἔστιν ἢ ὑπεροχὴ τούτων χρόνων μς' μετὰ μς' ἄρα χρόνων ἰσημερινοὺς ὁ ἐπόμενος τόπος ἐπὶ τὸν τοῦ προηγουμένου μεταβήσεται. πάλιν ὑποτίθησι μεσουρανεῖν μὲν τὸν ἀφέτην, τουτέστι τὴν ἀρχὴν τοῦ Κριοῦ, τὸν δὲ ἐπόμενον, ὡς πρότερον εἶχεν, 30 ἦγουν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῶν Διδύμων, ὡς ἀπέχειν κατὰ τὴν τοιαύτην θέσιν τὴν ἀρχὴν τῶν Διδύμων, τοῦ ὑπὲρ γῆν μεσουρανήματος χρόνοις νζ' νβ'. ἐὰν γὰρ τῶν ρμη' μζ' χρόνων τῶν περικειμένων τῇ ἀρχῇ τῶν Διδύμων ἐπὶ τοῦ κατὰ τῆς ὀρθῆς σφαίρας ἀφέλωμεν τοὺς περικειμένους τῇ ἀρχῇ τοῦ Κριοῦ q' νε', τοὺς λοιποὺς ἔχομεν νζ' νβ', ἐν οἷς πάλιν 35 διὰ τὸ μεσουρανεῖν τὸν ἀφετικὸν διέρχεται τὸν μεσημβρινὸν ὃ τε Κριοῦ καὶ ὁ Ταύρου. ἔρχεται καὶ ἐπὶ τὴν γ' θέσιν, καὶ ὑποτίθησι πάλιν τὸν

6 δέ] μὲν. 8 ἐπὶ τοῦ κανόνος] διὰ τῶν ἀναφορῶν. 9 πότε. τῇ προηγουμένη. 13 ἐκ τῶν γιν. — διαστάσεων] καὶ τοὺς γινομένους ἐκ τῶν τῆς ὑπεροχῆς ἀμφοτέρων διαστάσεως. 15 Ptol., p. 338-9. 16 μὲν addo ex Heph. 17 κατὰ Αἰγυπτίους. 18 διαφ. δὲ ταῖς ἀφέσεσι χρ. 21 ρμη' μζ'] ρμη'. Sic et infra Hephaestionis codex nonnisi numeros integros praebere solet, noster vero fractiones addere. 22 Διδύμων addo ex Heph. 27 χρόνων cod.

ἀφέτην, ἦγουν τὴν ἀρχὴν τοῦ Κριοῦ δύνουσαν, [ὡς] ἀπέχειν τοῦ μεσουρανοῦ ὥρας ζ', ὄντος τοῦ μεσουρανοῦ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Καρκίνου. πάλιν δι' ἐπὶ τῆς τοιαύτης [f. 131r] θέσεως ἀπέχει ἢ ἀρχὴ τῶν Διδύμων τῆς μεσουρανοῦσης μοίρας ὡς ἐπὶ τὰ ἐπόμενα χρόνους λβ' ιθ'. πάλιν 5 γὰρ καὶ ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ κανόνος τῆς ὀρθῆς σφαίρας τῇ μὲν ἀρχῇ τοῦ Καρκίνου παράκεινται χρόνοι ρπα' ζ', τῇ δὲ ἀρχῇ τῶν Διδύμων ρμη' μζ'. καὶ ἔστιν ἢ τούτων διαφορὰ λβ' ιθ'. καὶ πολλαπλασιάσας τὰς ζ' καιρικὰς ὥρας ἂς ἀπέχει ἢ ἀρχὴ τοῦ Κριοῦ τῆς μεσουρανοῦσης μοίρας ἐπὶ τοὺς ιζ' η' ὠριαίους χρόνους τοὺς περικειμένους τῇ ἀρχῇ τῶν Διδύμων 10 ἐπὶ τοῦ κανόνος τῶν ἀναφορῶν τοῦ γ' κλίματος, καὶ τοὺς γινομένους χρόνους ρβ' μη' συγκρίνας πρὸς τοὺς λβ' ιθ', εὐρίσκει τὴν ὑπεροχὴν χρόνους ο' κθ'.

Ἐν τοσοῦτοις ἄρα χρόνοις μεταβήσεται ἢ ἐπομένη μοῖρα ἐπὶ τὴν τῆς προηγουμένης. μετὰ δὲ τὴν τῶν γων θέσεων διαφορὰν ἐν αἷς καθ' 15 ἕκαστον τῶν γων κέντρων τὸν ἀφέτην ὑπέθετο, πάλιν ὑποτίθησι τοῦτον μεταξὺ ὄντα τῶν β' κέντρων, τοῦ τε μεσουρανοῦντος καὶ τοῦ δύνοντος· « καὶ ἐκτίθησι μεσουρανεῖν Ταῦρον μοίρας ιη'.

« Ἐπεὶ τοίνυν ἢ τοῦ Κριοῦ ἀρχὴ ἔχει μὲν ὠριαίους χρόνους ιε', τῆς δὲ τοῦ Ταύρου μοίρας ιη', ἀπέχει ἐπὶ τοῦ κανόνος τῆς ὀρθῆς σφαίρας 20 χρόνους ἔγγιστα μέ, μερίσας αὐτοὺς παρὰ τὸν ιε', εὐρίσκει ποιῶντας γ' ὥρας καιρικὰς. » διὰ τοῦτο φησιν ἀπέχειν τὸν ἀφέτην τοῦ μεσουρανοῦ εἰς τὰ προηγουμένα ὥρας καιρικὰς γ'. » καὶ ταύτας πολλαπλασιάσας ἐπὶ τοὺς ιζ' η' ὠριαίους χρόνους τοὺς περικειμένους τῇ ἀρχῇ τῶν Διδύμων, τοῦ ὠριαίου δηλονότι μεγέθους ἐπὶ τοῦ γ' κλίματος, εὐρίσκει 25 χρόνους να' κδ'. ἐπεὶ δὲ καὶ ἢ ἀρχὴ τῶν Διδύμων ἀπέχει τῆς μεσουρανοῦσης μοίρας εἰς τὰ ἐπόμενα χρόνους ιγ' ἐπὶ γὰρ τοῦ κανόνος τῆς ὀρθῆς σφαίρας τῇ μὲν ἀρχῇ τῶν Διδύμων παράκεινται χρόνοι νβ' κγ' τῇ δὲ μεσουρανοῦση μοίρα ἦτοι τοῦ Ταύρου τῇ ιη', μη'. καὶ ἔστιν ἢ τούτων ὑπεροχὴ ιβ' ιε', οὓς συνθεῖς τοῖς να' κδ' τοὺς γινομένους ξγ' λθ' 30 ἔσχε μεθ' ὅσους χρόνους ἰσημερινοὺς ὁ ἐπόμενος τόπον τὸν προηγουμένου ἐφέξει.

Ἐπὶ τούτοις εἰς ἀπόδειξιν τοῦ ἀκριβοῦς τῆς μεθόδου ἐκτίθησι τὴν παρὰ τὰς τοιαύτας θέσεις γινομένην διαφορὰν τῶν ἰσημερινῶν χρόνων, καθ' οὓς ὁ ἐπόμενος τὸν τοῦ προηγουμένου τόπον ἐπικαταλαμβάνει. 35 ἐπὶ μὲν γὰρ τῆς κατὰ τὸν ὠροσκόπον θέσεως τοῦ ἀφέτου μς' ἀνεφάνησαν οἱ ἰσημερινοὶ χρόνοι· ἐπὶ δὲ τῆς κατὰ τὸ μεσουράνημα νζ' νβ'· ἐπὶ δὲ τῆς κατὰ τὸ δύνον ο' κθ'· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς μεταξὺ τοῦ μεσουρανοῦντος καὶ τοῦ δύνοντος ξγ' λθ'· διήνεγκε γὰρ καὶ αὕτη κατὰ τὸ ἀνάλογον τῆς τῶν γ' ὠρῶν ἀπὸ τοῦ μεσουρανήματος ἀποχῆς· ἐπὶ 40 γὰρ τῶν ἄλλων κατὰ τὰ κέντρα τεταρτημορίων ζ' ὥραις ἀλλήλων ἀπε-

18-19 τῆς δὲ τοῦ Ταύρου] τοῦ δὲ τοῦ Σκορπίου. 20 εὐρίσκει — καιρικὰς] εὐρ. ἀπέχοντα τὸν ἀφέτην τοῦ μεσουρανήματος καιρ. ὦ. γ'. 21-22 διὰ τοῦτο — καιρικὰς γ' om. Quae sequuntur sim. in Heph.

χόντων ιβ' χρόν<ους> ἦν ἔγγιστα· ὡς τῆς α' καιρικῆς ὥρας β' χρόνους πλείονας ἐχούσης τῶν τῆς ἰσημερινῆς ιε'· ἐπὶ δὲ τῆς τῶν γ' ὥρων ἀποστάσεως χρόν<ους> ζ'. ἐπεὶ οὖν ἐπὶ πάντων ἡ αὐτὴ σχεδὸν ἀναλογία συντηρεῖται, δυνατόν ἐστὶ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον ἀπλούστερον τῆ
5 μεθόδῳ χρησθαι· ἀλλὰ τοῦτο μὲν ὕστερον ρηθήσεται.

Νῦν δ' ἄξιον σκέπασθαι περὶ τῆς ἀνωθεν ἐκτεθείσης αὐτῷ τελευταίας θέσεως, ἐν ἣ ὑπέθετο τὸν ἀφῆτην ἐν τῷ θ' τόπῳ. δοκεῖ γὰρ ἐναντία λέγειν οἷς εἶπε πρότερον, ὅτε τὸν πρῶτον τρόπον τῆς ἀφέσεως παρεδίδου. ἐν ἐκείνῳ μὲν γὰρ ἔλεγεν ὡς εἰ τύχοι ὁ ἀφῆτης εἰς τὰ προηγούμενα τῆς μεσουρανήσεως, πρὸς τὴν [f. 131^v] δύνουσαν δει
10 ποιῆσθαι τὴν ἀφῆσιν, ἐνταῦθα δ' ὡς πρὸς τὰ ἐπόμενα, ἦγον τὴν ἀρχὴν τῶν Διδύμων. μήπω οὖν εἰς σαφήνειαν μόνην τῆς μεθόδου καὶ τοῦτο συνῆψεν, ἀλλ' οὐχ ἵνα κατ' ἀνάγκην καὶ ἐπὶ τῆς τοιαύτης θέσεως ὁμοίως ταῖς ἄλλαις ποιῶμεν. οὐδὲ γὰρ κακολογήσομεν τὸν θεῖον ἄνδρα ἐκείνον ὡς μὴ καλῶς ἐπισκεψάμενον· καὶ ἦν δ' ἔφησεν ἀπλουστέ-
15 ραν μέθοδόν ἐστιν αὕτη. ἀνατελλούσης μὲν τῆς προηγούμενης μοίρας, φησὶν, ταῖς μέχρι τῆς ἐπομένης ἀναφοραῖς χρησόμεθα, μησουρανούσης δὲ ταῖς ἐπ' ὀρθῆς τῆς σφαίρας, δυνούσης δὲ ταῖς καταφοραῖς.

«Ὅταν δὲ ὁ ἀφῆτης μεταξὺ τῶν κέντρων τύχη, ὡς φέρε εἰπεῖν, τοῦ μεσουρανίου καὶ τοῦ δύνοντος, χρητὰς τε συμμασουρανήσεις καὶ
20 συγκαταδύσεις λαβεῖν, ὡς ἐπὶ τῶν προκειμένων μεσουρανήσεων νη' ἔγγιστα, καταδύσεων δὲ ο' s". ἔπειτα μαθόντες, ὡς πρόκειται, πόσας καιρικὰς ὥρας ἀπέχει ὁ ἀφῆτης ὁποτέρου τῶν κέντρων ὅσον ἂν μέρος ὦσιν αὐτῶν τοῦ τεταρτημορίου καιρικῶν ὥρων ζ', τοσοῦτον μέρος τῆς ἀμφοτέρων τῶν συναγωγῶν ὑπεροχῆς, προσθήσομεν τοῖς τοῦ
25 ἐνὸς κέντροις ἢ ἀφελούμεν τῶν τοῦ λοιποῦ. οἷον ἔστω ἐπὶ τῶν προκειμένων τῶν μὲν ὥρων τῆς διαστάσεως τῶν κέντρων ἢ ὑπεροχῆ χρόνων ιβ'. ὑπέκειτο δὲ ὁ ἀφῆτης ἀπέχων ἑκατέρου τῶν κέντρων ὥρας γ', αἱ εἰσὶν ἡμισυ τῶν ζ' ὥρων, καὶ τὸ ἡμισυ ἄρα τῶν ιβ' χρόνων, ὃ ἐστὶ χρόνοι ζ'· ἢ προσθήσομεν τοῖς νη', καὶ γενήσον<ται> ξδ', ἢ ἀφελούμεν ἀπὸ τῶν ο'
30 καὶ πάλιν ἔσονται ξδ', καθὼς καὶ διὰ τῶν ἀνωθεν εὔρηται ἐπιλογισμῶν. εἰ δὲ γε β' ὥρας ἀπέχεν ὁ ἀφῆτης ὁποτέρου τῶν κέντρων, αἱ εἰσὶ τρίτον μέρος τῶν ζ', τὸ τρίτον πάλιν τῆς ὑπεροχῆς τῶν χρόνων, τουτέστι τῶν ιβ', ὃ ἐστὶ δ'. εἰ μὲν ἢ τῶν β' ὥρων ἀποχὴ ἀπὸ τοῦ μεσουρανού-
35 τος ὑπέκειτο, προσεθήκαμεν ἂν τοῖς νη' χρόνοις· εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ δύνον-
τος, ἀφείλομεν ἂν τῶν ο', καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως.

17 Ptol., p. 339. 19-20 ὅταν — μεσουρανίου] φησὶν ὅτι ἐὰν εὔρεθῇ ὁ ἀφ. μετ. τ. κ. <ὡς> φέρε εἰπεῖν τοῦ μεσουρανήματος. 20 μεσουρανήματος. 21 λαβεῖν] καλεῖν. 22 ἔγγιστα οἰμ. συγκαταδύσεων. ο' s"] ο'. 23 τοῦ ὀπ. 24 αὐτῶν] αὐταὶ τῶν. 25 τῆς] τοῦ. ὑπεροχῆς] μέρος. τοῖς κέντροις οἰμ. 26 τῶν τ. λ.] τῷ συγκρινομένῳ κέντρῳ. ἔστω οἰμ. προειρημένων. 27 χρόνων ἐστὶ ρβ' male. ἀπέχων. 29 χρόνων οἰμ. 34 τῶν ιβ', τουτέστιν δ'. β'] νβ' male. 35 ὑπέκειται 36 καὶ ὁμοίως οἰμ.

» Τὰς μὲν οὖν μεθόδους τῶν βιωσίμων χρόνων τοιαύτας ἐξέθετο ἡμῖν ὁ θεῖος Πτολεμαῖος· ἐπιλέγει δὲ λοιπὸν ἐπὶ πάσαις πῶς δεήσει διακρίνειν τὰς οὕτω τῶν ἐνιαυτῶν εὐρισκομένας διαστάσεις ἢ ὡς τέλεον ἀναιρετικὰς, ὅταν πρὸς τῷ κεκακῶσθαι τὴν ὑπάντησιν καὶ αἱ ἐπεμβά-
5 σεις αἱ κατὰ τὸν χρόνον βλαπτικαὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς τόπους εὐρίσκωνται, ἢ μόνον κλιμακτηρικὰς, ὅταν τις, ὡς προεῖρηται, παρὰ τῶν ἀγαθοποιῶν ἐπὶ τῆς γενήσεως βοηθεία τις ἦ, ἢ ἢ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑπαντήσεως ἐπέμβασιν αὐτῶν ἐπικουρῆ ἰσχύουσαν μᾶλλον τῶν ἐναν-
10 τίων· φιλανθρωποῦντων δὲ πάντων νωθρείας ἢ βλάβας μόνον ὑπονοη-
10 τέον. οὐδὲν μέντοι ἔφη κωλύειν δισταζομένης τῆς τῶν ἀναιρούντων κυρείας ἐκ τῶν προσυμβάντων τὰς μᾶλλον συμφωνούσας, καὶ πρὸς τὰ μέλλοντα ἐφαρμόζειν, ἢ κατ' ἰσότητα εὐρισκομένων πρὸς ἅπαντα παρατηρητικῶς ἔχειν τὴν ἐπίτασιν καὶ ἀνεσιν, ὡς προεῖρηται, διακρίνοντας.

» Διὰ δὲ τούτων πάντων τὸ δύσκολον εἰς πρόγνωσιν τῆς συντελείας τῶν βιωσίμων χρόνων ὑπονοεῖν δίδωσιν [f. 132^r] ὁ Πτολεμαῖος· πολλοὶ γὰρ ἀμφίβολοι προσθήκαι· διὸ συμπερανθέντος μὲν τοῦ βίου ἄδηλον εὐρεῖν τὰς αἰτίας δι' ἃς τέθηκεν, ἔτι δὲ ζώντος χαλεπὸν, καὶ μάλιστα ὅταν τις ἄσκοπος ὦν τύχη τῶν κατὰ τὴν ἔκβασιν τῶν ἐτῶν
20 ἐπεμβάσεων τῶν λοιπῶν ἀστέρων· ἐφ' ὧν μέντοι γενέσεων ἀναμφίβολος ὁ ἀφῆτης καὶ ὁ ἀναιρέτης μετὰ τοῦ γνωσθῆναι καὶ τὰς κατὰ τὴν τῶν ἐτῶν ἔκβασιν ἐπεμβάσεις καὶ θέσεις τῶν ἀστέρων εὐχερές ἐστιν, οἶμαι, ἀποφαίνεσθαι περὶ βίου συντελείας. καὶ Μανέθων δὲ ταῦτα εἶπεν ἐν τοῖς ἔπεισι περὶ χρόνων ζωῆς.»

25 [F. 132^r] Hephaest., II, 18. Περὶ τύχης ἀξιοματικῆς.

Μετὰ τὸ παραθεῖναι τὰ τῷ Πτολεμαίῳ περὶ τούτου ρηθέντα «εὐλογον δέ, φησί, καὶ τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις καὶ μάλιστα Δωροθέῳ ἐκθεῖναι, ἵνα ἐκ πολλῶν δοκίμων τὴν συμφωνίαν τῆς ἀληθείας λάβωμεν.
30 Φησὶν οὖν δεῖν καὶ τοῦ ὠροσκόπου τὸν κύριον καὶ τοῦ μεσουρανού-
τος καὶ τοῦ βίου πῶς κείνται ἐν τῇ γενέσει σκοπεῖν· ἐὰν γὰρ εὐρεθῶσι καλῶς κείμενοι, καλὰ σημαίνουσιν· ἐὰν δὲ ἐναντίως, ἐναντία· ἐὰν δὲ μέσως, μέσα. Καὶ τὸν κλῆρον δὲ τῆς τύχης τὸν κατ' αὐτὴν, τουτέστιν ἐπὶ μὲν ἡμερινῶν γενέσεων ἀπὸ Ἡλίου ἐπὶ Σελήνην, καὶ τὰ ἴσα ἀπὸ

1 ἐκτίθεται ἡμῖν ὁ Πτολ. 2 πᾶσιν ὡς. Cf. Ptol., p. 334. 3 διαθέσεις. 6 παρὰ] περὶ. 7 ἢ. ἢ ἢ οἰμ. ἢ ἐπ.· ἂ γὰρ αὐτῶν ἐπικ. ἰσχύουσα. 9 μόνον] μῆ. 10-11 τῆς — κυρείας] τῆς ἀφέσεως τῆς. 11 ἐκ τούτων προσ. ἐφαρμόζουσι μᾶλλον καὶ πρὸς τὰ μ. πιστεύειν ἢ κατὰ ἴσ. 13 καὶ τὴν ἐπ. 15 χρ. τούτων. 47 διὸ] καὶ. 18 ἄδηλον] ῥᾶδιον. τὰς αἰτίας — τέθηκεν] τὰς ἐναντίας διαθήκας. 19 ἄσκοπος. 20 ἐπεμβάσεων. 23 Post Man. δὲ] σχεδὸν add. Heph. 25 Cf. Ptol. Tetrab., IV, 2; Procl., Paraphr., IV, 3. 32 Leg. κατ' αὐτὸν sicut P.

ύροσκόπου, ἐπὶ δὲ νυκτερινῶν ἀπὸ Σελήνης ἐπὶ τὸν Ἥλιον, καὶ τὰ ἴσα ὁμοίως ἀπὸ ύροσκόπου καὶ τοὺς ὀρῶντας αὐτὸν ἀστέρας ποιοὶ τέ εἰσι καὶ πῶς κείνται.

« Ἐὰν οὖν ὁ τοῦ κλήρου κύριος εὐρεθῆ ἐν κατῷ τόπῳ καὶ οἱ ἀγαθοποιοὶ ἀπόστροφοὶ εἰσι τῆς Σελήνης, οἱ δὲ κακοποιοὶ κεκεντρωμένοι ἢ 5 ἐπανερχόμενοι, γινῶθι δυστυχή εἶναι τὸν οὕτως ἔχοντα. ἐὰν δὲ ἐν οἰκείῳ ὡσι τόποις καὶ τὴν Σελήνην οἱ ἀγαθοὶ ἐποπτεύωσιν, εὐτυχῆ γινῶθι, δηλονότι αὐτῶν ὀρῶντων καὶ τὸν κλῆρον. ἐὰν δὲ πάλιν ἐν τοῖς γενέσεσιν εὐρῶμεν τοὺς μὲν κακοποιοὺς ἐπικέντρους, τοὺς δὲ ἀγαθοποιοὺς ἐπανερχομένους, καὶ ἡ Σελήνη δὲ τῶν μὲν κακοποιῶν ἀπορρεύση, 10 συνάψη δὲ τοῖς ἀγαθοῖς, οἱ τοιοῦτοι τὰ ὕστερα τοῦ βίου εὐτυχῶς ἔξουσιν.

« Ἄλλοι μὲντοι τῶν ἀρχαίων εἰρήκασιν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ τῷ ἰατῳ μὴ κακοποιεῖν τοὺς κακοποιοὺς παρατυχόντας, ὧν εἷς καὶ Πορφύριος ὁμῶς χρῆ αὐτοὺς παραδέχεσθαι ποσῶς βλάπτοντας προϊούσης 15 τῆς ἡλικίας. « πάλιν, φησὶν, ἀριθμοὶ ἀπὸ τοῦ κυρίου τοῦ βου τόπου ἕως » αὐτοῦ τοῦ βου, καὶ τὸν ἴσον ἀριθμὸν ἐκβαλλε ἀπὸ τοῦ ύροσκόπου, καὶ » εἰς ὃ ἂν Ζῦδιον ἐκπέσοι, ἐκεῖνο πάλιν σκόπει ποῖος τῶν ἀστέρων ἔχει, » καὶ πῶς κείται, ὁμοίως τοῖς ἄνω πρὸς τὸν τόπον, καὶ ἀποφαίνου. καὶ » ἐὰν μὲν ἀγαθοποιοὶ ἴδωσι τὸν τόπον, ἀγαθὰ σημαίνουσιν, εἰ δὲ κακο- 20 » ποιοὶ, κακὰ. ἐὰν δὲ τις τῶν ἀγαθοποιῶν ἴδῃ τὸν τόπον δυτικὸς ὧν καὶ » μέλλων μετὰ Ζ' ἡμέρας ἀνατολικὸς γενήσεσθαι, καὶ οὕτως ὄλβον καὶ » πλοῦτον παρέξει· καὶ περὶ πάντων δὲ τῶν κλήρων ἐντέλλεται οὕτως. » ἐὰν καλὸν Ζῦδιον ἐπέχη ὁ κλῆρος καὶ ὁ τούτου κύριος ἦτοι ὧν ἐν αὐτῷ » ἦ ἐν τοιοῦτῳ κατῷ καὶ ἔξαιτος, ἀγαθὰ πάμπολλα φέρει τῇ γενέσει. 25 » ἐὰν δὲ ἡ ὕπαιτυ κατῷ καὶ μέλλῃ κρύπτεσθαι, σίγη σημαίνει ὀλίγον φανέντα » καὶ ἔγγιστα ταχῶς μαρνανθέντα. »

« Λέγει δὲ καὶ τοῦτο· « σκέπτου τίς πρῶτος τῶν ἀστέρων ἐν τῇ » γενέσει ἔρχεται εἰς τὸν τῆς Σελήνης τόπον, ἢ καὶ τὸν [f. 132^v] τοῦ » ύροσκόπου· ὁ γὰρ προλαμβάνων ἐλθεῖν εἰς τοὺς τόπους τούτους 30 » οὗτος μὴνύσει τὰ μέτρα τῆς τύχης. »

Φέρε δὴ οὖν καὶ ἐνταῦθα προσθῶμεν τὸν τρόπον καθ' ὃν ἄλλοι ἐπισκέπτονται τὰς γενέσεις, οἱ περὶ Πετόσιριν καὶ Νεχεψῶ, καὶ ἔξ αὐτῶν Ἀντίγονος ὁ Νικαεύς. « ἐγένετό τις, φησὶν, ἔχων τὸν...

Quae sequitur imperatoris Hadriani genitura in *Catal.*, VI, p. 67, edita est; variae lectiones haecce :

P. 67, 7. μοίρ. κ'. 8. ἄμα τοὺς γ'.

P. 68, 1. Ζῦδιου ἦγουν τοῦ. μοίρ(α) ε'. 2. τὸν δὲ Ἑρμῆν ἐπ' αὐτοῦ. 3. τὸν δὲ Ἄρεα ἐπ' αὐτοῦ. 4-9. Ἐν τῷδε τῷ — ἐν δευτέρῳ omis. 9-10. περὶ οὐ — θεμάτιον omis. 10-12. υἱοθετήθη παρὰ τινος αὐτοκράτορος συγγενοῦς καὶ αὐτὸς

11 ἀγαθοποιοῖς. 16 ἀπὸ τῆς ὥρας. 25 ἔξαιτος deest in lexicis, ubi ἔξαιτης invenitur. 26 σημαίνει] scil. Dorotheus, cuius versum unum hic adfert Heph.

δ' ὁμοίως περὶ τὸ μβον ἔτος ἐγένετο¹ ἦν δὲ φρόνιμος. 12-13. ὥστε — τεμένεσι omis. 13. συνεζεύχθη δὲ μία γυναικί ἀπὸ παρθενίας· ἐγένετο δὲ καὶ ἄτεκος. 14. ὑπονοία (ἀπονοία habet P ut Vindob.). 15. ἔτη ἐτελεύτησεν ὕδροπικῆ. 16. δὲ οὕτως ἐγένετο τὰ περὶ αὐτὸν ἀπεξεργάζεται. 16-17. γέγονε μὲν γάρ, φησὶν, αὐτοκράτωρ διὰ τὸ τὰ φῶτα ἐπὶ τοῦ ύροσκόπου εἶναι. 18-20. οὐσαν τῆς αὐτῆς αἰρέσεως τῇ γενέσει· νυκτερινῆ γὰρ ἡ γένεσις, καὶ πρὸς τούτῳ διὰ τὸ συνάπτειν τὴν Σελήνην τῷ τε ύροσκόπῳ μοιρικῶς καὶ τῷ Διὶ μέλλοντι καὶ αὐτῷ μετὰ Ζ' ἡμέρας ἔψαν φάσιν ποιήσασθαι. 20. αὐτῶν δὲ. αὐτὴν ἄστρων. 21. ἰδίῳ ὑψώματι ὑπαρχούσης. 22. καὶ ἐν. 23-25. πρὸς τούτοις δ' ὅτι καὶ ὁ Ἥλιος ἐδορυφορεῖ αὐτὴν ἐν ταῖς ἔξῃς μοίραις ὧν, δορυφορούμενος καὶ αὐτὸς παρὰ. 26. τοῦ Ἑρμοῦ. 27. συνάπτειν ἔμελλε. ἀστέρων omis.

P. 69, 1. τῶν ἐπὶ. 2. ἐπὶ omis. 3. εὐχαρῆς. 6. ὑπῆρχεν omis. 6-7. ἐπὶ ἔψας φάσεως ὡς μετὰ Κρόνου ἐν τῷ ιβ' τόπῳ τυχεῖν. 7. ἐκ νέας δὲ. 9 ἐπὶ προβάσεως] προβάσης τῆς ἡλικίας. 12. καὶ εἰ ἐσπέριος δὲ εἴη καλῶς κείμενος. 13-14. προκειμένου θέματος, μεσουρανεῖ μὲν Σκορπίος, κύριος δὲ τοῦ Σκορπίου ὁ Ἄρης καὶ ἀκάκωτος. 14-16. μοίραις ἦγουν τοῖς ὀρίοις, καὶ ὀρῶν τὸ μεσουρανοῦν τριγωνικῶς· ἐὰν δὲ κακῶς κέηται ὁ κύριος τοῦ κατὰ κορυφὴν τόπου, τὰ ἐναντία ποιῆ (sic). 17. μετριότητος. 19. ἐν τῷ ύροσκόπῳ ὧν. 20. τοῦ] τὸ. 21. τὰ τὴν. 25. περιγενέσθαι τῶν ἐχθρῶν συνέβη. 26. ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κρόνου ὄντα μετ' αὐτοῦ τοῦ Κρόνου. 28. τὸ omis. Διός] Ἄρεως (signo astrol.). 29-30. αἰεὶ γὰρ οὗτος δορυφορῶν τὸν Ἥλιον ἢ τὴν Σελήνην ποιεῖ ὑπὸ τῶν ὁμοτίμων² ἢ καὶ. 31. δ' ὁμοίως διὰ τὸν Δία ἔσχεν οὕτως τυγχάνοντα. 32. ὑπὸ πολλοῦς.

P. 70, 1. ἐπικέντρον οὐσαν δορυφορεῖσθαι ὑπὸ τῶν ε' πλανωμ. οἰκείως. 2. ὁ Ἥλιος καὶ ἡ Σελήνη. 3. τύχοντες transp. post μεσουράνημα. 5. τῆς τοιαύτης γεννωμένων βασιλεῖς. 7. φρονίμους, πεπαιδευμένους, οὐ μὴν ἀγαθοθελεῖς, ἀλλὰ δολεροῦς. 10. ἐνταῦθα omis. 11. καθολικὸν δὲ νυκτὸς ἔστω ἐπὶ. 12. ἢ καὶ. ἢ δὲ Σελήνη πρὸς τὴν Ἀφροδίτην. 13-14. ποιῆται καὶ ἑτέροις ἄστρασι (sic) συμπαρατετυχόσι τῆς Ἀφροδίτης ἢ καὶ ἐπιμαρτυροῦσιν αὐτῇ πολλοὺς τοὺς γάμους ποιεῖ τῷ οὕτως γεννωμένῳ. 15. ποιῆται. 16. ἐὰν δὲ (μόνη in marg.) ἡ Σελήνη. 17. συνάπτῃ. τινι transp. post αὐτῇ. 18. φέρηται. δὲ omis. 19. ἀστέρι τινί. 20. δὲ τρόπος τῷ οὕτως γεννωμένῳ. 22. ἢ γὰρ Σελήνη. συνήπται. 23. Ἥλιον συνοδικῆς³ φάσεως· εἰ δὲ πλείοσι. 27. γεννώμενοι καὶ τοῦτο δὲ χρεῶν εἰδέναι ὡς κατὰ τὴν τῆς. 29. ἀγαθῶν omis. (habet P). 30. ἢ omis. ἐπαναφορῶν. 31. οἰκείως omis. 34. καὶ (sine ἦ). 36. οὐχι] οὐκ.

P. 71, 1. ἀπεκδεχόμενος. 1-2. σπάνιν ἀδελφῶν ἀρρένων ποιεῖ. 3. τὸν ύροσκόπον στάσις ἀπειργάσατο. 4. χρηματίζων. 4-5. διὰ τί (διόπερ habet P). δὲ ἐν. 6. τοῦ υἱοποιηθῆναι τοῦτον; ὅτι ὁ τοῦ. 7. ἦν τῇ Σελήνῃ ἐν Ζῦδίῳ οἴκῳ οἴκῳ ὄντι

¹ His verbis — locus in ceteris codicibus corruptus est — luculenter confirmatur imperatoris Hadriani hanc esse genituram; nam quadragessimum secundum annum agens imperator factus est. [F. C.]

² Confirmatur hoc codice coniectura Krollii.

³ Lacuna ceterorum codicum expletur.

(li. ζωδιακῶ οἶκῳ ὄντι?) τοῦ Κρόνου. 7-8. τὸ αἴτιον γέγονε τῆς τοῦ ὕδρωπος νόσου καὶ δυσπνοίας καὶ τοῦ θανάτῳ κακῶ. 9. διότι τῶν. ἐμπερισχόντων. 10. καὶ τοῦ δυτικοῦ ἤγουν τοῦ Κρόνου ἐν. 11. ἀνά ἐν σχήμα. 12-13. καὶ τῆς. 13. γενήσεται. 15. τὴν τε. 16-17. ἐκτροπῆς· ἐν γὰρ τῇ τεσσαρακοσταίᾳ ἡμέρᾳ τῇ μετὰ τὴν τοιαύτην γένεσιν εὐρίσκειται ἡ Σελήνη ἐν Καρκίνῳ, ὁ δὲ Ἄρης ἐν Κριῶ, Κρόνος δὲ ἐν Αἰγόκερῳ. 19. τὴν Σελήνην καθορᾶν. 20. τοῦ δεξιοῦ. 21. καὶ ἔτι οὐ μόνον. 23. καὶ πόσους. 23. ζωτικούς πληρῶσας. 26. τελευτήσῃ· γνῶσι δ' ἐκ τῆς Σελήνης· αὕτη γὰρ ¹. 25. ὅσοι δὲ (sine kai) ἀναφορικοὶ χρόνοι τῶν ζωδίων εἰσὶν ἀπ' αὐτῶν ἕως τῆς τοῦ. 26. τουτέστιν Ταύρου μοῖρ. α'.

«Τοσαῦτα μὲν, ὡς ἐν συντόμῳ ἐκ τῶν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις εἰρημέων, ἐκτίθεται ὁ Ἀντίγονος περὶ τῆς εἰρημένης γενέσεως· ἐξῆς δὲ καὶ δευτέρας μνημονεύει οὕτως. «ἔστω τινὰ ἔχειν τὸν Ἥλιον ἐν Κριῶ» περὶ μοῖρ(ας) ιθ' ἐν ὀρίοις Ἑρμοῦ, Σελήνην ἐν Διδύμοις μοῖρα ιε' <ἐν>» ὀρίοις Ἀφροδίτης, Κρόνον ἐν Ζυγῶ περὶ μοίρας κ' ὀρίοις Διὸς ἀκρό- 5» νυχον, Ζεὺς ἐν Ὑδροχόῳ μοίρας ζ' ὀρίοις Ἑρμοῦ ἀπ' ἀνατολῆς ἕψας,» Ἄρης δὲ ἐν Κριῶ περὶ μοίρας ιε' ὀρίοις Ἑρμοῦ, Ἀφροδίτη ὁμοίως ἐν» Κριῶ περὶ μοίρας ε' ὀρίοις Διὸς· Ἑρμῆς δὲ [f. 134^v] ἐν Κριῶ περὶ» μοίρας ζ', τῶν γ' Ἑρμοῦ, Ἀφροδίτης, Διὸς ἔτι πρὸς δύσιν ὄντων. καὶ» ὁ μὲν ὠροσκόπος Καρκίνῳ μοῖρα κδ', τὸ δὲ δύνον ὠσαύτως Αἰγόκερῳ 10» μοῖρα κδ'. καὶ τὸ μὲν ὑπέργειον μεσουράνημα Κριῶ μοῖρα ι', τὸ δὲ» ὑπόγειον Ζυγῶ ι', καὶ οἰκοδεσποτήσῃ μὲν ἐνταῦθα τῆς γενέσεως, ὡς» φησιν, ὁ Ἄρης· μετὰ δὲ τρίτην ἡμέραν τῆς γενέσεως ἡ Σελήνη ἐν» Καρκίνῳ ἔσται· μετὰ δὲ ζ' ἐν Παρθένῳ, μετὰ δὲ τὴν μὴν ἐν Σκορπίῳ.

«Ὁ οὖν οὕτως ἔχων τοὺς ἀστέρας ἔσται περιφανῆς ἐκ περιφανῶν 15 ἔξουσιαστικὸς καὶ πολλοὺς κολάζων, καὶ πολυχρήματος μὲν διὰ τὸ ἐν τῷ τριγῶνῳ τοῦ Κρόνου τὴν τε Σελήνην εἶναι καὶ τὸν Δία, τὴν μὲν Σελήνην ἐν Διδύμοις, τὸν δὲ Δία ἐν Ὑδροχόῳ, ἀδικὸς δὲ μὴ κατηγορούμενος διὰ τὴν τοῦ Ἄρεως καὶ Ἑρμοῦ στάσιν ἐπὶ τοῦ μεσουρανήματος, ἀμφοτέρων ὄντων ὑπαύγων, περιφανῆς δὲ διὰ τὸ τοὺς δ' ἀστέ- 20 ρας ἐν τῷ μεσουρανίῳ τυγχάνειν. καὶ τὴν προγεγονυῖαν δὲ σύνοδον ἐν τῷ αὐτῷ γεγενησθαι ζωδίων· οὐ γὰρ μικρὰ δύναται ἡ προγεγονυῖα σύνοδος ὁπότεν ἐπίκεντρος τύχη, καὶ μάλιστα κατὰ τὸ ὠροσκοποῦν ἢ τὸ μεσουράνημα· πρὸς δὲ τὰς θελείας μίξεις ἀνεπίστροφος τυγχάνει. καὶ ῥυπαρὸς πρὸς τὰς ἀρρενικάς, μάλιστα μὲν διὰ τὸ τὸν Δία μετὰ 25 Ἀφροδίτης καὶ Ἑρμοῦ τὴν στάσιν ἔχειν ἐν Κριῶ ἀσελγεῖ ὄντι· καὶ

15 προφανῆς ἐκ προφανῶν. 18 ἀδικῶς, melius. 20 προφανῆς. 21 μεσουρανήματι. 22 δύναται] δύναμις.

¹ Hoc loco margo codicis nostri scholion hoc exhibet manu prima aliquatenus mutilum: <δ>τι ἀπὸ τοῦ ἀφέτου <πρ>ὸς τῆς εἰς τὰ προ<ηγ>ούμενα τετραγώνου πλευρᾶς <ἐ>λάμβανον οἱ παλαιοὶ καὶ οὗτος ὁ Ἀντίγονος τοὺς χρόνους τῆς ζωῆς οὐχ ὡς ὁ Πτολεμαῖος <πα>ρέδωκεν.

ὄρασθαι τετραγωνικῶς τὴν Ἀφροδίτην ὑπὸ τοῦ Κρόνου· καὶ προσέτι τῷ πάντας αὐτοὺς τοὺς ἀστέρας ἐν ἀρρενικοῖς ζωδίοις εἶναι. ὁ δὲ Ἥλιος ἐπὶ τοῦ ἰδίου ὑψώματος ὦν καὶ ἐπὶ τοῦ μεσουρανήματος καὶ δορυφορούμενος παρὰ τε τῶν προαηνεγμένων αὐτοῦ ἀστέρων ἐν τε τῷ 5 αὐτῷ ζωδίῳ καὶ τοῦ Διὸς ἐν Ὑδροχόῳ ὄντος· αἰεὶ γὰρ μέχρι καὶ τετραγώνου στάσεως οἱ προαηνεγμένοι τοῦ Ἥλιου ἀστέρες δορυφοροῦσι τὸν Ἥλιον λαμπρὸν καὶ ἔνδοξον τὸ θέμα ἀποτέλεσεν. ὁμοίως καὶ ἡ Σελήνη ἀξίφωτοῦσα ἐν τριγῶνῳ σχήματι πρὸς τε Κρόνον καὶ Δία εὐδαίμανα καὶ πολυχρήματον ἀπειργάσατο καὶ τῇ πατρίδι πολλὰ ἀνα- 10 θήματα καὶ δωρεὰς παρέχοντα.

«Μὴ λανθανέτω δὲ σε μὴδὲ τοῦτο ὡς τῶν ἀστέρων ὄντων πάντων ἢ τῶν πλείστων ἐν ἰδίοις ζωδίοις ἢ τόποις συμβαίνει γίνεσθαι ἀξίωματικούς ἀνδρας καὶ ἐπισήμους. οἱ ζωτικοὶ δὲ τούτου γνωρίζονται ἀπὸ τῆς τοῦ Ἥλιου ἀφέσεως ἕως τῆς τετραγωνικῆς αὐτοῦ στάσεως, διὰ τὸ εἶναι 15 αὐτὸν ἐπίκεντρον καὶ τὴν προγεγενημένην σύνοδον ἐν τῷ αὐτῷ ζωδίῳ γενέσθαι.

«Οὕτως μὲν οὖν χρή σκέπτεσθαι τὰς διδομένας γενέσεις· καὶ τρίτης ἄλλης γενέσεως μνημονεύει οὗτος ¹, καὶ φησι περὶ τοῦ γενηθέντος ὅτι ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ τε ἰδίῳ καὶ τῶν πατέρων ἐγένετο περὶ τὸ κε' ἔτος, οὐ τὸ 20 ἐπὶ τῆς γενέσεως θέμα τοιοῦτον ἦν· ὁ Ἥλιος καὶ ὁ ὠροσκόπος ἦν ἐν Κριῶ, Σελήνη ἐν Σκορπίῳ μετὰ ἡμέρας γ' ἐπὶ ἑσπερίας ἀνατολῆς τὴν φάσιν ποιουμένη, Ἑρμῆς καὶ Κρόνος ἐν Κριῶ ἐπὶ ἕψας δύσεως· ὁ Ζεὺς ἐν Ἰχθύσιν ἐπὶ ἕψας ἀνατολῆς· ὁ κλῆρος δὲ τῆς τύχης εἰς τὸν Σκορπίον ἔπιπτεν· οἰκοδεσποτήσῃ ἐνταῦθα, φησίν, ὁ τοῦ Ἄρεως 25 ἀστὴρ τῆς τοιαύτης γενέσεως· ἡ Σελήνη δ' ἔσται κατὰ τὴν ζ' ἐν, κατὰ τὴν μὴν ἐν Ζυγῶ. ὁ τοιοῦτος ἐκ μεγίστου γένους καὶ περιφανοῦς, λέγω δὴ πατρὸς καὶ μητρός, ἐνδοξοτάτων μὲν, βιαίως δὲ θανόντων· ἐν ἐλπίσι γὰρ μεγάλας γεννηθεῖς οὗτος καὶ δοκῶν ἤδη ἐπὶ βασιλείαν ἔλθειν, κακόβουλος γενόμενος περὶ τὸ κε' ἔτος ἐσφάλη καὶ ἐν κατηγορίᾳ 30 πρὸς τὸν βασιλέα γενόμενος ἀνηρέθη μετὰ τινος πρεσβύτου τῶν τοῦ γένους αὐτοῦ ἐν διαβολῇ γενομένου [f. 134^v] καὶ αὐτοῦ δι' αὐτῶν· πρὸς δ' ἔτι τῶν ἀπὸ τοῦ γένους αὐτοῦ πάντων, δι' αὐτῶν ταπεινῶς ἀπηλλαγμένων διὰ τὸ τὸν Ἥλιον ἐν τῷ ὠροσκόπῳ εἶναι καὶ δορυφο-

2 δέ] γὰρ. 3 μεσουρανήματος. 8 ἀξίφωτοῦσα] πλήθουσα. 9-10 ἀναθήματα. 12 γίνεσθαι] ποιεῖν. 13 τούτου χρόνου. 15 αὐτοῦ. 18 καὶ φησὶ cod. 25 ἐν Λέοντι. 26 προφανοῦς.

¹ Cum constet genituram primam imperatoris Hadriani esse (supra, p. 82) credam hic de Pedanio Fusco agi qui una cum Urso Serviano avunculo nonagenario sene anno 136 ab Hadriano interfectus est quod imperium speraret (Spart. *Vit. Hadr.*, 23, 2, 8; cf. 15, 8; 25, 8). Attamen si excerptis Dioneis fides habenda (69, 17, 1), Fuscus, cum periit, annos duodeviginti tantum non viginti quinque natus erat. [F. C.]

ρεΐσθαι ὑπό τε τοῦ Ἑρμοῦ καὶ τοῦ Διός· εἴρηται γὰρ· περὶ τούτου. τὸ δὲ κακόβουλον γεγενῆσθαι διὰ τὸ τὸν τοῦ Ἑρμοῦ καὶ τοῦ Κρόνου ἐν ἀρρενικῷ Ζηδῖω τετυχηκέναι καὶ τινα τῶν τοῦ γένους ἀπολέσαι διὰ τὸ αὐτὸ σχῆμα, τὸ δὲ αὐτὸν κατακοπήναι διὰ τὸ τὴν Σελήνην εἶναι ἐν Σκορπίῳ μελεοκοπούμενῳ Ζηδῖω, καὶ ἀκτινοβολεῖν τὸν Ἄρεα ἐπὶ τῆς 5 ἐπαναφορᾶς τοῦ μεσουρανοῦ ὄντα· τὸ δὲ καὶ ἐξ ἀνθρώπου εἶναι τὴν βλάβην διὰ τὸ τὸν Ἄρεα εἶναι ἐν ἀνθρωποειδεῖ Ζηδῖω· ἐρωτικός δὲ ὁ τοιοῦτος ἐγένετο καὶ φιλομόναχος, ἐρωτικός μὲν διὰ τὴν Ἀφροδίτην καὶ τὸν Δία, φιλομόναχος δὲ διὰ τὸν Ἄρεα ὄντα ἐπὶ τῆς ἐπαναφορᾶς τοῦ μεσουρανήματος, καὶ τὸν Ἑρμῆν εἶναι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Ἄρεως· τὸ 10 δὲ περὶ κεῖν ἔτος τεθνάναι, κακῶς διὰ τὸ τὰς ἀναφορὰς τοῦτο καὶ τοῦ Ὑδροχόου τὰς αὐτὰς εἶναι.

« Ἐφεξῆς δὲ καὶ ἐτέρων γενέσεων μνημονεύσας τοιοῦτω τρόπῳ σκέπτεται, ἐν αἷς φησιν ὅτι μονογενῶς ἡ Ἀφροδίτη αἰεὶ ἀποκεκλικυῖα τοῦ κατὰ κορυφὴν τόπου <ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν ἀκαταστασίαν ἐν τοῖς κατὰ 15 γυναικῶν ποιεῖ· ὁ δὲ τοῦ Ἄρεως ὁμοίως μονογενῶς· καὶ αὐτὸς ἀποκεκλικῶς τοῦ κατὰ κορυφὴν τόπου> ἐπὶ τῶν γυναικῶν ἀκαταστασίαν ἐν τοῖς κατ' ἀνδρα ποιεῖ. φησὶ δὲ καὶ ὅτι πάντοτε ἡ Σελήνη ἢ καὶ τις τῶν ἀπλανῶν τυχόν τι ἐπὶ τινος κέντρου προσθετικοὶ τῷ τε μήκει καὶ τῷ πλάτει ὄντες μετὰ τινος τῶν λαμπρῶν ἀπλανῶν, οἷον τοῦ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ 20 Λέοντος ὃν φασὶ Βασιλίσκον περὶ μοῖραν ε' ποιοῦσι τὰς τύχας μείζονας καὶ ἐνδοξοτάτας. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ Ὑδροχόου κ' μοῖραν ποιοῦσι, καὶ ἐπὶ τῆς ιε' μοίρας τοῦ Ταύρου παραβάλλουσα ἡ Σελήνη τῷ πλάτει πλουσίους οικονομικοὺς ποιεῖ καὶ μεριστάνας· καὶ ἐπὶ τῆς 25 κζ' δ' ὁμοίως μοίρας τυχούσα ποιεῖ λαμπροὺς ἄρχοντας, χρηματικοὺς δὲ καὶ εὐσεβεῖς· τῷ δὲ λαμπρῷ ἀστέρι προβάλλουσα τῷ ἐπὶ τῆς λ' μοίρας ποιεῖ ἄρχοντας ἢ ναυάρχους λαμπροὺς.

« Τὸ δὲ ὁμοίον γίνεται καὶ ἐπὶ τῆς ζ' μοίρας· τοῦ Σκορπίου ἢ φίλους βασιλέων ἢ διαδόχους ὠμούς καὶ παραβόλους καὶ ἀποδημητικούς. οὕτως οὖν, φησὶ, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀπλανῶν ἀστέρων καταστοχα- 30 στέον. πάλιν δὲ λέγει ὅτι οἱ ἔχοντες τὴν Σελήνην ἀγαθοῖς συναπτουσαν, τὴν δὲ ἀπόρροϊαν ἀπὸ λαμπρῶν ἀστέρων ποιουμένην, οὗτοι ὑποτάσσονται τοῖς ἔχουσιν τὴν Σελήνην· παραβληκυῖαν λαμπρῷ τινι τῶν κατὰ τὴν Ζηδῖον ἀστέρων. οὐ μέντοι παντάπασιν ὄντες ἄδοξοι· εἰσὶ γάρ, φησὶ, καὶ τινες ἐξυψηρευόμενοι λαμπραὶ μοῖραι, καθὼς ὁ βασιλεὺς 35 Νεχεψῶ ἐν τῇ καθολικῇ λέγει. ἐπὶ δὲ τῶν ἀδόξων γενέσεων εὐρήσεις τὴν Σελήνην ἀφαιροῦσαν τῷ τε μήκει καὶ τῷ φωτί, καὶ πρὸς κακοποιούς φερομένην· οὕτω γὰρ ποιεῖ τοῖς τε σώμασιν ἀσθενεῖς καὶ ταῖς τύχαις

3 ἀρρενικῷ Ζηδῖω] Ἄρεος οἴκῳ. 5 Leg. μελοκοπούμενου. 6 μεσουρανήματος. 8 et 9 Leg. φιλόμαχος? [F. C.] 11 τοῦτο καὶ] τοῦ τε Ταύρου καὶ, mel. 15-17 Codicis lacunam per P supplere licuit. 18-19 ἀπλανῶν] πλανωμένων. F. I. πλανητῶν. 20 παραβόλους, mel. 32 τὴν δὲ om. 38. τύχαις] ψυχαῖς, melius.

προσκοπτικά· καὶ ἐκ τῶν Σαλμεσχονιακῶν δὲ βιβλίων ἀναλεξάμενος ὡς ἔστιν ἐκεῖ, οὕτως λέγει. σκοπητέον δὲ καὶ τοὺς δεκανοὺς, ἐπειδὴ ἕρ ὁ μὲν πρῶτος ὠροσκοπῶν χρηματίζει περὶ τοκετοῦ· ὁ δὲ ἀπὸ τούτου δεκανὸς κησ, ὃς μεσουρανεῖ πρῶτῃ, χρηματίζει περὶ βίου· ὁ δὲ κεος, ὃς 5 μεσουρανεῖ μεσημβρίαν χρηματίζει περὶ ἀρρωστίας· ὁ δὲ θος, ὃς ἀνατέλλει ἐν τῷ [f. 135^r] ἀηλιώτῃ ὀψέ, χρηματίζει περὶ σίνους· ὁ δὲ ιζ', ὃς ἀνατέλλει λιβί, γίνεται ὑπόγειον μεσουράνημα καὶ χρηματίζει περὶ γάμου καὶ γυναικῶν. ὁ δὲ ηος, ὃς καὶ Ἀίδου θύρα λέγεται, χρηματίζει περὶ τέκνων. ὁ δὲ ἐν τῷ ὑπὸ γῆν χρηματίζει περὶ θανάτου. 10 « Οὗτοί εἰσιν οἱ τόποι οἷς χρώνται ἐπὶ πάσης γενέσεως οἱ παλαιοὶ Αἰγύπτιοι. τοσαῦτα μὲν οὖν ἐκκείσθω περὶ τύχης καὶ βίου καὶ προκοπῆς. ἐτέρου δὲ σκέμματος κατὰ τὸ ἐξῆς ὁμοίως ἀρξώμεθα. »

[F. 135^r.] Hephaest., II, 19. Περὶ πράξεως <ποιότητος>.

Πρῶτον μὲν ἐκτίθησιν, ὡς ἔθος ἔχει ποιεῖν, τὴν τοῦ Πτολεμαίου 15 λέξιν περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ κυρίου τῆς πράξεως. εἰτά φησιν ὡς ἄλλοι δὲ τῶν μὲν κέντρων προτάττουσι τὸ μεσουράνημα, βον τὸ ὑπόγειον, γον τὸν ὠροσκοπὸν, δον τὸν κλῆρον τῆς τύχης. τὸ γὰρ δύνον παντελῶς παρορῶσι. « καὶ ὅταν, φησὶ, τοὺς τόπους τούτους πάντας ἐρήμους εὐρωσιν ἀπὸ τινος τῶν γ' ἀστέρων Ἄρεως, Ἀφροδίτης, Ἑρμοῦ, τότε 20 σκέπτονται τίς τὴν συναφὴν τῆς Σελήνης ἔσχεν ἐν τῇ γενέσει. εἰ δὲ καὶ ταύτην ἔρημον εὐρωσιν, σκοποῦσι τίς πρὸς τὸν Ἥλιον ἔσχε συναφὴν. « Ἐγὼ δὲ βέλτιον ἠγοῦμαι μὴ δεῖν τὸν συνάπτοντα τῷ Ἥλιῳ λαμβάνειν· ὑπαυγος γὰρ γίνεται, ἀλλὰ μᾶλλον τὴν φάσιν ἐβαν ἔγριστα ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν συναφῆς πεποιημένων, ὡς αὐτὸς φησιν ὁ Πτολε- 25 μαῖος.

« Ἐὰν δὲ καὶ οὕτως μὴ εὐρωσιν, τότε τὸ ζον Ζηδῖον ἀπὸ ὠροσκοπού λαμβάνουσι τελευταῖον πάντων ὡς ἀριστερὸν τοῦ μεσουρανοῦ τρίγωνον. χρῆ οὖν σκοπεῖν τὰ τε πρῶτα ἐν τούτοις καὶ τὸν ἐνδύναμον τῶν γ' ἀστέρων πρὸς τὸ ποιὸν τῆς πράξεως, ἢνίκα ὁ τὴν κυρείαν τῆς 30 πράξεως λαχὼν ἢ ἐφωσ ἢ ἢ ἐν ἰδίῳ τριγώνῳ ἢ ὀρίοις ἢ, προστίθῃσι δὲ τοῖς ἀριθμοῖς, καὶ μᾶλλον ἐὰν τύχη οὗτος ἐν τῷ μεσουρανήῳ ὢν. ὁ τοιαύτης οὖν τυχῶν, φασὶ, γενέσεως παραδυναστεύσει βασιλεῖ ἢ τυράννῳ, καὶ δόξης παρ' αὐτοῦ καὶ φιλίας ἀπολαύσει καὶ δῶρα λήψεται ἀγλαά.

1 προσκοπτικούς. σαλμεσχονιακῶν. De Salmeschoniaciis cf. Boll, *Sphaera*, p. 376 sqq.; et *Neue Jahrb. f. das klass. Altertum*, XXI, 1908, p. 106; W. Kroll, *Philologus*, LVII, 125; Salmas., *De annis clim.*, p. 605. 5 ὁ δὲ ιθός. 10 τρόποι, mel. 11 τύχης] ψυχῆς. 13 Cf. Ptol., *Tetrab.*, IV, 3; Procl., *Paraphr.*, IV, 4. ποιότητος habet P. 16 προτάττει (scil. Dorotheus). 19 εὐρης. 20 σκέπτου. 21 σκόπει. 23 τὴν] τὸν cod. 26 εὐρης. ἀπὸ ὠροσκ.] κατὰ τῆς ὥρας. 29 Post ἀστέρων codicis textus ab Hephaestioneo differt usque ad capituli finem.

Ταῦτα προσθείς καὶ πάλιν τὴν τοῦ Πτολεμαίου λέξιν ἀναλαβὼν, εἶτα πρὸς τῷ τέλει προστίθῃσιν. « ἄλλοι δὲ τὰς ποιότητος τῶν πράξεων ἀπὸ τῆς συναφῆς τῆς Σελήνης λαμβάνουσιν. ὦ γὰρ ἄν, φασί, συνάπτῃ ἀστέρι σωματικῶς ἢ κατὰ τρίγωνον μοιρικῶς ἀπὸ τούτων λαμβάνουσι. κἂν μὲν ὁ Αἰγόκερως ἦ, ποιεῖ ἀνωμάλους τὴν πρᾶξιν καὶ ξενιτείαν ἢ καὶ 5 ἐν στρατείαις κατειλεγμένον εἴπερ ἡμερινὴ ἐστὶν ἢ γένεσις. ἐὰν δὲ ὁ Ζεὺς ἦ, πολυκτῆμονας, γραμματεῖς, ἱεροφάντας, τελεστάς, σεμνοὺς, ἐν βασιλείαις αὐλαῖς διατρίβοντας, ἐν δὲ πολιτικοῖς ἔργοις ἐνδοκιμοῦντας. εἰ δὲ ἦ Ἄφροδίτη, μουσικούς, χαρτεῖς, καὶ ὅσαπερ ἔργα τῆς Ἄφροδίτης ἐρρέθη ἐν τοῖς ἄνω. τὸν δὲ βίον καὶ τὴν κτῆσιν ἐλάσσονα ποιή- 10 σουσιν. εἰ δὲ ὁ Ἑρμῆς, συνेतούς, πεπαιδευμένους, ἐμπόρους, ἀοιδούς καὶ τὰ τοιαῦτα.

[F. 135^r.] Hephaest., II, 20. Περὶ δούλων.

Περὶ δὲ δούλων αὐτὸς φησὶ· « σκέπτου τὸν κλῆρον αὐτῶν. οὗτος δὲ λαμβάνεται ἀπὸ Ἑρμοῦ ἐπὶ Σελήνην καὶ τὰ ἴσα ἀπὸ ὠροσκόπου ἐπὶ 15 ἡμερινῆς γενέσεως, ἐπὶ δὲ νυκτερινῆς ἀνάπαλιν. σκοπεῖ οὖν τὸν τόπον εἰς ὃν ἐμπέσειεν ὁ κλῆρος καὶ τοὺς ἐσχηματισμένους πρὸς αὐτὸν ἀστέρας. ἀγαθῶν μὲν γὰρ ὀρώντων ἀγαθοὶ καὶ ἐπὶ καλῷ οἱ δούλοι ἔσσονται, κακῶν δὲ, τὸ ἐναντίον. ἄλλοι δὲ λαμβάνουσι τὰ περὶ δούλων ἀπὸ 20 Ἑρμοῦ ἕως τοῦ κλήρου τῆς τύχης, καὶ τὰ ἴσα ἀπὸ ὠροσκόπου. »

[F. 135^r.] Hephaest., II, 21. Περὶ τέκνων.

Μετὰ τὸ περὶ τέκνων τὴν τοῦ Πτολεμαίου λέξιν ἐκθεῖναι προστίθῃσιν λέγων. « ταῦτα μὲν ὁ Πτολεμαῖος ἐκ τῶν Πετοσίριδος εἰληφώς. ὁ δὲ Δωρόθεος περὶ τέκνων σκεπτόμενος λέγει· « δεῖ τοὺς 25 » τριγωνοκράτορας τοῦ Διὸς σκοπεῖν πῶς κείνται ἐν τῇ γενέσει, εἴτ' ἐν » συμπαθέσι τόποις, εἴτ' ἐν ἐναντίοις, ἢ ὅς μὲν ἐστὶν, ὅς δὲ οὐ, καὶ πρὸς » αὐτοὺς ἀποτελεῖν τὴν τε πρώτην [f. 135^v] καὶ δευτέραν τάξιν ὁμοίως » αὐτοῖς διασημαίνειν, σκοπεῖν δὲ καὶ εἰ ὁ κλῆρος τῆς τύχης ἐν καλοῖς » τόποις εἴη καὶ μὴ ἐν ἀσπόροις, ἐπειδήπερ ἐὰν εὐρεθῇ ἐν τῷ ζ' ἢ τῷ » β', ἢ ἄγονος, φησὶν, ἔσται, ἢ κλαύσει τὰ τικτόμενα. ἐὰν δὲ ὁ κλῆρος 30 » καὶ τὸ διάμετρον αὐτοῦ ὁμοίως καὶ τετράπλευρα χηρεύει ἀστρων καὶ » μάλιστα ἀγαθῶν. εἰ δὲ τὰ ζῴδια τὰ παρέχοντα τὰ τέκνα, καὶ οἱ ἐπόν- » τες ἀστέρες θηλυκῆς εἴεν φύσεως, θηλυκὰ ἔσται τὰ τικτόμενα. εἰ δὲ » ἀρρενικὰ ἢ μεμιγμένα, ὁμοίως ἀρρενικὰ ἢ μεμιγμένα. »

6 Leg. κατειλεγμένους. 13 Cf. Ptol., *Tetrab.*, IV, 6 *continuum*; Procl., *Paraphr.*, IV, 7 *contin.* 14 δούλων (nonne indicium archetypum uncialibus litteris exarati?). 18 ἀγαθοὶ ἀγαθῶ. 20 Post ὠροσκόπου] ἐξέβαλον add. 21 Cf. Ptol., IV, 5; Procl., *Paraphr.*, IV, 6. 26 συμπαθέσι] καλοῖς. 27 τάξιν] πρᾶξιν (sic). 28 τῆς τύχης om. 29-30 ἢ τῷ β'. 31 διάμετρον αὐτοῦ] δῶνον αὐτοῖς. χορεύσει.

[F. 135^v.] Hephaest., II, 22. Περὶ φίλων καὶ ἐχθρῶν.

Ἐν τῷ περὶ φίλων καὶ ἐχθρῶν προστίθῃσιν ὁ Ἑφαιστῖων· « ἰδίως δὲ ὁ περὶ δούλων λόγος καὶ τῆς τῶν οἰκοδεσποτῶν πρὸς αὐτοὺς συμπαθείας ἀπὸ τοῦ κακοδαιμονοῦντος ζῴδιου λαμβάνεται. καὶ τῆς τῶν 5 ἐπιθεωρούντων ἀστέρων τὸν τόπον μαρτυρίας κατὰ τε τὴν γένεσιν αὐτὴν καὶ κατὰ τὰς ἐπεμβάσεις ἢ διαμέτρους φυσικῆς ἐπιτηδειότητος, καὶ μάλιστα ὅταν οἱ τοῦ δωδεκατημορίου κυριεύσαντες ἦτοι συμφῶνως τοῖς κυρίοις τῆς γενέσεως τόποις ἢ ἐναντίως ποιῶνται τοὺς συσχηματισμούς. « ἄλλοι δὲ, φασίν, ἐπιβλέπουσι τὸν κλῆρον τοῦ ἔρω- 10 » τος, δηλονότι πῶς κείται καὶ ὑπὸ ποίων ἀστέρων θεωρεῖται. καὶ πρὸς » αὐτὸν τὰ περὶ φιλίας σκοποῦσιν. ὅμως εἴπερ ἢ ἐν τοῖς ἀκούουσι » ζῴδιοις ἦτοι ἐν τοῖς βλέπουσι, συμπαθείς ἔσσονται αἱ γενέσεις. ἀκούει » δὲ τὰ ἴσον ἀπέχοντα τῶν ἡμερινῶν ἀλλήλων, οἷον Ταῦρος καὶ Ἰχθύες, » Δίδυμοι καὶ Ὑδροχόος, Καρκίνος καὶ Αἰγόκερως, Λέων καὶ Τοξό- 15 » τῆς, Παρθένος καὶ Σκορπίος. καὶ τούτων τὰ μὲν βόρεια λέγονται » προστάσσειν τοῖς νοτίοις, τὰ δὲ νότια ὑπακούειν τοῖς βορείοις. βλέ- » ποντα δὲ ζῴδια τὰ ἴσον ἀπέχοντα τῶν τροπικῶν ζῴδιων, ἃ καὶ ἴσοις » χρόνοις ἀναφέρονται. μάλιστα δὲ ἐὰν ἐπὶ τῶν β' γενέσεων οἱ κλῆροι » τοῦ ἔρωτος ἐμπέσωσιν εἰς αὐτά, πλείων ἔσται ἡ ἰσχὺς καὶ ἐλάττων, 20 » πλείων μὲν ἐν τοῖς ἀπὸ Κριοῦ μέχρι Παρθένου καὶ αὐτῆς, ἐλάττων δὲ » ἐν τοῖς ἀπὸ Διδύμων μέχρι καὶ Ἰχθύων. οὐ μόνον δὲ χρῆ ἐπὶ τῶν » φίλων τὰ περὶ φιλίας σκοπεῖν ἐν τοῖς προσθεθειμένοις σχήμασιν, ἀλλὰ » καὶ ἐπὶ γυναικὸς καὶ ἀνδρὸς καὶ πατρὸς καὶ μητέρος καὶ τέκνων. »

[F. 135^v.] Hephaest., II, 23. Περὶ ξενιτείας.

25 Πρὸς τῷ τέλει τοῦ περὶ ξενιτείας λόγου, « πάλιν δὲ, φησὶ, τὰ ἐπὶ τούτοις σαφηνείας χάριν προσγράφομεν <καί> τὴν τριταίαν ἡμέραν τῆς γενέσεως σκεπτόμεν εἰ ὁ Ἄρης τότε συνίσταται τῇ Σελήνῃ ἢ τετραγωνίζει ἢ διαμετρεῖ, ἢ ἐν αὐτῇ ἢ Σελήνῃ ἐν οἴκῳ γίνεται Ἄρεως. σκοπεῖ δὲ καὶ τοὺς τριγωνοκράτορας τοῦ τῆς αἰρέσεως φωτός. εἰ μὲν γὰρ ἐν οἰκείοις 30 τόποις, οὐ ποιοῦσι ξενιτείας. εἰ δὲ ἐν ἀλλοτρίοις, ποιοῦσιν. »

[F. 135^v.] Hephaest., II, 24. Περὶ θανάτου ποιότητος.

Πρόσκειται καὶ τούτῳ τῷ κεφαλαίῳ περὶ τὸ τέλος. « ἄλλοι δὲ σκοποῦσι περὶ θανάτου ποιότητος [f. 136^r] ἐκ τοῦ κατὰ τὸν ἦρον τόπον

1 Ptol., IV, 6 *initio*; Procl., IV, 7 *initio*. 3 δεσποτῶν mel. 4 ἀπὸ] ἐκ. 5 μαρτυρίας om. 9 σχηματισμούς. Deinde codicis lacunam ita supplet P: ἐγκείσθω δὲ πάλιν καὶ τὸ περὶ (l. παρὰ) Δωροθέω σφόδρα καὶ καλιῶς εἰρημένα. φησὶν mel. 13 οἷον σου cod. οἷον Ταῦρος καὶ Ἰχθύες, Δίδυμοι καὶ Ὑδροχόος, καὶ ἐφεξῆς τὰ ἄλλα ζῶα. Κριὸς δὲ καὶ Ζυγόν, φησὶν ἀκολουθῶν Θρασύλλω, οὐκ ἀκούει ἀλλήλων et alia, quae paulo differunt a codice nostro. 24 Cf. Ptol., *Tetrab.*, IV, 7; Procl., *Paraphr.*, IV, 8. 26 καὶ addo ex Heph. 31 Titulus deest in cod.

Ζηδίου τὸ εἶδος καὶ τὴν φύσιν αὐτοῦ ὁρῶντες τὸν τούτου δεσπότην, ἔτι δὲ καὶ τοὺς συσχηματιζομένους ἀστέρας, καὶ ἐκ τούτων ἀποφαινόνται καὶ τὰ εἶδη τοῦ θανάτου ὁμοίως ταῖς προκατειλεγμέναις φύσεσιν ἄστρον τε καὶ Ζηδίων. »

[F. 136^r.] Hephaest., II, 25. Περὶ χρόνων διαιρέσεως. 5

Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ παρόντος κεφαλαίου φησὶν ὁ Ἡφαιστίων. « ταῦτα μὲν ὁ Πτολεμαῖος φυσικῶς καὶ καθολικῶς σκεπτόμενος ἐκτίθεται περὶ τῆς τῶν καιρῶν ἐπισκέψεως. τῶν δὲ κατὰ μέρος ἐπιβολῶν τῆς ποιότητος τοῦ ἀποτελέσματος ἐκάστου, ἀφῆκεν ἡμῖν καταστοχάζεσθαι ἐκ τῶν καθολικῶν. ἐφεξῆς δὲ τούτοις πάλιν παρατιθέμεθα καὶ τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις καὶ ἃ ἡμεῖς τετηρηκότες τῇ πείρᾳ εὔρομεν ἀληθῆ. ὁ γὰρ Δωρόθεος διαιρῶν τοὺς χρόνους κέχρηται ἀσφάτη, εἰ μὲν εἶη ἡμερινὴ ἢ γένεσις, καὶ ὁ Ἥλιος ἐπὶ τοῦ ὠροσκόπου, ἢ ἐν τῷ μεσουρανήματι, ἢ ἐν τῷ ἰατρῷ τῷ κυρίῳ τῶν ὀρίων τοῦ ἐν τῷ τόπῳ Ζηδίου. οὐχ ἀπλῶς δὲ κέχρηται, ἀλλὰ χρή, φησὶν, αὐτὸν ὄραν τὰ ἴδια ὄρια. εἰ δὲ μὴ εἶη οὗτος, ἕτερος δὲ τις ἀστήρ ὁ τὸν Ἥλιον ἔχων τὸν ἑαυτοῦ οἶκον ἐπέχοντα, οὗτος λαμβάνεται. εἰ δὲ καὶ οὗτος ἀπὸστροφος εἶη τοῦ Ἥλιου, ἄλλος δὲ τις ἴδιος λαμβάνεται. εἰ δὲ καὶ οὗτος ἀπὸστροφος εἶη τοῦ Ἥλιου, ἄλλος δὲ τις ἴδιος αὐτὸν ἐπέχοντα τὸ οἰκεῖον τρίγωνον, οὗτος λαμβάνεται. ταῦτα μὲν ἐπὶ ἡμερινῆς γενέσεως ἐάν ἢ ὁ Ἥλιος ἐν ἐπικαίροις τόποις καὶ ὄραται παρὰ τοῦ κυρίου τῶν ὀρίων τοῦ τόπου ἢ τοῦ οἴκου ἢ τοῦ ὑψώματος ἢ τοῦ τριγώνου. εἰ δὲ μὴ αὐτὸς εἶη, τύχοι δὲ ἡ Σελήνη, τὸν κύριον αὐτῆς προκρίνομεν τῷ αὐτῷ τρόπῳ. εἰ δὲ μὴδὲ αὕτη, τὸν κύριον τοῦ κλήρου τῆς τύχης. εἰ δὲ πάλιν καὶ ὁ κλήρος μὴ εὐρεθείη, εἰ μὲν εἶη ἢ προγενομένη συζυγία συνοδική, ἢ καὶ ἐν ἐπικαίρῳ τόπῳ, τὸν κύριον αὐτῆς. εἰ δὲ τούτων ὁ κύριος μὴ εὐρεθείη, τελευταῖον πάντων τὸν τοῦ ὠροσκόπου

5 Cf. Ptol., IV, 8; Procl., IV, 9. 6-7 Ἡφαιστίως cod. 12 γὰρ] δὲ f. mel. 14-15 τοῦ ἐν τῷ τόπῳ Ζηδίου om., sed αὐτῶν ante κέχρηται. 16 εἰ δὲ μὴ οὗτος. 16-17 ἀστήρ ὄρα τὸν Ἥλιον ἐπέχοντα τὸν ἴδιον οἶκον. 17-19 εἰ δὲ καὶ λαμβάνεται om. 20 Post ἐπέχοντα] καὶ οὗτος λαμβάνεται ὁ ὄρων τὸν Ἥλιον ἐπέχοντα om. cod. οὗτος λαμβάνεται om. 1. 22 τοῦ κυρίου εἰ τοῦ τόπου om. 26 Post αὐτῆς] εἰ δὲ πανσεληνιακὴ ὁμοίως τὸν κύριον αὐτῆς.

¹ Locum versibus 14-20 contentum, alterius lacunis codicis ab altero suppletis, ita legendum esse puto: ... ἢ ἐν τῷ ἰατρῷ τῷ κυρίῳ τῶν ὀρίων τοῦ ἐν τῷ τόπῳ Ζηδίου, αὐτῷ οὐχ ἀπλῶς κέχρηται - ὄρια. εἰ δὲ μὴ εἶη οὗτος, ἕτερος δὲ τις ἀστήρ ὁ τὸν Ἥλιον ἔχων τὸν ἑαυτοῦ οἶκον ἐπέχοντα, οὗτος λαμβάνεται. εἰ δὲ καὶ οὗτος ἀπὸστροφος εἶη τοῦ Ἥλιου, ἄλλος δὲ τις ὄρα τοῦτον ἐπέχοντα τὸ ἴδιον ὑψωμα, οὗτος λαμβάνεται. εἰ δὲ καὶ οὗτος ἀπὸστροφος εἶη τοῦ Ἥλιου, ἄλλος δὲ τις ἴδιος (ἴδη P) αὐτὸν ἐπέχοντα, καὶ οὗτος λαμβάνεται ὁ ὄρων τὸν Ἥλιον ἐπέχοντα τὸ οἰκεῖον (ἴδιον P) τρίγωνον, οὗτος λαμβάνεται.

λαμβάνομεν τῷ αὐτῷ τρόπῳ. ἐπὶ δὲ νυκτερινῆς γενέσεως τὴν Σελήνην προκρίνομεν ἐν ἐπικαίρῳ οὖσαν τόπῳ. ἐάν δὲ μὴ εὐρίσκηται αὕτη, τύχη δὲ ὁ Ἥλιος ἐν ταῖς ὑπὸ γῆν μοίραις τοῦ ὠροσκόπου, τῷ κυρίῳ πάλιν αὐτοῦ χρῆσόμεθα. πρὸς τούτοις δὲ χρῆ σκοπεῖν καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀφετικούς τόπους καὶ προκρίνειν τὸν ἀπηλλαγμένον καὶ ἐλεύθερον κακοποιοῦ στάσεως. δέδοται δὲ φησὶ, παρ' ἐκάστου τῶν ἀστέρων τῇ τάξει τῶν ἐφεξῆς ὁ χρόνος κατὰ τὰς ἀναφορὰς τοῦ οἰκεῖου κλίματος. »

[F. 136^r.] Hephaest., II, 26. Περὶ ἐνιαυτοῦ.

« Ἀπὸ τοῦ ὠροσκόπου τὸ πλῆθος τῶν ἐτῶν ἔκβαλλε καὶ εἰς ὃ ἂν καταλήξη Ζηδίων σκόπει τὸν κύριον ἐκείνου εἰ ὄρα αὐτὸν, καὶ εἰ ἀνατολικὸς ἐστὶν ἢ ἐν ὀρίοις ἢ οἴκῳ ἢ τριγώνῳ ἢ ὑψώματι ... καὶ εἴπερ εἶη ὑπὸ ἀγαθοποιῶν καλῶς ἐσχηματισμένος, ἀποφαίνου τὴν ἐνιαυτὸν κάλλιστον ἔσεσθαι. εἰ δὲ εὐρεθείη ἐν τοῖς ἐναντίοις τῶν προειρημένων, ἐναντία δηλονότι ὑπονοητέον. εἰ δὲ καὶ ἐν ἀλλοτρίῳ οἴκῳ τύχοι, χαλεπώτερος ἔσται. εἰ οὖν εἶεν οἱ κακοποιοὶ οὕτως ἔχοντες καὶ ἐν ἀλλοτρίῳ οἴκῳ, χαλεπώτατοί εἰσιν· ἢ γὰρ νόσον ἢ ἐκκρίσεως καταδίκην ἢ ξενιτείας διαφορὸς ποιούσιν. εἰ δὲ οἱ ἀγαθοποιοὶ κουφοτέρους μετεωρισμοὺς ποιούσι, καὶ ἐπὶ μὲν Διὸς δαπάνας ἐκουσίᾳ γνώμῃ, ἐπὶ δὲ [f. 136^v] Ἀφροδίτης γυναικείους τινὰς μύμους ἐπιφέρει. ἐπὶ δὲ Ἑρμοῦ Ζημίας. 20 καλῶς δὲ κείμενοι οἱ κακοποιοὶ ἐν τῇ γενέσει καλὰ ποιούσιν, ὁ μὲν Ἄρης πράξεις μετὰ θερμότητος, ὁ δὲ Κρόνος ὁμοίως ἐνεργείας πρὸς γεωπονίαν ἢ οἰκοδομὰς. οἱ δὲ ἀγαθοποιοὶ βελτίονα παρέχουσιν, ὁ μὲν Ζεὺς εὐγαμίαν καὶ φιλίαν, ἔσθ' ὅτε καὶ τέκνωσιν, ἢ δὲ Ἀφροδίτη ὁμοίως τὰ αὐτὰ καὶ χάριν παρὰ θηλείας, ὁ δὲ Ἑρμῆς ἐκ λόγων κέρδη. »

25 [F. 136^v.] Hephaest., II, 27. Περὶ μηνῶν.

« Καὶ περὶ τῶν μηνῶν δὲ καὶ ἡμερῶν ὡσαύτως σκέπτου τοὺς ἐπόντας ἢ καὶ ὁρῶντας τῶν ἀστέρων τὸ Ζηδίων εἰς ὃ ἐμπίπτει ὁ μῆν ἢ καὶ ἡ ἡμέρα, καὶ οὕτως στοχάζου. γινώσκεται δὲ τὸ Ζηδίων εἰς ὃ ἐμπίπτει ὁ μῆν τοῦ πλῆθους τῶν μηνῶν ἐκβαλλομένου ἀπὸ τοῦ γενεθλιακοῦ μηνὸς 30 <ἐν> ἐκάστῳ Ζηδίῳ ἐνὸς μηνὸς διδομένου ἀπὸ τοῦ τὸν ἐνιαυτὸν λαχόντος Ζηδίου. ἐπιτήρει δὲ καὶ καθ' ἕκαστον ἔτος τὰ τετράγωνα καὶ τὰ διάμετρα σχήματα τῶν κακοποιῶν πρὸς τὸ λάχον Ζηδίων τὸν ἐνιαυτὸν. καὶ τὰς συνόδους δὲ καὶ πανσεληνούς ὁμοίως εἰ πρὸς ἀγαθοποιούς ἐγένοντο ἢ ἐναντίους. »

3 Post ἐν ταῖς] παρὰ τὸν ὠροσκόπον ἐγγύς. 7 τῶν ὀρίων ἐφεξῆς. Hic Hephaestionis verba CLX cod. praetermisit 19 Ζημίας καὶ ἀσυνθήκας. 20 ἐν τῇ γενέσει] ἀντιγενέσει. 21 περὶ γεωπονίας. 22 23 σύστασιν καὶ εὐγαμίαν κ. φ. καὶ εὐκλειαν. 24 Verbum κέρδη sequitur in Heph. Dorothei versus 119 (Kroll, Catal., VI, p. 102). 26 ἐπόντας. 28 ὁ μῆν om. 29 ἀπὸ τοῦ πλῆθους. 30 δεδομένου.

Περὶ ἡμέρας.

« Περὶ δὲ ἡμέρας ἔκβαλλε τὸ πλῆθος τῶν ἡμερῶν τῶν ἀπὸ τῆς γενεθλιακῆς ἡμέρας ἀπὸ τοῦ μηνιαίου ζωδίου ἐκάστῳ ζωδίῳ διδοὺς ἡμέρας β' s'', καὶ εἰς ὃ ἀν ἤλιξη ἐκείνο ἔξεις τῆς ἡμέρας ζωδίου. »

[F. 136v.] Hephaest., II, 27bis. Διαίρεσις τῆς χρονοκρατορίας 5 ἐκάστου τῶν ἀστέρων.

« Ἦδη δὲ τινες τῶν ἀρχαίων Αἰγυπτίων συνθέντες τὰ ἔτη τῶν περιόδων τῶν Ζ' ἀστέρων συμποσομένων ὁμοῦ εἰς ἔτη ι' καὶ μῆνας θ' ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ πρώτου, τουτέστι τοῦ Κρόνου, ἐμέρισαν τοῖς ἐφεξῆς <ἀστράσι> κατὰ τὰ ἐφεξῆς ζωδία ἐκάστῳ διδόντες τὴν ἰδίαν περίοδον. 10 ἔτι δὲ καὶ ὑπομερισμὸν κατ' ἀναλογίαν ἐκάστης περιόδου εἰς βραχυτέρους χρόνους ποιησάμενοι ἀπὸ τοῦ πρώτου χρονοκράτορος τοῖς ἐφεξῆς ὁμοίως δεδώκασιν. οἷον ἔστω ὁ Κρόνος ὁ τοὺς καθολικοὺς χρόνους ἔχων, τουτέστι τὰ ι' ἔτη καὶ μῆνας θ', ἐκ τούτων μερίζει ἑαυτῷ μὲν μῆνας λ'. Διὶ δέ, ἐὰν ἢ ἐφεξῆς, μῆνας ιβ', καὶ Ἄρει πάλιν, εἰ ἐφεξῆς 15 εἴη, μῆνας ιε', καὶ τοῖς ἐφεξῆς ὁμοίως, Ἠλίῳ μὲν μῆνας ιθ', Ἀφροδίτῃ ἠ', Ἑρμῇ κ', Σελήνῃ δὲ κέ'· καὶ αὕτη μὲν ἢ ἀκροτάτη καὶ πρώτη διαίρεσις. ἐν δὲ τῇ ὑποδιαίρει Κρόνος μὲν ἀφ' ὧν λαμβάνει μηνῶν λ' κατ' ἀναλογίαν μερίζει ἑαυτῷ ἡμέρας σι', Διὶ ἡμέρας πδ', Ἄρει ἡμέρας ρε', Ἠλίῳ ἡμέρας ρλγ', Ἀφροδίτῃ ἡμέρας νς', Ἑρμῇ ἡμέρας ρμ', Σελήνῃ 20 ἡμέρας ροε'. πάλιν ὁ Ζεὺς ἐκ τῶν ἑαυτοῦ μηνῶν ιβ' ἐπιμερίζει ἑαυτῷ ἡμέρας λδ', Κρόνῳ ἡμέρας πε', Ἄρει ἡμέρας μβ', Ἠλίῳ ἡμέρας μδ', Ἀφροδίτῃ ἡμέρας κβ', Ἑρμῇ ἡμέρας νζ', Σελήνῃ ἡμέρας οα'. Ἄρης ἐκ τῶν ἑαυτοῦ μηνῶν ιε' ἐπιμερίζει ἑαυτῷ ἡμέρας νβ', Κρόνῳ ἡμέρας ρε', Διὶ ἡμέρας μβ', Ἠλίῳ ἡμέρας ξς', Ἀφροδίτῃ ἡμέρας κη', Ἑρμῇ ἡμέ- 25 ρας ο', Σελήνῃ ἡμέρας πζ'. Ἡλιος ἐκ τῶν ἑαυτοῦ μηνῶν ιθ' ἑαυτῷ ἐπιμερίζει ἡμέρας πγ', Κρόνῳ ἡμέρας ρδ', Διὶ νβ', Ἄρει ἡμέρας ξδ', Ἀφροδίτῃ λ', Ἑρμῇ π'. Σελήνῃ ρη'. Ἀφροδίτῃ ἐκ τῶν ἑαυτῆς μηνῶν ἠ' ἑαυτῇ ἐπιμερίζει ἡμέρας ιε', Κρόνῳ ἡμέρας νζ', Διὶ ἡμέρας κβ', Ἄρει ἡμέρας κη', Ἠλίῳ λς', Ἑρμῇ λη', Σελήνῃ ἡμέρας ιζ'. Ἑρμῆς ἐκ τῶν 30 ἑαυτοῦ μηνῶν κ' ἑαυτῷ ἐπιμερίζει ἡμέρας ςς', Κρόνῳ ρμα', Διὶ νς', Ἄρει ο', Ἠλίῳ ς', Ἀφροδίτῃ λς', Σελήνῃ ριζ'. Σελήνῃ ἐκ τῶν ἑαυτῆς μηνῶν κέ' ἑαυτῇ ἐπιμερίζει ἡμέρας ρμη', Κρόνῳ ροζ', Διὶ οα', Ἄρει πζ', Ἠλίῳ ριε', Ἀφροδίτῃ μς', Ἑρμῇ ριθ'.

« Ἴνα δ' εὐχερῶς καὶ διὰ μνήμης ἔχων ποιῆς τὴν ἀναλογίαν [f. 137r.] 35

5 Titulus apud Hephaestionem : Διαίρεσις ι' ἐτῶν καὶ μηνῶν θ'. 8 συμποσώω deest in lexicis, at posō agnoscitur. 10 ἀστράσι addo ex Heph. 20 ρμ'] μ' cod. Corr. ex Heph. 21 ροε'] ρε' cod. Corr. ex Heph.. 22 μδ'] νδ'. 24 ιε'] ιγ'. 25 μδ'] νδ' cod. et P. Corrigo, ceteris numeris dimidiatos dies quotiescumque licuit prae-bentibus. 27 ρδ'] Corr. ex λδ' in cod.; ρλ' in Heph. 28 λ'] λε'. π'] πζ'. 30 ιζ'] νζ'. 35 ποιῆσει.

τοῦ ὑπομερισμοῦ, ἐπὶ μὲν Κρόνου τοὺς λ' μῆνας ἀναλύσας εἰς ἡμέρας ρ' μερίζε εἰς τοὺς ρκθ' μῆνας τῆς κοινῆς τῶν ἀστέρων περιόδου· γίνονται ἔγγιστα Ζ'. ἐπτάκις οὖν ἐκάστου ἀστέρος ποιεῖ τὴν περίοδον καὶ εὐρήσεις τὸν λεπτότερον ὑπομερισμὸν· οἷον ἐπὶ τοῦ Κρόνου· ὅσον γὰρ 5 μέρος εἰσὶν οἱ λ' μῆνες τῶν ρκθ' μηνῶν, τοσοῦτον μέρος γίνονται καὶ οἱ Ζ' μῆνες, <τουτέστιν> αἱ σι' ἡμέραι τῶν λ' μηνῶν, τουτέστι τῶν ρ' ἡμερῶν. ἐπὶ μὲν οὖν Κρόνου οὕτως· ἐπὶ δὲ Διὸς ἐπτάκις πάλιν τοὺς ιβ' μῆνας αὐτοῦ ποιήσας εὐρήσεις ἡμέρας πδ'· καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἀστέρων ὁμοίως. ἐφεξῆς δὲ ἐπὶ τοῦ λεπτοτέρου μερισμοῦ, ἐπεὶ 10 ιβ' μῆνες εἰσὶν ἢ τοῦ Διὸς περίοδος, ἦτοι ἐνιαυτὸς εἰς, τουτέστιν ἡμέραι τζ', ταῦτα μερίσον εἰς τὴν κοινὴν περίοδον τὰ ρκθ', γίνονται β' s'' γ' ἔγγιστα. τούτοις πολλαπλασίασον τὰ ιβ' τῆς περιόδου· γίνον-ται λδ'· καὶ ὁμοίως τὰ λ' τῆς περιόδου τοῦ Κρόνου· γίνονται πέ'· καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. τοῖς δὲ ιβ' μηνσὶν ἐφ' ἐκάστου ἐνιαυτοῦ συλ- 15 λαμβάνουσι καὶ τὸν πενθήμερον.

« Ἰστέον τοίνυν ὅτι τότε εὐρίσκομεν συμφωνοῦντα μᾶλλον τὰ ἀποτε-λέσματα ἐπὶ τῶν χρονοκρατόρων ὅταν ἀπὸ τοῦ αἰρετικοῦ φωτὸς ἐπι-κέντρου ὄντος τὴν ἀφῆσιν τῶν χρόνων μερίζωμεν. Ἀποκλίναντος γὰρ καὶ ἀσυνδέτου ὄντος τῷ ὠροσκόπῳ οὐχ ὁμοίως εὐρίσκομεν σύμφωνα 20 τὰ ἀποτελέσματα. Ὅταν οὖν μὴ εὐρῶμεν καλῶς κείμενον τὸ τῆς αἰρέ-σεως φῶς, ἄλλον δὲ τινα τῶν ἀστέρων ἐπικέντρον καὶ δυναμικώτερον, ἐκείνῳ διδόναι τὴν κυρείαν ὀφείλομεν τῆς τῶν τοιοῦτων χρόνων ἀφέσεως. »

[F. 137r.] Hephaest., II, 28. Κρόνου χρονοκρατορία.

« Ὁ τοῦ Κρόνου λαμβάνων τοὺς καθολικοὺς χρόνους ἢ καὶ τοὺς μερι- 25 κούς ἐπὶ μὲν ἡμερινῆς γενέσεως χωρὶς τῆς πρὸς Ἄρεα διαμετρήσεως ἢ τετραγώνου στάσεως καὶ ἐπὶ ἑβδῆς ἀνατολῆς οὐ κακὸς ἐγράφη, ἀλλ' ὠφέλιμος καὶ ἀπὸ παλαιῶν πραγμάτων ἢ μυστηρίων ἢ κληρονομίων ποιεῖ κέρδη ἀπὸ τε συγγενικῶν προσώπων καὶ μάλιστα πρεσβυτέρων. ἔτι δὲ καὶ γειηπονεῖν παρασκευάζει, καὶ εἰς πάντα οἱ χρόνοι ἀγαθοὶ καὶ ἐπιτευκτικοὶ γίνονται. ἐπὶ δὲ νυκτερινῆς γενέσεως χαλεπὸς ἐν πᾶσι τοῖς ἐνεργουμένοις γίνεται· οὐ γὰρ διαλείπουσι τὸν χρόνον κίνδυνοι καὶ ἀπραγία καὶ σωματικαὶ ἀσθένειαι· ποιεῖ δὲ καὶ ἀποβολὰς καὶ ζημίας

1 ρ'] λ' P grave. 3 ἔγγιστα Ζ'] 7=903:129. 4 Post ὑπομερισμὸν] add. P: ἐπὶ τῆς δεκαετηρίδος. 6 τουτέστιν add. P. 12 β' s'' γ'] β' γ'. Invenio 2° 47' 26". τούτοις λδ'] (2° = 120') + 30' + 20' = 170 (170 × 12 = 2040) : 60 = 34. 13 πε'] (170 × 80 = 510) : 60 = 85. 17-18 ἐπικέντρου] ἐπὶ H (sic). 19 συμφώνως P. 22 κυρείαν] πρότεριαν. 24 Cf. de planetarum χρονοκρατορίας Hermes philoso-phus (idem atque Apomashar si vere putavi, C. R. Acad. inscr., 1910, p. 132 sqq.) de revolutionibus nativitatium, ed. ab Hier. Wollfo cum Exegete anonymo et Por-phyrii Introductione in Ptolemaei Tetrabiblum, Basil. 1559. Cf. quoque Vettii Valentis Anthol., ed. Kroll, IV, 20. 32 ἐνεργουμένοις] ἐγχειριζομένοις.

καὶ λύπας· καὶ ἂν μὲν ἐν ἠλιακῷ ζῶδιῳ τύχη ἐξ ὑπερεχόντων βιασθή-
σεται ζημίαις καὶ κινδύνοις· ποιεῖ δὲ καὶ ἀληθόνας νεύρων καὶ νόσους
πολυχρονίους. ἐν δὲ σεληνιακῷ τυχῶν ζῶδιῳ ποιεῖ στομαχικούς κινδύ-
νους καὶ ἀπραγίας. ἂν δὲ καὶ Σελήνη τύχη λήγουσα ἐπὶ νυκτερινῆς
γενέσεως, ποιεῖ λύπας καὶ μερίμνας καὶ θλίψεις βιωτικὰς καὶ ἐξ ὑγρῶν
ὀχλήσεις καὶ νόσους μητρὶ ἢ ἀδελφοῖς ἔχουσι, καὶ θηλυκῶν προσώπων
κινδύνους· ἡμέρας δὲ καὶ Σελήνης αὐξήσεως ἀγαθὸς καὶ πρακτι-
κὸς ἐν πᾶσιν ἔσται ὁ χρόνος. ἐν δὲ ἰδίῳ τόποις τυχῶν ἡμέρας ἀγαθὰ
περὶ κτήσιν σημαίνει, νυκτὸς δὲ κακῶν αἴτιος ἔσται, ἔν τε ζημίαις καὶ
νόσοις στομαχικαῖς, καὶ ἐχθραῖς αἰφνιδίῳ περιτρέπων.

« Ἐν δὲ Διὸς τόποις ἡμέρας ἐν πᾶσιν ἔσται [f. 137^v] ἀγαθός· καὶ γὰρ
κληρονομίαν καὶ δόξαν περιποιεῖ καὶ κέρδη καὶ προκοπὰς καὶ πράξεις,
νυκτὸς δὲ ἐν τῇ ἀρχῇ ἀνωμαλῆσει καὶ ἀπραγῆσει, ὕστερον δὲ εὐπράξει
καὶ ἐχθρῶν περιγεγήσεται.

« Ἐν δὲ Ἄρεως τόποις ἐπὶ νυκτερινῆς γενέσεως ψύζειν πράξεως καὶ
πραγμάτων ἐκκοπὰς καὶ ἐχθρῶν ἐπαναστάσεις καὶ θλίψεις βιωτικὰς καὶ
ψυχοπονίας καὶ ἀπραγίας ἀποτελεῖ καὶ σωματικὰς ἀσθενείας.

« Ἐν δὲ τοῖς τῆς Ἀφροδίτης ψόγον οἶσει διὰ γυναῖκα καὶ βλαβήσεται,
καὶ θορύβους παρέξει· τισὶ δὲ καὶ νόσους γυναῖξιν ἢ πένθος ἀπεργά-
ζεται, καὶ ἐν πᾶσι λυπηρὸς καὶ ἀηδὴς ὁ χρόνος ἔσται.

« Ἐν δὲ τοῖς τοῦ Ἑρμοῦ συκοφαντίας ποιήσει καὶ πένθος συγγενῶν
<καὶ> τέκνων φθορὰν καὶ κρίσεις καὶ φόβους καὶ διαβολὰς· τισὶ δὲ
ἐπιθρεπτῶν φθορὰν καὶ λύπας φέρει καὶ ἐχθρας καὶ δόλους καὶ ψευδο-
κατηγορίας καὶ μετὰ βασιλῶν ἐνεκα ἐχθρῶν καὶ παλαιῶν πραγμάτων
ἀνασκευὰς.

« Τῷ δὲ τοῦ Διὸς ἐπιμερίζων μῆνας καὶ ἡμέρας ὁ Κρόνος ἐπὶ μὲν
ἡμερινῆς γενέσεως ἀγαθὰ σημαίνει καὶ πράξεις ποιεῖ περίκτησιν τε
καὶ κέρδη καὶ σώματος εὐρωστίαν, καὶ ἢ κληρονομοῦσι ἢ προκόπτουσι
καὶ ἐν ταῖς πράξεσιν εὐημεροῦσι, καὶ φιλίας ἐπισήμους ἔξουσιν. ἐπὶ
δὲ νυκτὸς οὐ καλὸς ἐγγράφη· ἐναντιώματα γὰρ καὶ ἀπραγίας καὶ βιωτι-
κὰς θλίψεις καὶ ψύξεις καὶ ταραχὰς καὶ οἰκειακὰς μέμψεις καὶ σωματι-
κὰς ἀσθενείας ποιεῖ.

« Τῷ δὲ Ἄρει ἐπιμερίζων ἐπὶ μὲν ἡμερινῆς γενέσεως κακὸς καὶ βλαπ-
τικὸς πέφυκεν· ἐπιφέρει γὰρ νόσους καὶ συνοχὰς καὶ ἀνασκευὰς
πραγμάτων καὶ λύπας καὶ πένθη καὶ ἀποβολὰς πατρικὰς καὶ ἐναντιώ-
σεις καὶ δυσστευείας πραγμάτων καὶ τὸν χρόνον πάντα ἐπίμοχθον
διανύειν ποιεῖ, καὶ ξενιτείας ἀθέτους καὶ ἐπικινδύνους παρέχεται, καὶ

1 Post λύπας] καὶ κρίσεις καὶ θανάτους. 7 αὐξήσεως cod., αὐξήσεως
P. Corr. F. C. 9 F. l. <καὶ> περίκτησιν. 12 κέρδη cod. 21 συγγενικῶν τέκνων.
23 ἐπιθρεπτῶν cod.; ἐπὶ θρεπτῶν P. 25 Post ἀνασκευὰς] καὶ ἐπιθέσεις. 26 Cf.
Vettii Valentis Anthol., IV, 20, p. 292 sq. Kroll. 27 ἡμερινῆς] νυκτερινῆς cod.
Corr. ex Hephl. 30 οὐ καλὸς ἀνεγράφη. ἀπραγίας παρέχει f. mel. 31 F. l.
οἰκειακὰς. 36 ἀνεπιτευείας.

οἰκειακὰς λύπας καὶ συγγενικὰ πένθη ἀνωφελῆ. ἐπὶ δὲ νυκτὸς μέτρια
τὰ φαῦλα γίνεται, καὶ μετὰ βραδύτητος καὶ δυσπραγίας περιελεύσεται
τὸν χρόνον, καὶ πράξεις ἔξει καὶ σώματος εὐρωστίαν καὶ τῶν φαύλων
κατόρθωσιν καὶ ἐπιτευκτικὸς ἔσται ὁ χρόνος, πλὴν μετὰ μόχθων καὶ
θορύβων.

« Τῷ δὲ Ἠλίῳ ἐπιμερίζων ἐπὶ μὲν ἡμερινῆς γενέσεως κινδύνους
παρέχει καὶ ἀπραγίας καὶ θανάτους οἰκείων προσώπων καὶ φόβους καὶ
σωματικὰς ἀσθενείας καὶ ἐπαναστάσιν ἐχθρῶν καὶ ἐπιποκὰς ἐξ ὑπερε-
χόντων προσώπων. καὶ ἀσχοληθήσονται ἀπραγοῦντες, καὶ πράξεις
ἀπράκτους καὶ μοχθηρὰς ἔξουσιν. καὶ ἐξ ἰδίων ἐπιβουλὰς καὶ τῷ σώματι
πυρετούς, τισὶ δὲ καὶ ῥίγη καὶ ἀπραγίας ἐκ δημοσίων· τὸν δὲ χρόνον
μετέωρον καὶ κινδυνώδη ποιήσει. ἐπὶ δὲ νυκτερινῆς γενέσεως μετὰ
ἀνωμαλίας καὶ μόχθων καὶ ἀπιστιῶν καὶ ἀντιζηλιῶν φίλων ποιεῖ περι-
γενέσθαι τῶν κακῶν καὶ ἐχθρῶν καθαίρεσιν καὶ πρᾶξιν σημαίνει, καὶ
σύστασιν ἐκ φιλίας ὑπερεχόντων, καὶ τῶν ἀπραγιῶν μεταβολὴν ἐπὶ τὸ
κέρδος ὄφεται.

« Τῇ δὲ Ἀφροδίτῃ ἐπιμερίζων [f. 97^r] ἐπὶ μὲν ἡμερινῆς γενέσεως προ-
κοπὰς καὶ συστάσεις ἐκ φίλων ποιεῖ, καὶ συκοφαντίας, ἐπιποκὴν καὶ
βίου κατόρθωσιν, μάλιστα τῆς Ἀφροδίτης ἀθεωρήτου οὔσης ὑπὸ κακο-
ποιῶν. ἐπὶ δὲ νυκτερινῆς ταῖς πράξεσιν ἔσται ἀγαθός· ἐπιφέρει δὲ
κωλύσεις καὶ λύπας καὶ βλάβας διὰ γυναῖκα. εἰ δὲ ὑπαυγος εἴη ἢ
Ἀφροδίτῃ ὑπὸ κακοποιῶν θεωρουμένη, ποιεῖ στομαχικὰς νόσους καὶ
οἰκειακὰς λύπας· ὁ δὲ χρόνος νοσώδης καὶ ἀηδὴς ἔσται.

« Τῷ δὲ Ἑρμῇ ἐπιμερίζων ἐπὶ μὲν ἡμερινῆς γενέσεως ἐπ' ἀνατολῆς
τυχόντι, μετρίως μὲν τὰς πράξεις καὶ τὰ κέρδη ποιεῖ καὶ ἀπὸ λόγων καὶ
πραγμάτων κρυπτῶν καὶ φίλων εὐεργεσίας, πάντα δὲ μετὰ βραδύτητος
καὶ ἀγωνίας διαλύει τὰ πράγματα. ἐπὶ δὲ νυκτερινῆς, τοῦ Ἑρμοῦ ἐπὶ
δύσεως ἐσπερίας ὄντος ἢ ὑπὸ κακοῦ θεωρουμένου, κακὸς καὶ ἀηδὴς
γενήσεται ὁ χρόνος· ἀπραγίας γὰρ σημαίνει καὶ ἐχθρας καὶ δίκας καὶ
ζημίας ἀρχαίων πραγμάτων, ἀργυρικῶν καὶ δανείων καὶ ἐγγυητικῶν
προσώπων, καὶ ἐν θορύβοις ἔσται καὶ ὄρκους, καὶ βλάβας καὶ ἀσθενείας
καὶ βρόχους καὶ ὠταλγίας ποιήσει, καὶ οἰκειακὰς λύπας χάριν θρεπτῶν·
εἰς δὲ μεσιτείας καὶ κοινωνίας καὶ συναλλαγὰς βλαπτικὸς καὶ ἀπρακτος
γενήσεται ὁ χρόνος.

« Τῇ δὲ Σελήνῃ ἐπιμερίζων ἐπὶ ἡμερινῆς γενέσεως ἐπὶ ἀνατολῆς
φερομένη κατόρθωσιν τῶν πραγμάτων καὶ ἀποφυγῆν τῶν κακῶν
ἀπεργάζεται καὶ πρᾶξιν καὶ φιλίαν. τῆς δὲ Σελήνης μειουμένης μετὰ
ἀνωμαλίας καὶ σκυλμῶν καὶ θορύβων καὶ ἀπιστιῶν καὶ μόχθων περιγε-

2 βραδύτητος (ac μετὰ supra versum cod.) P et cod. Item v. 26. 6 ἡμερινῆς]
νυκτερινῆς. 12 νυκτερινῆς] ἡμερινῆς. Hic locus aliquanto differt ab Hephaestio-
nis textu. 17 Post ἐπιμερίζων] μῆνας καὶ ἡμέρας. Item vv. 24, 35; p. 97, vv. 14
34; p. 99, vv. 19, 27. — De codicis nostri foliis turbatis, vid. supra, p. 11. Cf. Vetti
Valentis Anthol., IV, 21. 21 κωλυσμοῦς. 27 διαλύει] διανύεται.

νήσεται, τῶν πραγμάτων καὶ σύστασιν καὶ κέρδη παρὰ προσδοκίαν ἔξει. ἐπὶ νυκτὸς δὲ μειουμένης τῆς Σελήνης νόσους σωματικὰς καὶ πόνους ἐν κρυπτοῖς τόποις ποιήσει, καὶ βῆχα καὶ στομάχου πόνον καὶ μοχθηρὸν ποιήσει καιρὸν, καὶ ζημίας καὶ κινδύνους, καὶ θορυβῶδης ὁ χρόνος ἔσται, καὶ θάνατον τοῖς ἔχουσι γυναικὸς ἢ θηλυκοῦ προσώπου 5 ἀποβολήν. »

[F. 97^r.] Hephaest., II, 29. Διὸς χρονοκρατορία.

« Ὁ δὲ τοῦ Διὸς λαβῶν τὴν χρονοκρατορίαν ἐπὶ ἡμερινῆς γενέσεως ἐπὶ τινος κέντρου ἐπαναφορὰς τυχῶν χωρὶς τῆς πρὸς Ἄρην διαμετρήσεως ἢ τετραγώνου στάσεως ἀγαθὸν καὶ ὠφέλιμον ποιήσει τὸν χρόνον· καὶ γὰρ περίκτησιν βιωτικὴν ποιήσει καὶ δοξαστικὸς ἔσται ἐν πᾶσι, συστάσεις ποιῶν καὶ φιλίας ἀφ' ὧν περίκτησιν μεταλαμβάνουσι, καὶ κακῶν ἅμα καὶ ἐχθρῶν περιέσσονται· καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, ὁ χρόνος ἐπιτευκτικὸς ἔσται. ἐπὶ δὲ νυκτερινῆς καλῶς κείμενος ἀγαθὰ ἀποτελεῖ, ἀλλὰ μετὰ μόχθου καὶ ἀπιστίας· κακῶς δὲ ποιήσει λύπας, μόχθους καὶ 15 ἀμφισβητήσεις πρὸς ὑπερέχοντας καὶ ζημίας καὶ ἀπραγίας καὶ ξενιτείας καὶ διαβολὰς καὶ κρίσεις καὶ φθόνους καὶ μερίμνας ἕνεκα δημοσίων, καὶ οικειακὰς ἐπηρείας ἐκ μεγάλων προσώπων, καὶ στενοχωρίας βιωτικὰς ἀπεργάζεται. καὶ ἐν μὲν ἡλιακῇ ζωδίῳ [f. 97^v] καλῶς κείμενος προκοπὰς παρέχει καὶ πράξεις ἀφ' ὧν δοξασθήσεται καὶ ὠφελιθήσεται, καὶ τιμὰς 20 ἀπὸ ὑπερέχοντων ἔξει προσώπων. ἐν δὲ σεληνιακῇ ζωδίῳ μείζονας τὰς πράξεις ποιεῖ καὶ ἐπικερδεῖς, καὶ μάλιστα τῆς Σελήνης αὐξίφωτουσης, καὶ προκοπὰς καὶ κέρδη παρέχεται καὶ ἐκ θηλυκῶν προσώπων ὠφελείας. ἐν δὲ ἰδίοις τόποις τυχῶν καλὸς καὶ ὠφέλιμος γίνεται· καὶ γὰρ κληρονομίας δίδωσι καὶ προκοπὰς ἐπισήμους καὶ πράξεις <καὶ> 25 ἐχθρῶν ἐπικρατήσεις.

« Ἐν δὲ Ἄρεως τόποις συμφώνως πρὸς αὐτὸν τυχῶν παρέχει ἐκ δημοσίων καὶ στρατιωτικῶν ἀνδρῶν ἐπισήμων εὐεργεσίας. ἐὰν δὲ τετραγῶνος τύχη ἢ διάμετρος, ἀνωμαλίας καὶ βλάβας καὶ θορύβους καὶ ἐχθρας ποιεῖ, καὶ εἰς ὃ ἂν ἐπιβάληται οὐκ ἐπιτευκτον ἔξει τὸν 30 καιρὸν.

« Ἐν δὲ Ἀφροδίτης τόποις ὧν χαρίεις ἔσται ὁ χρόνος ταῖς πράξεσι καὶ προκοπαῖς καὶ φιλίαις ἐπισήμοις, καὶ συνήθειαν καὶ ἐπιπλοκάς γυναικῶν παρέχει ἐπικερδεῖς καὶ ἰλαρὸν καιρὸν, καὶ ἀγάμοις γάμον, τοῖς δὲ γεγαμηκόσι σπορὰν τέκνων. 35

« Ἐν δὲ Ἑρμοῦ τόποις πρακτικούς τε τοὺς χρόνους σημαίνει καὶ ἐπικερδεῖς καὶ σύστασιν καὶ πίστιν ἐκ μεγάλων προσώπων· ὁ δὲ χρόνος

7 Titulus in Heph. : Περὶ Διὸς χρονοκρατορίας. 9 Post κέντρου] ἢ ἐπ. 21 ἀπὸ προσώπων] πρὸς ὑπερέχοντα πρόσωπα. 25 καὶ addo ex Heph. 27-28 ἐκδημιῶν. 29 ἀνωμαλως. 34 ἐπικερδῆ.

ἰλαρὸς καὶ ἐπικερδῆς ἔσται, μάλιστα δὲ τοῦ Ἑρμοῦ καλῶς κειμένου ταῦτα ποιεῖ, κακῶς δὲ τυχόντος ἀπραγίας καὶ στενοχωρίας καὶ ἀνασκευὰς καὶ ἐχθρας ἀπεργάζεται.

« Ὁ Ζεὺς Κρόνῳ ἐπιμερίζων μῆνας καὶ ἡμέρας ἐπὶ ἡμερινῆς γενέσεως 5 δόξαν καὶ σύστασιν καὶ εὐρωστίαν σώματος ἐπιτελεῖ καὶ κέρδη καὶ φιλίας ἐπισήμους καὶ προκοπὰς καὶ ἐχθρῶν ἐπικρατήσιν καὶ ἀπόλουςιν κακῶν, καὶ τόπους μεταβάλλει ἐπὶ τὸ εὐκρατον καὶ βίου πρόθεσιν καὶ κέρδη ἀπεργάζεται. ἐπὶ δὲ νυκτερινῆς γενέσεως ἀποβολὰς βιωτικὰς σημαίνει καὶ ἀηδίας καὶ λύπας καὶ σκυλμούς καὶ ταραχώδεις χρόνους 10 καὶ διαβολὰς ἐκ φίλων καὶ ἐξ ἰδίων προδοσίας καὶ ἐγκλήματα καὶ στενοχωρίας καὶ συνοχὰς ἐξ ὑπερέχοντων προσώπων ἀπεργάζεται, καὶ εἰς πάντα ψυκτικὸς ὁ χρόνος καὶ ἀηδῆς ἔσται ἔν τε ἀσθενείαις κρυπταῖς καὶ νόσοις μακρᾶς καὶ μετεωρισμοῖς ψυκτικοῖς.

« Τῷ Ἄρει δὲ ἐπιμερίζων ἐπὶ μὲν ἡμερινῆς γενέσεως οὐκ ἀγαθός· 15 λύπας γὰρ παρέχει καὶ ἐπιβουλὰς ἐξ ἰδίων εἰκαίας ἐχθρας καὶ φάσεις κενὰς ἀκούσεται καὶ μετεωρισμούς ἔξει, καὶ φόβον καὶ ἀπραγίαν, ζημίαν καὶ κινδύνους ἐξαίφνης, συκοφαντίας, κατηγορίας καὶ δημοσίων πραγμάτων ταραχὰς καὶ ὄχλων ἀρχοντικῶν ἐναντιώσεις. ἔξει δὲ τιμὴν καὶ οικειακὰς λύπας· ἐπὶ δὲ νυκτερινῆς, μετὰ σκυλμῶν καὶ 2) μοχθῶν πράξεις καὶ στρατείας.

« Τῷ δὲ Ἠλίῳ ἐπιμερίζων ἐπὶ ἡμερινῆς γενέσεως μετεωρισμούς καὶ στενοχωρίας καὶ κρίσεις καὶ πρὸς ἰδίους καὶ φίλους αἰφνιδίους ἐχθρας ἀπεργάζεται περὶ ἀρχαίων πραγμάτων, μάλιστα ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν χρόνων, καὶ σκυλμὸν σωματικὸν καὶ κεφαλῆς καὶ στομάχου πόνον 25 ποιεῖ· ὕστερον δὲ περὶ [f. 138^r] γίνονται πάντων μετὰ μόχθου ὀλίγου, καὶ χαρῆσονται καὶ ἐξ ἐπισήμων ἀνδρῶν δόξας ἔξουσιν. ἐπὶ δὲ νυκτερινῆς γενέσεως οὐ καλὸς ὁ χρόνος ὑπάρξει· ἀπειλὰς γὰρ καὶ διαβολὰς καὶ ζημίας καὶ πένθη καὶ κινδύνους πατρῶν τοῖς ἔχουσι σημαίνει, καὶ δυσφημίας καὶ κρίσεις καὶ ἐπιβουλὰς ἀπὸ φίλων καὶ ἐχθρας συγγενικῶν 30 προσώπων πρὸς ὑπερέχοντας καὶ ὄχλους καὶ ἐξ ἰδίων προδοσίας καὶ δαπάνας καὶ ἐχθρῶν ἐπαναστάσεις ποιήσει. εἰ δὲ Ἄρης ἐπέλθοι Ἠλίῳ ἔχοντι τοὺς χρόνους, νόσους αἱματικές, αἱμαγμούς καὶ φρενοβλαβείας ποιεῖ.

« Τῇ δὲ Ἀφροδίτῃ ἐπιμερίζων ἐπὶ τε νυκτερινῆς καὶ ἡμερινῆς γενέσεως 35 ἀπὸ Ξένης ἐπὶ τὰ ἴδια φέρει· καὶ κέρδη παρέχει καὶ πράξεις καὶ ἐχθρῶν ἐπικρατήσιν καὶ γυναιεῖ συνελεύσεις καὶ φιλίας καὶ ἀγάμοις γάμον, γεγαμηκόσι δὲ τέκνα ποιήσει, καὶ ἰλαρὸς ὁ χρόνος ἔσται· καὶ ἐν τέχναις καὶ ἐπιτηδεύμασιν ἐμπράκτους καὶ πιστεῖς πρὸς φίλους. τῆς δὲ Ἀφροδί-

7 πρόσθεσιν. 17 ἐξαίφνης cod. 19 νυκτερινῆς γενέσεως. 20 Post στρατείας add. Heph. : ἀγαθούς τε καὶ ἐπικερδεῖς καὶ ἐπιτευκτικούς τοὺς χρόνους σημαίνει. 26 ἔξεπισήμων cod., ἐξ om. P. 27 ἀπειλὰς] ἀπωλείας. 28 πατρῶν] πρ P (scil. πατρὸς?). 38 πίστει.

της ὑπὸ κακῶν θεωρουμένης καὶ οὔσης ἑσπερίας ποιεῖ ἕξ ὄχλων λύπας καὶ θορύβους καὶ Ζημίας καὶ κρίσεις καὶ μερίμνας καὶ ἀπραγίας, καὶ καθόλου οἱ χρόνοι ἀπρακτοὶ καὶ ἐνδεεῖς γενήσονται.

« Τῷ δὲ Ἑρμῇ ἐπιμερίζων καὶ ἐπὶ ἡμερινῆς καὶ νυκτερινῆς γενέσεως ποιεῖ προκοπὰς καὶ πίστιν καὶ διὰ λόγων εὐφημίας καὶ ἐκ θηλυκῶν 5 προσώπων ὠφελείας καὶ φιλίας ἀγαθὰς. τοῦ δὲ Ἑρμοῦ ὑπὸ κακῶν θεωρουμένου ἢ ὑπ' αὐτὰς ὄντος βλαπτικὸς ὁ χρόνος ἔσται· ἔχθρας γὰρ καὶ Ζημίας καὶ ἀπραγίας καὶ θορύβους ποιήσει.

« Τῇ δὲ Σελήνῃ <ἐπι>μερίζων ἐπὶ ἡμέρας καὶ νυκτὸς φερομένη ἕξ ἀνατολῶν ὠφέλειαν περὶ κτήσιν καὶ προκοπὰς καὶ νίκην κατ' ἐχθρῶν 10 σημαίνει καὶ χαρὰν τῶν ἐν οἴκῳ καὶ ξενιτείας καὶ ἀλλαγὰς τόπων ποιεῖ ἐπὶ συμφέροντι. τῆς δὲ Σελήνης ἕξ ἀποκρούσεως φερομένης ἀχρηστον ποιήσει καιρὸν, καὶ Ζημίας καὶ ἔχθρας εἰκαίᾳ ἕξει καὶ κρίσεις. »

[F 138r.] Hephaest., II, 30. Ἄρεως χρονοκρατορία.

« Ὁ δὲ τοῦ Ἄρεως λαβὼν τοὺς χρόνους ἐπὶ μὲν νυκτερινῆς γενέσεως 15 ἐπὶ τινος κέντρου ἢ ἐπαναφορᾶς τυχῶν χωρὶς τῆς πρὸς Κρόνον διαμετρήσεως ἢ τετραγώνου στάσεως ἔμπρακτος εἰς πάντα καὶ ἐπικερδῆς καὶ δοξαστικὸς καθέστηκε· ποιεῖ γὰρ προκοπὰς καὶ περικτήσεις καὶ σύστασιν πρὸς ὑπερέχοντα πρόσωπα καὶ εὐφημίας ὀχλικᾶς, καὶ ἀνυστικὸς ὁ χρόνος ἔσται. ἐπὶ δὲ ἡμερινῆς γενέσεως μάλιστα ὕπαυ- 20 γος ποιεῖ ἀσθενείας καὶ κινδύνους καὶ διαβολὰς καὶ ἐπηρείας καὶ σκυλμούς· εἰ μὴ πως αὐτὸς ἀγαθοποιὸς τις ἰδῶν τοὺς μόχθους ἀναλύσει, καὶ ἐν μὲν οἴκῳ Ἥλιου οὐκ ἔστιν ἀγαθός· ξενιτείας γὰρ παρέχει καὶ χειμασίας πραγμάτων καὶ νόσους καὶ κινδύνους τομάς τε σιδήρου. εἰ δὲ Κρόνος ἐπιβῆ, καὶ οἰκείων θανάτους ὄψεται πρεσβυτικῶν· ἐὰν δὲ ὁ 25 Κρόνος ἐπὶ τὸν Ἄρεα ὦν ἐπιθεωρήσῃ καὶ τὸν Ἥλιον ἐκ κοιλιακῆς διαθέσεως κίνδυνον ποιεῖ καὶ πατρικὸν κίνδυνον τοῖς ἔχουσι καὶ ὀφθαλμῶν πόνους.

« Ἐν δὲ τοῖς τῆς Σελήνης τόποις στομαχικοὺς <πόνους?> καὶ Ζημίας καὶ ἀπραγίας καὶ νωθρίας σώματος λειχήνάς τε καὶ ψύρας, καὶ 30 ἐπιβουλὰς καὶ κρίσεις καὶ λύπας χάριν θηλυκῶν προσώπων· τισὶ δὲ καὶ μητέρων λύπας ἢ τινος τῶν ἀπὸ γένους θάνατον, καὶ ἀκατα[F. 138v]-στασίαν καὶ ἀμφισβήτησιν πρὸς ἰδίους ποιεῖ, καὶ ἐκ δημοσίων βλάβας καὶ κινδύνους ἐκ κοιλιακῆς νόσου καὶ ὀφθαλμῶν πόνους· καὶ μάλιστα 35 ἂν αὐξῇ ἢ Σελήνη ἐν ἰδίοις οἴκοις.

« Ἐν δὲ ἰδίοις οἴκοις τυχῶν ἐπὶ ἡμερινῆς γενήσεως καλῶς ἐν πᾶσιν ἔστι τοῖς προχειριζομένοις· ἔμπρακτος γὰρ καὶ ἐπικερδῆς ὁ χρόνος.

1 κακῶν] κακοποιῶν, f. mel.; item v. 6. 9 ἐπιμερίζων. 10 περικτήσιν. 12 ἐπισυμφέροντι. 13 δικαίᾳ corr. ex εἰκαίᾳ, prave. Cf. supra, p. 97, 15. 14 Cf. V. Val. Anthol., IV, 22. 22 αὐτόν, mel. 36 καλός. 37 ἐγχειριζομένοις.

« Ἐν δὲ νυκτεριναῖς γενέσεσι φαῦλος καὶ Ζημίας καὶ ταραχὰς παρέχων.

« Ἐν δὲ Διὸς τόποις ἡμέρας μὲν μετεωρισμοὺς χάριν ὀχλικῶν ἢ δημοσιακῶν πραγμάτων, καὶ ἀνεπιτευσίας ἐν ταῖς πράξεσι, καὶ ἔχθρας καὶ διαβολὰς ἀπὸ ὑπερέχοντων προσώπων καὶ κρίσεις καὶ Ζημίας παρέχων αἰφνιδίους. νυκτὸς δὲ καλὸς ἐν πᾶσι τοῖς ἐγχειριζομένοις, 5 σύστασιν τε καὶ προκοπῆν καὶ κέρδη καὶ νίκην καὶ ἐχθρῶν περιποιεῖ.

« Ἐν δὲ Κρόνου τόποις καλὸς ἐν πᾶσιν ὁμοίως καὶ θερμότερας τὰς πράξεις παρέχει καὶ θάνατον πρεσβυτέρων ὄψεται ἀφ' ὧν μόχθους καὶ 10 μάχας μετ' ὠφελείας ἕξει.

« Ἐν δὲ τοῖς τῆς Ἀφροδίτης φύγους ποιήσει καὶ ἐπηρείας καὶ ἔχθρας, καὶ στομάχους καὶ οἰκειακὰς μέμψεις διὰ θηλυκὰ πρόσωπα καὶ χωρισμοὺς ἢ καὶ κινδύνους γυναικῶν τοῖς ἔχουσιν· εἰς δὲ τὰς πράξεις ἀγαθὸς ἔστιν.

15 « Ἐν δὲ Ἑρμοῦ τόποις κρίσεις καὶ ἀνωμαλίας καὶ διαβολὰς καὶ ἐχθρῶν ἐπαναστάσεις, Ζημίας, ψευδοκατηγορίας ἀπὸ ἰδίων καὶ φίλων, ἔτι δὲ ἕξ ἰδίων θρεπτῶν ἢ δούλων λύπας· εἰς γὰρ κλοπὰς καὶ ἀρπαγὰς ὁ χρόνος πᾶς ἔσται.

« Ὁ δὲ Ἄρης Κρόνῳ ἐπιμερίζων ἐπὶ ἡμέρας ταραχώδεις τοὺς χρόνους 20 καὶ ἀκαταστάτους σημαίνει εἰς τε τὸν γάμον καὶ εἰς τὸν βίον καὶ εἰς τὰ τέκνα· ἔτι δὲ ἀπραγίας καὶ κρίσεις καὶ βίας καὶ ἔχθρας καὶ ἐπιβουλὰς καὶ λύπας καὶ ἀπροκοπίας καὶ πένθος γονέων ἀνωφελές καὶ λύπας καὶ μερίμνας βιωτικᾶς, καὶ καθόλου βλαπτικοὶ καὶ ἀπρακτοὶ γενήσονται. ἐπὶ δὲ νυκτὸς παγχάλεπος· σημαίνει γὰρ δήμου ἐπηρείας καὶ 25 κατακρίσεις, καταπλοκάς νόσους τε μακρὰς καὶ πένθη, εἰ μὴ πως ἢ Ζεὺς ἢ Ἀφροδίτη ἐπὶ μαρτυρίαν ἔξουσι· λύσεις γὰρ ἔσται τῶν κακῶν.

« Τῷ Διὶ δὲ ἐπιμερίζων ἐπὶ ἡμερινῆς γενέσεως ἐν πᾶσιν ἀγαθούς τοὺς χρόνους σημαίνει καὶ συστάσεις καὶ φιλίας πρὸς ὑπερέχοντας ποιεῖ, ἀφ' ὧν δόξας καὶ προκοπὰς καὶ εὐφημίας, καὶ ἀρχὰς λαμβά- 30 νουσι, καὶ ἐχθρῶν ταπείνωσιν καὶ λύσεις κακῶν καὶ κατόρθωσιν πάντων τῶν πραγμάτων, καὶ εἰς πάντα πρακτικὸς ὁ χρόνος ἔσται καὶ εὐρωστίας σώματος. ἐπὶ δὲ νυκτερινῆς γενέσεως ἐν ἀρχῇ ἔχθρας καὶ θορύβους καὶ ἀπραγίας καὶ ψύξεις, ὕστερον δὲ περιγεγήσεται τῶν φαύλων, καὶ συστάσεις καὶ κέρδη καὶ φιλίας ἔξουσι, καὶ ὀλίγα βλα- 35 βέντες πολλῶν περιγεγήσονται.

« Τῷ δὲ Ἥλιῳ ἐπιμερίζων ἐπὶ μὲν ἡμέρας τοῦ Ἥλιου κεκακωμένου ποιεῖ κινδύνους, ταραχὰς, δικολογίας ἕνεκεν δημοσίων πραγμάτων, καὶ Ζημίας καὶ ξενιτείας καὶ πατρικῶν ἀποστέρησιν ἢ πατρὸς κίνδυνον τοῖς 35 ἔχουσι καὶ ἐχθρῶν ἐπανάστασιν, καὶ ἐπηρείας καὶ νόσους καὶ ἀπὸ

5 ἀπὸ ὑπ. προσώπων] πρὸς ὑπερέχοντα πρόσωπα. 24 νυκτὸς] ἡμερινῆς. παγκάκιστος. 36 Τῷ δὲ Ἥλιῳ ἐπιμ.] Textus qui ad Solem attinet post eum qui ad Hermetem in Heph. ponitur. ἡμέρας] νυκτὸς.

κρημνῶν πτώσεις, <ἦ> ἀποπληξίαν ἢ ἀγκόνην καὶ μετεωρισμὸν παρέχεται, εἰ μὴ πως Ζεὺς ἢ Ἀφροδίτη θεωρήσαντες θεραπεύσουσι καὶ ποιήσουσι πράξιν τινα καὶ ἀναστροφὰς μετὰ μόχθου καὶ ἀπιστιῶν, [f. 139^v] πλὴν ἐπιφέρει νόσους οικείων χάριν δούλων ἢ τέκνων ἐπαναστάσεις, ὄχλων καταβολὰς καὶ κεφαλῆς καὶ ὀφθαλμῶν πόνον ἔξουσιν. 5 ἐπὶ δὲ νυκτερινῆς ἀγαθὸς καὶ πρακτικὸς ἐν πᾶσι καθέστηκε, καὶ πράξεις καὶ φιλίας καὶ ἀπόλυσιν κακῶν παρέχεται μετὰ μόχθου καὶ ἀπιστίας.

« Τῇ δὲ Σελήνῃ ἐπιμερίζων ἐπὶ μὲν νυκτερινῆς γενέσεως, τῆς Σελήνης ἔξ ἀνατολῆς φερομένης, χαλεποὺς χρόνους σημαίνει καὶ κινδύνους· ἐπιφέρει γὰρ φόβους καὶ αἰφνιδίων πραγμάτων ταραχὰς καὶ ζημίας καὶ 10 πένθη θηλυκοῦ προσώπου ἥτοι μητρὸς ἢ συγγενικῆς κεφαλῆς· ἀκαταστατήσιν δὲ καὶ ἀσθενήσει· καὶ αἱμαγμούς καὶ ἐκτρώσεις ἔξει, καὶ τόπων ἀλλαγὰς, εἰ μὴ πως ἀγαθοποιῶν τινος ἰδόντος ἀποφυγῆ ἔσται τῶν κακῶν. ἐπὶ δὲ νυκτὸς ἔξ ἀποκρούσεως φερομένης τῆς Σελήνης εἰς πάντα ἀγαθὸς καὶ ὠφέλιμος ἔσται, καὶ προκοπὴν καὶ σύστασιν καὶ 15 εὐεργεσίας χάριν καὶ κέρδη καὶ βίου κατορθώσιν. ἐπὶ ἡμέρας δὲ ταραττεῖ καὶ βλάπτει, ἀλλὰ μεταβάλλει τὸ κακὸν ἐπὶ τὸ κρείσσον, καὶ μόχθους καὶ θορύβους διαλύσει.

« Τῇ δὲ Ἀφροδίτῃ ἐπιμερίζων ἐπὶ μὲν νυκτὸς ἀγαθὸς καὶ πρακτικὸς τοὺς χρόνους ἀποτελεῖ καὶ ἐχθρῶν τᾶπεινωσιν καὶ συναρμογὰς 20 γυναικῶν, ἀλλὰ σὺν ψόγῳ καὶ περικτησιν δὲ ἔξει καὶ κέρδη, μάλιστα τῆς Ἀφροδίτης ἑψᾶς ἀνατολικῆς οὐσῆς. εἰ δὲ Κρόνον θεωρήσει, ἐκ θηλυκῶν προσώπων λύπας καὶ μερίμνας ποιεῖ· εἰς δὲ τὰ λοιπὰ ἀγαθὸς ἔστιν. ἐπὶ δὲ ἡμέρας εἰς μὲν τὰς πράξεις ἀγαθὸς, πλὴν ἐπιφέρει θορύβους καὶ ἐχθρας γυναικῶν καὶ ἐκτρώσεις καὶ φίλων ἀχαριστίας καὶ 25 ψόγον διὰ γυναῖκα καὶ διαθέσεις ἐρωτικὰς ἢ μοιχείας καὶ χωρισμοὺς γυναικῶν καὶ συγκρούσεις ἢ διαβολὰς καὶ κατάγνωσιν.

« Τῷ Ἑρμῇ δὲ ἐπιμερίζων ἐπὶ τε νυκτερινῆς καὶ ἡμερινῆς γενέσεως, μὴδὲ τούτου διαμετρομένου ἢ τετραγωνιζομένου ὑπὸ τινος τῶν κακοποιῶν, κακουργίας πραγμάτων καὶ ληστρικὰς ἐπιθέσεις καὶ κρίσεις καὶ 30 συνοχὰς καὶ διαβολὰς ἐκ φίλων καὶ δούλων ἐπιβουλὰς καὶ πλοκάς καὶ ἐπηρείας καὶ συκοφαντίας χάριν πραγμάτων καὶ δανείων καὶ ἐγγυητικῶν προσώπων, θορύβους καὶ ἐγκλήματα καὶ ἐναντιώσεις φίλων καὶ δούλων καὶ σωματικὸς κινδύνους ποιεῖ, εἰ μὴ πως Ζεὺς ἐπιθεωρήσας ποιήσει πράξεις ἀγαθὰς καὶ ἀναστροφὰς καὶ ἐχθρῶν ἐπικράτησιν. » 35

1 ἢ ἀποπλ. 4-5 ἐπαναστάσεως. 9 ἐπικινδύνους, f. mel. 11 ἦ] καὶ. 14 ἀποκρίσεως prave. 15 σύστασιν εὐεργ. (καὶ omisso). 17 ἀλλά] καὶ. Codex noster praestare mihi videtur. 21 περικτησιν cod. 23 et 24 ἀγαθῆ. 25 ἀχαριστίας cod. Corrigo ex Heph. 32 συκοφαντίας - δανείων] συκοφ. πραγμάτων καὶ χάριν δανείων.

[F. 139^v.] Hephæst., II, 31. Ἡλίου χρονοκρατορία¹.

« Ὁ Ἥλιος ἑαυτῷ ἐπιμερίζων ἐπὶ μὲν ἡμερινῆς γενέσεως ἐπὶ τοῦ ὠροσκόπου τυχῶν ἐμπράκτους χρόνους ποιεῖ καὶ συστάσεις πρὸς ὑπερέχοντα πρόσωπα καὶ ἀποδημίας ἐμπράκτους καὶ πίστεις καὶ 5 φιλίας παρέχεται, καὶ ἀπὸ παλαιῶν πραγμάτων ὠφελείας, καὶ ἐν πᾶσιν ἀγαθὸς καὶ ἐπικερδῆς. ἐπὶ νυκτερινῆς δὲ ἀκτινοβολούμενος ὑπὸ κακοποιῶν μετεωρισμοὺς καὶ πρὸς μεγάλα πρόσωπα ἀμφισβήτησιν ποιεῖ. καὶ ἐὰν τύχη πράσσων, ἀπραγήσει. καὶ ταραχθήσεται καὶ ἀθυμήσει καὶ νοσήσει, καὶ κρίσεις ποιήσει βιαίας [f. 139^v] καὶ στενοχωρίας καὶ ὀφθαλμῶν ἄλγησιν καὶ πληγὴν σιδήρου ἐπιφέρει καὶ πατρὸς κίνδυνον καὶ 10 μητρικῶν ἐλάττωσιν καὶ πράγματα κεφαλικά ἐπάγει καὶ ἐλάττωσιν· καὶ εἰς ὃ ἂν ἐπιβάληται ἀνωφελῆς ὁ χρόνος.

« Ἐν δὲ Ἄρεως οἴκῳ τυχῶν νόσους κοιλιῶν ποιεῖ καὶ πλευρῶν πόνους καὶ τραυμά τι καὶ ἔνεκα ἐχθρῶν πολλὰ κακὰ ποιήσει χάριν 15 ἐπιβουλῆς καὶ βλάβας καὶ ζημίας καὶ ἔξ ὄχλων ἰδίων προδοσίας. νυκτὸς δὲ μετριώτερα τὰ φαῦλα ἔσται.

« Ἐν δὲ Κρόνου οἴκοις δυσεντερίας καὶ στραγγουρίας καὶ ἀποστήματα· καὶ ὁ πατὴρ δὲ κινδυνεύσει τοῦ ἔχοντος· καὶ ἀπραγίας καὶ νόσους παρέχει, μάλιστα νυκτὸς, ἡμέρας δὲ μετὰ ἀπιστίας καὶ βραδυ- 20 τητος ἀνύσει τὸ πράγματα.

« Ἐν δὲ Ἑρμοῦ τόποις δίκας αἶρει πρὸς ὑπερέχοντας καὶ ἐχθροὺς ἐπεγείρει, καὶ ψῶξιν πραγμάτων καὶ ζημίας καὶ ἐπιθέσεις, μάλιστα νυκτὸς· ἡμέρας δὲ περιγενέσθαι τῶν φαύλων ποιεῖ.

« Ἐν δὲ τοῖς τῆς Ἀφροδίτης τόποις διὰ θηλυκὰ πρόσωπα μετεω- 25 ρισμοὺς ποιεῖ καὶ ψόγον καὶ λύπας καὶ μερίμνας παρέχει.

« Ἐν δὲ τοῖς ἰδίοις ἡμέρας μὲν καλῶς κείμενος πρὸς ὑπερέχοντας σύστασιν καὶ δόξαν περιποιεῖ, νυκτὸς δὲ μέτριος.

« Ἐν δὲ τοῖς τόποις τοῦ Διός, νυκτὸς μὲν τὰ φαῦλα μέτρια ποιήσεται καὶ ἐπικράτησιν τῶν ἐχθρῶν παρέξει, πλὴν λύπην ἐπάγει τινῶν 30 ἰδίων, ἡμέρας δὲ ἀγαθὸς, καὶ δόξαν ποιεῖ ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις.

« Ἐν δὲ τοῖς τόποις τῆς Σελήνης χαλεπὸς καὶ ἀπρακτος ἔσται, τόπους ἐκ τόπων μεταβάλλων καὶ θορύβους καὶ ἀσθενείας καὶ ὀφθαλμῶν πόνον ποιῶν καὶ στομάχων, καὶ μάλιστα νυκτὸς· ἡμέρας δὲ ἀγαθὸς καὶ ἐμπρακτος, ἐὰν αὐξήσῃ ἢ Σελήνη.

4 ἀπὸ ἐπιδημίας cod. Corrigo ex Heph. 5-6 καὶ ἐν πᾶσιν ὁ χρόνος ἀγ. 9 βιαίας] καὶ βίας. 11 μητρικῶν] πατρικῶν, f. mel. ἐπάγει καὶ ἐλάττωσιν (sic) ἐπάγει καὶ καρδίας ἄλγησιν, καὶ εἰς ὃ ἂν. 13 Post τυχῶν] ἡμέρας μὲν hic et in P deesse videtur. 14 τι καὶ καὶ cod. 15 καὶ ἰδίων, f. mel. 18 F. suppl. <περὶ> τοῦ ἔχ. 19-20 βραδυτήτος cod. et P, ut supra scriptum vidimus. 21 ἐχθρας, f. mel. ?

¹ Ἡλίου ἐπιμερισμοὶ in V. Valentis editione non comparent.

« Ὁ Ἥλιος τῆ Σελήνη ἐπιμερίζων ἐπὶ νυκτερινῆς γενέσεως οὐκ ἀγαθός ἐστιν· φθόνους γὰρ φέρει καὶ Ζημίας πρὸς χρόνον ὀλίγον καὶ δαπάνας καὶ Ξενιτείας καὶ ἀπὸ θηλυκῶν προσώπων ἀηδίας καὶ ἔχθρας ἀπὸ ἰδίας. εἰ δὲ αὐξίφωτοῦσα τύχοι ἡ Σελήνη, μετρίως βλάπτει, καὶ ἀπὸ μόχθων ἀποφυγὴ ἔσται τῶν κακῶν ἡμέρας· νυκτὸς δὲ τῆς Σελήνης 5 ἐπ' ἀνατολῆς φερομένης καλλίστου καιροῦ γίνεται συμφωνία καὶ κέρδη εὐημερίαν ἔχοντα.

« Τῷ δὲ Κρόνῳ ἐπιμερίζων ἐπὶ νυκτὸς κινδύνους καὶ ἀπραγίας καὶ ψῦξιν πράξεων καὶ κρίσεις καὶ ἀνασκευὰς ἐπιφέρει καὶ νεύρων ἀληθόνας καὶ λύπας καὶ δάκρυα σὺν θορύβοις καὶ ἔχθρας ἀπὸ πρεσβυτέρων 10 καὶ θανάτους οἰκείων προσώπων ὄψεται <καὶ> φόβους καὶ μερίμνας, καὶ εἰς πάντα βλαβερὸς ὁ χρόνος ἔσται. ἐπὶ δὲ ἡμέρας μέτρια φαῦλα καὶ πρᾶξιν καὶ σύστασιν παρέχει καὶ ἄνυσιν πραγμάτων, πλὴν μετὰ βραδύτητος.

« Τῷ δὲ Διὶ ἐπιμερίζων ἐπὶ ἡμερινῆς γενέσεως μεγάλας πράξεις καὶ 15 περὶ κτησιν καὶ δόξας πολιτικὰς παρέξει, καὶ ἐν πᾶσιν ὁ χρόνος καλὸς ἔσται, καὶ νίκην κατ' ἐχθρῶν δώσει καὶ κληρονομίας καὶ μεγάλων ἀνδρῶν φιλίας. ἐπὶ νυκτὸς δὲ κακῶν πλείστων αἴτιος ἔσται· μετρίου γὰρ τοῦ χρόνου καὶ ἀπράκτους καὶ ζημιώδεις ἀπεργάζεται καὶ σκυλτικὸς καὶ προκοπῶν ἔκκοπας καὶ ἔχθρας καὶ θορύβους ποιήσει καὶ 20 σωματικὰς ὀχλήσεις, καὶ μάλιστα ἐὰν ὑπὸ κακῶν θεωρηθῆ.

[F. 140^r] « Τῷ δὲ Ἄρει ἐπιμερίζων ἐπὶ ἡμερινῆς γενέσεως οὐκ ἀγαθός· κακῶν γὰρ πλείστων αἴτιος γενήσεται, καὶ ἐκπτώσεις καὶ ἐπιθέσεις καὶ διαβολὰς καὶ κινδύνους καὶ νόσους καὶ αἰμαγμοὺς καὶ πτώσεις ἐξ ὕψους ποιήσει ἢ ἀπὸ τετραπόδων καὶ ὀφθαλμῶν πόνον καὶ ἐξ ἰδίων 25 προδοσίας καὶ οἰκείων θορύβους καὶ φίλων ἔχθρας καὶ αἰφνιδίους συμφορὰς ἐγείρει. ἐπὶ νυκτὸς δὲ μέτρια τὰ φαῦλα καὶ ἀποφυγὴ ἔσται τῶν κακῶν φιλάνθρωπος.

« Τῆ δὲ Ἀφροδίτῃ ἐπιμερίζων καὶ ἐπὶ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἀμαρτυρήτω οὕσῃ ὑπὸ κακοποιῶν πρᾶσιν καὶ ἐπίκτησιν σημαίνει, μάλιστα ἐφ' ὧς 30 οὕσης· καλοὶ γὰρ οἱ χρόνοι ἐπὶ ταύτης ἀνεγράφησαν· ἦτοι γὰρ διὰ θηλυκοῦ προσώπου ἢ φίλου ἢ ἐπιτηδεύματός τινος εὐημερίας παρέχει καὶ ὠφελείας, καὶ ἐν πᾶσιν ἐπιχαρῆς ἔσται ὁ χρόνος, καὶ εἰς ὃ ἂν ἐπιβάληται ἐπιτυχάνει· ὑπὸ δὲ κακοποιῶν θεωρουμένης ἢ δυτικῆς οὕσης καὶ ἐσπερίας, μέτριοι οἱ χρόνοι καὶ ἄπρακτοι καὶ ἐπιτάραχοι καὶ 35 ἐπιβλαβεῖς, καὶ ἐπιθέσεις ἐξ ἰδίων καὶ θηλυκῶν, καὶ ἐπηρείας καὶ βλάβας ποιεῖ.

« Τῷ δὲ Ἑρμῇ ἐπιμερίζων καὶ ἐπὶ ἡμέρας καὶ ἐπὶ νυκτὸς καλοὺς τοὺς χρόνους καὶ ἐπιτευκτικὸς καὶ ἐμπράκτους ποιεῖ, καὶ εὐημερίας ἐκ

1 Post ἐπιμερίζων] μήνας καὶ ἡμέρας. Item, post ἐπιμερίζουσα, p. 104, 3 et 14. ἡμερινῆς. 4 ἀπὸ ἰδίας] πρὸς ἰδίους. 12 τὰ φαῦλα. 14 βραδύτητος cod. et P, fere ubique. 16 καὶ ἐξ ὄχλου δόξας. 17 μεγάλας. 20 σκυλτικὰς cod., corr. ex Heph. 26 ἐξ οἰκείων, f. mel. 28 φιλάνθρωπος. 31 ἐπὶ ταύτης] ἐν πᾶσιν.

τε πραγμάτων ἢ πίστεως ἢ συναλλαγῶν, καὶ κοινωνίας καὶ ἀγορασμοὺς καὶ οἰκονομίας ἀποτελεῖ, καὶ εἰς πάντα ὁ χρόνος ἰλαρὸς ἔσται. ἐν δώσει δὲ ὄντος ἐσπερία καὶ ὑπὸ κακοποιῶν θεωρουμένου πραγμάτων ἔκκοπας καὶ θορύβους ποιεῖ καὶ ἐπιβουλάς καὶ Ζημίας καὶ φίλων 5 ἀχαριστίας καὶ ἀπροσωπίας καὶ θλίψεις βιωτικὰς καὶ ἐκ δούλων ἐπιθέσεις ἢ δρασμοὺς καὶ κλοπὰς, ἢ νόσους θρεπτῶν καὶ στομάχου καὶ ἔχθρας αἰφνιδίους, εἰ μὴ πως ὁ ἀστὴρ ἀνατολικὸς ὦν φανῆ· οὕτω γὰρ ἀποφυγὴν τῶν κακῶν ποιήσει.

[F. 140^r.] Hephaest., II, 32. Ἀφροδίτης χρονοκρατορία.

10 « Ἡ Ἀφροδίτη ἑαυτῇ ἐπιμερίζουσα ἐπὶ ἐφ' ἀνατολῆς καὶ ἐπίκεντρος οὕσα χωρὶς τῆς ἀπὸ Κρόνου θεωρίας ἀγαθοῦς τοὺς χρόνους σημαίνει ἐπιτευκτικὸς τε καὶ πρακτικὸς καὶ δοξαστικὸς καὶ σύστασιν ἔχοντας πρὸς ὑπερέχοντας, καὶ πράξεις ἐπικερδεῖς καὶ χαρὰν ἐπὶ οἰκείois καὶ προκοπὰς, ἔτι δὲ καὶ πρὸς θηλυκὰ πρόσωπα φιλίας καὶ ἐρεθισμοὺς 15 ἀφ' ὧν ὠφελούνται, καὶ ἐν τέχναις ἢ ἐπιτηδεύμασιν εὐημεροῦσι καὶ καλυννοῦνται καὶ ἐχθρῶν περιγίνονται. θεωρουμένη δὲ ὑπὸ κακοποιῶν θορύβους καὶ κρίσεις καὶ ἀπραγίας καὶ μερίμνας ἐπάγει, καὶ ἐν πᾶσι τὸν χρόνον βλαπτικόν· ὁμοίως καὶ ἀθεώρητος οὕσα ὑπὸ κακοποιῶν ἀγαθὴ ἔστιν· ὕψους δὲ οὕσα καὶ ὑπὸ κακοποιῶν θεωρουμένη 20 ταραχὰς καὶ μάχας ἐκ θηλυκῶν προσώπων καὶ φίλων παραβάσεις καὶ ἔχθρας ἐπιφέρει, καὶ ἀπραγίας καὶ ψύξεις πράξεων καὶ κινδύνους καὶ ἐκτρώσεις καὶ αἰμαγμοὺς [f. 140^v] γυναικῶν ἀπεργάζεται καὶ νόσους.

« Καὶ ἐὰν μὲν τύχη ἐν οἴκῳ Ἥλιου, αἰσχροὶ πράγματα διαπράσσεται, μοιχείας καὶ χωρισμοὺς προπετεῖς· ἐν δὲ οἴκῳ Σελήνης Ζηλοτυπίας καὶ 25 ἔχθρας διὰ γυναῖκα, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ πάντα ἐμπρακτος καὶ ἐπικερδῆς ἔσται.

« Ἐν δὲ ἰδίους τόποις ἀγαθὸν καὶ ἐπικερδῆ τὸν χρόνον, καὶ μάλιστα διὰ θηλυκῶν προσώπων καὶ πράσεις καὶ βίου συναλλαγὴν παρέχει καὶ φίλων σύστασιν.

30 « Ἐν δὲ Κρόνου τόποις φθόνους καὶ μετεωρισμοὺς ἀπεργάζεται καὶ νόσους μακρὰς καὶ μερίμνας διὰ γυναικῶν καὶ φαντασίας δνεῖρων καὶ ἄπρακτον τὸν χρόνον.

« Ἐν δὲ Διὸς τόποις μεγάλας προκοπὰς σημαίνει, ἀγάμοις γάμον, γεγαμηκόσι τέκνα, καὶ ἐν πᾶσιν ἰλαρὸν τὸν χρόνον.

35 « Ἐν δὲ Ἄρεως τόποις...

« Ἐν δὲ Ἑρμοῦ τόποις ἐπιχαρῆ τὸν χρόνον σημαίνει καὶ πράσεις καὶ

1 καὶ κοιν.] καὶ om. 5 ἀπροσωπία addendum lexicis. 11 ἀπὸ Κρόνου] πρὸς Κρόνον. 16 καλυννοῦνται] καλυννοῦνται P. καλυννομεῖν addendum lexicis. 21 πράσεων cod. 23 ἢ Ἀφροδίτη τύχη. 25 εὐπρακτος. 35 Ἐν δὲ Ἄρεως τόποις] vacat reliquus versus in cod. et sequens; haec verba om. P. 35 πράσεις P et cod. Corrigo.

ἰνὰς παίδων μουσικῶν καὶ αὐτοὶ δὲ Μούσης τινὸς ἔρασταὶ γενήσονται καὶ σύστασιν φιλίας ἔξουσιν.

« Ἡ Ἄφροδίτη Κρόνῳ ἐπιμερίζουσα ἐπὶ μὲν νυκτερινῆς γενέσεως κινδύνους θανατηφόρους γυναικῶν ποιεῖ καὶ σύγχυσιν καὶ ἐπηρείας καὶ διὰ θηλυκοῦ προσώπου λύπας, καὶ εἰς πάντα τὸν χρόνον ἀηδῆ καὶ 5 νοσῶδη καὶ ἀπρακτον· ἢ γὰρ φαρμάκων ὑπονοίας ἢ ἐπιβουλὰς παρέχεται, καὶ εἰς πᾶν ὃ ἂν πράξωσι χάριν οὐχ ἔξουσιν, ἀλλὰ μέμψιν ὑπομενοῦσι, καὶ εὐεργετήσαντες ἀχαριστοῦνται, καὶ πράξεων ἐκκοπὰς καὶ ἀπὸ περιψύξεως ἢ ρευμάτων ἢ βασάνων ἢ σπληνὸς πόνον, ὥστε καὶ ἐπὶ ναοὺς καταφεύγειν προφάσει νόσων. ἐπὶ δὲ ἡμέρας ἀποφυγῆν 10 τῶν κακῶν ἀπεργάζεται καὶ πράξεις καὶ κέρδη καὶ ἐκ μὴ ἐλπιζομένων πραγμάτων καὶ προκοπὰς ἐπὶ τὸ κρεῖττον καὶ ἐν παντὶ τὸν χρόνον ὠφέλιμον.

« Τῷ δὲ Διὶ ἐπιμερίζουσα ἐπὶ τε ἡμερινῆς καὶ νυκτερινῆς γενέσεως ἀγαθὴ ἐν πᾶσιν ἔσται, καὶ προκοπὰς ποιεῖ καὶ κέρδη καὶ ἀγάμοις γάμον 15 καὶ ἀτέκνοις τέκνα καὶ ἐχθρῶν ἐπικράτησιν καὶ σύστασιν καὶ εὐφημίαν ἀπὸ φίλων καὶ θηλυκῶν προσώπων διὰ τε λόγων ἢ πραγμάτων ἢ ἐπιτηδευμάτων. καὶ πολλὰ κτήσονται, καὶ ψευδόμενοι πιστευθήσονται, καὶ ἐν ταῖς πράξεσιν ἐπιτεύξονται, καὶ ἔξ ἐμπορικῶν ἢ κοινωνικῶν ἔργων ὠφελούνται, ἐπὶ τε οἴκῳ καὶ παντὶ πράγματι ἐπίχαριν ποιήσει 20 τὸν χρόνον, καὶ ἀγορασμοὺς καὶ ἔμμουσα πράγματα. εἰ δ' ὑπαυγος εἴη, πόγον καὶ θορύβους καὶ ζημίας καὶ ἐναντίωσεις ἐπάγει ἔνεκα γυναικὸς καὶ διαβολὰς καὶ φίλων ἀχαριστίας.

« Τῷ Ἥλιῳ δὲ ἐπιμερίζουσα ἐπὶ ἡμερινῆς γενέσεως, μὴ οὖσα ὑπαυγος μῆτε ὑπὸ κακοποιῶν θεωρουμένη μεγάλας πράξεις καὶ ἐπικτησιν 25 καὶ σύστασιν καὶ κέρδη ἐκ θηλυκῶν προσώπων καὶ φίλων ἐπισήμων εὐεργεσίας καὶ χαρὰν ἐπὶ τῷ οἴκῳ καὶ εὐφημίαν ἐν πᾶσι πράγμασι· θεωρουμένη δὲ ὑπὸ κακοποιῶν ἢ Διὸς, μάλιστα νυκτὸς, χωρισμοὺς γυναικῶν ἀποτελεῖ [f. 141^r] καὶ ἔχθρας καὶ πόγον καὶ θορύβους διὰ γυναῖκα, εἰς δὲ τὰς πράξεις ἀγαθὴ καὶ ἐπικερδής.

« Τῇ δὲ Σελήνῃ ἐπιμερίζουσα ἐπὶ τε νυκτὸς καὶ ἡμέρας, τῆς Σελήνης ἔξ ἀνατολῆς φερομένης, ἀντιδικίας καὶ ἐναντιώσεις καὶ ἔχθρας ἀνασκευάζει, ἀπραγίας τε καὶ ἐγκοπὰς πραγμάτων ποιεῖ καὶ ψῦξεις καὶ χωρισμοὺς γυναικῶν καὶ ἔχθρας αὐτῶν καὶ δρασμοὺς καὶ νόσους καὶ οἰκετῶν ἐλάττωσιν καὶ φαρμακείας ὑπομένουσι, καὶ εἰς γυναῖκα 35 ὑποψίαν ἔξουσιν, καὶ Ζηλοτυπίας καὶ δειγματισμοὺς¹ καὶ οἰκειακὰς

¹ μουσικῶν] παίδων μεμουσωμένων. 10 ναοὺς] θεοῦς. μόχθων καὶ νόσων 15 ἀγαθῇ] καλῇ. 18 κτήσεται lege κτήσονται [F. C.]. 20 ἔργων] πραγμάτων. 21 εἴη ἢ Ἄφροδίτη. 24 Ἄφροδίτη Ἥλιῳ ἐπιμερ. 31 Ἄφροδίτη Σελ. ἐπιμ 35 οἰκειτικῶν. 36 δειγματισμοὺς P et cod. Corr. F. C.

¹ Vide infra, p. 108, 22 et in papyro *Berliner Griech. Urkunden*, I, p. 244, n. 246, 5: κινδυνεύω ταῦτ' ἀπολέσει μετὰ καὶ δειγματισμοῦ. Alio sensu verbum usurpatur in inscriptione Rosettana. Cf. Dillenberger, *Oriental. Inscr.*, n° 90, n. 86. — F. C.

ἀηδίας καὶ ἀναστατώσεις ποιεῖ, καὶ πᾶν τὸ ἐξερχόμενον δαπανηθήσεται εὐθέως· δικάζονται δὲ πολλάκις πρὸς τινὰς. ἔξ ἀποκρούσεως δὲ φερομένη μετρίως ὠφελεῖ καὶ πράξεις καὶ συστάσεις καὶ κέρδη ἀπροσδοκίως ποιεῖ.

5 [F. 141^r.] Hephaest., II, 33. Ἑρμοῦ χρονοκρατορία.

« Ὁ Ἑρμῆς δὲ λαβὼν τὴν ἐπικράτησιν τοῦ χρόνου ἐπὶ τε ἡμερινῆς καὶ νυκτερινῆς γενέσεως ἐπὶ ἀνατολῆς ἑώρας τυχῶν καὶ ἐπικεντρος χωρὶς κακοποιῶν θεωρίας, ἀγαθὸς καὶ πρακτικὸς καὶ ἐπικερδής ἐστὶ, καὶ συστατικούς καὶ εὐφήμους ἀποτελεῖ καὶ προσόδους ἀπὸ τε λόγων καὶ 10 πραγμάτων ἢ πίστεως ἢ τέχνης ἢ ἐπιτηδευμάτων καὶ ἐχθρῶν καθαίρεσιν, οἰκείων τε χαρὰν καὶ πάντων ἐπιτεύξιν. ἐὰν δὲ ὑπὸ κακοποιῶν θεωρηθῇ, θορύβους, δίκας καὶ ἐγκλήματα ἐπάγει. καὶ ἐν μὲν ἡλιακῷ ζῳδίῳ τυχῶν ποιεῖ πράξεις καὶ κέρδη χαρίζεται. ἐὰν μὲν σεληνιακῷ ζῳδίῳ νυκτὸς μὲν αὐξίφωτου οὕσης τῆς Σελήνης, καὶ πρᾶξιν καὶ 15 σύστασιν καὶ δόξαν καὶ προκοπὴν ποιεῖ· ληγούσης δὲ τῆς Σελήνης ἐν ἀρχῇ μὲν ἀπραγίαν, ὕστερον δὲ πρᾶξιν καὶ ἐπιτευκτικὸν ἐργάζεται τὸν χρόνον καὶ ὠφέλιμον ἐν τῇ προκοπῇ καὶ συστάσει καὶ φιλίᾳ.

« Ἐν δὲ ἰδίῳ τόποις καλὸς καὶ πρακτικὸς καὶ δοξαστικός.

« Ἐν δὲ τόποις Κρόνου ψῦξεις πραγμάτων καὶ ἀποβολὰς καὶ ἀρχαίων 20 πραγμάτων ἀνασκευὰς καὶ ἔχθρας.

« Ἐν δὲ Ἄρεως οἴκοις θορύβους καὶ ἐπιβουλήν πραγμάτων καὶ κατηγορίας καὶ θλίψεις καὶ διαβολὰς καὶ ἐχθρῶν ἐπανάστασιν καὶ δούλων λύπας καὶ ἐνέδραν πραγμάτων.

« Ἐν δὲ Διὸς τόποις ἐπίχαρις καὶ ἐπικερδής καὶ δοξαστικός ἐστὶ, 25 καὶ λαμπρὸν τὸν χρόνον ποιήσει καὶ Μούσης τινὸς προθύμως ἔρασθήσονται.

« Ὁ Ἑρμῆς δὲ Κρόνῳ ἐπιμερίζων καὶ ὑπὸ τοῦ Διὸς θεωρούμενος ἀπραγίας καὶ ζημίας καὶ ἀρχαίων πραγμάτων ἀνασκευὰς καὶ κρυπτῶν ἔργων ἐλέγξεις καὶ οἰκετῶν λύπας ἢ τέκνων θρεπτῶν καὶ νόσους καὶ 30 κινδύνους ἐπάγει καὶ περὶ τὰ νεώτερα πράγματα αἰτίας καὶ σωματικὰς ὀχλήσεις ἔνεκα κρυπτῶν πόνων, καὶ εἰς πάντα ἀηδὴς ὁ χρόνος.

« Τῷ Διὶ δὲ ἐπιμερίζων καὶ ἐπὶ νυκτὸς καὶ ἐπὶ ἡμέρας πρακτικὸς τοὺς χρόνους σημαίνει καὶ περίκτησιν [f. 141^v] καὶ κέρδη καὶ ἐχθρῶν καθαίρεσιν καὶ χαρὰν ἐπὶ οἴκῳ καὶ εὐφημίαν καὶ ἀγορασμοὺς καὶ 35 προκοπὰς διὰ τε λόγων καὶ γραφῶν καὶ ἐμποριῶν καὶ μισθαρνίων. εἰ δὲ ὑπαυγος εἴη καὶ ὑπὸ κακῶν θεωροῖτο, μάλιστα ἔχθρας καὶ ζημίας καὶ δίκας ἢ διαβολὰς καὶ φθόνον καὶ ἐνέδραν καὶ μετεωρισμοὺς παρέξει ἀπὸ μεγάλων προσώπων.

5 In huius capituli textu Hephaestioneo codicis unici P folium 139bis partim prosectum est. 27 Post ἐπιμερίζων] verba μηνας καὶ ἡμέρας in parte hic prosecta extitisse suspicor, deperditae partis ratione habita. 35 μισθωτικῶν.

« Τῷ δὲ Ἄρει ἐπιμερίζων καὶ ὑπὸ τούτου θεωρούμενος ἐπιταράχους τοὺς χρόνους σημαίνει καὶ θλίψεις καὶ συκοφαντίας καὶ ἔχθρας καὶ βραδιουργίας καὶ ληστρικός ἐπιθέσεις καὶ ἀποστερήσεις καὶ ἐπιτορκίας ἐκ φίλων, ἐπανάστασιν τε ἐχθρῶν καὶ ζημίας ἀπὸ τε λόγων καὶ πραγμάτων ἀργυρικῶν καὶ κατηγορίας ἄλλων ἀμαρτησάντων, καὶ ἐπὶ τετραπόδων καθῆσθαι κωλύσει διὰ πτώσιν, καὶ τέκνων ἢ θρεπτῶν λύπας καὶ δούλων δρασμούς καὶ στομάχου πόνον καὶ καρδίας, μάλιστα ἡμέρας. νυκτὸς δὲ περιγενέσθαι τῶν φαύλων ποιεῖ.

« Τῇ δὲ Ἀφροδίτῃ ἐπιμερίζων καὶ ἐπὶ ἡμερινῆς καὶ νυκτερινῆς τῆς Ἀφροδίτης ἐφ᾽ ἀνατολικῆς ἐπικέντρου ἐπιπλοκὰς καὶ συνηθείας γυναικῶν ποιεῖ, καὶ ἐπίχαριν καὶ ἐπικερδῆ καὶ ἐκ φίλων εὐεργεσίας καὶ ἀνάπαυσιν κακῶν, καὶ πᾶν ὅ, τι ἂν λέγῃσιν πιστευθήσονται. ἐὰν δὲ ὑπὸ κακοποιῶν θεωρηθῆ ὕπαυτος ὢν, μόχθους καὶ λύπας ἐπάγει χάριν γυναικὸς ἢ ἀγγελίαν ἐπίλυτον καὶ οἰκείας ἀηδίας ἀπεργάζεται.

« Τῷ Ἠλίῳ δὲ ἐπιμερίζων μάλιστα ἀνατολικὸς ὢν ξενιτείας σημαίνει καὶ μεταβολὰς τόπων καὶ πίστιν καὶ μυστήρια τηροῦσι καὶ πολιτικὰς ἀηδίας διαλύει καὶ δημόσια πιστευθήσονται, καὶ καλὸς ὁ χρόνος ἔσται. εἰ δὲ ὕπαυτος τῷ Ἠλίῳ τύχοι, ποιεῖ πόνον καὶ πρὸς τινὰς ἔχθρας καὶ ταραχάς, ὕστερον δὲ περιγίνονται· νυκτὸς δὲ ὕπαυτος ὢν μετέωρον χρόνον καὶ βλαπτικὸν σημαίνει, καὶ ἐκ μεγάλης κεφαλῆς ἀπειλὰς καὶ ἐπανάστασιν ἐχθρῶν καὶ μόχθους καὶ κατηγορίας καὶ δαπάνας ποιήσει, καὶ ἐκ δούλων λαιδωρίας καὶ βλάβας ἔξει.

« Τῇ δὲ Σελήνῃ ἐπιμερίζων ἐπὶ τε ἡμέρας καὶ νυκτὸς τῆς Σελήνης ἐξ ἀνατολῆς φερομένης πρακτικούς τοὺς χρόνους σημαίνει καὶ ἐπικερδεῖς. τῆς δὲ Σελήνης ἐξ ἀποκρούσεως φερομένης μικροψυχίας παρέχει καὶ παρ' ἐλαχίστων προσώπων καὶ γυναικὸς ἀηδίας καὶ μερίμνας καὶ φιλονεικίας πραγμάτων καὶ λύπας καὶ διαβολὰς, καὶ ἐπὶ τοῖς <μη> γερονόσι πιστεύονται καὶ νοσοῦσι, καὶ ζημίας ὑφίστανται ἕνεκα πραγμάτων ἢ λόγων, καὶ τὸ λαμπρὸν τούτοις οὐκ ἔσται λαμπρὸν, τὸ δὲ χαλεπὸν τούτοις ὀξὺ καὶ μετέωρον.

[F. 141v.] Herphaest., II, 34. Σελήνης χρονοκρατορία.

« Ἡ Σελήνη λαμβάνουσα τοὺς χρόνους ἐπὶ νυκτερινῆς γενέσεως ἐπικέντρος οὖσα καὶ αὐξίφωτος ἀγαθὴ καὶ ἔμπρακτος καὶ ξενιτείας ἀγαθὰς παρέχει καὶ συστάσεις καὶ εὐφημίας· τισὶ δὲ καὶ ἀπὸ μητρὸς τοῖς ἔχουσιν ἢ θηλυκοῦ προσώπου ὠφελείας. ληξίφωτος δὲ οὖσα ἀτονώτερον ποιεῖ τὸν καιρὸν· [f. 142r] ἐπὶ δὲ Ἠλίου αὐξίφωτος οὖσα οὐ κακὴ μὲν

2 ἢ συκοφ. 3 ἢ βραδ. 10 καὶ ἐπικέντρου. 12 Post πιστευθήσονται] Add. Herph.: καὶ μουσικῶν ἢ ὀρχηστικῶν ἐρασθήσονται. 15 ἀνατολικὸς ἐπὶ ἡμέρας ξενιτ. 16 τελοῦσι. 19 ταραχάς] ταραχθῆναι. 27 μὴ add. ex Herph. 28-29 πραγμάτων] γραπτῶν. 33 ἀγαθῇ] καλῇ. 35 ὠφελείας παρέξει. λειψιφαῆς. 36 Ἠλίου] ἡμέρας.

ἀνεγράφη εἰς ἅπαντα, μετὰ βραδύτητος δὲ καὶ μόχθου ἐπιτελεῖ τὰς πράξεις. λειψιφαῆς δὲ ἐπὶ ἡμέρας οὖσα ἐν παντὶ βλαπτικὴ· καὶ γὰρ δυναστευθήσονται καὶ ξενιτείας ἀνωφελεῖς ποιήσουσι καὶ φόβους καὶ κινδύνους. ἐὰν δὲ κακοποιὸς ἐμβῆ εἰς τοὺς τῆς Σελήνης τόπους αὐτῆς ἐχούσης τοὺς χρόνους κινδύνους περὶ τὸ ζῆν καὶ νόσους. ἀγαθοποιῶν δὲ θεωρήσαντος σκεπασμὸς τῶν κακῶν ἔσται καὶ στομάχου πόνος καὶ ὀφθαλμιαὶ καὶ ἐντέρων κακώσεις καὶ θάνατος οἰκείων καὶ ἀκαταστασία καὶ θόρυβοι ἰσχυροί. καὶ ἐν μὲν ἰδίῳ ζωδίῳ μικροψυχίας καὶ κενὰς ἀγγελίας. εἰ δὲ ἐπὶ τῆς ἡμέρας καὶ νυκτὸς, λυπηρὸς εἶη εἰς ἅπαντα ὁ χρόνος.

« Ἐν δὲ τοῖς τοῦ Κρόνου τόποις σωματικὰς ἀσθενείας καὶ ρευματισμούς καὶ παλαιῶν πραγμάτων ἀνασκευὰς καὶ ζημίας καὶ ἐχθρῶν ἔγερσιν, καὶ ἐν πᾶσιν ἀηδῆς ὁ χρόνος, μάλιστα δὲ ἐὰν ἢ λειψίφωτος· ἐὰν δὲ καὶ αὐξίφωτος, οὐκ ἔστι βλαπτικὴ.

« Ἐν δὲ τοῖς τοῦ Ἠλίου τόποις ταραχὰς καὶ σκυλμούς καὶ λύπας πρὸς ἰδίου ποιεῖ.

« Ἐν δὲ τοῖς τοῦ Διὸς ἀπόλυσιν κακῶν ποιεῖ καὶ σύστασιν καὶ δόξαν καὶ ἐχθρῶν καθαίρεσιν, καὶ μάλιστα ἐπ' ἀνατολῆς οὖσα λειψιφαῆς δὲ οὖσα οὐκ ἀγαθὴ, ἀλλὰ μετρίως τὰς εὐεργεσίας ποιεῖ.

« Ἐν δὲ τοῖς τοῦ Ἄρεως ὀμμάτων ἀσθενείας ποιεῖ, μάλιστα ἐπὶ ἡμέρας, καὶ αὐξίφωτος οὖσα πυρετούς, αἱμαγμούς, κινδύνους, στομάχου πόνον καὶ ἀνασκευὰς ποιεῖ. νυκτὸς δὲ ἐν πᾶσιν ἀγαθὴ τοῖς ἐγχειριζομένοις καὶ ὀξέως τὰς πράξεις περαίνει· καὶ δοκοῦντές βλάπτεσθαι ἀπροσδοκῆτως ὠφελοῦνται.

« Ἐν δὲ τοῖς τῆς Ἀφροδίτης Ζηλοτυπίας πραγμάτων καὶ ἀντικατάστασιν γυναικῶν ποιεῖ· οὐ μόντοι βλαπτικὴ γίνεται, ἀλλ' ὠφέλιμος ἐν παντὶ πράγματι· περιγίνεται δὲ καὶ τῶν ἐχθρῶν. εἰς τὰ θηλυκὰ πρῶσωπα ταραχῶδης ἔσται ὁ χρόνος.

« Ἐν δὲ τοῖς τοῦ Ἑρμοῦ ἀνασκευὰς πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς, ὕστερον δὲ περιγενέσθαι ποιεῖ καὶ πιστὸν ἀπεργάζεται.

« Ἡ Σελήνη Κρόνῳ ἐπιμερίζουσα ἐπὶ μὲν νυκτὸς λειψιφαῆς ἀνευδῆς καθέστηκεν, εἰ καὶ ἀνωφελείας καὶ δυσπραξίας σημαίνει καὶ παροδικὰς ἀσθενείας καὶ κρίσεις καὶ ζημίας καὶ εἰς πάντα ἀηδῆς· αὐξίφωτος δὲ οὖσα καὶ ὑπὸ ἀγαθοποιῶν θεωρουμένη σύστασιν καὶ πράξιν καὶ βίου κατόρθωσιν μετὰ μόχθου ποιεῖ· ἐπὶ δὲ ἡμέρας αὐξίφωτος οὖσα εἰς πάντα ἀγαθὴ καὶ τῶν μὴ προσδοκωμένων πραγμάτων ἀνυστικὴ· εἰ δὲ λειψίφωτος εἶη ἐπὶ ἡμέρας, νόσους ἐπιφέρει καὶ κινδύνους κρυπτῶν τόπων καὶ κοιλίας καὶ μακροχρονίας καὶ παλαιῶν πραγμάτων ἀνάμνησιν καὶ λύπας καὶ διαβολὰς καὶ μερίμνας γυναικῶν, ἔτι δὲ ὀφθαλμῶν

4 Post κινδύνους] Add. Herph.: ἔξουσι καὶ καθαιρηθήσονται. 5 κινδύνους - νόσους] κινδυνεύει εἰς τὸ ζῆν καὶ νόσους ἀθλήσει. 33 Post ἀηδῆς] πλὴν μετέωρος. 37 λειψίφωτος] λειψιφαῆς. 38 μακροχρονίων.

ἀλγηδόνας καὶ βίγη καὶ πυρετούς, εἰ μὴ πω Διὶ ἐπιθεωρήσας σώσει
λήθην κακῶν παρέχων.

« Τῷ Διὶ δὲ ἐπιμερίζουσα ἐπὶ ἡμέρας καὶ αὐξίφωτοῦσα [f. 142^v
ἀγαθὰ σημαίνει καὶ νίκην κατ' ἐχθρῶν καὶ δόξας πολιτικὰς καὶ εὐρωστίαν
σώματος καὶ ἐκ θηλυκοῦ προσώπου σύστασιν καὶ ὠφέλειαν καὶ 5
εὐφημίαν ἀποτελεῖ· λειψιφαῖς δὲ μετὰ μόχθων καὶ ἀπιστίας πράξει τὰ
ἀγαθὰ. ἐπὶ δὲ νυκτὸς αὐξίφωτοῦσα δὲ ἀηδῆ καὶ ἄπρακτον τὸν χρόνον
ποιήσει καὶ μετὰ ἀγωνίας καὶ φόβου τῶν φαύλων ἀποφυγῆν.

« Τῷ δὲ Ἄρει ἐπιμερίζουσα ἐπὶ νυκτὸς αὐξίφωτοῦσα ἀγαθὴ καὶ
ἔμπρακτός ἐστιν ἐν συστάσει καὶ προκοπαῖς ἐξ ὑπερεχόντων προσώ- 10
πων καὶ κτήσιν ποιεῖ ἐκ δημοσίων πραγμάτων καὶ ἐξ ὄχλων εὐφη-
μίαν καὶ ἐκ στρατιωτικῶν προσώπων, καὶ τὸν χρόνον ἐπιτευκτικὸν
εἰς πάντα ποιήσει καὶ εἰς πίστιν καὶ ἀρχὰς ἐπίδοξον. καὶ γάμον καὶ
συνήθειαν γυναικὸς σημαίνει ἐπὶ καλῷ, μάλιστα τῆς Σελήνης τριγύ-
νου θέσιν ἐχούσης πρὸς αὐτόν. τῆς δὲ Σελήνης ἐκ δύσεως φερομένης 15
οὐ κακὸς μὲν ἔσται ὁ χρόνος, ἐπιτάραχος δὲ καὶ σκυλτικὸς ἐν ἀρχῇ,
ὑστερον δὲ καὶ κέρδη ποιήσει καὶ προκοπὰς καὶ ἐχθρῶν ταπεινώσιν.
ἐπὶ ἡμέρας δὲ λειψιφωτοῦσα ἀγαθὴ μὲν ἔσται, ἀλλ' οὐ τοσοῦτον
ὠφέλιμος, μετὰ δὲ θορύβων καὶ ἐναντιωμάτων καὶ ἐνστάσεως ἐχθρῶν,
περιγίνονται τῶν φαύλων· αὐξίφωτοῦσα δὲ κακὴ καὶ ἀηδῆς· κινδύ- 20
νους γὰρ καὶ ἔχθρας καὶ ζημίας καὶ ἔφοδόν τινων ληστῶν καὶ φόβους
ἐκ δημοσίων καὶ δειγματισμοῦ καὶ ἀπειλὰς ἐξ ὑπερεχόντων, ἔτι δὲ καὶ
λύπας δούλων καὶ κλοπὰς, σωματικὰς τε νόσους ἐκ σιδήρου καὶ κίν-
δυνον ἐκ πυρὸς ἢ πτώσεως, καὶ ξηνιτείας σκυλτικὰς καὶ ὀφθαλμίας καὶ
ἐκτρώσεις, καὶ καθόλου βλαπτικὸν τὸν χρόνον. 25

« Τῷ δὲ Ἥλιῳ ἐπιμερίζουσα ἐν θηλυκοῖς ζωδίοις ὄντι ἢ καὶ ἀμφό-
τερον, ἄνδρας ὑποταγῆναι ποιεῖ διὰ ἐρωτικῆν συμπάθειαν. ἐὰν δὲ ὁ μὲν
Ἥλιος ἢ ἐν θηλυκῷ ζωδίῳ, Σελήνη δὲ ἐν ἀρσενικῷ μερίμνας διὰ
γυναῖκα καὶ ἀντιζηλίας ποιεῖ, ὠφέλειαν δὲ ἐξ ἰδίων μετὰ προηγησαμέ-
νην ταραχὴν. εἰ δὲ ὁ μὲν Ἥλιος ἐν ἀρσενικῷ, ἢ δὲ Σελήνη ἐν θηλυκῷ 30
αὐξίφωτοῦσα ἔσται, ἐν πᾶσιν ἀγαθὴ καὶ ἐπικερδῆ τὸν χρόνον ποιήσει·
καὶ γὰρ σύστασιν καὶ φιλίας ἐπισήμους καὶ γυναικὸς συνήθειαν καὶ
γάμον ἢ μοιχείαν ποιεῖ καὶ ἐπικερδῆ τὸν χρόνον καὶ δημοσίας πράξεις
καὶ ἐχθρῶν ἐπικράτησιν· λειψιφωτοῦσα δὲ οὐκ ἀγαθὴ· φθόνον γὰρ
καὶ ζημίας καὶ μέρψεις καὶ ἔχθρας ποιεῖ, καὶ ἐξ ὑγρῶν ὄχλησιν· εἰ δὲ 35
κακοποιὸς θεωρήσει, καὶ κινδύνους περὶ τὴν ζωὴν ποιεῖ.

« Τῇ δὲ Ἀφροδίτῃ ἐπιμερίζουσα ἐπὶ νυκτὸς λειψιφωτοῦσα ἀγαθὴ καὶ
ὠφέλιμος καθέστηκε, ποιεῖ γὰρ γάμους καὶ σύστασιν γυναικὸς καὶ ἐκ
γυναικείων προσώπων κέρδη καὶ δόξας μετὰ ἰλαρότητος καὶ πράξεις 40
παρέξει. αὐξίφωτοῦσα δὲ ποιεῖ θορύβους καὶ οἰκομαχίας καὶ ἐναντιώ-
σεις διὰ γυναῖκα καὶ μετεωρισμοῦ καὶ ζηλοτυπίας καὶ ψόγον καὶ

ἔχθρας· ποιεῖ δὲ περιγενέσθαι ὑστερον. [f. 143^r] ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ ἡμέρας
αὐξίφωτοῦσα τῆς Ἀφροδίτης ὑπὸ ἀγαθοποιῶν θεωρουμένης, ὑπαύγου
τῷ Ἥλιῳ οὕσης, ψόγον καὶ ἐπήρειαν γυναικὸς ποιεῖ καὶ φίλων ὑποκρί-
σεις καὶ βλάβας καὶ οἰκειακὰς ἀηδίας καὶ θρεπτῶν ἢ δούλων νόσους καὶ 5
ἐν πᾶσιν ἐναντίους τοὺς χρόνους ποιεῖ, καὶ σωματικὰς ὀχλήσεις καὶ ἐξ
ἀπειρίας τροφῶν ἢ πολυοινίας ἢ ψυγμῶν ἢ βαλανείων ἢ ἐρωτικῆς
τινος ἀφορμῆς ἢ ἀκαίρων δαπανῶν κακοπραγίας.

« Τῷ δὲ Ἑρμῇ ἐπιμερίζουσα ἐπὶ ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς καὶ αὐξίφω-
τοῦσα πρακτικούς τοὺς χρόνους σημαίνει καὶ περιποιητικὰ συστάσεως 10
τε καὶ φιλίας καὶ κέρδους καὶ δόξης καὶ ἐπίτευξιν καὶ εὐφημίαν·
ἔσονται γὰρ δριμεῖς ἐν ταῖς πράξεσι καὶ δυνασταὶ πολλὰ ἀνύοντες καὶ
ἐχθρῶν περιγινόμενοι. λειψίφωτος δὲ οὕσα ἔλλειψιν χρημάτων ποιεῖ
καὶ ἐπιβουλὰς καὶ ἀντιλογίας καὶ παραβάσεις συνθηκῶν καὶ φίλων
ἀχαριστίας, πλὴν οὐ πάντη ἄπορος ὁ χρόνος. καὶ εἰ μὲν ὑπὸ Κρόνου 15
θεωρηθεῖ, ζημίας ἐπιφέρει ἐκ δούλων ἢ δρασμούς ἢ προδοσίας ἐκ
φίλων καὶ πολυχρονίους νόσους ἢ κοιλιακὰς ἢ στομαχικὰς διαθέσεις.
εἰ δὲ ὑπὸ Ἄρειος θεωρηθεῖ, ἔνεκεν γραπτῶν ποιεῖ δίκας καὶ ἐγκλήματα,
πλαστογραφίας τε καὶ ἐπιβουλὰς καὶ κλοπὰς καὶ δόλους, καὶ εἰς πάντα
ὁ χρόνος ἀνεπιτήδειος.

« Ἔστιν οὖν διὰ μνήμης καὶ ταῦτα τὰ ἀποτελέσματα ἔχειν σκοποῦντα 20
ἐκ τῆς φύσεως τοῦ τε μερίζοντος ἀστέρος καὶ τοῦ λαμβάνοντος· καὶ
κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐν ταῖς ἐπεμβάσεσι σχεδὸν εὐρήσεις τὰ αὐτὰ
ἀποτελέσματα. καὶ τὸν ἐνιαυτὸν δὲ τινες διαιροῦσιν εἰς τοὺς ζ' ἀστέ-
ρας, ἐξ ἀναλογίας τῶν ἐλαχίστων περιόδων, αὐτῷ Κρόνῳ μὲν διδόντες
ἡμέρας πε', Διὶ δὲ λδ', Ἄρει μβ', Ἥλιῳ νδ', Ἀφροδίτῃ κβ', Ἑρμῇ νζ', 25
Σελήνῃ σα'· καὶ ἀπὸ τῆς γενεθλιακῆς ἡμέρας τὸν παροδικὸν ἐνιαυτὸν
ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ κυρίου αὐτοῦ μερίζουσι τοῖς ἕξης ἀστέρεσι
καθὼς ἐπὶ τῆς γενέσεως κείνται ἡμερῶν τέε' δου τὸν ἐνιαυτὸν ἀριθ-
μοῦντες.

« Ποιοῦσι δὲ καὶ ἕτερον λεπτότερον ἐπιμερισμὸν οὕτως· ὁ Κρόνος 30
μὲν γὰρ ἀπὸ τῶν πέντε ἡμερῶν αὐτοῦ μερίζει ἑαυτῷ πρώτῳ ἡμέρας κ',
τῷ Διὶ η', τῷ Ἄρει ι', τῷ Ἥλιῳ ιγ', τῇ Ἀφροδίτῃ ε', τῷ Ἑρμῇ ιδ', τῇ
Σελήνῃ ις'.

« Ὁ Ζεὺς ἀπὸ τῶν ἑαυτοῦ λδ', ἑαυτῷ πρώτῳ ἡμέρας γ', Κρόνῳ η',
Ἄρει δ', Ἥλιῳ ε', Ἀφροδίτῃ β', Ἑρμῇ ε', Σελήνῃ ζ'.

« Ὁ Ἄρης ἀπὸ τῶν μβ' ἑαυτῷ πρώτῳ ἡμέρας ε', Κρόνῳ ι', Διὶ δ',
Ἀφροδίτῃ γ', Ἑρμῇ ζ', Σελήνῃ η'.

« Ὁ Ἥλιος ἀπὸ τῶν νδ' ἑαυτῷ ἡμέρας η', Κρόνῳ ιβ', Διὶ ε', Ἄρει ς',
Ἀφροδίτῃ δ', Ἑρμῇ η', Σελήνῃ ια'.

23 Post ἀποτελέσματα] add. Heph. : ὅτι τινὲς τῶν (l. τὸν) ἐνιαυτὸν διαιροῦσιν
εἰς τοὺς χρόνους ἀστέρας] θεοῦς. 24 αὐτῶν. 25 λδ'] πδ'. κβ'] F. l. κγ'. (Vide
infra.) νζ'] νβ'. 28 τὸν ἐν. ἀριθμοῦντες om. Heph. 31 πρώτων. Item infra.
32 ι'] ζ'. 36 Ἀφροδ. γ', Ἥλιῳ ε' (om. cod.), Ἑρμῇ ζ'.

« Ἡ Ἀφροδίτη ἀπὸ τῶν κγ' ἑαυτῆ ἡμέραν α', Κρόνω ε', Διὶ β', Ἄρει γ', Ἡλίω γ', Σελήνῃ ε'.

« Ὁ Ἑρμῆς ἀπὸ τῶν νζ' ἑαυτῶ ἡμέρας θ', Κρόνω ιγ', Διὶ ε', Ἄρει θ', Ἡλίω η', Ἀφροδίτῃ γ', Σελήνῃ ια'.

« Σελήνῃ ἀπὸ τῶν οα' ἑαυτῆ ἡμέρας ια', Κρόνω ις', Διὶ ζ', Ἄρει η', 5 Ἡλίω ια', Ἀφροδίτῃ δ', Ἑρμῆ ἰα'.

« Ἄλλοι δὲ μερίζουσι τὸν ἑνιαυτὸν τοῖς ζ' ἀστέρσιν ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸ Ζῦδιον τῆς γενέσεως οἰκοδεσπότου ἀρχόμενοι, [f. 143^v] καὶ ἐξῆς τῷ τοῦ ἐξῆς κυρίῳ καὶ συνάγονται ἡμέραι τῶν ιβ' Ζῦδιων ρπδ' 1. τῷ γὰρ Κρόνω μόνῳ ἡμέραι λ' δίδονται διὰ τὸ τὰ β' Ζῦδια ἄ εἰσιν οἶκοι αὐτοῦ 10 ἐφεξῆς εἶναι. οἷον ἔστω τινὰ ἔχειν τὸν ἑνιαυτὸν ἐν Κριῷ· καὶ ἐπεὶ οἶκός ἐστι τοῦ Ἄρεως, ἀπονέμουσιν αὐτῷ ἡμέρας ιε'· εἶτα τῇ Ἀφροδίτῃ οἶκον ἔχουσι τὸν Ταῦρον ἡμέρας η', τῷ δὲ Ἑρμῆ διὰ τοὺς Διδύμους κ', τῇ Σελήνῃ διὰ τὸν Καρκίνον κέ', τῷ Ἡλίῳ διὰ τὸν Λέοντα θ', καὶ πάλιν τῷ Ἑρμῆ διὰ τὴν Παρθένον κ', τῇ Ἀφροδίτῃ διὰ τὸν 15 Ζυγὸν η', τῷ Ἄρει διὰ τὸν Σκορπίον ιε', τῷ Διὶ διὰ τὸν Τοξότην ιβ', τῷ Κρόνω διὰ τὴν Παρθένον καὶ τὸν Ὑδροχόον λ', τῷ Διὶ καὶ πάλιν διὰ τοὺς Ἰχθύας ιβ', καὶ συνάγονται ἡμέραι ρπδ'. καὶ πάλιν τῷ κυρίῳ τοῦ Κριοῦ παρέχουσι ἡμέρας ιε' καὶ τοῖς ἐφεξῆς ἐκ δευτέρου ἕως ἂν ὁ ἑνιαυτὸς πληρωθῇ. 20

« Ἄλλ' οὗτοι οἱ μερισμοὶ οὐ πάνυ συμφωνοῦντες ἡμῖν φαίνονται· ὑπὲρ δὲ τοῦ μὴ λαθεῖν αὐτοὺς ἐξεθέμεθα.

[F. 144^v.] 2 Hephæst., III, 1. Περὶ ἐπιτηδείων καὶ ἀνεπιτηδείων Ζῦδιων ἐν καταρχαῖς 3.

« Τὰ μὲν ὀρθῶς ἀνατέλλοντα Ζῦδια, ἔστι δὲ τὰ ἀπὸ Καρκίνου ἕως 25 Τοξότου, ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς ἀκάκωτα τυχόντα ἀνεμποδίστως τὰ πραττόμενα τελείσει, τὰ δὲ λοξά, ἔστι δὲ τὰ ἀπὸ Αἰγοκέρωτος ἕως Διδύμων, ἀνευ μαρτυρίας ἀγαθοποιῶν ἀστέρων δυσκατέργαστα καὶ πολυχρόνια μηνύει· αὐτὰ δὲ τὰ τροπικὰ ἐν τῇ ἀνατολῇ ὄντα μετατρέπει ταχέως τὸ 30 πραττόμενον. διὸ ἐν μὲν ἡμεριναῖς πράξεσιν ἐπιτηρητέον τὸν τε Κριόν, τὸν Καρκίνον, τὸν Λέοντα καὶ τὸν Τοξότην, ταῦτα γὰρ ἡμερινὰ Ζῦδια, εἴπερ εἴη τοῦτων τι ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς, καὶ ἡ Σελήνῃ τινὶ τοῦτων παροδεύοι, ἐν δὲ νυκτεριναῖς ὁμοίως τὰ διάμετρα τῶν ἡμερινῶν

2 Post Ἡλ. γ'] Ἑρμῆ δ' (om. cod.). Σελ. γ'. 4 ια'] ι', mel. 5 ια'] ιδ', mel. 14 κ'] ις'. θ'] ιθ'. 26 τὸ πραττόμενον cod. Corr. ex τὰ πραττόμενα, quod quidem in Heph. scriptum est.

1 Summa numerorum Hephæstionis est 194, codicis nostri 188. Fortasse corrigendum v. 13: διὰ τοὺς Διδύμους ις', quod habet Hephæstio.

2 Cf. Heph. codd. Parisini 2841 (A), f. 26^r; 2415 (a) f. 42^r; 2417 (P), f. 144^r.

3 Titulus in Heph. περὶ ἐπιτηδείων Ζῦδιων καὶ Σελήνης ἐπιτηρήσεων ἐς καταρχήν.

Ζῦδιων ἐπισκεπτέον, τουτέστι τὸν Ζυγόν, τὸν Αἰγόκερω, τὸν Ὑδροχόον καὶ τοὺς Διδύμους, ταῦτα γὰρ νυκτερινά. βλάπτει οὖν ἡ Σελήνῃ ἐκλείπουσα, καὶ μάλιστα ἐν τῷ γενεθλιακῷ Ζῦδιῳ τυχούσα ἢ τοῖς 5 τούτῳ τριγώνοις· ἔτι δὲ καὶ συνοδική οὖσα, ἦττον μέντοι 1. ἐπιτηρητέον δὲ καὶ τὸ δωδεκατημόριον αὐτῆς μὴ ἐμπίτη ὄπου ὁ Κρόνος ἢ ὁ Ἄρης, μηδὲ μὴν αὐτῆ πανσέληνος εἴη· ἔριν γὰρ καὶ διχοστασίαν μηνύει 2· μήτε μὴν ἐν τοῖς κατὰ μήκος ἢ πλάτος ἀριθμοῖς ἀφαιρούσα, μήτε ἐν τῷ νοτίῳ πέρατι, μήτε ἐν ταῖς τελευταῖαις μοίραις τῶν Ζῦδιων.

10 [F. 167^r.] Hephæst., III, 4. Πῶς ἂν τις γνοιῇ τὰς πεύσεις τῶν βουλομένων σκέψασθαι ἐκ καταρχῆς. Ἡφαι<στίωνος>.

« Γνοιῇ δ' ἂν τις τῶν προσιόντων καὶ προγνῶναι βουλομένων διὰ 15 καταρχῆς τὸ ἐσόμενον κατὰ τὸ καθολικὸν καὶ συνοπτικὸν εἶδος ὁμοιότροπως μάλιστα ταῖς γενέσεσι τὴν ἐπίσκεψιν ποιησάμενος. καταστοχάζεσθαι δὲ ἐστὶ καὶ ἀπὸ τούτων· τὸν τε γὰρ ὠροσκόπον καὶ τὰ λοιπὰ κέντρα τῆς καταρχῆς ἀκριβῶς στήσαντας πρῶτον τὸ μεσουρανοῦν κέντρον ἐπισκοπεῖν χρῆ καὶ τὸν ἐπ' αὐτοῦ τυγχάνοντα, καὶ πρὸς 20 τοῦτον ἀφορίζειν τὸ πρᾶγμα ἢ τὰς πράξεις. ἐφορατέον δὲ τοὺς παρ' ἐκάτερα β' τόπους, τουτέστι τὸ τε ἀπόκλιμα καὶ τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ 25 μεσουρανήματος καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς ἀστέρας, τοὺς μὲν ἐπὶ τοῦ ἀποκλίματος ὡς δηλοῦντας <τὰ> παρψηκτότα, τοὺς δὲ ἐπὶ τῆς ἐπαναφορᾶς τὰ μέλλοντα, [f. 167^v] τὰ δὲ ἐν αὐτῷ τῷ ἐνεστῶτι καιρῷ τοὺς ἐν τῷ μεσουρανήματι. μηδενὸς δὲ τῶν ἀστέρων ἐπιτυχόντος τοῖς προκειμένοις 30 τόποις λαμβάνειν τοὺς ἐπιθεωροῦντας καὶ δεδυναμωμένους πρὸς αὐτούς. ὅπως γὰρ ἂν οὗτοι καταληφθῶσι τοιοῦτότροπον τὸ τέλος καὶ τὸ ἐνέργημα τοῦ ζητουμένου ἀποτελοῦσιν. ἀπὸ μὲν γὰρ δύσεως ἐπὶ ἀνατολὰς πορευόμενοι σημαίνουσι λαμπράς καὶ ὠραίας καὶ ἐξουσιαστικὰς 35 πράξεις τῶν ἤδη προεγχειρισμένων, ὃ δὴ μάλιστα ἐπὶ τοῦ Ἑρμοῦ παραφυλακτέον· ἀπὸ δὲ τῶν ἀνατολῶν ἐπὶ τὰς δύσεις πορευόμενοι 30 τῶν προπεπραγμένων ἢ βεβουλευμένων ἀνεσις καὶ ἀπόσβεσιν καὶ ἀργίαν σημαίνουσι. καὶ ἐν μὲν ταῖς ἐύαις ἀνατολαῖς ἀπὸ μοιρῶν ιβ' ἀποστάντες τοῦ Ἡλίου ἀρχονται τῆς ἐνεργείας· ἐντελέστερον δὲ ἀπὸ μοιρῶν ιε'· ἐν δὲ ταῖς δύσεσιν ἀπὸ μοιρῶν ιε' ἕως ζ' ἀρχονται μειοῦν

4 τούτου Heph. (scil. A a P) f. mel. 8 ἀφ. μήτε εἴη Heph. 9 Post Ζῦδιων] ita pergit Heph.: ἐπειδὴ κακοποιὸί εἰσι. 10 προγνοιῇ Heph. πεύσεις] σκέψεις P. 11 καταρχῶν P. 13 ἐσόμενον] προγινωσκόμενον A a, προγινόμενον P. 15 τὸν τε γὰρ ὠροσκόπον] τὴν τε γὰρ ὠραν Heph. 20 ἀστέρας ἐπισκοπητέον Heph. 21 ἀποδηλοῦντας a (ὡς omis.) τὰ add. ex a. 27 πορευόμενοι] φερόμενοι P.

1 Cf. Dorothei versus 121 sqq. ed. Kroll in *Catal. Vindob.*, p. 102.

2 Cf. Dorothei. v. 125.

τὴν δύναμιν· ἀπὸ δὲ ζῆς ἕως τῆς τοῦ Ἡλίου μοίρας ἀσθενέστατοι. αἱ δὲ ἔωιο φάσεις νυκτὸς μὲν εἰσι βραδίονες, ἡμέρας δὲ αἱ ἐσπέριοι.

« Προσεκτέον δὲ ταῦτα τῷ μέρει τούτῳ τῶν κέντρων, τὸ μὲν ὠροσκοποῦν ἐπισκοπεῖν δεῖ ὡς σημαῖον τὴν φύσιν τῆς πεύσεως, τὸ δὲ μεσουρανοῦν τὴν ἐνέργειαν, τὸ δὲ δύνον τὸ τέλος, τὸ δὲ ὑπόγειον τὰ 5 λαθραῖα· καὶ ὁ μὲν ὠροσκόπος τὰ πρὸς ἀνατολὴν μηνύει μέρη, τὸ δὲ μισουράνημα τὰ πρὸς μεσημβρίαν, τὸ δὲ δύνον τὰ πρὸς δύσιν, τὸ δὲ ὑπόγειον τὰ πρὸς ἄρκτον. καὶ τὰ μὲν τροπικὰ τῶν ζωδίων ῥαδίας τὰς μεταβολὰς ἦτοι ἐπὶ τὸ ἄμεινον ἢ ἐπὶ τὸ χείρον, τὰ δὲ στερεὰ ἀμετά- 10 τρεπτον τὸ ζητούμενον πρᾶγμα, τὰ δὲ δίσωμα τὴν τῶν ζητουμένων ἀπόβασιν ἔσσεσθαι διμερῆ. καὶ τὰ μὲν ἔνυδρα τῶν ζωδίων ἐνύδρους τόπους σημαίνει, τὰς δὲ πράξεις δι' ὑγρῶν ἢ ἐν ὑγροῖς· τὰ δὲ ἀμφίβια ἐπικοινωνίαν τῶν τε ἀπὸ γῆς καὶ τῶν ὑγρῶν, τὰ δὲ χερσαῖα ἠπίρους καὶ ὄρη, τὰ δὲ πολὺσπερμα καὶ πολύγονα ὄχλους καὶ δήμους, τὰ δὲ ἄγρονα ἐρημίας καὶ ἀπραγίας. καὶ οἱ μὲν σύνδεσμοι τῆς Σελήνης κύκλου 15 ἀτελέστατα καὶ ἔλλιπῆ τὰ πρᾶγματα καὶ εἰς τὸ ἐναντίον τὴν μετατροπὴν ἄγοντες· αἱ δὲ τῆς Σελήνης συναφαὶ καὶ ἀπόρροιαὶ δηλοῦσι τὰ ἀποβησόμενα κατὰ τὴν τῶν ἀστέρων οἷς κοινωνεῖ φύσιν.

« Πρόσωπα δὲ ὁ μὲν τοῦ Κρόνου πρεσβυτικά, στιβαρά, πανούργα, ἐνδόμυχα, κακοποιὰ μηνύει· ὁ δὲ τοῦ Διὸς ἀστεία, ἀζιωματικά, 20 εὐπάροχα, ἀκμάζοντα, ἰλαρά, ἀγαθοποιὰ· ὁ δὲ τοῦ Ἄρεως νέους θρασεῖς, θυμικούς, ἀηδεῖς, μοιχικούς, πανούργους, ληστρικούς, ταρακτικούς, <στραταρχικούς>, βασιλικούς, δυναστας· ἢ δὲ Ἀφροδίτη ἰλαροῦς, χαρίεις, ἀστείους, μουσικούς, ἐμπορικούς, ἀβροδαίτους, 25 θηλύφρονας· ὁ δὲ τοῦ Ἑρμοῦ εὐπαιδευτοὺς νέους, πολυτρόπους καὶ ἐμπορικούς· ὁ δὲ Ἡλίου [f. 168^r] βασιλικούς, ἡγεμονικούς, ἀκμάζον- 30 τας, ἄρρενας· ἢ δὲ Σελήνη βασιλικούς, προβεβηκότας, θηλυκούς.

« Τὰ μὲν οὖν ιδιότροπα ἐκάστου αὐτῶν ταῦτα καὶ τοιαῦτά ἐστιν. ἐὰν δὲ μετ' ἀλλήλων ὡσί τινες, ἐφαρμοστέον κατὰ τὸ συγκρατικὸν εἶδος, καὶ ἄλλως δὲ προγνωσόμεθα πεπηγμένης τῆς καταρχῆς ἐπ' ἐνίων 35 οὕτως. ἐὰν ὁ κλήρος τῆς τύχης εἰς τὸ γον ζωδίων ἀπὸ τοῦ ὠροσκόπου ἐμπέσῃ, ὁ δὲ κύριος τοῦ ζωδίου ἐναντιωθῆ ἐν αὐτῷ, ἔχθραν πρὸς φίλων καὶ διαφορὰν σημαίνει· εἰ δὲ δίσωμον τύχοι τὸ ζωδίων, καὶ ἥδη προγεγενημένην <καὶ αὐθις ἐσομένην>· ὁ δὲ ἀστέρ ὁ κύριος τοῦ κλήρου δηλώσει τὰ πρόσωπα, καθὼς προδεδήλωται. ὁπότεν δὲ πάλιν ὁ κλήρος εἰς τὸν περὶ φιλίας, τουτέστι τὸν γον τόπον, πέσῃ, ὁ δὲ κύριος 35 αὐτοῦ κακοδαιμονῆ σὺν τοῖς ἀγαθοποιοῖς ἢ τῷ κυρίῳ <τοῦ> ὠροσκόπου, ὁ τε τοῦ κακοδαιμονήματος δεσπότης ὠροσκοπήσῃ ἀκακώτου τῆς Σελήνης τυχούσης, περὶ δόξης καὶ ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ ἐλευθερίας

22 Verba θυμικούς - p. 113, 27 περὶ ὁδοιπορίας om. P, deficiente folio uno. 23 στρατ. add. Heph. 25 ἀπαιδευτοὺς cod. Corr. ex Heph. (sc. Aa). 33 φίλων] φίλον cod. Corr. ex a; φίλους A. 34 καὶ αὐθις ἐσομένην add. Heph. 37 ὠροσκόπου] τῆς ὥρας Heph. 39 αὐτεξουσίου καὶ ἐλευθερίου Heph.

ἢ καταρχῆ ἐύρισκεται. ἐὰν δὲ πάλιν εὔρεθῇ ὁ κλήρος ἐν τῷ περὶ θανάτου τόπῳ, τουτέστι τῷ ἡ', σὺν τῷ ἰδίῳ κυρίῳ ὑπὸ τῆς Σελήνης κεκακωμέ- 5 νης καθυπερτερούμενος, ἀσυντελής ἔσται πᾶσα καταρχῆ.

« Ἐπετήρησαν δὲ ἀκριβῶς εἰς πρόγνωσιν οἱ παλαιοὶ καὶ ἐκ τῆς 5 ποσότητος τῶν μοιρῶν τοῦ ὠροσκόπου ὅπου ἔσται αὐτοῦ τὸ δωδεκα- τημόριον· εἰς δὲ γὰρ ἂν ἐκπέσῃ ζωδίων ἐν τοῖς ἐξῆς ἀνά β' s'' μοίρας ἐκβαλλομένη ἢ ποσότης τῶν μοιρῶν τοῦ ὠροσκόπου, ἐκείνο ἔσται αὐτοῦ τὸ δωδεκατημόριον. καὶ τότε οὖν περὶ παντὸς πράγματος καὶ 10 πρὸ τῆς πεύσεως συνιδεῖν ἔστι τὸ εἶδος. οὐ γὰρ μόνον ὄραν χρῆ αὐτὰ καθ' αὐτὰ εἰ ἔστι τροπικὰ ἢ στερεὰ ἢ δίσωμα, ἀ μάλιστα ὁρμόξει εἰς τὴν τῶν καταρχῶν λήψιν, ἀλλὰ καὶ εἴπερ συμβαίνει τὸ δωδεκατημόριον ἐν τροπικῇ ἢ στερεῇ ἢ δισώμῳ δωδεκατημορίῳ· κεντροῦσθαι γὰρ καὶ ἀλλοιοῦσθαι τὴν φύσιν τοῦ ζωδίου τῆ τῆς τοπικῆς δυνάμεως μοιρικῆ διακρίσει.

15 « Τὴν οὖν ποιότητα τῆς πεύσεως ἦτοι τοῦ πράγματος προειπεῖν δυνησόμεθα, ἐπὰν ἀκριβῶς λάβωμεν τὴν ὠροσκοποῦσαν μοῖραν ἐξ ὠροσκοπίου ἢ ἀστρολάβου ἢ ἄλλου τινὸς ὠροσκοπίου, καὶ γινώμεν τὸ δωδεκατημόριον, πρὸς αὐτὸ ἄρμολόμεθα οὕτως.

« Ἐὰν οὖν εὔρεθῇ τὸ αὐτὸ δωδεκατημόριον τοῦ Κριοῦ, τουτέστι β' s'' 20 μοῖραι ὠροσκοποῦσαι ἐπὶ τοῦ ὠροσκόπου, τοὺς προσιόντας σημαίνει περὶ ἐλευθερίας ἢ ἀρχῆς ἐρωτᾶν· τὸ δὲ βον περὶ βίου ἢ οἴκου ἢ ζωῶν ἢ ἀγροῦ ἢ γυναικὸς ἢ ἀστειῶν· τὸ δὲ γον <περὶ> ἐνέδρας ἢ κλέμματος ἢ δραπέτων· τὸ δὲ δον <περὶ> κλοπῆς ἀργυρίου ἢ ἀρπαγῆς· τὸ δὲ εον περὶ οὐσίας ἢ ἀρχῆς καὶ τῶν ὁμοίων· τὸ ζον [f. 168^v] περὶ οἰκονομίας 25 καὶ γυναικείου κόσμου· τὸ ζον περὶ ἐχθρῶν καὶ μάχης ἢ ἀπαιτήσεως ἢ κριτηρίου· τὸ ἠον περὶ λαθραίου πράγματος καὶ ἀποκρύφου· τὸ θον περὶ ὁδοιπορίας ἢ μεταβάσεως ἢ πλοῦ· τὸ ιον περὶ ἐλπίδων ἢ συζυ- 30 γίας ἢ ἀρμονίας· τὸ ιαον περὶ ἀποβολῆς ἢ κλέμματος ἢ ζημίας τινὸς τὸ τελευταῖον καὶ ἰβον, ὃ ἐστὶν ἰχθύων, σημαίνει περὶ γυναικὸς ἢ γυναικείων διαφορόντων πραγμάτων ἢ τεθλημένων.

« Ταύρου δὲ τὸ μὲν αὐτὸ δωδεκατημόριον σημαίνει περὶ πραγματείας καὶ ὅσα περὶ ζωῆν καὶ βρώσιν· τὸ δὲ βον περὶ πραγμάτων αἰσχυρῶν ἢ ἀφροδισίων ἢ τῶν ὁμοίων· τὸ δὲ γον περὶ κλοπῆς ἢ ἔργου τινὸς ἢ οἰκονομίας· τὸ δὲ δον περὶ ἐχθρας καὶ ἀρπαγῶν· τὸ εον περὶ συμφω- 35 νίας καὶ φιλίας καὶ καλοκαγαθίας· τὸ ζον <ἐν> ἀμφιβολία καὶ δισταγμῷ περιπεπτωκέναι τὸν ἐρωτῶντα· τὸ ζον περὶ καμάτου καὶ μερίμνης καὶ

1 θανάτου] θανάτῳ cod.; corr. ex Heph. 6 β' s''] β' Heph. 13 δυνάμεως τοπικῆ διακρίσει A a. 19 In margine codicis: ἀπαρχῆ et sic deinceps ad quoddam signum. 20 τοῦ ὠροσκ. προσ.] τῆς ὥρας τοὺς προδιδόντας A a. 22 ἀστειῶν προσώπων ἢ ὁμοίων A a. 29 Fort. transponere est: τὸ ἰβον καὶ τελ., ut infra. σημαίνει] τυγχάνει Heph. 33 ὁμ. σημαίνει Heph. 34 Post συμφωνίας] add. Heph. καὶ ἀμεριμνίας. 35 ἐν add. ex Heph. 36 ἐρωτῶντα] σκεπτόμενον A a; σκεπομ. P.

στρατείας· τὸ ἡον περὶ ὀδοιπορίας καὶ πλοῦ καὶ τῶν τοιούτων· τὸ θον περὶ συναλλαγῶν γυναικείων καὶ τῶν ὁμοίων· τὸ ἰον περὶ διαπράσεως καὶ ἀποβολῆς καὶ κόπου· τὸ ἰαον περὶ ἀφροδισίων· τὸ ἰβον καὶ τελευταῖον, ὅπερ ἔστι Κριοῦ, περὶ ξένων ἢ ξενιτείας ἢ γεωργίας σημαίνει.

« Τῶν δὲ Διδύμων τὸ μὲν αον δωδεκατημόριον σημαίνει περὶ κοινω-
νίας καὶ πολιτικῶν πραγμάτων καὶ ὁμοιοῦς· τὸ βον περὶ ἀποβολῆς
χρυσίου καὶ ἀργυρίου καὶ τῶν ὁμοίων κινητῶν· τὸ γον περὶ ἀποβολῆς
καὶ ἀτυχίας· τὸ δον περὶ δανείσματος καὶ ἀποβολῆς καὶ ζημίας· τὸ εον
περὶ πράγματος καὶ πράξεως· τὸ ζον περὶ κλοπῆς τῶν ἀπὸ πυρὸς γε-
νότων· τὸ ζον περὶ δραπέτων διωγμοῦ καὶ ὀδοιπορίας καὶ τῶν τούτοις
ὁμοίων· τὸ ἡον περὶ ἐπωφελοῦς τέχνης καὶ ἰλαροῦ τινος πράγματος·
τὸ θον περὶ λόγων καὶ πραγμάτων· τὸ ἰον περὶ μάχης καὶ ἐχθρας καὶ
τῶν ὁμοίων· τὸ ἰαον <περὶ> ἀποβολῆς τινος ἢ φόβου ἢ μετανοίας καὶ
ἀναλύσεως· τὸ δὲ ἰβον καὶ τελευταῖον Ταύρου τυγχάνον περὶ γεωργίας
ἢ ξενιτείας καὶ τῶν τούτοις παραπλησίων.

« Τὸ δὲ τοῦ Καρκίνου αον δωδεκατημόριον σημαίνει περὶ ἀρχῆς ἢ
ἀρχιερωσύνης ἢ ἱερουργίας· τὸ βον περὶ μεγάλου πράγματος καὶ ἀξίας
καὶ ἱερωσύνης· τὸ γον περὶ φόβου διὰ πρᾶγμά τι μετὰ γυναικὸς
πραχθέν· τὸ δον περὶ πίστεως ἢ ἀποβολῆς ἢ ἀπαιτήσεως· τὸ εον περὶ
λαθραίας ἀποθέσεως ἢ θησαυροῦ ἢ παρακαταθηκῶν· τὸ ζον περὶ
ὀδοιπορίας ἢ πλοῦ ἢ ξένων πραγμάτων· τὸ ζον περὶ μάχης διὰ
πρόσωπον θηλοκὸν καὶ ζηλοτυπίας· τὸ ἡον περὶ ἀποβολῆς ἢ κλεμμά-
των ἢ ζημιῶν ἢ ἀρνήσεων· τὸ θον περὶ γάμου καὶ κοινωρίας πραγμά-
των ἀγαθῶν ἔνεκα· τὸ ἰον περὶ ἀρχῆς καὶ ἀξίας καὶ ἱερωσύνης καὶ τῶν
τούτοις παραπλησίων· τὸ ἰαον περὶ κλέμματος ἢ ἀποδράντος τινὸς ἢ
ἀρνήσεως ἢ παρακαταθηκῶν· [f. 169r] τὸ ἰβον καὶ τελευταῖον, ὅ ἔστι
Διδύμων, περὶ κοινωρίας καὶ συμφωνίας πραγμάτων καὶ ἐξευγμένων.

« Τὸ δὲ τοῦ Λέοντος αον δωδεκατημόριον δηλοῖ περὶ ἀξίας καὶ ἐπιθυ-
μίας ἀλλοτρίων ἢ πλεονεξίας· τὸ βον περὶ μεγάλου πράγματος καὶ ἀμφιβολίας·
τὸ δον περὶ μεγάλου πράγματος τελεσιουργίας· τὸ εον περὶ πράγματος
οὐ μικροῦ, ἀλλὰ βασιλικῶν ἢ περιστάσεως· τὸ ζον περὶ κόπου τινὸς ἢ
ἐργασιῶν ξένων ἢ προσόδου· τὸ ζον περὶ ἐχθρῶν καὶ τῶν ὁμοίων· τὸ
ἡον περὶ ἀλλοτρίου πράγματος ἢ ἀλλοτρίας μερίμνης· τὸ θον περὶ
φόβου καὶ δισταγμοῦ· τὸ ἰον περὶ λέσχης καὶ ἀγροικίας ἢ ξενιτείας· τὸ
ἰαον περὶ μάχης καὶ ἀπροσδοκῆτων· τὸ ἰβον καὶ τελευταῖον, ὅ ἔστι
Καρκίνου, περὶ πραγμάτων τινῶν ἢ τοιουτοτρόπων τινῶν.

« Τὸ δὲ τῆς Παρθένου αον δωδεκατημόριον σημαίνει περὶ κόσμου
γυναικείου καὶ καρπῶν· τὸ βον περὶ προσόδου ἢ κόσμου βαρυτίμου ἢ
ἐσθῆτος· τὸ γον περὶ πράγματος λάθρα βεβουλευμένου· τὸ δον περὶ

· 6 ὁμοιοῦς] ὁμονυμίας (sic). 16 δωδεκατομορίων cod. Corr. ex Heph. 26-27 verba ὅ ἔστι Διδ. non habet Heph. 36-37 ὅ ἔστι Καρκ. non habet Heph. 39 καρπῶν χάριν A a; καρπού χ. P.

ἀφορμῶν ἀλλαγῆς ἢ κοινοῦ τινος πράγματος· τὸ εον περὶ γεωργίας ἢ
οἰκονομίας ἢ τοιούτου τινός· τὸ ζον περὶ προσώπου ἢ ἐλπίδων καὶ
πράξεων καὶ κόπου· τὸ ζον περὶ ἐχθρας γυναικείας καὶ ἀψιμαχίας
φίλων· τὸ ἡον περὶ τέχνης ἢ ἱερᾶς ἐνεργείας ἢ χρηματισμῶν· τὸ θον
περὶ φορτίου πράσεως ἢ καματερᾶς ξενιτείας· τὸ ἰον περὶ ἐπηρείας
τινὸς ἢ ξένης ἢ ἀγροικῆς αἰτίας· τὸ ἰαον περὶ κλοπῆς ἢ πράγματος
λαθραίου ἢ θησαυροῦ· τὸ ἰβον καὶ τελευταῖον περὶ τραυμάτων ἢ
ἀσθενείας ἢ τῶν ὁμοίων.

« Τὸ δὲ τοῦ Ζυγοῦ δωδεκατημόριον σημαίνει περὶ προσόδου ἢ
κριτηρίου ἢ δόσεως ἢ λήψεως· τὸ βον περὶ κλέμματος ἢ νοσφισμοῦ·
τὸ γον περὶ ἐμπορίας ἢ ἔργων ἐπὶ ξένης· τὸ δον περὶ πραγμάτων
λαθραίων ἢ σκολιῶν· τὸ εον περὶ πραγματείας ἢ κακοπραγίας ἢ ἐλπί-
δων προσδοκίας· τὸ ζον περὶ ἀλλοτρίου πράγματος ἢ ἐντολῆς γυναι-
κός· τὸ ζον περὶ ἀηδίας ἀκαίρου καὶ ὀργῆς καὶ μάχης ἢ ἡσυχίας τινός·
τὸ ἡον περὶ ἀσθενείας καὶ τραυμάτων ἢ μερίμνης βασιλικῆς· τὸ θον
περὶ κοινωρίας λόγων ἢ συνθηκῶν· τὸ ἰον περὶ προσόδου ἢ ἀξίας ἢ
τιμῆς ἢ εὐημερίας· τὸ ἰαον περὶ ἀγνοίας τινός ἢ ὕβρεως αἰφνιδίου· τὸ
ἰβον περὶ σωμάτων ἢ φορτίου πολιτικοῦ.

« Τὸ δὲ τοῦ Σκορπίου αον δωδεκατημόριον σημαίνει περὶ στρατείας
καὶ διατριβῆς ἐπὶ ξένης ἢ μίξεως αἰφνιδίου γεγυμνασίας· τὸ βον περὶ πλοῦ
ἢ μεταβάσεως καὶ τῶν ὁμοίων· τὸ γον περὶ ὄχλου ἢ μάχης καὶ ἀηδίας
ἐπικινδύνου· [f. 169v] τὸ δον περὶ κακοπραξίας ἢ ἀπολύσεως κινδύνου·
τὸ εον περὶ ὁμοιοῦς ἢ πλοῦ ἢ κοινῶν πραγμάτων· τὸ ζον περὶ ἐπιτα-
γῆς καὶ κρατήσεως καὶ ἀδοκῆτου βίας· τὸ ζον περὶ τινος ἐπὶ ξένης
γεγονότος ἢ διὰ ξένα πρόσωπα· τὸ ἡον περὶ ὀδοιπορίας· τὸ θον περὶ
κλεμμάτων ἢ ἐξουσίας ἢ τῶν πρὸς ἰσχυρότερα πρόσωπα διαφερόν-
των· τὸ ἰον περὶ ξενιτείας καὶ τέχνης τινός ἢ ἀξίας· τὸ ἰαον περὶ κλέμ-
ματος γυναικείου· τὸ ἰβον καὶ τελευταῖον περὶ προσόδου ἢ κινδύνου ἢ
κέρδους ἀπλήστου.

« Τὸ δὲ τοῦ Τοξότου αον δωδεκατημόριον δηλοῖ περὶ φορτίου ἐπὶ
ξένης· τὸ βον περὶ στρατιᾶς ἢ ξενιτείας ἢ στρατοπέδου· τὸ γον περὶ
πραγμάτων καὶ πράξεων καθύγρων· τὸ δον περὶ πλοῦ καὶ τῶν ὁμοίων·
τὸ εον περὶ φορτίου· τὸ ζον περὶ στρατοπέδων· τὸ ζον περὶ ἀηδίας ἢ
δραπέτου· τὸ ἡον περὶ κλέμματος ἢ ἀποβολῆς· τὸ θον περὶ ὀδοῦ ἢ
ἐνέδρας· τὸ ἰον περὶ ἔρωτος ἢ τῶν ὁμοίων· τὸ ἰαον περὶ προσόδου ἐπὶ
ξένης ἢ διὰ ξένους· τὸ ἰβον περὶ κλέμματος.

« Τὸ δὲ τοῦ Αἰγόκερω αον δωδεκατημόριον περὶ πραγμάτων οὐ καθα-
ρῶν ἢ ἐφυβρίστων· τὸ βον περὶ δραπέτου ἢ ἀποβολῆς· τὸ γον περὶ

2 οἰκοδομῆς A a; οἰκοδομῶν F. F. 1. οἰκοδομίας ut infra, p. 116, 2. 4 ἱερῶν Heph. 9 ὑποσημαίνει Heph. 11 ἔργων] γεωργιῶν τῶν Heph. 16 προσόδους cod.; corr. ex Heph. 18 Fort. suppl. τὸ ἰβον <καὶ τελευταῖον>. Item infra, v. 36. Haec autem om. etiam Heph. 21 καὶ prius] ἢ Heph. 31 στρατείας A a, f. mel. 33 στρατοπέδων] τετραπόδων Heph., f. mel.

ἔρωτος ἢ πλοῦ· τὸ δὸν περὶ προβάτων ἢ ἱματίων· τὸ εὐὸν περὶ γεωργίας ἢ οἰκοδομίας· τὸ ζὸν περὶ πραγμάτων ἄλλοις διαφερόντων· τὸ θὸν περὶ κλέμματος ἢ ἀηδίας· τὸ ἰὸν περὶ φόβου ἢ στρατείας· τὸ θὸν περὶ τέχνης ἢ κόσμου γυναικείου· τὸ ἰὸν περὶ προσόδου ἢ ἀηδίας· τὸ ἰαὸν περὶ πράγματος λάθρα γεγονότος· τὸ ἰβὸν καὶ τελευταῖον περὶ πράγμα- 5
τος γεγονότος ἢ πλοῦ.

«Τοῦ δὲ Ὑδροχόου τὸ αὐτὸν δωδεκατημόριον σημαίνει περὶ σωματίων· τὸ βὸν περὶ καθύγρων πραγμάτων καὶ φορτίου· τὸ γὸν περὶ λέσχης τινός· τὸ δὸν περὶ κόπων ἰδίων· τὸ εὐὸν περὶ κοινωνίας ἢ καθύγρων πραγμάτων· τὸ ζὸν περὶ κλέμματος ἢ ἀηδίας αἰφνιδίου· τὸ θὸν περὶ τέχνης ἢ κοινωνίας· τὸ ἰὸν περὶ ἀγοραίου ἢ πανηγυρέως τινός· τὸ θὸν περὶ προσόδων ἢ κόσμου καὶ δικαίου τινός πράγματος ἢ ἐπὶ ξένης ὄντος· τὸ ἰὸν περὶ κλοπῆς ἢ θησαυροῦ· τὸ ἰαὸν περὶ πλοῦ ἢ καθύγρων πραγμάτων· τὸ ἰβὸν καὶ τελευταῖον περὶ ἀλλοτρίων πραγμάτων ἢ 15
πίστεων γυναικείων.

«Τὸ δὲ τῶν Ἰχθύων αὐτὸν δωδεκατημόριον σημαίνει περὶ βεβλαμμένων πραγμάτων ἢ παρύγρων· τὸ δὲ βὸν περὶ κόσμου ἢ συζεύξεως· τὸ γὸν περὶ τῶν λάθρα τι πράσσειν ἐπιχειρούντων ἢ γυναικείου πράγματος· τὸ δὸν περὶ κόπου ἢ κοινωνίας ἢ ξένου πράγματος· τὸ εὐὸν περὶ φορτίου ἢ γάμου· τὸ ζὸν περὶ φορτίου ἀλλοτρίου· τὸ θὸν περὶ γυναικείας 20
τέχνης καὶ τῶν ὁμοίων [f. 170r] τῶν εἰς γυναῖκα ἀναφερομένων· τὸ ἰὸν περὶ ἀλλοτρίων πραγμάτων· τὸ θὸν περὶ προσόδων καὶ καλοῦ πράγματος· τὸ ἰὸν περὶ πλοῦ ἢ ξενιτείας τινός ἀγαθῆς· τὸ ἰαὸν περὶ γυναικείου πράγματος ἢ γυναικὶ διαφέροντος· τὸ ἰβὸν καὶ τελευταῖον περὶ ἀποβολῆς ἢ δραπετῶν καὶ τῶν ὁμοίων. 25

[F. 171r.] Hephaest., III, 5. Ἔτι περὶ καθολικῶν καταρχῶν.

Edidit Olivieri, *Studi Italiani di filologia classica*, VI, 1898, p. 12-22, 19, ex Laurentiano 28, 34 (L) et 28, 13 (L').

[F. 174v.] Hephaest., III, 6. Περὶ ἐμπράκτων ἡμερῶν καὶ ὥρων.

P. 23, l. 20 Olivieri (Post πρὸς Σελήνην) L': τὰ κατὰ τὴν οἰκείαν οἰκείως ἐργάζονται δύναμιν¹. Parisinus: ταύτην τὴν οἰκείαν οἰκείως 30
ἐργάζονται δύναμιν. Addit Parisinus post προειρημένων (ita P,

¹ προβάτων οἰκονομίας Heph. ² ἄλλως cod. Corr. ex Heph. 5-6 περὶ πράγματος ἢ γεγονότος Heph. 7 σημαίνει ἀποδείκνυσι P, ἀποδεικνύσει Aa. σωματίων χάριν Aa. 12 προσόδου a. 24 σημαίνει περὶ ἀποβολῆς Heph.

¹ Olivieri: «τριγώνου Δ^υ», at legendum erat δύναμιν.

εἰρημένων L', cod. noster): Λέγουσιν οἱ περὶ Πετόσιριν ὅτι ἐν ψ ζωδίῳ εὐρίσκεται ἢ Σελήνη ἐν τῇ σπορᾷ, τοῦτο ὠροσκοπήσει ἐν τῇ ἐκτέξει· ὅπου δὲ ἐν τῇ ἐκτέξει παροδεύει, τοῦτο ὠροσκοπεῖ ἐν τῇ σπορᾷ.

[F. 175v.] Hephaest., III, 30. Περὶ ἀποδημίας¹.

5 Ὁ μέλλων ἀποδημεῖν ἐκ τοῦ ὠροσκοπού κριθήσεται· ὁ δὲ τόπος ἔνθα μέλλει ἀπέρχεσθαι ἐκ τοῦ δύνοντος· ἢ δὲ πράξις ἐκ τοῦ μεσουρα-
νίου· [f. 176r] τὸ δὲ συμπέρασμα τῆς ἀποδημίας ἐκ τοῦ ὑπογείου.
«ἐπιζήτει οὖν τοὺς ἀγαθοποιούς τῶν ἀστέρων ποῖαν στάσιν ἔχουσι καὶ
πῶς σχηματίζονται. καθόλου τοιγαροῦν ἀγαθὸν ἐστὶν ἀποδημεῖν μήτε
10 τινός τῶν ἀστέρων στηρίζοντος, μηδὲ συσχηματιζομένου τῇ Σελήνῃ·
συμφορώτατον δὲ ἀποδημεῖν τῆς Σελήνης αὐξίφωτουσῆς καὶ προστι-
θείσης τοῖς ἀριθμοῖς κατὰ τε μήκος καὶ πλάτος. παραφυλάσσειν δὲ χρῆ
τὰ κέντρα· καὶ ἐν μὲν τῷ ὠροσκοπῷ ἀγαθοποιῶν ἀστέρων ὄντων ἢ
καὶ μαρτυρούντων αὐτῶν ἥδιστα τὰ τῆς ὁδοῦ ἢ τοῦ πλοῦ ἔσται.
15 συνόντος δὲ τοῦ τοῦ Ἑρμοῦ αὐτοῖς, καὶ ἐπὶ ἐψᾶς ἀνατολῆς ταχέως καὶ
εὐθύμως πράξει τις, ὑπὲρ ὧν τὴν ἀποδημίαν ποιεῖται.

«Καθόλου γὰρ ἐπὶ ἀποδημίας τὸν Ἑρμῆν σκοπεῖν δεῖ μὴ ἀφαιρεθῆ ἢ
ὑπαυγος ἢ, ἢ ὑπὸ κακοποιῶν βλάβηται καθ' οἰονδήποτε σχῆμα. καὶ
ὅτε δὲ τις μέλλει εἰς πλοῖον εἰσιέναι ἢ δι' ὁδοῦ πορεύεσθαι, τὸν Ἑρμῆν
20 δεῖ παρατηρεῖσθαι· καὶ ὡσαύτως ὅτε μέλλει ἐπανάγεσθαι ἢ ὁδοιπορῶν
ἢ διὰ πλοίου· ἐν δὲ τῷ δυτικῷ τυχόντος τοῦ Ἑρμοῦ καὶ μαρτυρουμέ-
νου ὑπὸ Διὸς ἢ Ἀφροδίτης, βελτίω καὶ ἐπικερδῆ τὰ τῆς ἀποδημίας
ἔσται καὶ ἀξιόλογα. Ἄρεως δὲ καὶ Κρόνου ἐπὶ τοῦ δύνοντος ὄντων ἢ
μαρτυρούντων αὐτῷ ἀσθένειαι σωματικαὶ καὶ ἐμποδισμοὶ καὶ Ζημιαὶ
25 γενήσονται ἐν τῇ ἀποδημίᾳ. ἐκ δὲ τῶν θεωρούντων ἀστέρων τὸ
μεσουράνημα ἢ ἐπόντων αὐτῷ τὸ πρᾶγμα οὐ χάριν ἢ ἐκδημία γίνεται
γνωρισθήσεται· τὸ δὲ τέλος ἐκ τοῦ ὑπογείου. τὸ κύρος δὲ πάντων ἐκ
τῶν συσχηματισμῶν μάλιστα τῆς Σελήνης τελειοῦται, ἢν ἀπαγορευτέον
πρὸς τὰς ἐξόδους κακοδαιμονούσων ἢ κακοτυχοῦσαν· οὐ μόνον γὰρ
30 δυσπραξίας αἰτία, ἀλλὰ καὶ πτωμάτων ὑπουργός.»

Οἱ οὖν ἀγαθοποιοὶ ὠροσκοποῦντες ἐν πᾶσιν τὴν καταρχὴν καλὴν
ποιούσιν· οἱ δὲ ἀγαθοποιοὶ ἐν τῷ δύνοντι ὄντες ἐν ταῖς ἀποδημίαις
ἐπικερδῆ καὶ ἐπίδοξον τὴν ἀποδημίαν μαρτυροῦνται εἶναι.

Σκοπεῖν δὲ δεῖ καὶ τὸν κύριον τῆς Σελήνης καὶ τὸν κύριον τοῦ

14 αὐτῷ, f. mel. 16 ἀθύμως. 19 τις μέλλει-πορεύεσθαι] μέλλεις εἰς πόλιν
εἰσιέναι ἢ ἀπὸ πλοίου ἐξίέναι. 31 F. suppl. οἱ <μὲν> οὖν.

¹ Hoc Hephaestionis capite Dorothei versus 211-295 continentur. Vid. Kroll, *Catal. Vindob.*, p. 108 ss. — Inde ab h. l. codicis unci P lectiones varias iterum nominare supersedeo.

ὑροσκόπου, ἵνα μὴ κακὰς φάσεις ποιῶνται, τούτέστι στηριγμούς ἢ ἀναποδισμούς ἢ δύσεις· στηρίζοντες γὰρ χρόνου πολλοῦ καὶ βραδύτητος αἴτιοι γίνονται, οἱ δὲ ὑπαυγοὶ ἀμαυρὰς τὰς πράξεις ποιοῦσιν.

«Ἐκ καθολικῆς δὲ παρατηρήσεως κατελιπται ἡ Σελήνη ἐν τῷ δυτικῷ κέντρῳ τυχοῦσα ἢ ἐν τῷ ἀποκλίματι αὐτοῦ μακρὰς παρέχειν τὰς 5 ἀποδημίας, τοῖς δ' ἀπὸ ξένης εἰς τὰ οἰκεία ἐπανερχομένοις τὸ αὐτὸ τοῦτο σχῆμα τῆς Σελήνης ταχείας τὰς ἀναστροφὰς δηλοῖ.

«Παραφυλάσσεσθαι δὲ δεῖ καὶ τοὺς κακοποιοὺς τετραγωνίζοντας τὴν Σελήνην ἢ διαμετροῦντας αὐτήν. τῶν δὲ ἀγαθοποιῶν ἀνακραθέντων αὐτοῖς ἀνώμαλον καὶ ἀμφήριστον [f. 176v] τὸ τῆς ἀποδημίας δηλοῖ. 10 ἐπισκοπήσαντα δὲ τὰ κέντρα ἐφορᾶν χρὴ τοὺς μέλλοντας τῶν ἀστέρων ἐκβαίνειν ἀφ' ὧν εἰσι Ζηδίων· οὕτως γὰρ αἱ τε ἔξοδοι καὶ αἱ ἀποδημιαὶ γνωσθήσονται καὶ αἱ ἐπανελεύσεις ἐκ τοῦ ἐπισκοπεῖν πότερον ἐξ ἄλλοτρίου εἰς ἴδιον οἶκον ἢ ὑψωμα μεταβαίνουσιν, ἢ ἔμπαλιν. ἐκ τούτου γὰρ καταφανὲς ἔσται τὸ τῆς ὑποστροφῆς καὶ ἐπανελεύσεως· καὶ οἱ 15 μὲν στηριγμοὶ τὰς ἐπιμονὰς δηλοῦσι καὶ βραδύτητας, ὥσπερ αἱ δύσεις θάνατους ἢ τελείας ἀπραγίας, αἱ δ' ἀνατολαὶ ταχίστας ποιοῦσι τὰς ἐπιδημίας, δηλαδή τῶν τῆς Σελήνης σχηματισμῶν καὶ τῶν κέντρων τῆς καταρχῆς μαρτυρίας ἐχόντων καὶ λόγον πρὸς τοὺς προειρημένους.

«Ἐπιτηρητέον δὲ μάλιστα τὴν Σελήνην διαμετροῦσαν τὰ κάθυγρα 20 τῶν Ζηδίων ἢ καὶ ἐποῦσαν καὶ ὑπὸ κακοποιῶν θεωρουμένην κατὰ τὰ κραταιὰ τούτων σχήματα, τούτέστι τὰ τετράγωνα καὶ διάμετρα· χαλεπώταται γὰρ αἱ τοιαῦται καταρχαὶ ταῖς τε ναυσὶ καὶ τοῖς πλέουσιν. ἐπὶ δὲ ἡ Σελήνη μὲν κακωθῆ, τὰ δὲ κάθυγρα τῶν Ζηδίων ὑπὸ τῶν ἀγαθοποιῶν μαρτυρῶνται, ἀφθαρτον μὲν τὸ σκάφος οὐ φθαρή- 25 σεται, οἱ πολλοὶ δὲ τῶν ἐμπλεόντων σωθήσονται διαλυθέντος τοῦ σκάφους, καὶ τακτοῖς ἕκαστος ἐπανελεύσεται χρόνοις οἰκείως κατὰ τὴν τῆς ἐπιβάσεως εἰς τὴν ναῦν σύγκρισιν. ἢ μὲν γὰρ ἀναγωγῆ τὰ κατὰ τὴν ναῦν καὶ τὸν πλοῦν σημαίνει, τὰ δὲ καθ' ἕνα ἕκαστον τῶν ἐμπλεόντων ἢ εἰς τὴν ναῦν ἐκάστην ἐπίβασις τῷ τάχει τῆς μεταπτώ- 30 σεως τῶν κέντρων ἄλλοιούσα τὰ πράγματα. ἐπὶ δὲ τῶν ὀδεύοντων ὁμοίως τὰ χερσαῖα καὶ τετράποδα τῶν Ζηδίων ἐπισκοπεῖν χρὴ.

«Ἐπίμονα δ' ἔσται πολλῷ μᾶλλον τὰ κακὰ ὀπότεν οἱ κακοποιοὶ ἐν αὐτοῖς στηρίζωσι μετὰ τοῦ καὶ παλινδρομιῶν τινων ἢ νόσων ποιεῖν πειρασθῆναι. κυρίως δὲ τοῖς πλέουσι κοινῶς ὅ τε ὑροσκόπος καὶ ἡ 35 Σελήνη χωρὶς τῶν ἐ' πλανήτων οὕτως τυχοῦσα σύμφορος ἔστιν· ἐν μὲν γὰρ Διδύμοις συνοίσει εἰ καὶ βραδέα ἔσται τὰ κατὰ τὸν πλοῦν, καὶ ἐν Καρκίνῳ δὲ καὶ ἐν Αἰγόκερῳ καὶ ἐν Ὑδροχόῳ καὶ Ἰχθύσιν, ἀσύμφορον δὲ ἐν Κριῶ οὐ μόνον πλοῦ, ἀλλὰ καὶ ὀδοιορίας κατάρχεσθαι.

«Ὁ δὲ Δωρόθεος οὐ δέχεται τοῦτο· διὸ προσεκτέον· παρατηρη- 40

12 ἀφ' ὧν εἰσι Ζηδίων] ἐν οἷς εἰσι Ζηδίοις. F. l. ἐφ' ὧν ε. Z. 13 γνωσθήσονται] μηνυθήσονται. 25 ἀφθαρτον] αὐτανδρον, mel.

τέον δὲ καὶ ἐν Ταύρῳ καὶ ἐν Λέοντι τοὺς μὴ ἐκ τῆς ἰδίας ἐκδημούντας· μὴ ἔστω δὲ ἡ Σελήνη ληξίφωτος, μηδ' ἐν συνόδῳ μετὰ Κρόνου, ἢ ἐν πανσελήνῳ μετὰ Ἄρεως· τὰς δὲ πορείας ποιεῖσθαι ἐν Κριῶ σύμφορον αὐτοῖς· ταχέως γὰρ ἡ ὑποστροφή γίνεται· συνοίσει δὲ καὶ ἐξ ἀποδημίας εἰς τὰ οἰκεία ἐπανιέναι οἶκοι ἐν Διδύμοις· ἀπὸ δὲ ξένης ἐπανιέναι εἰς τὰ οἰκεία συνοίσει κατάρχεσθαι ἐν Καρκίνῳ, ὥσπερ καὶ ἐν Διδύμοις, φυλάττεσθαι δὲ ἐν Λέοντι τὸ ἀποδημεῖν εἰσω τῶν ἐ' μοιρῶν. ἀπὸ δὲ μοίρας ἐ' ἔως λ', ἦττον κακόν. ἐν δὲ Σκορπίῳ τὸ ὀδοιορεῖν καὶ εἰς τὰ ἴδια [f. 177r] ἐπανιέναι σύμφορον· ἀνάρμοστον δὲ ἐν Τοξότη, 10 πλάνη γὰρ τις ἔσται· ἐπανελεῖν δὲ εἰς τὰ οἰκεία καλόν· ὁμοίως ἐν Αἰγόκερῳ καὶ ἐν Ὑδροχόῳ· ἐν Παρθένῳ καλὸν εἰς τὰ οἰκεία ἐπανιέναι· ἐν δὲ Ζυγῷ μετὰ τὰς πρώτας μοίρας καλόν· ἐν Ἰχθύσι σύμφορον τὸ εἰς πόλεμον ἐξιέναι¹.

«Χρὴ οὖν ἐπιλεξάμενον τὸ ἀρμόζον Ζηδίων τῆ ἀποδημίας ὄραν εἰ 15 ἐφαρμόζει αὐτῷ ἢ τῶν ἀγαθῶν μαρτυρία πρὸς αὐτὸ τε καὶ τὰ κέντρα, καὶ οὕτως κατάρχεσθαι. ἐπετήρησαν δὲ μερικῶς τὰ κατὰ τὸν πλοῦν ἢ τὴν ὁδὸν συμβαινόντα, καὶ ἐπέγνωσαν οὕτως. συναγαγόντες γὰρ τὰ σημεῖα τῆς πορείας ἢ τοῦ πλοῦ τὰ στάδια, καὶ μερίσαντες εἰς ζ' μερίδας ὡς ἐκάστῳ τῶν Ζηδίων ἀπὸ τοῦ ἀνατέλλοντος ἄχρι τοῦ δύοντος 20 ἐπιβάλλειν μερίδα α', ἀπονέμουσι τῷ ὑροσκόπῳ τὴν ἀν, ἵνα σημαίνει τὸ ἀν ἕκτη μερίς τοῦ διαστήματος τῆς ὁδοῦ· τὴν δὲ βαν μερίδα τῷ κακοδαιμονήματι καὶ ἔξης ἐπὶ τὰ προηγούμενα ἕκαστον ἐκτημόριον ἐκάστῳ τόπῳ διδώσι· τὴν δὲ τελευταίαν ὁμοίως τῷ δύοντι δηλοῦντι τὸ κατάλυμα καὶ τὰ τελευταῖα τῆς ὁδοῦ. ἔπειτα τὴν τῶν ἀστρων 25 κοινωνίαν πρὸς ἕκαστον τόπον ἐπιζητοῦσι· τῶν μὲν γὰρ ἀγαθοποιῶν μαρτυρούντων ἀγαθὰ καὶ εὐδῶσιν μηνυτέον· τῶν δὲ κακοποιῶν ὁμοίως τὸναντίον, τῶν στηριγμῶν καὶ ἀναποδισμῶν <δηλούντων> κατοχὴν καὶ ἐμποδισμούς καὶ δυσχερείας ἐν τοῖς τόποις ἐν οἷς ἀναλόγως πρὸς τὰ ἐκτημόρια συμβαίνει τῷ πλῶ ἦτοι ὀδοιορίας τὰ 30 συναντήματα, τοῦ μὲν Ἄρεως ναυαγίου αἰτίου ὑπάρχοντος, καὶ μάλιστα εἰ τὸ μεσουρανήμα βλάπτεται ὑπ' αὐτοῦ.

«Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Νικαεὺς (*sic*) Πρωταγόρας²· ὁ δὲ Δωρόθεος περὶ ἀναγωγῆς καὶ πλοῦ οὕτω λέγει·³ » Σελήνη ὑπὸ γῆν οὔσα ἀμαρτύρητος ὑπὸ τίνος τῶν ἐ' πλανωμένων καθ' αὐτὴν μόνη ὀρωμένη, ἐν μὲν

3 ἐν Ταύρῳ. 12 μετὰ τὴν ἀν μοίραν. 15 ἀγαθοποιῶν. 16 κατέρχεσθαι. 19 ὡς] ἔδωκαν. 22-23 Verba ἐπὶ διδώσι non habet Heph. 25 τόπον] Ζηδίων. ἐπιζητοῦσι] διαιρεῖν. 26 εὐδοσίαν. 27 δηλούντων add. ex Heph. 28 ἀναποδισμούς. 29 τοῦ πλοῦ ἢ τῆς ὁδοῦ. 31 εἰ τὸ μεσ. - ὑπ' αὐτοῦ] τοῦ κατὰ κορυφὴν τόπου βλαπτομένου παρ' αὐτοῦ.

¹ In Heph. deest ὁ Κριός, et signorum solemniss ordo servatur.

² De Protagora Nicaeensi, cf. *Catal.* IV, p. 150, n. 1.

³ Versus Dorothei ed. Kroll, *Catal.* VI, p. 109.

Κριψ̄ οὔσα ἀπὸ μοίρας ἰαῖς ἕως τέλους εὐπλοῖαν δηλοῖ· ἐν δὲ Ταύρω
μεγάλους χειμῶνας ποιεῖ τοῖς ἀναχθεῖσιν. ἐὰν δὲ καὶ ὑπὸ κακοποιῶν
μαρτύρηται, χείρον· εἰς κακὸν γὰρ τέλος καταντῶσι. Σελήνης ἐν
Διδύμοις οὔσης ἀπὸ μοίρας ἠ' ἕως μοίραν λ', ὁ ἀναχθεὶς χρονίσει μὲν
ἐν τῷ πλεῖν, ἐπιχαρῶς δὲ διάξει. Σελήνης ἐν Καρκίνῳ, ὁ ἀναχθεὶς 5
γαλήναις μὲν πολλαῖς συσχεθήσεται, ἀλλὰ διασωθήσεται. Σελήνης ἐν
Λέοντι, ὁ ἀναχθεὶς κινδυνεύσει ἐν τῇ θαλάσῃ· ἐὰν δὲ καὶ ὑπὸ κακο-
ποιῶν μαρτύρηται, πολλαπλασιασθήσεται τὰ κακά. Σελήνης ἐν Παρ-
θένῳ, ὁ ἀναχθεὶς χρονίσει ἐν τῷ πλῶ ὑπὸ δυσπλοίας. Σελήνης ἐν Ζυγῷ
μετὰ τὰς πρώτας μοίρας ι', ὁ ἀναχθεὶς καὶ εὐπλοῖσει καὶ καλῶς εἰς 10
πάντα διάξει. Σελήνης ἐν Σκορπίῳ, ὁ ἀναχθεὶς ἀσφαλῆς μὲν ἔσται κατὰ
τὸν πλοῦν, τὴν δὲ ψυχὴν παραχθήσεται. Σελήνης ἐν Τοξότη, ὁ ἀναχθεὶς
δυσπλοῖσει διὰ χειμῶνας καὶ φόβοις συμπεσεῖται. Σελήνης ἐν Αἰγό-
κερῳ μετὰ μοίρας θ', ὁ ἀναχθεὶς εὐπλοῖσει μὲν, ταραχῆ 177^ν ἰχθήσεται δὲ
τὴν ψυχὴν. Σελήνης ἐν Ὑδροχόῳ, ὁ ἀναχθεὶς βραδυπλοῖσει μὲν, 15
σωθήσεται δέ. Σελήνης ἐν Ἰχθύσι, ὁ ἀναχθεὶς κινδυνεύσει, καὶ μάλιστα
θεωροῦντος Ἄρεως.

Τὰ δὲ κατὰ τὴν ναῦν σκέπτου οὕτως. Σελήνη ὑπὲρ γῆν οὔσα μετὰ
Κρόνου στηριγμὸν ποιῶντος τοῖς ἀναγομένοις πολλῶν κακῶν αἰτία
γίνεται· ὑπὸ γὰρ χειμῶνων δυσπλοῖσουσι χαλεπῶς, καὶ ὅσοι τὴν κατὰ 20
γένεσιν εἰρμαμένην ἔλαχον ἐν ὕδασι διαφθαρῆναι καὶ τὰ ἔτη συμπεραί-
νουσι πνιγῆσονται ἐν τῇ θαλάσῃ. Σελήνης ὑπὲρ γῆν τριγωνιζομένης
ὑπὸ τοῦ Κρόνου στηρίζοντος, οἱ ἀναχθέντες διὰ χειμῶνας μεγάλους
τῶν ἀγωγίμων τινα ἀποβαλλόμενοι σωθήσονται μόλις. ἐὰν δὲ τὰ μὲν
ἄλλα τὰ αὐτὰ ἔχη ἡ Σελήνη, ὁ δὲ Κρόνος μὴ στηρίζῃ, ἐλαφρότερα τὰ 25
κακά γίνεται, πλὴν καὶ οὕτω δύσπλοια ἔσται. ἐὰν δὲ τῶν ἄλλων οὕτως
ἔχόντων ὁ Ἑρμῆς τὴν Σελήνην κακώσῃ, μείζονα τὰ κακά ἔσται, ἔσθ' ὅτε
δὲ καὶ λησταῖς περιπίπτουσιν. ἀγαθοποιὸς δὲ ὁρῶν τὰ τοιαῦτα
σχήματα, καὶ μάλιστα δεξιός, ἐπικουφίζει τὰ κακά. Κρόνος ὠροσκοπῶν
ἀνευ τῆς Σελήνης τοσαῦτα κακά τοῖς ἀναγομένοις ἐπάγει, ὅποσα καὶ 30
ῶν μετὰ Σελήνης εἴρηται ἐπάγειν. ἐὰν δὲ τύχη ὁ Κρόνος τοῦ ἀναγομέ-
νου, ὁ κατὰ πάροδον τῷ κατὰ πῆξιν Κρόνῳ ἦτοι συνῶν ἢ τριγω-
νίζων ἢ τετραγωνίζων ἢ διαμετρῶν, τότε χείρω γίνεται τὰ κακά· ὅσα
δὲ εἴρηται συμβαίνειν ἀπὸ τοῦ Κρόνου τοῖς ἀναγομένοις κακά, τοσαῦτα
καὶ ἀπὸ Ἄρεως γίνεται, τῆς Σελήνης δηλονότι ὑπὲρ γῆν ὑποκειμένης, 35
καὶ οὐ μόνον ταῦτα, ἀλλὰ καὶ μίση καὶ μάχαι καὶ θόρυβοι ἐν τοῖς
ἀναγομένοις γίνονται, ὥστε καὶ ἕως αἰμαγμοῦ φθάσαι τὴν κάκωσιν.
ἐὰν δὲ καὶ ὁ Ἑρμῆς συγκακώσῃ, χείρονα γίνονται· ἐὰν δὲ ἀγαθοποιοὶ
ὁρῶσιν, ἐλαττοῦνται τὰ κακά. ἐὰν τὴν Σελήνην ὁ Κρόνος καὶ ὁ Ἄρης
καὶ ὁ Ἑρμῆς βλάπτωσιν ἦτοι συνοδεύοντες ἀλλήλοις καὶ τῇ Σελήνῃ, ἢ 40
ἄλλος ἄλλοθεν ὁρῶν βλάπτῃ, κάκιστον σημαίνει τοῖς ἀναγομένοις, καὶ

1 ιαης] αης malim. Cf. Dorothei versus 234.

ὁ θάνατος αὐτῶν πάντων ἐλεύσεται τῶν πλεόντων. τὸ δὲ αὐτὸ γίνεται
καὶ ὅταν ὁ Ἑρμῆς συνοδεύῃ τῷ Ἄρει· Κρόνος καὶ Ἄρης, ὁ μὲν
Ἥλιον, ὁ δὲ Σελήνην βλάπτων κίνδυνον τοῖς ἀναγομένοις ἐπάγει·
Σελήνη ὑπὲρ γῆν τετραγωνιζομένη ὑπὸ Διὸς ἀγαθὸν τοῖς ἀναχθεῖσι·
5 καὶ γὰρ εὐπλοῖσουσι καὶ εὐ πράξουσιν ὅσα ἂν ἐλπίσωσιν. ἐὰν δὲ καὶ
ἢ Ἄφροδίτῃ μετὰ τοῦ Διὸς τὴν Σελήνην ἴδῃ οὕτως ἦτοι ἐκ τοῦ αὐτοῦ
Ζυδίου ἢ ἐκ διαφόρου, ἔτι βέλτιον. ὁ δὲ Ἑρμῆς τὰς τῶν ἀστέρων
δόσεις ἦτοι ἀγαθὰς ἦτοι κακάς ἐπιτείνει καὶ ἐπαύξει οἷς ἂν συνοι-
κειωθεῖ· ἀλλὰ καὶ Ἄφροδίτῃ μόνῃ τὴν Σελήνην ὁρῶσα ὠφελεῖ τοὺς
10 ἀναγομένους εἰς εὐπλοῖαν καὶ εἰς γυναικῶν μίξεις, ἀλλὰ χωρὶς Διὸς,
ἦττον ὠφελεῖ, μετὰ δὲ Διὸς μᾶλλον καὶ βεβαιότερον ἢ Ἄφροδίτῃ
ὠφελεῖ. Ἄφροδίτῃ ὑπαυγος ὑπὸ γῆν οὔσα μετὰ Σελήνης εὐδίας καὶ
νηνεμίας παρέχει· διὸ καὶ χρονίζουσιν [f. 178^r] οἱ ἀναγομένοι ἐν τῷ πλῶ.
ἐὰν οἱ β' ἀγαθοποιοὶ μετὰ τοῦ Ἑρμοῦ μαρτυρήσωσι τῷ Ἥλίῳ καὶ τῇ
15 Σελήνῃ, καλλίστη καταρχὴ τοῖς ἀναγομένοις καὶ μάλιστα εὐπλοῖ-
σουσιν· ἐὰν δ' οἱ μὲν κακοποιοὶ τὸν ὠροσκόπον βλάπτωσιν, οἱ δ'
ἀγαθοποιοὶ τὴν Σελήνην, ἢ καὶ ἔμπαλιν, δυσπλοῖσουσι μὲν οἱ ἀναχθέν-
τες, σωθήσονται δέ. Σελήνη ἀμαρτύρητος¹ οὔσα ὑπὸ πάντων τῶν
ἀστέρων καὶ κενδρομοῦσα, τοῦ ὠροσκόπου ἐν Ζυδίῳ πρὸς τὸ πλεῖν
20 ἐπιτηδειότητα ἔχοντι, οἷον ἐν Ταύρῳ, Διδύμοις, Καρκίνῳ, Παρθένῳ,
Τοξότη, Αἰγόκερῳ, Ἰχθύσι μετὰ τινος τῶν ἀγαθοποιῶν τυχόντος,
ἀγαθὸν τοῖς ἀναγομένοις. Σελήνη καὶ ὠροσκόποι ἀμαρτύρητοι ὑπὸ
πάντων τῶν ἀστέρων κενδρομοῦντων, ἐὰν ἐν τοῖς πρὸς τὸ πλεῖν
ἐπιτηδεῖοις Ζυδίοις τύχωσιν, οὐκ ἔστι κακὸν τοῖς ἀναχθεῖσιν. ἐξαιρέ-
25 τερον δὲ χρῆ τὴν Σελήνην ὁρᾶν, ἵνα μὴ βλάπτηται καθ' οἰονδήποτε
τῶν ἐκκειμένων τρόπων.

Τότε δὲ λογίζου τὴν τοῦ πλοῦ καταρχὴν, ὅταν οἱ ναῦται τὴν
ἄγκυραν ἐκ τῆς ψαμμοῦ ἐλκύσωσιν, ἐκάστου δὲ τῶν ἐμπλεόντων ἢ
καταρχὴ τότε ἔστιν ἡνίκα τὸν πόδα εἴσω τῆς νηὸς θῆ. εἰ δὲ βούλει
30 μαθεῖν εἰ βραδυεῖ ἐπὶ τῆς ξένης ἢ οὐ, ὅταν ἐπιβῇ τῆς πόλεως ἐκείνης
πρὸς ἡν σπεύδει, σκόπει τὸν βον τόπον τοῦ ὠροσκόπου τῆς εἰς τὴν
πόλιν εἰσόδου καὶ τὸν τούτου κύριον· καὶ εἰ μὲν ἀναποδίζει οὗτος,
ταχέως ἐξελεύσεται κενὸς καὶ ἄπρακτος· εἰ δὲ στηρίζει, καὶ οὕτως
πάλιν ἄπρακτος ἔσται, ἅμα δὲ καὶ χρονοτριβήσει ἐν τῇ πόλει· καὶ τού-
35 των ὄντων, ἐὰν μὲν ὁ αὐτὸς οἰκοδεσπότης τύχῃ δύνων, νόσων καὶ
ἀηδίας αἰτίος γίνεται τῷ εἰσιόντι. ἐὰν δὲ τύχη ἐν τῷ ὑπογεῖω, σκέπτου
μὴ καὶ θανάτου αἰτίος γίνηται. ἐὰν δὲ εὐρεθῇ προσθετικὸς καὶ ὦν
ἐπὶ τοῦ ὠροσκόπου ἢ ἐπὶ τοῦ μεσουρανήματος εὐ πράξας, ταχέως
ἐξελεύσεται.

32-33 ἀναποδίζει et στηρίζει malim.

¹ Hoc loco lacuna in textu Hephaestioneo existere videtur, cuius finis ex Parisino suppletur.

Σκέπτου δὲ καὶ τὸν Ἥλιον τῆς ἐξόδου καὶ τὰ τούτου τετραγῶνα καὶ διάμετρα· καὶ εἰ μὲν ἀγαθοποιοὶ εἶεν ἐν τούτοις, ἢ ἐπάνοδος ταχεῖα καὶ καλὴ ἔσται· εἰ δὲ κακοποιοί, σκόπει πότε ἀλλάξουσιν τοὺς τόπους, καὶ ἀντ' αὐτῶν ἀγαθοποιοὶ εἰσελεύσονται, καὶ τότε τὴν ἐπάνοδον ὑπονοητέον, ἢ ὅτε ἀποκαθίσταται ὁ Ἥλιος εἰς τὰ ἴδια τετράγωνα καὶ διάμετρα· 5 καὶ τὴν Σελήνην δὲ ὁμοίως τῷ Ἠλίῳ σκέπτου.

Δεῖ δὲ καὶ τοῦτο παρατηρεῖσθαι· ὅταν τις εἰς πόλιν εἰσέλθῃ, σκόπει τὰ δ' κέντρα ὑπὸ τίνων ὄραται, καὶ ἢ Σελήνη πρὸς τίνας φέρεται· παρατηρήθη γὰρ ὁ Καρκίνος οὐκ ἀγαθὸς ὠροσκοπῶν ἐν τῇ εἰσόδῳ τῆς πόλεως· οἱ γὰρ συντυγχάνοντες αὐτῷ ἔσονται κνιποί, καὶ οὐδὲν 10 κερδανεῖ· εἰ δὲ καὶ δοῦναι τι μέλλει, πλέον δώσει τοῦ ὀφειλομένου. ἴσθι δὲ καὶ τοῦτο καθόλου, ὅτι ὁ Ἄρης ἀπὸ Τοξότου τὴν Σελήνην ὀρῶν [f. 178v] φαύλῳ σχήματι πληγὰς ἐπάγει κατὰ τὴν ὁδὸν ἢ ἐτέρας περιστάσεις.

[F. 179v.] Hephæst., III, 34. Περὶ κριτηρίου καὶ ἐγκλήματος 15 καὶ νίκης καὶ ἡττης.

«Ἐπισκεπτέον δὲ τὰ περὶ τὰ κριτήρια καὶ τὰς τῶν ἐγκλημάτων ἐπιφορὰς οὕτως, τὸν μὲν ὠροσκόπον τῷ κατηγοροῦντι νέμοντας, τὸ δὲ μεσουράνημα τῷ κριτῇ, τὸ δὲ δύνον τῷ κατηγορουμένῳ, τὸ δὲ ὑπόγειον τῇ κρίσει καὶ τῇ ἀποβάσει τοῦ πράγματος. καὶ ἐὰν μὲν 20 ὠροσκοπῇ τροπικὸν ζῳδίον¹, τέλους οὐ τεύξεται τὸ πρᾶγμα· ἐὰν δὲ δίσωμον, ἐν μετανοίᾳ ἔσται ὁ κατηγορῶν· ἐὰν δὲ στερεόν, ἐπίμονος καὶ ἀπαραίτητος ὁ ἐνάγων. ἐπὶ δὲ καὶ ἀπὸ Ἄρεως βλάβηται, θρασύς ἔσται καὶ ὑβριστὴς καὶ ἀπότομος². ἐὰν δὲ ὑπὸ Κρόνου μαρτυρήται, δόλιος καὶ πονηρὸς καὶ πρεσβύτης δηλοῦται ὁ κατήγορος. συνόντος 25 δὲ τοῦ Ἑρμοῦ, σημαίνει δι' ἀργυρίου δόσιν τὴν κατηγορίαν ἐνίστασθαι ἢ καὶ πλαστογραφίαν. ὁμοίως δὲ καὶ μετὰ Ἄρεως ὁ τοῦ Ἑρμοῦ. Ζεὺς δὲ ἐνδοξὸν δηλοῖ καὶ Ἀφροδίτη εὐγενῆ, μετὰ δὲ Ἑρμοῦ τολμηρὸν καὶ εὐγενῆ, Ἑρμῆς δὲ μόνος γοργὸν καὶ πολυπράγμονα.

«Ταῦτα δ' ὑπονοητέον καὶ περὶ τῶν κριτῶν καὶ τῶν ἀναλόγως τοῖς 30 ἐποῦσιν ἐν τῷ μεσουρανήματι ζῳδίοις τε καὶ ἀστράσι. ἀγαθοποιῶν μὲν γὰρ ὄντων ἐν τῷ μεσουρανήματι, δίκαια ποιήσιν τὸν δικαστὴν σημαίνει, κακοποιῶν δὲ, ἀδίκαια· τροπικῷ δὲ ὄντος τοῦ ζῳδίου, αὐθις λεχθήσεσθαι τὴν δίκην, ἢ καὶ ἔκκλητον προχωρησάει· Ἠλίου δὲ καὶ Σελήνης μεσουρανούντων πάντα φανερά ποιήσιν μετὰ τοῦ ἐνδοξοῦ 35

1 F. suppl. <ἐπὶ> τῆς ἕ. 8 πρὸς τίνας] ὑπὸ τίνων. 28 μετὰ δὲ Ἑρμοῦ] Ἄρης δὲ. 31 μεσουρανήματι] τόπω. 33 σημαίνει om. P. 35 μεσουρανούντων] ἐπόντων.

¹ Τροπικὸν Ζ. def. Sext. Empir. Adv. mathem., V, 11.

² Ἀπότομος «audax», non «inaudax», ut verti solet. Cf. Revue de philol., 1902, p. 264, ubi hoc loco fretus rem demonstrare tentavi.

καὶ εὐγενῆ εἶναι τὸν δικαστὴν, ἐν δὲ τῷ δύνοντι τυγχάνοντων τῶν ἀγαθοποιῶν νίκην προαγορευτέον τῷ κατηγορουμένῳ. ὁ δὲ τόπος ὁ ὑπόγειος τὴν ἔκβασιν προμηνύει. τῶν μὲν γὰρ κακοποιῶν ὑπὸ γῆν ὄντων ἀδίκως ὁ κατηγορούμενος κατακριθήσεται, ἀγαθοποιῶν δέ, 5 δικάως.

«Ἔστι¹ δὲ καὶ ἕτερος τρόπος λαμβανόμενος ἐπὶ τῶν κριτηρίων χωρὶς τῶν δ' κέντρων οὕτως. Σελήνη <μὲν> γὰρ αὐξανομένη λαμβάνεται εἰς τὸν διώκοντα, ὁ δὲ Ἥλιος εἰς τὸν κατηγορούμενον καὶ ὑπόχρεων· 10 μειουμένη δὲ ἔμπαλιν, τουτέστιν αὐτῇ μὲν λαμβάνεται εἰς τὸν ὑπόδικον, ὁ δὲ Ἥλιος εἰς τὸν διώκοντα. ἐπισκεψάμενοι οὖν τίς μᾶλλον καλῶς κείται ἐν τόπῳ, ἐν ὁρίοις καὶ μαρτυρίαις ἀγαθαῖς, καὶ ἐν τῷ ὑπὲρ γῆν ἡμικυκλίῳ, οὕτως προερούμεν ἀπὸ τῆς τῶν πλειόνων ψήφου καὶ ῥοπῆς τὸν νικήσοντα, τῆς πανσελήνου λαμβανομένης εἰς μεγάλην 15 στάσιν καὶ ἔριν καὶ ἀπωλείαν.

«Καὶ πάλιν ἔστι καὶ ἄλλη τις ἐπιτήρησις περὶ τῶν αὐτῶν ἔχουσα [f. 180r] οὕτως. ὀρίσαι μὲν χρὴ τὸν μὲν τὸ πρᾶγμα προσαγγέλοντα Σελήνης ἀπόρροια εἶναι, τὸ δὲ πρᾶγμα αὐτὴν τὴν Σελήνην, τὴν δὲ συναφὴν τὸν κατηγορούμενον, ἐκ δὲ τῶν ὀρίων καὶ τῶν ἀστέρων δηλοῦν αὐτὰ τὰ περὶ τοῦ πράγματος· ἢ δὲ αὐτῇ ἔφοδος καὶ ὁ τρόπος [τῆ] περὶ ὁδοιο- 20 ρίας καὶ μετοικισμοῦ χρήσιμος ἔσται. ἀσφαλέστερον δὲ καὶ φανερώτερον ἐπὶ τῶν κριτῶν μάθοιμεν ἂν ποταπὸς τε εἴη ὁ κατηγορούμενος καὶ ὁ κατήγορος, ἔτι δὲ καὶ ὁ κριτὴς καὶ ἡ ἔκβασις τοῦ πράγματος ἐκ τῶν δ' κέντρων, ὡς προλέλεκται, τοῦ Ἑρμοῦ αἰεὶ παραλαμβανομένου, ὑπαύγου μὲν ὄντος χρησίου τοῖς ἐγκαλουμένοις καὶ τοῖς λαθραῖον τι 25 πράττουσιν, ἀνατολικῷ δ' ὄντος τοῖς ἐγκαλοῦσι καὶ φανερώς ἀντικαθισταμένοις.

«Τὴν δὲ Σελήνην ἐπιτηρεῖν χρὴ ἐν τῇ κρισίμῳ ἡμέρᾳ· καὶ ἐὰν τύχη οὔσα ἐν Ζυγῷ καὶ μάλιστα δύνουσα, ἀσύμφορος τῷ ἀδικῶν δίκην εἰσάγοντι· ἡττηθήσεται γὰρ· ὁ δὲ δικάως ἐγκαλῶν νικήσει.»

30 Ἐκκείσθω δὲ καὶ τὰ ἐκ τῶν ἐπῶν Δωροθέου μεταφρασθέντα οὕτως.

Quae sequuntur edidit Heeg, Catal., V, 3, p. 80-83. — Deinde ita pergit scriptor :

[F. 181r] Ἐὰν δὲ οἱ τῶν κέντρων δεσπότηται μὴ ὡσιν ὁμοῦ ἐν ἐνὶ ζῳδίῳ, δῆλον ὅτι ἀλλότριον ἔσονται ἀλλήλων οἱ μαχόμενοι. σκεπτέον δὲ καὶ οὕτως.

35 Ὅ μὲν ὠροσκόπος ἔστω ὁ διώκων², ὡς εἴρηται, τὸ δὲ δύνον ὁ φεύ-

6 ἔστω. 7 μὲν addo ex conii. 19 Fort. τῆ retinendum ac supplend. <ἐκβάσει> post μετοικισμοῦ.

¹ Titulus hicce in Heph. accedit: ἄλλος τρόπος ἐπισκέψεως.

² His fere similia ex codice Laurentiano 28, 34 edidit Olivieri, Studi Ital. di filologia, t. VI, p. 26.

γων, τὸ μεσουράνημα ὁ κριτής, τὸ ὑπόγειον ἢ ἔκβασις τῆς κρίσεως. ἔαν οὖν ὁ Κρόνος ὠροσκοπῆ, ἔσται ὁ κατήγορος κακῆς φήμης· ἔαν δὲ Ἄρης, τολμηρὸς καὶ αὐθάδης καὶ ἀμεταμέλητος, μονομάχου γνώμην ἔχων· ἔαν δὲ Ζεὺς, ἔνδοξος καὶ δίκαιος, καθιστάμενός τε τὴν γνώμην καὶ ἀτάραχος· ἔαν δὲ ἡ Ἄφροδίτη, ἔσται τρώκτης καὶ κατεδηδοκῶς 5 μὲν τὰ οἰκεία, ζητῶν δὲ καταφαγεῖν καὶ τὰ ἀλλότρια καὶ διὰ τοῦτο συνιστῶν δίκην· ἔαν δὲ Ἐρμῆς, λεπτομερῆς καὶ δεδιδραμένος. πάλιν δὲ ἔαν μὲν ὁ Κρόνος μεσουρανῆ, ὁ κριτής ἔσται κακός· ἔαν δὲ ὁ Ἄρης, προποτής καὶ θερμός· ἔαν δὲ ὁ Ζεὺς, δίκαιος καὶ εὐσεβής· ἔαν δὲ ἡ Ἄφροδίτη, καλὸς καὶ ἀγαθός· ἔαν δὲ ὁ Ἐρμῆς, λεπτομέριμος καὶ 10 ἀκροδίκαιος. ἔτι ἔαν ὁ Κρόνος δύνῃ, ὁ κατηγορούμενος ἔσται ἡμαρτηκῶς· ἔαν δὲ ὁ Ἄρης, ὁμοίως κακός ἔσται. ἔαν δὲ ὁ Ζεὺς, δίκαιος ὁ κατηγορούμενος, καὶ ἐπὶ τούτοις ἔαν ὁ Κρόνος ἐν τῷ ὑπόγειῳ, ὁ κατηγορούμενος ἀδίκως κριθήσεται· ἔαν δὲ ὁ Ἄρης, πρὸς τούτῳ πείσεται καὶ δεινά· ἔαν δὲ ὁ Ζεὺς, δικαίως κριθήσεται· ἔαν δὲ ἡ Ἄφρο- 15 δίτη, παρακληθήσεται ὁ κριτής, καὶ δεκάσει τὴν κρίσιν· ἔαν δὲ ὁ Ἐρμῆς, διὰ δόσεως ἀργυρίου δεκάσει ὁμοίως τὴν κρίσιν. παρατηρεῖν δὲ δεῖ καὶ τὰ ζῷδια καὶ τὰ ὄρια τῶν ἀστέρων καὶ ἔτι τὰ δωδεκατημόρια καὶ ἐκ τῆς πάντων τούτων συγκράσεως προγόντας ἀποφαίνεσθαι.

EXCERPTUM EX CODICE 22 (PARIS. 2841)

Anonymi fragmentum de revolutionibus lunae.

Insigne hoc fragmentum, quamvis nullum astrologiae quae dicitur iudiciariae praebeat vestigium, tamen in nostro catalogo inserere visum est, primum quia in eo novum invenitur excerptum Apollinari, cuius alia iam supra (p. 61 ss.) inter Hephaestionea edidimus, deinde quod ex his quae de Cidena et Chaldaeis affert (p. 126, 14, p. 133, 11) discimus quomodo doctrinam de lunae periodis a Babyloniis ad Hipparchum et astronomos graecos pervenerit. Nomen auctoris huius fragmenti mutili eruere non potuimus. Verba ipsa afferre liceat quibus a nobis interrogatus vir doctissimus Paulus Tannery nunc mortuus de hac re respondit :

Le fragment " sur les périodes écliptiques " est remarquable :

1° par les connaissances mathématiques dont l'auteur fait preuve.

2° par une mention précise relative au rôle du Chaldéen Cidénas dans l'invention des périodes écliptiques.

3° par deux longues citations empruntées à des auteurs postérieurs à Ptolémée, un Artémidore (qui ne peut donc être celui de Parium, ni même, semble-t-il, celui de Daldis, contemporain de Ptolémée), et Apollinarios.

Il semble impossible de faire descendre ce fragment jusqu'à l'époque de Théodore de Mélitène, car il ne renferme aucun indice de connaissance de l'astronomie persane ou arabe, et il est douteux que les ouvrages d'Artémidore ou d'Apollinarios subsistassent au XIIIe siècle. Théodore de Mélitène ne connaît d'ailleurs Cidénas et les autres astronomes Chaldéens que par ce que Strabon en a dit.

La langue et la valeur du fragment permettent bien plutôt de le faire remonter au Ve ou au VIe siècle. Il paraît appartenir à un commentaire sur la Syntaxe de Ptolémée. S'il ne se retrouve dans aucun des textes publiés par Halma sous les noms de Théon, d'Hypatie et d'Héraclius¹, s'il n'est pas tiré des commentaires inédits de Théon sur les Κανόνες πρόχειροι, ce qui, à la rigueur est possible, je ne crois pas qu'il soit opportun, jusqu'à nouvel ordre, de proposer une attribution pour laquelle manquent les éléments nécessaires.

¹ Textibus illis attente perlectis, hunc in eis deesse pro certo habere possumus.

Vir doctissimus I. L. Heiberg, Havniensis, qui plagulas nostras perlegere non recusavit multaque egregie correxit, fragmentum hoc misere corruptum ex commentario maiore Theonis ad Πρόχειροι Κανόνες in codicibus Vatic. gr. 190, saec. X, et Laur. 28, 12, saec. XIV, servato fortasse excerptum esse, sicut Paulus Tannery, credidit.

... ∴ προκειμένων χρόνων ἀποδείκνυται ὑπὸ Ἰππάρχου αἰεὶ ἀπὸ ἐκλείψεως ἐπὶ ἑτέραν ὁμοίαν ἐκλείψιν ἀποκατάστασις τοὺς ἴσους μῆνας περιέχουσα καὶ ταῖς ἴσαις περιόδους, ὅχια ἴσας ἐπιλαμβάνουσα μοίρας τνβ', ἀκολουθῶς ταῖς πρὸς τὸν ἥλιον συζυγίας. 5 ἢ μέντοι ἀνταπόδοσις τῶν ἐκλείψεων πρὸς τὰς διαστάσεις μόνον τοῦ τε χρόνου καὶ τῶν κατὰ μῆκος περιόδων φαίνεται σώζουσα τὰς ἰσότητας, οὐκέτι δὲ πρὸς τὰ μεγέθη καὶ τὰς ὁμοιότητας τῶν ἐπισκοτήσεων· ὅπως δέ, εἰ μή τις πολυπραγμοιοῖ τὸν ἀπὸ ἐκλείψεως ἐπὶ ἐκλείψιν ἀριθμὸν, ἀλλὰ τὸν ἀπὸ ἀπλῶς συζυγίας ἐπὶ τὴν ὁμοίαν, 10 εὖροι ἂν τὸν ἀποκαταστατικὸν χρόνον τῶν τε μηνῶν καὶ τῆς ἀνωμαλίας, τὸ μὲν κοινὸν μέτρον λαβὼν ἀπὸ τῶν ιζ', ὃ συνάγει μῆνας μὲν σνα', ἀνωμαλίας δὲ ἀποκαταστάσεις σεθ', οὐκέτι μέντοι καὶ τὴν κατὰ πλάτος ἀπρητισμένην ἀποκατάστασιν· τὴν δὲ τοιαύτην περίοδον εὐρήσθαι μὲν ὑπὸ Κηδῆνα¹ λέγεται· φαίνονται δὲ πολλοὶ αὐτῇ 15 κεκρημένοι, καὶ ὁ Πτολεμαῖος, ἀλλὰ μετὰ διορθώσεως. ἤδη μέντοι ὁ Ἰππάρχος προκατελημμένου τοῦ τῆς ἀνωμαλίας ἀποκαταστατικοῦ χρόνου παραθέμενος διαστάσεις μηνῶν κατὰ πάντα ἐκλείψεις ὁμοίας καὶ ἴσας καὶ τοῖς μεγέθεσι καὶ τοῖς χρόνοις ἐχούσας, ἐν αἷς οὐδὲν διάφορον ἐγένετο παρὰ τὴν ἀνωμαλίαν, ὡς διὰ τούτου καὶ τῆς 20 κατὰ πλάτος παρόδου δεικνυμένης τῆς ἀποκαταστάσεως, ἐν μηνὶ μὲν ευνή', πλατικαῖς δὲ περιόδοις εϷκγ', τὴν τοιαύτην διάστασιν ἐξέθετο. κατὰ δὴ ταύτην μάλιστα τὴν ὑπόθεσιν αἱ τε σεληνιακαὶ καὶ ἡλιακαὶ ἐκλείψεις πραγματευόμεναι σύμφωνοι τοῖς φαινόμενοις εὐρίσκονται, μενόντων τῶν κατὰ τὰς ἐκκεντρότητας θεωρημάτων· 25 περιέχει δὲ ἡ τῶν ευνή' μηνῶν περίοδος ἐκλείψεις πενταμηνιαίας μὲν ρκβ', ἑξαμηνιαίας ωη'· πεντάκις μὲν γὰρ τὰ ρκβ' γίνονται χι', ἑξάκις δὲ τὰ ωη', δωμη', συντεθέντα δὲ ποιεῖ τοὺς ευνή' μῆνας τοὺς τῆς περιόδου.

A = Paris. 2841, f. 32r; B = Paris. 2415, f. 50v. 1 ∴ tantummodo in B. ἀπὸ codd.: ὑπὸ corr. Heiberg. 3 περιοδικὸς ὅχια' εἰς ἄς codd.: corr. ex Ptolem., *Synt.*, IV, 2 (p. 271, 17 Heiberg) ex quo haec et sequentia hausta sunt. 3-4 ἐπαναλαμβάνουσα B. Γ' ἡμισυ A. 12 κατὰ f. 51r B. 13 ἀπαρτισμένην A. 14 Reclius Κηδῆνα. 15 Ptol., *Synt.*, IV, 2 (p. 272 Heib.). 18 ἐκλείψιν A. 19 περί codd.; παρὰ corr. ex Ptol. 20 περιόδου codd.: corr. ex Ptol. 23 πραγματευόμεναι f. 32v A.

¹ De Cidena vel Ki-din-nu, astronomo Chaldaeo qui tertio ante C. p. n. saeculo floruisse videtur, cf. Kroll, *Cat. codd. astr.*, V, part. 2, p. 128, n. 1; Cumont, *Flori-legium de Vogüé*, 1910, p. 159 ss., et *Neue Jahrb. f. das Klass. Alt.*, XXVII (1911), p. 9 ss.

Οἱ μὲν οὖν τρόποι οἷς οἱ παλαιότεροι ἐχρήσαντο καὶ ὁ Ἰππάρχος ἦσαν τοιοῦτοι· & δ' ἐπέστησε πρὸς αὐτὰ ὁ Πτολεμαῖος ὕστερον ῥηθήσεται· Ζητήσεις <δ> ἂν εἰκότως ἐν ταῖς εἰρημέναις ἀποκαταστάσεσι τῶν περιόδων διότι αἱ πλατικαὶ ἀποκαταστάσεις πασῶν εἰσὶ πλείους 5 μεθ' ἄς αἱ τῶν περιδρομῶν τῶν μηκικῶν, ἐλάττους μὲν τῶν πλατικῶν πλείους, [μείζους] δὲ τῶν ἀνωμαλιῶν αὐτῆς· πάλιν δὲ αἱ τῶν ἀνωμαλιῶν περίοδοι ἐλάττους οὖσαι τῶν περιδρομῶν [μείζους] πλείους εἰσὶ τοῦ τῶν μηνῶν ἀριθμοῦ· οἷον ἴν' ἔτι σαφέστερον γένηται παράδειγμα, ἢ ὑπόθεσις ἔστω ἢ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων παραληφθεῖσα περίοδος ἦν 10 ἐλέγομεν μηνῶν εἶναι σκγ'· ἀλλ' ἐν τούτοις τοῖς μηνσὶν οὐσι σκγ' αἱ πλατικαὶ περίοδοι εὐρίσκονται σμβ', αἱ δὲ τῶν μηκικῶν περιδρομαὶ σμα', αἱ δὲ τῆς ἀνωμαλίας σλε', μῆνες δέ, ὡς εἴρηται, σκγ'. δῆλον οὖν ὅτι πάντων μὲν ἐλάχιστος ἀριθμὸς ὁ τῶν μηνῶν ὑπάρχων σκγ', πασῶν δὲ τῶν περιόδων μείζων ἀριθμὸς ὁ τῶν πλατικῶν ὑπάρχων σμβ', 15 μέσοι δὲ ὁ τε τῶν μηκικῶν περιδρομῶν οὐσῶν σμα', καὶ ὁ τῆς ἀνωμαλίας, εἰσὶ γὰρ σλε'. καὶ δῆλον ὅτι ὀλιγώτερα μὲν τὰ σμα' τῶν σμβ', τὰ δὲ σλε' ὀλιγώτερα τῶν σμα', τούτων δὲ τὰ τῶν μηνῶν ὄντα σκγ' ὀλιγώτερα πάντων τῶν ἀριθμῶν. αἴτιον δὲ τούτου ὅτι ἡ μὲν πλατικὴ ἀποκατάστασις γίνεται δι' ἡμερῶν κζ' πέμπτου ἔγγιστα, ἢ δὲ μηκικὴ 20 διὰ κζ' τρίτου, ἢ δὲ τῆς ἀνωμαλίας διὰ κζ' ἡμισυ, ἢ δὲ ἀπὸ συνόδου πρὸς ἥλιον ἐπικατάληψις διὰ κθ' ἡμισυ λα' ἔγγιστα. ἐπεὶ γάρ, ὡς περ ἔφαμεν, ὁ ἡλιακὸς κύκλος ὁ αὐτὸς δυνάμει ἐστὶ τῷ διὰ μέσων τῶν ζωδίων κύκλῳ, ἐπεὶ περ ἐκβαλλόμενος διὰ τοῦ ἰδίου ἐπιπέδου ἐκείνῳ συμπίπτει, ὡς περ δὲ οὗτος ἐγκέκλιται πρὸς τὸν ἰσημερινόν, καὶ 25 ἔστιν αὐτῶν δύο σημεῖα τὰ ἰσημερινὰ κοιναὶ τομαί, οὕτω καὶ ὁ τῆς σελήνης κύκλος, καθ' οὗ ἡ πορεία αὐτῆς γίνεται, ἐγκέκλιται πρὸς τὸν ἡλιακόν. ἐκβαλλόμενος οὖν πάλιν τοῦ σεληνιακοῦ ἐπιπέδου, τομαὶ γίνονται ἀμφοτέρων τῶν κύκλων περί τινα σημεῖα δύο, & κυρίως αὐτῶν κέκληνται σύνδεσμοι, ἀλλ' ἀφ' οὗ μὲν φέρεται ἡ σελήνη πρὸς τὰ 30 βόρεια, ἐπεὶ περ ταῦτα ἀνωτέρω ἐστὶν ὡς πρὸς ἡμᾶς, Ἀναβιβάζων κέκληται, ἀφ' οὗ <δ> πρὸς τὰ νότια διὰ τὸ ταυθ' ἡμῖν εἶναι ταπεινότερα, Καταβιβάζων. τὸ δὲ ὄλον σεληνιακόν ἐπίπεδον οὐ καθάπερ τὸ ἡλιακόν ἐπὶ τὸ αὐτὸ μένει, ἀλλὰ παραφέρεται τεταγμένως ἐπὶ τὰ προηγούμενα τῶν δωδεκατημορίων ὡς ἀπὸ Κριοῦ ἐπὶ Ἰχθύας ἡμερήσια 35 ἔγγιστα λεπτὰ τρία· φανερόν δὲ τοῦτο ἐκ τῶν ἐκλείψεων, εἴπερ περὶ τοὺς συνδέσμους τούτους γινόμεναι αἰεὶ φαίνονται κατὰ τοὺς ἐξῆς

3 δ' add. Heiberg. 5 μηνικῶν B. 6 μείζους del. Heiberg. 7 μείζους del. Heiberg. 8 ἐπὶ codd.; ἔτι corr. Heiberg. 9 παραδείγματα A. 9 ss. Cf. Ptol., *ibid.*, p. 270. 11 μηνικῶν B. 13 πασῶν codd.: πάντων corr., cf. l. 18. 14 πλατικῶν] f. 51v B. 15 μέσοι δὲ οἱ codd.; corr. . μηνικῶν B. αἱ codd.; ὁ corr. Heiberg. 19 κζ' ε'. μηνικὴ B. 20 κζ' γ' A. κζ' σ' B. 21 ἐπικαταλήψεις codd.: corr. 22 ἔφαμεν] nempe in parte deperdita. 24 πρὸς A: εἰς B. 25 διοσημεία B. 31 βόρεια B. 33 Fort. leg. τοῦ αὐτοῦ Heiberg. 36 φαίνεται A.

χρόνους ἐν τοῖς προηγουμένοις ζωδίοις· εἰ γὰρ ἔμενε τὸ σεληνιακὸν ἐπίπεδον καθάπερ τὸ ἡλιακὸν καὶ οἱ σύνδεσμοι, κατὰ τῶν αὐτῶν <ἀν> αἰεὶ τόπων αἰ ἐκλείψεις ἐγίνοντο. ἡ μὲν οὖν πλατικὴ αὐτῆς κινήσις ἐπὶ τοῦ ἰδίου αὐτῆς τοῦ ἐγκεκλιμένου λαμβάνεται κύκλου, καὶ εὐρίσκεται ἡ 5 μεγίστη αὐτῆς ἐπὶ τῆς ἐγκλίσεως παραχώρησις ἐφ' ἑκάτερα μοιρῶν πέντε· ἡ δὲ μηκικὴ ὡς πρὸς τὸν διὰ μέσων διαφέρει· οὐδεμίαν γὰρ διαφορὰν αἰσθητὴν ποιεῖ τῇ φαινομένη μηκικῇ κινήσει... φαίνεται καθ' ἕκαστον μῆνα καὶ ἐλάχιστα καὶ μέσα καὶ μέγιστα κινουμένη ἄλλοτε ἀπὸ ἄλλων ἀρχομένη καὶ μὴ ἀκριβῶς ἐπὶ τὰ αὐτὰ λήγουσα· δι' 10 ἃς δὲ αἰτίας ταῦτα γίνεται, ἐν τοῖς « Περὶ τῶν ἀνωμαλιῶν αὐτῆς » λέγεται· φαίνεται δὲ ἐκ τῶν προειρημένων ἢ προειρημένη ἀνωμαλία μὴ συναποκαθισταμένη αὐτῆς τῇ μηκικῇ κινήσει, ἀλλὰ πλεονάζουσα μοίραις δύο καὶ λεπτοῖς μς', ὡς τετήρηται. ἐὰν τοίνυν ὑποθώμεθα τὴν 15 σελήνην ἐπὶ τῆς τοῦ Κριοῦ ἀρχῆς καθ' ἐνὸς τῶν συνδέσμων σύνοδον μεθ' ἡλίου πεπονημένην καὶ τὰ ἐλάχιστα ἀρχομένην δρομήματα ποιεῖσθαι, κινήσεως γενομένης μετὰ ταῦτα ἐν μηνιαίῳ χρόνῳ, ἡ σελήνη περιόουσα τὸ ἴδιον αὐτῆς κύκλον πρότερον ἐπὶ τὸν ἀναβιβάζοντα ἴξει διὰ τὸν αὐτὸν, παραφερομένου τοῦ ἐπιπέδου εἰς τὰ προηγούμενα, γίνεσθαι ἐν τῷ τοσοῦτῳ χρόνῳ περὶ μοίρας ἰχθῶν 20 ἔγγιστα κη' ἡμισυ· εἴθ' οὕτω πάλιν ἐπὶ τὴν τοῦ Κριοῦ ἀρχὴν ἐλεύσεται, καὶ μετὰ ταῦτα ἐπὶ τὴν ἀνωμαλίαν προσλαβοῦσα μοίρας β' μς' ἀποκατασταθῆσεται, τουτέστιν ἐπὶ τῷ ἄρχεσθαι ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων δρομημάτων ἐπὶ τὰ μέσα καθάπερ πρότερον κινεῖσθαι. ἐπὶ δὲ τούτοις 25 λοιπὸν τὸν ἥλιον ἐπικαταλαβοῦσα, δηλονότι καὶ αὐτὸν ἐπικινηθέντα τὴν μηνιαίαν ἀποπληρῶσαι κινήσιν· εἴρηται γὰρ ὡς ἡ μὲν πλατικὴ ἀποκατάστασις γίνεται δι' ἡμερῶν κζ' πέμπτου ἔγγιστα, ἡ δὲ μηκικὴ διὰ κζ' τρίτου, ἡ δὲ τῆς ἀνωμαλίας διὰ κζ' ἡμισυ, ἡ δὲ ἀπὸ συνόδου πρὸς ἥλιον ἐπικατάληψις διὰ κθ' ἡμισυ λ' ἔγγιστα. διόπερ, ὡς εἴρηται, χρόνον περιέχοντα τὰς προειρημένας αὐτῆς πάσας ἀποκαταστάσεις καὶ † 30 ὃ ἐν διαφόροις ἀριθμοῖς εὐρόντες περιοδικὸν τοῦτον κεκλήκασιν, ἐν ἡ πλείων μὲν ὡς ἀν ταχυτέρων οὐσῶν <ὁ> τῶν πλατικῶν ἀποκαταστάσεων ἔστιν ἀριθμὸς, ἐλάττων δὲ τούτου ὁ τῶν περιδρομῶν τῶν μηκικῶν αὐτῆς, τούτου δὲ πάλιν ἐλάττων ὡς ἀν διὰ πλείονος γιγνομένων ὁ τῶν

2 ἀν add.? Heiberg. 5 περὶ χωρήσεις ἐφ' ἑκάτερα f. 33^r A. μοίρας A. 6 μηκικὴ B. διαφέρει A: διὰ βορείων A. Verba corrupta. 7 μηνικὴ B. Post κινήσει lac. sign. Heiberg. 8 ἕκαστον f. 52^r B. ἐλάχιστη καὶ μέση καὶ μάλιστα B. 9 λέγουσα A. 10 αὐτὰ B. 12 L. αὐτῆ. μηνικὴ B. 14 καθ' και codd.; corr. 16 γενομένης B. 17 παρῖουσα B: παρῖουσα A: corr. 18 τα προp. Heib. παραφερόμενον B. 23 Verbum deesse videtur. 25 εἴρηται] Cf. supra, p. 127, 20. 26 κζ' ε' A. μηνικὴ B. 27 κζ' γ' A. ἡμισυ A: s' B. 28 Supra, p. 127, l. 20. κθ' ἡμισυ λα'. διόπερ ἐν εἴρηται A. Cf. p. 127, 3. 29-30 καὶ ὃ ἐν B: καὶ ἡ ἐν A, verba corrupta. 30 ἐν διαφόρον (sic) A. περίοδον codd. Corr. Heiberg ex Ptol. 270, 10. 31 ὃ add. Heiberg. 32 μηνικῶν B. 33 τοῦτον B, πλείονος: l. ἐλλάττονος?

ἀνωμαλιῶν· ἐμπεριέχονται δὲ εἰς μείζους πάσας τὰς προειρημένας ἐλάττονας αὐτοὶ ἀριθμοὶ ὡς μηνιαίῳ χρόνῳ.

Γράφει δὲ Ἀρτεμίδωρος¹ περὶ τῶν κατὰ Πτολεμαῖον ψηφοφοριῶν, ταῦτα· « τὴν σελήνην ὁ Πτολεμαῖος ἐν τοῖς εὐνη' 5 μηνσὶν ὑποτίθεται κατὰ πλάτος κύκλους διανύειν εἰς κ' κατὰ τὰ αὐτὰ τῷ Ἰππάρχῳ, ἐπιλαμβάνειν τε κατὰ μήκος μεθ' ὄλους κύκλους μοίρας λγ' μς'· αἱ δὲ κατὰ βάθος πλείσται προσθαφαιρέσεις, ἐπὶ μὲν τοῦ μεγίστου ἀποστήματος ἐντὸς τοῦ κέντρου τοῦ ἐπικύκλου ἡ 10 διαφορὰ γίνεται μοιρῶν ε' ο', ἐπὶ δὲ τοῦ ἐλαχίστου σ' λθ'· καινοτομῆν δὲ δοκεῖ διὰ τινῶν φαινομένων. δι' ὄργανου τετήρηκε μὴδὲ ποδιαίαν ἔχοντος τὴν διάμετρον ἐπὶ τῆς σελήνης, ὅτι τὸ ἀπόγειον τοῦ ἐπικύκλου μὴ πάντοτε νεύει ἐπὶ τὸ κέντρον τῆς γῆς, ἀλλ' ἐπὶ τὸ δι' ἀμφοτέρων τῶν κέντρων σημεῖον, τὸ τὴν ἴσην [τῶν] μεταξὺ τῶν κέντρων κατὰ τὰ 15 περίγεια τοῦ ἐκκέντρου αὐτῆς κύκλου διάστασιν περιέχον καὶ διὰ ταῦτα τὴν τῆς ἀνωμαλίας ἀποκατάστασιν ποιεῖται. διορθούμενος δὲ τὰς τῆς σελήνης κατὰ τὸν Ἰππάρχον ὁμαλὰς κινήσεις, ἃς ἐκεῖνος τῇ διὰ τῶν εὐνη' μηνῶν ὑποθέσει ἐκτίθεται, ὅμως ἐν τῇ τῶν συζυγιῶν πραγματεία αὐτῇ τῇ διὰ τῶν εὐνη' μηνῶν γινομένη κατὰ μήκος 20 ἐμμήνῳ προκοπῇ κέχρηται· ἔξ οὗ δὴλον ὅτι ὁ τῆς συζυγίας χρόνος οὐ περιέξει τὸν αὐτὸν τόπον τῷ ἐκ τῆς Συντάξεως. »

Συμβέβηκεν οὖν αὐτὸν ἄλλα μὲν ἀποδεικνύειν διὰ τῶν αὐτοῦ τερήσεων αἷς οὐκ ἠκολούθησεν, ἀλλὰ δὲ ὑποτίθεσθαι· ὑπολείπεται <οὖν> 25 ἐπὶ τῆς σελήνης ιζ' ἐξηκοστοῖς εἰς τὰ προηγούμενα <τά> ἐν τοῖς Προχείροις τῶν κατὰ τὴν Σύνταξιν· ἔχουσι δ' αὐτῷ ἐφεξῆς τῶν Κανόνων οὕτως. αἱ μὲν ἐκ τῆς Συντάξεως καθ' ἃς ἐνειστήκει εἰς τὸν ἐπιζητούμενον χρόνον τὰ ἀπὸ Ναβονασάρου ἔτη 29^η, ἡλῖος μὲν Ταύρω μοίρα β' ζ' ἀκριβῶς, ἐγεγόνει δὲ μέσος ο' μη'· τὸ δὲ περὶ τὴν ἐκκεντρότητα 30 διάφορον μοίρα α' ιθ'· ἡ δὲ σελήνη ὁμαλῶς μὲν Σκορπίῳ μοίρα κζ' ις'· ἀπέχε δὲ τὸ μὲν κέντρον τοῦ ἐπικύκλου τοῦ ἀπογείου τοῦ ἐκκέντρου μοίρας ν' νη'· ἀφ' οὗ ἀκριβῶς αὐτὸ τὸ κέντρον ἀπέχε τοῦ ἀπογείου τοῦ ἐπικύκλου τκδ' ις'· δι' ὧν καὶ ἡ διαφορὰ ἐρίνετο μοίρας β' νς'· ἡ δὲ

1 ἐμπεριέχοντα A: ἐμπεριέχοντες B: corr. ὡς codd.: εἰς corr. 2 L. τοῦ μηνιαίου χρόνου? Πτολεμαῖος, IV, 2, p. 272, 20 Heib. 3 κατὰ τὰ] f. 52^r B. 6 μεθόδους codd.; corr. Heib. 8 προσθαφαιρέσεις B: πρὸς θ' ὑφαίσεις A. 9 ζ' λθ' B: ζ' λθ' A. καινοτομῆν B; cf. Ptol. IV, 9 init. 13 τῶν del. 14 περιέχοντα codd. 16 ἃς A; αἰ B. 19 ὁ τῆς f. 33^r A. 20 Cf. Ptol. V, 10. 22 οὖν add. Heib. 23 τὰ add. Heib. 24 ἔξ (expunctum) ἔχουσι B: ἔχουσα A. 25 αἱ bene cf. 130, v. 3. ἐν(ει)στήκει (ei ex η corr.) A. 26 ἡλίου B. 28 λς' ις' A. 29 τοῦ τοῦ ἐπικύκλου sic codd.

¹ Hic Artemidorus astronomus, qui post Ptolemaei tempora vixit, ignotus esse videtur.

ἀκριβῆς αὐτῆς πάροδος Σκορπίω μοίρα λθ' ιβ' διειστήκει δὲ ἀκριβῶς καὶ τοῦ βορείου πέρατος μοίρας κη' μς'.

Αἱ δὲ ἀπὸ Προχείρων σχεδὸν μὲν αἱ αὐταὶ γίνονται· ἐξηκοστοῖς γὰρ τὸ πλεῖστον παρ' αὐτοὺς τοὺς ἐπιλογιζομένους διοίσουσι δύο. ὁμοίως δὲ καὶ ταῦτα ἐκτίθεται· ὁ μὲν ἥλιος ἀπέχει τοῦ ἀπογείου 5 μοίρας κτ' κ', αἷς ἐπιβάλλει μοίραν μίαν καὶ ἐξηκοστὰ ἑννέα, καὶ γίνονται ἐπὶ τὸ αὐτὸ μοίραι κθ' λθ'· αὐταὶ δὲ ἐκβληθεῖσαι ἀπὸ Διδύμων ε' μοιρῶν καὶ ἐξηκοστῶν τεσσάρων, καταλήγουσιν εἰς Ταύρου μοίρας δύο καὶ ἐξηκοστὰ ἑννέα. τῆς δὲ σελήνης τὸ μὲν ἀπόγειον ὄν τοῦ ἐκκέντρου κύκλου ἀπέχε τῆς τοῦ Κριοῦ ἀρχῆς μοίρας ροδ' κβ', τὸ δὲ 10 κέντρον τοῦ ἐπικύκλου τοῦ ἀπογείου τοῦ ἐκκέντρου μοίρας ν' κβ', τὸ δὲ κέντρον αὐτῆς τοῦ ἀκριβοῦς ἀπογείου τοῦ ἐπικύκλου μοίρας κγ' νε', καὶ διὰ ταῦτα προσετίθει μοίρας β' νς'. αὐταὶ δὲ προστεθείσαι ταῖς ν' κβ', γίνονται νγ' ιη', ἀφ' ὧν ἔαν ἀφέλωμεν τὰς ροδ' κβ' καὶ τὰς 15 λοιπὰς σλη' νς' ἐκβάλλωμεν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ Κριοῦ, ἔξομεν τὴν ἀκριβῆ τῆς σελήνης ἐποχὴν Σκορπίω μοίρα κη' νς'. διενήνοχεν ἄρα τοῦ ἐκ τῆς Συντάξεως ἐξηκοστοῖς ιζ'· ταῦτα δὲ γίνεται περὶ τὴν τῶν νυχθημέρων ἀνωμαλίαν διάφορον.

Περὶ μὲν οὖν τῶν ἐκ τῆς Συντάξεως λαμβανομένων τῆς σελήνης παρόδου, τὰ νῦν ἀφέσθω· περὶ δὲ τῶν ἐκ τῶν Προχείρων κανόνων 20 λεγέσθω. οἱ δὲ χρόνοι ὁμοίως ἐπὶ τοῦ ἡλίου καὶ ἐνταῦθα κείνται εἰκοσαπενταετηρίδων κατὰ ταῦτά, δεύτερος δὲ ἀπλῶν ἐτῶν, τρίτος μηνῶν Αἰγυπτίων, τέταρτος ἡμερήσιος δρόμος, πέμπτος ὁ καθ' ὥραν· λαμβάνεται δὲ ὥρα ὁμοίως μὲν ἢ ἀπὸ μεσημβρίας ἀριθμουμένη, μεταβληθεῖσα δὲ ἢ καιρικῆ εἰς τὴν δι' Ἀλεξανδρείας ἰσημερινήν, ὥστε 25 διαφέρει ἢ ψηφοφορία κατὰ τὰς ὥρας· ὅσας γὰρ ἂν ποιῆσῃ ἰσημερινὰς ὥρας ἀπὸ μεσημβρίας, αὐτὰς εἰσαγε ἐπὶ τὰς εἰκοσαπενταετηρίδας τὰς αὐτὰς καὶ τὰ ἀπλᾶ ἔτη, καὶ τὸν μῆνα τὸν αὐτὸν λήψῃ ὄνπερ καὶ ἐπὶ τοῦ ἡλίου διὰ τὰς ἰσημερινὰς ὥρας. παραλλάξεις τινὰς γε μὴν λάβοι καὶ ἡμέρα, οὐχ ὥσπερ ὁ ἥλιος μίαν ἀπογραφὴν ἔχει ἐκάστω 30 χρόνῳ μοιρῶν τε καὶ λεπτῶν, οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς σελήνης διὰ μιᾶς περιθέσεως τῶν μοιρῶν τὸ μήκος εὐρίσκεται τὸ ἀκριβές, ἀλλὰ πλείους τέ εἰσι σελίδες παρακείμενοι ἀριθμῶν <ταῖς> τε εἰκοσαπενταετηρίσι καὶ τοῖς ἀπλοῖς ἔτεσι καὶ τοῖς μηνσίν, ὁμοίως καὶ ταῖς ἡμέραις καὶ ταῖς

1 λθ' A : κθ' expunctum, λθ' superscr. B. διαστήκει codd.; corr. Heib. 3 ἐξηκοστοῖς (η man. prima ex ei corr.) A. 4 δύο B : β' A, f. 53' B. 6 μίαν] τεσσάρων in marg. A, manu pr.; fors. recte. 7 τὸ αὐτὸ] Forl. leg. : τὸ ὅλον. Computatio falsa. Legendum μοίρ. Δ ... δεκαεννέα? 325° 20' + 4° 19' = 329° 39'. 9 δύο B : β' A. ἑννέα B : θ' A. 12 ἀκριβοῦ B. 13 κγ' νε' lacuna ταῦτα A. 16 μοίρας A. 17 τῆς ἐκ τῆς A. ιζ' σιζ' codd.; corr. Heib., cf. p. 129, 28.. περὶ] Nonne legendum παρὰ? 18 διαφόρου codd. 22 ταῦτα cod.; corr. Heiberg. 29 Sententia corrupta. 30 ἀπογράφειν B. 33 L. δὲ εἰσὶ? ταῖς add. Heib. 34 τοῖς, f. 53' B.

ὥραις· διὰ τριῶν γὰρ σελίδων καὶ τῶν τούτοις παρακειμένων μοιρῶν τε καὶ λεπτῶν ψηφίζεται τὸ μήκος.

Συμβέβηκε δὲ καὶ ἄλλη διαφορὰ τῆ τῆς σελήνης ψηφοφορία πρὸς τὴν τοῦ ἡλίου· ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ ἡλίου πάντας τοὺς εὐρισκομένους τῆς 5 ὁμαλῆς κινήσεως ἀριθμοὺς εἰσάγομεν εἰς τὸν τῆς ἀνωμαλίας κανόνα· ἐπὶ δὲ τῆς σελήνης οὐκέτι πάντας τοὺς μετὰ κύκλον ἢ κύκλους παραλειπομένους ἀριθμοὺς εἰς τὸν τῆς ἀνωμαλίας κανόνα εἰσφέρομεν, ἀλλὰ μόνον ἐκ δυεῖν, ὡς ἐπιδείξομεν· ἔχει γὰρ οὕτως· ἐπὶ τοῦ ἡλίου μήκος μόνον ἐψηφίζομεν, ἐπὶ δὲ τῆς σελήνης τρεῖς εἰσι χῶραι αἱ ψηφιζόμεναι 10 ἐφεξῆς κείμεναι τῆ τοῦ μήκους <τοῦ> ἡλίου χῶρα· καὶ ἡ μὲν μετὰ τὴν σελίδα τοῦ μήκους τοῦ ἡλίου ἐστὶ σελὶς περιέχουσα τοὺς τοῦ ἀπογείου τῆς σελήνης ἀριθμοὺς, ἥτις ἐπιγραφὴν ἔχει « Ἀπογείου ἐκκέντρου »· ταύτη δὲ ἐφεξῆς κείται ἢ περιέχουσα τοὺς τοῦ μήκους τῆς σελήνης ἀριθμοὺς σελὶς· ἐπιγράφεται δὲ « Κύκλου ἐπικέντρου »· ἐν δὲ τισιν 15 ἀντιγράφοις οὕτως ἐπιγράφεται· « Μήκος κέντρου ἐπικύκλου »· ταύτη δὲ ἢ ἐφεξῆς σελὶς κείται ἢ τοῦ βάθους αὐτῆς ἐπιγραφὴν ἔχουσα « Κέντρου σελήνης », ἐν δὲ τισι, « Βάθος κέντρου σελήνης ». καὶ αὐταὶ μὲν εἰσιν αἱ τρεῖς χῶραι ἃς χρῆ ἀριθμεῖν, τουτέστι τοὺς κατ' αὐτὰς ἀριθμοὺς ψηφίζειν, τὸν μέλλοντα εὐρήσειν πόσον κατὰ μήκος ἢ σελήνη κείνηται· τὸ γὰρ βόρειον πέρασ, τουτέστι τὸ πλάτος τὸ ἐν τῷ ἐφεξῆς 20 σελιδίῳ ἀναγεγραμμένον ἢ τὸ σελίδιον τὸ « Λέοντος καρδίας » ἐπιγεγραμμένον, ὃ ἐν τισιν ἀντιγράφοις ἐφεξῆς κείται, εἰς τὸ μήκος οὐκ ἔστι χρήσιμα, ἀλλὰ εἰς τὴν τῆς ἐκλείψεως, ὡς ἐξῆς ἐροῦμεν. παράκειται δὲ τὰ τρία ταῦτα σελίδια τὸ τε ἀπογείου καὶ τὸ ἐπικύκλου καὶ τὸ τοῦ 25 βάθους πᾶσι τοῖς ὁμαλοῖς ἀριθμοῖς, τουτέστι καὶ ταῖς εἰκοσαπενταετηρίσι καὶ τοῖς ἀπλοῖς ἔτεσι καὶ τοῖς λοιποῖς τῶν πέντε χρόνων. Ζητῆσαι δὲ ἄξιον πῶς τεσσάρων διαφορῶν ἐπινοουμένων ἐν τῇ σεληνιακῇ κινήσει, μήκους, βάθους, πλάτους, μηνιαίας ἀποκαταστάσεως, ἢ κατὰ σχῆσιν θεωρεῖται τῆς πρὸς τὸν ἥλιον ἀποκαταστάσεως, ὅταν λέγῃσι 30 ζῳδιακοῦ περιδρομῆν καὶ ἀνωμαλίας ἀποκατάστασιν τὴν τε ἀπὸ συνόδου πρὸς ἥλιον, ἐπὶ κατάληψίν τε τούτων τίνα ἐφαρμόζει τῶν προρηθέντων, ὅταν ἢ πάλιν ἐν τῇ πραγματεῖᾳ ψηφοφορία τίθωνται μήκους, ἀνωμαλίας, πλάτους, ἀποχῆς· πάλιν τε τούτων ταυτὸν ἐστὶ τοῖς εἰρημένοις· ὅτι μὲν γὰρ τὸ πλάτος ταυτὸν τῷ ἐν τοῖς Προχείροις 35 ἐπιγεγραφομένῳ « Βορείου πέρατος », δῆλον· <ἢ> μὲν γὰρ πρὸς βορρᾶν ἢ νότον κατὰβασις ἢ ἀνάβασις ἀφορίζουσι τὸ πλάτος τῆς κινήσεως· πάλιν τε ὅταν ἐν τοῖς Προχείροις αἱ ψηφοφορίαι γίνωνται τοῦ τε ἀπο-

5 εἰσάγομεν A. τὸν, f. 34' A. 10 τοῦ add. Heib. 11 τοῖς] ὡς A. 14 In marg. A manu prima ἐκκέντρου ἐπικύκλου. 18 ἀπογεγρ. codd.; corr. Heib. 19 εὐρίσκων B. 25 ταῖς] τοῖς A. 28-29 Sententia corrupta. 30 τὴν f. 54' B. 31 τινὰ codd.; corr. Heib. 32 προρῆθέντων (sic) B. ἢ ... ψηφοφορία verba corrupta, l. τε αἰ ... ψηφοφορία? πάλιν om. B. Snpra πάλιν duo puncta censoria A. Pro πάλιν τε legendum τί? [Heib.]. 35 πέρατι B. ἢ suppl. 37 τε] l. δέ?

γείου κέντρου, ὃ καὶ ἐπιγράφεται « Ζῦδιακοῦ ἀπογείου κέντρον »· καὶ πάλιν ἄλλου, ὃ ἐπιγράφεται « <Κέντρον> σελήνης », ἢ ὡς τινες « Βάθους κέντρον σελήνης ». γένοιτο δ' ἂν, οἶμαι, τούτων φανερά ἢ συνωνυμία, ἔάνπερ αὐτὰ ἀφορίσωμεν καθ' ἕκαστον. λέγει δὲ ὁ Ἀπολλινάριος¹ 5 περὶ αὐτῶν οὕτως· « Μὴν μὲν ἐστὶν ὁ χρόνος ἐκ συνθέτου κινήσεως ἡλίου καὶ σελήνης· πλάτους δὲ ἀποκατάστασις λέγεται χρόνος ἀφ' οὗ ἂν τὸ σεληνιακὸν τῷ διὰ μέσων ἐφαρμόσαν κέντρον καὶ περιενεχθὲν τοῖς τοῦ πλάτους τέρμασιν εἰς τὸ τοῦ διὰ μέσων ἐπίπεδον ἀποκαταστή. βάθους δ' ἀποκατάστασις λέγεται χρόνος ἀφ' οὗ ἂν τῆς τοῦ ἄστρου σφαίρας τὸ ἀπογειότατον τῆς ἐπιφανείας μέρος ἀπὸ τοῦ ἀπογειοτάτου τῆς ἑαυτοῦ κινήσεως γενόμενον ἐπὶ τὸν ἀπογειότατον αὐτοῦ πάλιν ἀποκαταστή τόπον· μήκους δὲ ἀποκατάστασις λέγεται χρόνος ὁπόταν οἰοῦδηποτοῦν ἄστέρος τὸ κέντρον ὀρμήσαν ἀπὸ τινος ἐπιπέδου τῶν διὰ τοῦ Ζῦδιακοῦ πόλων γραφομένου κύκλου, καὶ 10 περιοδεῦσαν τὸ Ζῦδιον εἰς ταῦτ' ὅτι πάλιν ἐπίπεδον ἀποκαταστή τοῦτο ἀφ' οὗπερ ἤρξατο φέρεσθαι. ἄλλως δ' ἀποκατάστασις μέση λέγεται ἢ καὶ μὴ οὕτως ἔχουσα· κατελήφθη μὲν δὴ ὁ μηνιαῖος χρόνος μικτὸς ὢν ἐκ κινήσεως ἡλίου καὶ σελήνης· ἀρξαμένη γὰρ ἀπὸ <τῆς> πρὸς ἥλιον συνόδου ἢ σελήνη καὶ περιελθοῦσα τὸν ἑαυτῆς κύκλον ἐπιλαμβάνει τοσαύτην περιφέρειαν ὅσην ὁ ἥλιος ἐν τῷ μεταξὺ μέχρι τῆς ἐπικαταλήψεως κεκίνηται χρόνῳ· πῶς δὲ ἀστὴρ ἐλάχιστα καὶ μέγιστα 20 κινήσῃ τῆς δὲ ἀνωμαλίας αἰτίον ἐστὶ τὸ βάθος· οὐκοῦν τοῦ μηνιαίου χρόνου καταληφθέντος, ἀνάγκη μήκος τε καὶ βάθος κατελήφθαι· τὰ δὲ Ζητούμενά ἐστι βάθους περίοδος, πλάτους περίοδος, μήκους περίοδος, μηνῶν πλήθους περίοδος· τοῦ βάθους μέρη τὸ ὑπόγειον καὶ τὸ πρόσγειον καὶ τὸ μέσον· ἢ σελήνη ἀπὸ τοῦ μέσου, ἀπὸ τοῦ ἀποστήματος ἐπὶ τὰ πρόσγεια χωροῦσα, τούντεῦθεν δὲ ἐπὶ τὸ μέσον ἀνατρέχουσα ἀπόστημα τὸν μηνιαῖον χρόνον ὅσον ἐφ' ἑαυτῇ μειοῖ τάχιον τὸν ἥλιον περικαταλαμβάνουσα διὰ τὸ τῷ μέσῳ μήκει προστιθέσθαι· προστιθεῖσα δὲ τῷ μήκει τούτων, καὶ τῷ πλάτει 30 προστίθῃσι· τοῦμπαλιν δὲ ἀπὸ τοῦ μέσου ἐπὶ τὸ ἀπόγειον, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀπογείου ἐπὶ τὸ μέσον φερομένη, αὔξει τὸ μηνιαῖον χρόνον βρά-

1-2 καὶ πάλιν ἄλλου B : πάλιν ἄλλως A. ἐπιγράφεται corr. ; ἐπιγράφει codd. κέντρον suppl. 7 Ἀπολλινάριος codd. 5 μῆνιν lac. omis. B. 9 χρόνου B. 10 ἀπὸ om. A. 12 χρόνου B. 13 ὀρμήσαντος cod. ; corr. Heib. οὐδηποτοῦν A. 14 Vix sanum : διὰ τῶν τοῦ Ζῦδιακοῦ πόλων γραφομένων κύκλων conl. Heib. 17 καὶ μὴ corruptum. 18 τῆς suppl. 25 τοῦ βάθους bis repet. A. 27 ἀπὸ τοῦ delendum? τούντεῦθεν] f. 54^v B. [30 προστεθεῖσα A. τούτων] leg. τὸ ἴσον? Heib.

¹ Apollinarius ante secundum p. C. saeculum vixit, nam a Vettio Valente p. 250, 26 citatur; cf. etiam Porphyry, *Isag. in Ptol. Tetrab.*, p. 195, 19 (ed. 1559); Paul. Alexandr., *Isag.*, Prooem. et supra, p. 61 ss. excerpta ab Hephaestione (II, 10) servata.

διον τὸν ἥλιον περικαταλαμβάνουσα· τῷ δὲ ἴσῳ καὶ τὸ πλάτος μειοῦσα συναυξεῖ τὸν μηνιαῖον χρόνον· ἐξισοῖτο δ' ἂν εἰ ὑποσθησαίμεθα τὴν φορὰν τοῦ πλάτους εἰς ἀριθμὸν μοιρῶν τῷ μήκει, λέγω δὲ τέ'. ὡδε γὰρ γενομένου διάφορον γένηται <οὐ> μόνον ἐν ἐλαχίστῳ διαστήματι 5 τὴν ἐκλογισμὸν ποιουμένων, ἀλλὰ καὶ ἐν μείζονι· ὅθεν δεήσει τὴν περὶ τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην γινομένην διαφορὰν τῆς αὐξήσεως τῶν μηνῶν ἢ καὶ μειώσεως ἐκλογισμαμένους διαστεῖλαι. ἔστι μὲν οὖν ὀξυτάτη ἢ πρὸς τὰ πρόσγεια καὶ ἀπόγεια παραχώρησις τῶν κύκλων, περὶ δὲ τὰ μέγιστα καὶ ἐλάχιστα δρομήματα τῆς σελήνης καὶ 10 τὸ πλάτος τὴν ἰδίαν ἀπολαμβάνει μέσην· ἀπὸ γὰρ τοῦ βάθους τὸ πλάτος αὐξεται καὶ μειοῦται. Χαλδαῖοι δὲ ὦνοντο τὰ μέσα κινουμένης τῆς σελήνης ἀμείωτόν τε καὶ ἀπρόσθετον τὸ πλάτος· ἵνα εὗρηται δὲ περὶ τὰς ἐλαχίστας καὶ μέγιστας κινήσεις πλείστη πρόσθεσις γινομένη ἢ ἀφαίρεσις, ὥστε διάφορα γίνεται τοῦ πλάτους παρὰ τὸ τὴν 15 σελήνην πρόσγειον ἢ ὑπόγειον εἶναι· κατὰ γὰρ τὸ πρόσγειότατον μέρος ἢ καὶ ἀπογειότατον τὸ ὁμαλὸν ἴσταται πλάτος· ἄλλη <μέν> κατὰ τὸ ἀπόγειον, ἄλλη δὲ ἢ κατὰ τὸ πρόσγειότατον τοῦ ὁμαλοῦ πλάτους γίνεται σχέσις. καὶ οὐ μόνον δὲ περὶ τὸ ἀπογειότατον ἢ πρόσγειότατον τοῦτο γίνεται, ἀλλὰ καὶ κατὰ πᾶν μέρος τοῦ βάθους τὸ πλάτος 20 ἐναλλάσσεται, ὥστε καὶ κατὰ τὴν μέσην ἀποκατάστασιν τῆς σελήνης τυγχανούσης, ἄλλη μὲν γίνεται σχέσις τοῦ πλάτους καταβαίνουσης τῷ βάθει, ἄλλη δὲ ἀναβαινούσης. οὐ μὴν ἄλλα καὶ καθ' ἕκαστον Ζῦδιον ἐναλλαγή τις θεωρεῖται, τοῦ πλάτους ἐναλλασσομένου ἄλλοτε ἄλλως τοῦ βάθους πρὸς τὸ πλάτος· μόνον δ' ἂν μάλιστα τὸ πλάτος κατα- 25 ληφθεῖ εἴπερ ἐπὶ τῶν αὐτῶν σχέσεων τυχόντων καὶ τῶν αὐτῶν οὐ μόνον Ζῦδιῶν, ἀλλὰ καὶ μοιρῶν ἡλίου καὶ σελήνης αἱ τηρήσεις γίνονται. τοῦτο δὲ ἐστὶν ἀδύνατον διὰ τὸ ἐν μυριάσιν ἐτῶν πάνυ πολλαῖς εἰκόσ γενέσθαι τὸ τοιοῦτον.

Τούτων οὕτω δεδειγμένων, ἐπιστήσομεν, μὴ τὸ μὲν μήκος παρίστη- 30 σιν ἢ Ζῦδιακῆ περιδρομῆ καὶ τὸ ἐπιγραφόμενον « Κέντρον ἐπικύκλου » σελίδιον· διὸ καὶ ἐπιγράφουσι τινὲς αὐτὸ « Μῆκος κέντρον ἐπικύκλου »· τὸ δὲ βάθος ἐν μὲν τῇ πραγματείᾳ « Ἀνωμαλίας » ἐπέγραψεν, ὃ γίνεται ὅταν ἐπὶ μέγιστον κίνημα παραγένηται· ἐν δὲ τοῖς Προχείροις

1 πλάτος] f. 34^v A. 4 οὐ suppl. μόνον μόνον sic B. γένηται vix sanum. Fort. leg. γένοιτο. 5 ἐκλογισμὸν A corr. pr. m. ex ἐκλογισμῶν (duo puncta = ι), ÷ = τα. ε' codd.; corr. 6 καὶ ἢ σελήνη γινομένη codd. 11 verbum deest ante μειοῦται. εὔροίτε codd.; corr. Heib. Post kai] χ expunctum B. 12 εὔροίτε] Fort. corrig. εὔρηται, sed deest aliquid. 16 μὲν suppl. 17 δὲ] γὰρ A. 18 οὐ μόνον σε sic A. 23 ἐναλλαγή τῆς codd. ἄλλους codd.; ἄλλως corr. Heib. 24 δ' ἂν μάλιστα δ' ἂν A. 25 ἐπὶ corr. Heib., εἰπεῖν codd. 26 ἀδύνατον corr.: δ δυνατὸν codd. 27 γενέσθαι] f. 55^v B. 28 ἐπιστήσομεν corr.: ἐπίστησον μὴ codd. 33 μέγιστου κινήματος ἐπὶ μέγιστον κίνημα A.

ἐπέγραψε « Κέντρου σελήνης »· τὸ δὲ πλάτος τὸ τοῦ βορείου πέρατος σημαίνει ἐπίγραμμα, ἢ δ' ἀποχὴ τὴν ἀπὸ συνόδου πρὸς ἥλιον ἐπικατάληψιν ὅσον ἀπέχει καθ' ἕκαστον χρόνον. ταῦτα μὲν οὖν περὶ τῆς ὀνομασίας ἀπαιτεῖ τὴν ἀληθῆ ἱστορίαν. ἡμεῖς δὲ τοὺς τῆς πραγματείας ἀφέντες ἀριθμούς, περὶ τῶν ἐν τοῖς Προχείροις λέγωμεν Κανόσι.

4 L. ἢ ἀληθῆς ἱστορία?

EXCERPTA EX COD. 26 (PARIS. SUPPL. GR. 651)

[F. 39.] Ἐφαιστίωνος Θηβαίου ἀποτελέσματα συνοπτικῶς περὶ τῶν ἐκλείψεων τῶν φωστήρων ἐκ μόνων τῶν Ζωδίων¹.

Variae lectiones et additamentum ad libri I caput 21.

P. 83, 7 Engelbrecht. Σεληνιακῆς ἐκλείψεως γενομένης ἐν τῷ Κριῷ ἀφορίαν π. ἔσ. σημαίνει. 9. δὲ om. 10. κατὰ τὴν πεδιάδα. 11. ἐν δὲ Ζυγῷ] ἐν δὲ om, δὲ (ἐν om.). 13. μεζονας] βιαιούς. 14. ἐν δὲ τοῖς om. 16. Titulum addit : περὶ Ἥλιου, mox : Ἥλιου δὲ ἐκλείποντος ἐν Κριῷ. 17. ἀποδεικνύσει. 20. πνεῦσαι. 20-21. Spatium non exstat. 23. ὤρισαντο δὲ οἱ παλαιοὶ μερικῶς ὅτι ἐν μὲν τῷ Κριῷ. 24. ἐν Αἰγύπτῳ. 28. πρὸς] κατὰ.

P. 84, 1. τῆς οὖν ἐκλείψεως. 3. πολυπάθειαν. τοῦ Ἥλιου ἢ τῆς Σελήνης τῆς ἐκλείψεως γενομένης. 9. τῆς Ἀσίας. Post τελευτήθειαν add. haec : ὤρισαντο καὶ τοὺς πρωτοστατήσαντας ὑπὸ τῶν ὀχέων (F. C. corr. ὄχλων) κακοποιήσεσθαι. 13. τοῖς οἰκοῦσι φθορὰν καὶ ἀπώλειαν ἔσεσθαι καὶ φθορὰν τετραπόδων μάλιστα προβάτων. 15. Βαβυλωνία σημαίνει. 16. θλιβήσεσθαι. 18. Ἐν δὲ Καρκίνῳ ἐκλείποντος Ἥλιου. 20. οἰκοῦσι σημαίνει. τῆς δὲ Σελήνης ὥρα πρώτη, δευτέρα καὶ τρίτη ἐκλειπούσης τὸν δυναστεύοντα τῆς Συρίας. Post ὑπό τε] τῶν ὄχλων om 24. ἐν δὲ τῇ β' τριῶν ἦτοι ε', ζ' τῆς τε ... (sic) Βαβυλωνίως καὶ Αἰθιοπίας φθορὰν ἔσεσθαι Ἰνδοῖς δὲ καὶ ... (sic ; εὐστάθειαν om.) ἀφανισμόν· haec addit : Ζ' δὲ καὶ η' καὶ θ' ἐν Περσικῇ φθορὰν σημαίνει· ι' καὶ ια' καὶ ιβ' ὁμοίως ἐν Βαβυλῶνι φθορὰν ἔσεσθαι ἀνθρώπων καὶ προβάτων. 26. Ἐν δὲ τῷ Λέοντι ἐκλείποντος Ἥλιου. 27. στρατείας. 28. μηνύει. τὸ β' τριῶν.

P. 85, 3. ἐπισχύσειν. τουτέστι δύνων om. (f. glossa textui inserta?). 4. σημαίνει. τῆς δὲ Σελήνης ἐκλειπούσης κατὰ τὴν πρώτην τριῶν μετ' ἐνιαυτὸν. 6. Κύπρω. 7. κατ' αὐτὸν. ἀνδρῶν] λαῶν. δὲ om. 10. μηνύει. 11. ὄχλων. 12. ἐν δυσμαῖς. 14. σημαίνει. 19. σημαίνει. 20. προδοσίας. ἀποστατήσαι. 21. ἐκλείπη om.

P. 86, 2. ἔτη τὸν] ἔτη· τὸ δὲ τ. Α. βασιλ'. 3. βασιλέα om. 6. κυνῶν] κοινὸν male. 10. ἐπιβληθήσεσθαι om. 11. ἀπόφυγὴν (sic). 15. ἀφορίαν. 19. τοῖς τε. 23. ἀφανισθήσεσθαι. 24. ὥρα om. 25. ἔσεσθαι] γενέσθαι. 27. καταδαίσασθαι. 28. Post ἐννάτη] ἢ add. 30. καὶ om. συμφορὰν.

P. 87, 1. ἐν τῇ πρώτῃ τριῶν Κρήτη ἐμφύλιον πόλεμον γενέσθαι. 3. Post

¹ Cf. supra, p. 52 ss. variae lectiones in cod. 21, f. 117 ss. collectas.

πέμπτη] δὲ add. Post Σκυθία (l. Σκυθία) vacuum spatium; f. suppl. <καί>. 4. Βαβυλώνος. 5. ἐπιθαλασσίους. 8. ὑπὸ τοῖς περικειμένοις. 9. τετάρταις om. στρατοῦ. 13. τῆ] τὰ. παρά] περι. 14. Ἐλυμαῖδος. περίψυχρον. 16. ὡς om. πλησίον. 18. ἀρχομένης om. ἑνδεκάτης. 19. περὶ Μακεδόνας. 22. τοῦ Ἥλιου. 23. τοῖς πλησίον νότοις. 24. ἐν λυμ. Περσίδος καὶ νόσους] ἔτι δὲ νόσους. καὶ γῆς] καὶ om. 30. αἰχμαλωτισθῆναι. 31. διαφθαρῆναι.

P. 88, 4. ἐπαιτεῖσθαι. ἐν δὲ ταῖς. 15. σημαίνει post μέρει positum. 19. ταῖς (f. l. τοῖς) ἐν αὐταῖς. πόλεσι πρὸς ἀλλήλους. 22. ἐπιταθήσεται. καὶ om. 29. δεύτερον] δίμοιρον.

P. 89, 2. Post τριετίαν] ἢ add. παραλαβεῖν. δ' δὲ καὶ ε' ὥρας ἐκλείπων. 5. ι' δὲ καὶ ια' ὥρας. 7. λιμόν. καὶ ἡ Σελήνη ἐκλείπουσα. 9. Αἰγυπτίων ἐπὶ τέκνα. 10. καὶ ἐπισφαλῆ om. 11. ἀκρις πολλή. λυμαίνεσθαι ut P. 14. δὲ om. 16. βλάβην om. 19. ξρίδας. Post τόποις] καὶ κοινοῖς.

[F. 41^r-υκδ'.] Περί τῆς ἀκτινοβολίας ἐκ τοῦ Οὐάλεντος¹.

Τῆς τε τοῦ ζητουμένου ἀστέρος μοίρας καὶ τοῦ εἰς τὸν ὠροσκόπον ἐπὶ μὲν ἀστέρας πολλαπλασίασον ἰδίᾳ καὶ ἰδίᾳ εἰς δ', ἐπὶ δὲ τετραγώνου πολλαπλασίασον εἰς ἕξ. καὶ τὸν μὲν τῆς τοῦ ζητουμένου ἀστέρος μοίρας ὠριαῖον χρόνον ἀφαίρει ἀπὸ τοῦ Κριοῦ <εἰς τὰ> 5 προηγούμενα ζῦδια, καὶ <ἔστι> ἀστήρ καὶ τετράγωνος· τὸν δὲ τοῦ διαμέτρου ἀφαίρει ἀπὸ τῶν ἐπομένων καὶ ἔστι εὐώνυμος ἀστήρ καὶ τετράγωνος· ἐπὶ δὲ τριγώνου δεξιῦ τὸν μὲν τῆς ζητουμένης μοίρας πολλαπλασιάσων εἰς ἕξ· τὸν δὲ τῆς διαμέτρου (<sic> εἰς β'· ἐπὶ δὲ τρίγωνον εὐώνυμον τὸν μὲν τῆς διαμέτρου ὠριαῖον χρόνον πολλαπλασιάσων 10 εἰς ἕξ, τὸν δὲ ζητούμενον· εἰς β', μῖζον ἀμφότερα καὶ τὸν μὲν τῆς μοίρας ὠριαῖον χρόνον ἀφαίρει ἀπὸ τῶν τοῦ Κριοῦ προηγούμενων καὶ ἔστι δεξιόν· τὸν δὲ τῆς διαμέτρου ἀφαίρει ἀπὸ τῶν ἐπομένων, καὶ ἔστι τρίγωνον εὐώνυμον.

[F. 41^r-υκε'.] Περί ἀκτινοβολίας κατὰ Δωρόθεον. 15

Τοὺς τῆς ζητουμένης μοίρας περὶ (f. l. περὶ) ἀφαιρικούς χρόνους τίθει ἐν ἕξ τόποις, καὶ ἀπὸ μὲν ἑνὸς τόπου τούτων ἀφαίρει ζ', ἀπὸ δὲ ἑτέρου ς', καὶ ἀπὸ ἑτέρου ρκ'. ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις τρισὶ τόποις προστίθει. ταῦτα καὶ τὰ γινόμενα εἰσάγαγε εἰς τὴν ἀναφορὰν τοῦ ζητουμένου κλίματος καὶ λαβὼν τὰ τούτων παν... ἀπὸ τοῦ περιφεροῦς ἕξ ἀναλογίας τὰ μὲν 20 ἀφαιρεθέντα εἰσὶ δεξιὰ, τὰ δὲ προστεθέντα εἰσὶν· εὐώνυμα δεξιὸν μὲν ἔστιν ἀφ' οὗ ὁ ἀστήρ ἀπέρρευσεν, ἀριστερόν δὲ εἰς ὃ πορεύεται.

5 εἰς τὰ add. Kroll. 10 τῆς διαμέτρου lege τῆς Σελήνης? 9-10 Lege τριγώνου εὐώνυμου. 13 τῆς διαμέτρου] Lege τῆς Σελήνης?

¹ Deest in Vettii Valentis Anthologiis a Krollio editis. Utrum re vera ex hoc scriptore excerptum sit an non, non liquet. Sicut traditum est, intelligi non potest signis astrologicis a librario, ut videtur, confusis [F. C.].

HERMETICA

edita ab

IOSEPHO HEEG

EXCERPTUM EX CODICE MONACENSI GRAECO 70

Hygromantia Salomonis.

Salomonis nomen iam primo p. Chr. n. saeculo haud pauci libri magici prae se ferebant gravissimo teste Flavio Iosepho, qui *Archaeol.*, VIII, 44 seq., haec scribit: Συνετάξατο δὲ καὶ βιβλία περὶ ψδῶν καὶ μελῶν πέντε πρὸς τοῖς χιλίοις καὶ παραβολῶν καὶ εἰκόνων βιβλίου τρισχιλίας· καθ' ἕκαστον γὰρ εἶδος δένδρου παραβολὴν εἶπεν ἀπὸ ὑσσώπου ἕως κέδρου, τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ περὶ κτηνῶν . . . παρέσχε δ' αὐτῷ μαθεῖν ὁ θεὸς καὶ τὴν κατὰ τῶν δαιμόνων τέχνην εἰς ὠφέλειαν καὶ θεραπείαν τοῖς ἀνθρώποις· ἐπιβάς τε συνταξάμενος αἷς παρηγορεῖται τὰ νοσήματα καὶ τρόπους ἐξορκύσεων κατέλειπεν, οἷς οἱ ἐνδοῦμενοι τὰ δαιμόνια ὡς μηκέτ' ἐπανελεῖν ἐκδιώξουσι κ. τ. λ. Saepissimeque Salomo eiusque artes magicae laudantur in papyris Aegyptiis (cf. A. Dieterich, *Abrazas*, p. 141 sqq.; Kroll, *Catal.* VI, p. 85; F. Pradel, *Griech. und Süditalien. Gebete*, p. 61 seq.; A. Abt, *Die Apologie des Apuleius von Madaura und die antike Zauberei*, p. 166 sqq.; Perdrizet, *Revue des Ét. Grecques*, XVI, 1903, p. 42 sqq.; Aem. Schürer, *Geschichte des jüd. Volkes*, vol. III, ed. IV, 1909, p. 418 sqq.). Semiticas gentes multas ac varias de Salomone fabellas excogitasse inter omnes constat. Conf., quae de hac re pluribus disserunt M. Grünbaum, *Neue Beiträge zur semit. Sagenkunde*, 1893, p. 198 sqq. et G. Salzberger, *Die Salomosage in der semitischen Literatur*, pars I, 1907 (diss. Heidelberg).

Quae fuerit natura atque indoles illorum librorum Salomoni adscriptorum, facile cognoscas ex Testamento Salomonis (Migne, *Patr. Gr.*, CXXII, p. 1316 seqq.) vel ex Sapientia Salomonis (*Catal.* VI, p. 85) vel ex incantamento ap. A. Vassiliev, *Anecd. Graeco-Byz.*, I, p. 332 s. Quorum in numero scriptorum habendus est libellus Ὑδρομαντεία inscriptus, cuius primus I. Gretser mentionem fecit (cf. I. A. Fabricius, *Cod. Pseudepigr. V. Test.*, p. 1046), qui tamen usque nunc ineditus latuit in bibliothecis. Nuper attigit hunc tractatum R. Reitzenstein, *Poimandres*, p. 187, adn. 1 (cf. etiam *Byz. Zeitschr.*, XIX, 1910, p. 178 seq.).

Codices, quibus Hygromantia traditur, usque nunc mihi innotuerunt quinque:

1. *Cod. Taurinensis gr.*, C., VII, 15 (Pasini CCLXXXIII), quem igni absumptum esse dolemus. Continebat fol. 75^v (cf. *Catal.* IV, p. 16): Ἐρμηνεία Σολομώντος πρὸς υἱὸν αὐτοῦ Ἱεροβοάμ λέγων· ἐγὼ ὁ πατήρ σου Σωλομόν (sic!) ἐντέλωμαί σοι, ἀκριβώτατέ μου υἱέ Ἱεροβοάμ, τὴν τῆς τέχνης σοφίαν καὶ βάλε αὐτὴν κατὰ νοῦν ἀκριβῶς κ. τ. λ. Inc. Ἐπίσκεψις τῶν ἑπτὰ πλανήτων καὶ ἄτινα χρῆ πράττειν ἐν

ταῖς ὥραις αὐτῶν ἐν ἡ κυριεύουσι τὰς Ζ' ἡμέρας τῆς εὐδομάδος (sic) καὶ ὥρας αὐτῶν. Τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ κυριεύη ὁ μέγας γίγας Ἡλιος... Sequitur invocatio Solis. Hic codex qui solum initium libri continuit, valde a Monacensi discrepasse videtur.

2. *Cod. Monacensis gr. 70* (cf. *Catal.* VII, p. 3-5) habet unus nostrum librum integrum fol. 240-254. Hoc solo in editione nostra usi sumus.

3. *Cod. Parisinus gr. 2419* (cf. Reitzenstein, *Poimandres*, p. 187, adn.; *Catal.* VIII, cod. 4, p. 35). In hoc quoque, ut in Taurinensi, fol. 218 s., solum initium reperitur. Inc. Πρόσεχε ἀκριβῶς μου υἱέ Ῥοβοᾶμ εἰς τὴν ἀκριβείαν τῆς τέχνης, ut in Monacensi.

4. *Cod. Atheniensis gr.*, quem nunc N. G. Politis possidet, scriptus saec. XVIII ineunte; continet « Σολομωνικήν (Claviculam Salomonis) », quam eundem atque Hygromantiam Salomonis vel simillimum libellum fuisse suspicari licet ex imprecatione et characteribus Lunae a Polite apud W. H. Roscher, *Über Selene und Verwandtes*, Lipsiae 1890, p. 175, adn. 8 editis.

5. *Cod. Atheniensis gr.*, quem eundem N. G. Politis possidet, descriptus ineunte saeculo XIX in Paro insula ex vetustiore exemplari; continet « ἱατροσοφικόν ». Edidit Politis l. l. p. 176 adn. Εὐχὴν καὶ ὀρκισμόν τῆς Σελήνης, quae plerumque ad verbum consentit cum imprecatione Lunae infra ex codice Parisino edita. Num hi duo codices integrum Hygromantiae textum praebant, diiudicare nequeo, cum neutrum inspicere poterim.

Quando hic liber sit conscriptus, certis argumentis omnino comprobari non potest, praesertim cum a nullo neque antiquitatis neque mediae quae dicitur aetatis scriptore citari videatur. Quamvis multae in hoc libello inveniantur et formae et voces ex vulgari quem vocamus sermone Graeco depromptae, quae posteriora saecula Byzantina ostendant, tamen mihi persuasi ortum quidem esse in Aegypto (cf. infra, p. 144) illis fere temporibus quibus etiam magica illa scripta a Flavio Iosepho laudata totque illae papyri magicae Aegyptiae, sed retractatum esse sub finem aetatis Byzantinae in Italia inferiore (cf. infra p. 163 τζιρασόλεμ, p. 165 λουναρία, p. 146 σόλδον. De studiis Graecis in Italia inferiore per totum medium aevum cultis cf. L. Traube, *Vorles. u. Abhandl.*, II, München 1911, p. 85). Atque sine dubio ignotus eius libelli auctor addictus erat Hermeticae sectae, quem eiusdem sectae libros magicos imitatum esse R. Reitzenstein bene adnotavit (l. c., p. 187 adn. « *Schon der Anfang* πρόσεχε ἀκριβῶς μου υἱέ Ῥοβοᾶμ εἰς τὴν ἀκριβείαν τῆς

¹ Mich. Psellus, Διηγήσεις περὶ Γιλλοῦς, cap. 2 (ap. Sathas, *Bibl. graeca med. aevi*, tom. V, p. 572 s.) narrat: Ἀπόκρυφον δέ μοι Ἑβραϊκὸν βιβλίον τοῦτο τὸ ὄνομα (i. e. Γιλῶν) προσέπλασεν· ὁ δὲ τὸ βιβλίον γράψας τὸν Σολομῶντα ποιεῖται ὑπόθεσιν, κάκεινον εἰσάγει ὡσπερ ἐν δράματι τὰ τῶν δαιμόνων ὀνόματα καὶ τὰς πράξεις ἀγγέλλοντα· ἔστι γοῦν παρ' αὐτῷ ἡ Γιλῶν δύναμις τις πρὸς τὰς γενέσεις καὶ τὰς οὐσίας ἀντίθετος κ. τ. λ. Etsi in hoc quoque nostro libello Salomoni tributo γελῶν et γελούδαι p. 160 et 163 commemorantur, tamen Paulo Maas assentior, qui Psellum hic locum Testamenti Salomonis (Migne, *Patr. Gr.*, CXXII, 1333 D), cuius in libro *de daemonum operatione* (Migne, *Patr. Gr.*, CXXII, 819 seqq.) saepissime mentionem facit, in animo habere contendit (*Byz. Zeitschr.*, XVII, 1908, p. 225).

τέχνης (vgl. in der Kόρη κόσμου *Stob.*, Ekl., p. 394, 25: πρόσεχε, τέκνον Ὠρε· κρυπτῆς γὰρ ἐπακούεις θεωρίας) und mehr noch die Mahnung, diese Schrift niemand zu zeigen, charakterisiert sie als Nachbildung Hermetischer Schriften»). Hoc vel inde maxime elucet, quod multa capitula de plantis septem planetis seu duodecim zodiis attributis prorsus simillima illis, quae in hoc Salomonis libello leguntur (infra, p. 159), nomine Hermetis Trismegisti ferebantur (cf. Diels, *Handschr. der antiken Aerzte*, II, p. 45; Boll, *Catal.* VII, p. 231 seqq.).

Hygromantiam idem quod hydromantiam significare certum est. De quo superstitionis genere, quod neque Graecis neque Romanis antiquis ignotum fuisse constat, fuse lateque Augustinus, *De civitate dei*, VII, cap. 35, disputat: « Nam et ipse Numa, ad quem nullus Dei propheta, nullus sanctus angelus mittebatur, hydromantiam facere compulsus est, ut in aqua videret imagines deorum vel potius ludificationes daemonum, a quibus audiret, quid in sacris constituere atque observare deberet. Quod genus divinationis idem Varro¹ a Persis dicit allatum, quo et ipsum Numam et postea Pythagoram philosophum usum fuisse commemorat... » breviusque Hincmarus Remensis, ap. Migne, *Patrol. Lat.*, t. CXXV, p. 718: Hydromantia sunt qui in aquae inspectione umbras daemonum evocant, et imagines vel ludificationes ibi videre et ab aliis aliqua audire se perhibent. Conf. etiam Iohannes Tzetzes, Ἄλληγ. Ὀδυσσ. Δ vers. 51 et 64 apud Matranga, *Anecd. Graeca*, I, p. 247, et A. Bouché-Leclercq, *Histoire de la divination dans l'antiquité*, I, Paris 1879, p. 185 sqq.; A. Maury, *La magie et l'astrologie*, p. 435 sqq.

Aliud neque id omnino valde dissimile genus eiusdem superstitionis Lecanomanthia est. De qua etsi nuper A. Abt, *Die Apologie des Apuleius*, Giessen 1908, p. 171-177 doctissime egit, tamen nonnullos eosque gravissimos testes hic afferre non alienum putavi, quippe qui ad Salomonis Hygromantiam rectius intelligendum conferant. Atque primo loco afferam prooemium Ps.-Callisthenis *Vitae Alexandri Magni*, I, cap. I, ed. Müller, p. 1 sq. (conf. etiam alteram versionem editam ab H. Meusel, *Fleckeisens Jahrbücher*, Suppl. V, p. 706 Exscriptum etiam a Leone Allatio in *Syntagmate de Engastrimytho*, Lugduni 1629, p. 423, qui errore quodam captus Pseudo-Antisthenes legit, et ab I. A. Fabricio, *Bibl. Gr.*, tom. XIV, p. 148 sq.): Οὗτος ὁ Νεκτανεβῶς τῇ μαγικῇ τέχνῃ ἐμπειρος ἦν, καὶ τῇ δυνάμει ταύτῃ χρώμενος, πάντων τῶν ἐθνῶν τῇ μαγείᾳ περιγεγόμενος εἰρηνικῶς διήγεν εἰ γὰρ ποτε τοῦτω δύναιμις ἐπέβη πολεμίων, στρατόπεδον οὐκ ἠὺτρέπιζεν οὐδὲ ὑπερασπιστὰς ἔσκυλλεν εἰς παρατάξεις πολεμικάς, ἀλλὰ τιθεὶς λεκάνην ἐποίει

² Hunc locum Varronianum Apuleius, *Apologia*, cap. 42, p. 49, 13 Helm: « Memini me apud Varronem philosophum ... legere: Tralibus de eventu Mithridatici belli magica percontatione consulantibus puerum in aqua simulacrum Mercuri contemplantem quae futura erant CLX versibus cecinisse » respicere videtur. In quo libro Varro de hydromantia disseruerit et ex quo fonte hauserit, plane dubium est. Conf. quae A. Abt, *Die Apologie des Apuleius*, Giessen 1908, p. 171 sqq. adnotat.

λεκανομαντείαν, και τιθείς ὕδωρ πηγαῖον εἰς τὴν λεκάνην ταῖς χερσὶν αὐτοῦ ἐπλασσεν ἐκ κηρίου πλοιάρια και ἀνθρωπάρια κήρινα· ἐτίθη δὲ εἰς τὴν λεκάνην, και ἐστόλισεν ἑαυτὸν στολὴν προφήτου και κατέχων ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ βράβδον ἐβελλινὴν και στὰς ἐπεκαλεῖτο ὡσανεὶ τοὺς θεοὺς τῶν ἐψωδῶν και τὰ ἀέρια πνεύματα και τοὺς καταχθονίους δαίμονας· και τῇ ἐπωδῇ ἐμπνοα ἐγένοντο τὰ ἀνθρωπάρια ἐν τῇ λεκάνῃ και οὕτως ἐβαπτίζοντο. εὐθέως δὲ βαπτιζομένων αὐτῶν τὰ ἐν τῇ θαλάσῃ ἀληθῆ πλοῖα τῶν ἐπερχομένων πολεμίων διεφθειρόντο διὰ τὸ πολυπεῖρον εἶναι τὸν ἄνδρα τῇ μαγικῇ δυνάμει.

Mich. Psellus, τίνα περὶ δαιμόνων δοξάζουσιν Ἕλληνας, ed. I. F. Boissonade, Norimbergae 1838, p. 42 haec scribit: «Ὡσπερ δὲ ἀερομαντεία τίς ἐστὶ και φυλλομαντεία, οὕτω δὴ και λεκανομαντεία τοῖς περιττοῖς τὴν σοφίαν Ἀσσυρίοις κατακονόμηται ὑπὸ λεκάνης ὑποκειμένης και μαντικῷ πεπληρωμένης ὕδατος, τὸ πρὸς τὰ κοῖλα τῶν δαιμόνων ἐπιρρεπὲς τῷ οικείῳ χαρακτηριζούσης σχήματι· τὸ δὲ γε ἐπιχυθὲν αὐτῇ ὕδωρ ἀδιάφορον μὲν ἐστὶ κατά τὴν οὐσίαν πρὸς τὰ ὁμογενῆ ὕδατα· ἀλλ' ἢ γε ἐπ' αὐτῷ τελετῇ και τὰ ἐπάσματα ἐπιτήδειον πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ χρώντος ἐργάζονται πνεύματος. τοῦτο δὲ δαιμόνιον ἐστὶ γεώδες και μερικόν· και, ἐπειδὴν ἐμπέση τῷ ὕδατι, πρῶτον μὲν ἦχόν τινα ἄσημον τοῖς περιεστηκόσι κατά τὴν ὑποδοχὴν ἐμποιεῖ, ἔπειτα δὲ ἐπικείμενον τῷ ὕδατι ἀμυδροῦς τινὰς φθόγγους τῆς τοῦ μέλλοντος ὑποποφεί προγνώσεως. ἐστὶ δὲ πάντῃ πλάνον τὸ τοιοῦτον πνεῦμα, ὅτι τῆς ὕλικῆς ἐστὶ τάξεως, και ἐξεπίτηδες τὸ γένος τοῦτο τὸν ἀμυδρὸν ἦχον ἐπιτηδεύονται, ἵνα διὰ τὴν ἀσάφειαν τῆς φωνῆς τὸν τοῦ ψεύδους ἀποδιδράσκωσιν ἔλεγχον.» Magorum denique in Icanomantia fraudes explicat Hippolytus, *Refut. omnium haeresium*, lib. IV, cap. 35, p. 100-104, ed. L. Duncker et Schneidewin, Goll. 1859: «Ἄλλ' οὐδὲ τὴν λεκανομαντείαν αὐτῶν οὐσαν πανούργημα σιωπήσομαι. Οἰκημα γὰρ τι κεκλεισμένον σκευάσαντες και κυανῷ τὸν δροφον χρίσαντες εἰς δὴ τὸ παρὸν ἐπάγονται σκευὴ τινὰ κυάνα κ.ι. ἀνατείνουσιν, μέση δὲ λεκάνη κατά τῆς γῆς ὕδατος μεστή τίθεται, ἢ τὴν ἀνανάκλασιν τῆς κυανοῦ προσπεσοῦσαν δίκην οὐρανοῦ ἐνδείκνυσιν.» Ἐχει δὲ και στόμιόν τι τὸ ἔδαφος λεληθός, ψ ἐπικειμένη ἢ λεκάνη τὸν μὲν τυθμένα ἔχει ὑάλου, αὐτὴ δὲ ἐστὶ πετρίνη, ὕπεστι δὲ οἶκος λεληθός, εἰς δὲ συμπορευόμενοι οἱ συμπαίκται σχήματα ὧν ἂν βούληται δεῖκνῶναι ὁ μάγος θεῶν και δαιμόνων ἐνδυσάμενοι ἐμφαίνουσιν, οὐς καθορῶν ὁ πλανώμενος τὸ πανούργημα καταπέπληγε τῶν μάγων, και λοιπὸν πάντα πιστεύει τὰ ὑπ' αὐτοῦ ῥηθησόμενα. Δαίμονα δὲ ποιεῖ καίεσθαι, ἐν τοίχῳ διατυπώσας σχῆμα δ βούλεται, εἶτα λαθραίως ἐπιχρίει φαρμάκῳ μεμιγμένῳ τῷδε τῷ τρόπῳ· ... λακωνικῷ και ἀσφάλτῳ Ζακυνθίῳ. εἶτα ὡς ἀποφοιβάζων τὴν λαμπάδα προσφέρει τῷ τοίχῳ. Τὸ δὲ φάρμακον ἐκλάμπαν καίεται· Ἐκάτην δὲ δοκεῖν ἐμπυρον διατρέχειν ἐν ἀέρι οὕτω τεχνάζεται· συμπαίκτην τινὰ κρύψας ἐν τόπῳ ψ βούλεται, παραλαβὼν τοὺς πλανωμένους πειθεὶ λέγων δεῖξιν διππεύουσιν δι ἀέρος ἐμπυρον τὴν δαίμονα, οἷς παραγγέλλει τὰς ὄψεις ταχὺ φυλάσσεσθαι ἠνίκα ἴδωσιν ἐν ἀέρι τὴν φλόγα, κυλυψαμένους τε ἐπὶ πρόσωπον πίπτειν, ἔως αὐτὸς καλῆ, και ταῦτα διδάξας ἐν ἀσελήνῳ νυκτὶ δι' ἐπὶ οὕτως φθέγγεται·

Νερτερὴν χθονίη τε και οὐρανὴν μολε Βομβῶ,
εἰνοδίη, τριοδίτη, φαεσφόρε, νυκτεροφοῖτι·

ἔχθρη μὲν φωτός, νυκτός δὲ φίλη και ἐταίρη,
χαίρουσα σκυλάκων ὑλακῆ τε και αἵματι φοινῶ,
ἀν νέκυας στείχουσα κατ' ἠρία τεθνηῶτων,
αἵματος ἱμαίρουσα, φόβον θνητοῖσι φέρουσα,
Γοργῶ και Μορμῶ και Μήνῃ και πολύμορφε,
ἔλθοις εὐάντητος ἐφ' ἡμετέρῃσι θυλαῖς.

Ταῦτ' εἰπόντος αὐτοῦ πῦρ δι' ἀέρος βλέπεται φερόμενον, οἱ δὲ φρίζαντες τὸ παράδοξον τῆς θεᾶς καλύψαντες τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ γῆς ῥίπτουνται ἄναυδοι. Τὸ δὲ τῆς τέχνης μέγεθος τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον· ὁ συμπαίκτης, δὲν ἔφην κεκρυμμένον, ἠνίκα ἀκοῦση παυσαμένης τῆς ἐπαοιδῆς, ἔχων ἴκτινα ἢ γῦπα περιειλημμένον στυπεῖ ἀνάψας ἀπολύει. Ὁ δὲ ὑπὸ τῆς φλογὸς ταρασσόμενος εἰς ὕψος ἐπαίρεται και δευτέραν τὴν πτῆσιν ποιεῖται· ὁ ἰδόντες οἱ μάταιοι ὡς τι θεῖον ἐωρακότες κρύπτονται. Τὸ δὲ πτηνὸν περιδινούμενον ὑπὸ τοῦ πυρὸς οὐδ' ἂν φθάση καταφέρεται· και ποτὲ μὲν οἰκίας καταφλέγει, ποτὲ δὲ και αὐλάς. Τοιαύτη ἢ μάγων πρόγνῳσις.

Quae si consideraveris, facile dubites an libellus ille Salomoni tributus iure ὑγρομαντεία inscriptus sit. Sed cum paene pro certo haberi possit neque ὑγρομαντείαν quoquo modo corruptum esse et in initio tractatus Salomo ipse se Roboam filio totam hygro-mantiae artem (ἢ ἅπαντα προσοχὴ τῆς ὑγρομαντείας) traditurum esse dicat, at nusquam tradat, hoc veri simillimum mihi esse videtur per librarii incuriam eam ipsam partem libelli, in qua de hygro-mantiae vi ac natura sermo erat, perisse. Ἐρμηνείαν, quod cod. Taurinensi traditur, genuinam libri inscriptionem fuisse persuadere mihi non potui.

Accuratius de Salomonis libris apocryphis me disputaturum esse promitto in prolegomenis ad novam Testamenti editionem, quam paraturus sum. Hoc loco non possum non ex animo gratias agere Ricardo Reitzenstein et Adolpho Jacoby qui qua sunt humanitate, mihi tabulas nonnullas codicis Parisini 2419 lucis ope depictas permiserunt.

[F. 240.] ΥΓΡΟΜΑΝΤΕΙΑ.

Τὸ κλειδίον τῆς πάσης τέχνης τῆς ὑγρομαντείας εὐρεθὲν ὑπὸ διαφόρων τεχνιτῶν και τοῦ ἁγίου προφήτου Σολομῶντος, ἐν ἣ φαίνεται γράφειν πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ῥοβοάμ.

Πρόσεχε, ὦ ἀκριβέστατε υἱὲ Ῥοβοάμ, εἰς τὴν ἀκριβείαν τῆς τέχνης ταύτης ἐμοῦ τοῦ πατρός σου Σολομῶντος ἐν τοῖς πράγμασιν, ἐν οἷς κείται ἢ ἅπαντα προσοχὴ τῆς ὑγρομαντείας, ὅτι χρὴ πρὸ πάντων <...> ἐπικρατεῖν τὰς ἐπιτηρήσεις τῶν πλανήτων και τῶν ζῴδιων και

3 τεχνιτῶν cod. 4 γράφειν] γραφῆν cod., corr. Weyh. 6 ἔρμηνεία (rubr.) in marg. cod. 8 οἷς] ἢ cod. προσοχὴ cod. 9 post πάντων lacunam statui. ἐπικρατῶν cod.

μετ' αὐτὰ μετέρχεσθαι καὶ ποιεῖν κατὰ τὸ βουλευτόν. Ῥοβοὰμ δέ φησι πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ Σολομῶντα· ὦ πάτερ, ἐν ποίοις πράγμασιν κείται ἡ ἐνέργεια τῶν πραγμάτων; Σολομῶν δέ φησιν· ἐν βοτάνοις καὶ ἐν λόγοις καὶ ἐν λίθοις κείται ἡ ἅπασα τέχνη καὶ χάρις καὶ ἐνέργεια τῶν ζητουμένων. πρὸ πάντων δὲ γίνωσκε τὰς θέσεις τῶν 5 ἑπτὰ πλανήτων. εἰσὶ γὰρ ἑπτὰ πλανῆται διέποντες τὰς ἑπτὰ ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος· ἀρχώμεθα ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος, ἡγουν τῆς ἡμέρας τῆς κυριακῆς. καὶ ἐν τῇ πρώτῃ ὥρᾳ ὑποτιθέμεθα κυριεύει τὸν ἥλιον, εἶθ' οὕτως τὰς ἑξῆς ἑροῦμεν.

Ἐπίσκεψις ¹.

Ἐπίσκεψις τῶν ἑπτὰ πλανήτων καὶ τίνα χρῆ πράττειν ἐν ταῖς ὥραις αὐτῶν, ἐν ἧ κυριεύουσιν τὰς ἑπτὰ ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος ².

Ἡμέρα κυριακῆ κυριεύει ὁ ἥλιος.

⊕, τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ κυριεύει ὁ ἥλιος ὥρα α' <...>.

♀, τῇ δευτέρᾳ ἡ Ἀφροδίτῃ· καλὸν φέρουσα εἰς ἀγάπην αὐθεντῶν 15 καὶ μεγιστάνων καὶ τυράννων.

♁, εἰς τὰς γ' Ἑρμῆς· καὶ ὠφελοῦσι διὰ συντυχίας αὐθεντῶν.

♄, εἰς τὰς δ' ἡ Σελήνῃ· διὰ τὸ ὁμιλήσεις μετὰ αὐθεντῶν.

♅, εἰς τὰς ε' Κρόνος· διὰ τὸ ἀποκόψεις συντυχίας.

♆, εἰς τὰς ς' Ζεὺς· διὰ τὸ πάγεις ἔμπροσθεν αὐθεντῶν [f. 240^v]. 20

♁, εἰς τὰς ζ' Ἄρης· παραφυλάσσου μηδὲν ποιήσεις.

⊕, εἰς τὰς η' ἥλιος· κάμε ὅτι χρῆζεις περὶ ἔξουσίας.

♀, εἰς τὰς θ' Ἀφροδίτῃ· καὶ διὰ δέσποινες ὁμοίως.

♁, εἰς τὰς ι' Ἑρμῆς· διὰ τὸ ποιήσεις ἀναφορὰν.

♄, εἰς τὰς ια' Σελήνῃ· ἄρχου νὰ ποιῆς ὁμιλίαν. 25

♅, εἰς τὰς ιβ' Κρόνος· μηδὲν ποιήσεις οὐδὲν.

♆, εἰς τὰς ιγ' Ζεὺς· καὶ λέγε εἰς βοήθειαν φίλων.

1 βουλευτόν corr. ex βουλητήν. 2 ἐν corr. ex εἰ. ποίεις cod. 6 διέποντες] cf. Usener, *Der heil. Theodosius*, p. 168 et Bouché-Leclercq, *Astr. gr.*, 476, 2; 479, n. 3. 6 et 12 ἑπτὰς cod. 7 τὴν ἡμέραν cod. 8 ὑπεθέμεθα cod. 11 πλανήτων corr. ex πλανίτων.

14 pauca verba exciderunt. 15 φερου cod. 16 τυράννων cod. 18 νὰ superscriptum in cod. 20 πάγεις = ὑπάγεις (intr.) vel πηγαίνεις. 23 Ἀφροδίτης cod. 27 φίλων cod.

¹ Cf. Ἡλιοδώρου ἐπίσκεψις τῶν πλανητῶν, πῶς κυριεύουσι τὰς ζ' ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος καὶ τὰς ιβ' ὥρας, *Catal.* IV, p. 136 seq.

² Insolitus hic planetarum ordo (ἥλιος, Ἀφροδίτη, Ἑρμῆς, Σελήνη, Κρόνος, Ζεὺς, Ἄρης) atque etiam in papyro magica Lugdunensi obnivus (cf. Albr. Dieterich *Abrahas*, p. 41 seq. et adn. 4) a Cassio Dione XXXVII 18 Aegyptiorum proprius fuisse dicitur.

♁, εἰς τὰς ιδ' Ἄρης· νὰ ἐμποδίσεις ὁμιλίαν.

⊕, εἰς τὰς ιε' ἥλιος· νὰ ἐνυπνιάσεις βασιλέα.

♀, εἰς τὰς ις' Ἀφροδίτῃ· διὰ τὸ ἐνυπνιάσεις δέσποιναν.

♁, εἰς τὰς ιζ' Ἑρμῆς· μηδὲν ποιήσεις οὐδὲν. 5

♄, εἰς τὰς ιη' Σελήνῃ· ὥρα ἀγαθὴ πρὸς ἔργα.

♅, εἰς τὰς ιθ' Κρόνος· πρόσσεχε μὴ ποιήσεις οὐδὲν.

♆, εἰς τὰς κ' ὁ Ζεὺς· ποιεῖ ἀγάπας αὐθεντῶν.

♁, εἰς τὴν κα' Ἄρης· ποιεῖ ἐμποδισμούς.

⊕, εἰς τὰς κβ' ἥλιος· εἰς τὸ ἐμφανισθῆναι εἰς βασιλέα.

♀, εἰς τὰς κγ' Ἀφροδίτῃ· ἐμφανίσου πρὸς δέσποιναν. 10

♁, εἰς τὰς κδ' Ἑρμῆς· καὶ ἀναπαύου.

Ἡμέρα δευτέρᾳ κυριεύει Σελήνη.

♄, τῇ α' ὥρᾳ κυριεύει ἡ Σελήνη καὶ ἔστι καλὴ διὰ τὸ ποιήσεις γραφὴν εἰς πωλησίαν καὶ ἀγοράν.

15 ♅, εἰς τὰς β' ὥρας Κρόνος· ὥρα κακὴ.

♆, εἰς τὰς γ' Ζεὺς· ὥρα καλὴ διὰ τὸ ἀνοίξεις ἐργαστήρια.

♁, εἰς τὰς δ' Ἄρης· διὰ τὸ ἐμποδίσεις ἐργαστήρια.

⊕, εἰς τὰς ε' ἥλιος· διὰ τὸ ποιήσεις ἀρχὴν πωλησίας.

♀, εἰς τὰς ς' Ἀφροδίτῃ· διὰ συναλλάγματος.

20 ♁, εἰς τὰς ζ' Ἑρμῆς· διὰ τὸ πορευθῆς εἰς ταξίδιον.

♄, εἰς τὰς η' Σελήνῃ· διὰ τὸ ἀγοράσεις.

♅, εἰς τὰς θ' Κρόνος· διὰ τὸ ἐμποδίσεις.

♆, εἰς τὰς ι' Ζεὺς· ἐπιχειρίσου πραγματεία [f. 241].

♁, εἰς τὰς ια' Ἄρης· νὰ κατασβῆσεις τύχην.

25 ⊕, εἰς τὰς ιβ' ἥλιος· ἐπιχειρίσου πραγματεία.

♀, εἰς τὰς ιγ' Ἀφροδίτῃ· ἀναπαύου.

♁, εἰς τὰς ιδ' Ἑρμῆς· ποιεῖ διὰ κέρδος ζωῆς.

♄, εἰς τὰς ιε' Σελήνῃ· μερίμνα περὶ πραγμάτων.

♅, εἰς τὰς ις' Κρόνος· μηδὲν μεριμνάς.

30 ♆, εἰς τὰς ιζ' Ζεὺς· καὶ γράφε καὶ λέγε.

♁, εἰς τὰς ιη' Ἄρης· ἐμποδίζει καὶ ἀντιβαδίζει.

⊕, εἰς τὰς ιθ' ἥλιος· ἄρχου πάσης ὑποθέσεως.

♀, εἰς τὰς κ' Ἀφροδίτῃ· ἀναπαύου καὶ μερίμνα.

♁, εἰς τὰς κα' Ἑρμῆς· κίνα καὶ σάλευε τὸ πρᾶγμα.

35 ♄, εἰς τὰς κβ' Σελήνῃ· ψήφισαι ὑπόθεσιν.

♅, εἰς τὰς κγ' Κρόνος· μηδὲν μεριμνάς.

♆, εἰς τὰς κδ' Ζεὺς· ἀνοίγε τὸ ἐργαστήριόν σου.

3 Ἀφροδίτης cod. δέσποινα cod. 10 Ἀφροδίτης (saepius) cod. δέσποινα cod. 13 καλὴν cod. 14 πωλησία = πούλησμα (venditio). Cf. Ducange, s. v. 15 κακὴν cod., corr. ex καλὴν. 16 Ζεὺς omis. cod. ἀργαστήρια cod. 19 συναλλάγματος cod. 25 ἐπιχειρίσου cod. πραγματείαν (corr. ex πρατείαν) cod. 26 Ἀφροδίτη cod. 30 Διός cod. 31 κίνα = κίνει. σάλεβε cod. 35 ψήφισε cod.

Ἡμέρα τρίτη κυριεύει ὁ Ἄρης.

Ϝ, τῆ α' ὥρα τῆς τρίτης κυριεύει ὁ Ἄρης· καὶ ἔναι καλὸν διὰ τὸ νὰ κάμῃς χαρτὶ νὰ νικᾷς εἰς πόλεμον καὶ εἰς τὰ ἐξῆς.

⊕, εἰς τὰς β' Ἡλιος· διὰ τὸ νὰ λάβῃς σόλδον.

Ϙ, εἰς τὰς γ' Ἀφροδίτη· νὰ ποιήσεις ἐπίδειξιν.

ϙ, εἰς τὰς δ' Ἑρμῆς· νὰ πορευθῆς εἰς πόλεμον.

Ϛ, εἰς τὰς ε' Σελήνη· νὰ πορευθῆς καὶ νὰ φύγῃς.

ϛ, εἰς τὰς ς' Κρόνος· πρόσχε τὸν πόλεμον.

Ϝ', εἰς τὰς ζ' Διός· ἐμφανισθῆναι κατ' ἐχθρῶν.

ϝ, εἰς τὰς η' Ἄρης· ποιῆσαι βοήθειάν σου.

⊖, εἰς τὰς θ' Ἡλιος· νὰ λάβῃς σόλδον κάστρου.

⊗, εἰς τὰς ι' Ἀφροδίτη· εἰς τὸ ποιῆσαι δυναστείαν.

ϙ', εἰς τὰς ια' Ἑρμῆς· εἰς τὸ προφάζεσθαι.

Ϛ, εἰς τὰς ιβ' Σελήνη· ὥρα τοῦ σκυλευθῆναι.

ϛ, εἰς τὰς ιγ' Κρόνος· πάντοτε φυλάσσου.

Ϝ', εἰς τὰς ιδ' Ζεὺς· εἰς τὸ διαβληθῆναι.

ϝ, εἰς τὰς ιε' Ἄρης· εἰς τὸ ποιῆσαι διὰ σωτηρίαν.

⊕, εἰς τὰς ις' Ἡλιος· οὐδεμία ὠφέλεια [f. 241^v].

Ϙ, εἰς τὰς ιζ' Ἀφροδίτη· ζῆλος ἐπιφαίνεται.

ϙ, εἰς τὰς ιη' Ἑρμῆς· εἰς τὸ φυγῆναι.

Ϛ, εἰς τὰς ιθ' Σελήνη· εἰς τὸ νικῆσαι τὸν ἀντίδικον.

ϛ, εἰς τὰς κ' Κρόνος· εἰς τὸ ἐλθεῖν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ.

Ϝ', εἰς τὰς κα' Ζεὺς· εἰς τὸ ἀποκρυβῆναι.

ϝ, εἰς τὰς κβ' Ἄρης· προσεύχου τῷ θεῷ.

⊖, εἰς τὰς κγ' Ἡλιος· φάνηθι ἐν πολέμῳ.

Ϙ, εἰς τὰς κδ' Ἀφροδίτη· ὥρα ἐπιζήλος.

Ἡμέρα τετάρτη κυριεύει ὁ Ἑρμῆς.

ϙ, τῆ α' ὥρα τῆς τετάρτης κυριεύει ὁ Ἑρμῆς· ἔστιν δὲ καλὸν εἰς τὸ ποιῆσαι περὶ ἀφανότητος καὶ τὰ ἐξῆς καὶ εἰς μάθησιν παιδίου.

Ϛ, εἰς τὰς β' Σελήνη· εἰς τὸ ἀναπαυθῆναι καὶ εὐθυμῆσαι.

ϛ, εἰς τὰς γ' Κρόνος· ὥρα ἀνώφελος.

Ϝ', εἰς τὰς δ' Ζεὺς· εἰς τὸ ποιῆσαι ἀρκιμίας.

ϝ, εἰς τὰς ε' Ἄρης· εἰς τὸ ἀναγγεῖλαι ἀπόκρυφα.

⊕, εἰς τὰς ς' Ἡλιος· εἰς τὸ κροσεῦσαι καταφρονεῖσθαι.

3χαρτὴ cod. 4 σόλδον] saerius invenitur σολδίων vel σουλδιόν, v. Ducange, s. v. 9 Ϝ' — βοήθειάν σου omiserat librarius, add. in marg. βοήθεια cod. ἐχθρὸν cod. 11 σόλτον cod. 16 totus versus omisus a librario in marg. additur. 17 totus versus omisus a librario add. in marg. 23 Διός cod. 28 τετράδης cod. 29 ἀφανότης (vel ἀφανότης) cod. in lexicis non invenitur. 32 ἀρκιμίας cod. Forma vulgaris pro ἀλχημίας (Heisenberg). 34 κροσεῦσαι sic cod. in lexicis desideratur. = κουρσεύσαι? (v. Ducange, s. v.) Heisenberg, Weyh comparat francogallicum « creuser » (= thesaurus effodere) collata p. 149, 16. καταφρονεῖσθαι cod.

Ϙ, εἰς τὰς ζ' Ἀφροδίτη· εἰς τὸ δυναστεῦσαι γυναῖκα.

ϙ, εἰς τὰς η' Ἑρμῆς· εἰς τὸ ποιῆσαι περὶ κριτηρίου.

Ϛ, εἰς τὰς θ' Σελήνη· εἰς τὸ αὐλισθῆναι μετὰ γυναίκης.

ϛ, εἰς τὰς ι' Κρόνος· παραφυλάσσου.

Ϝ', εἰς τὰς ια' Ζεὺς· ἀρχου τῆς ὁδοῦ, περὶ ὅτι θέλεις.

ϝ, εἰς τὰς ιβ' Ἄρης· μηδὲν πράξῃς τι.

⊕, εἰς τὰς ιγ' Ἡλιος· ἀρχου ἐπάνω ὁμιλίας.

Ϙ, εἰς τὰς ιδ' Ἀφροδίτη· ἀρχου εὐχῆς.

ϙ, εἰς τὰς ιε' Ἑρμῆς· εἰς τὸ ποιῆσαι περὶ ἐνυπνίων.

Ϛ, εἰς τὰς ις' Σελήνη· εἰς τὸ ποιῆσαι δέματα.

ϛ, εἰς τὰς ιζ' Κρόνος· ὥρα ἀνώφελος.

Ϝ', εἰς τὰς ιη' Ζεὺς· πρὸς τὸ ζημιῶσαι τινας.

ϝ, εἰς τὰς ιθ' Ἄρης· εἰς ἀνταπόδοσιν ποιῆσαι.

⊖, εἰς τὰς κ' Ἡλιος· ὥρα εὐχρηστος εἰς πᾶν [f. 242].

Ϙ, εἰς τὰς κα' Ἀφροδίτη· εἰς ἐνύπνια.

ϙ, εἰς τὰς κβ' Ἑρμῆς· εἰς μάθησιν γραμμάτων.

Ϛ, εἰς τὰς κγ' Σελήνη· ὥρα καταδόσεως.

ϛ, εἰς τὰς κδ' Κρόνος· ὥρα ἀχρηστος.

Ἡμέρα πέμπτη κυριεύει ὁ Ζεὺς.

Ϝ', τῆ α' ὥρα τῆς πέμπτης κυριεύει ὁ Ζεὺς· καὶ ἔναι καλὴ εἰς τὸ ποιῆσαι περὶ ἰατρείας παντὸς ἀνθρώπου καὶ ζώου.

ϝ, εἰς τὰς β' Ἄρης· ὥρα ἀχρηστος.

⊕, εἰς τὰς γ' Ἡλιος· εἰς τὸ φανῆναι ἔμπροσθεν βασιλέων.

Ϙ, εἰς τὰς δ' Ἀφροδίτη· εἰς τὸ φανῆναι ἔμπροσθεν ἀρχοντίσσης.

ϙ, εἰς τὰς ε' Ἑρμῆς· εἰς τὸ μαθῆναι ρητορικὴν.

Ϛ, εἰς τὰς ς' Σελήνη· διὰ μετατοπήσεις.

ϛ, εἰς τὰς ζ' Κρόνος· ὥρα φυλάσσου.

Ϝ', εἰς τὰς η' Ζεὺς· ὥρα καλὴ καὶ εὐλογημένη.

ϝ, εἰς τὰς θ' Ἄρης· ὥρα ἐπιβαλεῖν ζῆλον.

⊖, εἰς τὰς ι' Ἡλιος· εἰς τὸ ποιῆσαι σώματος ὠφέλεια.

Ϙ, εἰς τὰς ια' Ἀφροδίτη· εἰς τὸ ποιῆσαι ἰατρείαν γυναικός.

ϙ, εἰς τὰς ιβ' Ἑρμῆς· εἰς τὸ ἀποδημῆσαι μακρὰν.

Ϛ, εἰς τὰς ιγ' Σελήνη· εἰς τὸ ποιῆσαι ἐπιτυχίαν.

ϛ, εἰς τὰς ιδ' Κρόνος· ὥρα ἀνώφελος.

Ϝ', εἰς τὰς ιε' Ζεὺς· ὥρα εἰς πᾶσαν ἰατρείαν.

ϝ, εἰς τὰς ις' Ἄρης· εἰς τὸ ποιῆσαι τομὴν.

2 Ἀφροδίτης cod. 4 Σελήνης cod. 6 Διός cod. 13 τινὰ cod. 18 καταδόσεως] κατεδόσεως corr. in κατεσοδόσεως cod. 21 καλλή cod. 25 ἀρχόντης cod. 28 φυλάσου cod. 29 Διός cod. 30 ὥραν ἐπιβ. cod.

- ⊕, εἰς τὰς ιζ' Ἡλίου· περὶ θεραπείας βασιλέων.
 ♀, εἰς τὰς ιη' Ἀφροδίτη· περὶ θεραπείας δεσποίνης.
 ☿, εἰς τὰς ιθ' Ἑρμῆς· εἰς τὸ μὴ φοβέσθαι ληστὰς.
 ☾, εἰς τὰς κ' Σελήνη· ὥρα εὐχρηστος.
 ♄, εἰς τὰς κα' Κρόνος· ὥρα ἀνωφελής.
 ♀, εἰς τὰς κβ' Ζεὺς· ὥρα χρηστὴ ποιεῖ δ' βούλει.
 ♂, εἰς τὰς κγ' Ἄρης· περὶ τοῦ βαλεῖν μάχην.
 ⊕, εἰς τὰς κδ' Ἡλίου· ποιεῖ περὶ χρησιμοτάτων καὶ αὐθεντῶν.

[F. 242v.] Ἡμέρα παρασκευῆ κυριεύει ἡ Ἀφροδίτη.

⊕, τῆ α' ὥρα τῆς παρασκευῆς κυριεύει ἡ Ἀφροδίτη· καὶ ποιεῖ περὶ 10
 ἀγάπης καὶ ἀγαπήσεως.

- ☿, εἰς τὰς β' Ἑρμῆς· διὰ μηνυμάτων προξενημάτων.
 ☾, εἰς τὰς γ' Σελήνη· ἀγαθὴ εἰς πᾶν πρᾶγμα.
 ♄, εἰς τὰς δ' Κρόνος· ἔμποδον τῆς ἀγάπης.
 ♀, εἰς τὰς ε' Ζεὺς· εἰς δωρήματα καὶ ὁμιλίας ἀγαθὰς.
 ♂, εἰς τὰς ς' Ἄρης· εἰς τὸ ποιῆσαι Ζῆλον τῆς ἀγάπης.
 ⊕, εἰς τὰς ζ' Ἡλίου· ὥρα καλὴ καὶ ἀγαπητικὴ.
 ♀, εἰς τὰς η' Ἀφροδίτη· ὥρα καλὴ εἰς τὸ ποιῆσαι ἀγάπην.
 ☿, εἰς τὰς θ' Ἑρμῆς· ὥρα διὰ μηνυμάτων μνηστίων.
 ☾, εἰς τὰς ι' Σελήνη· ὥρα καλὴ, ἐὰν θέλῃς ποιῆσαί τι.
 ♄, εἰς τὰς ια' Κρόνος· ὥρα ἀνώφελός ἐστιν.
 ♀, εἰς τὰς ιβ' Ζεὺς· εἰς τὸ ποιῆσαι συνθήκας.
 ♂, εἰς τὰς ιγ' Ἄρης· ὥρα ἄρχου τῆς μνηστείας.
 ⊕, εἰς τὰς ιδ' Ἡλίου· εἰς τὸ δησαι ἀνδρόγυνον.
 ♀, εἰς τὰς ιε' Ἀφροδίτη· εἰς τὸ ποιῆσαι δέματα τῆς ἀγάπης.
 ☿, εἰς τὰς ις' Ἑρμῆς· τοῦ ποιῆσαι ἐνύπνια τῆς ἀγάπης.
 ☾, εἰς τὰς ιζ' Σελήνη· ὥρα ἀγαθὴ.
 ♄, εἰς τὰς ιη' Κρόνος· ποιῆσαι ἐνύπνια τῆς ἀγάπης.
 ♀, εἰς τὰς ιθ' Ζεὺς· ποιῆσαι πρὸς πᾶσαν καλὴν ὑπόθεσιν.
 ♂, εἰς τὰς κ' Ἄρης· μηδὲν πράξης οὐδέν.
 ⊕, εἰς τὰς κα' Ἡλίου· ὥρα ἀγαθὴ.
 ♀, εἰς τὰς κβ' Ἀφροδίτη· ὥρα τῆς ἀγάπης.
 ☿, εἰς τὰς κγ' Ἑρμῆς· ὥρα δι' ἀρκιμίαν.
 ☾, εἰς τὰς κδ' Σελήνη· περὶ ὑστερήσεως.

1 et 2 θεραπείας corr. ex θεραπείας. 6 Διός cod. ὥρα χρηστὴν cod. 8 χρῆσι-
 μάτων cod. 10 Ἀφροδίτης cod. 13 πᾶσαν cod. 17 καλλή (saep.) cod. 18 καλ-
 λὴν cod. 23 μνηστείας] μυστιίας cod. 24 ποιῆσαι (ante δησαι) del. cod. 28 τῆς
 ἀγάπης] τῆς ἀμάχης cod. 29 Διός cod.

Ἡμέρα τῷ σαββάτῳ κυριεύει ὁ Κρόνος.

♄, τῆ α' ὥρα τοῦ σαββάτου κυριεύει ὁ Κρόνος καὶ ἔναι ὥρα διὰ νὰ
 ποιήσεις βλάβην τοῦ ἐχθροῦ, ἤγουν νὰ ποιήσεις νὰ ἀρρωστεῖ ὁ ἀνθρω-
 πος [f. 243].

- 5 ♀, εἰς τὰς β' Ζεὺς· νὰ ποιήσεις ναυάγιόν τινος.
 ♂, εἰς τὰς γ' Ἄρης· νὰ ἐνορθώσης φαρμάκια.
 ⊕, εἰς τὰς δ' Ἡλίου· νὰ βάλεις μάχην εἰς ἄρχοντας.
 ♀, εἰς τὰς ε' Ἀφροδίτη· νὰ ποιήσεις νὰ μισηθῇ ἀνδρόγυνον.
 ☿, εἰς τὰς ς' Ἑρμῆς· περὶ τοῦ εὐρεῖν θησαυρὸν ὠφέλιμον.
 10 ☾, εἰς τὰς ζ' Σελήνη· νὰ ὁμιλήσεις μετὰ δαιμόνων.
 ♄, εἰς τὰς η' Κρόνος· νὰ ποιήσεις λεκανομαντίας.
 ♀, εἰς τὰς θ' Ζεὺς· νὰ ποιήσεις νεκρομαντίας.
 ♂, εἰς τὰς ι' Ἄρης· ἵνα καταποντισθῇ λαός.
 ⊕, εἰς τὰς ια' Ἡλίου· διὰ νὰ ποιήσεις ὄργιτα ἀντιδίκων.
 15 ♀, εἰς τὰς ιβ' Ἀφροδίτη· νὰ ποιήσεις φόβον καὶ ἔχθραν.
 ☿, εἰς τὰς ιγ' Ἑρμῆς· περὶ εὐρέσεως ἀποκρύφων ὠφέλιμον.
 ☾, εἰς τὰς ιδ' Σελήνη· περὶ τοῦ ἰδεῖν τοὺς ἀπ' αἰῶνος θανέντας.
 ♄, εἰς τὰς ιε' Κρόνος· περὶ τοῦ ἰδεῖν εἰς τὴν ὑγρομαντίαν.
 ♀, εἰς τὰς ις' Ζεὺς· ὠφέλιμος εἰς παιδείαν.
 20 ♂, εἰς τὰς ιζ' Ἄρης· πᾶνυ κακοποιός.
 ⊕, εἰς τὰς ιη' Ἡλίου· ὥρα ἀχρηστος.
 ♀, εἰς τὰς ιθ' Ἀφροδίτη· εἰς τὸ ποιῆσαι κέρδος εἰς ἀξάρι.
 ☿, εἰς τὰς κ' Ἑρμῆς· εἰς τὸ ποιῆσαι ἔμποδον παντὸς καλοῦ.
 ☾, εἰς τὰς κα' Σελήνη· ὥρα ἀνεργητος.
 25 ♄, εἰς τὰς κβ' Κρόνος· εἰς τὸ ποιῆσαι θεάματα.
 ♀, εἰς τὰς κγ' Διός· ὠφέλιμος εἰς κάρπωσιν.
 ♂, εἰς τὰς κδ' Ἄρης· ὥρα μάχης καὶ ἔχθρας.

Γίνωσκε, ὦ ἀκριβέστατε υἱὲ Ῥοβοάμ, ὅτι κατ' ἐμῆ ὥρα κυριεύει
 εἰς ἄγγελος ἀγαθός καὶ εἰς δαίμων πονηρός. ἐὰν θέλεις ποιῆσαι
 30 ἀγαθὸν ἔργον, ὀρκίζε τὸν ἄγγελον τὸν ἀγαθόν, ἵνα ἔνι σοι σύνεργος. εἰ
 δὲ θέλεις νὰ ποιήσεις περὶ πράγματος ἐτέρου πονηροῦ, ὀρκίζε τὸν
 δαίμονα, νὰ ἔναι σύνεργόν σου, καὶ οὕτως πράξεις, εἴ τι βούλει· εὐκό-
 λως ἄρχεται οὕτως.

[F. 234v.] Τῆ κυριακῆ ἄγγελοι καὶ δαίμονες.

- 35 Τῆ α' ὥρα ἄγγελος Μιχαήλ δαίμων Ἀσμοδαί.
 ὥρα β' ἄγγελος Ἀρφαναήλ δαίμων Ὅρναϊ.

5 Διός cod. 8 μισησθῆ cod. 11 λεκανομαντεία] cf. Psellus, *De daemon. oper.*,
 Migne, CXXII, p. 881; A. Bouché-Leclercq, *Histoire de la divination dans l'antiquité*,
 I, p. 185; *Catal.* IV, p. 132. 12 Διός cod. νεκρομαντίας] cf. Bouché-Leclercq, I, c.,
 III, p. 363. 13 καταποντιστῆ cod. 18 ὑγρομαντία cod. 19 Διός cod. 22 ἀξά-
 ρην cod., cf. Ducange, s. v. ἀξάρι (ἀξάρια = lesserae). 35 Μιχαήλ: cf. *Catal.* VII,
 179, 17.

ώρα γ'	ἄγγελος Περουήλ	δαίμων Πηρράθ.
ώρα δ'	ἄγγελος Ἰωραήλ	δαίμων Σιληδών.
ώρα ε'	ἄγγελος Πιέλ	δαίμων Σιτρός.
ώρα ς'	ἄγγελος Ἰώχθ	δαίμων Ζηφάρ.
ώρα ζ'	ἄγγελος Πέλ	δαίμων Μανιήρ.
ώρα η'	ἄγγελος Ἰοράν	δαίμων Ὅσμιέ.
ώρα θ'	ἄγγελος Καταήλ	δαίμων Πνιζ.
ώρα ι'	ἄγγελος Βιδουήλ	δαίμων Γηράτ.
ώρα ια'	ἄγγελος Ἠδιήλ	δαίμων Νηστά.
ώρα ιβ'	ἄγγελος Σαναήλ	δαίμων Πελιώρ.
ώρα ιγ'	ἄγγελος Ὀσιήλ	δαίμων Ὁ Ἰστός.
ώρα ιδ'	ἄγγελος Τεραήλ	δαίμων Ἄπιος.
ώρα ιε'	ἄγγελος Λυσιέλ	δαίμων Νηγμός.
ώρα ις'	ἄγγελος Ναλουήλ	δαίμων Ἀράξ.
ώρα ιζ'	ἄγγελος Ὀρκιήλ	δαίμων Νηστριάφ.
ώρα ιη'	ἄγγελος Περιήλ	δαίμων Ἀσκινός.
ώρα ιθ'	ἄγγελος Ἰαρήλ	δαίμων Κινόπιγος.
ώρα κ'	ἄγγελος Ἀθουήλ	δαίμων Ἄραψ.
ώρα κα'	ἄγγελος Θαμανιήλ	δαίμων Ταρταρούήλ.
ώρα κβ'	ἄγγελος Βραδήλ	δαίμων Μελαμέθ.
ώρα κγ'	ἄγγελος Κλινός	δαίμων Μηθριδανού.
ώρα κδ'	ἄγγελος Ἰών	δαίμων Φροδαινός.

Τῆς δευτέρας ἄγγελοι καὶ δαίμονες.

Τῆ ὥρα α'	ἄγγελος Γαβριήλ	δαίμων Μαμονάς.
ὥρα β'	ἄγγελος Φαρσαφαήλ	δαίμων Σκολιών.
ὥρα γ'	ἄγγελος Πινδωήλ	δαίμων Θετιδώφ.
ὥρα δ'	ἄγγελος Κοπιήλ	δαίμων Ἀρβάν.
[f. 244] ὥρα ε'	ἄγγελος Κελεκιήλ	δαίμων Ἀζάν.
ὥρα ς'	ἄγγελος Ταριήλ	δαίμων Μεμάχθ.
ὥρα ζ'	ἄγγελος Μνιήλ	δαίμων Σκαμιδινός.
ὥρα η'	ἄγγελος Ἐζεκιήλ	δαίμων Στιρφάν.
ὥρα θ'	ἄγγελος Ἰωήλ	δαίμων Γιράμ.
ὥρα ι'	ἄγγελος Σιναήλ	δαίμων Μενάκτινος.
ὥρα ια'	ἄγγελος Μεναήλ	δαίμων Μεκάκτινος.
ὥρα ιβ'	ἄγγελος Ῥοχαήλ	δαίμων Μεξιφών.
ὥρα ιγ'	ἄγγελος Ἀρησιήλ	δαίμων Οὐτολώχ.
ὥρα ιδ'	ἄγγελος Τραπηδωήλ	δαίμων Νυκτιδών.
ὥρα ιε'	ἄγγελος Ἀκινατιέλ	δαίμων Ὀυίστος.
ὥρα ις'	ἄγγελος Ὀργανιέλ	δαίμων Κασιερώφ.

9 β ante Ἠδιήλ del. librarius. 14 Ναλουήλ vel Νατουήλ cod. 19 μεχ μέθ ante Ταρταρούήλ del. librarius.

ὥρα ιζ'	ἄγγελος Ῥωματιήλ	δαίμων Κησιέποπος.
ὥρα ιη'	ἄγγελος Σελπιδών	δαίμων Ἀνδροφαί.
ὥρα ιθ'	ἄγγελος Οὐτιτώμ	δαίμων Νιπέχ.
ὥρα κ'	ἄγγελος Μεταβιήλ	δαίμων Ἐνταυρος.
ὥρα κα'	ἄγγελος Ἀκβαήλ	δαίμων Συριτώρ Φλινάφε.
ὥρα κβ'	ἄγγελος Εἰκονιήλ	δαίμων Κυκνίτ.
ὥρα κγ'	ἄγγελος Γενηκιήλ	δαίμων Κήνοψ.
ὥρα κδ'	ἄγγελος Κροτιήλ	δαίμων Σαρκιδών.

Τῆς τρίτης ἄγγελοι καὶ δαίμονες.

ὥρα α'	ἄγγελος Σαμουήλ	δαίμων Κακιστών.
ὥρα β'	ἄγγελος Ἰασμήλ	δαίμων Λιθριδών.
ὥρα γ'	ἄγγελος Φρερεήλ	δαίμων Μαϊλώθ.
ὥρα δ'	ἄγγελος Εὐδήλ	δαίμων Σαραπιδίε.
ὥρα ε'	ἄγγελος Πικτωήλ	δαίμων Ταρταρούήλ.
ὥρα ς'	ἄγγελος Ὀκαήλ	δαίμων Κερινουδαλός.
ὥρα ζ'	ἄγγελος Γναθαήλ	δαίμων Κλινότιος.
ὥρα η'	ἄγγελος Περγανιήλ	δαίμων Τυρρύτωρ.
ὥρα θ'	ἄγγελος Γεστιήλ	δαίμων Πηληλάτάν.
[f. 244v] ὥρα ι'	ἄγγελος Λεγμιέλ	δαίμων Σύθλος.
ὥρα ια'	ἄγγελος Ναχωήλ	δαίμων Ὀσθριδίε.
ὥρα ιβ'	ἄγγελος Ὀκνάν	δαίμων Ὀμιμότ.
ὥρα ιγ'	ἄγγελος Γορφίλ	δαίμων Ἀπρώξ.
ὥρα ιδ'	ἄγγελος Πατιήλ	δαίμων Σκωήν.
ὥρα ιε'	ἄγγελος Παρτάν	δαίμων Προφαί.
ὥρα ις'	ἄγγελος Σαλιτιέλ	δαίμων Ἀχλιτώλ,
ὥρα ιζ'	ἄγγελος Ἀβαήλ	δαίμων Ὀρνάν.
ὥρα ιη'	ἄγγελος Στραγιήλ	δαίμων Χαλμώθ.
ὥρα ιθ'	ἄγγελος Ὀπαδουήλ	δαίμων Τουδδεδήν.
ὥρα κ'	ἄγγελος Μαρνιήλ	δαίμων Τεφρά.
ὥρα κα'	ἄγγελος Μεθνιήλ	δαίμων Νιράν.
ὥρα κβ'	ἄγγελος Στιρωήλ	δαίμων Ῥακιρώ.
ὥρα κγ'	ἄγγελος Ἰσματιήλ	δαίμων Ἰργοτιέ.
ὥρα κδ'	ἄγγελος Τριζιωήλ	δαίμων Γηγαώρ.

Τῆς τετάρτης ἄγγελοι καὶ δαίμονες.

ὥρα α'	ἄγγελος Οὐριήλ	δαίμων Λουτζιφέρ.
ὥρα β'	ἄγγελος Ἀρακήλ	δαίμων Γουκουμώρ.
ὥρα γ'	ἄγγελος Μιεμφιήλ	δαίμων Εἰσπνίρυσ.
ὥρα δ'	ἄγγελος Τρωσιέλ	δαίμων Μιδωκῆτ.

7 κήνοψ ante Κυκνίτ del. librar.

ώρα ε'	ἄγγελος Χαρτισιέλ	δαίμων Νταδαδίφ.	
ώρα ζ'	ἄγγελος Σφυκινοήλ	δαίμων Σκιντογήρ.	
ώρα ζ'	ἄγγελος Οὐλωδίας	δαίμων Φνιδωτάς.	
ώρα η'	ἄγγελος Καλβαγιέλ	δαίμων Καρατάν.	
ώρα θ'	ἄγγελος Σκιταμιήλ	δαίμων Μιάγ.	5
ώρα ι'	ἄγγελος Τιρωήλ	δαίμων Γατζόρ.	
ώρα ια'	ἄγγελος Μιέλ	δαίμων Πνίδωρ.	5
ώρα ιβ'	ἄγγελος Χαρακιήλ	δαίμων Τοιβλάς.	
ώρα ιγ'	ἄγγελος Ὑδρωήλ	δαίμων Ταξιπών.	
ώρα ιδ'	ἄγγελος Σιδρήλ	δαίμων Ὀφιτάν.	10
[f. 245] ώρα ιε'	ἄγγελος Παραπιήλ	δαίμων Ἄβλυχός.	
ώρα ις'	ἄγγελος Μουρουήλ	δαίμων Μαλακίς.	10
ώρα ιζ'	ἄγγελος Κουρταήλ	δαίμων Βλεμίγχ.	
ώρα ιη'	ἄγγελος Κουπεήλ	δαίμων Χειρών.	
ώρα ιθ'	ἄγγελος Περανιήλ	δαίμων Ἐφιππας.	15
ώρα κ'	ἄγγελος Σανταήλ	δαίμων Ὀρκιστάφ.	
ώρα κα'	ἄγγελος Κατζιέλ	δαίμων Λογινάφ.	15
ώρα κβ'	ἄγγελος Λουλιέλ	δαίμων Φαρώς.	
ώρα κγ'	ἄγγελος Σαλταήλ	δαίμων Ῥοκτάτ.	
ώρα κδ'	ἄγγελος Γαβτέλ	δαίμων Ὀπνάξ.	20

Τῆς πέμπτης ἄγγελοι καὶ δαίμονες.

ώρα α'	ἄγγελος Ῥαφαήλ	δαίμων Μελτιφρών.	
ώρα β'	ἄγγελος Περνιφέλ	δαίμων Ὀχλός.	
ώρα γ'	ἄγγελος Κισφαήλ	δαίμων Οὐήρος.	25
ώρα δ'	ἄγγελος Καλιήλ	δαίμων Θαφώτ.	
ώρα ε'	ἄγγελος Γλώστας	δαίμων Τζιππάτ.	25
ώρα ζ'	ἄγγελος Μνιμεήλ	δαίμων Ἀμώρ.	
ώρα ζ'	ἄγγελος Χαλριήλ	δαίμων Ὀρφωρ.	
ώρα η'	ἄγγελος Σκιαήλ	δαίμων Οὐταήτ.	30
ώρα θ'	ἄγγελος Μισοέλ	δαίμων Ἐργώτας.	
ώρα ι'	ἄγγελος Δαλβώθ	δαίμων Ἄζουβούλ.	
ώρα ια'	ἄγγελος Χαρτwhήλ	δαίμων Ἀπλήξ.	30
ώρα ιβ'	ἄγγελος Κιφάρ	δαίμων Σίγως.	
ώρα ιγ'	ἄγγελος Σιτιοήλ	δαίμων Ἀσμωδάς.	35
ώρα ιδ'	ἄγγελος Βοκιέλ	δαίμων Οὐώχ.	
ώρα ιε'	ἄγγελος Σενοήλ	δαίμων Νικοκέπ.	
ώρα ις'	ἄγγελος Ὀριατόρ	δαίμων Κοπινός.	35
ώρα ιζ'	ἄγγελος Χυμεριήλ	δαίμων Καητέ.	
ώρα ιη'	ἄγγελος Ὀρφνιήλ	δαίμων Λάστωρ.	40
ώρα ιθ'	ἄγγελος Κιδουήλ	δαίμων Ἐπιή.	
f. 245v] ώρα κ'	ἄγγελος Γόθ	δαίμων Ὀργάν.	

ώρα κα'	ἄγγελος Φισναέλ	δαίμων Νιεριέρ.
ώρα κβ'	ἄγγελος Καρααήλ	δαίμων Οὐαλιέλος.
ώρα κγ'	ἄγγελος Κωνδάρ	δαίμων Γαλιελιώρ.
ώρα κδ'	ἄγγελος Κισπώλ	δαίμων Χουκάν.

Τῆς παρασκευῆς ἄγγελοι καὶ δαίμονες.

ώρα α'	ἄγγελος Ἀγαθουήλ	δαίμων Γουλίων.
ώρα β'	ἄγγελος Νιδουήλ	δαίμων Βιζήκ.
ώρα γ'	ἄγγελος Ἀμφιλοήλ	δαίμων Ζορζοράθ.
ώρα δ'	ἄγγελος Κανικέλ	δαίμων Ῥαφιώφ.
ώρα ε'	ἄγγελος Σελινιέλ	δαίμων Ἐρμάγ.
ώρα ζ'	ἄγγελος Καρκανφέρ	δαίμων Κερινούδαλος.
ώρα ζ'	ἄγγελος Ἀνιέλ	δαίμων Ταβαλταλίσ.
ώρα η'	ἄγγελος Μουριήλ	δαίμων Θάπνιξ.
ώρα θ'	ἄγγελος Τοφατιήλ	δαίμων Ἐλιασέμ.
ώρα ι'	ἄγγελος Σκιρτουήλ	δαίμων Ἀμίχ.
ώρα ια'	ἄγγελος Ἀρμωήλ	δαίμων Γαλιγιών.
ώρα ιβ'	ἄγγελος Ὀτραήλ	δαίμων Ἐφιρίτ.
ώρα ιγ'	ἄγγελος Ταλκιδόνοιος	δαίμων Στραγέτ.
ώρα ιδ'	ἄγγελος Ῥουδιήλ	δαίμων Ἄνθηρος.
ώρα ιε'	ἄγγελος Θηκιέλ	δαίμων Πηζητός.
ώρα ις'	ἄγγελος Γλυκιδώλ	δαίμων Ἀπρίξ.
ώρα ιζ'	ἄγγελος Ψαλμάτιος	δαίμων Νίφων.
ώρα ιη'	ἄγγελος Σταυφνήλ	δαίμων Ὀτρίχος.
ώρα ιθ'	ἄγγελος Δεαυκών	δαίμων Χιμερί.
ώρα κ'	ἄγγελος Ἀσφοδήλ	δαίμων Μέλυ.
ώρα κα'	ἄγγελος Πετιλώλ	δαίμων Καπνιθέλ.
ώρα κβ'	ἄγγελος Γοργιέλ	δαίμων Ταχυάν.
ώρα κγ'	ἄγγελος Βαταανιήλ	δαίμων Οὐκισέμ.
ώρα κδ'	ἄγγελος Πολιῶν	δαίμων Οὐνιφρήρ.

[F. 246.] Τοῦ σαββάτου ἄγγελοι καὶ δαίμονες.

ώρα α'	ἄγγελος Σαβαπιέλ	δαίμων Κληνδατώρ.
ώρα β'	ἄγγελος Σαλωήλ	δαίμων Χειρίμ.
ώρα γ'	ἄγγελος Βεσαήλ	δαίμων Σπινδώρ.
ώρα δ'	ἄγγελος Ἀβαήλ	δαίμων Κεριάκ.
ώρα ε'	ἄγγελος Γιεμῶν	δαίμων Νικέμ.
ώρα ζ'	ἄγγελος Ῥεταήλ	δαίμων Μωριήλ.
ώρα ζ'	ἄγγελος Πελαφιήλ	δαίμων Συναγειρώμ.
ώρα η'	ἄγγελος Σαμωσάν	δαίμων Ἄφιος.

ῥρα θ'	ἄγγελος Πλετανίξ	δαίμων Θόριος.	
ῥρα ι'	ἄγγελος Μαρμιχαήλ	δαίμων Στελφά.	
ῥρα ια'	ἄγγελος Ντεχάριξ	δαίμων Κυπῶς.	
ῥρα ιβ'	ἄγγελος Ἀρκιήλ	δαίμων Σκάρ.	
ῥρα ιγ'	ἄγγελος Γεαβιήλ	δαίμων Τηχάρ.	5
ῥρα ιδ'	ἄγγελος Πιτριέλ	δαίμων Ἀκρώκ.	
ῥρα ιε'	ἄγγελος Γολγοήλ	δαίμων Ἀργιτάν.	
ῥρα ις'	ἄγγελος Σανιπιήλ	δαίμων Ἀτόμεος.	
ῥρα ιζ'	ἄγγελος Βελαραήλ	δαίμων Γνώτας.	
ῥρα ιη'	ἄγγελος Ὀπιαέλ	δαίμων Μερκοῦ.	10
ῥρα ιθ'	ἄγγελος Ὀφχινήλ	δαίμων Ἐναριτάρ.	
ῥρα κ'	ἄγγελος Πατριήλ	δαίμων Νιουχάν.	
ῥρα κα'	ἄγγελος Ἰανιήλ	δαίμων Ἄμφου.	
ῥρα κβ'	ἄγγελος Κονδινηήλ	δαίμων Μάνκως.	
ῥρα κγ'	ἄγγελος Ουξουνουήλ	δαίμων Μοιτρῶν.	15
ῥρα κδ'	ἄγγελος Θαναήλ	δαίμων Νιγρίσφ.	

Μέθοδόν σοι γοῦν ἐγχαράσσω τοῦ γινώσκειν σε ἀκριβέστατα, Ῥοβοάμ, ὅτι χρῆ πάντως γινώσκειν τὴν ῥραν ἐν ἣ βούλει ποιῆσαι τὸ σὸν θέλημα· πρῶτον εἶπε τὴν προσευχὴν τοῦ πλανήτου¹ ἐκείνου τοῦ εὐρισκομένου ἐν ἐκείνῃ τῇ ῥρα, ἔπειτα ὄρκιζε [f. 246^v] τὸν ἄγγελον καὶ 20 τὸν ὑπηρετήν, ἦγουν τὸν δαίμονα. ἔστι δὲ ἡ προσευχὴ τοῦ Κρόνου αὐτῆ.

Προσευχὴ τοῦ Κρόνου.

Ὁ θεὸς ὁ αἰώνιος, τὸ ἄσχετον κράτος, ὁ πάντα οἰκονομῶν ἐπὶ τὰ τῆς ἡμῶν σωτηρίας, δὸς ἡμῖν χάριν, ἵνα ὑποτάξω τὸν δεῖνα πλανήτην εἰς τὸ ἐμὸν θέλημα. ὄρκιζω σε, πλανήτα Κρόνε, εἰς τὴν ὁδὸν σου καὶ 25 εἰς τὸν ἀέραν σου καὶ εἰς τὴν κληρονομίαν σου καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν

¹ Τηχάρ ante Σκάρ del. librarius. 9 Βεράλα ante Βελαραήλ del. librarius 17 ἐγχαράσω cod. 18 Ἴεροβοάμ cod. πάντως] ἄμφω cod., corr. Weyh. 21 ἔπειτα ὄρκιζε ante ἔστι del. librar. 22 in marg. signum Saturni. 23 τὸν α. κρ. cod. 24 ὑποτάξω] cf. Kenyon, *Greek Pap. in the Br. Mus.*, I, p. 70, vers. 164. De ὑποτάσσειν conf. Fr. Pfister, *Philol. N. S.*, 23, 1910, p. 416 sq.

¹ De Planetarum cultu conf. E. Maass, *Die Tagessgötter in Rom und den Provinzen*, Berlin 1902, passim et Roscher, *Lex. mythol.*, III, 2, p. 2528. Cf. etiam Reitzenstein, *Poimandres*, p. 187 et imprecationes Planetarum, quae infra ex cod. Parisino 2419, f. 277 seqq. edentur. Comparare licet quoque imprecationes papyris magicis insertas hymnosque magicos a Millero et Partheyo editas et quibus aliis precibus e. g. Harranitae (cf. Chwolson, *Die Sabier*, I, II, passim) Planetas adire solebant. Nulla omnino his orationibus intercedit necessitudo cum fine primi libri Firmici Materni, quem Ciceronis Somnium Scipionis imitatum esse demonstravit F. Boll, *Philologus*, N. S., 23, 1910, p. 170 sqq.

σου καὶ εἰς τὴν λάμπιν καὶ ἐνέργειάν σου καὶ εἰς τὰ ὀνόματά σου ταῦτα· Γασιάλ, Ἄγουνσαέλ, Ἀτασσέρ, Βελτολιέλ, Μεντζατζιά, ἵνα μοι δώσεις χάριν καὶ ἐνέργειαν καὶ δύναμιν εἰς τὴν ῥραν, ἐν ἣ κυριεύεις.

Προσευχὴ τοῦ Διός.

5 Κύριε καὶ θεέ, πάτερ παντοκράτωρ, ὁ δημιουργὸς ὄρατῶν καὶ ἀοράτων, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ κύριος τῶν κυριευόντων, ἐπίδος ἡμῖν δύναμιν χάριτος, ἵνα ὁ Ζεὺς ὑποταγῇ ἡμῖν, ὅτι πάντα 10 δύνατά σοι, κύριε. ὄρκιζω σε, Ζεῦ, εἰς τὴν σοφίαν σου καὶ εἰς τὴν γνῶσίν σου καὶ εἰς τὴν ἰαματικὴν σου ἐνέργειαν καὶ εἰς τὴν οὐράνιον πορείαν, ἐν ἣ περιπατεῖς, καὶ εἰς τὰ ὀνόματα ταῦτα· Ἄνώφ, Ὀρσιτά, Ἀτνόξ, Ὀνιγρῆι, Ἀτζινιέλ, Ἄνκανιτεῖ, Τυνεός, Γενιέρ, 10 Κανιπτζά, ἵνα ὑποκλίνης ἐν ἐμοὶ τὴν χάριν σου εἰς τὴν δουλείαν ταύτην, ἐν ἣ ποιῶ.

Προσευχὴ τοῦ Ἄρεως.

15 Ὁ θεὸς ὁ φοβερός, ὁ θεὸς ὁ ἀδιήγητος, ὁ θεὸς ὁ ἀθεώρητος, ὃν εἶδεν οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων οὐδὲ ἰδεῖν δύναται, ὃν οἱ ἄβυσσοι ἰδόντες ἔφριξαν καὶ οἱ ζῶντες ἀπενεκρώθησαν. Χαρίτωσον ἡμᾶς, ἵνα δυνηθώμεν ὑποτάξαι τὸν Ἄρεα τὸν πλανήτην. ὄρκιζω σε, Ἄρη πυρινέ, εἰς τὸν θεὸν τὸν κτίσαντα τὰς νοεράς οὐσίας καὶ πᾶσαν τὴν πυρινὴν 20 στρατιάν· ὄρκιζω σε εἰς τὰς ἐνεργείας σου καὶ εἰς τὴν ὀδοποιρίαν σου καὶ εἰς τὴν λάμπιν σου καὶ εἰς τὰ ὀνόματα ταῦτα· Οὐτάτ, Νουήτ, Χορηζή, Τινιαή, [f. 247] Δαχλί, Ἄμπιρά, Νολιέμ, Σιάτ, Ἀδιχαήλ, Τζανάς, Πλησύμ, ἵνα μοι δώσης τὴν χάριν σου διὰ ταύτην τὴν δουλείαν.

4 in marg. signum Iovis. 5 παντοκράτωρ] cf. Kenyon, l. c., p. 114 vers. 963, p. 105 v. 668, p. 202 v. 48, p. 223 v. 10 et Th. Schermann, *Griech. Zauberpap.*, p. 23. δημιουργός] cf. Schermann, l. c., p. 23. 6 βασιλεὺς - κυριευόντων] cf. Schermann, *Die griech. Kyprianosgebete (Oriens Christianus)*, III, 1903, p. 311 v. 3 et 4. 14 in marg. signum Martis. 15 ἀδιήγητος] cf. Schermann, *Gr. Zauberpap.*, p. 18, adn. 2. ἀθεώρητος] cf. Schermann, l. c., p. 29. 16 εἶδεν - δύναται] cf. Schermann, *Kyprianosgebete*, l. c., p. 311 ὃν πρῶτος νοὺς οὐκ εἶδεν οὐδὲ ἰδεῖν δύναται et Greg. Thaumaturg. ap. Schermann, *Griech. Zauberpap.*, p. 18, 4-5 ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων οὐδὲ ἰδεῖν δύναται. 16-17 ὃν - ἐφριξαν] cf. Psalm. LXXVI (LXXVII). 17-18 εἰδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν καὶ ἐταράχθησαν ἄβυσσοι; similia apud Dieterich, *Pap. mag. Lugdun.*, p. 775. 17 χαρίτωσον cod. 18 πυρινέ] saepissime πυρός] appellatur. Cf. etiam Chwolson, *Die Sabier*, II, p. 188 seq. 19 νοεράς οὐσίας] cf. Origenes, *Fragm. in Proverb.*, Migne, P. G., XIII, p. 29 D: οὐρανὸν ἀπεργάζεται ... ἀγγέλων τε καὶ νοερῶν οὐσιῶν κατοικητήριον et Dionys. Areop., *de div. nominibus*, cap. IV, 1 (Migne, P. G., III, p. 693): αἱ νοηταὶ καὶ νοεραὶ πᾶσαι καὶ οὐσῖαι καὶ δυνάμεις καὶ ἐνεργεῖαι.

Προσευχή τοῦ Ἡλίου.

Βασιλεῦ τῶν βασιλευόντων καὶ κύριε τῶν κυριευόντων, ἡ ὑπεράρχιος φύσις, δύναμις ἀέναε, φῶς ἀκατανόητον, φῶς ἀπειρον, ὁ μόνος πλουσιπάροχος, ὁ χορηγὸς τοῦ ἐλέους, ἐπίσκεψαι ἡμᾶς διὰ τῆς σῆς χάριτος καὶ εὐεργεσίας, ὅπως τὸν παρόντα πλανήτην τὸν "Ἡλιον, [ἴνα] 5 δυνηθῶμεν ὑποτάξαι καὶ κατασχεῖν αὐτοῦ τὴν ἐνέργειαν· ὀρκίζω σε "Ἡλιε ἄψαυστε, ἀκατέργαστε, ἡμεροφειγῆς, εἰς τὸν χρονικὸν σου κύκλον καὶ εἰς τοὺς τέσσαράς σου καιροὺς καὶ εἰς τὴν ὁδὸν σου καὶ εἰς τὰς ἀκτίνάς σου καὶ εἰς τὰς πτέρυγὰς σου καὶ εἰς τὰς ἐνεργείας σου καὶ εἰς τὰ ὀνόματά σου ταῦτα· Γλιβιώδ, Ἀντικόν, Λιθειοῦδ, Ἀχριπάλ, 10 Ἐλβιούλ, Αὐτιούρ, Νοτιωλιόσημ, Ὁωγήν, Γωδασῶρ, Τουλδωράφ, Ἡνωάν· εἰς ταῦτα τὰ ὀνόματα ὀρκίζω σε μὴ παρακούσης μου, ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος τῆς σῆς συνέργησον εἰς ταύτην τὴν δουλείαν.

Προσευχή τῆς Ἀφροδίτης.

Ὁ θεὸς ὁ μόνος ἀγαθός, ὁ ἀνεξίκακος ἐν φιλανθρωπία, ὁ ὑπεράπει- 15 ρον ἔχων τῆς ἀγαθότητος τὸ ἀνεξιχνίαστον πέλαγος, παρ' οὗ τῆς φιλίας ἡ εὐσπλαχνία, προσπίπτω τῇ σῇ φιλανθρωπία, ἵνα δώσης ἡμῖν δύναμιν καὶ χάριν, ἵνα τὴν ἐνέργειαν χρηστὴν καὶ πεπληρωμένην δώσης εἰς ἐμὲ τὸν πλανήτην τοῦτον, διὰ νὰ ποιήσω τάδε· ὀρκίζω σε, ὠραιότατη καὶ γλυκεία Ἀφροδίτη εἰς τὴν χάριν σου καὶ εἰς τὴν ὁδὸν 20 σου καὶ εἰς τὴν ἐνέργειάν σου καὶ εἰς τὴν γλυκύτητά σου καὶ εἰς τὰ ὀνόματα ταῦτα· Ἡρέθ, Λαβάμ, Συάρ, Σατήρ, Τοῦιδ, Τουτιμάρ, Ῥεσφοδῶμ, Σιρώφ, Κακέμ, Σετιάπ. εἰς ταῦτα δὲ ὀρκίζω σε, ἵνα μὴ παρακούσης μου, ἀλλὰ τὴν σὴν χάριν ἔμοιγε δώσης, ὅπως τὸ δεῖνα ποιήσω.

Προσευχή τοῦ Ἑρμοῦ.

Παντοκράτωρ κύριε, ὁ εὐρέτης τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως, [f. 247v] ὁ τῶν οὐρανίων καὶ ὑπερουρανίων τεχνίτης, παντεπόπτα καὶ

1 in margine signum Solis. 2 ὑπεράρχιος] cf. Ps.-Dionys. Areop., *de coel. Hierarchia*, cap. I, ap. Migne, *P. G.*, III, p. 121 A. 4 πλουσιπάροχος videtur verbum novum esse. 5 ἵνα inclusi. 8 καὶ εἰς - ὁδὸν σου omis. librarius, sed addidit in margine. τὰς τέσσαράς σου κ. cod. 9 ἀκτίνασου cod. πτέρυγᾶσου cod. Cf. Orphica fr. 49, 3 Abel: "Ἡλιε χρυσέησιν ἀειρόμενε πεπύργεσιν. ἐνεργείασου cod. 14 in margine signum Veneris. 15 ἀνεξίκακος] cf. 2 Tim. 2, 24; ἀλεξίκακος? Cumont. 16 ἀνεξιχνίαστον] Ro. 11, 33. 17 φιλανθρωπία (λ in ras.) corr. ex φιλανθρωπία. 21 γλυκυτάτη σου cod. 24 μου] μοι cod. 25 in margine signum Mercurii. 26 παντοκράτωρ] cf. Kenyon, l. c., p. 105 v. 668 Ἑρμῆ παν[το]κράτωρ et Kaibel, *Ep.* 815, 11. 27 ὁ τῶν οὐρανίων... τεχνίτης] haec bene convenire adnotat Cumont in *Tôt deum, quem mundum creasse Aegyptii putant*. Cf. etiam invocationem Mercurii, ap. Reitzenstein, *Poimandres*, p. 23: ἐπικαλοῦμαι σε τὸν πάντα κτίσαντα... τὸν πάντα ὀρῶντα καὶ πάντα ἀκούοντα, et quae Reitzenstein l. c., adn. 2 et 4 exponit.

παντοδύναμε, εὐεργέτησον ἡμῖν χάριν, οἶαν τοῦ σοῦ πλανήτου Ἑρμοῦ ἐγκατέλιπες, ἵνα δυνηθῶμεν πράξαι τὸ δεῖνα· ὀρκίζω σε, Ἑρμῆς πάνσοφε, λογιώτατε καὶ συνετώτατε, εὐσύναπτε καὶ ἐρηγορώτατε, εἰς τὴν σοφίαν σου καὶ εἰς τὴν λογιότητά σου καὶ εἰς τὴν ζώνην, ἐν ἣ 5 περιπατεῖς, καὶ εἰς τὰ ὀνόματα ταῦτα· Νηφᾶν, Πιοῦτ, Νομήν, Σελάκ, Μερεπιών, Στεμηγός, Καζητόκ, Μιῶτ, ἵνα μοι ὑποκλίνης τὴν χάριν σου καὶ τὴν ἐνέργειάν σου εἰς τὴν πράξιν ταύτην, ἐν ἣ βούλομαι ποιῆσαι.

Προσευχή τῆς Σελήνης.

Δέσποτα κύριε, ὁ δεσπόζων ζώντων τε καὶ νεκρῶν, ὁ ἐν σοφίᾳ 10 κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζη τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων ἐν ὀσιότητι καὶ συνέσει, συνέργησόν μοι, ἵνα δυνηθῶ ὁ δοῦλός σου χάριν λαβεῖν καὶ ὑποτάξαι τὸν πλανήτην τὴν Σελήνην καὶ τελειῶσαι τὸ ἔργον, ὃ ἐπεχειρίσθην· ὀρκίζω σε Σελήνην, τοῦ οὐρανοῦ ὠραιότατη πορφύρα καὶ τῆς νυκτὸς παραμυθία. ὀρκίζω σε εἰς τὴν 15 ὁδὸν σου καὶ εἰς τὴν ἀνακαίνισίν σου καὶ εἰς ἀναμετρήτους βαθμοὺς, ἐν οἷς κατέρχει, καὶ εἰς τὰ ὀνόματα ταῦτα· Σαβαήλ, Βοαήλ, Ὠνιτζήρ, Σπαροῦ, Σωρτήρχα, Γαβήδ, Οὔτουπών, Καιπολής, Γωμεδὴν, Μαρηβάτ. εἰς ταῦτα σε ὀρκίζω, Σελήνη, ἵνα μοι ὑποκλίνης τὴν χάριν σου καὶ τὴν ἐνέργειάν σου εἰς τὴν δουλείαν ταύτην, ἐν ἣ ἐπιχειρίζομαι.

Προσευχή τῶν ἀγγέλων.

Ὅταν θέλῃς νὰ ὀρκίσῃς ἄγγελον καὶ δαίμονα εἰς τὴν ὥραν, ἦν 20 κυριεύουσιν, ὀρκίζε αὐτοὺς οὕτως.
Ὄρκίζω σε, ὦ ἄγγελε δεῖνα, ὅστις κυριεύεις τὴν ὥραν ταύτην καὶ εἰ σὺ βαλλόμενος πρὸς πρόβλεψιν καὶ ὑπουργίαν τοῦ ἀνθρωπίνου 25 γένους, δεῖνα, ὁ πάντοτε πρόθυμος, δυνατὸς καὶ ἀνδρείος καὶ δέξυς, ὀρκίζω σε εἰς τὸν θεόν, ὃς σε ἔταξε φυλάττειν τὴν ὥραν ταύτην, ἵνα εἶσαι σύνοργός μου μετὰ τοῦ ὑποτακτικοῦ σου [f. 248] τοῦ δεῖνα δαίμονος, ὃς ἐπροετάχθη νὰ ἔναι δοῦλος εἰς τὴν ὥραν ταύτην καὶ ἐσὺς νὰ μοι συνεργήσεται καὶ νὰ ποιήσεται τὴν δουλείαν ταύτην, νὰ ἔναι 30 δόκιμος, καλὴ καὶ ἀληθινή.
Γίνωσκε, ὦ ἀκριβέστατε υἱὲ Ῥοβοάμ, ἵνα, ὅταν βουληθῆς τοῦ ἐπιχειρήσαι ἔργον τι, τυχαῖν νὰ γινώσκεις τὸν πλανήτην του καὶ τὴν ὥραν. καὶ πρῶτον εἶπε τὰς προσευχὰς, τότε ὀρκίζε τὸν ἄγγελον καὶ τὸν

2-3 πάνσοφε] cf. Manetho 5 (6), 2. 3 λογιώτατε] cf. Theodorus Prodrum v. 343, in *Notices et Extraits d. Manusc.*, XXIII, 2, p. 24 et Cougny, *Anthol. epigr. app.*, III, 240, 6. 6 μου cod. 8 in margine signum Lunae. 8-19 Editum apud Roscher, *Selene u. Verwandtes*, p. 175 seq. 9 τε in ras. τοῖς ante σοφία del. librar. 16 κατέρχεται cod. 18 μου cod. 19 ἦ] ψ cod. 21-22 ἄγγελον - οὕτως omis. librarius, add. in margine. 26 ὃς] ὄν cod. 29 μου cod. 31 βουληθῆς cod.

δαίμονα τῆς ὥρας ἐκείνης, νὰ εἶναι σύνεργόν σου εἰς ἐκείνο τὸ θέλεις ποιῆσαι τότε ποιῆσαι τὰς χαρακτῆρας τοῦ πλανήτου μετὰ τῶν μελανίων καὶ καπνισμάτων τοῦ καθ' ἑνός. καὶ ὁ ἔχων ἔξουσίαν τῆς, ὁ κύριος τῆς ὥρας παρέχει σοι.

Αἱ χαρακτῆραι τοῦ Κρόνου.

5

Τὰς χαρακτῆρας τοῦ Κρόνου ποίησε μετὰ τῆς σκουρίας τοῦ μολίβδου καὶ μετὰ ὄξους καὶ κάπνιζε τιάφην αὐτάς. Γράψε δὲ αὐτάς εἰς χαρτὶ τράγινον¹. [Sequuntur signa magica, cf. tab. I.]

Αἱ χαρακτῆραι τοῦ Διός.

Τὰς χαρακτῆρας τοῦ Διός ποίησε μετὰ ἀργυρίου σκουρίας καὶ μετὰ 10 ῥοδοστάγματος καὶ κάπνισον αὐτάς σμύρναν καὶ γράψε αὐτάς εἰς χαρτὶ βοϊνὸν ἀγέννητον. [Sequuntur item signa magica.]

Αἱ χαρακτῆραι τοῦ Ἄρεως.

Τὰς χαρακτῆρας τοῦ Ἄρεως γράψε μετὰ κινναβάρους καθαρὰς καὶ 15 μετὰ ῥοδοστάγματος καὶ κάπνισον αὐτάς αἷμα ἀνθρώπινον Ξηρόν καὶ γράψε ἐπάνω εἰς φώκης ἢ γυπὸς δέρμα καὶ ὁ ἔχων ἔξουσίαν δίδωσί σοι. [Sequuntur item signa magica.]

[F. 248v.] Αἱ χαρακτῆραι τοῦ Ἡλίου.

Τὰς χαρακτῆρας τοῦ Ἡλίου γράψε μετὰ χρυσίου ἢ μετὰ ἀρσενικοῦ 20 σχιστοῦ καὶ ὕδατος· κάπνισον αὐτάς μοσχοκάρυον καὶ γράψε αὐτάς εἰς χαρτὶ κοιταρίου ἀνθρώπου ἢ εἰς δέρμα ἵππου. [Sequuntur item signa magica.]

Αἱ χαρακτῆραι τῆς Ἀφροδίτης.

Τῆς Ἀφροδίτης αἱ χαρακτῆραι ὑπάρχουσι καὶ γράψε αὐτάς μετὰ 25 αἵματος νυκτερίδος ἢ μετὰ λαζουρίου ἀδόλου καὶ ῥοδοστάγματος

1 σύνεργοί σου cod. ἐκείνω cod. 5 in margine signum Saturni. 6 σκουρίας vulg. pro σκουρίας. 7 χαρτὴ cod. 9 in margine signum Iovis. 10 σκουρίαν cod. 11 et 25 ῥοδοστάγματος cod. 12 χαρτὴ cod. βοϊνὸν ἀγέννητον cod., fort rectius βοϊνοῦ ἀγεννήτου. 13 in margine signum Martis. 14 Ἄρεως] ἔσρος cod. κινναβάρους cod. 16 ἡγυπτὸς cod. 18 in margine signum Solis. 21 χαρτὴν cod. 23 in margine signum Veneris. 25 λαζουρίου] cf. Ducange s. v. ῥοδοστάματος cod.

¹ Similia signa sphragistica inveniuntur etiam in papyris magicis Graecis, in Abraxas quae dicuntur gemmis in aliisque libris; cf. e. gr. excerptum Hermeticum περὶ πατωνίας, quod infra ex cod. Vaticano edetur. Cf. etiam Kenyon, l. c., p. 97-99, 110-114, 122 et passim.

εἰς χαρτὶ κυνὸς ἢ εἰς χαρτὶ ἐλαφινὸν ἀγέννητον καὶ κάπνισον αὐτάς μαστίχην καὶ λάδανον. [Sequuntur item signa magica.]

<Αἱ χαρακτῆραι τοῦ Ἑρμοῦ.>

Τοῦ Ἑρμοῦ <αἱ> χαρακτῆραι γράφονται μετὰ αἵματος βοῦς ἢ ὄνου 5 ἢ προβάτου ἢ μετὰ ἰαρίου καὶ ὕδατος εἰς χαρτὶ παρθένων καὶ κάπνισον αὐτάς λαγωῦ δέρμα καὶ λίβανον. [Sequuntur item signa magica.]

<.....>

Τοῦ Κριοῦ¹ τὸ βότανόν ἐστίν τὸ μυριόφυλλον· ἔχει δὲ δύναμιν 10 θαυμαστὴν ὁ Ζωμὸς αὐτοῦ σμιγείς μετὰ ῥοδινοῦ ἐλαίου, ὅταν κυριεύει <τὸ> αὐτὸ Ζψίδιον, καὶ πληγὴν θανάσιμον ἀπὸ μαχαίρας διὰ τριῶν ἡμερῶν ὑγιὴ ἀποκαταστήσει· τοῦ δὲ Ζωμοῦ αὐτοῦ ἀλειφομένου τὰ πνεύματα τὰ κακὰ λυσιτελοῦσι πρὸς αὐτὸν ἔχοντα αὐτά. ποιεῖ καὶ εὖ ἔχοντα πρὸς αὐτόν. ἢ δὲ ῥίζα περιαιπτομένη τὸν δεξιὸν βραχίονα χαριέστατον ποιεῖ τὸν βαστάζοντα αὐτὴν καὶ πᾶσα λύπη ἀπὸ τὸν 15 φοροῦντα διωχθήσεται.

[F. 249] Τὸ βότανον τοῦ Ταύρου ἐστὶ τὸ τριφύλλιον· τοῦτο δὲ 20 ἔπαρον, ὅταν κυριεύει τὸ αὐτὸ Ζψίδιον, ἤγουν ὁ Ταῦρος. ἔχει δὲ ἐνεργείας τοιαύτας· τὸν καρπὸν αὐτοῦ καὶ τὰ ἄνθη βάλε εἰς δέρμα ἀγέννητον βοῦς καὶ βάσταζε ὅταν ὑπάγεις εἰς βασιλεῖς καὶ εἰς αὐθέντας καὶ 30 ἄρχοντας καὶ ἔχεις μεγάλην τιμὴν. τὰ δὲ φύλλα αὐτῶν ἀλειφόμενα <...> ὁ Ζωμὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς <καὶ> πάντα πόνον ὀφθαλμῶν

1 χαρτὴν cod. 3 Αἱ χαρακτῆραι τοῦ Ἑρμοῦ om. librarius. in margine signum Mercurii. 4 αἱ addidi. 7 Characteres Lunae omisit librarius. Conf. simillimum capitulum, quod ex altero codice Atheniensi N. G. Polites, edidit apud Roscher, *Über Selene und Verwandtes*, p. 176 adn. : Ἰδοὺ οἱ χαρακτῆρες τῆς σελήνης (C. Τοῖς χαρακτῆρες γράψον μετὰ κρόνον (?) καὶ μόσκον καὶ ῥοδοστάμον καὶ μετὰ γαίματος ἀνθρώπου εἰς χαρτὴν κουνελίου ἢ παμπάκινον καὶ κάπνισον αὐτὸ μετὰ στύρακα καὶ χαλβάνιν. [Sequuntur signa sphragistica]. Ἰδοὺ καὶ τὸ μελάνι τῆς σελήνης. Τὸ μελάνι τῆς σελήνης γίνεται μετὰ τὸ Ζουμί τῆς ἐλαίας καὶ ὀρειοπάραρον (?) καὶ καμφοῦραν καὶ γαῖμα λαοῦ· τρίψας καὶ ἐνώσας αὐτά καὶ ποῖσον μελάνιν καὶ γράψε εἰς τὴν ὥραν ὅπου κυριεύει ἡ σελήνη. 8 βοτάνη cod. 10 τὸ add. 11 ὑγιεῖ ἀποκαταστήσεις cod. 12 δὲ Ζωμὸς αὐτοῦ ἀλειφόμενος τὰ πν. τ. κ. λυσιτελοῦσι πρὸς αὐτόν ἔχοντα αὐτά cod., corr. Guimont. 13 τὸ δεξιὸν βρ. cod. 14 πᾶσαν λύπη cod. 17 τὸ αὐτῶν Z. cod. 21 post ἀλειφόμενα lacunam indicavi. τὸν Ζωμόν cod. καὶ add. πᾶσαν πόνον cod.

¹ Quae sequuntur capitula de plantis et XII zodiis et VII planetis tributis, excerpta sunt ex libris Hermeticis, quales iam Galenus, περὶ ἀπλῶν φαρμάκων VI prooem., tom. IX, p. 798 Kuehn, nominat quiique hodie quoque in nonnullis codicibus exstant. Cf. H. Diels, *Die Handschriften der antiken Aerzte*, tom. II, p. 45. De hoc librorum genere nuperrime disputavit Fr. Boll, *Catal. VII*, p. 231 s. Conf. etiam E. Meyer, *Gesch. der Botanik*, tom. II, p. 340-348.

ἴαται. ἡ δὲ ρίζα περιπτομένη δαίμονας καὶ ἀγελοῦδας ἀποδίωκει. [Sequuntur in codice septem lineae vacuae.]

Τὸ βότανον τῶν Διδύμων ἐστὶ τὸ Ζίφιον· ὅταν δὲ κυριεύει τὸ αὐτὸ ζῦδιον, ἔπαρον αὐτοῦ τὰ ἄνθη καὶ βάλε αὐτὰ εἰς κοιτάρην παιδίου 5 γεννηθέντος καὶ βάσταζε καὶ ἔση ἡγαπημένος ἀπὸ μικρῶν ἕως μεγάλων. τὰ δὲ φύλλα αὐτοῦ περιπτόμενα δαιμονιζομένους ἰαθῆσεται. τὴν δὲ ρίζαν αὐτοῦ τὴν ἄνωθεν δὸς φαγεῖν ἀνθρώπων ἢ ζῶν, καὶ ἀγαπήσει σε, τὴν δὲ κάτω ρίζαν ἐπίδος καὶ μισηθήσονται. [Sequuntur septem lineae vacuae.]

Τὸ βότανον τοῦ Καρκίνου ἐστὶν ἡ μανδραγοῦραν· ταύτην 10 ἔπαρον, ὅταν κυριεύει τὸ αὐτὸ ζῦδιον ὁ Καρκίνος. τὰ ἄνθη τὰ ὕτα ἀλειφόμενα πᾶσαν νόσον κεφαλαλγίας ἴαται. τὴν δὲ [f. 249^v] ρίζαν αὐτῆς δίδου φαγεῖν γυναικὶ στείρα σιταρόκουκα δύο ἀπὸ πρώτης ἡμέρας τῆς καθάρσεως αὐτῆς καὶ μέχρι ἡμερῶν δέκα τεσσάρων καὶ συλλήψεται, καὶ ἂς βαστάζει καὶ ἐκ τῆς βοτάνης. [Sequuntur septem 15 lineae vacuae.]

Τὸ βότανον <τοῦ Λέοντος> ἐστὶν ἡ βαλωτὴ λεγομένη· ταύτην ἔπαρον εἰς τὴν ἡμέραν, ὅπου κυριεύει τὸ ζῦδιον αὐτῆς, καὶ τὸν ζωμὸν λαβὼν ἀλειψον κόκκαλα συνεθλασμένα καὶ δῆσον. καὶ στερεωθήσονται 20 παραδόξως. τὴν δὲ ρίζαν βάσταζε καὶ ἀγρεύσεις πλείστους ἰχθύας. εἰ δὲ καὶ σμίξεις τὸν ζωμὸν τῶν φύλλων μετὰ ἐλαίου, ἔσται ἀντὶ βαλσάμου ἰδίου. [Sequuntur quinque lineae vacuae.]

Στρυχνὸς βότανόν ἐστὶ τῆς Παρθένου· ταύτην ἔπαρον εἰς τὴν ὥραν καὶ ἡμέραν, ὅταν κυριεύει ἡ Παρθένος· καὶ ἔπαρον τὰ φύλλα αὐτῆς καὶ τῶν καρπῶν καὶ ἔσμιξον στέαρ ἄρκιον καὶ ἀλειψον ρευματι- 25 ζομένους καὶ παραυτικά ἰαθήσονται. καὶ ἔπαρον τὰ κλάδη τῆς βοτάνης καὶ ποιήσον στέφανόν καὶ φόρησον νεανίδα, καὶ εἰ μὲν γέλαση, ἐφθάρη καὶ οὐκ ἔστι παρθένος· εἰ δὲ συγγάσει ἢ κλαύσει, ἔστι παρθένος· τὴν δὲ ρίζαν αὐτῆς ἐὰν κλείσεις μετὰ δέρματος λύκου καὶ βαστάξεις, ἔση ἀκαταγώνιστος νικῶν πάντας. [Sequuntur duo lineae 30 vacuae.]

[F. 250] Τοῦ Ζυγοῦ τὸ βότανόν ἐστὶν ἡ βελονίκη· ταύτην ἔπαρον, ὅταν κυριεύει ὁ Ζυγός. ἔχει γοῦν ἐνεργείας μεγάλας· ὁ καρπὸς αὐτῆς πινόμενος δαιμονιζομένους καὶ σεληνιζομένους καὶ λιθιῶντας καὶ στρόφους κοιλίας ἴαται. τὰ δὲ φύλλα αὐτῆς ἐσθιόμενα πάντα πόνον 35

1 ἀγελοῦδας] cf. Ducange, s. v.; Γουλλώ; B. Schmidt, *Das Volksleben der Neugriechen*, I, p. 139; F. Pradel, *Griech. und Südital. Gebete*, p. 90 seq.; P. Maas, *Byz. Zeitschr.*, XVII (1908), p. 224 et 225. 3 Ζίφιον] conf. Cyran. ed. Mély, p. 32. 5 γεννηθέντος cod. 7 ἀνθρώπου ἢ ζῦου cod. 11 ὕτα] ὕα cod. 12 αὐτῆς ante ἀλειφόμενα deleui. 13 γυναικὸς στείρας cod. Cf. Machiavelli's *comœdium famosissimam Mandragola inscriptam*. σιταρόκουκα cod. 17 τοῦ Λέοντος addidi. βαλοτὴ cod., cf. Ducange, s. v. 18 ὀπου cod. 19 κόκκα'cod. συθλασμένα cod. δῆσον] δέσωσιν (corr. ex δίδωσιν cod.). 21 φύλλων] φίλων cod. 23 βοτάνη cod. 25 ἄρκιου cod. 25-26 βρεματιζομένους cod. 34 λιθιώτας cod. 35 πάντα] πάσα cod.

τὸν ἐσθιόντα παραδόξως ἴαται. ἡ δὲ ρίζα καπνιζομένη συνάχεια καὶ κατάρρους καὶ μάγια ἴαται. πάλιν τὴν ρίζαν περίαψον ἐν δέρματι ἀλωπέκου, καὶ δῆσον ἐν τῷ δεξιῷ βραχίονι καὶ ἔση μὴ φοβούμενος ληστὰς ἦτε δαίμονας. [Sequuntur sex lineae vacuae.]

5 Τοῦ Σκορπίου τὸ βότανόν ἐστὶ τὸ κυνόγλωσσον· τοῦτο ἔπαρον, ὅταν ὁ Σκορπίος κυριεύει. ἔχει δὲ δύναμιν θαυμαστὴν καὶ φρικτὴν. ἔπαρον γοῦν τὸν σπόρον αὐτοῦ καὶ περίαψον αὐτὸν ἐν ἐλαφινῷ ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος καὶ φανεῖ φοβερός καὶ ἔνδοξος. καὶ ὅτι ἂν εἴποις ὡς ψευδές, ὡς θεὸν σε πιστεύουσιν. τὰ δὲ 10 φύλλα τρίψας ἔπαρον τὸν ζωμὸν καὶ σμίξον μετὰ κρίνου ἐλαίου. καὶ ἀλειψον πᾶσαν πληγὴν καὶ παραδόξως ἴαται· τὴν δὲ ρίζαν βάλε ἐν τῇ χειρὶ σου καὶ κύνες οὐ λακτίσουσί σε. πάλιν τὴν βοτάνην ὀλόκληρον τρίψας ποιήσον ἀλειψὴν μετὰ στέατος ἄρκιου καὶ ἀλειψον ρευματιζομένους καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἰαθήσονται. εἰ δὲ ἐκ τῆς ρίζης δώσεις 15 φαγεῖν παντὶ ζῶν ἄγριον, ἡμερωθήσεται. ἔχει δὲ καὶ ἐτέρας ἐνεργείας, ἅπερ ἡ πεῖρα φανερώσει αὐτάς. [Sequuntur duo lineae vacuae.]

[F. 250^v] Τοῦ Τοξότου τὸ βότανόν ἐστὶν ἡ ἀνακάρδιος· ταύτην ἔπαρον, ὅταν τὸ ζῦδιον ὁ Τοξότης κυριεύει. καὶ τυλίξας τὴν ρίζαν αὐτῆς ὄλην μετὰ ἀλώπεκος δέρμα καὶ βάσταζε κατὰ κεφαλῆς καὶ ἔση 20 νικῶν πάντας διδασκάλους, δικαστὰς, κριτὰς, βασιλεῖς καὶ τυράννους. τὰ δὲ φύλλα τρίψας ποιήσον κηρωτὴν καὶ τίθει εἰς πᾶσαν φλεγμονὴν καὶ πόνον νεφρῶν καὶ ἰαθήσεται παραδόξως, ὥστε θαυμάζειν πάντας. ἔχει δὲ καὶ ἄλλην ἐνεργείαν ἡ ρίζα αὐτῆς· τιθεμένη ἐν οἰκίᾳ εὐτυχίαν καὶ εὐδαιμονίαν ἐν τῷ οἴκῳ ἐκείνῳ παρέχει· καὶ μὴ θαυμάσης τὴν εὐτυχίαν 25 τῆς βοτάνης, ἀλλ' εἰς τὸν θεὸν τὸν δίδοντα τὰς χάριτας. [Sequuntur sex lineae vacuae.]

Τοῦ Αἰγοκέρου <τὸ> βότανόν ἐστὶν τὸ λεγόμενον τράγιον· τοῦτο ἔπαρον, ὅταν τὸ ζῦδιον κυριεύει. ἐὰν γὰρ ἐκ τοῦ καρποῦ δώσης γυναικὶ πιεῖν, ὀλίγας ἡμέρας ζήσεται. εἰ δὲ τὰ φύλλα αὐτοῦ βαστάσεις, 30 ἅπαντα τὰ θηρία φεύξονται ἀπὸ σοῦ· τὸ δὲ μεγαλύτερον, ἐὰν τις τὴν βοτάνην βαστάζει καὶ περικυκλώσουσιν αὐτὸν θηρίων πλήθη καὶ λεόντων, ὡς θεῶ αὐτῷ προσεγγίσουσιν καὶ οὐ προσψάσουσιν αὐτόν. ἀλλ' οὐδὲ βλάψουσιν αὐτόν, ἐὰν καὶ μετὰ ταῦτα κοιμηθῇ. τὴν δὲ ρίζαν δὸς φαγεῖν ἐπιληπτικῷ, ἐν τρισὶν ἑβδομάσι καὶ ἄκρω ἰαθήσεται καὶ ἀφο- 35 βίαν ἔξει, ἐν ᾧ τόπῳ εὐρίσκειται ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ ἐν παντὶ τόπῳ. εἰ δὲ βαστάζει αὐτὸ ὡς φυλακτήριον, προφητικὴ χάρις ἐκ θεοῦ ἐπελεύσεται. [Sequuntur tres lineae vacuae.]

1 post ἴαται del. librar. ἡ δὲ ρί. συναχα cod. 4 ἦτε cod. 7 ἐλαφινῷ] λαφίνῳ cod. 8 φανῆς cod. 9 εἶπει cod. 13 ἄρκου cod. 17 Τοξότη cod. τὸ βοτάνη cod. 22 πόνων cod. 27 τό add. βοτάνη cod. 28 δῆης cod. 29 γυναικὸς cod. ποιεῖν cod. 30 μεγαλιώτερον cod. De forma μεγαλώτερον cf. *Catal. cod. astr.* V, 3, p. 101, 31 et 107, 24. 32 θεὸν αὐτόν cod. 36-37 εἰ δὲ βαστάζει - ἐπελεύσεται omis. librarius, add. in margine.

[F. 251] Τοῦ Ὑδροχόου <τὸ> βότανόν ἐστι τὸ λεγόμενον βατράχιον· τοῦτο τρίψας τὰ φύλλα καὶ τὸν ζωμὸν φυλάξας ἐπίδος εἴ τινας χρήζεις ἵνα ποιήσῃ αὐτῷ σπασμωδεῖν <καὶ> θάνατον κατεργάζεται. ἔπαρον δὲ αὐτοῦ τὴν ρίζαν καὶ βάλλε εἰς δέρμα ἰχθύος, ὅταν ὁ Ὑδροχόος κυριεύει καὶ βάλε εἰς πλοῖον καὶ ναυαγήσῃ, ἐν ψὶ τόπῳ ἀπέλθῃ. τὰ δὲ ἄνθη αὐτοῦ βασταζόμενος ἰάται. ἔχει δὲ καὶ ἐτέρας ἐνεργείας ἢ βοτάνη αὕτη. ἐὰν τὰ φύλλα τρίβῃς καὶ μετὰ ἀλεύρου ἐπισμίξεις καὶ βάλε εἰς σηπεδόνας καὶ ἡλους τραυμάτων, ἐν τρισὶν ὥραις αὐτοῦ ἀπαλλάττει. [Sequuntur sex lineae vacuae.]

Τοῦ Ἰχθύος τὸ βότανόν ἐστιν ἡ ἀριστολογία· ὅταν γοῦν κυριεύει τὸ ζῷδιον, ἔπαρον αὐτό. ἔχει δὲ χάριτας μεγάλας· ὁ καρπὸς αὐτοῦ πιθεῖς μετὰ οἴνου καὶ μέλιτος πάσαν νόσον τοῦ σώματος ἀποδιώκει. ἢ δὲ ρίζα καπνιζομένη καὶ βασταζομένη πᾶν δαιμόνιον καὶ πάσαν ἀχλὺν ἀπελαύνει καὶ πάσαν νόσον καὶ μάλιστα ἀπὸ τὸν ἐσθιόντα τὴν ρίζαν αὐτῆς ἐκδιώκει. ἔστι δὲ καὶ αὕτη ἀντιφάρμακον πάντων τῶν ἰοβόλων. οἶος γὰρ ἄνθρωπος δαχθεῖς καὶ ἐκ παντὸς ὄψεως εἴτε δηλητηρίου μανθεῖς, ταῦτα ποιῶν καὶ θήσας αὐτὰ ἐπάνω, παραυτικά ἰαθῆσεται¹. [Sequuntur tres lineae vacuae.]

[F. 252] Εἰσὶ δὲ καὶ τὰ βότανα τῶν ἑπτὰ πλανήτων, ᾧ ἀκριβέστατε Ῥοβοάμ, καὶ ὅταν βούλη ἐμβαλεῖν αὐτά, ἐξέβαλεν αὐτὰ εἰς τὴν ὥραν, ἐν ἣ κυριεύει ὁ καθεὶς πλανήτης εἰς τὴν ὥραν αὐτοῦ. καὶ ποιήσων τὰς ὀνομασίας καὶ τὰς προσευχὰς καὶ πράξεις μετ' αὐτῶν θαυμασίως, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλεῖν γλώσση.

Τὸ βότανον τοῦ Διὸς τὸ χρυσάγκαθον· τοῦτο εὐγαλε εἰς τὴν ὥραν, ἐν ἣ κυριεύει ὁ Ζεὺς, καὶ ὀνόμαζε τοὺς ἀγγέλους καὶ εἶπε καὶ τὰς προσευχὰς καὶ ἔχει ἰατρείας φρικτὰς καὶ φοβεράς. τὴν ρίζαν ἐὰν δώσεις φαγεῖν πρῶϊας Ζ', σεληνιαζόμενος ἰαθῆσεται. εἰ δὲ δαιμονιζομένην δώσεις βαστάζειν μετὰ λιβάνου τὴν ρίζαν, φυγήσεται τὸ δαιμό-

¹ τό add. βοτάνη cod. 3 αὐτῷ αὐτό cod. σπαρμόδειν cod., σπασμωδεῖν <καὶ> Cumont. Cf. Cyranid., p. 40, 11-12 παρατῆρει δὲ μὴ ἐπὶ νεύριον ἢ φλέβα ἐπιθῆς ἵνα μὴ σπασμὸν ἐργάσῃ. 8 αὐτῷ cod. 10 βοτάνη cod. Aristoloehia etiam in libro Hermetico de XII plantis XII zodiis tributis Piscibus additur (cf. E Meyer, *Gesch. d. Bot.*, II, p. 344; *Catal.* VII, 232, 7). 11 αὐτῷ cod. 15 ἀντιφάρμακον . . ἰοβόλων] cf. Philumenus, *de venenatis animalibus* ed. M. Wellmann (*Corpus medicorum Graec.* X, 1, 1) passim. 20 ἱεροβοάμ cod. 23 ἔξόν] ἔξ ἄν cod. ἀνθρώπων ... γλώσσῃς cod., corr. Cumont. 24 in margine signum Iovis: εὐγαλε] v. Ducange s. v. 27-28 δαιμονιζομένου cod.

¹ Sequuntur in f. 251^v duo brevissima capitula Οἱ δώδεκα μῆνες μετὰ τῶν αὐτῶν ζωδίων (in marg. σημεία; inc. ☿ Κριδς μηνί Μαρτίω κα' εἰκάδι πρώτη, des. ♃ Ἰχθὺς μηνί Φεβρουαρίω κ' εἰκάδι) et Πῶς δεῖ παρατηρεῖν τὰς φύσεις τῶν δώδεκα ζωδίων (enumerantur tantum septem planetarum nomina signaque astronomica), quae capitula prorsus aliena sunt a proposito totius tractatus, ut solum explendi vacui spatii causa ea addita esse veri simillimum sit.

νιον. τοὺς πίπτοντας ἐκ τοῦ πάθους καὶ ἀφρίζοντας, πότιζε τὴν ρίζαν μετὰ λουλακίου καὶ παραυτικά ἰαθῆσεται. ἐκ δὲ τῶν φύλλων τρίψας λάβε τὸν ὀπὸν καὶ ἀλειψον τομὰς καὶ κρούσματα ἕψων καὶ πλιγγὰς. καὶ διὰ ἡ' ὤρων θεραπεύσεις. τὴν δὲ κεφαλὴν τοῦ βοτάνου ἐὰν δώσῃς βαστάσαι, ἄνῃρ οὐ φοβηθήσεται πειραθῆναι ὑπὸ μαγίων. εἰ δὲ ἐστὶν ἄνθρωπος καὶ πάσχει ἐκ φαρμακοποσιῶν, ἐπίδος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς βοτάνης πίνειν μετὰ ὕδατος καὶ μέλιτος καὶ ἰαθῆσεται.

Τὸ βότανον τοῦ Ἄρεως ἐστὶν ὁ πεντασίτης· τοῦτο εὐγαλον εἰς τὴν ὥραν τοῦ Ἄρεως καὶ βασταζε ἐκ τὰ ξίφη αὐτοῦ, ἐντετυλιγμένα εἰς δέρμα λύκου καὶ ἐὰν περικυκλώσουσι σε μύριοι ἐχθροί, οὐ δυνησονται τοῦ βλάψαι σε, ἀλλὰ διασωθήσῃ ἀβλαβῆς ὑπ' αὐτῶν. τὰ δὲ φύλλα τρίψας καὶ ξηράνας δὸς πιεῖν μετὰ οἴνου, ἢ ἄνδρὸς ἢ γυναικὸς ἔχοντος αἵματος ρεύσεις ἐκ τοῦ σώματος, καὶ ἰαθῆσεται θαυμασίως, ὥστε θαυμάζειν πάντας τὴν τοῦ βοτάνου δύναμιν. τὴν δὲ ρίζαν βασταζε πρὸς πάντα πόλεμον καὶ πρὸς πάσαν παράταξιν καὶ ἐπινικήσεις καὶ ἀβλαβῆς διασωθήσῃ, ὥστε θαυμάζεις τὴν θείαν ἐνέργειαν. ὁ δὲ βαστάζων τὸ ἄνθος τῆς βοτάνης Ζηλωθήσεται ὑπὸ πάντων [f. 252^v] τῶν ἀνθρώπων καὶ περίβλεπτος ἔσται καὶ δυνατὸς ἐν δυνάμει.

Τὸ βότανον τοῦ Κρόνου ἐστὶν τὸ ἡλιοτρόπιον· τοῦτο ἔπαρον εἰς τὴν ὥραν ἦνπερ κυριεύει ὁ Κρόνος. εὐγαλε καὶ λέγε τὴν προσευχὴν καὶ ἐπικαλοῦ τοὺς ἀγγέλους τοὺς κυριεύοντας. καὶ ἔχει τὸ βότανον τὴν ἐνέργειαν ταύτην. ἐὰν ἀπὸ τοῦ ἄνθους δώσεις φαγεῖν κρυφίως, ἐλεύσεται ἐν αὐτῷ θερμασία καὶ ῥίγος. ἐὰν τοῦ δώσεις δύο ἄνθη, ἦξει αὐτοῦ διτταῖος, εἰ δὲ τρία τριτταῖος, εἰ δὲ τέσσαρα τεταρταῖος καὶ τὰ ἔξῃ· ἐὰν δὲ αὐτῶν τὰ φύλλα βάλλεις τινὸς εἰς προσκέφαλον αὐτοῦ κρυφίως, οὐκ ἐγερθήσεται, ἔξω ἂν λάβοις ἀπὸ τὰ προσκέφαλα αὐτοῦ. εἰ δὲ δώσεις αὐτῷ φαγεῖν, ἐλεύσεται εἰς ἀρρωστίαν ἕως θανάτου μέχρι πάντων τῶν χρόνων τῆς ζωῆς αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐγερθήσεται μέχρι δώσης φαγεῖν ἐκ τῆς βοτάνης τοῦ Διὸς. τὴν δὲ ρίζαν ἐπάνω σου βασταζε ὡς φυλακτήριον τῶν γυλούδων.

Τὸ βότανον τοῦ Ἥλιου καλεῖται ἡλιοσκόπος, παρὰ δὲ Ἱταλοῖς τζιρασόλεμ· ἐπειδὴ ἔνθα ἐστὶν ὁ Ἥλιος, κλίνει τὰς κορυφὰς αὐτοῦ, δι' οὗ ἡλιοσκόπος καλεῖται. ταύτην τὴν βοτάνην εὐγαλον εἰς τὴν ὥραν, ἐν ἣ ὁ Ἥλιος κυριεύει, μετὰ τὰς προσευχὰς καὶ τὰ ἄνθη καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ βάλε εἰς δέρμα ἀετοῦ καὶ βασταζε μετὰ σοῦ. καὶ ἔνθα ἐνι θησαυρός, παραυτικά ἀνεωχθήσεται, ὡς ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ. καὶ εἶδες τὸ χρυσίον ἢ τὸ ἀργύριον ἐκεῖνο καὶ εὐθὺς πάλιν ἢ γῆ κλείσει. σὺ δὲ

² λουλάκι = indigo (Vlachos). 8 in margine signum Martis. βοτάνη cod. 9 ἐντετυλιγμένα cod. 11 διασωθῆς cod. 12 ποεῖν cod. 15 πάσαν πόλεμον cod. 16 διασωθῆς cod. 17 Ζηλωθήσεται cod., fortasse non corrigendum est. 19 in margine α^{ov}. 20 in margine ὀπισθεν Ζῆτει τὸ β' καὶ γ'. 22 in margine signum Saturni. ἄνθος] ἄθεως cod. 23 θερμασίαν cod. 25 βάλλεις cod. 26 ἔξω ἂν = πλὴν ἂν. 28 δώης cod. 30 γυλούδων] cf. supra, p. 160. 36 εἶδες corrigere nolui. 37 ἐκεῖνῳ cod.

σημειωσάμενος τὸν τόπον ἀνώρουζον καὶ εὖρεις, ὅπερ εἶδας· τὰ δὲ φύλλα τρίψας καὶ σμίξας ῥοδόσταγμα, καὶ ἀλειψὼν σου τὸ πρόσωπον καὶ πορεύου. καὶ πᾶς ἄνθρωπος ἄγριος ἢ ληστὰι ὡς θεὸν σε προσκυνήσουσι καὶ τιμήσουσι. τὴν δὲ ρίζαν βάσταζε ἐνδεδεμένην μετὰ δέρματος ὄνου. θυμωμένους αὐθέντας ἢ βασιλεῖς ἡμερώσεις. εἰ δὲ μετὰ 5 δέρματος φώκης ἐνδύσης καὶ βαστάσης, ὑπὸ βασιλέων καὶ ἀρχόντων καὶ μεριστάνων θαυμάσει τε καὶ τιμηθήσει. ἔχει δὲ ἡ βοτάνη τὰς ἐνεργείας ταύτας ἀκωλύτως.

[F. 253] Τὸ τῆς Ἀφροδίτης βότανον λέγεται σατύριον· ταύτην εὐγαλον εἰς τὴν ὥραν, ὅταν κυριεύει ἡ Ἀφροδίτη, μετὰ τῆς προσευχῆς 10 καὶ τῶν ἀγγέλων. καὶ ἔπαρε τὰ ἄνθη καὶ τὸν καρπὸν αὐτῆς καὶ ἐντυλίξας εἰς δέρμα ζορκადίου [καὶ] βάσταζε εἰς τὸν δεξιὸν σου ἀγκῶνα καὶ ἔση φιλτὸς ὑπὸ πασῶν τῶν γυναικῶν. τὰ δὲ φύλλα αὐτῆς τρίψας [καὶ] βάλε ῥοδόσταγμα καὶ ἀλείφου τὰς ὄψεις καὶ πορεύου. καὶ οἷας ὀμιλίας καὶ ὑπανδρίας ἄρξασθαι κατευδοθεῖ. καὶ εἴ τι εἴπης, πιστευθήσεται, 15 τῆς δὲ ρίζας τὸ δροσώτερον μῆλον ἐὰν ὀνοματίσης καὶ δώσης οἷας γυναικὸς θέλεις, ἀγαπηθήσεται καὶ ἔλθωσι πρὸς συμφωνίας ὁμοίως καὶ ἀνδρὸς διὰ γυναικός. τὴν δὲ ρίζαν ψημένην εἰ δώσης ἐπὶ ἀγαπημένους μετὰ ὀνομασίας καὶ Κρονικῆς ὥρας, παραυτίκα μισηθήσονται καὶ ἔσσονται εἰς μάχην. 20

Τοῦ Ἑρμοῦ τὸ βότανόν ἐστι τὸ πενταδάκτυλον· καὶ εὐγαλε εἰς τὴν ὥραν, ὅταν κυριεύει ὁ Ἑρμῆς, μετὰ τὴν προσευχὴν καὶ τὰς ὀνομασίας. καὶ ἔπαρον τὰ ἄνθη καὶ τὸν καρπὸν καὶ ἐντυλίξας εἰς καρδίαν 25 κάτου ἢ κάτης μαύρας καὶ βάσταζε ἐπάνω σου καὶ ἔση ἀφανῆς. καὶ εἰ ἂν ποιήσεις, οὐ καταγνώσθησεται. τὰ δὲ φύλλα αὐτοῦ ξηράνας καὶ ποιήσας ὡς κόνιν καὶ μίξας μετὰ ἐλαίου ἀλειψὼν παντοῖαν πληγὴν ὀφθαλμοῦ, σκότῃσιν, ἀχλὺν γυαλοῦπι, νεφέλιον πονημάτων, ὀρνιθοτυφλίαν καὶ εὐθὺς θεραπεύσεις. ἐκ δὲ τῶν δακτύλων τῆς ρίζης ἐὰν βαστάσης, πάντα πόνον χερῶν καὶ δακτύλων ἰάσεις. εἰ δὲ φάγῃς ἐκ τῶν δακτύλων τῆς ρίζης, ἔση μνημονευτικὸς καὶ ῥητορικὸς ἐν λόγοις. 30 καὶ εἴ τι ἄρα ἀκούσεις, λάθησις οὐ γενήσεται. καὶ πάλιν τὴν ρίζαν ἐντυλίξας μετὰ δέρματος κυνός [καὶ] βάσταζε καὶ οὐ λακτίσουσί σε κύνες. καὶ πάλιν τὴν ρίζαν ἐντυλίξας μετὰ δέρματος ἰχθύος, βάσταζε καὶ ἄγρην ἰχθύων πιάσεις, ὄσους ἂν βούλη. καὶ πάλιν τὴν ρίζαν ἐντυλίξας μετὰ βλαντίου καὶ ἀκράτου μόσχου πορεύου καὶ κυνηγήσεις ζῶα 35·

1 εὖρεις εἰ εἶδας corrigere nolui. 2 ῥοδόσταγμα cod. 7 θαυμάσεις... τιμηθεῖς cod. 11-12 ἐντυλίξας cod. 12 ζορκάδιον = δορκάδιον (dimin. a δορκάς). καὶ inclusi. ἀγγόνα cod. 13 πασῶν] πάντων cod. καὶ inclusi. 14 ῥοδόσταγμα cod. 15 κατευδοθεῖς cod. 18 ψημένην = ἐψημένην. 21 πενταδάκτυλον] Cf. *Catal.* VI, p. 83, 30 s. et VII, p. 234, 3-19. 23 ἐντυλίξας cod. 24 κάτας μαύρης cod. 27 γυαλοῦπην] videtur derivandum esse ab ὑαλώπις (Heisenberg. Cf. *Orph., Lith.*, vers. 607), non ab ἀγγίλωπι. νεφέλιος cod. πονημάτων cod. 31 εἰ τι] ἦτοι cod. λάθησις] λάθος ἐσις cod. 32 καὶ inclusi. 35 βλαντίου. Cf. *Ducange*, s. v. βλάτιον.

καὶ κτήνη ἄγρια. [f. 253v] ταύτας γὰρ τὰς ἐνεργείας καὶ πλείονας ἔχει ἡ βοτάνη αὕτη ἀκωλύτως. ἀλλὰ καὶ ἡ ρίζα καθεκάστην ἐσθιομένη παντοῖαν νόσον τοῦ σώματος ἀποδιώκει καὶ εἰς προκοπὴν βίου ἄγει. βάσταζε δὲ τὴν ρίζαν μετὰ παιωνίας λιβάνου. καὶ ἔση φυλασσόμενος 5 ἐκ πάσης μαγείας καὶ περιεργείας πονηρῶν ἀνθρώπων.

Τῆς Σελήνης ἡ βοτάνη ἐστὶ ἡ γλαοφώτη· παρὰ δὲ Ἰταλοῖς λέγεται λουναρία. ταύτην εὐγαλον εἰς τὴν ὥραν αὐτῆς μετὰ τῆς εὐχῆς καὶ τῶν ὀνομάτων ἀγγέλων, ὠρῶν, μηνός, ἀνέμου καὶ ζυφίου ἰδίου οἴκου αὐτῆς, ὃ ἐστὶν Καρκίνος. ἔχει δὲ ταύτας τὰς χάριτας ὅτι ἐὰν τὴν 10 κορυφὴν αὐτοῦ βάλλεις μετὰ περικεφαλαίας ἀλεκτῶρου, οἷας πραγματείας ἐγγίσεις, εὐθὺς πεπραχθήσεται καὶ οἷας δουλείας ἄψει, εὐδοθήσει. καὶ εἰς πᾶσαν πραγματείαν κερδέμπορος. τῶν δὲ δροσερῶν αὐτῆς φύλλων ἐὰν αὐξούσης Σελήνης συμμίξεις μετὰ χρυσίου ἢ ἀργυρίου καὶ ἐτέρου χαραγίου καὶ μετὰ τῶν χρημάτων ἐκείνων, οἷας 15 πραγματείας ἀγοράσεις, μετ' ὀλίγον αὐξηθήσεται ὁ θησαυρὸς σου καὶ γένεις κύριος πολλῶν χρημάτων. πάλιν τὰ ἐψημένα αὐτῆς φύλλα εἰ μίξεις εἰς χρήματα ἐχθροῦ σου, ἀφανισθήσονται. ὁμοίως καὶ ἐὰν ἀνθρώπων δώσης ἐκ τῶν αὐτῶν φύλλων, εὐτυχήσει. ἐὰν αὐτὰ φάγει καὶ τὸ ἀνάπαλιν τὰ δροσερὰ εἰς προκοπὴν ἔλθῃ· τὴν δὲ ράβδον τῆς 20 βοτάνης καὶ τὴν ρίζαν εἰς οἶον μέταλλον ἐν χωνευτηρίῳ περικεκαλυμμένον καὶ χωνεύσεις, εὐρήσεις αὐτὸ καθαρὸν καὶ ἔκλαμπρον καὶ δόκιμον χρυσίον. ἔχει δὲ ἡ βοτάνη καὶ ἐτέρας ἐνεργείας πολλὰς καὶ χάριτας. Τέλος. Ἀμήν.

6 in margine signum Lunaee, sub eo Z'. γλαοφώτη vel ἀγλαοφώτις, quae etiam παιωνία dicitur. Cf. *Herm. Trism., de septem plantis VII planetis tributis* (E. Meyer, *Gesch. der Botan.*, II, p. 344); *Carm. de viribus herbar.* v. 154 (M. Haupt, *Opuscula*, II, p. 484). 7 δελουναρία cod., est lunaria. 10 βάλεις cod. 11 πιπραχθήσεται cod. ἄψει cod. εὐδοθήσει cod. 13 συμμίξας cod. 14 χαραγίον (« monnaie frappée » Cumont) in lexicis non invenitur. 16 γένεις corrigere nolui. 18 ἀνθρώπου cod. 20-21 περικεκαλυμένον cod. 21 αὐτῷ cod.

EXCERPTUM EX CODICE VATICANO GRAECO 952

De paeonia.

Abhinc triennium Fridericus Pradel in libro, cui inscribitur: *Griechische und Süditalienische Gebete, Beschwörungen und Rezepte des Mittelalters*, Giessen, 1907 (Religionsgeschichtliche Versuche und Vorarbeiten, III, 3), p. 28-31, edidit brevem tractatum ἑρμηνεία τῆς πιονίας ornavitque (p. 112-116) commentario docto illo quidem et magno, sed ad perspicendam veram illius libri indolem, ex quo id capitulum ab homine quodam Byzantino excerptum est, parum fructuoso. Atque in eo mihi maxime errare videtur, quod prorsus neglectis cum iis, quae A. Thumb de aetate imprecationis paeoniae (p. 144 « in dem recht stark archaisierenden Gebet ») egregie coniecit, tum parum indiciorum illorum atque vestigiorum ratione habita quae longe altio rem aetatem redolere neminem fugere potest, atque omnino ignorato arto illo vinculo, quo Anonymus iste cum capitulo quodam Cyranidum Hermetiarum (p. 13 s. ed. Mély) cohaeret, capitulum illud decimo sexto p. Chr. n. saeculo atque in Creta seu Sicilia insula scriptum esse p. 136 s. (cf. etiam p. 144) opinatur. Neque enim solum epitheton τρισμῆγιτος proprium fere solius Hermetis hic paeoniae, quippe quae ab ipso hominibus donata (cf. infra, p. 169, 15) sit, inditum est (l. c., p. 29, 26), invocatur paeonia ibid. μήτηρ τῶν βοτανίων ut in Cyranid. ed. Mély p. 10, 19 vitis appellatur μάκαιρα ἐκ θεοῦ ἄνασσα, ἐκ θεοῦ βοτρουοφόρε μήτηρ ἀπάσης θείας φύσιος εὐαγοῦς ἐν φυτοῖς, sed etiam nonnumquam verbotenus ἑρμηνεία τῆς πιονίας cum Cyranidibus p. 13 s. consentit. Denique totus ordo atque indoles permultorum capitulorum primi libri Cyranidum idem est atque ἑρμηνεία τῆς πιονίας, ut non possis non concedere excerptum illud a Friderico Pradel editum quaqua via fluxisse e Cyranidibus.

Haec vero ita se habere manifesto apparet ex capitulo quodam inedito ex codice Vaticano graeco 952 s. XIV excerpto, cui artissimam cum Cyranidibus necessitudinem intercedere in apparatu critico adnotavi. Absternis omnibus rebus christianis, quibus inprimis tractatus Pradeliani pristina natura perturbata et quasi oblita est, haud difficile est cognoscere utrumque capitulum anonymum excerptum esse ex magico quodam libro Hermetico de plantis, qui sine ulla dubitatione vetustior est quam Cyranides quales quidem nunc in manibus tenemus et quo ignotus Cyranidum compiler Byzantinus primo loco usus est. Pluribus de Cyranidum Hermetiarum origine atque indole disseram propediem in Philologo. Interea videas E. Meyer, *Gesch. der Botanik*, II, p. 340 seqq.; F. de Mély, *Revue de philol.*, 1900 p. 118-131; F. Boll in *Catalogo cod. astr.*, VII, p. 231 s.; I. Heeg, *Byz. Zeitschr.*,

XIX, 1910, p. 179. Conf. etiam P. Tannery, *Revue des études gr.*, XVII, 1904, p. 335-349; Th. Zielinski, *Archiv f. Religionswiss.*, IX, 1906, p. 51 seq.; Serruys, *Revue de philol.*, 1908, p. 158.

[F. 162.] Περὶ τῆς βοτάνης τῆς καλουμένης παιωνίας.

Παιωνία δὲ εἴρηται διὰ τὸν Παίωνα αὐτὴν εὐρηκέναι, ἢ τις τετελεσμένη λέγεται ἐν τῇ πρὸ ταύτης βίβλῳ ἀρχαίῃ καλουμένη, ἔχει δὲ οὕτως· ἐν μειώσει Σελήνης ποιήσον εὐρεῖν παιωνίαν. ἰστάσθω δὲ ἐν τόπῳ περιφανεῖ καὶ περιβλέπτῳ· καὶ τοῦτο δυνήσῃ ποιῆσαι, ὅταν εἰσέλθῃ ὁ Ἥλιος Παρθένῳ Ζηδίῳ· πλείσται δὲ φύονται περὶ τὸν Ἑρμῶνα ὄρος καὶ περὶ τὰ Ταυρομένια καὶ εἰς Βαβυλώνα τὴν μεγάλην καὶ περὶ τὴν Θράκην <καὶ> πέρα Γαδείρων <καὶ> ἐν τῷ Αἰγαίῳ κόλπῳ. φύονται δὲ καὶ ἐν ἄλλοις τόποις, ἀλλ' οὐ τοσαύτην ὡς ἐκεῖναι τὴν δύναμιν ἔχουσιν ἐκ τῆς θέσεως τοῦ τόπου καὶ τῶν Ζηδίων κλήρου <καὶ> τῆς φυσικῆς ἀπορροίας. ἃ καὶ αὐτὸς δυνήσῃ ποιῆσαι οὕτως.

Ἐπειδὴ ἡ ἀναγκαῖον, ὡς εἴρηται, ἐν διαφανεῖ τόπῳ ἐστάναι τὴν ἱερὰν ταύτην βοτάνην, λαβὼν κόκκον παιωνίας μεμυκότα καὶ ἕτερον ἐκ τοῦ κεχηνότος στύρακος καὶ περιειλήσας φύλλοις ἑπτὰ τῆς αὐτῆς βοτάνης ἀγνὸς χῶσον ἐν ὑψηλῷ τόπῳ, ἔνθα βούλει. καὶ ὅταν ἀναφύη καὶ δέιλῃ γένηται, εὐρήσεται· φυλάττου δὲ αὐτὴν ἀπὸ ὑετῶν καὶ ἀνέμων καὶ ταραχῆς ἀερινῆς. ἐν ἡμέρᾳ γοῦν Σελήνης ὥρας α' ἀρχομένης ἤγουν ἐν τῇ ὥρᾳ αὐτῆς οὕσης ἐν ἀποκρούσει, Ἥλιου ὄντος ἐν Παρθένῳ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι τὸν Ἥλιον ἀπελθε ἀγνὸς καὶ [f. 162v] ἔχων ἔξ ἑτοίμου δέρμα φώκης τετελεσμένης καὶ αὐτῆς ἐν τῇ ἀνατομῇ αὐτῆς, καθὼς σοι εἴρηται ἐν ταύτῃ τῇ ἱερᾷ βίβλῳ περὶ ἀνατομῶν· γράψον ἐπάνω τοῦ δέρματος ταῦτα καὶ κρέμασον μετὰ μετᾶξης ἀληθι-

In margine infer. κεφάλαιον α'. 1 πε ante βοτάνης del. libr. 2 ante παιωνία add. cod. : περὶ παιωνίας τῆς γλυκυσίδος (cf. *Carm. de vir. herbar.* v. 151 ed. M. Haupt, *Opuscula*, II, p. 483, et Cyran. p. 13, 1) τῆς ἀλφικωνίας (cf. Cyran. p. 40, 27) καλουμένης, delevi. Παιωνία - εὐρηκέναι] cf. Cyran. p. 13, 6-7: ἐκλήθη δὲ παιωνία διὰ τὸν Παίωνα αὐτὴν εὐρηκέναι. 2-3 τετελεσμένη] cf. Cyran. p. 21, 27 et app. 3 πρὸ ταύτης cod.; de libro archaico conf. Cyran. p. 3, 12; 6, 1 (et saepius) ἐν τῇ πρὸ ταύτης βίβλῳ καλουμένη ἀρχαίῃ. Conf. Fabricius, *Bibl. Gr.*, I, p. 67; E. Meyer, *Gesch. der Botanik*, II, p. 348-361; V. Mély, *Les Lapid. Gr.*, Introd., p. ix. 5 τούτῳ δυνήσῃ cod. 7 τὸν Ἑρμῶνα ὄρος] τὸ νέμωνα ὄρος cod., corr. Cumont, fortasse τὸν Αἴμιον ὄρος. Ταυρομένια] an Tauris montis nomen latet? Cumont. 8 καὶ (bis) om. librar. 10 καὶ add. 11 ἀπορίας cod., correxi. ἄς cod. δυνήσῃ cod. 13 μεμυκότα - κεχηνότος] cf. Cyran. p. 13, 7 s.: τὰ μὲν οὖν ἀποστήματα αὐτῆς ἐστὶν μεμυκότα, ἃ δὲ κεχηνότα. 15 ἀναφύη cod. 16 φυλάττου κ. τ. λ.] cf. Pradel, p. 30, 6: φυλάσσης αὐτὴν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. 20 δέρμα φώκης] cf. Cyran. p. 21, 25: Λαβὼν οὖν φώκης θαλασσίας τρίχας ... καὶ ριζίων παιωνίας τῆς γλυκυσίδος κ. τ. λ. 21 Haec Hermetica ἱερὰ βίβλος περὶ ἀνατομῶν nusquam citari videtur. Clem. Alex., *Strom.*, VI, 35 t. II, p. 449, 5 Stähli. commemorat librum quendam Hermeticum περὶ ἀνατολῶν; sed huius argumentum astronomicum fuisse videtur.

νῆς περί τὴν ῥίζαν αὐτῆς· ἃ δὲ μέλλεις γράφαι, εἰσι ταῦτα· [Sequentur signa magica, cf. tab. II, 1] κρεμῶν δὲ αὐτὰ λέγε καὶ ταῦτα.

Εὐλογητὸς ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου τὸ ἀρχέγονον. σὲ αἰνεῖ πᾶσα φύσις καὶ σὲ δοξάζει ἢ τῶν ἀπάντων παρὰ σοῦ ἰσχύς· σὺ γὰρ εἶ μόνος τέλειος, 5 ἄναρχος, ἀόρατος, ἀπρόσιτος, ἀναλλοίωτος, ἀπερίγραπτος, ἀψηλάφητος, αἰδῖος, ἀνεξιχνίαστος, ἀνεξερεύνητος, ἀκατάληπτος, ἀρχὴ καὶ τέλος, Ἄλφα, Ἄδωναί, Σαβαώθ, Σεμιμεφοράζ, Γεσεραγέ, Ἄμνοιά, Ἰανά, Σαδαέ. σὺ εἶ ὁ πτωχίζων καὶ πλουτίζων, ταπεινῶν ὑψῶν, παιδεύων καὶ ἰώμενος, θανατῶν καὶ ζωογονῶν. σὺ οὖν, κύριε, τῶν δυνάμεων, 10 ἐπίβλεψον ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου καὶ δός μοι τῷ δούλῳ σου τὴν χάριν ταύτην, ἵνα γένηται ἢ βοτάνη αὕτη ἐν αἰς ἂν χρήσωμαι θεραπειῆς καὶ πράξεσιν ὠφέλιμος, ὅτι εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

Εἶτα καὶ τῆ Χαλδαϊκῆ καὶ Συρικῆ καὶ Περσικῆ διαλέκτῳ ταῦτα. 15 Χαίγ, Χάφ, Γιάπ, Λιάφ, Μπλάχ, Φάλ, [f. 163] Φάνγ, Μρέλ, Σουλφάμ, Μπερχάμ, Τίμ, Λιάς, Ἀχρουάς, Μουζουπάτ, Λιρχάμ, Ζαλφά, Νῶ, Πόθ, Σέρφου, Σίλφον, Νάμχ, Ταχά, Σιλχά, Μπεμέλόν. Ἄμῆν, ἀμήν, ἀμήν πάντοτε.

3-4 εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου] cf. Da. 3 (26); Tob. 3, 11. 6-7 ἄναρχος - ἀκατάληπτος] cf. Gregorius Thaumaturg. apud Schiermann, *Griech. Zauberspr.*, p. 18: ὁ θεὸς αἰώνιος, ... ὁ ἀκατάληπτος, ... ὁ ἀπερίγραπτος, ὁ ἀνεκδιήγητος, ὁ ἄναρχος, ὁ αἰδῖος, ὁ ἀγέννητος, ὁ ἀναλλοίωτος ... φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον ... 7 ἀνεξιχνίαστος, ἀνεξερεύνητος] cf. Ro. 11, 33. 7-8 ἀρχὴ καὶ τέλος] cf. Aroc. 21, 6; 22, 13: ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. 8 ἄδωναί, Σαβαώθ] cf. 1 Reg. 1, 11 et quae Pradel, l. c., p. 46 seq. contulit. 9 ὁ πτωχίζων καὶ πλουτίζων] cf. 1 Reg. 2, 7. 9-10 παιδεύων καὶ ἰώμενος] cf. Gregor. Thaumaturg., l. c., p. 19. 1: ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰώμενος. 10 θανατῶν καὶ ζωογονῶν] cf. 1 Reg. 2, 6. 11 ἐπίβλεψον ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου] cf. Ps. XXXII (XXXIII), 14. ἀπὸ θρόνου δόξης σου] cf. Mat. 19, 28; 25, 31. 11-12 δός μοι - ἢ βοτάνη αὕτη] cf. Pradel, *Griech. Gebete*, p. 29, 8-9: ἀπόστειλον τὴν εὐλογίαν τοῦ ἁγίου σου πνεύματος ἐπὶ τὴν βοτάνην ταύτην; 13-14: εὐλόγησον τὴν βοτάνην ταύτην καὶ ἔσται εἰς ὑγίαν ψυχῶν καὶ σωμάτων ἀνδρῶν.... Cf. simillimas preces apud Ad. Franz, *Die Kirchlichen Benediktionen im Mittelalter*, I, Friburgi Brisgav. 1909, p. 415: « Omnipotens deus, totius humane salutis auctor, animarum et corporum medicus, qui copiam herbarum ad usus languentium salubri medicina per ineffabilem sapientiam condidisti: presta, quesumus, ut salulari tua benedictione hanc holierum creaturam repleas, ut quicumque infirmus eis usus fuerit, sit eis corporis medela et animi fortitudo, ut tibi gratias sit referens et laudet omnis spiritus dominum nostrum Iesum Christum ». Huic imprecationi cum Anonymo Pradeliano magnam similitudinem intercedere nemo est quem fugiat. 13-14 εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν] cf. Da. 3 (26) et Rom. 1, 25; 9, 5; 11, 36. 15 Χαλδαϊκῆ] cf. Pradel, p. 29, 5 εἶτα τὴν εὐχὴν [ἢ] χαλδαϊκῶς οὕτως. Συρικῆ καὶ Περσικῆ δ.] cf. Cyran. p. 4, 18 et 22 et 24 et saepius. 16-18 cf. Pradel, p. 29, 6-7 χάφ ἰάφ ἰάφ μπεούχ φαῖ μούχ τιμε λιάρ ἀχούρ ἀπάφ λυρχάμ σηρφοουταλχάμ ἀμήν ἀμήν.

Καὶ πάλιν τὴν εὐχὴν ταύτην· ὁ θεὸς ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου καὶ ἔλθε εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς. καὶ τὴν μὲν προτέραν εὐχὴν λέξον ἐπτάκις.

Ταύτην δὲ τὴν Χαλδαϊκὴν καὶ Συρικὴν μίαν. καὶ ποιήσας οὕτως 5 ἔτασον ἐκεῖσε ἄχρι ἡμερῶν ἐπτὰ. ἀπερχόμενος καθεκάστην ἐπίλεγε τὰς εὐχὰς πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον. τῆ γοῦν ἔλευσομένη δευτέρα ἀπελθὼν ὥρα πρώτη ἔχων μετὰ σοῦ καὶ κεραμίτην λίθον ἀπάτητον καὶ δεδοκιμασμένον καὶ τετριμμένον καὶ σιδηρίτην καὶ βηρυλλίτην ὡσαύτως. καὶ ὑποθυμίασον γυρῶθεν τὴν βοτάνην ἐπιλέγων τὴν εὐχὴν 10 ἀμφοτέραν. εἶτα γυρῶθεν ἀνορύξας ἀνάσπασον μετὰ προσοχῆς αὐτὴν καὶ χρῶ σοφῶς ὡς σοι εἰρήσεται καὶ ἔση ταύτην ἔχων τετελεσμένην. διαιρήσας γὰρ ἅπαντα κατὰ μέρος, οἷον τὴν ῥίζαν, τοὺς πτόρθους, τὰ φύλλα καὶ τὸν καρπὸν, τοὺς μεμυκῶτας καὶ κεχηνότας, ἔξεις αὐτὰ κρεῖττονα τῶν προειρημένων ἀπάντων εἰδῶν. ταύτην τὴν ἱεράν, φησί, 15 βοτάνην θεὸς Ἐρμῆ τῷ Τρισμεγίστῳ παρέδωκε βροτοῖς φάρμακον ἀκεσόδυνον καὶ βιωφελές, ὡσπερ ἐν τοῖς ἱεροῖς τῶν Αἰγυπτίων ἐντετύπεται βίβλοις.

Καὶ τῆς μὲν ῥίζης ὁ κρατῶν τι μέρος ἐπιγράφων ἐν ταύτῃ τὰ ἄρρητα ὀνόματα τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου [f. 163v. Signa magica, cf. tab. II, 2] 20 οὐ φοβηθήσεται δαίμονας· οὔτε μὴν κακαὶ ἐπιπομπαὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐγγίνονται. εἰ δὲ ἐπιγράψει ἐν ταύτῃ καὶ ταῦτα καὶ κρατεῖ [signa magica, cf. ibid.], οὐ φοβηθήσεται φάρμακον οὔτε ἄλλο τι κακόν. ἀποδιώξει γὰρ ἐξ ἑαυτοῦ τριταῖον, τεταρταῖον καὶ ἐφημερινόν καὶ πᾶν εἶδος πυρετοῦ. ἀποδιώξει δὲ φθόνον, βασκανίαν καὶ ἐπιβουλήν, ἐπιχαρῆ 25 δὲ τὸν φοροῦντα ποιήσει παρὰ πάντων ἀνθρώπων καὶ ἡδέως ἀκουσμένον. εἰ δὲ τις ἐπιληψία πάσχει καὶ περιάψει ταύτην τὴν ῥίζαν, ἰάσεις

1 ὁ θεὸς ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ] cf. Kenyon, *Greek Pap. in the Brit. Mus.*, I, p. 93, vers. 264: καὶ ἐπὶ χερουβίν καθήμενος. 2 ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου] cf. Ps. LXXIX (LXXX) 2. ἔλθε εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς] cf. ibid. 6 ἔλευσομένη cod. 7 ὥραν πρώτην cod. κεραμίτην] cf. Meliteniotes v. 1161 (Mély, *Lapid. gr.*, II, 1, p. 207). 8 σιδηρίτης] cf. Orph., *Lith.*, v. 361 et Mély, *Lapid. gr.*, passim. 10 ἀμφοτέρας cod. 13 μεμυκῶτας cod. γὰρ post ἔξεις deleui. 14 κρεῖττονα cod. φησί = φασί. 15 Ἐρμῆ τ. Τρ.] cf. Cyran., p. 3, 6: θεοῦ δῶρον μέγιστον ἀγγέλων λαβῶν Ἐρμῆς ὁ Τρισμέγιστος, θεὸς δὲ ἀνθρώποις πᾶσιν μετέδωκεν νοητικούς. 17 ἐντετύπωτο cod. 18 ἄρρητα cod. 20-21 οὐ - πυρετοῦ] cf. Carmen d. viribus herb. v. 164-167: κρηναμένη δύναται γὰρ ἀποτρέψαι κακότητος. πρὸς τε φόβους (cf. Dieterich, *Abrazas*, p. 89 seqq.) δυνατὴ καὶ δαίμονας ἢ ἐπιπομπάς | καὶ πυρετὸν φρίκεσσι καταρχόμενον στυγέοντι | νυκτερινόν τε καὶ ἡμερινόν, χαλεπὸν τε τέταρτον. 20 κακὰς ἐπιπομπὰς cod. 23 s. ἀποδιώξει γὰρ - πυρετοῦ] cf. Pradel, p. 30, 8-11: εἰ δὲ τις ἔχει πύρεϊν ... ἰάται. 24 βασκανίαν] cf. paraphrasim prosaicam Carminis de virib. herb. ap. Haupt, *Opuscula*, II, p. 488, 16: καὶ ὠφελεῖ πρὸς ... βασκοσύνας et Pradel, p. 75. 25 ἀκουσμένον] ἀκονόμενον cod., corr. Cumont. 26 ἐπιληψίαν cod.

παραδόξως· εἰ δέ τις δαιμονιζόμενος, θυμίασον ἐκ τῆς ρίζης ταύτης
 μικρόν τι ἢ ὀλίγον καὶ διώξεις τὸν δαίμονα· τοῦτο θεῖον ἔργον. ριζή-
 διον δὲ τῆς βοτάνης βραχὺ λαβὼν τρίψας ἐν ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ Ἀφροδί-
 τῆς καὶ σείσας καὶ ποτίσας ἀνδρογύνῃ ἐν ἀλλήλοις μισουμένων
 παραυτικά ἀγαπηθήσονται. ὁ τιθεὶς τὴν ρίζαν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ προσ- 5
 κεφάλου αὐτοῦ κακὸν ὄνειρον οὐ μὴ θεάσῃται. ὁ κρατῶν αὐτὴν ὠφελεῖ
 εἰς τὴν σπλήνα. ἐν τῷ οἴκῳ, ἔνθα εἰσίν, οὐκ εἰσέρχεται δαιμόνιον οὐδὲ
 μαγεία· ὁ φαρμακωθείς καὶ πίων αὐτὴν οὐ βλαβήσεται. ὁ σπόρος μετὰ
 μέλιτος καλοῦ πινόμενος ὠφελεῖ ὄλον τὸ σῶμα καὶ κτήνος ὁμοίως·
 ἢ ἐσθίουσα τὴν ρίζαν αὐτῆς ἔχει γάλα πολὺ. ὠφελεῖ εἰς τὴν ὄφρως 10
 πλήγην. ὁ δαιμονιζόμενος καὶ φαγῶν αὐτὴν ἰάται. ὁπότεν γεννηται ὁ
 ἄνθρωπος παράφρων, καὶ καπνίσας αὐτὴν ἰάται. ὁπότεν γεννηθῇ τὸ
 βρέφος, τρίψας τὴν ρίζαν αὐτῆς καὶ μίξας μετὰ γάλακτος καὶ βυζάσι
 γίνεται εὐτυχής. ὁ βαστάζων [f. 164] τὴν ρίζαν καὶ τὸ φύλλον καταρ-
 ρίπτει τὰς μαγείας ἐπιγράφων ἐν αὐτῇ τὰ ἄρρητα τοῦ παντοκράτορος 15
 θεοῦ ταῦτα· [Signa magica, cf. tab. II, n° 3] τῷ Ἄλφα, Ἄδωναϊ, Ἐλωί,
 Σαβαίωθ.

Ὁ καπνιζόμενος καὶ βαστάζων τὴν ρίζαν, τὸ φύλλον καὶ τὸν σπόρον,
 οὐ μὴ δηχθῇ ὑπὸ ὄφρως καὶ εἰς πάσας τὰς βοτάνας προτιμητέα εἰς πᾶν
 ἔργον πονηρὸν, ἐπιγράφων δὲ αὐτὰ ἐν ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ Ἡλίου. 20

Κε<φάλαιον> β'. Περὶ συλλήψεως.

Λαβῶν ἐκ τοῦ μεμυκότος καρποῦ τῆς αὐτῆς βοτάνης καὶ περιειλήσας
 ἐν ῥάκει σηρικῶ ἀληθινῶ δὸς φορεῖν τῇ γυναικὶ περὶ τὸν ἦτρον.

1-2 δαιμονιζόμενος - δαίμονα] cf. Cyran. p. 13, 25 ἐπιθυμιωμένη δὲ ἡ ρίζα ἢ
 ποτιζομένη δαίμονας ἀπελαύνει καὶ φαντάσματα πάντα φορουμένη; Pradel,
 p. 31, 3 : ὁ δαιμονιζόμενος φαγῶν καὶ καπνισθεὶς εἰς δύο φεγγάρια ἰάται. 2 τι
 ἢ] ται εἶ cod. 5 θεθεὶς cod. 7-8 ἐν - μαγεία] cf. Pradel, p. 30, 20: καὶ θυμιάζων
 τὴν ρίζαν ... ἀνταμῶς εἰς τὸν οἶκον κακὸν οὐκ εἰσέρχεται ... ὁ ἔχων εἰς τὸν οἶκον
 τοῦ ἀπ' αὐτὴν ἀπὸ παντὸς πράγματος κακοῦ οὐκ εἰσέρχεται οὐς μαγία ὠφελεῖ
 8 ὁ φαρμακωθείς - βλαβήσεται] cf. Pradel, p. 30, 26 : ὁ φαρμακωθείς καὶ πίνει ἐξ
 αὐτῆς οὐ φοβηθήσεται. 8-9 ὁ σπόρος - σῶμα] cf. Pradel, p. 30, 27 : σπόρος πινό-
 μενος μετὰ μέλι καθαρόν ὠφελεῖ ὄλον τὸ σῶμα. 8 πίων] ποιῶν cod. 10 ἢ ἐσθ. -
 πολὺ] cf. Pradel, p. 31, 6 : εἰς γυναικῶν σπου δὲν ἔχει γάλα, πότισον καὶ τᾶγισον
 κρυφῶς καὶ φέρει γάλα. 11 ὁ δαιμονιζόμενος - ἰάται] cf. Pradel, p. 31, 3 : ὁ
 δαιμονιζόμενος φαγῶν καὶ καπνισθεὶς εἰς δύο φεγγάρια ἰάται. 13 βυζάσι a βύζα;
 cf. Ducange, s. v. βύζα. 14-15 ὁ βαστάζων - μαγείας] cf. Pradel, p. 30, 16 s. : ὁ
 βαστάζων τὴν ρίζαν μαῖα οὐ φοβηθήσεται. καταρίπτῃ cod. 15 ἄρητα cod.
 22 μεμυκότος] μεμνητότος cod. 22-23 Λαβῶν - ἦτρον] cf. Cyran., p. 13, 14-16 : ἐάν
 οὖν γυναικὸς μὴ κατέχη μήτρα τὸ ἐσπαρμένον, θέλη δὲ συλλαβεῖν, <λαβῶν> θεῖον
 βλάστημα (cf. Carm. de vir. herb. v. 152 : ἀμβρόσιον βλάστημα), περιζωννύσθω
 καρπὸν μεμυκότα, δῆσας αὐτὸν ἐν ῥάκει λινῶ βεβαμμένον ἑπτὰ χροιάς, περὶ τὸ
 ἦτρον δὲ ζωννύσθω. 14 ἦτρον] ἴστρον cod.

καὶ καθέξει τὸ σπέρμα. δέον δὲ ἐπιγράφειν ἐπάνω τὰς χαρακτῆρας τὰς
 ἄνωθεν γεγραμμένας ἐν ὥρᾳ Ἡλίου.

Κε<φάλαιον> γ'. Περὶ φυλακτηρίου μεγίστου.

Λαβῶν παιωνίας ρίζαν ἐν ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ Ἡλίου ἐπίγραψον μετὰ
 5 μαχαιρίου γερμαῖ τὰς χαρακτῆρας ταύτας καὶ κρέμασον ἐν τῷ ὑψηλο-
 τέρῳ τῶν δένδρων. ἔστιν οὖν κάρπιμον ὥστε ἀπὸ μετεώρου περι-
 σκοπεῖν τὰς ἀμπέλους ἢ τὰ χωράφια ἢ τὰ κηπωρεῖα καὶ φυλάττειν
 αὐτὰ ἀπὸ παντὸς κακοῦ. ἃ δὲ μέλλεις γράψαι, εἰσὶ ταῦτα· [Signa
 magica, cf. tab. II, n° 4.]

5 γερμαῖ non intellego.

EXCERPTUM EX CODICE PARISINO GRAECO 2419

VII Planetarum imprecationes.

VII Planetarum invocationibus Salomonis Hygromantiae insertis, quae supra editae sunt, hic alteram eamque simillimam collectionem precum adicere non alienum putavimus. Quamquam tangenti harum collectionum duarum imprecationes longe diversissimae esse videantur, tamen altius quaerentem fugere non potest in utraque collectione ordinem argumenti singularum precum mire congruere atque etiam nonnumquam ipsa verba consentire; cf. quae in apparatu adnotavi. Accuratus de planetarum et cultu et imprecationibus me brevi alio loco posse commentari spero.

Nunc satis est admonere etiam preces Parisinas excerptas esse ex magico quodam libro Hygromantiae Salomonis non prorsus dissimili eodemque fere quo haec tempore conscriptas esse. Eaedem preces exstare videntur in duobus codicibus Graecis recentioribus, quos N. G. Politis Atheniensis possidet. Cf. supra, p. 140. De rationibus, quae inter Christianas et Graecas preces intercedunt, nuperrime bene egit Th. Schermann, *Griechische Zauberpapyri und das Gemeinde- und Dankgebet im I. Klemensbriefe*, Lipsiae, 1909. Cf. etiam, quae Skutsch, *Arch. f. Religionswissenschaft*, XIII, 1910, p. 290 ss. exposuit.

[F. 277.] Ὅποῖος βούλεται ποιῆσαι πράξιν καὶ θέλει ἵνα ἔστιν εὐστοχος καὶ δόκιμος, μέλλειν ἔχειν τὰς εὐχὰς τῶν Ζ' πλανητῶν τοῦ οὐρανοῦ καθ' ὁποίαν πράξιν.

Περὶ τοῦ Κρόνου.

Ὁ Κρόνος ἔχει ἄγγελον ἀ' Κτητοῦ, δαίμοναν ἀ' Βέλζεβού.

<Εὐχή>. Κύριε, ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ μέγας καὶ ὑψιστος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, ὃν ἡ ἄβυσσος εἶδε καὶ ἐτρόμαζεν καὶ οἱ ζῶντες ἀπενεκρώθησαν. ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν δύναμιν αὐτοῦ τὴν μεγάλην, ὀρκίζω σε, Κρόνε, εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἰς

6 εὐχή add. ὑψιστος] cf. Th. Schermann, *Griech. Zauberpap.*, Lipsiae 1909, p. 26 s. 7 πλάσας τὸν ἄνθρωπον] cf. 1 Cl. 38, 3. cf. Salomon, *Hygrom.*, supra, p. 155, 16 : ὃν οἱ ἄβυσσοι ἰδόντες ἐφρίξαν καὶ οἱ ζῶντες ἀπενεκρώθησαν. 8 ἐν τῷ ὀνόματι] conf. A. Deissmann, *Bibelstudien*, p. 25 et 145, et Heitmüller, *Im Namen Iesu*.

τὸ βάθος τῆς θαλάσσης, ἵνα μηδὲν με παρακούσης. ὀρκίζω σε, Κρόνε, εἰς τὴν ἀρχαιότητάν σου καὶ εἰς τὴν πρωτείαν σου. ὀρκίζω σε, Κρόνε, εἰς τὸ φρίγιόν σου, ὅπερ ἔχεις ἐξουσίαν εἰς πάσας βλάβας καὶ θησαυροὺς διδόναι, καὶ τὰ πάντα καλῶς ὑπόκλινον. πάλιν ὀρκίζω σε εἰς τὰ ὀνόματά σου ταῦτα· Ὀρφῶν, Ὀκπῆ, Τροῦν, Οὐλιόβ, Βερίμ, Οὐγγράν, Σαρόμ, Ὀδήλ, Σιέτ, Σατάδ. διὰ τούτων τῶν ὀνομάτων, νά με ὑποκλίνης τὴν χάριν σου καὶ τὴν ἐνέργειάν σου, εἰς τὸ πρᾶγμα, ὃ μέλλω πρᾶξαι τὴν ὥραν τούτην, νά εὐρεθῇ δόκιμον καὶ ἀληθινόν.

Περὶ τοῦ Διός.

10 Ὁ Ζεὺς ἔχει ἄγγελους β' Σερπερεὴλ καὶ Ῥαφαήλ, δαίμονας τρεῖς Ποντήρ, Τολετόρ καὶ Ὀρνιέλ.

Εὐχή. Ὁ θεὸς ὁ μέγας καὶ αἰνετὸς καὶ ἀνεξηρέυνητος, ὃς οὐκ ἔχει μέτρον τοῦ ὕψους τῆς θεότητος αὐτοῦ, δέομαι οὖν ὁ ἀνάξιος καὶ παρακαλῶ τὸ ὕψος τῆς ἐσπλαγχνίας σου, νά με ὑπακούσης καὶ εἰς αὐτὴν 15 τὴν πράξιν καὶ τὸ ἔργον, ἐν ᾧ ποιῶ, ἵνα ἔστιν ὠφέλιμον εἰς ἄκρος· ὀρκίζω σε, Ζεῦ, ἀνδρειώτατε καὶ ὠφελιμώτατε, εἰς τὸν ἀμέτρητον ἀστράγαλον τοῦ θεοῦ, νά μηδὲν με παρακούσης· ὀρκίζω σε, Ζεῦ, εἰς τὰς χάριτας τῶν βοτάνων πάντων, ἵνα με ὑπακούσης. ὀρκίζω σε, Ζεῦ, ἄνω εἰς τὰς στρατείας σου καὶ εἰς τὰς ἀνδρείας σου καὶ εἰς τὴν δύνα- 20 μίν σου καὶ εἰς τὰς θαυμαστάς σου χάριτας καὶ εἰς τὰ ὀνόματά σου ταῦτα· Μισθάν, Μισαοῦ, Ἄλοῦ, Σιγνώ, Πελαχοῦλ, Ἀαβῶν, Δεσουδέ, Ἄζαῖρ, Μηρῶν. διὰ ταῦτά σου τὰ ὀνόματα τὰ μέγιστα καὶ ἀνδρειώμενα, νά με ὑποκλίνης τὴν χάριν σου καὶ τὴν ἐνέργειάν σου εἰς τὴν πρᾶξιν, ἣν μέλλω πρᾶξαι, νά εὐρεθῇ δόκιμον καὶ ἀληθινόν.

Περὶ τοῦ Ἄρεως.

25 Ὁ Ἄρης ἔχει ἄγγελον ἀ' Ματουήλ, δαίμονας β', Χαλήβ καὶ Σιλουάμ. Εὐχή. Κύριε ἰσχυρὲ καὶ δυνατέ, ὁ ὀργιζόμενος [καὶ] Ζηραίνεται βυθὸς καὶ τὸ βλέμμα σου τὸ ἰσχυρὸν συντρίβει ὄρη, δι' οὗ ἐφοβήθησαν ὄρη καὶ συνετρόμασαν ἄβυσσοι καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ τῶν ἀγγέλων 30 χωροί. εἰς τὸ ὄνομά σου, κύριέ μου, ὀρκίζω ἐγὼ ὁ δούλος σου καὶ εἰς

3 ἔξουσίαν] cf. Schermann, *Griech. Zauberpap.*, p. 18, 9. 8 τούτην (saepius) corrigere nolui. Cf. *Catal.*, V, 3, p. 86, 15 app. τοσοῦτας. 14 τὸ ὕψος cod. εὐσπλαγχνία] cf. 1 Cl. 14, 3; saepissime in Actis Sanctorum Apocryphis, Io. 189, 17; 202, 22; Ph. 26, 13; 38, 30. Th. 114, 17. Vid. indicem editionis Lipsianae et Bonnetianae. 20 χάριτας] cf. Pap. mag. Lugd. ed. Dieterich (*Jahrb. f. cl. Philol.*, Suppl. XVI), p. 774. 797. 27 ὀργιζόμενος καὶ cod., καὶ del. Cumont. 28 βλέμα cod. συντρίβει ὄρη] cf. tab. mag. ap. Deissmann, *Bibelstudien*, p. 29, 17, et LXX, 1 Reg. 19, 11; Aug. Audollent, *Defixion. Tabellae*, Nr. 271, vers. 17 : Ὀρκίζω σε τὸν συντρίβοντα τὰς πέτρας, ὀρκίζω σε τὸν ἀπορρήξαντα τὰ ὄρη; Pradel, *Griech. Gebete*, p. 40 seq. 29 συνετρόμαζαν cod. 30 εἰς τὸ ὄνομα] cf. Deissmann, *Bibelstud.*, p. 143 s.

τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου θαρρῶ καὶ πᾶσαν πράξιν ἐπιχειρίζομαι. ὀρκίζω σε, Ἄρες πολεμικέ, εἰς τὴν καρδίαν τοῦ λέοντος τοῦ δυνατοῦ καὶ εἰς τὴν καῦσιν τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην, ἵνα με ὑπακούσης. ὀρκίζω σε, Ἄρες αἱματώδη καὶ ἀπότολμε, εἰς τὸν ἄεραν, καὶ εἰς τὴν γῆν καὶ εἰς τὸν ὄμφαλὸν γῆς πάσης, ἵνα με ὑπακούσης, ὁ χαιρόμενος 5 ἐπὶ τὴν ἀπώλειαν καὶ ἐπὶ τὰς εὐτυχίας σου χαίρων. ὀρκίζω σε εἰς αὐτόν, ὃν τρέμεις σὺ καὶ πᾶσα κτίσις τῶν πλανητῶν καὶ εἰς τὰ ὀνόματά σας ταῦτα· Ἐουλά, Ἀσήρ, Πηοηρόθ, Ἀλβαναήλ, Ἡδέρ, Ὀμήρ, Σκοναρόθ, Καληγός, Ἀλμανάθ· διὰ ταῦτά σου τὰ ὀνόματα, νά με ὑποκλίνης τὴν χάριν σου καὶ τὴν ἐνέργειάν σου, εἰς τὸ εὐρεθῆ ἢ ἐργασία, 10 ἐν ἢ ποιῶ, δόκιμος καὶ ἀληθινή.

Περὶ τοῦ Ἡλίου.

Ἵ Ἡλιος ἔχει ἀγγέλους ἐ' Μιχαήλ, Ὅριέλ, Φιλουέλ, Σαυριέλ, Δονιέλ, δαίμονας δὲ τρεῖς Θονιέλ, Ἀριανήλ, Πηθουανός.

Εὐχή. Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ τοῦ παντοκράτορος ὑψίστου, ἐσὲν 15 κυρί Ἡλιε, ὁ φωτιστής καὶ ὁ ποιῶν τὴν ἡμέραν, ὁ βασιλεὺς πάντων τῶν ἀστέρων, ὅπου ἴσαι αἴτιος τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ἀνθρώπων καὶ τοῦ οὐρανοῦ ἀκοίμητος ὀφθαλμός. ὦ ἐσὺ, Ἡλιε, ὁ τρέφων καὶ καρπίζων πάντα τὰ βότανα καὶ πάντα τὰ δένδρα [εὐπρέπειαν]. καὶ κοσμίσεις τὸν πάντα κόσμον, ὁ διώκων τὰ ἐναντία καὶ τὰ ἐν τῇ σκοτειᾷ καὶ διαχωρίζεις τὰ 20 ὠραία ἐκ τῶν ἀσχήμων. ὦ ἐσὺ Ἡλιε τῶν ἀτιμήτων πραγμάτων ἢ κόσμησις καὶ τῶν μαργαρίτων καὶ χρυσίων καὶ λίθων πολυτελῶν ἢ ὠραιότης καὶ ἡ εὐπρέπεια καὶ ἡ δόξα τῶν βασιλέων καὶ τῶν κριτῶν διάνευσις· ὀρκίζω σε, Ἡλιε, κυρί Ἡλιε, ἀψηλάφιστε, ἀκατανόητε, ὁ βλέπων οὐρανοῦ τὰς δυνάμεις καὶ κατανοῶν τὰ μεγαλαία τοῦ ὑψίστου. ὀρκίζω σε εἰς 25 τὴν λαμπάδα, ὅπου λάμπεις ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ Σαβαώθ, ἵνα μηδὲν με παρακούσης. ὀρκίζω σε εἰς τὰ ὀνόματά σου ταῦτα· Πηθακοῦ, Δηριέλ, Σινά, Ὀμαδοήλ, Λιαροφάρ, Φρικοῦτ, Ἐλπέλ, Καδῶν, Ἀδραφόρ, Εἰμηήν, Τωναλιανός, Γαραρουήλ. διὰ ταῦτά σου τὰ ὀνόματα, ὦ Ἡλιε, νά με ὑποκλίνης τὴν χάριν σου καὶ τὴν ἐνέργειάν σου εἰς τὴν παρούσαν μου 30 πράξιν, ἵνα εὐρεθῆ δόκιμος καὶ ἀληθινός.

Περὶ τῆς Ἀφροδίτης.

Ἵ Ἀφροδίτη ἔχει ἀγγέλους β', Ἀναήλ, Κυρσοήλ, δαίμονας τρεῖς Βαβέτ, Βαλτασάρ, Προτητζηκατόρ.

1 θαρῶ cod. 3 καιομένην] καὶ ὁ μὴ sic cod. 4 ἀπότολμαι cod. 5 ὄμφαλόν cod. γῆς πάσης] τῆς πίσης cod. χερῶμενος cod. 6 χέρων cod. 13 ἔχει bis scripsit librarius. Μηχαήλ cod. 16-17 cf. Harpocratio, *Rev. de Philologie*, II, p. 77: Πάντων ἀστέρων βασιλεὺς ἐστὶν ὁ Ἡλιος. 17 αἴτιος τῶν ὀφθαλμῶν: cf. Weinreich, *Hess. Blätter f. Volkskunde*, VIII, p. 168 ss. 19 εὐπρέπειαν post δένδρα deleti. κοσμίσεις - κόσμον] cf. 1 Clem. 33, 3: οὐρανοὺς ἐστήρισε... καὶ διεκόσμησεν αὐτούς (Schermann, *Griech. Zauberpap.*, p. 32). 20 ἐναντίων cod. 21 ἀτιμήτων cod. 29 ἐμου post Ἡλιε add. cod., del.

<E>ὐχή. Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου καὶ τοῦ πολυποθήτου. ὦ ἐσὺ πᾶν εὐμορφοτάτη, κυρία Ἀφροδίτη, ὅπου ἴσαι ἐσεβασμένη εἰς τὴν ἀνδρείαν τῆς ἀγάπης καὶ τυραννίζεις τὰ σπλάγχνα τῆς σαρκὸς τῶν ἀνθρώπων. ὦ ἐσὺ ὁ πανκρατεῖς τὸν ἔρωτα καὶ μοιράζεις τὴν ἀγά- 5 πην. πανωραιωτάτη κυρία Ἀφροδίτη, ἢ πάντα πόθον κρατοῦσα τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων, ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν μετὰ ἐπιθυμίας καὶ κινουσα τὰ σπλάγχνα τῶν ἀνθρώπων. ὦ δέσποινα καὶ στεφανωμένη εἰς τὴν δύναμιν τὴν ἰδικὴν σου, νά τυραννηθῶσιν ἐκείνοι, ὅπου θέλω ἐγώ. καὶ ὑποκάτω τῶν ποδῶν μου νά πίσουν. ὀρκίζω σε, Ἀφροδίτη, 10 εἰς τὸν θεόν, ὅπου σε ἐποίησεν καὶ ἔστησέν σε εἰς τὸν οὐρανόν, ἵνα μηδὲν με παρακούσης. ὀρκίζω σε, Ἀφροδίτη, εἰς τὸ σημεῖον, ὃ ἔχεις εἰς τὴν καρδίαν σου, καὶ εἰς τὸν στέφανόν σου, καὶ εἰς τὸν οὐρανόν σου, ἵνα μηδὲν με παρακούσης. ὀρκίζω σε, Ἀφροδίτη, εἰς τὰ ὀνόματά σου ταῦτα· Μουτοκράν, Μασγοράν, Κινουέλ, Πυργετῶν, Λιθικῶν, 15 Ἰραζήλ, Ἰακόρ, Λαδοκόν, Παρηνός, Φρεκτιοῦζ, Φαλοπόρ, Κριπτοφόρ, Ἀλιωπάν, Ἀστογέν, Ἰαστήρ, Ζαγλατόν, Κριγενής, Ὀουλάν. διὰ ταῦτά σου τὰ ὀνόματα, νά με ὑποκλίνης τὴν χάριν σου καὶ τὴν ἐνέργειάν σου εἰς τὴν παρούσάν μου πράξιν.

Περὶ τοῦ Ἑρμοῦ.

20 Ἵ Ἑρμῆς ἔχει ἀγγέ<λους >.

Εὐχή. Ὄνόματα τοῦ παντεφόρου θεοῦ. ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινά ἐφορῶν. ὁ κύριος τῶν πνευμάτων καὶ βασιλεὺς ἐπίδος ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ τὴν χάριν ταύτην, κύριε, ἵνα γενήσωμαι καὶ ὑποτάξω τῶν χαρίτων τοῦ τοιοῦτου πλανήτου. ὦ ἐσὺ κύριε Ἑρμῆ διαλεκτικώ- 25 τατε καὶ πάσης σοφίας καὶ τέχνης πρακτικέ, ἔξ οὗ καὶ δόκιμον ἔσαι, ὁ διαχωρίζων καὶ δίδων καθενὸς τὴν τέχνην καὶ τὸ ἐργόχειρον. ὦ ἐσὺ τῆς σοφίας ἔμπειρε καὶ δόκιμε στρατιωτῶν, ὅτι χωρὶς ἐσὲν ὅλα τὰ στρατεύματα νεκρά εἰσιν καὶ ἀκίνητα. ὦ ἐσὺ Ἑρμῆ σύστατε καὶ φιλόσοφε καὶ ῥήτορ τῶν ῥητόρων, ὅπου κρατεῖς τὴν διανοητικὴν δύναμιν. 30 ὀρκίζω σε, Ἑρμῆ, εἰς τὸν θεόν, ὅπου σε ἐποίησεν καὶ ἔστησέν σε εἰς τὸν οὐρανόν. ὀρκίζω σε εἰς τὸν θησαυρὸν καὶ εἰς τὴν ἄρρητον σοφίαν τοῦ θεοῦ καὶ εἰς τὸν βραχίονα αὐτοῦ τὸν ὑψηλὸν καὶ ἀμέτρητον. ὀρκίζω σε εἰς ὅλας τὰς μυριάδας τῶν ἀγγέλων, ἵνα με ὑπακούσης. ὀρκίζω σε εἰς τὰ ὀνόματά σου ταῦτα· Ποβράξ, Λελισφάκ, Γελσταμάτ, 35 Χασιλόν, Ἀσεχουήλ, Τερατούον, Σφεληκόν, Τζηρμαήν, Βαρνηδῶν. διὰ

1 Εὐχή] E suppl. post πολυποθήτου add. cod.: ὀνόματος αὐτοῦ deleti. 2 πᾶν εὐμορφοτάτη cod. ἐσεβασμένη] διαβασμένη cod. 3 τυραννίζεις cod. σπλα cod. 4 πανκρατεῖς cod. 8 τηρᾶνθῶσιν cod. 20 Nomina angelorum et daemonum omisit librarius. 21 παντεφόρου] cf. Schermann, *Griech. Zauberpap.*, p. 28-22 ἐφορῶν] ἐμορ ὠρῶν cod. ὁ κύριος τῶν πνευμάτων] cf. 1 Cl. 64, 1: δεσπότης τῶν πνευμάτων. 27 ἔμπειρε cod. 31 ἄρρητον cod.

ταῦτά σου τὰ ὀνόματα νά με ὑποκλίνης τὴν χάριν σου καὶ τὴν ἐνέργειάν σου εἰς τὴν παρούσάν μου πράξιν καὶ δοκιμασίαν, ἵνα εὐρεθῆ δόκιμον καὶ ἀληθινόν.

Περὶ τῆς Σελήνης.

Ἡ Σελήνη ἔχει ἀγγέλους ζ' Γαβριήλ, Σελουέλ, Χαριήλ, Ἀμφιήλ, 5
Σήνελ, Περδικήμ· δαίμοναν α' Ὅταροήλ.

Εὐχή. Κύριε παντοκράτωρ, ὕψιστε καὶ συστατικέ καὶ βασιλεῦ τῶν πάντων, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, ὁ τὸν οὐρανὸν κοσμήσας μετὰ ἀστρων· καὶ τὴν γῆν στολίσας τὰ ἄνθη καὶ τὰ εἶδη, δι' οὗ πᾶσα κτίσις ὄρατὴ καὶ ἀόρατος φρίσσει καὶ τρέμει ἀπὸ προσώπου 10
τῆς δυνάμεώς σου, ἐσὲν δέομαι καὶ ἐσὲν παρακαλῶ ἐγὼ ὁ ἀνάξιος δούλός σου, ἵνα με ὑπακούσης καὶ τοῦ τοιοῦτου πλανήτου τὴν χάριν ὑποτάξης μοι. ὦ ἐσὺ κυρία Σελήνη, τοῦ κόσμου τάξις καὶ ἐπίγνωσις καὶ τοῦ οὐρανοῦ μορφή καὶ τῆς νυκτὸς παραμυθία καὶ τῶν βιαζομένων πνευμάτων ἡ δέσποινα. ὦ ἐσὺ κυρία Σελήνη, ὑπόδειξις, τοῦ χρόνου 15
σημεῖον καὶ κυρία πασῶν ἑορτῶν καὶ πανηγύρεων. ὀρκίζω σε, Σελήνη, εἰς τὸν ὑψηλὸν θρόνον τοῦ θεοῦ καὶ εἰς τὰς ἡλιακὰς σου ἀκτῖνας καὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ, ἵνα μηδὲν με παρακούσης. ὀρκίζω σε, Σελήνη, εἰς τὰ Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ καὶ εἰς ὅλας τὰς τάξεις τῶν ἁγίων ἀγγέλων καὶ εἰς τὰ ὀνόματα τὰ χαριτωμένα πάντα· Γαλαήλ, Βενοήλ, 20
Ἄγραμμάηλ, Ἀδεμαήλ, Θειελιφοήλ, Ἀριφαήλ, Ζηχιθοέλ. διὰ ταῦτά σου τὰ ὀνόματα νά με ὑποτάξης τὴν χάριν σου καὶ τὴν ἐνέργειάν σου εἰς τούτην τὴν πράξιν, ἣν θέλω ἐγὼ ποιῆσαι τὴν ὥραν τούτην, νά εὐρεθῆ δόκιμον καὶ ἀληθινόν.

2 πράξιν] ἐνέργειαν cod. 7 de Epithetis Lunae cf. W. H. Roscher, *Nachtr. z. » Über Selene u. Verw. », Progr. Gymn. Wurzen, 1894-5, p. 46. 9 στολίσας - εἶδη] cf. Schermann, *Griech. Zauberpap.*, p. 36. 10 φρίσει cod., cf. O. F. Fritzsche, *Libri apocr. V. T. gr.*, p. 93: ὄν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει ἀπὸ προσώπου δυνάμεώς σου, et hymn. mag. in Lunam ap. Abel, *Orphica*, p. 293, vers. 30: δαίμονες ἦν φρίσσοσι καὶ ἀθάνατοι τρομέουσι; Pradel, *Griech. Gebete*, p. 49 seq. 14 τῆς νυκτὸς παραμυθία] cf. supra, p. 157, 14. 15 χρόνου] Κρόνου cod. 17 ἡλιακὰς σου cod. 18 Iesu Christi in libris magicis perraro mentio fit. Cf. Wessely, *Griech. Zauberpap.*, I, p. 51 vers. 1233, et p. 96 vers. 3019; Wilcken, *Arch. f. Papyrusk.*, I, 1901, p. 427; Cyranides ed. Mély, p. 23, 16. 23 post πράξιν repetit librarius: καὶ τὴν ἐνέργειάν σου εἰς τούτην τὴν πράξιν, delevi.*

ADDENDA ET CORRIGENDA

P. 5. De Ἐξηγητῇ ἄνωμόμω, quem Arabi astronomo Apomasari adscriptum in cod. Paris. gr. 2504 invenire mihi contigit, videsis C. R. Acad. inscr. et b.-l., 1910, p. 32 sqq.

P. 21 (cod. 21, f. 179^v). Deleatur « ed. in Appendice ». Hoc enim fragmentum ed. Ios. Heeg (*Catal.* V, 3, p. 80, ubi verba ἐκκέισθω - p. 82 ἡ ἐνδοξότερους invenies, e Vatic. gr. 1096, f. 76 et Parisini nostri f. 80 [non 180] a Fr. Cumont collati).

P. 24, cod. 21, f. 195. Legatur cod. Flor. 12, f. 93-94.

P. 25, cod. 22 (sub descriptionis fine) leg. *Studi ital. etc.*, VI, p. 8.

P. 26, cod. 24 (in descr.). Leg. chartaceus (non bombycinus).

P. 27 (cod. 24, f. 85 sqq.). Est haec παράδοσις « parvum Theonis Al. commentarium » in tabulas manuales, dum existit « magnum » adhuc ineditum praeter quaedam ab Usenero allata¹ (codd. Vatic. gr. 190 et Laurentianus XVIII, 12), cuius comissime d. Ludov. Duchesne, Gallicae scholae Director Romae, initia et fines cum me communicavit. Vid. infra, add. ad p. 125.

P. 40, Heph. I, 1, p. 51, 1 Engelbr. Pro lineola quae delenda est, linquere erat spatium vacuum verbis eis quae sequuntur variantem aliam indicantibus. Item p. 51, 12, 13, 19, 21, 24.

P. 57, adn. 9, post Iunctinus, adde: Procli *Paraphr.* III, 3. — Tum superiore versu, leg. Hephæstionis.

P. 58, 17 sqq. Cf. Hippol. *Philosophumena*, IV, 2, p. 84-93 Cruice.

P. 59, 23. Cf. Sextus Emp. adv. astrologos (V, 95), ubi ὁ ἐν Λέοντι τετανόθηριε.

P. 60, 1, addatur haec adnot.; Cf. Plol. *Tetrabl.* III, 5; Procl. *Paraphr.* III, 4.

P. 60, 13, leg. ἀστράσιν. — 14, πλούσια.

P. 65, adn. 27, leg. Procl. *Paraphr.*

P. 71, 13, f. l. διαθέματος cum Sexto Empir., p. 737, 11 Bk. et alias.

P. 76, 15, leg. ἔστιν.

P. 78, 17, leg. ἐπὶ.

P. 94, 28, leg. ἐπιθρήπτων.

P. 95, 17, adn., leg. ἐπιμερίζων. — Post. 14, add. 21.

¹ *Fasti Theonis Alex. (Monum. Germaniae, auctores antiq., t. XIII, p. 372 sq.*

P. 125. Post Pauli Tannery ultima verba de Theonis Al. libris, adde : Cf. supra add. ad p. 27. Accedat hic v. cl. L. Duchesne scripsisse mihi se dubitare an fragmentum astronomicum in cod. Vatic. gr. 190 inveniatur.

P. 126, adn., add. in fine : [F. C.].

P. 127, adn. 8, leg. 7.

P. 136, 21, distinguendum est : εἰσὶν εὐώνυμα· δεξιόν ...

P. 141, etc., ante primum versum, post cod., add. Monac. gr.

P. 167, etc. post cod., add. Vatic. gr.

P. 169, l. 16, lege ἐν ταῖς ἱεραῖς τῶν Αἰγυπτίων βίβλοις.

P. 173, etc. post cod., add. Paris. gr.

INDEX CODICUM

Consensus Numerorum.

Parisini	2363	=	cod.	14
»	2411	=	»	15
»	2412	=	»	16
»	2413	=	»	17
»	2414	=	»	18
»	2415	=	»	19
»	2490	=	»	20
»	2501	=	»	21
»	2841	=	»	22
Paris. Coisl.	171	=	»	23
»	» 338	=	»	24
Paris. Suppl.	597	=	»	25
»	» 651	=	»	26

S(criptores) P(ossessores) codicum.

- Alexis Corcyraeus, cod. 16 (S.).
 Bluisen, cod. 25 (P.?).
 Diassorinus Iacobus, cod. 18 (S.).
 Eparchus Antonius, cod. 17 (P.).
 Franciscus I rex, cod. 17 (P.).
 Gadi Iohannes, cod. 16 (P.).
 Huraltus Boistallierus, cod. 15 (P.).
 Iohannes Hydruntinus, cod. 23 (S.).
 Minoides Minas, cod. 26 (S.).
 Sophianus Nicolaus, cod. 19 (S.).
 Suliardus Michael, cod. 19 (S.); adn. 1; cod. 20 (S.).

Annorum notae codicibus obviae.

A. 1497	= »	15
7 febr. a. 1498	= »	17
A. 1540	= »	26

INDICES NOMINUM¹

I. NOMINA AUCTORUM

- Acta SS. apocrypha* 173 adn.
Aegyptii 38 (Heph. 47, 16 et 27 Engelbrecht); 39 (49, 14); 40 (50, 25; 51, 1; 52, 12, 14); 42, 8, 41; 43, 5, 4 inde ab imo versu; 45, 13 i. a. i. v.; 46, 13 item; 47, 19; 48, 12; 52 (82, 3); 54 (89, 9); 55, 18; 62, 1; 87, 11; 92, 7; 129, 23; 169, 16.
Ammonius 28 adn.
Antigonus Nicaeensis 82, 34; 84, 2-14.
Antiochus 22 (21, f. 188^v); 61, 16; 63, 21-35.
Anubion 57, 18; 61, 4.
Apollinarius 61, 16 et adn.; 62, 1; 63, 21-35; 132, 4 et adnot.
Apomashar 93 adn.
Apuleius 141 et adnot.
Aratus 25 (cod. 22, f. 1-26).
ἀρχαῖοι 44, 25; 45, 18; 47, 15; 62, 16; 82, 13; 84, 1; 127, 9.
Argyrus, Isaac 12 (21, f. 1-29^v, f. 32).
Aristarchus 4 (14, f. 77^v); 32.
Artemidorus 129, 31.
Augustinus 141.
Autolycus 3 (14, f. 25^v); 4 (14, f. 84^v).
Callisthenes (Pseudo-) 141.
Carmen de viribus herbarum 167 adn. sqq.
Cassius Dio. — Vid. Dio.
Chaldaei 44, 30.
Cidenas 125; 126, 24 et adnot.
Clemens Alexandrinus 167 adn.
Critodemus 64, 24-65, 4.
Cyprianus (Pseudo-) 155 sqq. adn.
Cyraniades (ed. F. de Mély et C. E. Ruelle) 160 adn.; 162 adn.; 166; 167 adn.; 168 adn.; 170 adn.; 176 adn.
Defixionum tabellae 173 adn.
Demophilus 5 (15, f. 89^v), 6 (15, f. 197^v); 7 (16, f. 75^v); 8 (17, f. 91); 10 (20, f. 206).
Dio Cassius 85 adn.; 144 adn. 2.
Dionysus Areopagita (Pseudo-) 155 adn.; 156 adn.
Dorotheus (1) 38 (47, 27); 39 (49, 14); 47 (30, 22); 51, 1; 52, 12, 18); 42 (54, 9, 13; 55, 16, 26); 43 (57, 17); 44 (59, 7); 45 (61, 11); 47 (64, 21); 48 (66, 8); 60, 8 et adn.; 61, 2; 64, 15-23; 81, 27; 82, 26 adn.; 88, 24-34; 89 adn.; 91 adn.; 111 adn.; 117 adn.; 118, 40; 119 adn.; 120 adn. 123, 30; 136, 15.
Euclides 3 (14, f. 31); (14, f. 40^v) 4 (f. 97); 4 (f. 99).
Ἐξηγητῆς ἀνόνημος εἰς τὴν τετραβιβλον τοῦ Πτολεμαίου 5 (15, f. 1); 6 (15, f. 98); 7 (16, f. 1); 8 (17, f. 1); 10 (20, f. 56); 26 (23, f. 1); 177.
Firmicus Maternus 154 adn.
Fragmentum astronomicum 9 (19, f. 50^v; 22, f. 32^v); 125.
Gregoras, Nicephorus 10 (20 f. 39); 27 (24, f. 240^v); 28 (24, f. 243^v).
Gregorius Thaumaturgus 155 adn.; 168 adn.
Hadriani genitura (var. lect.) 82, 35; 85 adn.
Harmenopolus, Constantinus 25 (21, f. 200).
Harpocratio 174 adn.

¹ Plerumque ab Heph. sine nomine citatus.

- Heliodorus 23; 144 adn. 1.
 Hephæstio Thebanus 9 (19, f. 1); 15 (21, f. 106-143); 15 adn. 1, 2, 3; 16-18, 20 (f. 167, 171, 174*, 175*); 21 (f. 179*); 25; 25 (22, f. 26-66*); 32 (26, f. 39); **38-56** (var. lectiones); **57-82** (textus); **82-84** (var. lect.); **84-87** (textus); 89, 2; **90-124** (textus cum var. lect.); **135-136**.
 Heraclius (Pseudo-) 26 (24, f. 9).
 Hermes philosophus (Apomashar) 93 adn.
 Hermes Trismegistus 140 sq.; 165 adn.; 166; 169.
 Hermetici libri 159 adn.; *Hermetica* ἐπεὶ βιβλος 167 adn.
 Hipparchus 45 (solum apud Heph. 60, 30); 126, 1, 16; 127, 1; 129, 6, 16.
 Hippolytus 142.
 Hysicles 4 (14, f. 95).
 Iohannes Alexandrinus 10 (20, f. 22); 28 (24, f. 247-258).
 Iohannes Tzetzes. — Vid. Tzetzes.
 Iosephus Flavius 139.
 Iulianus Laodicensis 20 (21, f. 167); adn.
 Manethon 81, 33; 86, 36.
 Meliteniotes 169 adn.
 Michael Psellus. — Vid. Psellus.
 Nechepso 82, 23; 157 adn.
 Odapsus 45 (61, 2).
 Origenes 155 adn.
 Orphica 156 adn.; 164 adn.; 169 adn.; 176 adn.
 παθαιοί 46, 25; 75, 6; 113, 4.
 Palamedes, 26.
 Pancharius 67, **18-33** et adn.; 73, **18-21**; 23, 70, 1; 74, **38-75**, 5; 76, **23-36**.
 Pappus 4 adn.
Papyrus magica Londinensis 154 adn. et saepius.
Papyrus magica Lugdunensis 141 adn. 2; 155 adn. et saepius; 173 adn.
 Paulus Alexandrinus 8 (16, f. 81*); 10 (20, f. 229*); 25; **37** (var. lectiones).
 Pedanius Fuscus 85 adn.
 Petosiris 20 (21, f. 167); 82, 33; 88, 23; 117, 1.
 Philoponus, Iohannes. — Vid. Iohannes Alexandrinus.
 Philumenus 162 adn.
 Porphyrius 5 (15, f. 85); 7 (16, f. 71-80*); 8 (f. 86-97); 10 (20, f. 196*); 16; 22; 23; 50, 10; 63, **3-13**; 72, 7 adn.; 82, **14** ss.
 Proclus 5 (14, f. 192); 15; 27 (24, f. 195-234); 31 (26, f. 19); 32; 87 adn.; 88 adn.; 89 adn.
 Prologoras Nicaeensis 119, 32 et adn.
 Psellus, Michael 140 adn.; 142; 149 adn.
 Ptolemaeus et Pseudo-Ptolemaeus 4 (14, f. 145); (4, f. 149*); 6 (15, f. 96*); 9 (20, f. 11); adn. 1; 27 (24, f. 107-194); 29 (24, f. 262-324); 29 (25, f. 1-59*); 30 (25, f. 76-81); 30 (26, f. 2-19); 31 (26, f. 26-31; 26, f. 33-35); 32; 33 (26, f. 42); 38 (Heph. 47, 16 Engelbrecht); 40 (50, 26; 51, 1; 52, 12, 23); 42 (54, 13; 55, 21; 56, 1); 43, 24 (Heph. 57, 22); 44 (59, 4, 11); 45 (60, 29; 61, 15); 46 (63, 1, 11); 47 (64, 25); 48, 6, 13; 57, 3, 4, 9; 59, 36; 60, 2; **61, 22-25**; **62, 12-15**; **27-35**; 63, **17-21**; 65, 6, 15, 27; 69, 28; 70, 23; 72, 7 adn.; 73, 21, 33; 74, 38; 75, 7 sqq.; 78, 1; 81, 2, 16, 26; 84 adn.; 87, 14, 24; 88, 22; 90, 7; 126, 15; 127, 2; 129, 4 et adn. — Vid. etiam supra Έξηγητής άνωυμος εις την τετραβιβλον του Πτολεμαίου.
 Roboam 143, 5 et 6; 144, 1; 149, 28; 154, 18; 162, 20.
 Salmeschoniaci libri 87, 1 et adn.
 Salomon (Hygromantia) **139**; **143-165**; 172.
 Scholion in Heph. 57, 20, 27 adn.; 72, 7 adn.; 84 adn.
 Septuaginta 168 adn. et saepius.
 Serenus 4 (14, f. 129).
 Spartianus 85 adn.
 Stephanus Alexandrinus 27.
 Theodorus Prodromus 157 adn.
 Theodosius 3 (14, f. 1, f. 51*, f. 57).
 Theon Alexandrinus 15 (21, f. 98); 27 (24, f. 85-104).
 Theophilus Edessenus 18 (21, f. 144-149, 150) et adn.
 Thrasyllus 49, 6; 89 adn.
 Tzetzes, Ioh. 141.
 Ursus Servianus 85 adn.
 Valens (Vettius) 93 adn.; 94 adn.; 98 adn.; 101 adn.; 136, 1 et adn.
 Varro 141 et adn.

II. NOMINA CETERA

- Aaβών 173, 21.
 'Αβαήλ 151, 26; 153, 34.
 'Αβλυχός daemon 152, 11.
 Acarnania 41 (Heph. p. 52, 15 Engelbrecht).
 Achaia 42 (55, 22).
 'Αχιτώλ daem. 151, 25.
 'Αχιτάλ 156, 10.
 'Αχρούς 168, 17.
 'Αδεμάηλ 176, 21.
 'Αδιχαήλ 155, 22.
 'Αδυναί 168, 8; 170, 16.
 'Αδραφόρ 174, 28.
 Adriaticus (sinus —) 45 (61, 7).
 Aegeus sinus 167, 8.
 Aegyptii (cf. Nomina auctorum) 136 (89, 9); 156 adn.
 Aegyptus 43 (57, 13); 47 (44, 16); 52 (83, 24, 29); 53 (84, 88; 85, 12; 86, 29); 54 (18): 135 (83, 24).
 Αελι·ρια 41 (52, 12); 43 (57, 13); 47 (16); 53 (85, 27); 55 (92, 20); 135 (84, 24).
 'Αγαθουήλ 153, 6.
 'Αγουσσαέλ 155, 2.
 'Αγραμμαήλ 176, 21.
 'Ακβαήλ 151, 5.
 'Ακινατιέλ 150, 38.
 'Ακρώκ 154, 6.
 'Αλβαναήλ 174, 8.
 Alexandria 129, 25.
 'Αλιωπάν 175, 16.
 'Αλιανάθ 174, 9.
 'Αλοθ 173, 21.
 'Αλφα 168, 8; 170, 16.
 'Αμίχ daem. 153, 15.
 'Αμνοϊδ 168, 8.
 'Αμώρ daem. 152, 27.
 'Αμφιήλ 176, 5.
 'Αμφιλοήλ 153, 8.
 'Αμφου daem. 154, 13.
 'Αμπιρά 155, 22.
 'Αναήλ 174, 33.
 'Ανδροφαί daem. 151, 2.
 'Ανιέλ 153, 12.
 'Ανκαντεί 155, 11.
 'Ανώφ 155, 10.
 'Ανθηρος daem. 153, 19.
 'Αντικόν 156, 10.
 'Απιος daem. 153, 38.
 'Αποσό. — Vide decani.
 'Απιος daem. 150, 12.
 'Απλήε daem. 152, 33.
 'Απρίε daem. 153, 21.
 'Απρώε daem. 151, 22.
 Apulia 42 (54, 6).
 Arabia 38 (47, 18); 43 (57, 13); 47 (64, 17).
 Arabia Felix 45 (60, 29).
 'Αρακήλ 151, 36.
 Αραω daem. 150, 18.
 'Αράε daem. 150, 14.
 'Αρβάν daem. 150, 27.
 Arcadia 42 (55, 18, 24).
 'Αργιτάν daem. 154, 7.
 'Αρησιήλ 150, 36.
 'Αριανήλ daem. 174, 14.
 'Αριφαήλ 176, 21.
 άριστολογία 162, 10.
 'Αρκιήλ 154, 4.
 Armenia 41 (52, 17).
 'Αρωιήλ 153, 16.
 'Αρφαναήλ 149, 36.
 'Ασεχουήλ 175, 35.
 'Ασήρ 174, 8.
 Asia 48 (66, 8); 135 (84, 9).
 Asia M nor 41 (52, 16).
 'Ασκινός daem. 150, 16.
 'Ασμοδαί daem. 149, 35.
 'Ασμηδάς daem. 152, 35.
 'Ασφοδήλ 153, 25.
 Assyria 42 (55, 21)
 Assyrii 142.
 'Αστογέν 175, 16.
 'Ατασσέρ 155, 2.
 'Αθουήλ 150, 18.
 Athyr 58, 4.
 'Ατνόε 155, 11.
 'Ατόμεος daem. 154, 8.
 'Ατζινιέλ 155, 11.
 Αύτιούρ 156, 11.
 'ΑΖαήρ 173, 22.
 'Αζάν daem. 150, 28.
 Azania 47 (64, 18).
 'Αζουβούλ daem. 152, 31.
 Βαβέτ daem. 174, 34.
 Babylon 38 (48, 17); 135 (84, 24); 136 (87, 4); 167, 7.
 Babylonia 42 (55, 21); 53 (87, 4); 135 (84, 55).

- Bactriana 41 (52, 14); 57, 10.
βαλωτή 160, 17.
Βαλτασάρ daem. 174, 34.
Βαρνηδών 175, 35.
Bastarnia 38 (47, 19); [Baternia cod.]
44 (59, 7).
Βαταανήλ 153, 28.
βατράχιον 162, 1.
Βελαραήλ 154, 9.
βελονίκη 160, 31.
Βελτολιέλ 155, 2.
Βέλζεβού daem. 172, 5.
Βενοήλ 176, 20.
Βερίμ 173, 5.
Βεσαήλ 153, 33.
Βιδουήλ 150, 8.
Βιοῦ. — Vid. decani.
Βιζήκ daem. 153, 7.
βλάντιον (βλάτιον) 164, 35 et adn.
Βλευίγχ daem. 152, 13.
Βοαήλ 157, 16.
Βοκιέλ 152, 35.
Bombo 142.
Borysthenes 48 (66, 7)
Βραδία 150, 20
Britannia 38 (cf. 47, 19; 52, 16).
Cappadocia 41 (52, 14).
Carthago 43 (57, 13); 44 (59, 2).
Casparii 45 (61, 5).
Casperia 43 (57, 10).
Χαίγ 168, 16.
Chaldaea 42 (54, 6).
Chaldaicus sermo 168, 15. Chaldaicae
preces 169, 4.
Χαλήβ daem. 173, 26.
Χαλωύθ daem. 151, 27.
Χαλριήλ 152, 28.
Χάφ 168, 16.
Χάρ. — Vide decani.
Χαρακίηλ 152, 8.
Χαριήλ 176, 5.
Χαρτισιέλ 152, 1.
Χαρτωήλ 152, 32.
Χειρίμ daem. 153, 32.
Χειρών daem. 152, 14.
Cherubim 169, 1.
Χιμερί daem. 153, 24.
Χνουμίσ. — Vid. decani.
Χνοῦς. — Vid. decani.
Χονταρέ. — Vid. decani.
Χορηζή 155, 22.
Χουκάν 153, 4.
Χώου. — Vid. decani.
Christus 176, 18 et adn.
Χυμεριήλ 152, 38.
Cilicia 43 (57, 16); 48 (66, 2); 53 (85, 1;
86, 25); 54 (88, 21).
Cimmerii 46 (62, 30).
Coelesyria, 38.
Colchis 41 (52, 14).
Commagene 44 (59, 4).
Cos 41 (52, 14).
Creta 42 (55, 22); 45 (60, 30; 61, 2); 53
(87, 2).
Cyclades 39 (49, 14); 41 (52, 14; 55, 17).
Cyprus 39 (49, 14); 45 (61, 3); 53 (85, 6).
Cypriaca 43 (57, 8).
Cyrene 43 (55, 24; 57, 14).
Δαχλί 155, 22.
Δαλβώτ 152, 32.
Δεαυκών 153, 24.
decani Χώου, 'Ερω, 'Ρομβρόμερε 40 (49,
24-25); Θοσόλβ, Ουαρέ, Φαωρί 40 (51,
8); Σωθίς, Σίτων, Χνουμίσ 41 (52, 24 s.);
Χάρ, Χνοῦς, Μῦς 42 (54, 14 s.); Τῶν,
Οὔεστεβκώτ, Αφοσό, Ούχωέ, Πιχάωτ,
Χονταρέ 43 (56, 3); 43-44 (57, 24 s.);
ΣτιπχνηΞ (sic), Τεσμέ, Σισιμέ 44 (59,
13); 'Ρηουά, Κεισμέ, Σομμέ 45 (61,
10 sq.); Σμάγ, Σρώ, 'Ισρώ 46 (63, 13);
Πτιαῦ, Αέυ, Πτισιοῦ 47 (64, 27); Βιοῦ,
Χοντακρεπιβιοῦ 48 (64, 14 sq.).
Δεσουδέ 173, 21.
Δηριέλ 174, 27.
Δονιέλ 174, 13.
Doris 43 (55, 25),
Είημίν 174, 28.
Είκοιηήλ 151, 6.
Είσπνίρυε daem. 151, 37.
'Ελβιούλ 156, 11.
'Ελισσέμ daem. 153, 14.
'Ελωί 170, 16.
'Ελπέλ 174, 28.
Elymaei 53 (56, 24).
Elymais 52 (84, 2); 56 (95, 25); 136
(87, 14).
'Εναριτάρ daem. 154, 11.
'Ενταυρος daem. 151, 4.
'Εουλά 174, 8.
'Εφιππας daem. 152, 15
'Εφιρίτ daem. 153, 17.
'Επιή daem. 152, 40.
'Εργώτας daem. 152, 30.
'Ερμάγ daem. 153, 10.

- *Ερω. — Vid. decani.
Euboea 53 (86, 30).
Εὔδηλ 151, 13.
Euphrates 47 (64, 19); 48 (65, 5).
Εύρώπη 45, 16.
'Εζεκιήλ 150, 31.
'Ηδέρ 174, 8.
ήλιοσκόπος 163, 31,
ήλιοτρόπιον 163, 18.
'Ηνωάν 156, 12.
'Ηρέθ 156, 22.
Γαβήδ 157, 17
Γαβριήλ 150, 24; 176, 5.
Γαβτέλ 152, 20.
Gadiri 167, 8.
Gaetulia 44 (59, 4).
Γαλαήλ 176, 20.
Galatae 53 (86, 17).
Galatia 38/47, 19.
Γαλιγιδών daem. 153, 16.
Γαλιελιού daem. 153, 3.
Gallia 42 (54, 6).
Galliae 45, 18 (add. loco 60, 24).
Garamantica 48, 7 (add. codex loco
Heph. 66, 1-19)
Γαραρουήλ 174, 29.
Γασιάλ 155, 2.
Γατζάρ daem. 152, 6.
Γεαβιήλ 151, 5.
Γελοσταμάτ 175, 34.
Γενηκιήλ 151, 7.
Γενιέρ 155, 11.
Germania 53 (87, 24).
Γεσεραγέ 168, 8.
Γεστιήλ 151, 18.
Γηγάρ daem. 151, 33.
Γηράτ daem. 150, 8.
Γιάτ 168, 16.
Γιελμών 153, 35.
Γιράμ daem. 150, 32.
Γλιβιώδ 156, 10.
Γλώστας 152, 26.
Γλυκιδώλ 153, 21.
Γναθαήλ 151, 16.
Γνώτας daem. 154, 9.
Γολγοήλ 154, 7.
Γοργιέλ 153, 27.
Gorgo 143.
Γορφίλ 151, 22.
Γόθ 152, 41.
Γουκουμάρ daem. 151, 36.
Γουλιών daem. 153, 6.
Γωδασώρ 156, 11.
Γωμηδών 157, 17.
Graeci 53 (86, 17; 87, 3); 54 (89, 6); 142.
Hecate 142.
'Ηδιήλ 150, 9.
Hellas 42 (54, 5, 8; 55, 21).
Hellaspontus 41 (52, 15; 72, 5).
Hermes Trismegistus 169, 15 et sae-
pius.
Hermo. mons 167, 7.
Hispania 45 (60, 29).
'Ιακόρ 175, 15.
'Ιανά 168, 8.
'Ιανιήλ 154, 13.
'Ιαρήλ 150, 17.
'Ιασμήλ 151, 11
'Ιαστήρ 175, 16.
Iberia 53 (87, 3).
India 48 (66, 6); 53 (87, 24).
'Ιοράν 150, 6.
'Ιωήλ 150, 32.
'Ιών 150, 22.
'Ιωραήλ 150, 2.
'Ιώχθ 150, 4.
'Ιραζήλ 175, 15.
'Ιργοτιέ daem. 151, 32.
'Ισματιήλ 151, 32.
'Ισρώ. — Vid. decani.
Itali 163, 31; 165, 6.
Italia 42 (54, 6); 43 (57, 9).
'Ο 'Ιστός daem. 150, 11.
Καδών 174, 28.
Καητέ daem. 152, 38.
Καιπολής 157, 17.
Κακέμ 156, 23.
Κακιστών daem. 151, 10.
Καλβαγιέλ 152, 4.
Καληνός 174, 9.
Καλιήλ 152, 25.
Κανικέλ 153, 9.
Κανιπτζά 155, 12.
Καπιθιέλ daem. 153, 26.
Καρααήλ 153, 2.
Καρατάν daem. 152, 4.
Καρκανφέρ 153, 11.
Κασιερώφ daem. 150, 39.
Καταήλ 150, 7.
Κατζιέλ 152, 16.
Καζήτοκ 157, 6.
Κελεκιήλ 150, 28.
Κεριάκ daem. 153, 34.
Κερινουδαλός daem. 151, 15; 153, 11.

- Κήνοψ daem. 151, 7.
 Κησιέποπος daem. 151, 1.
 Κιδουήλ 152, 40.
 Κινόπιγος daem. 150, 17.
 Κινουέλ 175, 14.
 Κιφάρ 152, 33.
 Κισφαήλ 152, 24.
 Κισπώλ 153, 4.
 Κληνδατώρ 153, 31.
 Κλινός 150, 21.
 Κλινότιος daem. 151, 16.
 Κομμέ. — Vid. decani.
 Κονδινηήλ 154, 14.
 Κοπινός daem. 152, 37.
 Κοπήλ 150, 27.
 Κωνδάρ 153, 3.
 Κόρινθος 46 (63, 4).
 Κουπεήλ 152, 14.
 Κουρταήλ 152, 13.
 Κριγενής 175, 16.
 Κριπτοφόν 175, 15.
 Κροτήλ 151, 8.
 Κτητοήλ 172, 5.
 Κυκνίτ daem. 151, 6.
 κυνόγλωσσον 161, 5.
 Κυπώς daem. 154, 3.
 Κυρσοήλ 174, 33.
 Λαβάμ 156, 22.
 Laconia 42 (55, 20).
 Λαδοκόν 175, 15.
 Λάστωρ daem. 152, 39.
 Λεγμιέλ 151, 19.
 Λελισφάκ 175, 34.
 Λιάφ 168, 16.
 Λιαροφάρ 174, 28.
 Λιδς 168, 17.
 Libya 43 (57, 14); 44 (59, 3); 54 (88, 25);
 55 (90, 16).
 Λιρχάμ 168, 17.
 Λιθτιούδ 156, 10.
 Λιθικών 175, 14.
 Λιθριδών daem. 151, 11.
 Λογινάφ 152, 17.
 Λουλιέλ 152, 18.
 Λυσιέλ (sic) 150, 13.
 Lydia 41 (52, 14); 48 (66, 2).
 Macedonia 42 (54, 8); 53 (85, 31).
 Μαγουήλ 173, 26.
 Μαϊλώθ daem. 151, 12.
 Μαλακίς daem. 152, 12.
 Μαμονάς daem. 150, 24.
 Μανιήρ daem. 150, 5.
 Μάνκως daem. 154, 14.
 Μαρηβάτ 157, 17.
 Μαρμυχαήλ 154, 2.
 Μαρνήλ 151, 29.
 Μασγοράν 175, 14.
 Mauritania 44 (59, 4).
 Media 39 (49, 14); 52 (84, 1); 53
 (87, 24).
 Μεκάκτινος daem. 150, 34.
 Μελμέθ 150, 20.
 Μελτιφρών daem. 152, 22.
 Μέλυ daem. 153, 25.
 Μεμάχθ daem. 150, 29.
 Μεναήλ 150, 34.
 Μενάκτινος 150, 33.
 Μεντζατζιά 155, 2.
 Μερεπών 157, 6.
 Μερκού daem. 154, 10.
 Mesopotamia 42 (55, 21); 47 (64, 17).
 Μεταβιήλ 151, 4.
 Melagonitis 44 (59, 4).
 Μεξίφων daem. 150, 35.
 Μήνη 143.
 Μηρών 173, 22.
 Μηθριδανού daem. 150, 21.
 Μιάτ daem. 152, 5.
 Μιχαήλ 149, 35; 174, 13.
 Μιδωκίτ daem. 151, 38.
 Μιέλ 152, 7.
 Μιεμφιήλ 151, 37.
 Μιώτ 157, 6.
 Μισαού 173, 21.
 Μισοέλ 152, 30.
 Μισθάν 173, 21.
 Μνιήλ 150, 30.
 Μνιμεήλ 152, 27.
 Μοιγρών daem. 154, 15.
 Morgo 143.
 Μουριήλ 153, 13.
 Μουρουήλ 152, 12.
 Μουτοκράν 175, 14.
 Μουζουπάτ 168, 17.
 Μωρηήλ daem. 153, 36.
 Μπεμελόν 168, 18.
 Μπερχάμ 168, 17.
 Μπλάχ 168, 16.
 Μρέλ 168, 16.
 Μύς. — Vid. decani.
 Mysia 45 (60, 22).
 Ναβονάσαρος 129, 26.
 Ναχωήλ 151, 20.
 Ναλουήλ 150, 14.

- Νάμχ 168, 18.
 Nasamonitis 48 (66, 2).
 Νεκτανεβώς 141.
 Νηφάν 157, 5.
 Νηστρά daem. 150, 9.
 Νηστριάφ daem. 150, 15.
 Νιδουήλ 153, 7.
 Νιεριέρ daem. 153, 1.
 Νιγρίσφ daem. 154, 16.
 Νικέμ daem. 153, 35.
 Νικοκέπ daem. 152, 36.
 Νιουχάν daem. 154, 12.
 Νιωέχ daem. 151, 3.
 Νίφων daem. 153, 22.
 Νιράν daem. 151, 30.
 Νολιέμ 155, 22.
 Νομήν 157, 5.
 Νοτιωλιόσιμ 156, 11.
 Νουήτ 155, 21.
 Νω 168, 17.
 Ντεχαρίτ 154, 3.
 Νταδαβίφ daem. 152, 1.
 Νυκτιδών daem. 150, 37.
 Όασπίς 43 (57, 10 [ubi δασίς]).
 Oceanus 55 (91, 23).
 Όχλός (sic) daem. 152, 23.
 Όδήλ 173, 6.
 Όκαήλ 151, 15.
 Όκιαήλ 154, 10.
 Όρκιστάφ daem. 152, 16.
 Όκνάν 151, 21.
 Όκπή 173, 5.
 Όμαδοήλ 174, 28.
 Όμήρ 174, 8.
 Όμιμότ daem. 151, 21.
 Όνιγευί 155, 11.
 Όουλάν 175, 16.
 Όωγγήν 156, 11.
 Όπαδουήλ 151, 28.
 Όφριτάν daem. 152, 10.
 Όφχινηήλ 154, 11.
 Όπιαέλ 154, 10.
 Όπνάξ daem. 152, 20.
 Όπιήλ 150, 11.
 Orchenia 42 (56, 7).
 Όργάν daem. 152, 41.
 Όργανιέλ 150, 39.
 Όριατόρ 152, 37.
 Όριέλ 174, 13.
 Όρκιήλ 150, 15.
 Όρνατ daem. 149, 36.
 Όρνάν daem. 151, 26.
 Όρνιέλ daem. 173, 11.
 Όρφνιήλ 152, 39.
 Όρφών 173, 5.
 Όρφωρ daem. 152, 28.
 Όρσιτά 155, 11.
 Όσμιέ daem. 150, 6.
 Όσθριδίε daem. 151, 20.
 Ότραήλ 153, 17.
 Όταροήλ daem. 176, 6.
 Ότρίχος daem. 153, 23.
 Ουαλιέλος daem. 153, 2.
 Ουαρέ. — Vid. decani.
 Ουχωέ. — Vid. decani.
 Ουεστεβκώτ. — Vid. decani.
 Ουήρος daem. 152, 25.
 Ουγγράν 173, 5.
 Ουίστος daem. 150, 38.
 Ουκισέμ daem. 153, 28.
 Ουλιόβ 173, 5.
 Ουλwaldίας 152, 3.
 Ουνιφρήρ daem. 153, 29.
 Ουώχ daem. 152, 35.
 Ουήρηλ 151, 35.
 Ουτάιτ daem. 152, 29.
 Ουτάτ 155, 21.
 Ουτιτάμ 151, 3.
 Ουτολώχ daem. 150, 36.
 Ουτουπών 157, 17.
 Ουξουουήλ 154, 15.
 Ουζιομάται 45 (61, 4).
 Oxiane 47 (64, 17).
 Όνιτζήρ 157, 16.
 Παιωνία 167, 4; 171, 4.
 Palaestina 38 (48, 19).
 Pamphylia 48 (66, 2).
 Παραπιήλ 152, 11.
 Παρηνός 175, 15.
 Παρτάν 151, 24.
 Parthia 39 (49, 14).
 Πατιήλ 151, 23.
 Πατριήλ 154, 12.
 Πέλ 150, 5.
 Πελαφιήλ 153, 37.
 Πελασούλ 173, 21.
 Πελιώρ daem. 150, 10.
 Peloponnesus 43 (55, 23).
 Περανήλ 152, 15.
 Περδικιήμ 176, 6.
 Περγανιήλ 151, 17.
 Περηήλ 150, 16.
 Περνιφέλ 152, 23.
 Περουήλ 150, 1.

Persicus sermo 168, 15; Persica preces
ibid.
Persis 43 (55, 25); 48 (66, 6); 53 (27, 24);
136 (87, 24).
Πετιλώλ 153, 26.
Πηλατών daem. 154, 18.
Πησηρόθ 174, 8.
Πηρράθ daem. 150, 1.
Πηθακού 124, 27.
Πηθουανός daem. 174, 14.
Πηλητός daem. 153, 20.
Φάλ 168, 16.
Φαλοπόρ 175, 15.
Φάνγ 168, 16.
Φαρώς 152, 18.
Φαρσαφαήλ 150, 25.
Φάτνη 41 (52, 10).
Φαωρί. — Vid. decani.
Phazania 48 (66, 5).
Phenice 42 (54, 6); 53 (86, 25); 55 (90, 17).
Φιλουέλ 174, 13.
Φισναέλ 153, 1.
Φνιδωτάς daem. 152, 3.
Φρεκτιούζ 175, 15.
Φρερεήλ 151, 12.
Φρικοút 174, 28.
Φροδαινός daem. 150, 22.
Phrygia 42 (54, 9); 53 (85, 2).
Πιέλ 150, 3.
Πικτωήλ 151, 14.
Πινδωήλ 150, 26.
Πιοút 157, 5.
Πιτριέλ 154, 6.
planetarum imprecationes 172.
Πλετανίε 154, 1.
Πληλατών daem. 151, 18.
Πλησούμ 155, 23.
Πνίδωρ daem. 157, 7.
Πνίε daem. 150, 7.
Ποβράε 175, 34.
Πολίων 153, 29.
Ποντήρ daem. 173, 11.
Pontus 42 (54, 5).
Πόθ 168, 17.
Προφαί daem. 151, 24.
Prorontis 42 (54, 8).
Προτητρηκατόρ daem. 174, 34.
Πυργετών 175, 14.
Ψαλμάτιος 153, 22.
Πτιχώτ. — Vid. decani.
Ψακιδά daem. 151, 31.
Ψαφαήλ 152, 22; 173, 10.

Ψαφιδά daem. 153, 9.
Ψεφοδώμ 156, 22.
Ψεταήλ 153, 36.
Ψηουά. — Vid. decani.
Rhodus 41 (52, 14; 55, 17); 43 (55, 23).
Ψοχαήλ 150, 35.
Ψοκτάτ daem. 152, 19.
Roma 43 (57, 12); 44 (59, 7).
Ψωματιήλ 151, 1.
Ρομβρόμαρε. — Vid. decani.
Ρουδιήλ 153, 19.
Σαβαήλ 157, 16.
Σαβαώθ 168, 8; 170, 17; 174, 26.
Σαβαπιέλ 153, 31.
Σαδαέ 168, 9.
Σαλώηλ 153, 32.
Σαλταήλ 152, 19.
Σαλτιέλ 151, 25.
Σαμωσάν 153, 38.
Σαμουήλ 151, 10.
Σαναήλ 150, 10.
Σανπιήλ 154, 8.
Σανταήλ 152, 16.
Σαραπιδίε daem. 151, 13.
Sardo (?) 48 (66, 8).
Σαρόμ 173, 6.
Σατάδ 173, 6.
Σατήρ 156, 22.
Σαυριέλ 174, 13.
Sauromalae 47 (84, 17).
Scythia 41 (52, 14); 53 (87, 3); 136 (87, 3).
Σεισμέ. — Vid. decani.
Σελάκ 157, 5.
Σελινιέλ 153, 10.
Σελουέλ 176, 5.
Σελπιδών 151, 2.
Σεμμεφορράζ 168, 8.
Σενοήλ 152, 36.
Serica (Seres) 43 (57, 10).
Σερπερεήλ 173, 10.
Σέρφου 168, 18.
Σεσμέ. — Vid. decani.
Σετιάπ 156, 23.
Σήνελ 176, 6.
Σιάτ 155, 22.
Sicilia 42 (54, 6; 55, 25); 44 (59, 3).
Σιδρήλ 152, 10.
Σιέτ 173, 6.
Σιγνώ 173, 21.
Σίγως daem. 152, 33.
Σιληδών 150, 2.

Σιλουάμ daem. 173, 26.
Σίλφον 168, 18.
Σινά 174, 28.
Σιναήλ 150, 33.
Sinore 43 (57, 17).
Σιρώφ 156, 23.
Σισσιμέ. — Vid. decani.
Σιτοήλ 152, 34.
Σίτων. — Vid. decani.
Σιτρός 150, 3.
Σκαμιδινός daem. 150, 30.
Σκάρ daem. 154, 4.
Σκιαήλ 152, 29.
Σκιντογήρ daem. 152, 2.
Σκιρτουήλ 153, 15.
Σκιταμιήλ 152, 53.
Σκολιών daem. 150, 25.
Σκοναρόθ 174, 9.
Σκωήν daem. 151, 23.
Σμάγ. — Vid. decani.
Smyrna 43 (57, 15).
Sogdiana 47 (64, 17).
Σουλφάμ 168, 16.
Σωρητήρα 157, 17.
Σωθίς. — Vid. decani.
Σπαροú 157, 17.
Sparta 43, 36 (add. loco Heph. 57, 8-23).
Σπινδωρ daem. 153, 33.
Σφεληκόν 175, 35.
Σφυκιοήλ 152, 2.
Σρώ. — Vid. decani.
Σταυφήλ 153, 23.
Στελά daem. 154, 2.
Στεμηνός 157, 6.
Στιρφάν daem. 150, 31.
Στιρωήλ 151, 31.
Στιπνηε (sic). — Vid. decani.
Στραγέτ daem. 153, 18.
Στρατηήλ 151, 27.
Συάρ 156, 22.
Συνιγειρώμ daem. 153, 37.
Συριτώρ Φλινάφε 151, 5.
Σύθλος daem. 151, 19.
Syria 47 (64, 19); 48 (66, 5); 53 (85, 12);
54 (89, 3); 56 (96, 5).
Syriacae preces 169, 4.
Syriacus sermo 168, 15.
Ταβαλταλός daem. 153, 12.
Ταχμάν daem. 153, 27.
Ταλκιδόνιος 153, 18.
Ταρήλ 150, 29.
Ταρταρουήλ daem. 150, 19; 151, 14.

Ταυρομένια 167, 7.
Ταίτων daem. 152, 9.
Τεφρά daem. 151, 29.
Τεραήλ 150, 12.
Τερατούον (sic) 175, 35.
Τηχάρ daem. 154, 5.
Θαμανιήλ 150, 19.
Θαναήλ 154, 16.
Θαφώτ daem. 152, 25.
Θάπνιε daem. 153, 13.
Thebais 43 (57, 10).
Θετιδώρ daem. 150, 26.
Θειληφοήλ 176, 21.
Θηκιέλ 153, 20.
Θόριος daem. 154, 1.
Θονιέλ daem. 174, 14.
Θοσόλβ. — Vid. decani.
Thracae 41 (52, 12).
Thracia 38 (47, 22; 52, 12; 60, 7); 167, 8.
Thule 41 (52, 16).
Tigris 47 (64, 20).
Τίμ 168, 17.
Τιναδή 155, 22.
Τιρωήλ 152, 6.
Τοιβλάς daem. 152, 8.
Τολετόρ daem. 173, 11.
Τομών 173, 5.
Τοφατιήλ 153, 14.
Τουδδεδήν daem. 151, 28.
Τουίδ 156, 22.
Τουλδωράφ 156, 11.
Τουτιμάρ 156, 22.
Τών. — Vid. decani.
Τωναλιανός 174, 29.
Τράγιον 161, 27.
Τραπηδωήλ 150, 37.
Τριζιωήλ 151, 33.
Trogodytice 43 (57, 10).
Τρωσιέλ 151, 38.
Τυνεός 155, 11.
Τυρρότωρ daem. 151, 17.
Tyrrhenia 45 (60, 29; 61, 4); 46 (63, 5).
Tyrgus 43 (57, 15; 59, 2).
Τζανάς 155, 23.
Τζηρμαήν 175, 35.
Τζιππάτ daem. 152, 26.
Υδρωήλ 152, 9.
Ζαγλατόν 175, 16.
Ζαλφά 168, 17.
Ζηχιθοέλ 176, 21.
Ζηφάρ daem. 150, 4.
Ζορζοράθ daem. 153, 8.

INDEX GRAMMATICUS ET PALAEOGRAPHICUS ¹

I. VOCABULA RARIORA VEL NOVA. GRAMMATICA NOTABILIORA ²

- ἀγελοῦσαι 160, 1.
 * ἀερομαντεία 142.
 * ἀθέτητος 69, 8.
 ἀλφικωνία 167, 2 adn.
 ἀναβιβάζων (scil. σύνδεσμος) 127, 30;
 128, 17.
 ἀνακάρδιος 161, 17.
 ἀναφαλαντία 58, 27, 36; 59, 8.
 ἀντιβαδιδάζειν 145, 31.
 ἀξάρι 149, 22 et adn.
 ἀπότομος, audax 122, 24 et adn.; 174, 4.
 ἀπροκοπία 99, 22; 103, 6.
 ἀργός nominatur ὁ ἡ^{ος} τόπος 68, 26;
 69, 12.
 ἀρκιμία 146, 32; 148, 33.
 ἀρχέγονος 168, 4.
 αὐξίφωτειν 96, 22; 101, 34.
 αὐξίφωτος 105, 14; 106, 32 etc.
 * ἀφαιρικός (f. l. ἀφαιρετικός) 136, 16.
 ἀφενότης 146, 29.
 βασιλίσκος 86, 21.
 βηρυλλίτης 169, 8.
 γεηπονεῖν 93, 30.
 γερμαί (?) 171, 5.
 γιλοῦπι 164, 27 et adn.
 γλαοφῶτη (ἀγλαοφῶτις) 165, 6.
 γυλοῦσαι 163, 30.
 δειγματισμός 108, 22.
 διαμετρεῖν 61, 11, 26, 30, 31 (cf. Manil.
Astron., IV, 74).
 διάθημα 71, 13 (cf. Sext. Emp., p. 787
 Bk.)
 διαφέρειν τινί 116, 24.
 διδυμόγονοι 64, 1.
 δίσωμα (sc. ζψῶδια) 64, 4.
 δορυφορία 49, 7 inde ab imo versu.
 * δυστευξία 94, 36.
 δωδεκαπλασιάζειν 58, 6.
 * ἐνενηκονταμοιρία 67, 27.
 * ἑξακονταμοιρία 74, 22.
 * ἔξαιτος (pro ἔξαιτης) 82, 25.
 ἔξυπηρετεῖν 86, 35.
 ἐπέμβασις (adventus) 81, 2; 89, 6;
 109, 22.
 ἐπιδεκατεύοντες 49, 13.
 ἐπιμερίζειν 92, 21, etc.
 * ἐπιτάραχος 106, 1; 108, 16.
 * ἔσος 157, 28; 174, 18; 175, 2, 24, 26;
 176, 13, 15.
 εὐκόλυμβος nom. comm. 59, 10.
 εὐυποληπτος 59, 15.
 ζορκάδιον (gr. vulg. ζορκάδι) 164, 12.
 * ἡλιοσκόπος (cognosc. ἡλιοσκόπιον)
 163, 31.
 θεός nominatus ὁ θ^{ος} τόπος 67, 4, 12;
 69, 8.
 ἴσομοιρία 61, 17, 23; 62, 28.
 καθυπερτερεῖν 49, 16; 63, 29, 31; 64, 11.
 καθυπερτέρησις 62, 14.
 κακοδαιμονεῖν 117, 29.
 κακαδαιμόνημα 62, 3; 68, 8; 112, 38;
 119, 22.
 κακοτυχεῖν 117, 29.
 * καλωνυμεῖν 103, 17.

¹ Non indicantur versuum numeri quando nomen aut verbum in Heph. I, legitur.

² Verba nova asterisco notantur.

- καταβιβάζων (scil. σύνδεσμος), 127, 32.
καταρχή *passim* 19 (21, f. 150^v sqq.)
καλλίστη κ. 121, 15.
κέντρον. — τὰ δ' κέντρα 122, 8; 123,
7, 23.
* κεραμίτης λίθος 169, 7.
κριτήριον 122, 15; 123, 6.
κριτής 122, 19.
* κροσεύειν 146, 34.
* λεπτομέριμος (cognoscitur tantum
ex glossariis) 124, 10.
ληγείν (e. g. ληγούσης τῆς Σελήνης)
105, 15.
ληξίφωτειν 61, 6.
ληξίφωτος 106, 34.
λουλάκιον (gr. vulg. λουλάκι) 163, 2.
* μάκελος 13 adn.
μακροκόλιος 58, 38.
μανδραγούρα 160, 10.
* μελεοκοπεῖν 86, 5. — Cf. *Catal. Flo-*
rent., p. 165, 3, ubi melio (al. μελεο)-
κοπεῖν invenitur.
μερίζειν παρὰ τι 65, 16; 77, 18; 79, 20.
μετέωρος χρόνος 106, 19.
μοιροθεσία 71, 23.
μυρισφύλλον 159, 7.
* οἰκομαχία 108, 40.
ὀλιγανάφορος 74, 36.
παιωνία 167 seq.
πανωραιότατος 175, 5.
πενταδάκτυλον 164, 21.
* πεντασίτης 163, 8.
πλησιφωτειν 61, 5.
πλουσιοπάροχος 156, 4.
πουλησία 145, 14, 18.
προαναφορά 66, 1.
* προζένημα 148, 12.
προσθαφαίρεσις 129, 7.
προσοχή 143, 8.
σαλεύειν 145, 34.
σατύριον 164, 9.
σιδηρίτης 169, 8.
σόλδος 146, 4.
στρύχνος 160, 23.
συγκρατικός 112, 29 (cf. Ptol. *Tetrab.*,
p. 82).
συμμεσουράνησις 65, 13.
* συμποσούν 92, 8.
συναναφοραί 65, 13.
συνάχιον (neogr. συνάχι) 161, 1.
σφαῖρα (ὄρθῆ —) 76, 6 etc.
τετραγωνίζειν 121, 4.
τζιρασόλεμ (ital. girasole) 163, 32.
τριακονταμοιρία 67, 26.
τριγωνοκράτωρ 60, 8; 89, 29.
τριφύλλιον 159, 16.
τρίωρος 127, 35 (84, 28; 85, 3).
τροπικόν Ζψιδιον 122, 21 et adn.
* ὕγρομαντεία vel * ὕδρομαντεία 143
(cognoscitur ὕδρομαντις) 149, 18; 172.
ὕδροσκόπιον 113, 17.
* ὑπαντήτωρ 72, 8 etc.
ὑποδειγματίζειν 61, 10.
* χαράγιον 165, 14 et adn.
χαρακτήρα (ἦ) 159, *passim*.
χρονοκρατορία 92; 93; 96; 98; 101; 103;
105; 106.
* χρυσάγκαθον 162, 24.
* ψιθυριστικός 33.
* ψυχοπονία 94, 17.

II. PALAEOGRAPHICA

- βραδύτητος scr. 101, 19 etc.: βραδυτή-
τος in cod. 2501, 2341, aliis.
θλίψις, θρίψις, πράξις, πράσις, φύξις
scr. θλίψις, θρίψις, πράξις, πράσις,
φύξις etc. in plerisque codd.
πράξις. — Vid. θλίψις.
πράσις. — Vid. θλίψις.
Signa magica 158, 8 (cum tabula I), 12,
17, 22; 159, 2, 6; 168, 1 (cum tab.
II, 1); 169, 19 (cum tab. II, 2); 170, 16
(cum tab. II, 3); 171, 8 (cum tab. II, 4).
φύξις. — Vid. θλίψις.

TABULA ARGUMENTI

CATALOGUS CODICUM

Codex Parisinus			
14 (2363)	.	.	3
» »	15 (2411)	.	5
» »	16 (2412)	.	6
» »	17 (2413)	.	8
» »	18 (2414)	.	8
» »	19 (2415)	.	9
» »	20 (2490)	.	9
» »	21 (2501)	.	11
» »	22 (2841)	.	25
» Coisl.	23 (171)	.	26
» »	24 (338)	.	26
» Parisinus	25 (597 Suppl.)	.	29
» »	26 (651 Suppl.)	.	30

APPENDIX

EXCERPTUM EX CODICE 15 (PARIS. GR. 2411)

Variae lectiones in Pauli Alexandrini capitulo περί οικοδοσποτείας	37
--	----

EXCERPTA EX CODICE 21 (PARIS. GR. 2501)

Εκ τῶν Ἡφαιστίνως τοῦ Θηβαίου ἀποτελεσματικῶν καὶ ἐτέρων παλαιῶν. Variae lectiones et additamenta in libri I cap. 1.	38
— In cap. 16. Περὶ ἀκτινοβολίας	48
— In cap. 18. Περὶ τῶν δωδεκατημορίων τῶν κατὰ μοίρας	50
— In cap. 20. Περὶ καθολικῶν ἐπισκέψεων καὶ ἀποτελουμένων	50
— In cap. 21. Ἀποτελέσματα τῶν γενομένων ἐκλείψεων καὶ τῶν κομη- τῶν	52

— In cap. 22. Περὶ τῶν ἐν ταῖς ἐκλείψει σημείων	54
— In cap. 23. Περὶ ἐπισημασιῶν τῆς τοῦ Κυνός ἐπιτολῆς καὶ τῶν πρὸς αὐτὴν ἀστέρων	55
Libri II cap. 2. Περὶ μοίρας ὠροσκοπούσης ἐν τῇ συλλήφει	57
Cap. 4. Περὶ γονέων	60
Cap. 5. Περὶ προτελευταίας γονέων	60
Cap. 10. Περὶ ἀτρόφων	61
Cap. 11. Περὶ χρόνου ζωῆς.	65
Cap. 18. Περὶ τύχης ἀξιωματικῆς	81
Hadriani genitura. Variæ lectiones	83
Sequentia capitis 18	84
Cap. 19. Περὶ πράξεως ποιότητος	87
Cap. 20. Περὶ δούλων	88
Cap. 22. Περὶ φίλων καὶ ἐχθρῶν.	89
Cap. 23. Περὶ ξενιτείας	89
Cap. 24. Περὶ θανάτου ποιότητος	89
Cap. 25. Περὶ χρόνων διαιρέσεως	90
Cap. 26. Περὶ ἐνιαυτοῦ	91
Cap. 27. Περὶ μηνῶν	91
» Περὶ ἡμέρας	92
Cap. 27bis. Διαίρεσις τῆς χρονοκρατορίας ἐκάστου τῶν ἀστέρων	92
Cap. 28. Κρόνου χρονοκρατορία	93
Cap. 29. Διὸς χρονοκρατορία	96
Cap. 30. Ἄρεως χρονοκρατορία	98
Cap. 31. Ἡλίου χρονοκρατορία	101
Cap. 32. Ἀφροδίτης χρονοκρατορία	103
Cap. 33. Ἑρμοῦ χρονοκρατορία	105
Cap. 34. Σελήνης χρονοκρατορία	106
Libri III cap. 1. Περὶ ἐπιτηδείων καὶ ἀνεπιτηδείων ζῴδιων ἐν καταρχαῖς	110
Cap. 4. Πῶς ἂν τις γνοίῃ τὰς πεύσεις τῶν βουλομένων σκέψασθαι ἐκ καταρχῆς	111
Cap. 5. Ἐτι περὶ καθολικῶν καταρχῶν	116
Cap. 30. Περὶ ἀποδημίας	117
Cap. 34. Περὶ κριτηρίου καὶ ἐγκλήματος καὶ νίκης καὶ ἥττης	122

EXCERPTA EX CODICE 22 (PARIS. GR. 2841)

Anonymi fragmentum de revolutionibus Lunæ	123
---	-----

EXCERPTA EX CODICE 26 (PARIS. SUPPL. GR. 651)

Ἠφαιστίωνος Θηβαίου ἀποτελέσματα κτλ. Variæ lectiones et additamentum ad libri I caput 21	135
---	-----

HERMETICA

EXCERPTA EX CODICE MONACENSIS GRAECO 70

Hygromantia Salomonis. — Praefatio.	139
— Textus	143

EXCERPTUM EX CODICE VATICANO GRAECO 952

De paeonia	166
----------------------	-----

EXCERPTUM EX CODICE PARISINO GRAECO 2419

Septem planetarum imprecationes	172
ADDENDA ET CORRIGENDA.	177

INDICES

Index codicum : Consensus numerorum	179
Scriptores et possessores codicum.	179
Annorum notae codicibus obviae	180
Indices nominum : I. Nomina auctorum	181
II. Nomina cetera	183
Index grammaticus et palaeographicus : I. Vocabula rariora vel nova.	
Grammatica notabilia	191
II. Palaeographica	192

 αἰχμαλωτῆρας τοῦ κρηνοῦ τανίνοματι τῆς πουργίας τῷ κολλίβ-
 δου· καὶ κατῆλθε πάλιν αὐτῶς· λέγειται αὐτῶ -
 τῶς δὲ χροῖον τῶν ἁγίων :: Μ Ο

αἰχμαλωτῆρας τοῦ δῆος ::
 πρὸς αἰχμαλωτῆρας τοῦ δῆος τανίνοματι τῆς ἀγριου σουριανῆς,
 καὶ κατῆλθε πάλιν αὐτῶς σπυριαν· καὶ λέγει -
 τῶς αὐτῶς δὲ χροῖον τῶν ἁγίων δένοντων ::

 αἰχμαλωτῆρας τοῦ δῆος ::
 πρὸς αἰχμαλωτῆρας τοῦ ἰάγου· λέγειται κινναραβρωσ κα -
 ραγας· καὶ κατῆλθε πάλιν αὐτῶς αἰχμαλωτῆρας -
 ἀρῶ πινον, ξυρον· καὶ λέγειται ἐπὶ πάλιν δὲ φωνικὸς ἡ γρητος δῆος -
 με· καὶ ὁ ἄχρον ἐξουσιαν διδουσί σοι ::

 Ο Π Υ
 Φ Ε

 Α Β Γ
 Δ Ε

αἰχμαλωτῆρας τῆς δεσποδῆτης ::
 πρὸς δεσποδῆτης αἰχμαλωτῆρας τῶν χροῖον σοι· καὶ λέγειται -
 τῶς κατῆλθε πάλιν αὐτῶς ἡμεῖς λαβουρίου δόλοιο· κῆρο -
 πο φάρατος· δὲ χροῖον κωμος· ἡ δὲ χροῖον ἐλαστῶν, δένοντων καὶ
 κατῆλθε πάλιν αὐτῶς καὶ λαβουρίου ::

 Α Β Γ
 Δ

πρὸς ἡμεῖς αἰχμαλωτῆρας λέγοντες μετὰ αἰχμαλωτῆρας ποδῶς ἡ
 ὄνου· ἡ προβάτου ἡμεῖς ἁγίους· καὶ ἄρατος δὲ -
 χροῖον παρθένων, καὶ κατῆλθε πάλιν αὐτῶς λαβουρίου δῆος
 καὶ λαβουρίου ::

 Α Β Γ Δ
 πρὸς ἡμεῖς αἰχμαλωτῆρας λέγοντες μετὰ αἰχμαλωτῆρας ποδῶς ἡ

PLANCHE II
Cod. Vatican. gr. 952.

ριζαν αὐτῆς· ἐδὲ μελλῶσι γραφῆσαι ἅπαντα· Π ρ
 ν̄· εὐ ἀμὶ κ̄ κ̄ γ μ̄ ω̄ ω̄ δ̄· 6666
 εὐ εὐ εὐ γ̄ ε̄· ο̄ ω̄· ζ̄ π̄ λ̄ π̄
 ω̄ ζ̄ π̄ π̄· κ̄ μ̄ μ̄ ω̄ γ̄ δ̄ αὐτῶν· λέγει καὶ
 ταῦτα· εὐλογητὸς ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῦ γῆς·
 καὶ ἄλογο μέγρον καὶ δεδωξασ μέγρον τὸ ὄνομα σου τὸ

N° 1.

π̄ ρ̄ λ̄ π̄ ε̄ ζ̄ π̄ ε̄· ||| ε̄ ρ̄ ο̄ ρ̄ π̄ ρ̄
 οὐ φ̄ ο̄ β̄ η̄ θ̄ η̄ σ̄ λ̄ δ̄ αὐτῶν· οὐτὴ μὲν κακὴ ἐστὶ τὸ ἔργον
 τῶν ἀποστόλων ἐγγύωνται· ἡ δὲ ἐστὶ γραφῆσαι ἐν ταῖς καὶ ταῖς
 καὶ γὰρ αὐτῶν· εὐ εὐ εὐ εὐ τ̄ κ̄· οὐ φ̄ ο̄ β̄ η̄ θ̄ η̄ σ̄ λ̄ δ̄
 φ̄ ρ̄ μ̄ ᾱ κ̄ ο̄ γ̄· οὐτὴ ἄλλο τι κακὸν· αὐτὸ δὲ ἡ γὰρ ἐγγύωνται,
 τριπλίον τε τῶν ἁγίων καὶ ἐφ' ἑαυτὸν γόν· καὶ πᾶσι ἐδδοσ

N° 2.

π̄ ρ̄ ε̄ ζ̄ π̄ κ̄ γ̄ μ̄ ω̄ δ̄· κ̄ λ̄ ρ̄ ἵ π̄ ο̄ τ̄ κ̄ τ̄ αὐτῶν· ἐπιγράφω 164
 ἐν αὐτῇ τῷ ἁγίῳ ἁ ὄνομα τοῦ πατρὸς κεἀτοροσ θ̄ ὁ· ταῦτα·
 π̄ ρ̄ λ̄ π̄ ρ̄ π̄ ε̄ ζ̄ π̄ ε̄· ||| ε̄ ρ̄ ο̄ ρ̄ π̄ ρ̄ κ̄ γ̄ μ̄ ω̄ δ̄
 ω̄ μ̄ ε̄· π̄ λ̄ φ̄ λ̄· ἀδωγαί· εὐ εὐ· σα εὐ ὁ· ο̄ κ̄ ᾱ π̄ π̄
 ζ̄ ε̄ μ̄ καὶ ε̄ λ̄ ε̄ ζ̄ ω̄ ν̄ π̄ ρ̄ ε̄ ζ̄ π̄ κ̄ γ̄ μ̄ ω̄ δ̄· τὸ φ̄ ὄνομα καὶ τὸν ἀποστόλων οὐ

N° 3.

ἀμὲν ἁλοσ· ἡ γὰρ χερὰ φ̄ ε̄ ἡ τὰ κ̄ κ̄ π̄ ᾱ ρ̄ ε̄ ἡ· καὶ φ̄
 λ̄ ᾱ τ̄ γ̄ ν̄ αὐτῶν· ἀπὸ π̄ λ̄ ο̄ τ̄ κ̄ ᾱ κ̄ ο̄· ἀδὲ μελλῶσι γραφῆσαι
 ὅτι ταῦτα· ω̄ ρ̄ ο̄ ε̄ ζ̄ π̄ κ̄ γ̄ μ̄ ω̄ δ̄· ω̄ λ̄ ᾱ τ̄
 ε̄ ρ̄ ο̄ ρ̄ π̄ ρ̄ κ̄ γ̄ μ̄ ω̄ δ̄· τῶν τοῦ φ̄ ο̄ β̄ η̄ θ̄ η̄ σ̄ λ̄ δ̄ αὐτῶν τῶν θ̄ ε̄ κ̄ ᾱ ω̄

N° 4.

EN VENTE CHEZ LE MÊME ÉDITEUR :

CATALOGUS CODICUM ASTROLOGORUM GRAECORUM :

I. Codices Florentinos descripsit Alexander Olivieri. Accedunt fragmenta selecta primum edita a Boll, Cumont, Kroll, Olivieri, 1898 .	8 00
II. Codices Venetos descripserunt G. Kroll et A. Olivieri. Accedunt fragmenta primum edita a Boll, Cumont, Kroll, Olivieri, 1900 .	10 00
III. Codices Mediolanenses descripserunt Acmygdus Martini et Dominicus Bassi, 1901 .	3 00
IV. Codices Italicos praeter Florentinos, Venetos, Mediolanenses, Romanos, descripserunt Bassi, Cumont, Martini, Olivieri, 1903 .	10 00
V. pars I. Codicum Romanorum partem primam, descripserunt Franciscus Cumont et Franciscus Boll, 1904 .	10 00
V. pars II. Codicum Romanorum partem secundam, descripsit Guillelmus Kroll, 1906 .	6 00
V. pars III. Codicum Romanorum partem tertiam, descripsit Jos. Heeg, 1910 .	6 00
VI. Codices Vindobonenses descripsit Guillelmus Kroll, 1903 .	5 00
VII. Codices Germanicos descripsit Franciscus Boll, 1908 .	12 00
VIII. pars I. Codicum Parisinorum partem primam, descripsit Franciscus Cumont (prelo traditum).	
VIII. pars II. Codicum Parisinorum partem secundam, descripsit Carolus Aemilius Ruelle .	10 00
VIII. pars III. Codicum Parisinorum partem tertiam, descripsit Petrus Boudreaux (prelo traditum).	

Cumont (Franz), <i>Textes et monuments figures relatifs aux mysteres de Mithra</i> . Deux volumes in-4° avec 509 figures, 9 planches et une carte .	100 00
— <i>Les mysteres de Mithra</i> , in-8°, 2° édition, 190 pages .	5 00
— <i>Recherches sur le manichéisme</i> . I. La Cosmogonie manichéenne d'après Théodore bar Khoni, 1908 .	4 00
— II. L'homélie de Sévère d'Antioche contre les manichéens par M. A. Kugener et F. Cumont. (paraîtra en 1911).	
STUDIA PONTICA. I. <i>A journey of exploration in Pontus</i> , by J. G. C. Anderson .	7 50
II. <i>Voyage d'exploration archéologique dans le Pont et la Petite Arménie</i> , par Franz Cumont et Eugène Cumont .	17 50
III. <i>Recueil des inscriptions du Pont et de l'Arménie</i> , par J. G. C. Anderson, F. Cumont, H. Grégoire, fasc. I .	15 00
Michel (Charles) <i>Recueil d'inscriptions grecques pour servir à l'étude de l'Histoire et des Institutions de la Grèce ancienne jusqu'à la Conquête romaine</i> . Fort volume in-8° de xxvi-1000 pages .	20 00
Vanden Gheyn (J.) <i>Catalogue des manuscrits de la Bibliothèque royale de Belgique</i> . Tomes I-X, 1901-1910. Chaque volume se vend séparément .	12 00